

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

"Kıvrak bir zeka ürünü."

Nicole Jordan

VICKY DREILING
*Cesaretin
Var mı?*

Koridor

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://kntey.org>

Cesaretin Var mı?

Shelbourne Dükü Tristan'ı bekleyen zorlu bir görev vardır. Ömrünün geri kalanında tahammül edebileceği bir eş bulmak. Aşık olmayı ise ne istemekte ne de gerekli görmektedir. Baş döndürücü zenginliklerine rağmen anlayışa ve inceliğe sahip olmayan bir dizi aday arasında bunu nasıl başaracaktır peki? Londra'nın namı dilden dile dolaşan, aşırı ciddi ve terbiyeli çöpçatanını kiralayarak elbette. Ve ona hayatında gördüğü en büyüleyici kadın gibi davranmaktan da kendini alıkoyması gerekecektir...

Pervasız dükü mükemmel eş adayını bulabileceği bir yarışma düzenlemesi için ikna etmek, Tessa Mansfield'in keyifle üstesinden geleceği bir iştir. Başvurduğu yöntemler skandal yaratacak ölçüde olabilir ama bu kötü şöhretli bekara eş bulma ve ona gerçek aşkı tattırma konusunda kararlıdır. Ne var ki dükün diğer kadınlara ilgi göstermeye başlamasıyla onun kalbini asıl kazanmasını istediği kişinin kendisi olduğunu fark eder. Yasak bir öpücüğün Tristan'ın arzularını harekete geçirmesiyle Tessa bir numaralı çöpçatan kuralını da öğrenmiş olur: Damata asla aşık olma.

*"Hem yoğun bir şekilde duygusal hem de ince
esprilerle dolu."*

Madeline Hunter

ISBN: 978-605-4629-27-5

₺ 18.00

9 786054 629275

KORİDOR YAYINCILIK – 211

ISBN: 978-605-4629-27-5

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 16229

MATBAA SERTİFİKA NO: 16318

Cesaretin Var mı?

Vicky Dreiling

Özgün Adı: *How to Mary a Duke*

© 2011 Vicky Dreiling

© Bu kitabın Türkiye'deki yayın hakları Koridor Yayıncılık'a aittir.

Yayıncının izni olmaksızın çoğaltılamaz, kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir.

Yayın yönetmeni: Erdem Boz

Editör: Zübeyde Abat

Çeviren: Latife Baudet

Kapak ve sayfa tasarımı: Tuğçe Ekmekçi

Baskı : Oktay Matbaacılık, İstanbul

OKTAY MATBAACILIK

Davutpaşa Kışla Cad. Kale İş Merkezi C Blok

No: 55 - 56 Topkapı - Zeytinburnu

Cilt : Umut Matbaacılık, İstanbul

1. baskı: Koridor Yayıncılık, İstanbul, 2013

KORİDOR YAYINCILIK

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi

No: 14 Kat: 1 D: 1 Zeytinburnu / İstanbul

Tel.: 0212 – 544 41 41 / 544 66 68 / 544 66 69

Faks.: 0212 – 544 66 70

E-posta: info@koridoryayincilik.com.tr

www.koridoryayincilik.com.tr

Genel Dağıtım: YELPAZE DAĞITIM

Tel.: 0212 544 46 46 / 544 32 02 – 03

Faks: 0212 544 87 86

E-posta: info@yelpaze.com.tr

Cesaretin Var mı?

VICKY DREILING

Çeviren: Latife Baudet

*Kitabın tamamını okuyabilmek adına, bütün bir gece
uykusuz kalan güzel kızım Amber Rose'a.*

Seni seviyorum, tavşan kız.

*Not: Evet, bu romandan bir film uyarlanacak olursa,
Rob ve Henry'yi oyuncu olarak deneyebiliriz.*

1. Bölüm

Londra, 1816

Sosyetik güzeller, unvanı dük olan bir koca kapabilmek için yakışksız yöntemlerden medet ummaya başlamışlardı.

Lord ve Leydi Broughton'un balo salonuna adım atan Shelbourne Dükü Tristan James Gatewick yüzünü ekşitti. Açık kapıların yakınında duran dört zıpır kız, ellerindeki mendilleri kasıtlı olarak düşürecekmiş gibi sallayarak kıkırdıyorlardı. Artık bu tür oyunlara alet olmak istemediğinden, kararlı ve koşar adımlarla salonun diğer ucuna geçti.

Uzun uzun içini çekerek bu milli ayıba ortak olduğuna hayıflandı. Magazin gazeteleri onu İngiltere'nin gözde bekarı ilan ettiğinden beri yerden 29 dantel mendil, 5 oğlak derisi eldiven ve de 12 fildişi yelpaze toplamıştı.

Elindekini doğru dürüst tutamayanlar arasından bir eş seçecek olsaydı, çoktan en beceriksiz olanla evlenmiş ve onu yatağına almıştı. Ancak ömrünü zarafetten nasibini almamış bir kadınla geçirme düşüncesine bile tahammülü yoktu.

Kalabalık davetin ev sahibini bulabilmek için etrafı yokladı. Üst tabakadan insanların doldurduğu salon karınca yuvası gibi kaynıyordu. Hareketli halk dansı müziğini neredeyse bastıran kalabalığın gürültüsü kulaklarında uğulduyordu. Kendi-

ni sosyete sezonunda* oluşan evlilik piyasasının sonu belirsiz zevklerine maruz bırakılmaktansa pislik yemeyi tercih ederdi; fakat otuz bire yaklaşan yaşıyla artık gözlerden kaçamıyordu. Düklüğe vârislik meselesi ise çok uzun zamandır risk altındaydı.

Birinin omzuna yelpazeyle hafifçe vurduğunu hissetti. Arkasını döndüğünde karşısında, iki eski kırığı, Genevieve ve Veronica'yı buldu. Onları bir arada görünce, bu iki göz alıcı dulun birbirlerine ne kadar çok benzediklerini fark etti. İkisi de uzun boylu, koyu renk saçlı ve de kıvrımlı vücut hatlarına sahiptiler. Geçmişe dönüp, tek tek eski sevgililerini düşününce, hepsinin benzer özelliklere sahip olduklarına kanaat getirdi, en azından hatırlayabildiklerinin.

Tristan eğilerek selam verdi; ve de âdet yerini bulsun diye her ikisinin de ellerini kaldırarak öpüyormuş gibi yaptı. "Hanımlar, sizleri tekrar görmek ne büyük zevk."

Veronica, aşırıya kaçan bir fısıltıyla "Kulakların çınladı mı?" diye sordu. "Günün konusu sensin."

"Onur duydum," diye yalan söyledi Tristan. Gazetelerin yaydığı kötü şöhreti, onu giderek daha fazla rahatsız ediyordu. Bu sirkleri aratmayan ortamda, müstakbel karısını bulabilmek için ne yapması gerektiği meçhuldü. Ama birini bulmaya da mecburdu.

Genevieve kıkırdayarak, "Seni diğer hayranlarımızla karşılaştırıyorduk," dedi.

* Sosyete Sezonu (The Social Season): İngiltere'de 17. yüzyıldan başlayarak geleneksel hale gelen, özellikle ilkbahar ve yaz aylarında asiller sınıfının kendi aralarında balolar, yemekler ve eğlenceler düzenlediği mevsime verilen ad. Bu mevsim özellikle, Kraliçe II. Elizabeth'in 1958'de uygulanmasına son verdiği, evlilik yaşına gelmiş 17-18 yaşındaki genç kızların kraliyet ailesine ve sosyeteye takdim edildiği özel balolarla tanınırdı. Sadece kendisi daha önce kraliyet ailesine takdim edilmiş kadınlar tarafından tavsiye edilen kızlar kabul edilirdi. (Çev. N.)

Çok fazla kadınla yatmıştı; ama bu kadınlarla yaşadığının kesinlikle bütün deneyimlerinin içinde ayrı bir yeri vardı.

“Nasıl bir sonuca vardınız?”

Genevieve daha da yaklaşarak kolunu sıktı. “Bütün sevgililerimiz arasında en hıznırının sen olduğun konusunda hemfikiriz.”

Tristan şeytani bir gülümsemeyle, “Tamamen katılıyorum,” diye ekledi.

Veronica kirpiklerini kırpıştırarak, “İngiltere’nin en arzulanan bekarı olmak nasıl bir duygu?” diye sordu.

Arkasında kopan tiz kahkahalarla irkilen dük, bıkkınlıkla kaşlarını kaldırdı. Olamaz! Yine mi?

Genevieve’in gülmekten bütün vücudu titriyordu. “Dikkat et, Shelbourne. Küçük hanımlar peşinde.”

Yüzünü ekşiterek, “Beni kurtarın,” diye yalvardı.

İki kadın gülüp, öpücük gönderdi ve de Tristan’ı koca avcılarının eline bırakarak uzaklaştı. Arkasını döndüğünde daha önce karşılaştığı dört gülünç zıprı, heyecan içinde onu süzerken yakaladı. Genç suratlarına, tutucu giyim tarzlarına bakılacak olursa henüz hiçbirisi 17 yaşından gün almamıştı. İhtiyacı olan bir eşi, evlatlık aramıyordu.

Dile gelmiş bir Yunan heykeline bakar gibi ağızları bir karış açık, gözlerini dikmiş, ona bakıyorlarken yanlarına yaklaştı. “Ce” diye kızları korkuttu.

Kalabalığın içine karışırken çılgınlık hâlâ kulaklarında yankılanıyordu. Ona yönelmiş istek dolu bakışları görmezden gelerek, hiçbirini çıplak ve de yatakta görmeyi istemeyeceği sıcak ve terli vücutları itip kakarak, kalabalığın içine daldı. İsteksizce zihnini tutku ve seks kokan fikirlerden, ahlak ve namus içeren düşüncelere yöneltti. Fakat öncelikle Lord ve Leydi Broughton’u bulmalıydı. Olmaz ya; belki ev sahipleri onu akli başında genç bir hanımla tanıştırdı, hatta belki kırmızı kar bile yağabilirdi.

Sevgili annesi biraz yardım etmiş olsa, bu saçmalıklarla baş

etmek zorunda kalmayacaktı. Oysa bir ay önce evlilik konusunu açtığında, annesi ona yelpazesıyla vurmuş ve mankafa olduğunu söylemişti.

Ani bir gürültüyle az kalsın başını eğecekti ki telaşla sesin geldiği yöne baktı. İskambil oyunları için ayrılmış odanın kapısının hızla çarpılmış olduğunu anladı. Bu son derece saygısız hareketi yapan ise en eski arkadaşı, Hawkfield Kontu Marco Darcett'ten başkası değildi.

Tristan, Hawk'u eliyle selamladı ve ona doğru yürümeye başladı. Arkadaşına bir an önce ulaşma isteğiyle ilerlerken ayağının altında bir şey çatırdayana kadar yaklaşan tehlikenin farkına varamadı. Hızlı bir şekilde yere baktığında, korktuğunun başına geldiğini anladı; bu on üçüncü yere atılmış yelpaze vakasıydı. Lanet olsun ki, yelpaze tamamen kırılmıştı.

Karşısında sahtekar bir anne ve de utançtan yüzü kızarmış kızını görmeyi bekleyerek bakışlarını kaldırdı. Onun yerine ufak tefek bir genç kadın, ayaklarına doğru bakıyordu. "Topraktan geldik toprağa gideceğiz", gibi ilgisiz bir şeyler söylediğini duydu. Kulaklarında uğuldayan kalabalığın gürültüsünden yanlış duymuş olduğunu farz etti.

Bir an önce uzaklaşmak istiyordu, fakat kırık yelpazeyi görmezden de gelemezdi. Yerdeki kırılmış fildişi çubukları toplamak için eğilirken özür diledi.

"Sizin suçunuz değil, birisi koluma çarptı."

Bu şimdiye kadar duyduğu en kötü mazeret idi. Beyaz elbisesini aşağıdan yukarı süzerken alaycı bakışını saklamaya gerek bile duymadı. Elbisenin üst kısmı, cüretkar dekoltesine dikkati çeken mavi kurdelelerle süslenmişti. İncelemeye devam edip kalp şeklindeki yüzüne takıldı gözleri. Genç kadın titreyen dudaklarla onu izliyordu. Nefes kesen dolgun köfte dudaklarla. Tanrı biliyor ya, bu kadın bu dudaklarla büyük bir servet kazanabilirdi.

Uzun kirpikli gözleri parladı. “Efendim; bana yelpazemden geri kalanları verirseniz, onu defnedebilirim.”

Bu hazırcevap karşısında Tristan kalakaldı ve de kendine geldiğinde ona bir müddettir sırtıp durduğunun farkına vardı. Kadın, ince zekası sayesinde dükü kendine aşık ettiğini düşünmüş olmalıydı. Kızgın bir ifadeyle kalktı ve kırık parçaları onun eldivenli küçük ellerine tutuşturdu.

Muzip bakışlarıyla tekrar göz göze geldiğinde, onda utangaçlık veya çekingenlikten eser olmadığını gördü. Yeni mezun bir çaylak değildi o. “Verdiğim hasar için özür dilerim. İzin verin de tamir edeyim,” dedi.

“Pek tamir edilebilecek durumda değil,” diye cevap verdi genç kadın.

“İsrar ediyorum, bedelini ödeyeyim.”

“Acı ve ıstırabımın mı?” diyerek güldü. “Sizi temin ederim ki yelpazenin vefatı benim için bir kurtuluş. Bakın, sizce de son derece çirkin değil mi?”

Henüz tanışmadıkları halde ondan yaklaşmasını istiyordu. Kadının şen şakrak laflamaktan daha ileri gidip gitmeyeceğini anlayabilmek için ona uymaya karar verdi. O, loş bir dükkân aydınlatması ve çirkin bir yeşil boya hakkında gevezelik yaparken ağzına yeniden kaçamak bir bakış attı; o dudakları nemli ve öpmekten şişmiş hayal etti. Bütün vücudunu sıcak bastı.

Kadın, yabancından ziyade eski dostlarmış gibi rahat konuşmasına devam etti. “Hizmetçilerim bile yelpazeyi kabul etmedi,” dedi. “O yüzden zavallı şeyi en azından bir kez olsun kullanmaya karar verdim.”

Bir tepsi şampanya taşıyan uşak önlerinde durdu. Balerin gibi parmaklarının ucunda kalkarak kırık yelpazeyi tepsiye koydu. Ufak tefek olabilirdi; ama ince eteği iştah kabartıcı bir şekilde yuvarlak olan kalçasını sarıyordu. Etine dolgun kadınları severdi

ve de tecrübeli gözleri bu kadının ilahelere mahsus bir vücudu olduğunu söylüyordu.

Kanı kaynadı. Onu arzuluyordu.

Bir anda içine kurt düştü. Belki de evliydi; oysa Tristan asla başkalarının karıları ile gönül eğlendirmezdi. Ama belki de değildi. İçten içe onun gönül eğlendirmeye istekli ve yalnız bir dul olmasını diliyordu; ama dilek tutup bekleyecek değildi.

“Zavallı yelpaze. Huzur içinde yat.” Genç kadın ayak parmaklarının ucunda döndü ve ona göz kamaştırıcı bir şekilde gülümsedi. “İşte bu kadar, yeterince yas tuttum.”

Sıra dışı bir zekası vardı ve de sosyetik kadınların genelde yaptığı gibi konuşurken yapmacık bir kırılganlık takınmıyordu. Ona arzuyla bakarken göz göze geldiler. “Cenaze tamamlandığına göre size içecek masasına kadar refakat etmemi ister misiniz?” Ve oradan da gözlerden daha uzak bir yere.

“Çok nazıksınız, ama arkadaşlarımın yanına dönmeliyim.”

İçini bir zafer duygusu sardı. Arkadaşlarım demişti; ama bir kocadan bahsetmemişi. “Size biraz daha eşlik etme zevkini bana bağışlar mısınız? Sizi nasıl ikna edebilirim?”

“Daha düzinelerce yelpazem var,” dedi. “Özrünüz fazlasıyla yeterli.”

Elde edilmesi zoru oynuyordu. Tristan evlilik yaşına geldiğinden beri kadın peşinden koşmuştu. Onu peşinden koşturacak birini bulma fikriyle heyecana kapıldı. Ama dikkatli olmalıydı. Yanlış bir hareketle onu elinden kaçırabilirdi. Aniden gülümsedi. Ne yapması gerektiğini çok iyi biliyordu.

Elini ceketinin iç cebine sokup gravür baskı kartvizitini uzattı. “Buyurun. Fikrinizi değiştirirseniz bana bir haber yollayın.” Şayet kartvizitini almayı reddederse kaderine teslim olacaktı. Kabul ettiği takdirdeyse, kadın nezaket icabı kendini takdim etmek zorunda kalacaktı. Böylelikle Tristan onun kim olduğunu öğrenecekti. Sonrası kolaydı.

Genç kadın kartviziti almak için elini uzattığında nefesini tuttu. *Al bakalım, küçük dilber. Seni gün ağarana kadar çılgına çevireceğim.*

Kadın tereddüt ederek kartviziti aldı ve dikkatle okudu. Bir anda oyuncak bebekleri andıran gözleri fal taşı gibi açıldı. Dükü diz çökerek selamladı, anlaşılmayan bir şeyler mırıldandı ve de kalabalığın içinde kayboldu.

Onun aniden ortadan kayboluşu Tristan'ı hazırlıksız yakalamıştı. Onu aramak için bir iki adım attı, ama kalabalık onu yutmuştu. Kadının, onun kim olduğunu önceden bilmediği açıktı. Ama neden kaçma ihtiyacını duymuştu ki?

“En sonunda seni buldum.”

Tristan, Hawk'un sesini duyunca döndü.

Hawk, “Seni kurtarmak istedim,” dedi, “Ama o cadaloz Leydi Durmont yolumu kesti. Sana bu sefer musallat olan o acemi güzel de kimdi?”

“Hiçbir fikrim yok,” diye cevapladı, “Herhalde sen de onu tanımıyorsun.”

“Yüzünü göremedim.” Hawk kaşlarını çatarak, “Hiç tanımadığın bir kadınla niye konuştun ki?” diye sordu.

“Yelpazesinin üstüne bastım.”

Hawk bıkkınlığını belli eden bir ses çıkarttı. “Beni takip et.”

Arkadaşıyla yürürken Tristan kaşlarını çattı, ne olmuştu da kadına yok yere umut bağlamıştı. Aslında peşine düşen kadınlar, bulundukları açık saçık imalarla, ahlaksız niyetlerini belli ederdi. O gizemli kadınsa onu şaşırtıp, ilgisini çekmeyi başarmış, ama oltaya gelmemişti; onu aklından çıkarmaya karar verdi.

Hawk onu, bir duvar nişine yerleştirilmiş, şans kader tanrıçası Fortuna heykelinin önüne götürdü. “Dostum daha dikkatli olmalısın. Bu zıyırların çaresizlikten gözü dönmüş. İçlerinden birisi seni tuzağına düşürüp, istemeyeceğin bir şeyi yapmaya mecbur bırakabilir.”

Tristan suratını astı. “Tersine dönmüş bir hikaye. Zampara leydi, saf bekarı baştan çıkarır.”

“Sosyete sezonu, bir dükle evlenebilmek için erdemsiz davranabilecek düzenbazla dolu.”

“Çok saçma.” Asla bu tür tuzaklara düşmezdi.

Hawk, “Şu evlenme işini şimdilik unut,” dedi. “Damat olmak için acele etmene gerek yok.”

Alçak sesle, “On üç yıldır düklüğün geleceğini belirsiz bıraktım,” diye söylendi.

Hawk güçlü bir şekilde içini çekti. “Sen evlenmeye kararlısın.”

“Kararlıyım, evet. Ama başarıp başaramayacağım tartışılır.”

“Her zamanki gibi sorunları büyütüyorsun. Ama şanslısın çünkü harika bir planım var.”

Tristan, “Kesin matrak bir plandır,” diye cevap verdi.

Hawk, “Çok basit,” diye açıklamaya başladı. “Balo salonundaki en güzel kızı seç, onunla tanış ve onu dansa kaldır. Yarın da ziyaretine gidip evlilik teklifinde bulun. Yirmi dört saatten daha az bir zaman içinde nişanlanırsın.”

“Sen buna harika bir plan mı diyorsun?”

Hawk kollarını göğsünde kavuşturdu. “Nesi varmış?”

Tristan suratını asarak, “Tanıştığım güzel kızların çoğu kendini beğenmiş, aptal ve beceriksiz,” dedi.

“Çirkin bir karın mı olsun istiyorsun?”

Tristan kızgın bir bakış atarak, “Öyle bir şey söylemedim,” dedi.

“Sen ne istediğini biliyor musun?”

“Akli başında, saygı duyulacak ve de şerefli bir kadın.”

Daha fazlasını istiyordu, ama fantezilerini açıklayacak değildi.

Hawk, “Sıkıcı ve basit bir gelin istiyorsan tek yapman ge-

reken şu duvara doğru bakmak,” diyerek zengin dul kadınların yanına oturmuş, acınacak tipteki kızları gösterdi.

Tristan tam arkasını dönecekti ki, biraz önce konuştuğu o neşeli kadını gördü. Kalbi güm güm atmaya başladı. İki sıska delikanlıyı duvarın dibinde ümitsiz bir şekilde duran kızlara doğru yöneltiyordu. Avizeden yansıyan yumuşak mum ışığı altın rengi kıvrıkcık saçlarını aydınlatıyordu.

Birkaç dakika içinde iki delikanlı bu duvar çiçeği kızlarla dans pistine doğru yürümeye başladı. Bu olayın mimari genç kadın, umutla arkalarından bakıyordu. Dolgun dudakları kıvrılarak tahrik edici bir şekilde gülümsedi. Büyülenmiş bir halde onu izleyen Tristan nefes bile almıyordu. Bir kadının yüzünde en son böyle bir ifadeyi, ateşli bir sevişmenin bitiminde görmüştü.

Ardından Lord Broughton ve yeni evlendiği karısı, genç kadının yanına geldi. Onlara döndüğünde o tahrik edici halinden eser kalmamıştı. “İşte şurada,” dedi Tristan.

Hawk yan gözle baktı. “Kim?”

“Biraz önce konuştuğum kadın, Broughton ve karısının yanında.”

“Tanrı yardımcımız olsun. O kadın, Bayan Mansfield.”

Bayan Mansfield? O iffetli ve bekar bir kadın mıydı? Ahmak. Az kalsın ona uygunsuz bir teklifte bulunacaktı.

Hawk güldü. “Yoksa onun hakkında hiçbir şey duymadın mı?”

“Belli ki söylemek için sabırsızlanıyorsun,” diye homurdandı Tristan.

“Londra’nın bütün ümitsiz vakalarına o koca buluyor,” dedi Hawk muzip bir hava takınarak.

Tristan alaycı bir havayla, “Benimle dalga geçiyorsun,” dedi.

“Şaka yapmıyorum. Ona boşu boşuna Bayan Erkek Avcısı demiyorlar,” diye cevap verdi Hawk. “Bu kadın bütün bekarlar için bir tehlike. En büyük örneği bizim Broughton.”

Lord Broughton hoş ve sarışın karısını yukarıdan aşağı süzdü. Adam aşırı tutkudan, kadınların kibarca aşk dediği o duygudan, ıstırap çekiyormuş gibi duruyordu.

Hawk, Tristan'a şüpheyle baktı. "Neden onunla bu kadar ilgileniyorsun ki?"

"Öylesine bir merak," diye omuz silkti.

Hawk sırttı. "Hadi oradan. Onu düşüp kalkabileceğin kadınlardan biri zannettin."

Bunu, doğru da olsa, asla itiraf etmezdi. Hiç şüphesi yoktu ki o, hiçbir soylu aile bağı olmayan, çok fakir biriydi. Belki de çöpçatanlığı, bir asilin evinde hizmetçi veya mürebbiye olmaya tercih etmişti. Büyük ihtimalle de bu baloya Broughtonların evliliğinde oynadığı başarılı rol yüzünden davet edilmişti.

Keşke yelpazenin parasını ödemek için yaptığı teklifi geri çevirmemiş olsaydı. Bunu tamamen gururdan dolayı yaptığını çok iyi anlıyordu; ve her ne kadar seçtiği meslek ona garip gelse de, Broughtonları birbirlerine yakıştırmakla başarılı bir iş yaptığı ortadaydı.

Tristan ürperdi. Hayır, onu çöpçatan olarak tutmaya tenezzül edemezdi. Gazetelerde çıkacak skandal haberlerini hayal edebiliyordu. Çaresiz dükkân, bir çöpçatana başvurdu.

Çaresiz falan değildi. Bir düktü. Bir parmak şaklatmasında bile istediği kadını elde edebilirdi. Ama herhangi bir kadın istemiyordu. Mükemmel gelin adayı için gerekli özellikleri belirleyecekti.

Sonra tek yapması gereken bu özelliklere uyan birini bulmaktı.

Gözünde, uygun birini yakalayabilmek için haftalarca balo salonlarında gezdiğini canlandırdı. Yerden toplayacağı bütün o yelpazeleri, mendilleri ve güneş şemsiyelerini hayal etti. Bu yoldan, ihtiyaç duyduğu vârisi ona verecek, mükemmel düşesini bulma ihtimali çok düşüktü.

Tristan, Bayan Mansfield'e tekrar baktı ve bir daha düşündü. Onun paraya, Tristan'ın da evleneceği birine ihtiyacı vardı. İyi bir ücret karşılığında, Bayan Mansfield anlaşmalarını, bulacağı kız ve müteşekkir ailesi dışında kimseye anlatmazdı.

Kaşlarını çattı, kararını sadece Broughtonlar örneğine bakarak vermek üzere olduğunu fark etti. Bayan Mansfield'le anlaşmak riskliydi, ama onun çalışmalarından tatmin olmadığı takdirde anlaşmayı bozma hakkına da sahipti. Bir anda daha büyük bir riskin farkına vardı. Evlilik, ömür boyu sürececek bir hadiseydi; ve bugünkü durum göz önünde bulundurulduğunda, ömrünü ona uygun olmayan bir insan ile geçirmek zorunda kalabilirdi. Ya da bu gidişle hiç evlenemeyecekti.

Tristan durumunu değerlendirdi ve iki seçeneğinin olduğunu fark etti: Ya rastgele arayışına devam edecekti ya da Bayan Mansfield ile anlaşacaktı. Sosyete sezonunda haftalardır çektiği eziyet aklına geldiğinde, Bayan Mansfield ile anlaşmak tartışmasız en iyi seçenektir.

Tabii ki, arkadaşına kararını açıklamak gibi bir niyeti yoktu. "Broughton ve karısına saygılarımı sunmaya gidiyorum."

Hawk alaycı bir tavırla, "Bu evlenme meselesi senin aklını başından aldı," dedi.

"Seni bu kadar eğlendiren şeyin ne olduğunu anlayamıyorum."

"Bayan Mansfield bekarlıktan son derece memnun, evde kalmış bir kız." Hawk, eliyle Tristan'ın omzuna vurdu. "Tebrikler, koca oğlan. Krallıkta seninle evlenmeyecek yegane kadını buldun."

Tessa Mansfield kendine kızıp duruyordu.

Düşündükçe hayrete düşüyordu, nasıl da o zampara Shelbourne Dükü'ne kırmıştı. Onu daha önce görmemiş, ama hakkında çok şey duymuştu. Ona kibar zampara diyorlardı. Hiç imkansızın peşinden koşmazmış, masum kızları asla baştan çıkarmazmış,

ama onlar dışındaki bütün kadınlarla oynamayı kendinde hak görmüş diye anlata anlata bitiremiyorlardı.

Bir zamparayı yüz metreden tanıyabilmesiyle gurur duyardı. Oysa bu zampara, kibar davranışlarıyla onu kandırmıştı. Zamparaların, kurbanlarını etkilemek için cazibelerini kullandıklarını bilirdi. Dükün hoş gülümsemesini düşündü, o yakışıklı yüzünün başını döndürmesine kendisi izin vermişti.

Onunlayken nasıl da çenesinin düşüp, çan çan ettiğini hatırladıkça utancından yerin dibine girdi. Skandal sayfalarında okuduğu aptal kızlar gibi yelpazesini mahsus düşürdüğünü düşünmüş olmalıydı. Of, ne kadar da aşağılayıcı.

Onunla bir daha karşılaşmasının çok düşük bir ihtimal olduğunu düşünerek rahat bir nefes aldı. Şükürler olsun.

“Seni gördüğüme çok sevindim, Tessa. Seni öyle çok özlemiştim ki.”

Tessa dikkatini eski yardımcısı ve en yakın arkadaşı Anne’e verdi. “Ben de seni özledim.”

Anne’in gözleri sulandı. “Bu kadar mutlu bir evlilik yapacağımı hiç düşünmezdim. Bütün hayallerimin gerçekleşmesini sağladın.”

Bir seneye yakın Anne Mortland ve Lord Broughton’u eşleştirmek için uğraşmıştı. Birkaç kez bütün emeklerinin boşa gideceğini düşünüp umudunu yitirse de, bu uğraşı biraz şans ve gerçek bir aşk sayesinde masal gibi bir evlilikle sonuçlanmıştı.

Tessa, Lord Broughton’a baktı. “İkiniz de çok iyi görünüyorsunuz, lordum.”

Broughton hayranlıkla eşine baktı. “Dünyanın en mutlu adamı benim.”

Asla elde edemeyeceği bir şeyin hasretiyle içinin yandığını hissetti.

Anne, kolunu yakaladı. “Tessa, çabuk şuraya bak. Mutlaka Jane’i dans ederken görmelisin.”

Tessa, kalabalığın arkasından ayak parmaklarının ucunda kal-karak baktı. Yeni yardımcısı Jane Powell'ı dans ederken bir an görebildi, fakat dikkati onlara doğru hızla yaklaşan iyi giyimli ve yakışıklı iki adama kaydı. İyice yaklaştıklarında kalbi hızla atmaya başladı. Daha uzun boylu, esmer dağınık saçlı olanı tanı-mıştı. O, Shelbourne Dükü'ydü.

Fark edilmediğini ümit ederek arkasını döndü. Shelbourne ve beraberindeki adam, Lord Broughton'a yaklaştığında utançtan yerin dibine girdi.

Broughton ellerini ovuşturarak, "Shelbourne, Hawk, sizi gör-mek ne güzel bir sürpriz," dedi.

Tessa o anda buharlaşıp kaybolmak istedi. Adam büyük ihti-malle, onu peşinden getirmek için kaçıp gittiğini düşünmüştü. Bu hareketinin onu suçlu ve aptal duruma düşürdüğünü fark etmek için geç kalmıştı. Lord Broughton onu dük ve Lord Hawkfield'le tanıştırdığında çok rahatmış gibi gülümsedi. Daha sonra diz bü-kerek selam verdi ve kalktığında Shelbourne'u kendisine bakar-ken buldu. Avizeden yansıyan mum ışığı sayesinde gür siyah kir-piklerinin çevrelediği deniz mavisi gözleri gördü.

"Bayan Mansfield ve eşim arkadaşlar," dedi Lord Broughton. "Mutlu beraberliğimizin tek mimarı."

Lord Hawkfield, abartılı bir şekilde kaşlarını kaldırdı. "Yani bir çöpçatan mı? Keşke becerilerinizden kız kardeşlerim bekar-ken haberim olsaydı, Bayan Mansfield. Beni onlara koca arama zahmetinden kurtarmış olurdunuz."

Onun alaycı ses tonu Tessa'yı sinirlendiriyordu. Yaptığı işi küçümseyen bu tiplerden bir sürü tanımıştı. "Bir rakibim olduğ-u-nu bilmiyordum. Yoksa sadece akrabalarınız için mi çöpçatanlık yapıyorsunuz?"

Lord Hawkfield tam cevap verecekti ki, dük araya girdi. "En-dişelenmeyin, o kendisini hep abartarak över."

Tessa, kaşlarını kaldırarak, “Rahatlamalı mıyım?” diye sordu. “Sizin yanınızda hiçbir şansı yok.”

Güçlü ses tonunu duyunca tüyleri diken diken oldu. Kendi kendini telkin etmeye başladı. *O zamparanın teki, o zamparanın teki, o zamparanın teki.*

Salonda çalan müzik kesildi ve Lord Hawkfield özür dileyerek kalabalığa doğru uzaklaştı. Dük, Tessa’ya bir bakış attı ve ona iyice yaklaştı.

Tessa, Shelbourne’a ihtiyatla baktı. Ondan uzak durmak istediğini anlayamıyor muydu?

“Sizi biraz önce alıkoyduğum için özür dilerim,” dedi dük. “Doğru düzgün tanışmadan... Umarım sizi gücendirmedim.”

Ondan kibarca özür diliyordu ki aslında kabahatin büyüğü Tessa’nındı, sonuçta en çok konuşan o olmuştu. “Özür dilemeni-ze gerek yok. Olağan dışı bir durumla karşı karşıyaydık.”

Başını öne eğdi. Gülümsemediği halde dolgun dudaklarının kenarları yukarı doğru kıvrılıyordu. Ama öyle bebek suratlı denilebilecek türden bir yakışıklılığı yoktu. Hayır, kesinlikle. Kalın kaşları, çıkık elmacık kemikleri ve köşeli çenesi ile çok erkeksi-ydi. Kadınların onun kusursuzluğuna bayılmaları şaşırtıcı değildi. Ama o kadar da kusursuz değil diye düşündü, çenesindeki ve dudağının üstündeki hafif karaltıyı görünce. Büyük ihtimalle, uşağı günde iki kere onu tıraş etmek zorunda kalıyordu. Dükün erkeksiliği karşısında heyecandan ürperdi.

“Size sormak istediğim bir şey var,” dedi gür ve de karşı konulamaz bir ses tonuyla.

Onun tok ve baştan çıkarıcı sesiyle heyecandan kalbi güm güm atmaya başladı. Bu tür tuzaklara karşı güçlü olduğunu düşünüyordu, ama belli ki hain vücudu değildi.

“Yarın öğleden sonra müsait misiniz?” diye sordu.

“Ekselansları, bu yelpazemle ilgiliyse, rica ederim konuyu kapatalım.” İşte bu kadar, bundan sonra daha fazla üsteleyemez.

“Yelpazeyle ilgili değil,” dedi. “Yarın öğleden sonra randevularım var. Sizi saat dörtte ziyaret edebilir miyim?”

Ona kuşkuyla baktı. “Neden şimdi söylemiyorsunuz?”

“Bu konuyu baş başayken görüşmeyi tercih ederim, müsaitseniz.”

Baş başa? Acaba böyle diyerek ahlaksız bir teklif yapacağını mı ima ediyordu? Yine de sağduyulu davranmalıydı. Sonuçta onun gibi yakışıklı bir zampara kendisi gibi şişko bir kız kurusuyla ilgilenmezdi ki...

Belli belirsiz gülümsedi. “Tereddüt ediyorsunuz. Sizi suçlamam, az önce size verdiğim rahatsızlıktan sonra.”

Başını kaldırdı. “Beni rahatsız etmediniz.” İkiyüzlülüğün bu kadarı. Halbuki kartvizitte sanki Saygıdeğer Cehennem Dükü yazıyormuş gibi arkasına bakmadan kaçmıştı.

“Kararınıza tabii ki saygı duyarım,” dedikten sonra gözlerinin içine öyle bir baktı ki, Tessa büyülenmiş gibi dondu kaldı. Adam, hapseden mavi gözleriyle onu neredeyse hipnotize ederek içine çekti. Onun ikna gücü karşısında Tessa, kendisini fırtınaya kapılmış bir yaprak gibi hissetti. İçinden gelen bütün sesler evet diyordu. “Tamam o zaman,” dedi nefesi kesilerek.

“Teşekkür ederim. Yarın görüşmek üzere.” Resmi bir şekilde eğilerek selam verdi ve uzaklaştı.

Tessa derin bir nefes verdi. Dük onu baştan çıkarıp, ikna etmeyi başarmıştı.

Anne, yaklaştı; yelpazesıyla ağzını örterek, “Dük ve sen ne konuşuyordunuz?” diye sordu.

Tessa, nedenini öğrenmeden arkadaşına dükün ziyaret isteğini açıklamamaya karar verdi. “Önemli bir şey değil,” dedi ama aslında dükün ondan bir şey isteyeceği düşüncesiyle ürperdi.

“Seninle uzun uzun konuştum,” dedi Anne. “Bana neler söylediğini anlatmalısın.”

“Çok abartıyorsun.” Niye başını döndürmesine izin vermişti ki?

“Sana aç kurtlar gibi baktı. Ondan uzak dur,” diye uyardı Anne. “Siyasetiyle saygı duyulan birisi, ama Geoffrey bile kadınlar konusunda kötü tanındığını söylüyor. Yatağının kenarında herhalde yüz tane çentik vardır.”

Tessa, alaycı bir tavırla, “Eminim benim gibi bir kız kurusu için atılacak çentik umurunda değildir.”

“Sadece yirmi altı yaşındasın,” diye çıkıştı Anne. “Neden cazibeni hep hafife alıyorsun?”

Arkadaşının sorusunu duymazlıktan geldi. “Endişe etme. Bir zamparanın tuzağına düşecek değilim.” Mantığına karşı çıkarak, ziyaretine gelmesine ikna olmuş olsa da.

Anne yaklaştı. “Efsanevi aşık olarak tanınıyor. Kadınlar kendilerini onun önüne atıyor. Duyduğuma göre, bakışlarıyla kadınlara istediğini yaptırabiliyormuş.”

Tessa bunun doğru olduğunu kabullenerek yutkundu.

Anne kalabalığı gözden geçirdi ve Tessa’nın kolunu yakaladı. “Bak, şöminenin orada şimdi. Yanındaki kadını görüyor musun? O, Leydi Endicott; Shelbourne’la tanışana kadar saygı duyulan bir duldu.”

Tessa o tarafa doğru baktı. Saç bandında yeşil tüyler olan kuzguni siyah saçlı güzel bir kadın, samimi bir havayla, Shelbourne’un ceketinin yakasıyla oynuyordu. Daha sonra ona doğru eğilerek kulağına bir şeyler fısıldadı. Shelbourne başını çevirdi ve kadının küpesine bir fiske attı.

Tessa içini çekti. Lanet olsun, o utanmaz zamparayı misafir odasına davet etmişti.

Shelbourne hınzırca gülümsedi. Ardından kadına göz kırpıp oradan uzaklaştı.

“Kız kardeşi de buradayken nasıl bu kadar arsızca fingirdeyebilir?” dedi Anne kızgın bir sesle.

Tessa şaşkınlıkla Anne’e baktı. “Kız kardeşi mi?”

“Leydi Julianne,” dedi Anne. “Lord Holbrook ile dans ediyor.”

Esmer saçlı kadın, dans partnerinin yanından hoplaya zıplaya geçerken kahkahalar atıyordu. Körpe cildi parlıyor ve altın rengi ağlarla süslenmiş elbisesi, ince vücudunun mükemmelliğini ortaya koyuyordu. Tessa imrenerek baktı. Uzun zaman önce sosyete sezonuna katılma fırsatını kaçırmıştı. Çoğu zaman geçmişini düşünüp hayıflanmayı reddederdi, ama bazen pişmanlık duyguları baskın çıkardı.

Anne, Tessa’ya baktı. “Leydi Julianne’in, üç sene önceki takdim edilişinden beri, bir düzine evlilik teklifini reddettiği söyleniyor.”

“Sıra dışı birisine benziyor.”

“Sıra dışı olan belki de ağabeyidir. Dükün, kimseleri kız kardeşine yakıştıramadığı söyleniyor.”

Tessa durup düşünmeye başladı. Yarın kız kardeşi için uygun bir koca bulmasını mı isteyecekti? Bu imkansızdı, o büyük ihtimale annesinin öğüdünü yeterli buluyordu. O zaman niye ziyaretine gelmek için bu kadar ısrar etmişti ki?

2. Bölüm

Saat üç buçukta Tessa, kitabını okumayı bıraktı; pencereye yaklaştı ve buzlu camdan dışarı dikkatle baktı. Girişteki ferforje kapıya doğru uzanan yolun yarısı evin gölgesi altında kalıyordu. İri sarı tekerlekli bir fayton, yolun kenarında daha önce yağan yağmurdan birikmiş suları sıçratarak geçti.

Shelbourne ondan ne istiyordu? Bu soru içini kemirip duruyordu. Dün gece düşünmekten uyuyamamış ve saatlerce yatağında dönüp durmuştu; ama aklına hiçbir mantıklı açıklama gelmiyordu.

Gravesend, kırışık suratı asılmış bir şekilde ayaklarını sürüyerek içeri girdi. Tessa, vefakar kahyasına gülümsedi. “Bugün ne kadar da çeviksin,” dedi.

Kahya, elleri ceketinin yakasında, “Dükün ziyareti için her şey hazır,” diye bildirdi.

“Teşekkür ederim, Gravesend. Bunu duymak beni rahatlattı,” diyerek odadan çıkan kahyasının arkasından gülümseyerek baktı. Tessa’nın ölen amcasına senelerce emeği geçmiş, kendisini Tessa’dan sorumlu hissettiği için emekliliğe ayrılmayı reddetmişti.

“Elim ayağım birbirine karışıyor,” dedi Jane Powell.

Tessa, yavaşça yeni yardımcısının oturduğu yuvarlak masaya doğru ilerledi. Jane işlediği nakışları çekiştire çekiştire söküyordu. “Bir problem mi var?”

Elindekileri bıraktı ve yüzüne düşen kestane rengi lülesini eliyle geriye attı. “İtiraf etmeliyim ki çok telaşlanıyorum. Bir dükle tanışacağımı, rüyamda görsem inanmazdım.”

“Tek yapman gereken sessizce nakış işlemek.”

“Söz veriyorum ki çıtımı bile çıkarmayacağım,” dedi Jane, endişeli bir ifadeyle.

“Ben buna eminim,” dedi Tessa, yardımcısının yanına otururken. “Dük gelmeden önce, sana söylemem gereken bir şey var. Bugün şahit olacağın hiçbir şey, bu odadan dışarı çıkmamalı.”

“Evet, şüpheniz olmasın. Dudaklarım mühürlü,” dedi elini ağzının üstünde gezdirerek.

Tessa, alt kattaki kapının tokmağının vurulmasıyla irkildi. Hemen saate baktı. Henüz dörde çeyrek vardı. Acaba dük erken mi gelmişti? Koltuğa doğru yürüyüp, iğreti bir şekilde oturdu.

Gravesend içeri girdi, boğazını temizledi ve de dükün geldiğini bildirdi.

Tessa, Gravesend’e gülümsedi; ayağa kalktı ve Shelbourne içeri girdiğinde diz bükerek selam verdi.

Dük hızlı ve kendinden emin bir tavırla eğilerek selamı karşıladı. “Bayan Mansfield, beni kabul ettiğiniz için teşekkür ederim.”

Tessa yardımcısını tanıttı ve önündeki koltuklardan birini işaret etti. “Buyurun, oturun.”

O, koltuğa doğru yöneldiğinde kalbi sıkıştı. Günlüğünde iyice ortaya çıkan uzun boyu ve güçlü vücuduyla misafir odasını dolduruyordu. Adamın heykel gibi oyulmuş vücudunun her yanından, soyunda savaşçıların olduğu seziliyordu. Hayalinde onu surların üstünde, elinde geniş ağızlı bir kılıç ile düşmanına saldırırken kolaylıkla canlandırabiliyordu.

İkisi de oturduktan sonra meraklı bakışlarla düke baktı. “Size çay ikram edebilir miyim?”

“Hayır, teşekkür ederim.”

Tessa, ziyaret sebebini bir an önce açıklamasını umarak misa-

firine baktı. Adam bir yandan parmak uçlarıyla koltuğun kollarını tıkırdatıyor, bir yandan da misafir odasını süzüyordu. Tessa kendisini onun yerine koydu. Şüphesiz açık yeşil duvarların üstündeki yaldızlı kartonpiyer süsler, ona göre aşırı derecede kadınsıydı.

Adam bakışlarını ona çevirdi. “Aileniz de burada mı?”

Bu soruyu duyunca kalbi sızladı. “Ailemden kimse hayatta değil.”

“Bunu duyduğuma üzıldüm, acınızı anlayabiliyorum.”

“Ben kendimi yine de şanslı görüyorum. Mükemmel arkadaşlarım var ve Bayan Powell harika bir yardımcı.”

Dük kadının durumunu düşündü. “Zor bir durumda olmanıza rağmen, ayaklarınızın üstünde durmayı başarabilmişsiniz. Hayranlık duyulacak bir vasıf.”

Tessa, adamın beklemediği bu iltifatı karşısında şaşırdı. Sosyete mensuplarının bağımsızlığına kuşkuyla baktığının farkındaydı.

Rahatsız edici bir sessizlikten sonra Tessa, konuşmayı başlatması gerektiğini fark etti. “Leydi Broughton dün gece bana kız kardeşinizi gösterdi. Çok güzel ve çekici bir genç kadın.”

“Onun adına teşekkür ederim.” Jane’e bir bakış attı ve dikkatini tekrar Tessa’ya verdi. “Bayan Mansfield, izniniz olursa, sizinle bir konuda yanımızda kimse olmadan konuşmak istiyorum.”

Tessa tereddüt etti. Üstü açık bir faytonda olmadığı müddetçe, bir kadının bir adamla yalnız buluşması, iyi karşılanmazdı. Belli ki yardımcısı yanlarındayken dükün konuşmaya niyeti yoktu. Bu duruma ayak uydurmalıydı, yoksa meraktan çatlayabilirdi.

Yardımcısına dönerek, “Jane,” dedi. “Burası çok loş oldu, nakış işlemeye odanda devam edebilirsin.”

Jane’ın şaşkın bir ifadeyle, geride dikiş sepetini unutarak, misafir odasını terk etmesi Tessa’yı gülümsetti.

Kapı kapandığında Shelbourne, omuzlarını dikleştirerek söze başladı. “Sizden yalnız kalmamızı istediğim için özür dilerim. Bundan dolayı hakkınızda yanlış düşünebilirler. Gerçekten gerekli olduğunu düşünmeseydim, sizden bunu istemezdim.”

“Ekselansları, verdiğim tüm kararların sorumluluğunu üzerime alıyorum. Hassas bir konu olduğu için görüşmemizin aramızda kalması, her ikimizin yararına.”

“Teşekkür ederim.”

Onun hakkında nasıl düşünüleceğini önemsemesi hoşuna gitmişti, ama artık dükün niyetini açıklamasının vakti gelmişti. “Beni merakta bıraktınız. Size nasıl yardımcı olabilirim?”

“Bir mesele için sizi tutmayı arzu ediyorum.”

Bunu duyunca irkildi. Baş başa konuşmakta ısrar etmişti. Ne olarak onu tutmak istiyordu, dostu olarak mı?

Dük ona merakla baktı. “Dün geceki konuşmalardan anladığım kadarıyla, çöpçatanlık hizmeti sunuyorsunuz.”

Bunu duymak Tessa’yı rahatlattı. “Çöpçatanlığı bir meslek olarak icra etmiyorum.”

“Öyle bile olsa emeğinizin karşılığını ödeyeceğim,” dedi. “Makul bir ücret söyleyin, yarısını anlaşıp anlaşmaz, diğer yarısını da iş başarıyla tamamlandığında ödeyeyim.”

“Bir ücret almaya ihtiyacım yok.” Ölen amcası, ona küçümsemeyecek kadar büyük bir serveti miras olarak bırakmıştı.

Dük koyu renk kaşlarını çattı. “Mutlaka karşılık olarak bir beklentiniz vardır.”

Tessa başını iki yana salladı. “Çöpçatanlığı tamamıyla insanlara yardım etmek için yapıyorum.”

“Çok iyi, araştırmalarınıza yardımcı olabilmek amacıyla size bütün gerekli bilgileri vermeye hazırım.”

Anlaşılan gerçekten de kız kardeşi için bir koca adayı bulmasını istiyordu. “Bu görev için beni seçmenizden onur duydum;

fakat Leydi Julianne için bir eş bulmama annenizin karşı çıkmasından endişe ediyorum.”

Shelbourne kaşlarını çatarak cevap verdi. “Beni yanlış anladınız. Hizmetinizi kardeşim için talep etmiyorum.”

Hay aksi, bir hata yapmıştı. Oysa George Amca ona kaç kere tahmin yürütmemesi gerektiğini öğütlemişti. “Ekselansları, şanslı gelin adayımız kim?”

Hafifçe gülümser gibi oldu. “Bunu biliyor olsaydım, sizin yardımınıza ihtiyaç duymazdım.”

Tessa, şaşkınlıktan ağzı bir karış açık düke bakakaldı. “Size bir gelin bulmamı mı istiyorsunuz?”

“Evet.”

Değil bir dükün, herhangi bir erkeğin bile onun bu hizmetini talep etmesi kabul edemeyeceği bir şeydi. “İngiltere’nin peşinden en çok koşulan bekarısınız. Nasıl olur da benim yardımına ihtiyacınız olur?”

“Sosyete sezonunda uygun bir gelin bulabilmek şansa bağlı bir mesele. Hiçbir şeyi de asla şansa bırakmadığım için bir uzmana başvurmaya karar verdim.”

Tessa, dükün kurnazlıkla yere atılmış yelpazelerden, mendillerden ve de güneş şemsiyelerinden bıkmış olduğunu anladı. “Her türlü evlilik meselesinde işin içine mutlaka bir miktar talih girer. Benim yaptığım, kısaca karşısında fazla seçeneği bulunmayanlara başka olasılıklar sunmak.” Gülümseyerek devam etti “Sizin durumunuz ise bunun tam tersi.”

“Sayıların hiç hükmü yok. Önemli olan doğru seçimi yapabilmek, işin en zor kısmı da bu.”

“Anlayamadım.”

“Gazeteleri okuyor musunuz, Bayan Mansfield?” diye sordu dük.

“İçinde bulunduğunuz durumun farkındayım. Herhalde bütün bunlar işinizi zorlaştırıyordur.”

“Bu şekilde ünlenmişken, ertesi gün magazin gazetelerinde nişanlandığım yazılır korkusuyla, bir bayanı dansa kaldırmaya bile çekiniyorum.”

Tessa, “Evet, bu gerçekten de bir sorun,” diye onayladı. “Korumamızla çok alakasız değilse, şimdi evlenmeyi seçmeniz için özel bir sebebiniz olup olmadığını sorabilir miyim?”

Shelbourne, parmaklarıyla koltuğun kollarını tekrar tıkırdatmaya başladı. “İşlerimi yoluna ancak koyabildim.”

Tessa, gözlerini kısarak, “Ne tür işlerinizi?” diye sordu.

Dükün parmakları bu soruyla hareketsizleşti. “Affedersiniz?”

“Bu konuda sizinle anlaşmak için, en başta düzgün karakterde biri olduğunuzdan emin olmam gerekiyor.” Zamparanın teki olduğunu zaten biliyordu, asıl amacı onu biraz uğraştırmaktı.

Dük, kara kirpiklerinin altından bakıp, ağır ağır konuşarak, “Misafir odanıza hep kötü karakterdeki adamları mı kabul edersiniz, Bayan Mansfield?” diye sordu.

“Kapımda kuyruğa girdiklerini görmediniz mi? Düzgün birer evlilik yapmak isteyen o kadar çok düzenbaz, hilekar ve de zampara var ki şaşırmamak elde değil.”

Tristan, güldüğünde gözlerinin kenarında kırışıklıklar oluştu. “Hep böyle hicvederek mi konuşursunuz?”

Dük akıllıca lafı çevirmişti; ama Tessa asıl konuyu unutmamıştı. “İşlerinizden bahsediyorduk.”

Yüzündeki gülümseme yavaşça kayboldu. “On yıldan fazla bir zaman önce bir hayli borç bana miras olarak kaldı. Bu borçlarımın altından ancak şimdilerde kalkabildim,” durakladı. “Bu şartlar altında, evliliği geciktirme kararım deli cesareti olarak algılanabilir.”

Tessa söylenenlere bir anlam vermeye çalıştı. Adam düklüğün mali durumunu düzeltmek pahasına evlenmeyi reddetmişti. Zampara olabilirdi ama kesinlikle bir servet avcısı değildi. “Çok

onurlu bir karar vermişsiniz.” Karşısına çıkan adamların hepsi bu kadar onurlu olsaydı, belki de şu anda bambaşka bir hayatı olabilirdi.

“Bir risk aldım ve bu yüzden düklüğün geleceğini yıllardır güvence altına alamadım.” Ses tonu ve yüzündeki ifadede meydan okuyan bir hava vardı. “Benim bir vârisim yok, Bayan Mansfield.”

Tessa, kendine engel olamayarak ona karşı hayranlık duymaya başladı. Verdiği karar zor olmalıydı, ama o kolayca kaçmaktansa zor olanı yapmayı tercih etmişti. “Doğru kararı vermişsiniz.”

Dük, bakışlarına yansıyan şaşkınlığını çarçabuk gizledi. “Umarım merakınızı giderebilmişimdir.”

“Aslında annenizin tavsiyesine neden başvurmadığınızı merak ediyorum.”

Yüzünde beliren alaycı bir havayla, “Annem bana yardım etmeyi reddetti,” diye cevapladı.

Tessa’nın şaşkınlıkla ağzı açıldı.

“Annem ve ben, evleneceğim kişi konusunda anlaşamıyoruz. Onun bu konuda katı fikirleri var.”

Tessa anladığını belirtir şekilde başını salladı. Birçok dediğim dedik anneyle tanışmıştı ve onların işleri nasıl zorlaştırabileceklerini biliyordu. Belli ki düşes kendi kararlarını oğluna dayatmaya çalışmıştı. Tessa, insanların karar verirken kalplerinin sesini dinlemeleri gerektiğine inanıyordu. “Yardıma başvuruları her zaman dinler ve de onlara ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde hizmet vermeye çalışırım.”

“Sizden tam anlamıyla beklediğim şey profesyonelliğiniz.”

Bütün bu konuşulanlarla dük, ona güven vermeyi başarmıştı. Ama yine de zamparalığı Tessa’nın kafasını kurcalıyordu. Daha şartlarını açıklamaya başlarken bile onun yan çizeceğini biliyordu. “Size bu hizmeti verebilmem için kabul etmeniz gereken bir şartım var.”

“Nedir bu şart?”

Tessa kendinden emin bir şekilde devam etti. “Evlilik konusunda bir anlaşmaya varılabilmesi için, evlilik yeminine bağlı kalmayı kabul etmeniz gerekiyor.”

Mavi gözlerinde şeytani bir bakış belirip kayboldu. “Yanlış hatırlamıyorsam evlilik yemininde pek çok konu geçiyor. İçlerinden özellikle önem verdiğiniz biri var mı?”

Tessa’ya ateş basmaya başladı. “Diğerleriyle ilişkinizi kesmeyi kabul etmeniz gerekiyor.”

Öne doğru eğildi, omuzlarının üstünden bir sağa bir de sola baktı. “Neredeler?”

“Kim?” diye sordu Tessa, kaşlarını çatarak.

“İlişkimi kesmek zorunda olduklarım?” dedi ve kurnazca sırtarak devam etti, “Size kendimi kanıtlamam gerektiğini farz edecek olursak...”

“Benimle dalga geçiyorsunuz; ama hakkınızda söylenenler beni haklı çıkarıyor.”

Dük tahrik edici bir ses tonuyla, “Dün gece o yüzden mi ben-den kaçtınız?” diye sordu.

Bu soru karşısında Tessa’nın yüzü kıpkırmızı kesildi. “Kaçmadım. Arkadaşlarımın yanına dönmek için acele etmem gerekiyordu.”

Tessa, dükün bilgiç bilgiç sırttığını görünce sinirlendi. “Sizin aksinize ben bu konuyu çok ciddiye alıyorum,” dedi ve devam etti, “Sözlerine en fazla güvenilen kaynaklardan duyduğuma göre siz adı çıkmış bir zamparasınız.”

“Otuz yaşında bir bekarım ve de rahip değilim.”

Tessa, “Dün gece sizi Leydi Endicott’a kur yaparken gördüm,” diye cevap verdi. “Saygıdeğer bir kadını baştan çıkarttığınızı inkar mı edeceksiniz?”

Shelbourne, sahte bir yumuşaklıkta ama bir o kadar da tehditkar bir sesle, “Size bir açıklama yapmak zorunda olmasam bile,

beni asılsız bir şekilde suçladığınız şeyi kabul etmiyorum,” diye karşılık verdi. “Hiçbir zaman kimseyi baştan çıkarmadım. Beraber olduğum kadımların hepsi görmüş geçirmiş dullardı. Geçmiş ilişkilerimden dolayı kendimde bir hata görmüyorum.”

İşte, gerçekten de Anne’in anlattığı kadar nedametten nasibini almamış biriymiş. “Geçmişiniz, gelecekteki davranışlarınız hakkında ipuçları veriyor. Söylediklerinizden, evlendikten sonra bir metres tutmayı yanlış bir şey olarak görmediğiniz sonucunu çıkarıyorum. Şunu bilmenizi isterim ki sadakatsizlik mazur görmeyeceğim bir şeydir.”

“Benim de,” dedi dük ciddi bir ses tonuyla.

Tessa kulaklarına inanamıyordu, şaşkınlıkla ağzı açık kaldı.

“Beni tanımadan fikir yürüttünüz,” diye sürdürdü dük. “Karımdan sadakat beklerim ve karşılık olarak ona sadık kalırım.”

Tessa ona şüpheyle baktı. Şehvet düşkünü bir adam, isteklerine karşı koyamazdı. “Sözünüzü tutacağınızı nasıl bilebilirim?”

Dük şeytani bir bakış attı. “Belki kiliseye düzenli gittiğime dair bir belge ihtiyacınızı görebilir. Veyahut karakterime tanıklık edecek bir kişi? Arkadaşım Hawk’un pek itibari yoktur ama eminim bana kefil olur.”

Tessa kibirle, “Sizden bunu istesem iyi olurdu ama...”

“O zaman kefilim onurum olacak.”

Sonuçta bu konudaki şüphelerini dükün onurunu kırmadan ifade edemezdi. Erkekler bu konularda çok hassastı.

Dükün mavi gözleri parladı. “Sınavı geçtim mi?”

“Şimdilik,” diye cevap verdi Tessa. İşte yine onu etkilemeye çalışıyordu. İyisi mi dikkatli olmalıydı.

“Müthiş bir avukat olabiliydiniz.”

“Hayır, ama çöpçatanlıkla bazı yeteneklerimi geliştirdiğime inanıyorum.”

“Görünüşe bakılırsa Broughton da sizinle aynı fikirde ve ben onun fikirlerine güvenirim.”

Şimdiye kadar kimse kariyerini böyle takdir ederek konuşmamıştı. Tessa'nın kalbi heyecandan pıt pıt atmaya başladı. Shelbourne Dükü'nü evlendirmek demek, meslek hayatında en yükseğe çıkmak demektir. Ona birini bulmak pek de zor olmayacaktı. Yakışıklı, onurlu ve de nazikti. Üstelik karısına sadık kalacağına söz vermişti. Hangi kadın ona aşık olmazdı ki?

Bu işin ona sağlayacağı yararlar bir bir aklına hücum ediyordu. Dükü başarılı bir şekilde evlendirebilirse, onun arkasından pek çok adam ondan yardım isteyebilirdi. O takdirde, ondan gözyaşlarıyla yardım isteyen bütün o talihsiz genç kadınlara birer koca bulabilirdi. Ve en sonunda kariyerinde hak ettiği saygıyı elde edebilirdi. Bir balo salonunda yürürken sosyetenin arkasından nasıl fısıldayacağını hayal etti. İşte orada, Shelbourne Dükü'nün çöpçatanı.

“Bir sözleşme imzalamamız gerekiyor mu?”

Tessa gözlerini kırptı. “Hayır, buna gerek yok.”

“Yani sözlü anlaşma yaparak mı çalışıyorsunuz?”

“Öyle de söylenebilir.” İçinden bir şey Tessa'ya bir yerde bir terslik olduğunu söylüyordu. İçinde duyduğu şüphelerle, bu işin meslek hayatına kazandıracaklarını kafasında iyice tarttı. Son on yılın en önemli evliliğine çöpçatanlık yapma fırsatını nasıl geri çevirebilirdi ki? Hayatının fırsatı!

Olaclardan umutlu bir şekilde yerinden kalktı ve düke içten bir gülümseme ile baktı. “Evet, size yardımcı olmak beni mutlu edecek.”

Shelbourne ayağa kalktı, Tessa'ya yaklaştı ve elini uzattı. “O zaman el sıkışarak anlaşmamızı onaylayalım.”

“Tabii.” Elleri birbirine değdiğinde Tessa, baş döndürücü bir hissin avucundan bütün vücuduna yayıldığını hissetti. İri elinin içinde Tessa'nın parmakları tamamen kayboluyor ve ona kendini garip bir şekilde hükmedilmiş hissettiriyordu. Tenine değen

metal bir yüzüğün soğukluğuna inat, onun uzun parmaklarından cezbedici bir sıcaklık yayılıyordu. Bir rüyadaymışçasına yavaş bir şekilde başını yukarı kaldırdı; adamın güçlü göğüs kafesinde gezinen bakışları, başını geriye attığında onun hayat dolu mavi gözlerinde hapsoldü.

Gür siyah kirpikli gözleri hafifçe kısıldı ve bakışındaki ateşli ifade Tessa'yı tahrik etmeye yetti. Ondan gelen sandal ağacı notalı parfümün hafif kokusuyla bütün duyuları uyarıldı ve depresen yasak arzuları başını döndürdü.

Dük, elini bıraktığında derin bir nefes verdi ama bütün vücuduna yayılan gerginlikten kurtulamadı. Onun sorunu neydi? Sosyetede en çok ses getirecek evliliğe çöpçatanlık yapacak olmasının verdiği heyecan olmalıydı.

Shelbourne ceketinin iç cebine doğru yeltendiğinde, Tessa onun altın yüzüğünün üzerindeki armayı fark etti. Dük, cebinden çıkarttığı katlanmış vaziyette bir parşömen kağıdını Tessa'ya uzattı. "Aradığım gelinde istediğim özellikler burada yazıyor."

Kağıdı açıp okumaya başladığında ani bir huzursuzluk bütün vücudunu sardı.

Gelinim asgari yirmi bir yaşında, hiç evlenmemiş ve doğuştan soylu olmalı. Aday, sosyal etkinlikleri planlama ve hizmetçileri yönetme konularında eğitilmiş olmalı. Sohbeti zekice olmalı ve sığ konuların ötesine geçebilmeli. Duygusallıktan ziyade mantığa dayalı bir muhakeme gücü şart. Diğer istenen özelliklerse zarafet, sorumluluk, alçakgönüllülük ve edep. Hepsinden önemlisi güzel ahlaklı olmalı ve dil uzatılamaz bir itibara sahip olmalı.

Kafası sanki kilise çanları çalıyormuşçasına zonkladı. Dük bu yazıyı hizmetçi ilanı verir gibi yazmıştı.

"Dahil etmediğim önemli bir özellik daha var."

Tessa'nın tepkisini değerlendirircesine durakladı. "Onun doğasında bir parça... ihtiras algılayabilmeliyim."

Tessa'nın ağzı şaşkınlıktan bir karış açıldı.

Dükte ise eğleniyormuş gibi bir hava vardı. “Sizi şaşırttım mı?”

Tessa elindeki kağıda hafifçe vurdu. “Saygıdeğer bir gelin istediğinizi söylediniz.”

“Evet, ama evleneceğim kişiye sadık kalmak istediğim için kafasındaki tabuları yıkacak bir gelin arıyorum.”

Tessa öfkeleni. “Hayır, istediğiniz ahlaklı bir fahişe, bu imkansız...”

“Aradığım kişi balo salonunda bir melek, yatakta ise baştan çıkarıcı olabilmeli.”

Tessa’nın başını ateş bastı. “Bir şarabı tattıktan sonra reddedemezsiniz. Böyle bir şeyi anlayabilmeniz ihtimali yok.”

Bakışları Tessa’nın dudaklarında bir süre donup kaldı. Sonra rahatsız edici bir yavaşlıkta gözlerini kaldırarak, “Ben anlarım,” dedi.

Onun kısık, kadife sesiyle Tessa’nın midesinde kelebekler uçuştı. Hislerini belli etmekten korkarak koltuğuna döndü, kağıdı bir yana koyarak yelpazesıyla yüzünü serinletmeye başladı.

Shelbourne da koltuğuna oturduğunda Tessa ona bakmaya başladı. Onun gözlerinde bilgiç bir ifade yakalar yakalamaz vurarak yelpazesini kapattı. “Mutlu bir evlilikte bulunması gereken en önemli unsuru unuttunuz.”

“Öyle mi, nedir o?” diye sordu.

Tessa başını geriye atarak, “Aşk,” dedi.

Dükün bakışlarından fesatlık akıyordu. “İnsanların sıkça aşk zannettikleri hislerinin aslında bayağı arzularından başka bir şey olmadığını düşünüyorum.”

Şehvet. Söylenmeyen o kelime Tessa’nın tereddüt etmesine neden oldu. Onurlu bir kadının, onun bu ayıp iması karşısında utançtan kızarıp bozarması gerekirdi, ama öyle yaparsa Shelbourne galip gelmiş olacaktı. Tessa’yı asıl inciten şey, onun duygu-

ları önemsemez tavrıydı. “Aşkın bizi hayvanlardan farklı yapan şey olduğuna inanıyorum,” dedi.

“Bense bizi farklı yapan şeyin akıl ve mantık olduğunu düşünüyorum.”

“Korkarım bir yanlış anlama oldu. Ben sadece aşk evliliklerinin çöpçatanlığını yapıyorum.”

“Bayan Manfield, duygusal sözler ve davranışlarda çok iyi olduğumu söyleyemem. Ama sorumluluklarını ciddiyetle yerine getiren birisiyim. Bana tabi herkes kendini emniyet ve güvende hisseder. Aşk için evlenmeye söz veremem; ama karıma değer verip, saygılı davranacağıma söz veririm.”

Tessa tereddüt etti. Geleceklerini güvence altına alabilmek için dükün teklifine düşünmeden evet diyecek, fakir ve evlenemeyen çok kadın vardı. Yine de soğuk bir mantık evliliğine ön ayak olmayı kabul edemiyordu. Bu tür zavallı kızların pek çoğuyla uzun uzun konuşmuştu, her biri en büyük arzusunun aşk evliliği yapmak olduğunu söylemişti.

Sekiz yıl önce o gün amcasının söylediği, hayatım değiştiren o sözler aklına geldi. Ömrünü seni sevmeyen bir adamla, zavallı bir şekilde geçirmene asla izin veremem.

O zamanki cahil haliyle, amcasının fikirlerinin toplumdan çok farklı olduğunu kavrayamamıştı. O zamandan beri, pek çok kadının görücü usulüyle zorla evlendirildiğini duymuştu. Çoğu sosyetik aile, soyluluk unvanları ve servet dışında bir şeyi önemsemezdi. Bu ailelerin, kızlarının ve oğlanlarının üzerinde küçümselemeyecek ölçüde büyük güçleri vardı.

Tessa ürperdi. Aşka dair en ufak bir ihtimali bile olmayan bir evlilik için çalışamazdı.

Derin bir nefes aldı ve kendini dükün isteğini reddetmeye hazırladı. Dük gergin bir şekilde baktı, Tessa'nın halinden aklından geçenleri tahmin edebiliyordu. Hiç kuşkusuz herkesin dileklerini

yerine getirmesine alıştı; ama Tessa prensiplerinden ödün vermezdi, bir düğün için olsa bile.

Ama aslında teklifi reddederse, düğün aşık olmadan evlenecekti. Ona yardım ederse belki de onu aşk evliliği yapmaya ikna edebilirdi.

George Amcası'nın ölüm döşeginde söyledikleri aklına geldi. *Her işte bir hayır vardır.*

Heyecandan elleri karıncalanmaya başlamıştı. O an düğün kalbini aşka açmanın kaderinde olduğuna inandı. "Peki, Ekselansları. Size yardımcı olacağım."

Shelbourne suratında şaşkınlığını belirten ifadeyi çarçabuk gizledi. "Harika. Bir hafta sonrası için anlaşalım mı?"

Tessa gözlerini kısarak sordu, "Ne için?"

Düğün omuzlarını silkerek, "Bana müstakbel gelinimi tanıştırmamız için," dedi.

Görür görmez evlenme teklifinde bulunmayı mı planlıyordu? Tessa boğazını temizledi. "Genellikle çiftlerin, birbirlerini daha iyi tanıyabilmesi için bir müddet süren özel görüşmeler düzenlenir."

Shelbourne bunu duyunca sarsıla sarsıla kahkahayı bastı. "Aaa, evet, tabii ki. Kısa müddet bir görüşme sayesinde ben hemen adayın uygun olup olmadığını anlarım."

"Beni şakalarınızla kızdırmaktan zevk alır gibisiniz."

"Şaka bir yana, çalışmalarınıza hemen başlayacağınızı umuyorum. Boş yere zaten bir ay harcadım ve daha da geç kalmak istemiyorum. Kararımı verir vermez harekete geçeceğim."

Anlaşılan adamda romantikliğin zerresi yoktu. Tessa'nın kafasına bir kez daha şüpheler üşüştü, ama düğün yardım etmezse, o büyük ihtimalle isteğini kabul edecek birisini bulacaktı. Mutlu bir evlilik yapıp yapmayacağını önemsemeyen birisini.

Mutlaka onu, karısını saçma sapan tarifine göre seçmekten

vazgeçirmeliydi, ama bu konuyu o hazır olduğunda açacaktı. “İstediğiniz özelliklere uyan birden fazla genç kadın olabilir.”

Sunduğu kılı kırk yaran koşullara bakarak, Tessa onun adaylara ardı ardına itiraz edeceğinden kuşkulanıyordu.

Dük, “Aklınızda birkaç kişi mi var?” diye sordu.

“Evet ama ilk olarak konu üzerinde dikkatle çalışmak istiyorum.”

Shelbourne’un şüphe eder bir hali vardı.

Tessa onun itiraz etmesine fırsat vermemek adına konuşmasına devam etti. “Birden fazla kişiyi değerlendirmek ister misiniz? Sizin münasip görebileceğiniz genç bir kadını bir kenarda bırakmak hiç hoşuma gitmez.”

“Zannederim ki evet, gerçi ben birden fazla kişiyi bulacağınızı çok da olası görmüyorum. Yine de böyle bir duruma hazırlıklı olmanız güzel bir şey.”

Tessa gülümsedi. Her şey yolunda giderse, bu iş sayesinde mesleğinde yükselecekti.

Dük, “Sizden istediğim bir şey daha var,” diye sürdürdü. “Anlaşmamızı gizli tutmayı tercih ediyorum.”

Tessa, hayal kırıklığı belli olmasın diye bakışlarını kaçırdı. Kimsenin bilmesini istemiyordu çünkü Tessa’nın mesleğine saygısı yoktu.

“Bu konudaki ilişkimizin duyulmamasını istiyorum. İnsanların diline düşmekten usandım.”

“Anlıyorum,” diye cevap verdi Tessa, “ama herkes sizi takip ediyorken gizlilik için bir söz veremem.”

Derin bir nefes verdi. “Ne yaparsam yapayım, dikkat çekmeye engel olamıyorum.”

Tessa gözlerinin içine bakarak, “Size bir konuda söz verebilirim,” dedi. “Konuştuklarımızı asla kimseye açıklamayacağım.”

“Teşekkür ederim. Gitmeden önce bana sormak isteyeceğiniz bir şeyler var mı?”

“Şu anda yok.” Tessa yerinden kalktığı anda, dük onun ayağına kadar geldi ve eğilerek selam verdi. Daha sonra ona kafası karışmış bir ifadeyle bakakaldı. “Münasebetsizlik etmek istemem ama bir konuyu çok merak ediyorum. Neden çöpçatan oldunuz? Para için olmadığı açık.”

Tessa omuzlarını silkti. “Anlık bir karar. Bir akşam balodayken, duvar dibinde oturmuş, kimsenin önemsemediği zavallı kızları gördüm ve onlara yardım etmeye karar verdim.” Önünde düzgün seçenekleri olmayan kızlara yardım etmesinin asıl sebebinin kendi yıkık hayalleri olduğunu söylemedi.

Saatın çanı beş kere çaldı. Shelbourne, “Gitmek zorundayım,” dedi. “Bir hafta sizin için yeterli mi?”

Tessa, arkasında çapraz yaptığı parmaklarını gizleyerek cevap verdi, “Evet, öyle düşünüyorum.”

3. Bölüm

Tristan kendini sadece kadınların yaşadığı bir ülkeye düşmüş gibi hissetti.

Bayan Mansfield'in evinin geniş salonuna adım atar atmaz, konuşmaların ve kahkahaların uğultusu kesiliverdi. O sessizlikte çay fincanı ve tabaklarının şingirtisi, sanki top atılmış gibi, salonda yankılanıyordu. Şaşkın bir şekilde, zıpır kızlar ve yaşı geçkin kadınlardan oluşan kalabalığa bakarak olduğu yerde kalakaldı. Geniş bir yarım daire şeklinde dizilmiş, yüksekçe iskemlelere oturmuşlardı. Annesinin cadalog arkadaşlarından birkaçını aralarında gördü. Hepsi gözlerini dikmiş, ona açlıktan ölmek üzereyken buldukları bir parça yiyecekmiş gibi bakıyordu.

Bayan Mansfield'in davetinde bir yanlışlık olduğu belliydi.

Yerlerde sürünen bir kumaşın hışırtısını duyup baktığında onun geldiğini gördü. Yaklaştığında ve dizlerini bükerek selam verdiğinde sarı renkteki şık elbisesi, dolgun vücudunun etrafında dalgalanıyordu. Kalktığında yüzünde beliren sakin ve huzurlu gülümseme ile, kadınlara özgü bir güçlü iradeye sahip olduğunu belli ediyordu.

Sakinliğini koruyabildiği için onu takdir ediyordu. "Özür dilirim, Bayan Mansfield," dedi. "Belli ki bir yanlışlık var."

"Özre gerek yok, Ekselansları. Sizi bekliyorduk."

Kahretsin! Bir anda başından aşağı kaynar sular döküldü. Küçük cadı onu tuzağa düşürmüştü.

“Hadi ama, Bayan Mansfield,” diye seslendi Leydi Verstan. “Bizi yeterince merakta bıraktınız. Kızlarımızı ve Shelbourne’u niye aynı zamanda davet ettiniz?”

Bayan Mansfield, “Endişelenmeyin Leydi Verstan,” diye cevap verdi. “Herkese durumu açıklayacağım,” diyerek düke uzun uzun baktı ve “Ekselansları, beni takip eder misiniz?” dedi.

Tristan’ın içinden arkasını dönüp gitmek geliyordu; ama öyle yapması sadece bir skandala yol açacaktı. “İzin verin de size eşlik edeyim,” dedi kolunu uzatarak. Bayan Mansfield tereddüt eder gibi olsa da dükün teklifini geri çevirmedi. Onun koluna hafifçe dokunmasıyla dük, göğüs kafesinin garip bir şekilde sıkıştığını hissetti. Herhalde yediği bir şey hazımsızlık yapmıştı.

Şömineye vardıklarında Bayan Mansfield elini çekti. “Lütfen beni dinleyin.” Salondaki uğultu bir anda kesildi. Kısa bir sessizlikten sonra devam etti. “Biliyorum ki hepiniz merak içindesiniz. İngiltere’nin en gözde bekarını ve yirmi dört genç, bekar hanımı aynı anda davet etmem tesadüf değil.”

Bayan Mansfield’in açıklamasıyla salon fısıltılara boğuldu. Tristan ise şaşkınlıkla ona bakakalmıştı. Bayan Mansfield acaba ne tür bir şeytanlığın peşindeydi?

Genç kadın, “Açıklamamı yapmadan önce,” diyerek devam etti. “Mevcut şartları incelemekte fayda var. Pek çoğunuz buna şaşıracaktır ama, bazen bir insanın mevkii ve toplum içindeki gücü sorunlarla karşılaşmasına yol açabilir.”

Leydi Durmont, söylenenlerle dalga geçer gibi burun büktü.

Bayan Mansfield sinirlenerek dudaklarını büzse de öfkesine hakim olabildi. “Lütfen kendinizi bir müddet Shelbourne’un yerine koyun. Çevrenizdeki herkesin size baktığında gördüğü tek şey unvanınızın getirdiği prestij. Bu kadar yüksek bir mevkinin

tabii ki pek çok avantajı var; fakat dezavantajı, hiç kimsenin sizin gerçekte kim olduğunuzu görmemesidir.”

Tristan, genç kadının bu hoş konuşmasına önceden ne kadar çalışmış olabileceğini merak etti.

Bayan Mansfield, gözleri sanki çok zor bir felsefi soruya cevap arıyormuş gibi uzun tüylü halıya takılı ve elleri arkada birkaç adım ilerledi. Aniden durdu ve karşısındaki dikkat kesilmiş suratları gözleriyle taradı. “Nasıl bu şartlar altında bir eş bulunabilir ki? Evlenilebilecek her bekar kız, doğal olarak dükün varlığında kendisini gergin hissedecektir. Duyduğu saygıyla sohbetini toplumun uygun gördüğü konularla sınırlayacaktır.”

Hayır. Aptal aptal sırtıp, kıkırdayarak yelpazesini düşürecektir.

Genç kadının gözleri şevkle parladı. “Peki, dükün bu şartlar altında hayallerindeki düşesi bulması mümkün müdür?”

Kızlardan bazıları şaşkınlık ve merakla iç çekti. Bu duygusal saçmalıklardan gerçekten etkilenmişlerdi.

Uzunca bir aradan sonra, Bayan Mansfield düke doğru baktı. “Bir hafta önce dük yardımımı talep ettiğinde, bana aradığı düşesin niteliklerini açık açık belirtti. Bunları göz önünde bulundurarak koşullara uyan adayların bir listesini yaptım, fakat sonunda bir problemle karşılaştım.”

Tristan gözlerini kısarak sordu. “Ve bu problem nedir?”

“Koşullara tamamıyla uygun kimse yoktu.” Bir müddet sessiz kalarak devam etti. “O zaman bir karar aldım. Dükün evlenmek istediği kişinin özellikleriyle en çok uyuşan sizleri davet ettim. Yine de en uygun kişinin kararım verecek olan ben değilim. Bu kararı Ekselanslarına bırakıyorum. Bütün genç kızların dahil olduğu, tanışma amaçlı özel görüşmelerin sonunda kararını verecek..”

Tristan dişlerini gıcırdattı. Ona güvenmişti, buna karşılık o kendi çıkarı için Tristan’ı kullanmaya cüret etmişti. Eğer kurdu-

ğu tuzaklara düşeceğini sanıyorsa yanılıyordu. Bu saçmalıklara son vermek için ağzını tam açmıştı ki, Leydi Verstan şaklatarak yelpazesini kapattı. “Bayan Mansfield, söylediklerinizden dükün yirmi dört kızla birden görüşeceği anlamını mı çıkarmalıyız?”

“Sadece ilk hafta için.”

Tristan’ın çenesi iyice gerildi. Bu kadın hilekarlığının cezası neyse çekmeliydi.

Leydi Durmont’tan, “Bu çok saçma,” diye bir ses yükseldi.

Salondaki cadalozların pek çoğu mırıldanarak buna katıldıklarını belli ettiler. Hiçbirinin kızlarını bu dalavereye göndermeyeceği apaçık ortadaydı. Bu durum da Tristan’ın sözleşmesini iptal etmesi, Bayan Mansfield’in meslek hayatının mahvolmasına yeterdi.

Mavi gözlü hoş bir sarışın elini kaldırdı. “Bayan Mansfield, umarım bunu sormam çok yersiz karşılanmaz, ama dükün hepimizle sadece ilk hafta görüşeceğini söylediniz. Bundan sonrasında görüşmeye sadece bir kişiyle mi devam edilecek?”

“Güzel bir soru, Leydi Georgette, cevabı ise hayır,” diye cevap verdi genç kadın. “Görüşmeler birkaç hafta sürecek. Her hafta bitiminde dükün seçimi ile bazılarınız elenecek. Devam edecek olanlara bir sonraki hafta için davetiye gönderilecek.” Verdiği bir aradan sonra konuşmasına devam etti, “Tabii kimse katılmak zorunda değil, bunun kararını sizler vereceksiniz. Aranızda dükün kızıyla görüşmesini arzu etmeyenler varsa, lütfen elini kaldırsın.”

Cadalozlardan hiçbiri parmağını bile oynatmadı.

“Ekselansları,” dedi yapmacık bir yumuşaklıkla, “Sizin bir itirazınız var mı?”

“Buna nasıl itiraz edebilirim ki?” Bu şeytanın sağ kolu kadın yüzünden, kırk sekiz kadını rencide etmeden bu teklifi reddetmesi mümkün değildi.

Dükün sesindeki alaycılığı hissetmemiş olmalıydı ki sevinçli bir çocuk gibi ellerini birleştirdi. “O zaman her şey yolunda.”

Yolunda olan bir şey kesinlikle yoktu. Bu rezaletten kurtulmanın bir yolu olmalıydı. Bu garip “görüşmelerin”, adını nasıl da kötüye çıkaracağını tahmin edebiliyordu. Kahretsin. Ne annesini ne de kız kardeşini dedikodulara konu etmek istememişti, ama artık her şey çok geçti. Yarından itibaren bütün krallık olaydan haberdar olacaktı.

Yine her şey kontrolünden çıkmıştı. Haftalar boyu magazin sayfalarına istemeden konu olmuşken daha da fazlasını kaldıracak durumda değildi. Değil böylesini geleneksel bir görüşmeyi bile sosyetenin irdelemesinden kaçınarak yürütmesi imkansızdı.

Sadece bir kişiyle görüşebilmek için diğerlerini eleyecek bir çözüm bulurdu. Ama sadece bir kızla görüşürse, kahrolası gazeteler daha o kararını vermeden çok önce nişanlanacaklarını yazardı bile. O kişi uygun olsa da olmasa da, ailesinin ve toplumun beklentileri yüzünden kendini teklif etmek zorunda hissederdi. Bununla beraber birkaç kişiyle aynı anda görüşmesi sayesinde böyle bir tuzaktan kaçınabilirdi. Tabii yirmi dört kızın hepsiyle görüşmeye de niyeti yoktu.

Bayan Mansfield ona yaklaştı. “Görüşmeler için pek çok planım var,” diye mırıldandı.

Artık ona güvenmesi için aklını kaçırmış olması gerekiyordu. Aklına bir fikir geldi, kızların çoğunu elemesini sağlayacak bir fikir. Bayan Mansfield’e sert bir bakış attı. “Başlangıç için bir teklifim var,” dedi.

Bunu duyduğunda genç kadının gülümsemeyen ifadesi anlamsız bir şekilde yüzünde asılı kaldı. “Öyle mi? Ne kadar hoş.”

“Aslında hanımefendiler yarım saat kadar bir vakit ayırabilirlerse, bugün başlayabiliriz.”

“Aklınızda ne var?”

“Bir sınav.”

Bayan Mansfield'in kaşları çatıldı. "Ne tür bir sınav?"

Tehditkar bir adım atarak genç kadına yaklaştı. "Bir düşes sınavı."

Shelbourne sınavın gözetmenliğinde ısrar etti.

Tessa yemek odasında dükün yanında duvara yakın bir şekilde oturdu. Yirmi dört genç kadın, maun ağacından yapılma masada harıl harıl kompozisyonlarını yazmaya uğraşıyordu. Salonunda, tüy kalemlerin çıkarttığı cızırtılar dışında başka bir ses duyulmuyordu. Tessa iç çekerek Shelbourne'a karşı sabırlı olmaya karar verdi.

Böyle bir sınavı teklif edebilmesi için aklını kaçırmış olması gerekiyordu. Bir kağıt parçasına bakarak evleneceği kişiyi seçecek değildi. Hele ki başlığı, "Aradığınız Mükemmel Düşes Olduğuma Dair Nedenler" olan bir kağıt parçasına. Zavallı adam, bir kadınla nasıl görüşülüp tanışılacağı hakkında en ufak bir fikri dahi yoktu. İyi ki Tessa'nın yardımını istemişti.

Dükü süzmeye başladı ki onun da kendisine kızgın gözlerle baktığının farkına vardı. Başını dikleştirdi ve dükün bakışını görmemiş gibi yaptı. Tessa, onun planını onaylamayacağını, Shelbourne salona adım atar atmaz anlamıştı. Ona koşullarına uyan kimse olmadığını söylediğinde genç kadına inanmamıştı. Ama Tessa'nın korkup vazgeçmeye hiç niyeti yoktu. En sonunda dük, ona iyilik yaptığının farkına varacaktı.

Dük saatine bakıp haber verdi, "Son on beş dakika."

Jane'in misafir odasındaki yaşı geçkinleri başarıyla oyaladığını umuyordu. Sosyetenin en korkunç kadınlarıyla yalnız kalacağını anladığında, yardımcısının gözleri dehşetle fal taşı gibi açılmıştı. Olası bir felaketi önlemek adına Tessa sıkı tedbir almıştı. İçinde İspanyol sherry şarabı olan sürahiyi çıkartmış ve Jane'e her fırsatta kadehleri doldurmasını tembih etmişti. Biraz mutluluk ilacıyla belki cadalozlar bir nebze uysallaşırды.

Ani bir iç çekişin ardından duyulan kızların belli belirsiz kırdamalarıyla, Tessa'nın dikkati gelin adaylarına doğru kaydı. Bayan Amy Hardwick, salondaki en sıradan genç kız, eğilip düşen tüy kalemini yerden aldı. Önündeki sayfa mürekkep damlalarıyla leke içindeydi. Diğerleri gözlerini dikmiş, aşağılayıcı bir şekilde ona bakıyordu.

Tessa, aceleyle Bayan Hardwick'in yanına gitti. "Telaşlanmayın. Buyurun temiz bir sayfa."

Bayan Hardwick, parmağındaki çirkin mürekkep lekesini ovuşturuyordu. Kızıl bir lüle alnının üstüne düştü.

"Leke için canınızı sıkmayın," diye fısıldadı. "Yazdıklarınızı temiz sayfaya kopyalayın."

Bayan Hardwick kızardı. Tereddüt eder bir şekilde, sırtını kamburlaştırdı ve eline kalemini aldı. Tessa, Bayan Hardwick'i daha da utandırmamak için geri çekildi. Sosyete tarafından hor görülen bu genç kıızı cesaretlendirebilmeyi bütün kalbiyle diledi. Dört sezondur bir tek evlilik teklifi bile almamıştı.

Çocukça bir ses Tessa'nın dikkatini dağıttı. "Ekselansları," diye seslendi Leydi Georgette, "Ne kadar vaktimiz kaldı?"

Dük saatine baktı. "Dokuz dakika."

Diğer kızlar nefes nefese yazılarına kaldıkları yerden devam etmeye başladılar. Leydi Georgette gamzelerini ortaya çıkara çıkara düke gülümsedi. Sonra kağıdını yere düşürdü. "Hay aksi."

Shelbourne tam yerinden kalkacaktı ki, Tessa başını sallayarak onu durdurdu. Daha sonra Georgette'ye doğru giderek yerden kağıdı aldı ve onu masaya koydu. Küçük cilvebaz, Tessa'yı görmezden gelerek düke el salladı. Tessa, Georgette'nin avına bakmasını engelleyecek şekilde ikisinin arasına girdi ve ona tüy kalemi gösterdi.

"Ben yazımı tamamladım." Georgette kağıdını Tessa'ya uzattı.

Tessa kollarını önünde birleştirdi. "Masada kalsın."

Sandalyesine döndü ve düke doğru eğildi. “Dikkat edin,” diye fısıldadı. “Kızların aklını karıştırıyorsunuz.”

Dük, “Bir şey yaptığım yok,” dedi.

“Sesinizi alçaltın,” diye cevap verdi Tessa fısıldayarak.

Shelbourne öfkesini belli eden bir ses çıkarttı.

Genç kadın eliyle yüzünü saklayarak, “Onları kur yapmaya teşvik etmemelisiniz. Kızların zihinlerini toplamaya ihtiyaçları var.”

Hızır bir şekilde ağır ağır gülümsedi. Başını eğerek fısıldadı, “Leydi Georgette yazısını tamamladı.”

Dükün, kulağında gezinen nefesiyle genç kadın ürperdi. Kalıcı sandal ağacı kokusu duyularını harekete geçti. Shelbourne gerileyerek sandalyesine yaslandı ve Tessa’ya çapkın çapkın gülümsedi. Onun bu bilgiç tavrıyla Tessa yüzüne ateş bastığını hissetti. Onun ustalıkla yaptığı bu baştan çıkarıcı hileye ne diye bu kadar aptalca tepki vermişti ki?

Dük tekrar saatine baktı ve sessizce konuştu. “Herkes, Bayan Powell da dahil olmak üzere, gittikten sonra sizinle yalnız konuşmak istiyorum.”

“Evet, tabii. Kağıtları değerlendirmemiz gerekiyor,” diye cevap verdi Tessa fısıltıyla. Ona bu sınavın bir işe yaramayacağını söylemeliydi, ama Shelbourne şüphesiz kendi kararının arkasında duracaktı. Aceleyle yazılmış kompozisyonlara bakarak bir gelin seçemeyeceğini nasılsa yakında anlayacaktı.

Herkes gittikten sonra Tristan, Bayan Mansfield’in misafir odasındaki şömineye doğru ilerledi ve genç kadınla yüz yüze gelecekleri şekilde karşısına geçti. “Şimdi, bana niye tuzak kurduğunuzu anlatacaksınız.”

Elinde tuttuğu, kızların kompozisyonlarından oluşan tomar, kayarak halının üzerine ayaklarının etrafına saçıldı. Genç kadın tiz bir sesle “Ay,” diye tepki verdi.

Kadınlar neden devamlı bir şeyler düşürürdü? Bu onun yaptığı bir şeyden mi kaynaklanıyordu? Tristan, canı sıkılarak yaklaştı ve bir dizinin üstüne çökerek kağıtları toplamaya başladı. Onları Bayan Mansfield'e geri verdiğiğinde garip bir duyguya kapıldı. Hay aksi! Bu haliyle, evlenme teklifi etmek üzere olan sarhoş bir köylüye benziyor olmalıydı.

Bunu düşünür düşünmez ayağa kalktı. Ceketinin kollarını düzeltti ve genç kadına soğuk bir bakış attı. "Evet?"

Bayan Mansfield, "Bu bir tuzak değildi," dedi. "Birden fazla seçeneği değerlendirme konusunda hemfikirdiniz."

Tristan çenesi kasılmış bir şekilde karşılık verdi, "Yirmi dört kişiden bahsediyoruz, bunu bana belirtebilirdiniz."

"Nedenleri daha önce açıkladım. Aradığınız koşullara uyan birilerini bulmak, önceden tahmin ettiğimden daha zor çıktı."

Söylediklerine inanmıyordu. "Zorlandığınızı bana bildirmeliydiniz."

"Yaratıcı bir çözüm bulmaya karar verdim."

Tristan alaycı bir tavır takındı. "Doğal olarak bana danışmak hiç aklınıza gelmedi."

"Bu görüşmelerin usule aykırı olduğunu kabul ediyorum, ama samimiyetle söylüyorum ki size hayatınızın fırsatını verdim." Genç kadın bir yandan iki eliyle kağıtları göğsüne bastırmış, bir yandan ince parmaklarıyla sayarak kendisini savunuyordu. "İlk olarak, sosyetenin evlenmeye en uygun yirmi dört kızına ulaşacaksınız. İkincisi, uygun olmadıklarını düşündüklerinizi eleyebileceksiniz. Üçüncüsü, bütün sosyetik bekarlar size imrenecek."

Dük, "Kabul edin. Beni kendi çıkarlarınız için kullanmaya kalktınız," diye atıldı.

"Bana kızgın olduğunuzu biliyorum, ama kızların hepsiyle görüşmeyi kabul ettiniz."

"Anneleri teyit ettikten sonra reddedemezdim. Bana seçme

şansı vermemek adına olayların gidişatını özellikle öyle ayarladınız.”

“Aslında size tam yirmi dört seçenek verdim.”

Tristan’ın başı bu saçma sapan mazeretleri dinlemekten ağrı-maya başlamıştı. “Yeter. Şimdi yazılanları muhakeme edeceğiz.”

Bayan Mansfield’in kaşları çatıldı. “Aklınızdan bir kağıt parçasına bakarak evleneceğiniz kişiye karar vermek geçiyor olamaz.”

“Bu benim meselem ve nasıl uygun görüyorsam öyle yaparım.” Tristan sınavın arkasındaki gerçek sebebi açıklamadan önce, genç kadının olabildiğince vaktini harcamak istiyordu.

Bir saat sonra, Tristan yanlış hesap yaptığının farkına vardı.

Bir ucunda Bayan Mansfield’in oturduğu kanepenin diğer ucunda oturuyordu. Kompozisyonlar özenle istiflenmiş bir şekilde ikisinin arasında duruyordu. Okunamaz haldeki dört kağıt dışında hepsini okumuştı. Diğerlerinin de hepsi neredeyse aynıydı. Kızların hünerlerinin nakaratı, Tristan’ın kafasında devam ediyordu. Şarkı söylemek, dans etmek, resim yapmak. Eyvah, bu saçmalıkları gerçekten önemseddiğini mi sanıyorlardı?

İkisi veya üçü dışında hepsini elemeyi umuyordu, fakat hâlâ bunların kim olacağına kanaat getiremiyordu. Açıkça görülüyordu ki, daha iyi bir plan kurması gerekiyordu. Bunu duymak yanındaki baş belası kadının hoşuna gidecekti ama dükkandan böyle meseleyi kendisinin yöneteceğini ona belli edecekti. Onun bu işteki görevini refakatçiliğe indirecekti.

Tristan ona kaçamak bir bakış attı. Bayan Mansfield, elindeki son kağıdı okurken bir yandan köfte dudaklarını yalıyordu. Onun bu dolgun ağzıyla, Tristan’ın gözünde ateşli ve leziz öpüşmeler canlanmaya başladı. Genç kadın içini çektiğinde dükkân dikkati onun dolgun göğüslerine kaydı. Üzerindeki ince korseyi çıkartıp

sertleşmiş meme uçlarını seyrettiğini hayal etti. Mükemmel bir brendiden ilk yudumu almış gibi içi ısınarak gıcıklandı.

Bayan Mansfield, elindeki kağıdı diğerlerinin üzerine koydu. “Yazılarda, eşiniz olacak kişide aradığınız özelliklerden bazıları-
nın olduğunu yadsıyamazsınız.”

Dük, şehvet dolu düşüncelerini dizginlemeye kararlı, bakışla-
rını kağıtlara doğru çevirdi. “Ben hiçbirini bulamadım.”

“Ama yanılıyorsunuz.” Kağıtları karıştırdı ve üzeri mürek-
kep lekeli bir tanesini gösterdi. “Bayan Hardwick ev muhasebesi
idaresinde eğitim gördüğünü vurgulamış. Benim fikrimce bu bir
çalışkanlık göstergesi.”

Bayan Hardwick, kalemini düşüren o utangaç kızıl olmalıydı.

“Diğer kızların tümü de oldukça hünerli.” Bayan Mansfield
ona içten bir şekilde baktı. Uzun kirpikli yuvarlak gözleri ve dol-
gun yanakları, ona masum bir hava veriyordu. Ama o dolgun du-
daklar o havanın önüne geçiyordu.

Genç kadının dudakları huzur dolu bir gülümsemeye kıvrıldı.
“Kızların hepsi bu işin altından kalktığına göre, tümünü gelecek
hafta için davet etmeliyiz.”

“Acele etmeyin. İçlerinden dört tanesini okuyamadım.” Tris-
tan, kağıtları karıştırarak onları buldu. “Okuryazar olmayan bir
karımın olmasına tahammül edemem.”

Baş belası kadın öfkelenildiğinde, dük ondan biraz intikam
almaya karar verdi, onu iyiden iyiye nasıl sinirlendirebileceğini
çok iyi biliyordu. “O kızları aradan çıkarın.” Bayan Mansfield
kağıtlara doğru uzandığında, parmaklarıyla onun yumuşak elle-
rine dokundu.

Genç kadın derin bir nefes aldı.

Tristan, masum bir öğrencinin ifadesini takındı. “Bir sorun
mu var?”

Bayan Mansfield kağıtları ayırarak bakışlarını kaçırdı. “Ben-

ce tekrar düşünmelisiniz. Gerginlikleri yüzünden ellerinden gelenin en iyisini sergileyemediler.”

Dük ukalaca sırttı. “Bu uygulamanın sebebi, zorlu koşullarda nasıl davrandıklarını görmektir.”

Genç kadın düke şaşırılmış bir şekilde baktı. “Onları kandır-
dınız.”

“Bu sınavın amacı kendine güvenlerini ölçmektir. Ve sadece bir tanesi sınavı geçti.”

Bayan Mansfield hiddetle, “Leydi Georgette Danforth’tan bahsediyorsanız, kendine güvenle kendini beğenmişliği birbirine karıştırıyorsunuz demektir,” diye karşılık verdi.

İlginç. Sınavdayken o kızıdan hoşlanmadığını belli etmişti. “Onunla uzun zamandır mı tanışıyorsunuz?”

“Onun gibileri bilirim. Azimli bir cilvebaz.”

“Sanırım hepsi öyle, o zavallı kızıl kız dışında.”

Genç kadın kendinden emin bir tavır takındı. “Bayan Hardwick, başına gelen talihsizliğe rağmen en iyi yazıyı yazdı. Bence bu metanetinin göstergesi.”

O duvar çiçeğini kayırdığı apaçık ortadaydı. Zavallı kız hiç de uygun değildi, ama Tristan onun sınavdan alınmasının akıyla çıktığını inkar edemezdi. “Ona bir şans daha vereceğim.” Sonra da onu elerdi.

Bayan Mansfield, geniş gülümsemesi ile salt çekicilikten çıkıp nefes kesici bir kadına dönüştü. Parlayan gözleriyle öyle bir baktı ki, Tristan kendini sanki genç bir kızı tehlikeden kurtarmış gibi hissetti.

Kahretsin. Bu tapınılası bakışına, şeytani hilelerine birini daha ekleyebilmek adına bir hayli çalışmış olmalıydı. Onun, kafasını bir daha karıştırmasına izin vermeyecekti. “Daha önce bahsettiğim dördü hariç hepsine davetiyeleri gönderin. Ve başka beylerle görüşmemeleri gerektiğini tembihleyin.”

“Ne şanslarını ne de sizinle olan şanslarını kaybetmeyi göze alamazlar.”

Tristan, “Ben beklentilerimi her zaman baştan açıklarım,” dedi. “Şartlar hoşlarına gitmezse, çekilebilirler.”

Bayan Mansfield fısıltıyla bir şeyler söylendi.

Dük elini kulağına götürdü. “Özür dilerim, duyamadım.”

Genç kadın kibirle cevap verdi. “Önümüzdeki hafta için şehir merkezindeki evimde formalitesiz bir şekilde toplanmayı teklif ediyorum.”

Tristan karşı çıktı. “Hayır bu sadece anlamsız sohbetlere yol açar. Size hemen bir plan göndereceğim.”

“Önceden düşünmeden hiçbir şey yapmaz mısınız?”

“Hayır, sürprizleri sevmem.”

Bayan Mansfield’in yeşil gözleri parıldadı. “Ama hayattaki en harika şeylerden bazıları, beklenmedik şekilde ortaya çıkar.”

“Siz asla iyileşemeyecek bir iyimsersiniz.”

“Tezat söz sanatını bu kadar gülünç bir şekilde ancak bir kötümser icra edebilir.”

“Ben akılcı biriyim. Deneyimlerimden yola çıkarak söylüyorum ki, olaylara mantık çerçevesinde yaklaşmak, karışıklığı ve yanlış anlamaları önler. Bir karar verirken duygularımı asla işin içine karıştırmam, bunu gelin adaylarının anlamasını sağlamalısınız.”

“Hiç kimse tamamen duygularından arınmış değildir.”

“İzin verin açıklayayım. Eğer kızların içinde aşk hayalleri kurmaktan ayakları yere basmayanlar varsa, müsabakadan çekilmeleri iyi olur.”

Bayan Mansfield sesini yükseltti. “Müsabaka mı dediniz? Siz kendinizi kazanılacak bir ödül gibi mi görüyorsunuz?”

Dük gülerek karşılık verdi. “Hayır ama, bence onlar öyle görüyor.”

Genç kadın öyle öfkeliydi ki burnundan soluyordu.

Tristan, onun bu haline içten içe gülerек daha da ileri gitmeye karar verdi. “Bayan Mansfield, tanıdığım kişilerin çoğu bana hürmet eder.” Aslında ona yaltaklanan bütün o dalkavuklardan nefret ederdi.

Bayan Mansfield küçümser bir havayla konuştu. “Maalesef size kötü bir haberim var, o düklük süsleri ve kıyafetlerinin altında herkes gibi sadece insansınız.”

“Beni incitiyorsunuz.”

Genç kadının dudakları titriyordu. “Buna şaşarım.”

Dük bu nüktedanlık karşısında gülümsediğini fark etti. Havanın kararmaya başlamasıyla, akşamüstüne kadar burada kalmış olduğunu anladı. Şimdiye kadar bir kadınla birlikte bu kadar uzun zaman geçirdiğini hatırlamıyordu, yani seks dışında ve sıkılıp rahatsız olmadan. Bu düşünceyle aniden ayağa kalktı.

Bayan Mansfield’in de yerinden kalkmasıyla yayılan esraren-giz bir koku, çay ve gül kokusu, Tristan’ı kendinden geçirdi. Nefes alıp verirken çıkarttığı yumuşak ses ile dük, genç kadının hafif aralanmış dudaklarına bakakaldı. Heyecandan kalp atışları hızlandı.

Bayan Mansfield diz bükerek selam verdi. “Ekselansları, hoşçakalın.”

Kurduğu hayallerden genç kadının sesi ile uzaklaştı. Kibarca bir şeyler mırıldandı, eğilerek selam verdi ve de oradan uzaklaştı. Ne olmuştu da, aklı böyle başından gitmişti?

Bir sonraki akşam Tristan, White’s Club’ta* oturmuş, bir yandan

* White’s Club: Temelleri 17. yüzyılda atılmış, İngiltere’nin en eski beyefendiler kulübü. Günümüzde halen işletilen, en seçkin beyefendilerin sosyalleştiği kulübe sadece üyeler kabul edilir. Üyelik koşulları bugün bile tam olarak bilinmiyor. Esas amacın politika konuşmak olduğu kulüpte toplantılar verilir, yemekler düzenlenir, kumar ve bahis oyunları oynanır. (Çev. N.)

sabırsızlıkla Hawk'u bekliyor bir yandan da elindeki brendi-yi yudumluyordu. İçkisi sıkıntısını bastırmaya yetmiyordu. Bu sabah annesi kızlarla görüşmesine karşı çıkmıştı. Görünüşe bakılırsa annesinin cadaloz arkadaşları, haberi yaymada hiç vakit kaybetmemişlerdi.

İçerisi Londra'nın en seçkin beyleri ile dolarken, erkek seslerinin çıkardığı uğultu da giderek artıyordu. Üst kattaki yemek salonundan aşağıya cızırdayan biftek kokuları geliyordu. Tristan saatine bakıp, kaşlarını çattıktan sonra dışarıyı seyretmeye başladı. Yağmur damlaları pencereye vuruyordu. Gaz lambasından sızan sarı ışık dışardaki sisi delip geçiyordu. Bir fayton, Arnavut kaldırım sokakta tangır tungur yaklaştı ve ani bir şekilde durdu. Hawk indiğinde, uzun mantosu şiddetli bir rüzgarın etkisi ile arkaya doğru havalandı. Hızla kapıya yaklaşırken dev bir kuzgunu anımsatıyordu.

Birkaç dakika sonra Hawk, gelip Tristan'ın karşısındaki iskemlelerden birine oturup yayıldı. "Özür dilerim, geç kaldım." Mum ışığında Hawk; kızarmış gözleri, darmadağın olmuş saçları ve düğümlenmiş kravatı ile korkunç gözüküyordu.

Tristan, "Aman Tanrım," dedi. "Hırsızların saldırısına mı uğradın?"

"Hayır bir balerinin." Müşterilerine özen gösteren bir garson, Hawk'a her zaman içtiği brendiden getirdi. Yanlarından ayrıldığında Hawk, Tristan'a bir bakış attı. "Balerininin bir de arkadaşı var, ilgilenirsen..."

"Beni kışkırtma."

"Yoksa bir dansçıyı kendine yakıştırmıyor musun?"

"Hayır."

Hawk kaşlarını kaldırarak sordu. "Hasta mısın? Bir doktordan bahsedildiğini duydum, uzmanlığı..."

"Frengi falan değilim," diye homurdandı Tristan. Artık gizli

bir ilişkisinin olması mümkün değildi. Bir metres tutacak olursa, herkes haberdar olurdu, o kızların babaları dahil. Tristan onların nasıl kızacaklarını gözünün önüne getirdi ve eliyle kravatını gevşetti.

Lanet olsun, şehvetini tatmin edecek bir kadına ihtiyacı vardı. Hem de acilen. Dün gece rüyasında *onun* dolgun dudaklarını görürken uyandı. Aklını kaybetmesine ramak kalmıştı.

O baş belası yüzünden başına daha da fazla kepezelik gelebilirdi. Bunun düşüncesi bile kafasını zonklatmaya yetti. Brendiden bir yudum aldı. Likörün etkisiyle boğazı yandı ama o öksürmemek için kendini tuttu.

“Senin derdin ne?” diye sordu Hawk.

“Yok bir şey.” Kararlı bir şekilde kadehini masaya vurdu.

Hawk gözlerini kısarak Tristan’a baktı. “Kızlarla yapacağın görüşmeleri duydum. Sen aklını mı kaçırdın?”

Muhtemelen. “Bayan Mansfield ile bana uygun bir gelin bulması için anlaştım.”

Hawk öfkeyle konuştu. “Bir başkasının senin için bir at bile seçmesini istemezken, bir yabancının evleneceğin kişiye karar vermesine izin mi veriyorsun?”

“Evlenirken at alır gibi önceden binip deneyemezsin,” diye homurdandı Tristan.

Hawk, düke şüpheyile baktı. “Arkadaşım, sen benim eski dostumsun ve sormak zorundayım. Bu hizmetin karşılığında Bayan Mansfield senden ne istiyor?”

“Hiçbir şey, paraya ihtiyacı yokmuş.”

“Duyduğuma göre Wentworth’un mirasına konmuş.”

Tristan, Hawk’a doğru eğildi. “Merhum Kont Wentworth’un mu yani?”

“Ta kendisi. Bayan Mansfield, hayatta olan tek vârisiymiş.”

“Bana ailesinin olmadığını söyledi.”

“Bir erkek gibi bağımsız ve İngiltere’nin en zengin kadını olmayı kafasına koymuş.” Hawk başını salladı. “Ben bu çöpçatanlık işini sevmiyorum. Bu işi yapmadaki amacı para kazanmak değil. Sana yardım ederek ne elde etmeyi planlıyor?”

Hiçbir fikri yoktu, ama bunu asla Hawk’a itiraf etmezdi. “Ne önemi var? Benim tek istediğim bana evleneceğim kişiyi bulması.”

Hawk, “Dikkatli ol,” dedi. “Seni ileride pişman olacağın bir tuzağa düşürmesine izin verme.”

Tristan burun kıvırdı. Bir hata daha yaparsa, onunla olan anlaşmasını iptal edecek ve onun adını sahtekara çıkaracaktı. Alnına sürülen bu kara lekeden sonra bir daha asla toplum içinde başını dik tutamazdı.

“Onun hakkında çok dedikodu dolaşıyor,” diye devam etti Hawk. “Kendine zararı dokunacak kadar zeki biri olarak tanınıyor.”

Tristan, “Zeki bir kadınla baş edemeyeceğimi mi ima ediyorsun?” diyerek diklendi.

Hawk sırtıttı. “Söylediklerimi öyle algılıyorsan, Bayan Mansfield kendisine göre birini bulmuş demektir.”

4. Bölüm

Birazdan Tessa, sosyetenin en cadaloz kadını ile karşı karşıya gelecekti.

Uşağın peşinden döner merdivenleri çıkarken kalbi güm güm atıyordu. Bu sabah Shelbourne Düşesi'nin emir verir gibi kısacık yazılmış davet mektubunu aldığı anda, magazin gazetelerinde yayınlanan sansasyonel haberlerin bu işte bir parmağı olduğunu anlamıştı.

Düşesin onu suçlaması adil değildi. Sonuçta oğluna bir gelin bulmayı, kendisi reddetmişti. Ama adil olmak kimsenin umurunda değildi. Davetiyenin yazıldığı sert üsluba bakılırsa, düşes hiç şüphesiz Tessa'yı parçalara ayırmak istiyordu.

Sahanlığa vardığında, Tessa derin bir nefes aldı. Korkunun onu alt etmesine izin vermemeliydi. Her şeyden önemlisi düşes ne derse desin, kontrolünü kaybetmemeliydi.

Uşak misafir odasının kapısını açtıktan sonra, Tessa sırtını dikleştirip içeriye girdi. Sanki kırmızı bir bulut etrafını sarmıştı. Koyu kırmızı koltuk ve iskemleler, ateş kırmızısı damasko duvar kağıtları, kırmızı örtü ve perdeler üstüne üstüne geliyordu.

Düşes kurbanlarının kanını bu odada emmeyi tercih ediyor olmalıydı.

Tessa, koltukların birine oturmuş ona öfkeyle bakan koyu renk saçlı bir kadın gördü. Düşes pileli yüksek yakası olan leylak

rengi çizgili bir elbise giymişti. Modaya uygun kesilmiş lüleli saçlarında birkaç tel dışında beyaz yoktu. Yetişkin bir adamın annesi olacak kadar yaşlı göstermiyordu.

Tessa diz bükerek selam verdi. “Ekselansları.”

Düşes, bir kurdeleye bağlı tek camlı gözlüğünden Tessa’ya bakarak alaycı bir biçimde gülümsedi. “Demek arkadaşlarımın bahsettiği o kötü şöhretli çöpçatan sizsiniz.”

Tessa başını eğerek onayladı fakat, hiçbir şey söylemedi. Amcası, ona hiçbir zaman kendini sessizliğini bozmaya mecbur hissetmemesini öğütlemişti.

Düşesin ona oturmasını teklif etmeyeceğini anladığında Tessa, kadının yıldırma taktiklerini bertaraf etmeye karar verdi. Düşesin hemen karşısındaki koltuğa oturdu ve zorla gülümsedi.

Düşes gözlüğünü indirdi. “Oturmanıza müsaade etmedim.”

Göz göze geldiler. “Beni ayakta tutmak gibi bir niyetinizin olmadığını düşündüm.”

“Kesinlikle var. Görüşmemiz, oğlumun çöpçatanlığından istifa etmenizle hemen bitecek.”

Tessa, titreyen ellerini sıkıca birleştirdi. “Özür dilerim ama, anlaşılmayı oğlunuzla yaptım,” dedi elinden geldiğince duygularını yansıtmamaya çalışarak. “Anlaşmanın iptaliyle ilgili herhangi bir kararda onun da katılımı olmalı.”

“Saygısız kız.”

“Beni şımartıyorsunuz,” diye cevap verdi Tessa. “Senelerdir genç olduğuma dair imada bulunulmamıştı.”

“Size iltifat etmek aklımdan geçmedi. Zaten evde kalmışlığınızla tanınıyorsunuz.”

Genç kadın, büyük bir çabayla yapılan hakareti görmezden geldi ve rahat bir şekilde gülümsemeye devam etti. “Bekarlığımı gizli tutmakta epey zorlanıyorum.”

Düşes ona buz gibi gözlerle baktı. “Benimle böyle fütursuzca

konuşmaya nasıl cesaret edersiniz? Kuş kadar bile aklınız olsaydı, size yapabileceklerimin korkusuyla titrerdiniz.”

Tessa zorlukla yutkundu, düşesin onun hayatını altüst edebilecek güce sahip olduğunu biliyordu. Ardından gözü, dükün annesinin yanındaki koltuğun üzerinde duran gazeteye takıldı. Aniden dükün kızlarla olan görüşmelerinin, düşesi utandırmış olabileceğinin bilincine vardı. “Sizi küçük düşürmek gibi bir niyetim yoktu,” diye mırıldandı.

Düşes karşılık verdi. “Bayan Mansfield, hizmetiniz artık lüzumlu değil.”

Tristan misafir odasına yaklaşıp annesinin söylediklerini duyduğunda başından aşağı kaynar sular döküldü. Annesini bu işe karışmaması için uyarmıştı. Belli ki söylediklerini hiçe saymış ve arkasından işler çevirmişti. Öfkesine hakim olmaya kararlı bir şekilde içeri girdi ve annesini Bayan Mansfield’e dik dik bakarken buldu.

Bayan Mansfield ayağa kalktı, diz bükerek selam verdi ve başı dik bir şekilde durdu. Rahatsızlığını belli etmemeye çalışıyor olmalıydı, oysa yanakları kıpkırmızıydı. Annesi ağzını açıp gözünü yummuş olmalıydı.

Eğilerek selam verdi. “Bayan Mansfield, ne güzel bir sürpriz.”

Düşes yerinden kıınıldı. Gülümsemesinde alay eder bir hal vardı. “Bayan Mansfield ziyaretiyle bize zevk verdi.”

Annesinin ona gelmesini emrettiğinden şüphesi yoktu.

Bayan Mansfield ona bakmaya devam ediyordu. “Ekselansları, artık gitmem gerekiyor.”

“Anlıyorum.” Onun nezdinde hırgür çıkması tatsız olurdu.

Düşes kibirle konuştu. “Tristan, bu çöpçatanlık saçmalığına bir son vereceksin. Sana bir gelin bulması gereken kişi benim.”

“Hafızam mı silindi acaba? Hatırladığım kadarıyla bunu sen kendin reddettin.”

Düşes yanında duran bir gazeteyi eline aldı. “Bu iş magazin sayfalarına yayıldı.” Sesi öfkeden titriyordu.

Tristan omuzlarını silktilti. “Bu yeni bir şey değil ki. Haftalardır dedikodu malzemesiyim.”

Düşes gazeteyi sertçe koltuğa attı.

Bayan Mansfield şaşkın bakışlarını düke çevirdi.

Kahretsin. Annesi, sonunda olay çıkacak bile olsa, kendi dediğinin olmasında kararlıydı. Bayan Mansfield’e doğru döndü. “Çalışmalarımız hakkında konuşmak için sizi yarın ziyaret edeceğim.”

“Çalışma mı?” diye çıkıştı düşes kızgın bir sesle. “Evlilik için böyle soğuk kelimeleri nasıl kullanabilirsin?”

“Evlenmek benim görevim.”

“Bu gönül işi. Babanla ben...”

Tristan elini kaldırdı. “Yeter.”

Düşes hızla yüzünü çevirdi. Tristan; annesinin, kendisini hak etmeyen bir adam için, neden hâlâ yas tuttuğunu anlayamıyordu. Ölen kocasının yaptıklarını unutmak işine geliyor ve ondan sık sık sevgiyle bahsediyordu. Tristan’ın annesinin iddialarını reddetmesi aralarındaki sürtüşmelerin sebebiydi ama, asla annesinin gerçek dışı hayallerine yardım ve yataklık etmeyecekti.

Bayan Mansfield, beklenmedik bir şekilde annesine sıcak bir bakış attı. “Ekselansları,” dedi yumuşak bir sesle. “İstemedен sizi utandırdıysam özür dilerim. Böyle bir niyetim yoktu.”

“Özür yeterli değil. Gerçekten üzgünseniz, istifa edersiniz.”

Dük araya girdi. “Anne, buna sen karar veremezsin.”

Düşes ayağa kalktığı anda suratı iyice asıldı. “Buna pişman olacaksınız, Bayan Mansfield.” Tristan’ı iterek yürüdü ve arkasından kapıyı çarparak odadan çıktı.

Annesinin kalktığı kırmızı kadife koltuğa doğru yürüdü. “Lütfen oturun,” dedi.

Genç kadının karşısına oturdu ve parmaklarıyla koltuğun kollarını tıkırdatmaya başladı. “Annem için özür dilerim. Bütün bunlara şahit olmamalıydınız.”

Bayan Mansfield hiçbir şey söylemeden elleriyle eteğini düzeltti.

Tristan genç kadının düşünceli kısık gözlerine baktı. “İşi bırakmayı düşünmüyorsunuz, değil mi?”

“Hayır. Ama yapılması gereken bir şey var.”

“Sizi buraya gelmeye mecbur bırakmış olmalı. Gelecekte, bana danışmadan annemin isteklerine cevap vermeyin.”

Göz göze geldiler. Bayan Mansfield cevap verdi. “Peki, bunun için elimden geleni yapacağım. Fakat bunun mümkün olmadığı zamanlar olabilir. Böyle durumlarda mantığıma göre hareket edeceğim.”

“Akıllıca.”

“Annenize daha önce konuştuklarımızı açıklamadığımdan kuşkunuz olmasın. Söz verdiğim gibi, anlaşmamız kesinlikle gizli kalacaktır.”

“Annem bu işe bir daha karışmayacak.”

“Onu bu konunun dışında bırakamayız,” dedi genç kadın. “Yoksa kendini tekrar aşağılanmış hissedecektir.”

Tristan’ın kaşları çatıldı. “Onun bu işe dahil olmasına izin vermem. Size o şekilde hakaret ettikten sonra bunu söylemeniz beni şaşırttı.”

“Kendisini küçük düşürülmüş hissettiği için saldırıya geçti. Kendinizi onun yerine koyup, benimle anlaştığınızı arkadaşlarından duyduğunda ve gazeteleri okuduğunda neler hissettiğini bir anlamaya çalışın.”

“Annemin itirazının bir önemi yok. Görüşmelere kesinlikle karışmayacak.”

Bayan Mansfield içtenlikle baktı. “Öfkenizi anlıyorum. Bu-

nunla beraber anneniz kendisini dışlanmış hissederse, evleneceğiniz kişiyi asla kabul etmeyecektir.”

“Etmezse öfkemden deliye döneceğimi bilir. O yüzden istemese de kabul edecektir.”

“Ekselansları, düşünmeniz gereken bir konu daha var. Annenize katlanabilecek birini bulmanız gerekiyor. Bunu anlamının en iyi yolu da kızların onunla nasıl anlaştığını gözlemlemeniz.”

Tristan parmaklarını tekrar oynattı. Annesini bu işe dahil etmek bir şey değiştirmeyecekti. O genç kadınlardan hiçbiri, bir düşese karşı çıkmaya yeltenemezdi.

Bayan Mansfield, “Annenizin rolü ara ara gözlem yapmak dışına çıkmayacak,” dedi ve devam etti. “Onun fikirlerini dinleyebiliriz, ama bu onun dediğini yapmamız anlamına gelmiyor.”

Bütün hayatı boyunca, bu kadar ısrarcı bir kadınla tanışmamıştı. Tartışmalarından usanmış bir şekilde onu susturmaya karar verdi. “Adayların sayısını biraz azalttıktan sonra bu konuyu tekrar düşüneceğim.” Aklına en geç iki hafta içinde birini bulmayı koyduğuna göre daha fazla tartışmanın bir anlamı yoktu.

“Peki,” diye onayladı Bayan Mansfield. “Şimdi size görüşmeler hakkındaki bir fikrimi açmak istiyorum. Bence, karakterlerini daha iyi tanıyabilmek adına, kızları tek tek evlerinde ziyaret etmelisiniz. Tabii ben de size eşlik edeceğim.”

“Gelecek hafta, yirmi misafir odasında cilveleşmekten çok daha önemli işlerim var.”

Genç kadının gözleri fal taşı gibi açıldı. “Görüşmelere katılmamayı mı planlıyorsunuz?”

“Saçma sapan planınıza itiraz ediyorum.”

Bayan Mansfield, “Bir kadın ile bu tür görüşmelerde hiç bulundunuz mu?” diye sordu.

Herhalde dost tuttuğu kadınlar bu konuya girmezdi. Üstelik

onlar dükün peşinden koşmuştu. “Ciddi bir niyeti olmadığı müddetçe bir adam, bir kadın ile özel görüşmelerde bulunmaz.”

Genç kadın derin bir nefes aldı. “Öyle düşünüyorum ki size bazı şeyleri öğretmem gerekecek.”

Böyle saçma bir fikri nerden edinmişti ki?

“Ekselansları, açık konuşmak zorundayım. Kadınlar beylerden biraz sevecenlik beklerler. Şimdiye kadar, ince duygulardan yoksun bir yaklaşım sergilediniz. Biliyorum, duygularınızı belli etmek sizi utandırıyor.”

“Lanet olsun. Utandığım bir şey yok.”

Bayan Mansfield ona acıyarak baktı. “Benden çekinmenize gerek yok. Size bir kadını memnun edecek ve ilgisini çekecek yöntemler konusunda tavsiyeler vereceğim.”

Tristan, genç kadının bu komik hakareti karşısında kahkaha-yı basmamak için kendisini zor tuttu ve onunla biraz eğlenmeye karar verdi. “Bu ne kadar cömert bir teklif, Bayan Mansfield.” Hafifçe gülümseyerek ona baktı. “Hemen başlayalım mı?”

“Yarına kalsa daha iyi olur,” diye cevapladı Bayan Mansfield kuşkuyla bakarak.

Tepkisi dükün hoşuna gitmişti. “Ama çok az zamanımız var, engin deneyimlerinizden faydalanmak için sabırsızlanıyorum.”

Genç kadın sıçrayarak yerinden kalktı. “Benimle dalga geçmenize müsaade etmeyeceğim.”

Tristan da ayağa kalktı. “Yaklaşın, Bayan Mansfield.”

Bayan Mansfield tereddüt etti.

Azarlanmayı bekleyerek, “Sizi korkutmadım değil mi?” diye sordu tahrik edici bir sesle.

Genç kadın kibirle karşılık verdi. “Neden korkacakmışım?”

Dük, onun itiraz edeceğini bile bile kendini tutamayarak, el işaretiyle onu yanına çağırdı. Düşündüğünün tersine, Bayan Mansfield savaşımaya giden bir komutan edasıyla ona doğru yürüdü. Tristan, genç kadının eline bir tokat atacağını düşünerek

avucu açık bekledi. Evde kalmış deli, hiç sorgulamadan elini tuttuğunda şimşek öncesi havada toplanan elektrik akımına benzer bir titreşimle eli sızladı. Genç kadının nefes nefese kalışından onun da bunu hissettiği belliydi.

Bakışları birbirine kilitlendi. O, dolgun dudaklarını dilinin üzerinde gezdirerek ıslattığında Tristan'ın kalbi duracak gibi oldu. Aklı iyice bulandı. Aniden elini kavrayıp onu tamamen kendine doğru çekti.

Onun son derece dişi bir edayla iç çekişi, Tristan'ı daha da tahrik etti. O enfes dudaklara yapışma arzusuyla yanıp tutuşuyordu. Kadını kendine biraz daha yaklaştırmak başını ona doğru eğdi. Erkekliğinin sertleştiğini hissederek hissetmez aklı başına geldi ve kendine son anda hakim olup, onun kulağına doğru yönelerek fısıldadı. "Buraya kadar nasıldım?"

Shelbourne görüşmeler esnasında kadınlara nasıl davranılması gerektiğini bilmiyordu belki ama baştan çıkarma yeteneğini iyi geliştirdiği kesindi.

Bu beklenmedik olayın verdiği şaşkınlıkla Tessa'nın bütün vücudu titriyordu. Dükün, kulağını gıdıklayan yumuşak nefes alıp verişlerine dikkat kesilmiş, kılını bile kıpırdatamadan duruyordu. Adamın güçlü göğüs kafesinden yükselen sıcaklıkla aklı başından gitmişti. Ondandır mis gibi, güneş ve sabun karışımı bir koku geliyordu. Ama asıl aldığı kokunun ismini koyamıyordu. Tamamen erkeksi bir şeydi bu.

Bu şekilde ahlaksızca davrandığı için düke kızgındı, fakat zihnini toplayamadığı için ne söylemesi gerektiğini bilemiyordu. Öfkelenmesi gerekirdi, ama onun iri ve kaslı vücudu onda akıl bırakmamıştı. Memelerinin dükün mantosuna hafif hafif sürtünmesi hassas cildini acıtıyordu.

Shelbourne'un başı yavaşça döndüğünde, nefesini bu sefer yanağında hissetmeye başladı. Tessa bu duyguyla farkında olma-

dan, neredeyse dudak dudağa gelinceye kadar yüzünü çevirdi. Ve içten içe, ahlaksız bir beklentiyle yanıp tutuştu.

Dük, sanki arı sokmuşçasına, ani bir hareketle Tessa'nın elini bırakıp geriye çekilince, genç kadın ne yapacağını bilemeden öylece kaldı. Dük, bakışlarına yansıyan kafa karışıklığını çarçabuk gizledi. Ardından ellerini arkasında birleştirerek pencereye doğru yürüdü.

Tessa şoktaydı. Zamparanın tuzağına düşmüştü. Adam, büyük ihtimalle, Tessa'nın onu teşvik ettiği kanısındaydı. Olanları hatırladıkça farkına vardı ki söyledikleriyle dükü kendisi kışkırtmıştı. *Size bir kadını memnun edecek ve ilgisini çekecek yöntemler konusunda tavsiyeler vereceğim.*

Lanet olsun. Üstelik, sonrasını hiç düşünmeden adamın kollarında erimişti. Shelbourne akıllılık edip geri adım atmasa, onunla öpüşmesine izin verecekti.

Dük, “Gelecek hafta için bir çözüm bulmalıyız,” diye konuya girdi.

Tessa, düşüncelerine dalmışken onun sesiyle bir anda irkildi. Konuşabilmek için kafasını hemen toparlamalıydı. Nefesi titrese de kendisini cevap vermeye zorladı. “Görüşmeler için bir fikriniz var mı?”

Shelbourne, yüzü tamamen ifadesiz, Tessa'ya doğru döndü. “Adayları tanımam gerektiği fikrine katılıyorum, ama hepsini tek tek ziyaret etmemi benden beklemeyin.” Tessa, dükün biraz önce aralarında geçenlerden bahsetmemesine şükrediyordu. Bunun yanı sıra dükün aniden ciddileşmesi onu rahatsız etmişti. Kar-makarışık duygularını bir yana itip kendini toparlamaya çalıştı. “Peki ne yapmamız gerektiğini düşünüyorsunuz?”

“Kızların hepsini misafir odanızda toplayın. İlgimi çekenlerle mülakat yapacağım.”

“Ama o kalabalıkta konuşmak hiç de kolay olmayacaktır.”

Dükün bakışları sertleşti. “Amacım gelecek hafta adayların en azından yarısını elemek, mümkünse daha fazlasını.”

Tessa şaşkınlıktan ağzı açık bakakaldı. “Onlarla daha konuşmamışken, böyle bir karar veremezsiniz”

“Verdim bile ve de aynen öyle yapacağım.”

Genç kadının yatışmış olan öfkesi geri kabardı. “Peki o zaman. Adaylara öğleden sonrası için hazırlanmalarını bildireceğim.”

“İki saat,” dedi dük. “Daha fazla değil.”

“İki saat içinde adayların hepsine onar dakika bile ayıramazsınız.”

Shelbourne kaşlarını kaldırarak baktı.

“Daha fazla vakte ihtiyacım var,” diye sürdürdü Tessa, çileden çıkmıştı.

Dük kollarını göğsünün üstünde kavuşturdu. “İki saat. Gelecek salı. Şehir merkezindeki evinizde. Ve annemi davet etmeyin.”

Genç kadın itiraz etti. “Bu mümkün değil.”

“Mümkün ve aynen öyle olacak.”

Tessa tırnaklarını avuçlarına geçirdi. Dük nasıl istiyorsa öyle yapmaya karar verdi. Nasılsa eninde sonunda taleplerinin ne kadar gülünç olduğunun farkına varacaktı.

Leydi Anne Broughton, Tessa’nın yanına oturdu. “Sana verecek haberlerim var, fakat her şeyden önce Shelbourne Dükü’ne çöpcatanlık yapman meselesi nedir onu öğrenmek istiyorum. Herkes bunu konuşuyor.”

“Anne, biliyorsun ki bu hizmeti verdiklerimle yaptığım konuşmalar gizli kalır.” Tessa dedikodunun yayılmasından içten içe memnun, çay fincanlarını doldurdu. Düke yardım etmeye başlamasının mesleki yararlarını görmeye başlamıştı bile.

“Görüşmeleri yirmi dört kızla birden yaptığı doğru mu?”

Anne’in sorusunu duymazlıktan geldi. “Krema?”

“Evet, lütfen.” Anne derin bir nefes aldı. “Beni atlatmaya çalışıyorsun, ama bunu yapamayacaksın.”

Tessa iki fincana da bolca krema koydu. Aslında görüşmelere o kadar çok kızı davet etmeyi asla düşünmemişti. Ama nasıl ol-duysa uygun kızların sayısı ikiye beş, beşten on olmuş; ardından Leydi Elizabeth Rossdale’i de atlamayayım, Bayan Caroline Fielding’i de unutmayayım derken, en sonunda kendisini sosye-tenin en seçkin yirmi dört kızına davetiye gönderirken bulmuştu.

Anne fincanını aldı ve dudaklarını ısırdı.

Tessa kaşlarını çatarak sordu. “Bir sorun mu var?”

“Benim balomda Shelbourne ile bu meseleyi mi konuşuyor-dunuz?”

Tessa çayından bir yudum aldı ve hiçbir şey söylemedi.

“Bana neden anlatmadın?” diye sordu Anne kırgınlıkla.

Tessa fincanına bakıp durdu. Çünkü dük bakışlarıyla onu kan-dırmıştı ve onun tuzağına düştüğünü Anne’in bilmesini istemi-yordu.

“Gözlerime bile bakamıyorsun,” dedi Anne. “Sen hiç böyle yapmazdın.”

“Anne, lütfen.”

Anne, “O gece, sana ne konuştuğunuzu sormuştum. Önem-li bir şey değil demiştin, oysa her şeyden haberin vardı,” dedi. “Bunu benden niye sakladın?”

Arkadaşının merakla bakan gözlerine baktı. “Şu kadarını açıklayabilirim ki, o gece tek bildiğim beni ziyaret etmek iste-diğiydi.”

Anne içini çekti. “Ona aşık olmadın, değil mi?”

“Ben onun çöpçatanıyım. Ağzı sıkı ve mantıklı biri olduğ-u mu anlamış olman gerekirdi.” Bir zamparanın elini tutacak ve en ufak bir itirazı olmadan kollarının arasına girecek kadar.

Anne fincanını kenara koydu. “Canım, onun kötü şöhretinden

dolayı endişeleniyorum. Onu sana uygunsuz bir şekilde bakarken gördüm.”

“Boş yere endişe ediyorsun.” Ama dük onu öpmeye kalksa, hiç de itiraz etmeyecekti. Herhalde onda akıl denen bir şey kalmamıştı.

Anne, “Tessa, biz seninle her şeyi paylaşıyoruz,” dedi. “Bana daha önce hiç yalan söylemedin.”

Tessa’nın fincanı, elinde tuttuğu tabağın üzerinde titremeye başladı. “Yalan söylemedim, gizledim.” Kaçamak cevaplar vererek gerçeğin bir kısmını sadece gerek duyduğunda açıklamayı mecburiyetten öğrenmişti. Yıllarca Anne’den isteyerek gerçeği saklamıştı, çünkü başka seçeneği yoktu.

“Seni olmayan ablam yerine koyuyorum,” dedi Anne. “Kendimi senin hakkında endişelenmekten alıkoyamıyorum.”

“Endişe edilecek bir şey yok. Dükün tek ilgilendiği şey benim çöpçatanlığım.” Ama onunla neredeyse öpüştüğünü aklından çıkaramıyordu ve de bunu çok istemişti. Mesleğini ve şöhretini mahvedebilecek bir şeyi arzulamıştı.

“Ben yine de endişeleniyorum. Onun kötü şöhretinden haberdardın, yine de onu evlendirmeyi kabul ettin. O genç kızları hiç düşündün mü? O bir *zampara*.”

“Onursuz ve kötü bir niyetinin olmadığına ikna oldum,” diye cevap verdi Tessa. “Bu konuda söyleyebileceklerimin bu kadar olduğunu anlamalısın. Ona gizlilik yemini ettim ve de sözümü tutacağım.”

“Eminim anneleri dükün kötü şöhretinden haberdardır. Ama unvan dışında bir şeyi önemsemiyorlar ki.”

Tessa’ya göre kızlar da çok farklı değildi. Tek ümidi, onun rehberliğinde kızların dükün unvanından ötesini görebilecek olma ihtimalleriydi. Hayır, ümit etmekten fazlasını yapmalıydı. Shelbourne ve kızları, birbirlerini daha iyi tanımaları konusunda teşvik etmeliydi.

“Senin için endişelenmeme gerek yok,” diye devam etti Anne. “Jane, gözlemci olarak kızlarla birlikte orada olacak. Onunla yalnız değilken güvendesin.”

Düne kadar söylediklerine katılabılırdi. Kendi kendine, dükün oyunlarına bir daha gelmeyeceğine yemin ederek fincanını kenara koydu. Adam, oynaşma konusunda yılların tecrübesine sahipti. Bir daha asla ona gafil avlanmamalıydı.

Tessa arkadaşına döndü. “Shelbourne’den yeterince konuştuk. Gelelim senin haberlerine.”

“Aslında pek de yeni bir haber değil, ama iki senedir ilk defa ümitleniyorum. Geoffrey, ağabeyimin Toulouse Savaşı*’nda kayboluşuyla ilgili araştırma yapıyor.”

Şömineden gelen sıcaklığa rağmen Tessa’nın eli, ayağı buz kesti. Söylenecek çok şey vardı ama o hiçbir şey diyemedi. Tek yapabildiği arkadaşının üzüntüsüne ortak olmaktı. “Son iki senedir neler çektiğini biliyorum.”

Anne önüne, birleştirdiği ellerine doğru baktı. “Geoffrey, abimin acısını hiçbir zaman unutamayacağımın farkına vardı. Elimde olan tek şey kaybolduğuna dair bir rapor. Richard’ın başına tam olarak ne geldiğini bilseydim belki içim biraz olsun rahat ederdi.”

Tessa’nın aniden içi sızladı. Unutmaya çalıştığı suçluluk duygusu, içini yeniden kemirmeye başladı. O ne kadar o günleri geçmişte bırakmaya da çalışsa, geçmişin hayaleti peşini bırakmıyordu.

Anne, yaşlı gözlerle Tessa’ya baktı. “Sen olmasaydın, asla kendimde devam edecek gücü bulamazdım. Bana verdiğin desteğe paha biçilemez.”

* Toulouse Savaşı: 1800-1815 yılları arasında süren Napolyon Savaşları’nın son cephelerinden biri. İngiltere, İspanya ve Portekiz’den oluşan ittifak devletleriyle Fransa arasında gerçekleşmiştir. 10 Nisan 1814’te başlamış ve 17 Nisan 1814’te bitmiştir. İki taraf da kendini muzaffer ilan etse de, Fransız birliklerinin ateşkes kararında Napolyon’un 12 Nisan’da tahtını terk etmesinin rolü vardır. (Çev. N.)

Ağabeyinin kötü haberini aldıklarından kısa bir müddet sonra Anne'in babası vefat etmişti. Tessa fakir ve kederli arkadaşına yardım etmek istemişti. Bu kararında, duyduğu suçluluğun payını inkar edemezdi. Ona evini açmasının, omuzlarına yüklenmiş vicdan azabının ağırlığını azaltacağını düşünmüştü. Anne'e gerçeği açıklaması gerekip gerekmediğini kendine binlerce kez sormuştu, oysa böyle bir itiraf ile arkadaşlıkları sonsuza dek bozulacaktı.

"O kadar üzgünüm ki," dedi Tessa içi acıyarak. Halbuki ne kadar üzgün olursa olsun, geçmişi asla değiştiremezdi.

"Affedersin," dedi Anne, mendiliyle gözlerini hafifçe kurularken.

"Af dilemen gereksiz." Tessa'nın söyledikleri sanki boş bir odada konuşuyormuşçasına kulaklarında yankılandı.

Anne mendilini katladı. "Amcanın ağabeyimin terfisine yardımcı olması ne kadar da cömert bir davranıştı. Zavallı babam kendini çok suçlu hissetti. Mükemmel bir papazdı fakat mali işlerle ilgili yeteneği yoktu."

Çok şükür, o terfinin arkasında yatan gerçek sebepler hakkında bir şey bilmiyordu.

Anne şöminenin üzerinde asılı duran saate bir göz attı. "Artık gitmem gerek. Geoffrey beni bekliyor."

Tessa, Anne'e kapıya doğru geçirirken dizlerinin bağı çözülüyordu. Kapıdan tam çıkacakken Anne durdu. "Tessa, bir şey daha var. Geoffrey'le bu konuyu tartıştım ve o bunu seninle konuşmamı öğütledi."

Tessa ister istemez kaskatı kesildi. Anne kocasına ne söylemişti ki?

"Bana yardım ederek, kendi izdivacından fedakarlık ettiğin konusunda endişeleniyorum."

Anne'in Lord Broughton ile evde kalmışlığı hakkında konuş-

tuğunu düşününce, yüzüne ateş bastı. “Amcamın cömertliği sağ olsun, hiçbir şeyden fedakarlık etmedim.”

“Mutlu bir evlilik yapmayı hak ediyorsun. Neler kaçırdığını bir düşün. Bir koca, çocuklar...”

“Beni tanıdığın süre zarfınca, tek bir erkeğin bana teklif ettiğini gördün mü?”

“Benim ihtiyaçlarıma, kendi ihtiyaçlarından fazla öncelik verdin. Ve bunu yaparken, zannedersenem etrafa müsait olmadığın izlenimini verdin.”

Ah, evet, o izlenimi vermişti, ama Anne’in bununla bir ilgisi yoktu.

“Söyleyeceklerimi düşüneceğine bana söz ver.”

Tessa geçiştirircesine cevapladı. “Pekala.”

“Evlenmen için çok geç değil, Tessa. Kcsinlikle değil.”

Tessa cevap vermedi, zaten söyleyebileceği bir şey yoktu. Aslında sekiz sene kadar geç kalmıştı.

5. Bölüm

Bayan Mansfield'in misafir odasını dolduran gül, menekşe ve kim bilir daha kaç değişik çiçek parfümlerinin boğucu kokusu ile Tristan'ın gözleri yaşarmıştı.

Çay fincanının üzerinden, kabaran tüylerini gagalarıyla düzelden tavus kuşları gibi oturmuş yirmi genç kızı gözden geçiriyordu. Onların kıkırtı ve fısıltıları, kendisini yaşlı hissetmesine yetmişti. Aslında aralarındaki yaş farkı geleneklere uygundu. Zaten kadınların genç evlenmesi beklenirdi.

“Biraz daha çay alır mısınız?” diye sordu Bayan Mansfield. Şöminenin yakınında, dükün yanı başına oturmuştu.

“Hayır, teşekkür ederim.” Tristan fincanını kenara koydu ve kendi fincanını dolduran Bayan Mansfield'i süzdü. Kadınların giyimine şimdiye kadar pek dikkat etmezdi ve tüllerle süslenmiş korsesi olmasa genç kadının elbisesine de büyük ihtimalle dikkat etmeyecekti. Bu şeffaf kumaşın altından görünen beyaz göğüslerinin gölgelenen arası, gözünü alıyordu. Göğüsleri dar korse-sinden her an taşabilecekmiş gibi duruyordu. Onların avuçlarsa hissedeceği ağırlığı hayal edince kasıkları alev alev yanmaya başladı.

“Ekselansları, bir sorun mu var?”

Tristan bakışlarını aniden onun gözlerine kaydırды. Ateş, bel altından yüzüne doğru yürüdü. Hay aksi. Ona hayran hayran

bakarken yakalanmıştı. Bu lanet olası bekarlık yüzünden iyice aklından olmaya başlamıştı. “Özür dilerim,” dedi lafı ağzında geveleyerek. “Bir şey düşünüyordum.”

Bayan Mansfield kaşlarını çattı. “Yüzünüz kızardı. Acaba ateşiniz mi var?”

“Biraz sıcakladım o kadar. Şömineden olsa gerek.” Kasıklardaki şömineden. Lafı değiştirse iyi olurdu. “Artık başlasak iyi olur.”

Genç kadın, “Pekala,” dedi ve ellerini çırparak, “Hanımlar, lütfen dikkat,” diye seslendi.

Kızların uğultusu bir anda kesildi.

Kısa bir müddet sessizlikten sonra, Bayan Mansfield devam etti. “Buraya geldiğiniz için hepinize teşekkür eder ve sizleri müsabakaya devam etmek üzere seçildiğiniz için tebrik ederim.”

Neşeli sarışın, Leydi Georgette şaşkın bir havayla tepki verdi. “Müsabaka? Yani bu bir yarış mı?”

Genç kızlardan birkaçı kıkırdadı.

“İyi düşünün,” diye cevapladı Bayan Mansfield. “Hepiniz dükle evlenebilmek adına yarışıyorsunuz. Ekselansları, çok meşgul olmasına rağmen sizlerle mülakat yapabilmek için tam iki saatini ayırdı.”

Sanki dük kendini beğenmişin tekiymiş gibi konuşmuştu. Tristan onun dikkatini çekebilmek için sert sert bakmaya başladı, ama genç kadın kalkıp şöminenin yakınındaki kapalı bir kapıya doğru yürüdü. Kapıyı açarak devam etti. “Mülakatlar, sarı odada benim gözetimimde yapılacak.”

Yeşil çekik gözleri olan esmer bir kız elini kaldırdı.

“Leydi Elizabeth, bir sorunuz mu var?” diye sordu Bayan Mansfield.

“Hayır, ama söylemek istediğim bir şey var. Benim hesabıma göre, iki saat içerisinde yirmimizle de tek tek mülakat yapılması mümkün değil.”

Tristan başıyla onayladı. Leydi Elizabeth zeki çıkışıyla dükün listesindeki sırasını yükseltmişti. Otuz dakikalık genel bir sohbetten sonra mülakata sadece birkaç kızı alacağını tam açıklayacaktı ki, Bayan Mansfield önce davrandı.

“Sürede sorun yaşamamak için bir plan yaptım. Beşer dakikalık mülakatlarla sürenin dolmasına yirmi dakika kala bitireceğiz.” Tristan’a tatlı bir gülümsemeyle baktı. “Bunu bir nevi hızlandırılmış görüşme olarak düşünün.”

Kızlar gülüştü.

Dük tam itiraz edecekti ki aklına onu kızların hepsiyle mülakat yapmaktan kurtaracak bir fikir geldi. Kızları tek tek bakışlarıyla süzdü. Bunu gören kızlar gülümsemeyi bırakıp ciddileşti, bazıları ise rahatsız olup irkildi. “Şunu belirtmeliyim ki şartlar, hepinize birden hak ettiğiniz dikkati vermemi engelliyor. O yüzden bugün yirmi kişinin yarısını elemeyi düşünüyorum.”

Misafir odasından dehşete düşmüş kızların iç çekişleri yükseldi.

Kızların bedbaht suratları onu rahatsız ediyordu, ama tavrını bozmamalıydı. “Biliyorum bu size acımasız geliyor fakat şunu hatırlayın ki eninde sonunda içinizden on dokuz kişiyi eleyeceğim.”

Bu ihtimali hiç düşünmemiş gibi şaşırmış görünüyorlardı. Ailelerinin onları katılmaya zorladığı belliydi. Ne olursa olsun, çok az şanslarının olduğunu anlamalarını sağlamalıydı.

“Sosyete sezonu giderek yaklaşıyor ve bu müsabakaya dahil olduğunuz müddetçe başka beyefendilerle görüşmeniz mümkün değil. Görüşmelere bugünden sonra devam ederseniz, büyük ihtimalle bu sezonda evlenme şansını kaçıracaksınız. İşte bu yüzden sizlere bir şans veriyorum. Diğer beyefendilerle görüşebilmek için bugün müsabakadan çekilebilirsiniz. Veya kalmaya da karar verebilirsiniz. Çekilmeye karar verdiğiniz takdirde bunu anlayışla karşılayacağım.”

Başlangıçta kılını kıpırdatan olmadı. Ardından o sıradan kızıl kız, sıska vücuduna çuval giymiş gibi duran buruşuk pembe elbisesiyle ayağa kalktı.

Tristan yerinden kalktı. Kızın utangaçlıktan başı öne eğik, sakar bir şekilde el çantasını almaya çalışmasını izlerken, zavallı kız, diye içinden geçirdi. Açıkçası Bayan Mansfield'in bu acınacak kadar utangaç olan kızı görüşmelere davet ederken ne düşündüğü anlaşılacak gibi değildi.

Bayan Mansfield öne atıldı. "Bayan Hardwick, ilk mülakat için gönüllü olmanız ne harika."

Tristan gözlerini kıstı. Bayan Mansfield, bu hareketinin kızın istemediği ilgiyi üzerine çekeceğini düşünememiş miydi? Katılmaya gönüllü olmadığı bu kadar açık olan Bayan Hardwick'in ıstırabını sürdürmenin ne anlamı vardı?

Bayan Mansfield gözleriyle odayı taradı ve yardımcısını çağırdı. "Jane, lütfen adayların kuyruğa girmesini sağla. Acele etmemiz gerekiyor."

Bayan Powell aceleyle ilerledi, ama yeterince çabuk değildi.

Gelin adayları sandalyelerinden sıçrayarak bitişikteki misafir odasının kapısına çılgın bir yarış halinde koşturdu. Bir yandan birbirlerini itip kakıyor bir yandan da uğultu halinde şikayet ediyorlardı.

"İlk ben geldim."

"İtip durma."

"O benim ayağıma bastı."

Tristan ağzı açık bakakaldı. Hepsi de oldukça terbiyeliydi.

Bayan Mansfield, üç kere el çırparak ancak ilgilerini çekebildi. "Hanımlar kibarlığı elden bırakmayın. Ekselanslarının sizleri izlediğini unuttunuz mu?"

Bu soruyu duyar duymaz birbirlerini suçlamaya başladılar.

"O beni çimdikledi."

“Bu onun kabahati.”

“Bana şapşal dedi.”

Bayan Mansfield ellerini tekrar çırttı. “Yeter! Bundan sonra tek kelime eden kişi yarışmadan anında elenecek.”

Kızgın bakışlı uzun bir esmer itiraz etti. “Bu çok yanlış, bir kişi seçmek için insanları birbirine düşürüyorsunuz.”

“Bugün bize verdiğiniz vakit için teşekkür ederim, Leydi Beatrice,” dedi Bayan Mansfield. “Uşağım sizi kapıya kadar geçirecek.”

Leydi Beatrice, Bayan Mansfield’e nefret dolu gözlerle baktı ve ardından başı dik odayı terk etti.

Bayan Mansfield, kuyruktaki kızları inceleyerek geçerken diğer adaylar korkmuş görünüyordu. Çocukça davranışlarından ötürü utanç duyuyor olmalıydılar, ama Bayan Mansfield daha da üstlerine gidiyordu. Bayan Hardwick söz konusu olduğunda çok merhametli olsa da aslında çok sertti. Yine de Tristan, başına buyruk davrandığı için genç kadını sorgulamaya kararlıydı.

Genç kadın yardımcısına seslendi. “Jane, kağıttan şeritler kes ve onları birden on dokuza kadar numaralandır. Kızlar mülakat sıralarını kura çekerek belirleyecek.”

Tristan öne doğru bir adım attı. “Bayan Mansfield sizinle özel olarak konuşabilir miyim?”

Bayan Mansfield bunu onaylayarak, dükü bitişikteki odaya yönlendirdi. Jane bu sırada kızlara kura çektiyordu.

Tristan kapıyı kapattı. “Bundan sonra entrikalara başvurmayacağınız konusunda anlaştığımızı zannediyordum. Oysa siz yine bir mantıksız fikirle benimle alay etmeyi yeğlediniz.”

“Kızların hepsine eşit şans verebilmek için elimden geleni yaptım.”

Dük gözlerini kıstı. “Bayan Hardwick gitmeye çalıştığında onu utandırdınız.”

Bayan Mansfield alçak ve ısrar eden bir sesle, “Bana bir söz verin,” dedi.

“Nasıl?” Tristan aksi sesiyle genç kadının irkilmesine neden oldu, ama ona karşı koyabilmeliydi. Ve bu, Bayan Mansfield yalvaran gözler ve aralık dudaklarla ona o kadar yakın duruyorken hiç de kolay değildi.

“Lütfen, henüz Amy Hardwick’i elemeyin.”

Tristan tehditkar bir havayla genç kadına bir adım yaklaştı. “Onun çekilmesine izin vermeliydiniz.”

Bayan Mansfield’in üzüntüsü gözlerine yansdı. “Üst tabakadakiler onun hakkında iyi düşünmüyor. Diğerleri onunla dalga geçiyor. Diğer kızların sınav esnasında ona nasıl nefretle baktığını gördünüz. Kendine güvenini o kadar kaybetti ki konuşmanızı yaparken sadece onu kastettiğinizi düşünmüştür.”

Dük, onun bu kızı bu kadar düşünmesinde kendi evde kalmışlığının rolü olup olmadığını düşündü. Ama Bayan Mansfield o duvar çiçeklerinden değildi. “Ona bir iyilik yaptığınızı sanıyorsanız yanılıyorsunuz. Benim dünyama sığmak için fazlasıyla çekingen.”

“Lütfen onu henüz elemeyin. Görüşmeler onun yararına olacaktır. Onu fark ettiğinizi düşündüklerinde diğerleri ona saygı duymaya başlayacaktır.”

“Çok saçma,” diye homurdandı Tristan.

“Tek istediğim onu bir hafta daha tutmanız. Daha sonra onu bıraktığınızda başka beylerle görüşmekte serbest olacaktır. Ona fazladan bir hafta verirsiniz, diğerleri onun özel nitelikleri olduğu sonucuna varacaktır.”

“Onu diğerleri gibi mülakatta verdiği cevaplara göre değerlendireceğim.” Bayan Mansfield tam itiraz edecekti ki, dük elini kaldırdı. “Ona farklı davranırsam, ona acıyıp gururunu kırmaktan farklı bir şey yapmam.”

Bir saat sonra, Tessa başı öne eğik, sarı odadan dışarı ağlayarak çıkan bir kıza daha eşlik ediyordu. Dük şimdiye kadar sadece sekiz kişiyi gelecek hafta için davet etmişti. Geriye salonda dört kız ama elinde de sadece iki davetiye kalmıştı. İşin kötü tarafı o iki davetiyeyi de verip vermeyeceği kesin değildi.

Tessa derin bir nefes alarak seslendi. “Sıradaki.”

Leydi Georgette, kendinden emin bir şekilde gülümseyerek sarı misafir odasına süzüldü. Onun kendine duyduğu güven Tessa’nın sinirlerine dokunuyordu. Dükün bu hoş sarışına bir davetiye vereceği kesindi. Erkekler, güzel kadınların kölesiydi sanki.

Yerlerine oturduktan sonra Shelbourne, herkese sorduğu sorunun aynısını sordu. “Leydi Georgette, evleneceğimizi varsayalım, sizin bu evlilikten beklentileriniz nedir?”

Tessa nefesini tuttu, Georgette’nin görevini yapmak ve düke bir vâris vermek istediğini söyleyeceği kesindi. Shelbourne bu tarz cevap veren diğer adayları elemişti.

Georgette kulağının üstündeki lüleyle oynuyordu. “Aslında sizi pek tanımıyorum, o yüzden cevap vermem zor. Belki de hiç uyuşmayacağız.”

Nasıl da ukala diye düşündü Tessa.

Dükün eğlenir bir hali vardı. “O zaman sorumu değiştireyim. Evlilikten genel olarak ne bekliyorsunuz?”

“Aileme çok düşkünüm,” diye cevap verdi genç kız. “Geleneklerimize bağlıyız. Evlendiğim zaman ebeveynlerimi ve erkek kardeşlerimi sık sık görmek isterim.”

“Yeni bir aile kuruyor ve kocanızın geleneklerini öğreniyor olacaksınız.”

“Hayatımın değişeceğini biliyorum, ama iki aileyi mümkün olduğunca bir araya getirmeyi umut ediyorum.”

“Eklemek istediğiniz bir şey?”

Genç kız tekrar saçıyla oynadı. “Sizin evlilikte aradığınız nedir?”

Shelbourne ona bir davetiye uzattı. “Belki bunu öğrenirsiniz.”

Tessa haset ile kıvranıyordu. Yakışksız tepkisinden utanarak bakışlarını kaçırdı. Onun bu sarışın güzele olan ilgisini niye önemsiyordu ki?

Bütün bunları aklından çıkardı. Şu anda düşünmesi gereken daha önemli meseleler vardı. Daha sonraki iki aday, tek isteklerinin düke bir vâris vermek olduğuna yemin ederek o ölümcül hatayı yaptı. İkisi de sarı odadan eli boş ve ağlayarak kaçtı.

Amy Hardwick en son numarayı çekmişti. Ayaklarını sürüyerek içeri girerken, Tessa Shelbourne’a yalvaran gözlerle baktı. Dükün yüzündeki sert ifadenin değişmediğini görünce genç kadının içine bir korku düştü. Gözlerini kalan en son davetiyeden alamayarak yerine oturdu. Shelbourne, bütün davetiyeleri dağıtacağının garantisini veremeyeceğini söylemişti. Tessa dudaklarını kemirmeye başladı. Bir kere olsun, bu kızcağız kazanma şansının olduğunu göremez miydi?

Amy titreyen ellerini birleştirerek önüne baktı.

“Bayan Hardwick?” dedi Shelbourne.

Dük cevap alamayınca bekledi. Endişe verici saniyelerden sonra, Amy Shelbourne’a korkarak baktı.

Shelbourne kibar bir sesle, “Bu daha iyi,” dedi. “Şimdi size herkese sorduğum sorunun aynısını soracağım. Ve sizden istediğim şey dürüstlük.”

Dükün sesindeki nezaket Tessa’yı umutlandırdı. Belki de yumuşayacak ve Amy’yi bir tur daha yarışmada tutacaktı.

Shelbourne’un sorusundan sonra Amy başını tekrar öne eğdi. “Bir beklentim yok,” diye mırıldandı.

Dük parmaklarıyla iskemlenin kollarını tıkırdatmaya başladı. “Bayan Hardwick, bende hoşunuza gitmeyen bir şey mi var?”

Genç kız bakışlarını kaldırdı. “Hayır, Ekselansları.”

“Biraz önce gitmek istemiştiniz. Bana neden olduğunu söyler misiniz?”

Amy tekrar önüne baktı. “Görüşmelere dahil olmayı artık istemiyorum.”

“O zaman baştan niye katıldınız?”

“Annem ısrar etti,” diye fısıldadı. “Bütün o güzel kızların arasında yerimin olmadığını biliyorum.”

Bunu duymak Tessa’nın yüreğini sızlattı. Tanrı şahit, tek amacı ona yardım etmektir. Tam tersine istemeden de olsa Amy’yi yaralamıştı.

Dük yerinde doğruldu. “Bayan Hardwick, kendinize haksızlık ediyorsunuz. Karakter güzellikten önemlidir.”

“Annem, güzelliğin bakan kişinin gözünde olduğunu söylüyor.” İnce parmakları elinin içinde kıvrıldı. “Bu doğru değil.”

“Ben sadece bir şeyin doğruluğunu biliyorum,” dedi Shelbourne. “Siz değerli olduğunuza inanmazsanız, kimse inanmaz.”

Amy aniden başını kaldırdı.

“Dürüstlüğünüzle yorgunluğumuzu aldığınız için, size bu davetiyeyi vermek istiyorum. Fakat bir şartım var.”

Tessa kulaklarına inanamayarak nefesini tuttu. Dük Amy’ye bir şans veriyordu.

“Sorduğum soruyu cevaplamanız gerek. Evlilikten ne bekliyorsunuz?”

Amy yutkundu. “Ben, ben tam emin değilim.”

“Evlilik hayalleri kurmuş olmalısın,” dedi Tessa. Shelbourne’un kendisine baktığını hissediyordu, ama dikkatini Amy’ye verdi. “Hayallerin ne?”

“Annem mavi çoraplı* tarafımı saklamam gerektiğini söyle-

* Mavi çoraplı (bluestocking): İngiltere’de 19. yüzyılda kültürlü ama kadınsı olmayan bayanları küçümsemeye kullanılan bir terim. Bu terim ilk kez 18. yüzyılda erkek hegemonyası altındaki edebiyat ve bilimle kadınların da ilgilenebileceğini savunan, bir kadın hareketiyle ortaya çıktı. Kendilerini

di.” Titreyen ellerini birleştirerek sakladı. “Ama ben her zaman, başarılı bir politik ev sahibesi olmayı hayal ettim,” dedi ağzından kaçırır gibi. “Kocamın mesleğine yardımcı olmak üzere.”

Tessa ile Shelbourne, şaşkınlıktan ağızları açık birbirlerine baktı. Tessa, utangaç Amy’yi hilekar siyasetçileri ağırlarken tasavvur edemiyordu.

“Biliyorum ki bu benim için çılgınca bir düşünce.” Amy yanakları kızararak devam etti. “Topluluk içindeyken aklım durur.”

“İnsanlar fikirlerine ilgi duyan kişilere yakınlık duyar,” dedi Shelbourne. “Tek yapmanız gereken birkaç soru sormak. İnanın, sizin hakkınızda iyi şeyler düşüneceklerdir.”

Genç kız, düke neredeyse tapıyormuş gibi baktı. “Tavsiyeniz için teşekkür ederim. Nezaketinizi hiçbir zaman unutmayacağım.”

Shelbourne davetiyeyi uzattı. “Bunu kabul eder misiniz?”

Amy başıyla onayladı ve o gün içerisinde ilk kez gülümsedi. Tessa’nın gözleri dolu dolu oldu. Dükün bu kadar iyi yürekli olabileceğini daha önce bilmiyordu. Amy’yi kapıya geçirmek için ayağa kalktığı anda, Shelbourne’a doğru döndü ve sesini çıkarmadan, dudaklarıyla teşekkür etti.

Shelbourne suratını astı. Budala dük. Kendisini hassas duygulardan muaf zannetse de Tessa artık gerçeğin farkındaydı. Genç kadın, Amy gittikten sonra sarı odaya geri döndü ve dükü ceke-
tinin kollarını yukarı doğru çekiştirirken buldu. “Tek isteklerinin size bir vâris vermek olduğunu söyleyen kızları nedenelediğinizi sorabilir miyim? Görevine sadık bir eş istediğinizi düşünmüştüm.”

Shelbourne’un aklına gelen hınzırlık bakışlarına vurdu. “Cevabımın sizi rahatsız etmesinden endişe ediyorum.”

The Bluestocking Society (Mavi Çoraplılar Topluluğu) diye adlandırılan kadınlardan oluşan grup, evlerde edebiyat ve bilimin tartışıldığı ve anlatımda bulunacak erkeklerin davet edildiği özel günler düzenlerdi. Zaman içerisinde bu terim, kadınsı olmayan, ukala, neşesiz ve ben-merkezci anlamlarında kullanılmaya başlandı. (Çev. N.)

“Niye etsin ki? Yeni yetme bir kız değilim neticede.” Tessa ona bir adım yaklaştı. “Söylemeniz için ısrar ediyorum.”

“Pekala,” dük aralarındaki mesafeyi kapattı. Ondan hafif hafif gelen, sandal ağacı, çamaşır kolası ve erkeklik kokularıyla genç kadının duyuları harekete geçti. Onun güçlü göğüs kafesi, çıkmaya yüz tutmuş sakalı ve nefesinin sesiyle, Tessa bütün vücudunun ürperdiğini hissediyordu. Adamın ona dokunmasını içten içe arzuluyordu.

Shelbourne’un sesini duyunca kendine geldi. “Karımın daha ilk gecede görev düşünmesini tercih etmem.”

Dükün söylediklerini hemen idrak edemedi. Ne anlama geldiğini anladığındaysa, bir anda iç çekti. “Bu çok terbiyesizce.”

Shelbourne ağzını yamultarak sırttı. “Ama söylemem için siz ısrar ettiniz.”

Utançtan kıpkırmızı kesilmesine rağmen Tessa’nın yenilmeye niyeti yoktu. “Onlara görevlerini ifa ederken sabredebilmeleri için İngiltere’yi düşünmelerini söyleyeceğim.”

Dük öne eğildi, nefesi Tessa’nın yanağını okşar gibiydi. “Yurtseverlik koşullarımın arasında değil.”

Bir sonraki öğleden sonra, Tessa bir yandan kaleminin tüylerini suratına sürüyor bir yandan başarısız bir şekilde avukatının mektubunu cevaplamaya çalışıyordu. Kalemini hokkaya sokarken mürekkebi kağıdın üstüne damlattı. Umutsuzca hokkanın kapağını kapattı ve kağıdı buruşturup attı. Shelbourne’u düşünmekten aklını bir türlü toparlayamıyordu.

Bütün gece, neden görevini yapmak isteyen kızları elediği sorusuna verdiği cevabı düşündü. Tessa’ya fazlasıyla yaklaşıp onun elini ayağını birbirine dolamıştı. O derece yaklaşmıştı ki kokusuyla genç kadını büyülemiş ve kanının kaynamasına yol açmıştı. Arından da kaba bir şekilde zeytinyağı gibi üste çıkmıştı.

Tessa’ya o hınzır şakalarından daha önce de yapmıştı. Zam-

para herif ne yaptığını çok iyi biliyordu. Ve bu, genç kadının içten içe hoşuna gidiyordu.

Genç kadın kapının açılmasıyla irkildi. Gravesend, Shelbourne'un geldiğini bildirince Tessa ayağa kalktı. Genç kadının kalp atışları, dükü görür görmez hızlandı. Anlamli gözlerini daha da ortaya çıkaran mavi bir manto giymişti. Shelbourne karşısına geçip oturunca genç kadının içinde ılık ılık bir şeyler aktı. Dün, Amy Hardwick'e nezaketli davrandığında, adil ve ki-bar bir adam olduğunu belli etmişti.

"Ziyaretimi kabul ettiğiniz için teşekkür ederim." Dük yan gözüyle, yuvarlak masada dikkatle nakış işleyen Jane'e baktı.

"Sizi tekrar görmek bir zevk," dedi Tessa. Artık sadece on aday kaldığına göre onun kalbini yumuşatmaya daha fazla çabalayabilirdi. Dün gösterdiği duygusallığını belli etmesi için onu teşvik etmeliydi, ama bu sadece Shelbourne için değil, hiçbir erkek için kolay değildi.

Jane nakış işini kenara bıraktı. "Çay tepsisini getirmelerini söyleyeceğim."

Tessa, yardımcısının bunu kendiliğinden akıl edişine memnun kalarak gülümsedi. "Zannederseniz gelecek haftaki görüşmeler hakkında konuşmak istiyorsunuz."

"Evet. Bir fikrim var."

Tessa olduğu yerde kaldı. Eyvah, ya o saçma sınavlarından birini daha teklif ederse... Öyle yaptığı takdirde, Tessa onu bundan caydıracak bir yol bulmak zorundaydı, ama bunu Jane'in yanında yapacak değildi. Tessa, yardımcısına dükün yanlarında üçüncü bir şahıs olduğunda konuşmaktan rahatsız olduğunu söylemişti. Jane'in odayı ne zaman terk etmesi gerektiğini anlaması için aralarında gizli bir işaret geliştirmişlerdi. Tessa, Jane'e bakarak başıyla işaret verdi.

Jane tekrar ayağa kalktı, diz bükerek selam verdi ve misafir odasını yavaşça terk etti.

“Jane’den, görgü kuralları icabı odada benimle sizi karşılayıp daha sonra bizi yalnız bırakmasını istedim.”

Shelbourne üfleyip püfledi. “Sizi bir kez daha, hakkınızda kötü laf çıkma tehlikesine atıyorum.”

“Öyle bir tehlike yok denecek kadar az. Uşağımla da konuştum. Kendisi sadık bir hizmetkar ve benden önce amcama hizmet etti. Gravesend, toplantılarımızın gizli olduğunu anlıyor.”

Shelbourne’un kaşları çatıldı. “Ya diğer hizmetçileriniz?”

“Onlar da vefalıdır.” Dükün kuşkuyla bakması üzerine ekledi, “Onlara, normalin iki katı maaş veriyorum ve fazla yüklenmek için de gereğinden fazla kişi çalıştırıyorum.” Gülümsedi. “Onlara karşı saygılıyım ve o sayede kendilerini işlerine adanlar. Yani benim için endişe etmenize gerek yok.”

Dük, “Teşekkür ederim,” dedi.

“Gelecek hafta için bir fikriniz var, öyle mi?”

Shelbourne başıyla onayladı. “Hawk’la konuştum, bana Ash-down Malikanesi’nin bahçelerine yapılacak bir turu tavsiye etti. Richmond gününbirlik gidilebilecek kadar yakın.”

“Ne kadar harika bir tavsiye! Kesinlikle onaylıyorum.” O bahçeleri ünlü Capability Brown’un düzenlediğini duymuştu. “Lord Hawkfield’in annesi de bize katılacak mı?”

“Hayır. Bütün aile, Bath’da hasta olan büyükannesini ziyaret ediyor. Büyük geziye* çıkan erkek kardeşi dışında.”

“Genç adam ne kadar şanslı ki savaş sona erdi,” dedi Tessa.

“Hawk’un asıl şükrettiği şey, savaşın kardeşinin reşit olmasından önce bitmesi.”

* Büyük Gezi (Grand Tour): Avrupa’da 17. yüzyıl itibarıyla özellikle genç İngiliz ve Alman asilzadelerinin yaptığı uzun süreli bir yolculuğa verilen isim. Bu yolculuklar eğitim hayatı boyunca ve sonunda bilgileri pekiştirmek için yapıldı. En çok ziyaret edilen yerler; Fransa, Hollanda, Almanya, İsviçre ve özellikle İtalya idi. Daha sonraları Yunanistan ve Anadolu da bu yerlerin arasına katıldı. Bu yolculuklar genelde bir öğretmenin eşliğinde bir seneden fazla sürerdi ve iyi bir eğitimin şartı olarak sıradan karşılanırdı. (Çev. N.)

Tessa ellerini kucağında kavuşturdu. “Siz milli görevde bulunmayı hiç düşündünüz mü?”

“Benim başka seçeneğim yoktu. Aileme ve eyalete olan sorumluluklarımı terk edemezdim.”

“Lord Hawkfield peki?”

“Napolyon’a karşı savaşılmaya hazırlanıyordu ki, annesi gitmemesi için yalvardı.” Dükün canı sıkılmış bir hali vardı. “Ben de onun şevkini kırdım. Açık konuşmak gerekirse, bunu yaparken de en çok kendimi düşündüm. En yakın arkadaşımın sakatlanması veya öldürülmesi ihtimalini bile kaldıramıyordum.”

Anne’in ağabeyi aklına gelince, Tessa’nın duyduğu suçluluk içini acıttı. Ama son kararı veren genç adamın kendisiydi.

“Bu işe neden karıştığımı çok sorguladım,” dedi Shelbourne.

“Eğer ona tavsiyede bulunmasaydınız belki de savaşa gidecekti. Ağır şekilde yaralansaydı ya da ölseydi, ölünceye kadar pişmanlık duyacaktınız. Sonuçta arkadaşınız kararını kendisi verdi.”

Dük, arzu dolu mavi gözleriyle Tessa’yı yakaladı. “Ne kadar da akıllıca.”

Keşke zamanı geri çevirebilseydi de o emek vererek kazandığı aklını uygulayabilseydi. Ama geçmişini düşünüp durmak bir şey değiştirmeyecekti. “Lord Hawkfield’in annesi burada olmayacağına göre, annenizi davet etmeliyiz.”

“Hayır, her şeye karışır.”

“Adayların birçoğunu eledikten sonra annenizi dahil etmeyi kabul etmiştiniz,” dedi Tessa.

“Şu anda olmaz.”

Genç kadın iç çekerek konuştu. “Refakat etmede yardımcı olacak bir hanıma daha ihtiyacım var. Kızların aileleri, annenizin varlığı sayesinde adaba uygun davrandığımızdan daha emin olur.”

Shelbourne başparmağını sandalyeye vura vura konuştu. “Söylemek istediğiniz şeyi anlıyorum. Ama bu annemin her hafta katılacağı bir davet değil.”

Tessa gülümsedi. “Şimdi belki bahçeleri gezmenin yanı sıra başka faaliyetler de düşünmeliyiz. Planları yapacak dört aday seçeceğim. Tabii, ben onlara yardımcı olacağım.”

“Bırakın bütün planı onlar yapsınlar,” dedi dük. “Bir düşes olmak için gerekli eğitimleri var mı görmek istiyorum.”

Çay tepsisi geldiğinde, Tessa çay servisine başladı. “Süt?” diye sordu.

“Hayır, teşekkür ederim.”

Düke fincanını uzattı. Daha sonra Frenk üzümlü kekten kalınca bir dilim kesti ve ona doğru yürüdü. Ona tabağını uzattığında parmakları birbirine değdi. Onun teninin sıcaklığıyla Tessa bir anda ürperdi. Yerine döndüğünde, kendi kendine yeni yetme bir kız gibi davranmaması gerektiğini söyledi. Ama ardından kendine hakim olamayarak düke kaçamak bir bakış attı.

Shelbourne, tatlıyı bayağı zevklerinden birine kaçamak yapıyormuş gibi keyifle ısıırıyordu. O anda göz göze geldiler. Dük, gözlerini baştan çıkarıcı bir şekilde kısarak ağzının kenarında kalmış bir kırıntıyı diliyle yaladı.

Onun dilini dudaklarında hayal eden Tessa’nın nefesi kesildi. Ardından dükün ateşli gülümseyişiyle de yüzü alevlendi. Kendine hakim olmaya kararlı, genç kadın çayını yudumlamaya koyuldu. Birkaç dakika sonra kekini bitiren Shelbourne, Tessa’ya bir şey beklermiş gibi baktı.

Genç kadın fincanını kenara koydu. “Biraz daha alır mısınız?”

“Evet, lütfen.”

Tessa bir dilim daha getirdiğinde dük sırtarak konuşmaya başladı. “Küçükken mutfağa gizli gizli sokulur ve tatlı bir şeyler yiyebilmek için yalvarırdım.”

“Eminim size müsamaha gösteriyorlardı.” Genç kadın yerine döndü ve çay fincanını aldı.

“Aşırı yemekten hasta düşene kadar,” dedi Shelbourne.

“Ne oldu ki?” Tessa komik bir hikaye bekleyerek gülümsedi.

“Babam, bana gereğinden fazla yemek veren aşçıyı kovdu.”

“Oldukça sert davranmış.” Hay aksi, bunu ağzından kaçırmamalıydı.

Dük omuzlarını silkti. “Sarhoştur.”

Tessa, şaşkınlığının yüzüne yansıdığından korkarak, bakışlarını fincanına doğru çevirdi. “Sizin mutfığa girmenizi yasakladı mı?”

“Hayır, ama başka birinin daha benim yüzümden işinden olmasını istemiyordum, o yüzden oradan uzak durdum.” Kekten bir ısırık aldı.

Tessa, dükün sadece bir çocukken maruz kaldığı üzüntüyü düşünüp irkildi.

“Bu olaydan bu kadar etkilenmenize gerek yok,” dedi Shelbourne. “Bütün bunlar çok uzun zaman önceydi.”

Genç kadın, dükün hizmetine başvurduğu ilk gün ne dediğini anımsadı. *Bana tabi herkes kendini emniyet ve güvende hisseder.* Babasının döneminde öyle değil miydi acaba? “Babanız vefat ettiğinde kaç yaşındaydınız?”

“On yedi,” diyerek bir ısırık daha aldı.

“Yengemin ölümünden sonra amcamın ev işlerinin idaresini üzerime aldığımda ben de on yedi yaşındaydım,” dedi Tessa, boş fincanını kenara bırakarak.

“Yani ortak bir yanımız var,” dedi Shelbourne. “Eminim amcanıza çok yardımcı olmuşsunuzdur.”

Suçluluk duygusu, Tessa’nın içini kemirdi. Rahatsızlığını belli etmediğini umarak eteklerini düzeltti.

Shelbourne, “Üzgünüm,” dedi. “Anladığıma göre içinizde onun acısı daha küllenmemiş.”

Genç kadın düke baktı. “Amcam harika bir insandı.” Kendini rahat hissetmediği her seferinde yaptığı gibi konuyu değiştirdi. “Bu şartlar altında üniversite eğitiminizi nasıl devam ettirdiniz?”

Shelbourne’un bakışlarından bir bulut geçti, yoksa bu üzüntü müydü? “Özel öğretmenlerim oldu.”

Dükün başka seçeneği yoktu. Tessa, onun görevi için başka nelerden vazgeçmiş olabileceğini merak etti. “Zor olmuş olmalı.”

Shelbourne tabağını kenara bıraktı. “Babamın vefatından sonra iflasın eşiğinde olduğumuzu fark ettim. Eyaletin toplam borcu, yıllık gelirle karşılaştırıldığında inanılmayacak kadar fazla miktardaydı.”

Tessa ürperdi. Bütün hayatı boyunca ailesinin servetini harcamayı kendine hak görmüştü, ardından amcası ölmüş ve ona yüklü bir miras bırakmıştı. Bu miras olmasa hayal bile etmek istemeyeceği acılara maruz kalabilirdi. “Ben böyle bir durumda işe nereden başlayacağımı bile bilemezdim.”

“İlk başlarda miras edindiğim borçların yükü altında ezildiğimi hissetsem de her şeyin yönetimini üstlenmeyi tercih ettim.”

“Nasıl oldu da mali zorluklarınızın üstesinden gelebildiniz?”

“Başkasına devredilemez koşuluyla miras edindiğim mülklerin dışında kalanları sattım. Daha sonra deniz yoluyla mal nakli işine yatırım yaptım. Acımasızca bazı kararları vermek zorundaydım,” dedi dük ve açıklamaya devam etti. “Duygusallığa yer veremezdim. Böylelikle satabildiğim her şeyi sattım ve Oxfords-hire’daki mülkün tadilatını durdurdum. Verdiğim her karar için iki ölçüt belirledim. Ya tamamıyla gerekli olması ya da gelir getirmesi gerekirdi.”

“Başka ne yapabiliydiniz ki?” dedi Tessa.

“Cebi delik beyefendilerin seçebileceği daha kolay bir yol var.”

Zengin bir kadınla evlenmek. Tessa'nın gözleri fal taşı gibi açıldı.

“Para için evlenmeyi midem kaldırmazdı,” diye sürdürdü Shelbourne.

“Sizin durumunuzdaki çoğu beyefendi bunu hiç düşünmeden yapardı.”

“Toplum, para için evlenmeyi hoş görüyor; ama benim kendimce sebeplerim vardı.”

Genç kadın daha fazlasını öğrenmek için can atıyordu ama dükkân pek anlatacağına benzemiyordu.

Shelbourne, “Hikayemle sizi yeterince bunalttım,” diyerek konuyu kapattı.

Mavi gözlerindeki alaycı hava aslında bir maskeydi.

Hayatının acılı bir dönemini paylaşıırken sanki sıradan bir meseleymiş gibi davranmıştı. Tessa ona ne kadar hayranlık duyduğunu söylemek istedi, ama onun duygularını belli etmemek için genç kadınla dalga geçme yolunu seçeceğinden korktu. Bunu yerine afacan bir çocuk edasıyla gülümsedi. “Övgüye değer özellikleriniz bir hayli fazla.”

Dük kıkırdayarak işi şakaya vurdu. “Sizi çok da fazla hayal kırıklığına uğratmamalıyım.”

Hayal kırıklığına uğratmak mı? Aksine, kendisini ailesine ve görevine nasıl da sağlam bir şekilde adanmış olduğunu göstermişti. O kadar çok şeyden vazgeçmişti ki. Evlilikte gerçek mutluluğu hak ediyordu. İhtiyacı olan şey, başkalarını düşünerek işine bu kadar kendisini adanmış olmasını takdir edecek bir eşi. Hepsinden önemlisi, sevgisiyle kalbini yumuşatabilecek bir eşi hak ediyordu.

Shelbourne, Tessa'ya dikkatle baktı. “Duruşunuzdan şu anda kafanızın makine gibi işlediğini söyleyebilirim. Neler düşünüyorsunuz?”

Çok dikkatli olmalıydı. Onun şakacılığından faydalanıp fikirlerine karşı koymasına engel olabilirdi. “Aşırı hassas bir kalbinizin olduğunu düşünüyordum. Onu asla açmamalısınız.”

Dük kendini tutamayarak sıcak bir kahkaha attı. “Neyin peşinde olduğunuzu görebiliyorum. Bana ne yapacağımı söylemeden önce benimle alay ediyorsunuz.”

“Ne yapacağınızı söylemeyeceğim, sadece bir iki öğüt vereceğim.”

Shelbourne tekrar muzipçe baktı.

“Her neyse,” diye devam etti Tessa. “Bir çaba göstermenize gerek yok, sonuçta kızlar size kendilerini tanıtmaya uğraşıyor.”

Dük şaşırmış gibi baktı. “Affedersiniz?”

“Evlenmek isteyen diğer beylerle karşılaştırıldığınızda, kıskanılacak bir durumdasınız. Zahmete girmenize hiç gerek yok. Tek yapmanız gereken arkanıza yaslanıp, kızlardan birinin sizi kazanmasına izin vermek.”

“Görüşmelerin tamamen kontrolüm altında geçmesi niyetindeyim.”

“Öyle mi?” diye sordu Tessa gülmemek için dudaklarını dişleyerek. “Aklınızda özellikle yapmak istediğiniz bir şey var mı?”

Shelbourne kaşlarını çatıp baktı. “Bu konularda uzman sizsiniz.”

Dük oltayı yutmuştu. Artık genç kadının tek yapması gereken makarayı sarmaktı. “Doğrusu benim bazı fikirlerim var.”

“Ne gibi?”

“Bir beyefendinin onu nasıl memnun edebileceğini sorması bir kadını hep hoşnut eder.”

Shelbourne’un mavi gözleri şeytanca parladı. “Evlendiğim kişiye elbette onu nasıl en iyi şekilde memnun edebileceğimi soracağım.”

Tessa’nın yüzüne yine ateş yürüdü. Utanmasına rağmen dü-

kün dikkatini dağıtmasına izin vermemeliydi. “Onu önemseydiğiniz belli edecek basit davranışlardan bahsediyorum.”

“Şiir ve çiçekleri kastediyorsunuz. Romantik birisiymişim gibi yapmayacağım.”

“Dikkatinizi kızların her birine özel bir şey bulmakta yoğunlaştırırsanız, aslında çok daha etkili olur.”

“Daha açık konuşmalısınız,” dedi dük.

“Farz edelim ki bir kızı etkilemek için başka bir adamla rekabet halindesiniz. Diğer beyefendi çiçek getirip, şiirler yolluyor. Ona karşı üstünlük sağlamak için ne yapardınız?”

“Onu vururdum.”

Genç kadın güldü. “Daha önce de söylediğim gibi, kadınlar hassaslık bekler. Bir kadın için bu tür özel davranışlar duyguların ispatıdır.”

“Yani demek istiyorsunuz ki istikrar, sağlam bir aile hayatı ve saygı sözü vermem yetersiz,” dedi Shelbourne savunmaya geçerek.

“Söylediklerimi yanlış değerlendirmeyin. Bahsettiğiniz nitelikler, sizin saygı duyulacak karakterde olduğunuzu anlatır. Karınız size sizi gerçekten önemseydiğini işaret eden bir hediye verse, kendinizi özel hissedeceğinizi bildiği bir şeyi; bunun sizde ne tür duygular uyandıracığını bir düşünün.”

“İşaretlere ihtiyacım yok. Beni asıl memnun edecek şey, karımın görevlerini eksiksiz yerine getirmesi.”

Tessa ona karşı sabırlı olmalıydı. “Kadınlar hediye bekler, Ekselansları.”

“Mücevher demek istiyorsunuz.”

“Özellikle seçilmiş bir hediye, bir kadın için en pahalı mücevherden daha kıymetlidir.”

“Ne tür ıvır zıvırların bir kadını özel hissettireceğini nereden bileceğim ki?”

“Gözlemleyerek,” dedi genç kadın.

“Erkekler kadınların aklında ne olduğunu tahmin etmekte iyi değildir. Kesinlikle benzer şekilde düşünmüyoruz.”

“Bu bütün erkekler için geçerli değil.”

Shelbourne ona şüpheyile baktı. “Buna ispatınız var mı?”

Tessa önünde birleştirdiği ellerine baktı. “Annem ve babam öldükten sonra, annemin ziynetlerinin arasında bir kutu buldum. Onlardan abartısız yüzlerce vardı. Her sabah, babam annemin yastığına bir not bırakırdı.” Genç kadın, o kelimeleri okuduğunda gözyaşlarına nasıl hakim olamadığını hatırlayarak durakladı. Annesinin mücevherleri dışında, o notlar ailesinden kalan yegane şeydi.

Shelbourne kafası karışmış gibi baktı. “Not?”

Onlar hakkında şimdiye kadar kimseyle konuşmamıştı. Şu anda bile anılar içini acıtıyordu. Anne ve babası on yıl önce ölmesine rağmen onları hâlâ özlüyordu. “Babam anneme her gün aynı şeyi yazmış. *Sonsuza kadar benim biriciğimsin.*”

Dük kaşlarını çattı. “Babanız yazacak başka bir şey düşünmemiş mi?”

“Kasıtlı olarak duyarsız davranıyorsunuz.” O notların genç kadın için ne kadar önemli olduklarını anlamıyor muydu?

Shelbourne, “Ben akılcı bir adamım,” diye cevap verdi. “Benim için önemli olan olgular ve eylemler. Ben akıl okuyan birisi değilim.”

Bunun neyi ifade ettiğini gerçekten de anlamıyordu. Tessa kibarca, “Babamın her sabah aynı notu yazmasının sebebi, ona olan aşkının asla azalmadığını annemin bilmesini sağlamaktı,” dedi.

Dük, “Şimdi niye bu kadar romantik olduğunuzu anlıyorum,” diyerek sırtıttı. “Tahmin ederim ki o notlar, mücevherlerden çok daha ucuza geliyordu.”

Genç kadın öfkelenmişçesine parmağını salladı. “Beni kızdırmaya uğraşıyorsunuz.”

“Evet, ama bir sebebi var. Beni değiştirmeye çalışmakla hata yapıyorsunuz. Bir kişiyle değişeceğini umarak evlenmek yanlıştır. Bir insan neyse, odur. Evleneceğim kadın beni olduğum gibi kabul etmeli. Ben de aynı nezaketi karıma göstereceğim.”

“Bütün koşullarınıza uyduğu takdirde,” diye çıkıştı Tessa.

“Birisiyle sahte tavırlar takınarak evlenmemi mi tercih edersiniz?”

“Kesinlikle hayır.” Shelbourne’un aşk evliliği yapmasını yeğlerdi ama dük henüz bu fikrini duymaya hazır değildi. Onun karşı koyuşu işleri zorlaştırıyordu, ama zaten genç kadın baştan beri bunun kolay bir iş olmayacağını farkındaydı. Ne olursa olsun, azimle devam etmeliydi.

Dükün mutluluğu tehlike altındaydı.

6. Bölüm

Kara bulutlar felaketin habercisiydi.

Tessa, düşesin eski püskü nehir teknesini görür görmez burun kıvrışını gözünden kaçırmamıştı. Rüzgar, eskiyip rengi solmuş tenteyi silkeliyordu. Tessa, cilasız banklarda kıymık olmaması için dua ediyordu. Düşes, aristokratik arkasına bir şey batmasından pek memnun kalmazdı.

Uzaklarda bir yerde gök gürledi. Teknedeki kızlar çığlıklar atıp gülustüler. Tessa rüzgar uçurmasın diye bonesine tutundu. “Ashdown Malikanesi’ne zamanında varmak istiyorsak, bir an önce tekneye binmeliyiz.”

Bayan Henrietta Bancroft nehir kıyısındaki merdivenlere yaklaşırken burnunu sıktı. “Burası balık kokuyor.”

Düşes ona sert bir bakış attı. “Ne bekliyordunuz, küçük hanım? Parfüm mü?”

Tessa irkildi. Bu sabaha kadar, seyahat planlarından habersizdi. Henrietta, Leydi Elizabeth, Amy Hardwick ve Leydi Georgette; gezi planlarını kendilerinin üstleneceğini duyunca, genç kadına bir sürpriz yapmaya karar vermişti. Bu sabah dördü Tessa’nın şehir merkezindeki evine gelerek, coşkuyla tekne turu ve piknik planlarını anlatmışlardı. Maalesef içlerinden hiçbirisi hava durumunu göz önünde bulundurmamıştı. Tessa onları menü hakkında sorguladığında, Henrietta gülmüş ve bu görevi

Lord Hawkfield'in aşçısına havale ettiklerini söylemişti. İçlerinden sadece Amy sıkıntılı duruyordu. Hiç şüphesiz, diğer üçünün fikirlerini duymazlıktan gelmiş ve bütün vakitlerini oyun icat etmeye harcarken fikirlerinin uygulanabilirliğini düşünmemişlerdi. Tessa, dükün sürprizlerden neden hoşlanmadığını şimdi anlıyordu.

Düşes kararan gökyüzüne öfkeyle baktı. “Yanlış tahminde bulunmuyorsam, daha bu yolculuk bitmeden sıırıslıklam olacağız.”

Tessa ise yağmur yağmasını tercih ederdi. Düşes; yemeği açık havada, battaniye ve minderlerin üstünde yiyeceklerini öğrenirse inme geçirebilirdi.

Düşes, Tessa'nın koluna girdi. “Benimle oturacaksınız. Konuşacağımız çok şey var.”

Nehir kıyısındaki merdivenlerden inerken, Tessa saklaması gereken çok şey olduğunun farkına vardı.

Tekneye bindiklerinde, düşes Tessa'yı arkadaki banklardan birine doğru yönlendirdi. Kızlar, Leydi Julianne de dahil olmak üzere, öndeki banklarda toplandı. Teknenin siperi onları rüzgardan pek de korumuyordu. Esintinin gücüyle etekleri uçuşuyor, bonelerinin kurdelelerinin bağı çözülüyordu.

Tekne, Thames Nehri'nin derin sularına açıldığında, düşes sert bir tonda konuşmaya başladı. “Nehir yolculuğunu düzenlerken nasıl bir düşünce içerisindeydiniz? Havanın yağmura dönebileceği hiç aklınızın ucundan geçmedi mi?”

Tessa, düke olan sadakatinden dolayı düşese planları kendisinin yapmadığını söyleyemedi. “Kötü şartlar için özür dilerim.”

“Artık çok geç,” dedi düşes. “Bunun sonuçlarını bizi buraya getirmeden önce düşünseydiniz, şu anda özür dilemeniz gerekmezdi.”

Bu azarı işitince Tessa'nın tüyleri diken diken oldu, ama yine de dilini tuttu.

Düşes gözlerini kısarak konuştu. “Oğlumu bu saçma sapan görüşmelere katılmayı nasıl ikna ettiğinizi hâlâ anlayamıyorum. Sizden bir açıklama bekliyorum ama sakın sahtekarlıkla cevap vermeyin. Beni kandıramazsınız, küçük hanım.”

Tessa eteklerini düzeltti. “Özür dilerim ama dükle aramızda geçenleri üçüncü bir şahsa anlatmaya yetkili değilim.”

“Kibarca reddediyorsunuz yani. Düşünmeden hareket etmeyi bıraksanız iyi olur. Bir rezilliğinize daha katlanmayacağım.”

Tessa, düşesin gün boyunca huysuzluk yapmayı aklına koymuş olup olmadığını merak etti.

“Bu aşırı özgürlüğün bir sonucu,” diye devam etti düşes. “Amcanızın aklında ne vardı ki acaba? Miras edineceğinize bir koca bulsaydınız sizin için daha hayırlı olurdu.”

Tessa, çok sevdiği George Amcası’nın ona yeterince iyi bakmadığı imasını duyunca kuvvetlice iç çekti. “Annem ve babam öldüğünde amcam bana kucak açtı. Onu çok sevip sayardım.” Tessa kendini tekrar azarlanmaya hazırlamıştı, ama düşes genç kadını daha da gererek saniyeler boyunca sessiz kaldı.

Sonunda konuşmaya başladı. “Amcanıza olan sadakatiniz size güvenirlilik kazandırıyor. Wentworth’u çok uzun zaman önce tanıdım. Kibar bir beyefendiydi.” Durakladı. “Varabildiğim tek sonuç sizin insan kandırmada çok yetenekli olduğunuz. Yoksa başka türlü nasıl oğlumu ve bu kızların annelerini böyle çılgınca bir görüşmeye razı edebilirdiniz?”

“Hilekarlık söz konusu değil. Ayrıca kimseyi katılmak zorunda bırakmadım.”

Düşes başını iki yana salladı. “Arkadaşlarımın bana dediğine göre, razı olmazsalar kızlarının oğlumla hiçbir şanslarının olmayacağı izlenimini yaratmışsınız.”

Tessa suçluluğunu saklamak için yine eteklerini düzeltmeye başladı. Ufak da olsa öyle bir izlenim yaratmış olabilirdi.

“Kendi kendinize zarar verebilecek kadar zekisiniz genç ba-

yan, ama bu söylediklerime kulak verin. Düşmanınız olmam, sizin için hiç iyi olmaz.”

Genç kadın, düşese baktı. “Sizinle aynı tarafta olmayı tercih ederim.”

“Bana bu görüşme saçmalığını neyin başlattığını söyleyerek başlayabilirsin.”

“Lütfen beni affedin, ama oğlunuza gizlilik sözü verdim.”

“Bu da sizin işinize geliyor,” dedi düşes. “Bu hiç hoşuma gitmiyor. Öte yandan sizin bu çöpçatanlık rezaleti karşılığında ne kazanmayı umut ettiğinizi tahmin etmeliyim.”

Tessa düşesin gözlerinin içine baktı. “Belki bana inanmayacaksınız, ama ben gerçekten de oğlunuzun mutluluğunu istiyorum.” Kendi heveslerinden hiç bahsetmemesinin daha iyi olacağını düşündü.

“Siz beni dünkü çocuk mu zannettiniz?”

Düşes tekrar konuşmaya başladı ama duyduğu bir sesle dikkati dağıldı. Gırtlaktan gelen bir öğürme sesi, rüzgarın uğultusuna karışıyordu. Banklarda oturan sarışın bir genç kıızı öne eğilirken görünce, Tessa’nın gözleri fal taşı gibi açıldı. Eyvah, Georgette rahatsızlanmıştı. “Ona yardım etmeliyim,” dedi Tessa yerinden kalkarken.

“Onu tekne tutmuş olmalı,” dedi düşes. “Siz durun. Ben ona yardım ederim.” Georgette’ye doğru dikkatlice ilerledi. Bu sırada; Amy, Georgette’nin bonesini çıkarıyor; Julianne ise öğürmekten kabarıp inen sırtını tutuyordu.

Birkaç dakika içerisinde düşes, görevlilerden birine kova getirmesini emretti. Georgette, midesindekileri boşaltırken, Amy onun saçlarını geride tutup onları kirlenmekten koruyordu.

“Ne kadar iğrenç!”

Tessa sesin sahibine sert bir bakış fırlattı. Leydi Elizabeth elini burnunun önünde sallıyor, diğerleriye gülüşüyordu. Aptal, merhametsiz kızlar.

Düşes gülüşen kızlara baktı. Onun ayıplayan bakışlarıyla hepsi utanarak sustu.

Daha sonra düşes yerine dönüp Tessa'nın yanına oturdu. Bir müddet samimi bir sessizliği paylaştılar. Kızlar kıkırdayıp birbirleriyle fısıldaşıyordu; Amy hariç, o onlardan ayrı Georgette ile oturuyordu.

Tessa bir grup kızın Julianne'in etrafında toplandığını gördü. "Kızınız pek hayat dolu."

Düşes, "Her zaman öyleydi," dedi. "Nereye gitse arkadaş bulur. Erkeklerse etrafında kümelenir."

"Ama hiçbiri onu kalbini çalamadı, değil mi?"

"Henüz değil." Düşes kurnaz bakışlarını Tessa'ya doğrulttu. "Kızımdan konuştuğumuz yeter. Bu kızların içinde oğlumun beğendiği birisi var mı?"

Tessa'nın dudakları titredi. "Umarım bugün geri kalan adayları daha fazla tanıma fırsatını elde eder."

Düşes iç çekti. "Keşke aşk evliliği yapsa, ama korkarım o evleneceği kişiyi kalbiyle değil kafasıyla seçecek."

Tessa, düşesin oğluna evliliğin yürek işi olduğunu söylediğini hatırladı ve Shelbourne'un neden aşka inanmadığını tekrar merak etmeye başladı.

"Benim zamanımda bütün evlilikler anlaşmalıydı, ama ben aşk evliliği yaptım," dedi düşes. "Onu ilk gördüğüm anı asla unutamam."

Ölen kocasından konuşmak istediği açıkça belli oluyordu. Tessa, merakla düşese baktı. "Nasıl tanıştınız?"

"Sosyeteye takdim edildiğim balomda beni dansa kaldırdı." Gözleri rüyadaymış gibi bakıyordu. "Daha dans pistine varmadan bayılacağımdan korktum. O senenin evlenmeye en uygun bekariydi. Üç hafta sonra, bana evlenme teklifi etti."

Tessa, düşesin duygularını anladığını belli eder bir şekilde gülümsedi. Kocasıyla yaptığı görüşmenin sarhoşluğuyla başı

dönmüş olmalıydı. Saf bir genç kadın olarak kocasının gerçek karakterini anlayamazdı.

“Hayatımın en mutlu zamanıydı,” dedi düşes.

Düşes, kocasının içki problemi ve har vurup harman savurmasıyla mutluluğunu sürdürmüş olamazdı. Belki de kocasının kusurlarını görmezden gelerek hayatını sürdürmüştü.

Şimşek çakıp gök gürledi. Kısa bir süre sonra yağmur yağmaya başladı. Bardaktan boşalırcasına yağan yağmur, tentelere çarparak teknenin içine akmaya başlayınca kızlar çılgılığı bastı.

Fırtına koptuğunda Tessa ve düşes, kızları yatıştırmaya çalıştı. Çocukça, ıslanan elbiselerine ve bozulan bonelerine ağlıyorlardı. Düşes “Susun,” diye bağırdı.

Birkaç tanesi zırlamaya devam edince, düşes onları Ashdown Malikanesi’ne kadar yüzmeleri için suya atmakla tehdit etti.

Şiddetli yağmur Ashdown Malikanesi’nde de yağmaya devam ediyor, onları eve dönmekten alıkoyuyordu. Tessa, Georgette’nin dinlendiği yatak odasının kapısını kapattı. Amy Hardwick onunla kalmak için ısrar etmişti. Tessa onu kenara çekmiş ve yemek için diğerlerine katılması gerektiğini söylemişti. Amy, iyi kalpli kızcağız, diğer kızlar onunla dalga geçtiği için gözyaşı döken Georgette’yi yalnız bırakmak istemiyordu. Tessa, Amy’nin bu iyi davranışını takdir etse de Georgette’nin iyileşir iyileşmez Amy’nin suratına bile bakmayacağından korkuyordu.

İçini çekerek şalını omuzlarına, ödünç aldığı elbisenin üzerine sardı ve koridorda ilerledi. Oraya sıırılsıklam vardıklarında dükün endişeli halini görmüş, ama onunla konuşmaya fırsatı olmamıştı. Tessa ve düşes, ıslak elbiselerini değiştirmeleri için kızları hemen üst kata çıkarmışlardı. İyi ki kimse, Georgette hariç, hastalanmamıştı.

Tessa, Elizabeth ve Henrietta tarafından paylaşılan yatak oda-

sının önünde durdu. Tam yumruğunu kaldırmış, kapıyı tıklayacaktı ki Elizabeth'in sarf ettiği hain kelimeleri duydu.

“Ona buldukları o korkunç elbiseyi gördün mü? Ben o şişkonun yerinde olsaydım, kendimi aç bırakırdım.” Genç kız kıkır kıkır gülüyordu.

Tessa'nın yüzünü ateş bastı. Diğer kızlara Lord Hawkfield'in kız kardeşinin elbiseleri ödünç verilmiş, Tessa'ya ise hepsi dar gelmişti. Genç kadına onun yerine Leydi Hawkfield'in orta yaşlı kadınlara uygun gri elbisesi verilmişti, elbisenin de epey bir daraltılması gerekmişti.

“Belki de dükü baştan çıkarmaya çalışıyordur.” Henrietta'nın malum burundan gülüşü Tessa'nın sinirlerini bozdu.

Tessa, kendini aşağılanmış hissederek, bir sonraki odaya doğru ilerledi.

O ikisinin bu kadar kötü kalpli olduğunu daha önce bilseydi, onları görüşmelere katılmak için davet etmezdi. Bir sonraki kapıyı tıklarken, dükü o ikisi hakkında uyarmayı kafasına koydu.

Akşam yemeğinden sonra Tessa, görkemli misafir odasında diğerleriyle birlikte oturdu. Üzerinde eğreti duran elbisesini, omuzlarındaki geniş şalı sıkıca tutarak saklamaya çalışıyordu. Gelin adaylarının yanında, her yanıyla pasaklı bir kız kurusu gibi duruyordu.

Duyduğu işveli kahkahalar, şömineye doğru bakmasını sağladı. Şık elbiselerinin içindeki zarif ve ince görünümlü birkaç kız, dükün etrafında oturuyordu. Elizabeth ve arkadaşı Henrietta, dükün iki yanına kurulmuş onunla amansızca alay ediyorlardı. İşin kötü tarafı dük buna gülüyordu. Görünüşe göre kızların ilgisinin keyfini çıkarıyordu.

Düşes Tessa'ya bir fincan çay getirdi ve kanepede onun yanına oturdu.

“Teşekkür ederim,” dedi Tessa.

Düşes oğluna doğru baktı. “Kızların hepsi öğleden sonra yaşadığımız hezeyanı atlattı anlaşılan. Zavallı Georgette dışında.”

“Biraz önce gidip durumuna baktım,” dedi Tessa. “Biraz çorba içebilecek durumdaydı. Bir de Amy Hardwick ona refakat ediyor.”

Düşes çayını yudumladı. “Leydi Georgette kesin çok utanıyordur. Deniz tutmasından utanılmayacağını ona anlatacağım. O öyle bir rahatsızlıktır ki insanın elinden bir şey gelmez.” Konuşmasına ara verdi ve Tessa’ya muammalı bir ifadeyle baktı. “Georgette, hiç şüphesiz, kızların içinde en güzel olanı. Sizce de öyle değil mi?”

“Müthiş güzel bir kız olarak tanınıyor.” Tessa, kıza karşı hissettiği olumsuz duyguları saklamak için çayını içmeye başladı. Düşesin Georgette’yi güzel yüzü için kayırdığı aşıkardı.

Düşes genç kadına alaylı bir bakış attı. “Sizin fikrinizi sormuştum, bir kamuoyu yoklaması değil.”

Tessa fincanını tabağına bıraktı. “Güzelliğin ilk başlarda insanı cezbeden unsur olduğunu inkar edemem, ama doğanın elinde kişi zamanla güzelliğini kaybeder. Bir evliliğin başarılı olması için, ortak değerler olmalı ve aynı zamanda da şefkat.”

“Şefkat.” Düşes kaşlarını kaldırdı. “Peki ya aşk, Bayan Mansfield?”

“Aşkın en mutlu evliliklerin temeli olduğuna inanıyorum.”

“Yaa, o zaman aşkın her şeyin üstesinden geleceğine mi inanıyorsunuz?”

Tessa, elindeki fincanı bıraktı. “Benim düşünceme göre aşk, evlilik kurumunun karmaşasını fazlasıyla kolaylaştırıcı bir unsur.”

“Fakat siz hiç evlenmediniz, bu fikri nereden edindiniz?”

Tessa gururla konuştu. “Annem ve babam birbirlerine olan aşklarını her gün dile getirdiler, ama yine de anlaşılamadıkları ko-

nular vardı. Birbirlerine duydukları aşkın, farklılıklarına çözüm bulmada onları heveslendirdiğine inanıyorum.”

“Gözlemlerinizden çıkardığınız sonuç zekice,” diye mırıldandı düşes.

Düşesin sohbetine ara vermesiyle, Tessa’nın dikkati Lord Hawkfield ile sohbet eden, içlerinde Julianne’in de bulunduğu, birkaç kıza kaydı. Julianne lordun her hareketini arzu dolu bakışlarla takip ediyordu. Bir ara onun kolunu tuttuğunda, lordun da genç kadından etkilendiği yüzündeki ifadeden anlaşıldı. Vah vah, yoksa Julianne’in o kadar çok evlenme teklifini geri çevirmesinin sebebi Hawkfield miydi?

Lord Hawkfield odayı gözleriyle taradı. Tessa’yla göz göze geldiklerinde ona doğru yaklaşılmaya başladı. “Piyano çalıyor musunuz, Bayan Mansfield?”

“Evet, ama belki kızlara yeteneklerini sergilemeleri için izin vermeliyiz.”

Lord sırtarak baktı. “Gelin, sizin için sayfaları çeviririm.”

“Evet lütfen çalın,” dedi düşes. “Biraz eğlenceye ihtiyacımız var.”

Tessa fincanını kenara koydu. “Ben başlatacağım,” dedi yerinden kalkarken. “Arkamdan kızların devam etmesi için onları cesaretlendireceğim.”

Hawkfield, ona piyanoya doğru eşlik ederken, başlar tek tek dönüp onları izledi. Tessa nota defterini karıştırmaya başladı ve Pachelbel’in Kanonu’nda karar kıldı. Parçanın etkileyici ezgisine o kadar kendini kaptırmıştı ki, en son notayı çalana kadar herkesin konuşmadan onu dinlediğinin farkına varmadı. Kufusını kaldırdığında Shelbourne’la göz göze geldiler. Dükün bakışlarından takdir edildiğini anladı.

Düşes sessizliği bozarak, “Harika,” dedi.

Salondaki herkes Tessa’yı alkışladı. Dük yorından kalkarak genç kadına doğru yürüdü. “Hünerli kelimeyi sizin için hafif kılır.”

“Bana fazlasıyla iltifat ediyorsunuz,” diye fısıldadı Tessa, herkesin onları izlediğinin bilincinde.

“İltifat değil,” diye karşılık verdi Shelbourne. “Salondaki herkesi büyülediniz.”

Genç kadın, iltifatının kendisi için ne kadar önemli olduğunu söyleyebilmeyi arzulayarak, dükün mavi gözlerine müteşekkir bir ifadeyle baktı.

Tessa pasaklı bir kız kurusu olabilirdi; ama bu akşam o, genç kadını övgüye değer bulmuştu.

“Bayan Mansfield, kesinlikle seviyeyi yükseltti,” diye seslendi düşes. “Bakalım kızların içinde onun kadar yeteneklisi var mı?”

Leydi Elizabeth bir prenses edasıyla yerinden kalktı ve diğer kızlara iyilik yaparmış gibi baktı. “Şimdi, ben çalarken şarkı söylemesi için kimi seçmeliyim?”

Sally Shepherd kıkırdayarak el kaldırdı.

Elizabeth onu görmezlikten geldi ve tüm kızları üstünlük taşıyan bir havayla süzdü. Sonunda, “Henrietta,” dedi. “Bu akşamki gözdem sensin. Gel, sayfaları çevirip bizim için şarkı söyle.”

Henrietta yerinden fırlayıp aceleyle Elizabeth’in arkasına düşünce Tessa, merhum yengesinin son nefesine kadar peşinde gizen King Charles spaniel cinsi köpeği hatırladı.

Shelbourne, Tessa’nın girmesi için kolunu uzattı. Piyanodan uzaklaşırken kısık sesle konuşmaya başladı. “Cam kenarındaki koltuklara kadar bana eşlik eder misiniz? Sizinle konuşmak istiyorum.”

Tessa, düşese kaçamak bir bakış attı. “Bu yüzden eleştirilebiliriz,” diye fısıldadı.

“O zaman herkes çekildikten yarım saat sonra kütüphanede buluşalım,” dedi dük. “Riskli olduğunun farkındayım, ama konuşmak istediğim konu önemli.”

“Deneyeceğim.” Genç kadın, onun ne konuşmak istediğini merak etti. Hiç şüphesiz, kimi eleyeceğine karar vermeden önce,

genç kadının gelin adayları hakkındaki raporunu duymak istiyordu. Tessa, Elizabeth ve Henrietta'nın hayatında tanıştığı en sevimsiz kızlar olduğunu, düke söylemeye karar verdi.

Dük ekledi, "Yolda birileriyle karşılaşırsanız hemen geri dönün, sakın şansınızı zorlamayın."

Tessa başıyla onayladı.

Elizabeth'in acemice performansının ilk notaları, Tessa'yı gülümsetti. Ardından gelen cırtlak bir soprano sesi ise onu ürküttü. Shelbourne durdu ve sesin geldiği yöne doğru döndü. Bütün kafalar piyanoya doğru çevrilmişti.

Tessa, Henrietta'nın bakışlarındaki haz kıvılcımlarından muhtemelen herkesin ona hayran olduğunu zannettiğini fark etti. Gördüğü ilgi, ona daha da fazla ilham veriyor gibiydi. Sesini birkaç desibel arttırdı, neredeyse tiz notaları bile çığlık çığlığa söylüyordu.

Hawk, Tessa'nın yanında bitti. "Bu kız sağır mı?"

"Onu bilmem ama performanstan sonra belki biz oluruz," diye mırıldandı dük.

Düşes ve Julianne yanlarına geldi. "Bu zıpırın sesi berbat," dedi düşes.

"Ağabey," dedi Julianne. "Onunla evlenirsen, yemin ederim dudaklarını birbirine dikeceğim ki bir daha ağzını açamasın."

Uzunca bir bekleyişten sonra şarkı bitti.

Tek tük alkışlar duyulurken Tessa, Henrietta'dan bir performans tekrarını önlemesi gerektiğini anladı. Aceleyle, başka iki kızı musiki yeteneklerini sergilemesi için teşvik etti.

Daha sonra, sorgulamaya kararlı bir şekilde Elizabeth'i arayıp buldu. "Zamanınızdan biraz çalabilir miyim?" diye sordu.

"Şeref duyarım." Elizabeth aşırıya kaçan bir isteklilikle cevap verdi.

"Bu akşam hoşça vakit geçiriyorsunuzdur umarım," dedi Tessa misafir odasının etrafında salına salına yürürlerken.

Elizabeth, “Hem de çok,” diye cevap verdi. “Dük zeki ve yakışıklı biri. İtiraf ediyorum ki, benimle konuştuğu süre boyunca heyecandan kalbim pıt pıt attı.” Tessa’ya baktı. “Beni görüşmelere dahil ettiğiniz için o kadar mutluyum ki.”

Tessa içinden, keşke kızın nefret dolu karakterinden daha önce haberdar olsaydım diye geçirdi. “O kadar çok kızla rekabet halinde olmak zor değil mi?”

“Kesinlikle değil. Kızların hepsi çok cana yakın. Artık hepimiz birbirimizin en iyi arkadaşız.”

Tessa kaşlarını kaldırdı. “Hepsiyle arkadaş mısınız?”

“Tabii bazı kızları diğerlerine tercih ederim, ama birinden hoşlanmasam bile bunu dile getirmem.”

Tessa onu kıvrandırmaya karar verdi. “Bilhassa yeşilin bu tonu size çok yakışıyor. Ve elbise de üstünüze tam oturmuş.”

“Keşke hizmetçiler size daha güzel bir elbise bulabilselerdi. O kadar hoşsunuz ki,” dedi Elizabeth, sahte olduğu belli müşfik bir ses tonuyla.

Tessa, istemeden neye kulak misafiri olduğunu anlatsa, bu yalancı cadının ne cevap vereceğini merak etti, ama daha iyi bir fikri vardı ve onu içinde bir Diana* heykeli bulunan bir duvar nişinin önüne getirdi. “Bu akşam Henrietta’ya şarkı söylemesini teklif etmeniz çok nazik bir davranıştı.”

“Belki dünyanın en güzel sesine sahip değil, ama severek şarkı söylüyor,” dedi Elizabeth.

“Yani ondan şarkı söylemesini nezaket icabı mı istediniz?”

“Affedersiniz?”

“Henrietta’nın şarkı söyleyemediğinin farkındasınız,” dedi Tessa. “Yine de onu herkesin önünde söylemesi için teşvik edtiniz.”

Genç kızın suratı asıldı. “Ah, bunda kötü bir niyetimin ol-

* Diana: Eski Roma mitolojisinde avcılık ve vahşi doğa tanrıçası. (Çev. N.)

duğunu neden düşündüğünüzü anlıyorum. Siz benim çevremdeki musiki toplantılarına hiç katılmadınız, o yüzden herkesin Henrietta'yı şımarttığını bilmiyorsunuz. Yeteneğiyle o kadar gururlanıyorken, ona gerçeği söylemek zalimlik olurdu.”

Elizabeth'in kendini üstün gören sözleri Tessa'yı sinirlendirdi. “Belki de sizin hakkınızda yanlış yargıya vardım. Ama ayrıca Georgette teknede rahatsızlandığındaki davranışınız da beni şaşırttı.”

“He, o mu?” Asabi bir şekilde güldü. “Rahatsızlığı iyice şiddetlenince benim de biraz midem bulandı. Diğerlerinin güleceğini bilmiyordum.”

Tessa, Elizabeth'in Georgette ile alay etmesine sunduğu mazereti, acınacak kadar saçma buldu.

Elizabeth içini çekti. “İtiraf ediyorum ki onun içinde bulunduğu çıkmaza karşı anlayışlı değildim. Diğer kızlar da değildi, ama bize nasıl davrandığını bir bilerseniz bunun nedenini anlardınız.”

“Ben şimdiye kadar kimseyi küçümsediğine şahit olmadım,” dedi Tessa.

“Sizi kandırmasına izin vermeyin. Dük ve annesinin yanında, sevimliymiş gibi davranıyor, ama bizimle konuşmaya tenezzül etmiyor bile.” Elizabeth dudaklarını kısarak devam etti, “Kendisini hepimizden üstün görüyor. Kimse ondan hoşlanmıyor.”

“Yani diğer kızlarla onun hakkında konuştuğunuzu kabul ediyorsunuz,” dedi Tessa.

“Diğer kızlar bana gelip ondan hoşlanmadıklarını açıkça söyledi,” dedi Elizabeth. “Onları, ona yaklaşımları için teşvik edemedim.”

Tessa, genç kızı buz gibi bakışlarla süzdü. “Şimdi niye bu kadar sevildiğinizi anlıyorum.”

Elizabeth kolunu çekti. “Özür dilerim?”

“Uyguladığınız taktik işinize yaradı. Diğerlerinin bir sonraki

kurbanınız olmaktan korkarak size uyacaklarını bildiğiniz için bir kızı kötülediniz.”

“Benim böylesine bir entrikayı çevirebileceğimi düşünmenize inanamıyorum.” Elizabeth yüzünü çevirdi ve parmaklarıyla kuru gözlerini sildi.

Tessa öfkelen-di. “Taktikleriniz *arkadaşlarınıza* karşı başarılı olabilir, ama ben onlardan çok daha görmüş geçirmiş biriyim ve gaddarlığı gördüğüm gibi tanırım. Dükün fikirlerimi hesaba kat-tığını hatırlarsanız sizin için iyi olur.”

Elizabeth yüzünü tekrar ona çevirdiğinde, yeşil kedi gözle-rinde soğuk ve anlamsız bir ifade vardı. “Hiçbir ispatınız yok.”

Tessa, tırnaklarını avucuna geçirerek uzaklaştı. İspatı var-dı, fakat onun hakaretlerini tesadüfen duyduğunu söyleyerek Elizabeth’i memnun etmeyi düşünmüyordu. Yine de çok geçme-den, aklına yeni gelen bir fikirle muzaffer bir edayla gülümsedi. Shelbourne bu akşam azımsanamayacak kadar uzun bir süreyi Elizabeth’le geçirmişti. Zeki bir adamdı ve kızın şeytani yan-ını fark etmiş olmalıydı. Belki de kütüphanede buluştuklarında, genç kızı görüşmelerden eleme konusunu ele alacaktı. Dük onu müsabakadan çıkarttığında, Elizabeth’in yüzündeki ifadeyi gör-mek için sabırsızlanıyordu.

Shelbourne’un kütüphane kapısını kapatırken gelen esintiyle, Tessa’nın mumu söndü. Odadaki tek ışık, şöminenin üstünde tit-reyerek yanan ince bir mumdan geliyordu.

Dük Tessa’nın mumunu aldı. “Kimseyle karşılaşmadınız de-ğil mi?” dedi kısık sesle.

Odanın loşluğuyla onun tok sesi Tessa’ya baştan çıkartıcı gel-di. Genç kadın dudaklarını yalayarak ıslattı. “Herkesin odasına çekilmesini bekledim.”

Göğün aniden gürlemesiyle Tessa tiz bir sesle “Ay,” diye ir-kildi.

“Hişt,” diye tepki verdi Shelbourne. “Koluma girin.”

Elini onun koluna sardığında yünlü giysinin altından hissettiği dükün sert kasları, Tessa’nın nefesini kesti. Shelbourne’un vücudundan yayılan sıcaklık genç kadını etkisi altına alıyordu. Tessa’nın kalbi güm güm atıyordu; ama kendi kendine bunun sebebinin, odanın karanlığı ve dışardaki fırtına olduğunu telkin etti.

Dük onu küçük bir kanepeye doğru götürdü. Daha sonra şöminenin üstündeki ince mum ile genç kadının sönen mumunu yaktı. Geri dönüp mumu Tessa’nın yanında duran sehpa bırakmıştı. “Meraklı bir hizmetçinin dikkatini çekmemek adına ateşi yakmadım,” dedi yavaşça.

Genç kadın, silkilip çılgın düşüncelerinden kurtulmayı başarmıştı ki dük yanına oturdu. Vücutlarını birbirinden sadece ufak bir minder ayırıyordu. Tessa, ondan yükselen hafif sandal ağacı kokusunu içine çekti, bu koku aklını başından alıyordu.

Shelbourne uzun bacaklarını genç kadına doğru çevirdi ve kolunu kanepenin arkasına yatırdı. Eli o kadar yakındı ki, biraz uzansa Tessa’nın omzuna dokunabilirdi. Onun rahat oturuşu ve titreyen mum ışığı, bu gizli buluşmaya yasak bir ilişkiymiş havası veriyordu. Genç kadın buraya gelmekle hata yapıp yapmadığını sorguladı, ama kızlar hakkında konuşmaları gerekiyordu.

Dük, “Bugün hepiniz gecikince meraklandım,” diye mırıldandı.

Tessa fısıldadı. “Buraya vardığımızda bunu bakışlarınızda gördüm.”

“Kızların planına karışmamanızı ben söyledim. Buraya tekneyle gelmeyi düşünecekleri hiç aklıma gelmemişti.”

Genç kadın onun kendini suçladığını biliyordu. “Herhangi bir tehlike baş gösterseydi, anneniz ve ben bir çare bulurduk.”

Mumun titreyen ışığı, Shelbourne’un yüzünü gölgelendiriyordu. “Aileleri, kızlarını teslim ederken bana güvendiler. Birine

zarar gelseydi, sorumluluğunu ben üstlenirdim. Bakın, bu gece evlerine dönemiyorlar.”

Tessa öne doğru eğildi. “Buraya sağ salım vardık, önemli olan bu.”

“Leydi Georgette hasta. Eğer ateşi çıkarsa, kendimi hiç affedemem.”

Tessa onu rahatlatmalıydı. “Onu sadece tekne tuttu, zannedersem bir de gururu kırıldı.”

Dışarıdaki sağanak yağmur pencereye vuruyordu. Dük pencereye doğru bakıp Tessa’ya döndü. “Her gün pek çok karar vermek zorunda kalıyorum, bazıları yüzlerce kişinin hayatını etkiliyor. Bu, hafife aldığım bir görev değil.”

Genç kadın, “Sorumluluğun ne demek olduğunu biliyorum,” diye karşılık verdi. “Hizmetçilerin yönetiminde birkaç kez hata yaptım. Kimse kusursuz değildir. Hepimiz için yapılacak en iyi şey, verebileceğimiz en iyi kararı verip hatalarımızdan ders çıkarmak.”

Shelbourne, Tessa’nın ipek şalının köşesini parmaklarıyla tuttu. İpeğin verdiği histen zevk alır gibi onu parmaklarının arasında gezdirmeye başladı. Genç kadın, onun parmaklarının cildinde gezindiğini hayal edince teninin ısındığını hissetti.

Dük gürleyen sesiyle, “Siz misafir odasından ayrıldıktan sonra annem bana tekne hakkındaki olumsuz fikirlerini belirtti,” dedi. “Bütün suçu üzerinize almışsınız.”

“Size bir söz verdim ve onu tutacağım.”

“Sadık birisiniz,” diye fısıldadı.

“Güvendiğim kişilere.” *Je crois en toi*.*

Shelbourne şalı bıraktı. “Benim hakkımda pek çok şüpheniz olduğunu düşünüyordum.”

“Ya sizin benim hakkımdaki şüphelerinize ne demeli?”

* Sana güveniyorum (Fransızca). (Çev.N.)

Dük kıkırdadı. “Touché*.”

Kütüphanenin karanlığında onun derinden gelen sesiyle Tessa, yatakta fısıldaşan bir çift gibi olduklarını düşündü. Karın boşluğunda arzusun baskısını hissetti. Genç kadın, onunla bu şartlar altında buluşmanın ne kadar doğru olduğunu tekrar sorguladı. Karanlıkta iflah olmaz bir zamparayla baş başaydı. Gerçi bu kadar sade bir anlatım bu karmaşık adamı anlatmaya yetmezdi. Sadece bir iki haftada onun hakkında çok şey öğrenmişti. Bazen inatçılık yapsa da, kızlarla ilgili kararlarında adil davranmıştı. Açık saçık imalarıyla genç kadını taciz etmeyi sevse de aslında onun adını kötüye çıkarmaktan korkuyordu. Tessa’nın romantizmle ilgili öğütlerine karşı çıkıyordu belki ama mesleği hakkında hürmetle konuşuyordu.

Onun bu mantık dışı zıtlıkları, Tessa’ya muamma gibi gelmeliydi; oysa genç kadın, içgüdülerine kulak vererek dükü bir şekilde anlayabiliyordu. Belki de bu birbirlerine hızlı bir şekilde aşına olmalarından kaynaklanıyordu. Kadın ve erkeklerin nasıl görüşmeleri gerektiğini düzenleyen sıkı toplum kurallarından sıyrılıp, baş başa bir hayli uzun zaman geçirmişlerdi. Tessa, sanki onunla birlikte kendilerine küçük bir dünya kurmuş ve yeni randevu kurallarını kendileri ayarlamış gibi hissediyordu.

Genç kadının düşünceleri, Shelbourne’un sorusu ile dağıldı. “Sizi bugün Leydi Elizabeth ile birlikte gördüm. Hangi konuda konuşuyordunuz?”

Tessa bir şey söylemeden önce dükün bu konuda ne düşündüğünü öğrenmek niyetindeydi. “Elizabeth ve arkadaşı Henrietta hakkında nasıl bir fikir edindiniz?”

“Neşeli kızlar.”

* Fransızcadan İngilizceye geçmiş bir ifade. Eskrim sporunda karşı tarafın kılıcının ucunun oyuncunun vücuduna değmesini belirtir. Konuşma dilinde, bir tartışmada karşı tarafın söylediğinin akılcı bulunduğunu, yenilgiyi kabulü ifade eder.(Çev. N.)

“Nezaket sahibi olduklarını söyleyebilir misiniz?”

“Biraz daha alçak sesle konuşsanız iyi olur,” diye mırıldandı. “Elizabeth ve Henrietta benimle sohbet etti. Diğer kızlar çok az konuştu.”

“Sizi tekellerine aldılar.” Shelbourne’un onlardan hoşlanması genç kadının keyfini kaçırmıştı. Halbuki Tessa, onun bu iki merhametsiz kızın akıllarından geçeni anlayacağını düşünmüştü.

“Diğerlerinin çokça fırsatı oldu,” diye karşılık verdi dük. “Anladığım kadarıyla Elizabeth ve Henrietta’yı onaylamıyorsunuz. Bunun nedenini öğrenebilir miyim?”

“Elizabeth’in şarkı söylemek için Henrietta’yı seçmesinde bir gariplik bulmadınız mı?”

Shelbourne omuzlarını silkti. “Bunu neden soruyorsunuz?”

“Elizabeth, Henrietta’nın şarkı söyleyemediğini biliyordu. Yine de ondan bunu istedi.”

“Elizabeth’in onu utandırmayı istediğini mi söylemek istiyorsunuz?”

“Bu bir olasılık.”

“Bundan pek emin değilim. Onlar arkadaş.”

Tessa sinirlendi. Bu kadar aleni bir şeyi nasıl göremezdi? Elizabeth’in arkadaşını kendi menfaati için kullandığını fark etmiyor muydu? “Sizi bu iki kız hakkında uyarmalıyım. Fesatlık düşünebilecek kişiler olduklarına inanmak için sebebim var.”

“Bana söylemediğiniz bir şey mi var?” diye sordu dük.

“Ayrıntılara girmeye gerek yok.”

Shelbourne eğilerek genç kadına daha da yaklaştı. “Yanlış bir şey yaptıysalar buna gerek var.”

“Yaptıkları dedikoduya kulak misafiri oldum. Düşmancaydı.”

“Tam olarak ne söylediler?”

Kendi kendisini köşeye sıkıştırmıştı, ama onunla dalga geçtiklerini söylemek için fazla gururluydu. “En ince ayrıntısına

kadar açıklamak istemiyorum, ama merhametsiz yorumlarda bulundular.”

“Bayan Hardwick hakkında...”

“Bayan Hardwick hakkında konuştuklarını söylemedim.”

“Buna gerek yok.” Tessa tam karşı çıkacaktı ki Shelbourne onu, elini kaldırarak durdurdu. “Bu akşam Amy Hardwick neredeydi?”

“Leydi Georgette’nin yanında kalıp ona bakmayı tercih etti.”

“Leydi Georgette’nin hâlâ rahatsız olması ne yazık,” dedi Shelbourne. “Tanışıklığımızı arttırmayı isterdim.”

Tessa derin bir nefes aldı. “Peki ya Amy?”

“Artık onu göndermenin vakti,” diye cevap verdi dük. “Bu akşamki davranışı, görüşmelere katılmayı tercih etmediğini ispatladı.”

“Georgette’ye yardım edecek kadar ilgili olduğu için onu cezalandırıyorsunuz. Bu hiç adil değil.” Ona iltimas geçilmesi için hiçbir şey yapmadığı halde nasıl olur da Georgette’yi tutup, dünya tatlısı Amy’yi eleyebilirdi?

“Amy için üzüldüğünüzü biliyorum, ama akşam bir müddet bize katılabilirdi,” dedi dük ve devam etti. “Tahminimce bizden uzak durmasını sağlayacak bir bahane bulduğu için rahatlamıştı. Zaten en başından beri isteksizdi.”

“Onun yerine Leydi Georgette aynısını yapsaydı, onu müسابakadan çıkarmayı düşünmezsiniz bile,” dedi Tessa öfkeyle fısıldayarak.

“Asıl söylemek istediğiniz nedir?”

“Amy’yi eliyorsunuz çünkü Georgette gibi güzel değil.”

“Benim tek önem verdiğim şey güzellik olsaydı, sosyete sezonunun en güzelini seçer ve bu kadar uğraşmazdım. Ve hatırlarsanız, güzellik aradığım koşulların arasında değil.”

Tessa kaşlarını kaldırarak sordu. “Yani güzelliğin sizin için bir önemi yok mu?”

“Bu soruda tuzak var. Hayır dersem, bana inanmayacaksınız. Evet dersem, beni sığ olmakla suçlayıp yerden yere vuracaksınız.”

“O zaman dürüst olun. Hangisi?”

Shelbourne ayağa kalktı, arkası Tessa’ya dönük bir iki adım attı.

“Söyleyin,” diye peşinden kalktı genç kadın.

Dük yüzünü döndü. “Yapmayın.”

Tessa uyarıya kulak vermeden ona bir adım yaklaştı. “Söyleyin.”

Shelbourne dişlerini sıkarcasına konuştu. “Boş verin.”

Tessa isteğinden vazgeçmedi. “Bana bunu söylemezseniz bu odadan dışarı adımımı atmayacağım.”

“Karımı arzulamak istiyorum.” Dük öfkesini belli eden bir ses çıkardı. “İşte, bunu telaffuz etmem için beni siz zorladınız.”

Genç kadın bakışlarını şöminenin ızgarasındaki soğuk küllere kaçırdı. “Yani söylediğimde haklıydım. Amy’yi alımlı olmadığı için atıyorsunuz.”

Tessa, onun sert adımlarının gümbürtüsüyle irkildi. Dükün onu omuzlarından tutmasıyla genç kadın ani bir iç çekti. “Anlamıyorsunuz.”

“O zaman açıklayın.”

Shelbourne başını Tessa’ya doğru eğdi. Mumdan gelen cılız ışık yüzündeki sert ifadeyi ortaya çıkarıyordu. “*Arzu* duyduğum şey, karıma *arzu* duymak.”

Tessa sertçe yutkundu.

“Anlıyor musunuz?” diye sordu Shelbourne.

Genç kadın cevap vermek bir yana nefes bile alamıyordu.

“*Arzu* duyduğum şey, ona öyle bir *arzu* duymak ki onu düşünmeden edememek.”

Tessa onun daha önceki sözlerini hatırladı. İstedğim kişi balo salonunda bir melek, yatakta ise baştan çıkarıcı olabilmeli.

Kalın ve gece gibi kara kirpikli gözleriyle aşağı, Tessa'ya doğru baktı. "Onunla alev alev yanmak istiyorum."

Genç kadın ondan gelen sıcaklığın altında eriyordu.

Shelbourne daha da yaklaşarak aralarındaki kısa mesafeyi iyice kapattı. Yüzü, genç kadına tehlike hissettirircesine gölgede kayboldu. Onun sert nefes alıp verişlerine dışarıda yağan yağmurun sesi karışıyordu. Onu iyice kendisine doğru çekince, Tessa'nın zihninde belli belirsiz bir uyarı sinyali çaldı, ama ondan gelen erkeksi kokuyla yasak ve pervasız hislerine teslim oldu.

Shelbourne'un dudakları, daha dudaklarına değmeden genç kadının gözleri kapanmıştı. Tessa ellerini onun göğüs kafesinin üzerinde birleştirdi. Onun ipek yeleğinin altından kalbinin atışını hissediyordu. Genç kadının ona dokunmasıyla daha da yüreklenen düğ, onu ateşli bir şekilde öpmeye başladı.

Buna şimdi engel ol. Bu yanılttı. Çok, ama çok yanılttı. Tessa'nın aklı oradan uzaklaşmasını söylüyordu, ama kalbinin derinliklerinde bakır kalmış bir yer daha fazlası için yalvarıyordu.

Genç kadının bacakları heyecandan titriyordu. Tutunmak için düğün omuzlarına uzandı. Şalı kayıp yere düştü. Shelbourne onu kollarıyla sıkıca sardığında, vücudunun sıcaklığı Tessa'yı neredeyse kavurdu. Kendine engel olamadan onun yakasına değen saçlarını okşadı. Ne olursa olsun, diye düşündü. Arzularına zaten yenilmişti ve onun ipek saçlarının, haz veren dudaklarının ve güçlü kollarının verdiği hissi iyice aklına kazımak istiyordu. Çünkü bu genç kadının son öpüşmesi olacaktı.

Düğ dudaklarını araladı ve Tessa'yı ağzı açık öpmeye başladı; tekrar ve tekrar, ta ki o istediğini yapıncaya kadar. Dilini ağzında hissedince, genç kadın farkında olmadan inledi. Onun dilinde brendi ve günah tadı vardı.

Düğ onu iyice kendine çekti. Tessa, ayak parmaklarının ucun-

da, sırtı yay gibi gerilmiş, onun kolları arasında asılı duruyordu. Shelbourne'un eli genç kadının kalçasına kaydı ve onu iyiden iyiye kendisine doğru bastırdı. Dükün kalçasını kasmaıyla Tessa, onun erkekliğinin sertliğini karnında hissetti. Dili sert bir şekilde genç kadının ağzına girip çıktı ve tekrar girdi. Bir daha ve bir daha. Onun dilinin ritmiyle, Tessa'nın içinde kaynar sular aktı. Daha da yakın olmayı isteyerek, arzulayarak vücudunu iyice onun vücuduna bastırdı. Dük artık kalçasını oynatarak ona sürtünmeye başlamıştı.

Tessa, biraz daha diye kendi kendine söz verdi. Arzuyu hissetmek için biraz daha. Tutkuyu hissetmek için biraz daha. Gerçeklerden kaçmak için biraz daha.

O, dudaklarını çekince, Tessa ister istemez inledi. Dükün dudakları boynunda ilerledi ve kalbinin attığı noktayı bulunca hafifçe ısırıldı. Genç kadın, kaderine razı olan bir av gibi kıpırdamadan ona teslim oldu. Boynunda onun dili gezinirken artık hiçbir şey düşünemiyordu. Tek yapabildiği daha fazlası için, içten içe yalvarmaktı. Kendine engel olamadan yalvarırcasına göğüslerini onun vücuduna bastırdı.

Kalçasındaki eli, bel kıvrımının üzerinden geçerek, göbeğine doğru kaydı; Tessa, onun ne yapacağını anlayarak nefesini tuttu. Dük, uzun parmakları açık, okşayarak göğsünü kavradı. Başparmağı, kıyafetlerinin üzerinden memesinin ucunun çevresinde turlayınca, genç kadın hazla nefes aldı. Tekrar dudaklarına yapıştı, diliyle onu okşuyorken eli korsesinin içine kaydı. Dük çıplak tenine dokununca, Tessa bu karşı konulmaz zevke iyiden iyiye teslim oldu.

Genç kadın, artık hiçbir şeyin farkında değildi, onun dokunuşlarına olan ihtiyacı dışında bir şey düşünemiyordu. Dük canını yakarcasına memesinin ucuyla oynadı. Tessa, yoksunlukla kayganlaşmış içinin derinliğinde şiddetli bir arzu hissetti. Açığı

kapatmak istercesine bacaklarını birbirine sıkıca yapıştırdı. Onun uzunca sertliği, neredeyse karnına batıyordu. Onu *orasından* tutmak istiyordu. En çok da yere yatmak ve onu da yanına çekmek istiyordu.

Dük öpüşmeyi bırakıp aniden kafasını kaldırdı. Dışarda, mermer döşemede yürüyen birisinin ayak sesleri yankılanıyordu. Ayak sesleri kapının önünde kesildi. Tessa, kafası allak bullak, yaklaşan tehdidin yavaş yavaş farkına varıyordu. Shelbourne, ani bir hareketle yere düşmüş şalı aldı, onu genç kadının omuzlarına sardı ve uzaklaştı.

Kısık kısık nefes alan Tessa'nın korkudan midesi sancıyordu.
Defol, defol, defol.

Kapının kolu çevrildi.

7. Bölüm

Kütüphanenin kapısı açılırken Tristan'ın kalbi yerinden çıkacakmış gibi atıyordu. Yakalanmanın korkusuyla ağzı kupkuru oldu. Ne var ki damarlarında dolaşan şehvet aynı hızla dağılıp yok olmuyordu. Vücuduna yapışan dar pantolonu patlayacak gibiydi. Dişlerini sıktı, neyse ki odanın karanlığı bu açığının kapatıyordu.

Hawk'u gördüğünde rahatladı. Hawk'un elindeki titreyen mumla yüzündeki şaşkınlık açığa çıktı. "Affedersiniz," dedi Hawk.

Bayan Mansfield'e bir göz atarak, "Biz de görüşmeler hakkında tartışıyorduk," diye cevap verdi. Karanlıkta onun yüzündeki ifadeyi göremiyordu.

"O zaman tartışmanızı bölmeyeyim," dedi Hawk kapıyı kapamaya hazırlanarak.

"Gitmeyin," diye onu durdurdu Bayan Mansfield. "Ben de kalkmak üzereydim." Masada duran mumunu aldı ve kapıya doğru ilerledi.

Tristan'ın içinden onu durdurmak geldi. Aralarında geçenler hakkında konuşmalıydılar, ama Hawk'un yanında bir şey söyleyemedi. Zaten ne söyleyeceğini de bilmiyordu.

Kapı kapandığında, Tristan şömineye doğru yürüdü ve eliyle şöminenin mermerini kavradı. *Aptal*. Akli nasıl olmuştu da böyle

başından gitmişti? Şimdiye kadar namuslu bir hanımefendiye hiç elini sürmemiştir.

Kalıbından utanmalıydı.

Bardak şingirtılarını duyunca büfeye doğru baktı. Hawk iki kadehe brendi koyup birini ona getirirdi.

Tristan brendiyi yudumladı. İç yakıcı likörle gözleri yaşardı. “Hay aksi, ben ne yaptım?”

Hawk ağır ağır bir koltuğa oturup ayaklarını uzattı. “Bana itirafa bulunmak için kendini mecbur hissetme.”

“Kafam yerinde değil,” diye mırıldandı Tristan.

“Endişelenme,” dedi Hawk. “Hâlâ boynunun üstünde duruyor.”

“Böyle olmasını asla istemedim.”

“Bunu duymak zorunda mıyım?”

Tristan söylenmeye devam etti. “Kahretsin, başım belada.”

Hawk itiraz edercesine elini salladı. “Hayır, şansın varmış ki bana yakalandınız. Bunun için kusura bakma dostum.”

Hawk gelmeseydi daha ne kadar ileri gidecekti, kim bilir. “Onu öptüm,” dedi ağzından kaçırırcasına.

“Aman sadece bu mu? Bir öpücükle ölmez ya.”

Tristan başını kaldırdı. “Öpücük. Kahrolası dilim boğazına kadar girdi.”

“Yani yaramazca bir öpüşmeydi. Daha da kötüsü olabilirdi.”

“Oldu bile.” Elleri genç kadının her yerinde dolaşmıştı.

“Seni durdurmaya çalıştı mı?”

Tristan, “Büyük ihtimalle anlayamadığı hislerden aklı allak bullak olmuştu,” diye cevap verdi.

“Belki de hoşuna gitti.”

“Bunun hiç önemi yok.” Tristan kadehini şöminenin üstündeki rafa koyup odayı adımlamaya başladı. Genç kadın, onun önüne gelenle yatan biri olduğunu düşünmüş olmalıydı. Eğer istifa

ederse ortaya büyük bir skandal çıkacaktı. Halen görüşmelere katılan on kız varken, sessiz sedasız ayrılmasının imkanı yoktu.

“Otur,” dedi Hawk. “Lanet olası halıyı deleceksin.”

Brendisini alıp kanepeye serildi.

Hawk, “Dostum bana kulak ver,” diye çıkıştı. “Şimdiye kadar senin kendini tehlikeye attığını hiç görmedim. Ta ki onunla tanışana kadar.”

Tristan öfkelenildi. “Bunu sen mi söylüyorsun? Demek istediğin şey onun beni doğru yoldan saptırdığı. Bunu senin söylemen ne garip, farkında mısın?”

“Doğru yoldan mı, kötü yoldan mı bilemiyorum. Tek bildiğim seni etkilediği,” dedi Hawk. “Ve hâlâ bu işten ne kazanmayı umduğunu anlayamıyorum.”

“Çöpçatanlık onun mesleği. Bu işi severek yapıyor.”

Hawk brendisini yudumladı. “Evlenmeyi reddeden bir kadın için garip bir meslek.”

“Asıl mesele mesleği değil,” dedi Tristan. “Çizgiyi aştım ve bunun sonucuna katlanmak zorundayım.”

“İkiniz ve ben dışında bunu kimse bilmiyor. Yani onun şerefi tehlikede değil. Bayan Mansfield’in görmüş geçirmiş bir kadın olduğunu düşünüyorum, doğrusu sana karşı da koymadı.”

Onu ilk ziyaret ettiği gün, ilişkilerinden dolayı mahcubiyet göstermediğinde genç kadının gösterdiği şaşkınlığı hatırladı. “Evet benimle öpüşmek istemiş olduğunu ima ediyorsan yanılıyorsun. O yüksek ahlaki değerlere sahip birisi.”

Hawk, “Öyleyse suçluluk duyuyor olmalı,” diye cevapladı. Sonuçta o senin çöpçatanın ve senin ile görüştüğün kızlara sadakat borcu var. Büyük ihtimalle kendisini hatalı görüyordur.”

Tristan arkadaşının gözlerine baktı. “Hatalı olan benim.”

“Özür dile,” dedi Hawk. “İkinizin de bir anlık boşluğuna geldiğini söyle. Zor bir gündü. Olay, bir anlık dalgınlıktan ve idrak edememekten ibaret.”

“Haklısın.” Tristan brendisinin geri kalanını devirdi.

“Tamiri imkansız değil,” dedi Hawk.

“Ya o öyle düşünmüyorsa? O zaman ne olacak? Belki de istifa eder.”

Hawk ona merakla baktı. “Görüşmelere devam etmek istiyor musun?”

“Evleneceğim kişiyi bulmak zorundayım,” dedi Tristan. “En azından bu şekilde evlendiğim insanın nasıl bir kadın olduğunu anlama ihtimalim daha yüksek.”

“İlerleme kaydediyor musun?”

“On dört kişiyi eledim,” diye cevap verdi Tristan kendisini gereğinden fazla savunurcasına.

“İçlerinde ciddi ciddi kazanmayı aklına koymuş birisi var mı?”

“Bunu söylemek için çok erken,” dedi Tristan.

“Anladım,” diye karşılık verdi Hawk, şüpheli bir sesle.

Tristan, Hawk’a uymamaya karar verdi. “Şimdi bu durumun sonu muammalı. Bayan Mansfield eş bulmada titiz bir insan. Büyük ihtimalle yarın işi bırakır.”

“Bırakmaz,” dedi Hawk. “Hatırlarsan onun en az senin kadar belki de daha fazla kaybedeceği şey var. Bütün sosyete görüşmelerden haberdar. Skandal yaratmayı göze alamaz.”

“Umarım haklısındır,” dedi Tristan.

Ertesi gün, öğleden hemen sonra yağmur durdu ve yollar kızları evlerine yollamaya elverecek kadar kurudu. Tristan, herkesin toplanmasını beklerken misafir odasını bir ileri bir geri arşınladı. Onlar ayrılmadan kararını açıklayacaktı.

Kızların hepsi toplandığında Bayan Mansfield hâlâ gelmemişti. Başından aşağı ter boşandı. Ya hiç gelmezse?

Ne yaparsa yapsın, diye düşündü. Onu geçmiş ilişkilerinden dolayı sorgulamış, oysa kendisi sınandığında doğru davranama-

mişti. İşi bırakırsa, ortaya çıkacak skandalın sıkıntısını kendisi çekerti.

Cehennemlik adamın biriydi. Önemli olduğunu söylemese, asla gizlice onunla buluşmazdı. Ona hak etmediği bir şekilde davranmıştı.

Odadaki sessizlik sinirlerine dokunuyordu. Adaylar suratları endişeli, sandalyelerinde kıpırdamadan oturuyorlardı. Onların da sinirleri gerilmişti. Boğazını temizledi. "Leydi Georgette, iyileştiniz mi?"

Genç kız kızardı. "Evet, teşekkür ederim."

"Harika," diye cevapladı Tristan.

Bayan Hardwick uzanıp Georgette'nin elini okşadı. Amy'nin gerçekten Georgette'nin iyiliğini düşündüğü belliydi. Dün gece söylediklerini hatırlayınca suçluluktan içi cız etti.

Eteklerinin hışırtısıyla dikkati kapıya yöneldi. Bayan Mansfield içeri girdi. Tristan onun yüzündeki katı ifadeyi görünce korkuya kapıldı. Onun kızların önünde istifa etmesinden endişelenerek yutkundu. Hawk'un sözleri aklına geldi, belki de kendini korumak pahasına çöpçatanlık ilkelerinden ödün verebilirdi.

Genç kadın sessizce konuştu. "Ekselansları, adaylarla tek tek görüşmek ister misiniz?"

Tristan bunu duyunca rahatlardı. "Bu gerekli değil," dedi.

Bayan Mansfield merakla ona baktı.

"Her şeyi bana bırakın," diye fısıldadı Tristan.

Genç kadın yüzünü çevirse de onun bakışlarındaki huzursuzluk Tristan'ın gözünden kaçmadı. Kahrolası. Dün gece onu nasıl da kirletmeye kalkışmıştı.

Hiçbir şey olmamış gibi davranmalıydı; kararının, yalnız kaldıklarında ondan özür dileyene kadar onu sakinleştirmesini umdu. Derin bir nefes alarak adaylara döndü. "Hanımlar," dedi. "Sizin için zor olduğunu bildiğim için sizi daha fazla bekletme-

yeceğim. Uzun uzun düşündükten sonra, bugün kimseyi eleme-meye karar verdim.”

Çığlıklar koptu. Kızlar birbirlerine sarılıp konuşmaya başladı.

Yan gözüyle Bayan Mansfield’in aniden yüzünü kendisine çevirdiğini gördü. Heyecan içindeki kızlara yoğunlaşması gerektiğini bilerek, ona bakma arzusuna karşı koydu.

“Hanımlar, dikkatinizi tekrar bana vermenizi rica ediyorum.” Sesleri kesilince devam etti. “Kararımın altında yatan sebepleri merak ediyorsunuzdur. Dünkü kötü hava şartları, hepinizi etkiledi. Sizinle geçirdiğim zaman bana zevk verdi fakat bu sadece bir denemeydi. Ve herkes bize katılamadı.”

Düşüncelerini toparlayabilmek adına durakladı. “Bayan Hardwick’i takdir etmek istiyorum. Dün gece Leydi Georgette’ye bakabilmek için toplantıya katılmaması övgüye değer bir davranış. Ne toplantıya katılmadıkları için ikisini birden ne de toplantıya katılan sizleri elemek adil olmayacaktır. Önümüzdeki günlerde sizlere davetiye yollanacak. Şimdilik bu kadar, sizi ailelerinize götürmek için dışarda arabalar bekliyor.”

Kızların hepsi birden aceleyle ona doğru yöneldi. Leydi Georgette’nin isteksizce, Bayan Hardwick’in elinden tutarak onu gruba doğru çektiğini fark etti. Kızların hepsi aynı anda konuşuyordu ama Tristan’ın dikkati pencereye doğru yürüyen Bayan Mansfield’e kaydı. Onunla yapacağı konuşma yaklaştıkça sinirleri keman yayı gibi gerildi. Acaba bugünkü davranışları, genç kadına tamamıyla bir alçak olmadığını kanıtlamış mıydı?

Çok geçmeden kızlara alt kata kadar eşlik etmek üzere bir uşak geldi. Bayan Mansfield, hepsine iyi yolculuklar dileyerek onlarla gidip özür dilemesini önleyeceğinden korkan Tristan’ı rahatlattı.

Kızların sonuncusu da odadan ayrılınca kapıyı kapatıp genç kadına döndü. “Benimle biraz oturur musunuz?”

Bayan Mansfield kanepede onun yanına oturup önünde birleştirdiği ellerine bakmaya başladı.

Tristan boğazını temizledi. “Dün akşam için sizden af dilemeyeceğim. Bu hareketim affedilemez.”

“Sizi durdurmadım,” dedi genç kadın fısıldayarak.

Hawk haklıydı. Bayan Mansfield kendisini suçluyordu. “Bana bakın,” dedi Tristan.

Genç kadın başını salladı.

“Benim hatamdı,” dedi. “Sizi şaşırttım. Kendimi de şaşırttım. Yaptığımı asla değiştiremem, ama şunu bilin ki böyle bir şeyi daha önce asla yapmadım.”

“Size inanıyorum,” dedi fısıldayarak Bayan Mansfield.

“Namuslu bir hanımefendisiniz ve çok daha iyi muamele görmeyi hak ediyordunuz.”

Genç kadın titreyerek iç çekti.

“Özür dilemem yetersiz, ama bir daha asla gururunuzu kırmayacağıma söz veriyorum.”

“Sizi Bayan Hardwick’e karşı adil olmamakla suçladım,” diye cevap verdi genç kadın. “Beni uyarmanıza rağmen çok ısrar ettim.”

“Sizin suçunuz değil.” O öpüşü başlatanın kızgınlık değil de arzu olduğunun içten içe farkındaydı. Nefis vücuduna tanıştıkları günden beri kaçamak bakışlar atmıştı. Belki de bekarlığı yüzünden kendisini kaybetmişti. Daha büyük olasılıkla, şeytanı bile baştan çıkarabilecek dolgun vücutlu cıvıl cıvıl bir kadına duyulan saf şehvet yüzünden. Nedeni ne olursa olsun kendisini kaybetmişti.

“Dün gece kendimizde değildik,” dedi, “ama hiç evlenmemiş bir hanımefendinin saflığından faydalanmak bana yakışmıyor. Eğer kendinizi suçlamaya devam ederseniz, bu beni daha da fazla utandırır.”

Genç kadın boğazını temizledi. "Lord Hawkfield biliyor mu?"

Tristan'ın duraksamasıyla her şeyi anladı. "Aman Tanrım," dedi yüzünü kapatarak.

"Sizin suçunuz değil."

"Bunu kızlara nasıl yapabildim?"

"Olanları hiçbir zaman bilmeyecekler."

Ellerini indirip Tristan'a baktı. Yüzü kıpkırmızı kesilmişti. "Ben bileceğim."

"Bir hata yaptık, birer yetişkiniz," dedi. "Bunun üstesinden geleceğiz. Eğer beni kalpten affedebilirsiniz."

"Affedilecek bir şey yok. Şimdiye kadar tanıdığım en şerefli erkeklerden birisiniz."

Tristan derin bir nefes aldı. "Bunu hak etmiyorum."

"Tabii ki ediyorsunuz. Sizi çekmediği halde Amy'yi müsabakadan çıkarmadınız."

"Onu çıkarmadım, çünkü Georgette'nin yanında kalacak kadar onu önemseyen sadece oydu. Kendisini düşünmeden hareket etmesi ne kadar nazik ve olgun olduğunu işaret ediyor. Onun özel niteliklerini görmemi siz sağladınız."

Genç kadının gözlerine yaş doldu.

Tristan onun elini sıktı. "Arkadaş olabilir miyiz?"

"Beni çok şerefendirirsiniz, Ekselansları."

"Bana Tristan diye hitap edebilir misiniz? Arkadaş olarak?" Ağzından bu kelime çıkar çıkmaz nefesini tuttu. Bunu, onu yeni bir pervasız duruma düşürmek için sinsice kalkıştığı bir oyun olarak algılar mıydı?

Genç kadın, Tristan'ın ruhuna ulaşmak istercesine gözlerinin derinliklerine baktı. "Tristan, öyle mi?" dedi. "Arkadaşım olarak bana Tessa diye hitap edebilirsiniz, baş başayken."

Tristan rahatlayarak nefes verdi. "Güzel bir isminiz var."

Yüzünün kızardığını görünce, Tristan onun ellerini bıraktı.

“Görüşmelerin bir sonraki aşamasını tartışmak üzere yarın ziyaretinize gelebilir miyim?”

Tessa başıyla onayladı. “Artık gitmeliyim.”

Onu kapıya kadar geçirip rahat bir nefes verdi. Genç kadın onu affettiği için çok şanslıydı. Daha zayıf karakterdeki bir kadın olay çıkarabilirdi. Aksine Tessa, şimdiye kadar tanıdığı kadınların içinde en güçlüsüydü.

Merdivenlerden inerken zarif parmakları tırabzanın üzerinde kayıyordu. Beyaz muslin elbisesi, vücudunun cömert kıvrımlarını ele veriyordu. Tristan’ın gözü onun bir aşağı, bir yukarı hareket eden kalçalarına takılınca damarlarındaki kan alev aldı. Ona olan asi arzusuna gem vurmaya kararlı bir şekilde yumruklarını sıktı.

Şehvetin aklını başından almasına bir daha asla izin veremezdi, vermemeliydi. Bu çok tehlikeliydi.

O yalnız değildi.

Ertesi gün Tristan Tessa’nın misafir odasına adım attığında onu Lord ve Leydi Broughton’la derin bir sohbetin içinde buldu. İlk başta, Tessa’nın ona randevu vermesine rağmen arkadaşlarını ağırlaması hoşuna gitmedi. Daha sonra ise düşüncesinin bencilce olduğuna kanaat getirdi. Genç kadın ona her zaman vaktini ayırmıştı. O bu kadar çok fedakarlık edip karşılığında bir şey beklemezken, onun arkadaşlarını çok görmemeliydi.

Leydi Broughton’u gözlerindeki yaşları silerken görünce uygunsuz bir zamanda geldiğini fark etti. “Özür dilerim,” dedi. “Başka bir gün gelsem iyi olur.”

Tessa ona doğru döndü. “Lütfen bize katılın.” Sesinde gerginlik hakimdi.

Leydi Broughton’un ıslak yanaklarına bakılırsa, başlarına bir talihsizlik gelmişti. Bayan Powell’da bile gergin bir hava vardı.

Broughton ayağa kalkıp elini sıktı. “Sizi görmek ne güzel, Shelbourne.”

“Korkarım, sohbetinizi böldüm.”

“Kesinlikle hayır. Bayan Mansfield’e eşimin ağabeyi, Mortland ile ilgili bazı haberleri veriyordum. Toulouse Savaşı’nda kayboldu ve ben bunu araştırıyorum.”

Tristan kaşlarını çattı. Fransa’daki bu tarihi savaş olalı iki yıl geçmişti. “Subay mıydı?”

“Yüzbaşydı,” dedi Broughton. “Yakınlarda onun üstü bir subayla iletişime geçtim. Garonne Nehri’ni geçmeye çalışmamızdan önce onu gördüğünü hatırlıyor.”

Tristan bilgilerini gözden geçirdi. Raporlara göre köprü selden yıkılmıştı. Leydi Broughton’un ağabeyi köprüyü geçmeyi başarmışsa cephede çok çetin çatışmalara girmiş olmalıydı.

“Başka araştırmalarım da var,” diye devam etti Broughton. “Birkaç mektup gönderdim ve Mortland’in bazı silah arkadaşlarına ulaşmayı umut ediyorum. Belki içlerinden biri onu cephede görmüştür.”

Üzerinden bu kadar vakit geçmişken, birisinin Leydi Broughton’un ağabeyine ne olduğunu hatırlama şansı çok düşüktü. Tristan, Broughton’un karısına döndü. “Çok üzüldüm, hanımefendi.”

“Taziyeleriniz için teşekkür ederim.”

Tristan, Broughton’a baktı. “Araştırmalarınıza yardımcı olabilir miyim?”

“Teşekkür ederim, ama daha fazla yapılacak pek bir şey yok.” Broughton’un tedbirli tavrı, söylediklerinden fazlasını anlatıyordu. Karısının araştırmaları nafile gördüğünü bilmesini istemiyordu.

“Oturur musunuz, Ekselansları?” dedi Tessa.

“Teşekkür ederim.”

Sohbet, hava durumu hakkında sıradan ve boş konuşmalarla devam etti. Ardından Leydi Broughton fincanını kenara bıraktı

ve çantasını açıp içinden bir mektup çıkardı. “Ağabeyimin bütün mektuplarını tekrar okudum ve bunu sana getirdim, Tessa. Richard senden bahsetmiş. Belki okumak istersin diye düşündüm.”

Tessa’nın ani iç çekişi herkesin dikkatini çekti. Yüzü bembeyaz kesildi. “Mektubunu alamam.”

“Daha sonra geri verirsin,” dedi Leydi Broughton.

Tessa mektuba sanki yılan görmüş gibi baktı. İsteksizliğini belli ederek mektubu aldı.

Leydi Broughton, “İlk mektuplarından biri,” dedi. “Sanki senin hakkında endişelenmiş. Belki sen onun niye böyle hissettiğini anlayabilirsin.”

Tessa’nın yüzü ifadesizleşti. “Eminim kibarca hatırımlı soruştur.” Mektubu koltuğun üzerine bıraktı. Daha sonra ellerini kucağının üstünde kavuşturdu. Yüzü bir an rahatsızlığını belli eder gibi oldu.

Tristan bakakaldı. O mektup, onu niye o kadar rahatsız etmişti?

“Ağabeyimin amcan hakkında bir şey sormamasına şaşırdım,” diye devam etti Leydi Broughton.

Broughton Tristan’a baktı. “Mortland’in terfisini Wentworth ödedi.”

Tristan, amcasının o terfiyi ödemesinden dolayı genç kadının suçluluk hissettiğini anlayarak Tessa’ya baktı. Duyduğu suçluluk pek tabii yersizdi. Yalnız kaldıklarında onunla bu konuda konuşmaya karar verdi.

“Evet, zannedersem hepimiz birer fincan daha çay alabiliriz,” dedi Tessa. O çayları döktükçe Bayan Powell fincanları uzatıyordu.

Yirmi dakika kadar sonra Broughton karısına döndü. “Hayatım, artık gitmeliyiz.”

Onların arkasından Bayan Powell da odayı terk etti. Tessa

koltukta duran mektubu aldı, çalışma masasına doğru yürüyüp onu bir çekmeceye koydu. Daha sonra dönüp düke baktı. “Size bir brendi getirmemi ister misiniz?”

“Evet, teşekkür ederim.”

Ona içkisini getirdiğinde parmakları birbirine değdi. Tessa’nın gözlerinden, bunun onu uyarıya geçirdiği okundu. Ardından elini sanki yanlışlıkla kaynar suya sokmuş gibi aniden geri çekti.

Onun bu tepkisiyle Tristan kendisini canavar gibi hissetti. Genç kadın yerine dönüp önüne baktığında, ondan Ashdown Malikanesi’nde onu öptüğü için tekrar özür dileyip dilememesi gerektiğini düşündü. Ama bunu yapması Tessa’yı daha da utan- dırabilirdi. Çöpçatanlık meselesine yoğunlaşmaya karar verdi. “Görüşmelerin bir sonraki aşaması hakkında düşünüyorum.”

“Ben de,” dedi genç kadın. “Bence artık onları teker teker, topluluk dışında gözlemlemenin vakti geldi.” Ona ürkek ürkek gülümsedi.

“Onları burada ziyaret etmeyi düşündüm,” dedi dük brendi- sini yudumlamadan önce. “Ama görüşmeleri sosyetenin meraklı gözlerine maruz bırakmayı istemiyorum.”

“Kızların toplum içinde nasıl davrandıklarını görmeniz gere- kiyor. Operaya gidebiliriz. Bu şekilde locanıza kimin girip gire- meyeceğine siz karar verebilirsiniz.” Durakladı ve ardından ekle- di, “Anneniz ve kız kardeşinizi de davet etmeliyiz. Herkes, yani operada olanlar görüşmeleri ailenizin de desteklediğini görür.”

Tristan homurdandı. “Beni bir kadınlar ordusunun içinde bı- rakmaya kararlısınız.”

“Lord Hawkfield’i davet edebilirsiniz.”

“Operadan nefret eder. Ben de öyle.”

“Yani dikkatinizi adaylara yoğunlaştırmanız için hiçbir engel yok.”

Brendisinden uzunca bir yudum aldı. “Geride hâlâ on aday var. Bir kere daha özel bir görüşme yapsak daha iyi olur.”

Tessa, Tristan'ın söylediklerini bir müddet kafasında tarttı. "Seçtiğiniz birkaçıyla ayrı görüşmeyi ayarlayabilirsiniz. Bu esnada anneniz, kız kardeşiniz ve hatta Lord Hawkfield diğerleriyle sohbet edebilir. Onların görüşünü almanız size yardımcı olabilir."

Tristan gözlerini kıstı. "Önemli olan sadece benim fikrim."

"Kimin gidip kimin kalacağına en son siz karar vereceksiniz," diye cevap verdi Tessa. "Bunun yanı sıra kızlar kişiliklerinin başka bir yönünü aileniz ve Lord Hawkfield'e gösterebilirler."

"Olabilir," dedi dükkân isteksizce. Lanet olsun, bunu reddetmeliydi. Peki neden yapmadı? Çünkü onu öptüğü için hâlâ suçluluk duyuyordu.

"Bunun iyi yönlerini görmeye çalışın, öyle yapmak belki de hoşunuza gidecektir."

Tristan, "Hiç zannetmiyorum," diye homurdandı.

Bunun karşılığında biraz eğlenmeyi hak ediyordu.

"Tessa, özel işlerinize burnumu sokmaya çekiniyorum, ama biraz önce o mektuptan nasıl rahatsız olduğunuzu istemeyerek de olsa fark ettim."

Genç kadının yüzü bunu duyunca yorgun bir hal aldı.

"Yüzbaşının terfisini amcanız ödediği için suçluluk duyduğunuz tahmin ediyorum."

Tessa önünde birleştirdiği ellerinden gözlerini ayırmadı. "Anne hâlâ ağabeyinin yasını tutuyor."

"Ona şefkat göstermenizi tabii ki hak ediyor, ama kendinizi ve amcanızı suçlu görmemelisiniz. O terfiyi sağlamakla, amcanız cömertçe davranmış. Olanlar kimsenin suçu değil."

"İlginiz için teşekkür ederim."

"Amcanız öleli ne kadar oldu?"

"Dört sene bitti," dedi Tessa.

Koca dünyada yapayalnız nasıl ayakta kalmıştı? "Amcanızın size yüklü bir miras bıraktığını tahmin ediyorum."

“Amcamın gayrimenkulü olan Hollincourt’u miras edindim.”

Tristan şaşkın bir şekilde ona bakakaldı.

“Peki mirasa nasıl hak kazandınız?”

“Çok karmaşık olan kanunları anlamaya bilgim yetmiyor, ama mülkiyet hakkı amcamla son buluyordu. Vârisi olmadığı için bunu yenilemedi. Bu sayede mülkü istediği kişiye devredebilecekti. Kont unvanının devamlılığı da bu şekilde son buldu.”

Tristan zorlanarak yutkundu. Tessa’nın amcasının bir vâris edinmemesi, ona en kötü korkusunu hatırlattı. Üç yüz yıldır Shelbourne kont ve dükleri hüküm sürüyordu. Babası düklüğe bağlı toprakları neredeyse sefaletе düşürmüştü ve Tristan para için evlenmeyi gururuna yedirememişti. Unvanının devamlılığını güvence altına almak için bu kadar beklemesi bir çılgınlıktı.

Tessa kaşlarını çattı. “Canınız sıkılmış gibi.”

“Amcanızın yaşadığı durumdan ders çıkarmalıyım.” Tristan’ın mülkiyet hakkı gelecek vârisine kalacaktı. Annesi ve kız kardeşi için öngördüğü güvenceler vardı ama bu amcasının Tessa için öngördüğünden çok daha azdı.

“Bu duruma bir çare bulmak için buradayım,” dedi Tessa sessizce.

Tristan kadehini kenara bıraktı. “Miras edindiğinizi duymuştum ama detaylarını herkes bilmiyor. Durumun sıra dışılığı beni şaşırttı.”

“Geçen yıla kadar Londra’da bulunmaya pek cesaret edemedim. Beni pek çok kişi sorguluyor, ama ben bu konuyu tartışmıyorum. Bağımsızlığım insanların hiç alışık olmadığı bir durum.”

“Haddimi aşmak istemem ama neden hiç evlenmediğinizi merak ediyorum.”

Tessa eteklerini düzeltti. “İçinde bulunduğumuz koşullar buna el vermedi.”

“Ne demek istediğinizi anlamadım.”

“Yengemin ölümünden sonra amcamın sağlığı bozuldu. Ona baktım.”

“Hastalığı ne kadar sürdü?” diye sordu Tristan.

“Sağlığı zamanla bozuldu. İlk iki sene acı çekerek yas tuttu, son üç senede ise kalbi zayıfladı.”

Tristan duydukları karşısında hayrete düştü. Amcasına tam beş sene bakmıştı. Bütün hayatı boyunca kendinden bu derece vazgeçen başka bir kadınla tanışmamıştı. “Hasta bir akrabası için bu kadar fedakarlığı çok az genç kadın yapar.”

“Hayattaki tek akrabamdı,” diye cevap verdi Tessa, sesi hafif titreyerek. “Annem ve babam, ben on altı yaşındayken bir kazada hayatlarını kaybetti.”

Tristan’ın sertleşmiş kalbine aniden keskin bir sancı saplandı. Genç kadın birkaç sene içerisinde bütün ailesini kaybetmişti.

Tessa devam etti. “Benim durumumdaki başka kadınlarla karşılaştırıldığımda şanslı sayılırım. Fakirlik hayatımı daha da zorlaştırırdı.”

Amcası onu yalnız bırakmaktan endişe duymuş olmalıydı. Fakat bu fikirle Tristan meraklandı. “Amcanızın sizi evlendirmeye çalışmamış olmasına şaşırdım.”

Tessa duraksayarak şömineye doğru baktı. “Yengem öldüğünde sosyete sezonunda tanıtılmayı ertelemek zorunda kaldım. Sonraki sene amcam hâlâ yas tuttuğu için Londra’ya gelecek gücü kendinde bulamadı. Arkadaşlarının karılarının beni tavsiye etmeleri için hazırlıklar yaptı.” Sustu. “Ben gitmeyi tercih etmedim.”

“Yas tutan amcanızı yalnız bırakmayı göze alamadınız.”

Genç kadın sessiz kaldı.

“Onu hâlâ özlüyorsunuz,” dedi Tristan.

Tessa içini çekti. “Her gün, ama kendim için üzüldükçe, Anne’in arkadaşım olmasıyla ne kadar şanslı olduğumu hatırlıyorum.”

“Onu uzun zamandır tanıyorsunuz değil mi?”

“Amcamla yaşamaya başladığımdan beri. Ağabeyinin kötü haberini aldıktan sonra çok geçmeden babası vefat etti. Hiçbir şeyi yoktu, o yüzden onu evimde yaşamaya davet ettim.”

“Cömertçe bir davranış.”

“Hayır, beni çok rahatlatıyordu. Anne yardımcım olarak ücretli bir konumda olmaya ısrar etti. Onun gururunu kırmamak için kabul ettim, ama o benim en yakın arkadaşım, bir kız kardeş kadar yakın.”

“Zannedersenem onu evlendirmek için Londra’ya geldiniz.”

Tessa, Tristan’a döndü. “Hayır, Londra’ya geldim çünkü bu deneyimi yaşamak istiyordum. Her şeyiyle o kadar hayalimin ötesindeydi ki. Müzeleri, tiyatroyu ve baloları seviyorum. Ve hepsinden çok alışveriş yapmayı.”

“İyi ki amcanız size mirasını bırakmış o zaman.” Karşılıklı gülümsediler. “Evlenmekten çekinip çöpçatanlığı seçmeniz bana biraz garip geliyor.”

“Evde kalmışlar rafında güzel bir yerim var.”

“Yaşınız yirmi dörtten fazla olamaz.” Aslında, tombul yanakları ve küçük, kalkık burnuyla daha da genç duruyordu.

Tessa kızardı. “Şu andan itibaren ömür boyu arkadaşım olmayı hak ettiniz.”

Tristan kıkırdadı. “Bana gerçeği söyleyebilirsiniz.”

Genç kadın, “Yirmi altı,” diye mırıldandı.

“Evlilikten vazgeçmek için henüz çok gençsiniz,” dedi Tristan kaşlarını çatarak.

“Şimdi Anne gibi konuştunuz.” Gözlerini bayılıp, taklit ederek devam etti. “Senin için çok geç değil, Tessa.”

Evde kalmış tabirinin onu yaraladığını fark etti. Sosyetenin gaddarlığına sinirlendi. Tanrı şahit, çok daha iyi bir hayatı hak ediyordu. “Bence şanslı bir adamın harika bir eşi olabilirsiniz.”

Tristan bugün nasıl da harika kelimeler telaffuz etmişti.

Tessa o gidene kadar yüzündeki yapıştırılmış gibi duran gülümsemesini koruyup, o gidince de koltuklardan birine gömüldü. Buz kesmiş ellerini kucağında birleştirdi. Duruşunu bozmamak için verdiği çabadan dolayı başı ağrıyordu. Anne ona o mektubu uzattığında, ona dokunmak bile istememişti.

Bunu ertelemek endişesini daha da arttıracaktı. Mektubu şimdi okuyup bu işten kurtulacaktı. Kararını vermiş bir şekilde çalışma masasına doğru yürüyüp çekmeceyi çekti. Katlanmış mektubu açarken elleri titriyordu. Sayfalar eskiyip buruşmuştu. Onları masanın üzerine yayıp tarihi okudu. Evden ayrıldıktan sadece birkaç hafta sonra Kıta Avrupası'nda yerleştirilmeden önce yazılmıştı. Kız kardeşine üzülmemesi gerektiğini çünkü zorluklara zamanla alışacağını yazmıştı. Yazdıklarının kız kardeşini kederlendireceğini önemsemediği anlaşıyordu.

Mektubun sonunda Tessa, ismini gördü. Anne'in de söylediği gibi Tessa hakkında endişelendiğini söylüyordu. *Bayan Mansfield'i en son gördüğümde hüzünlü ve bitkin görünüyordu. Onun için dua et ve bana durumu hakkında bilgi ver.*

Sert hareketlerle mektubu katladı ve onu çekmecenin içine sokuşturdu. Yarın onu Anne'e geri götürecekti. Arkadaşına söyleyebileceği hiçbir şey yoktu. Hiçbir şey.

Bunu mektubu okumadan da biliyordu.

Geçmiş yerinden çıkıp bugünü işgal etmişti. Genç kadın dolabında saklanan mecazi iskeletleri çıkmamaları için kilitlemişti, ama bu mektup dolapta bir pencere açmıştı. Tristan'ın o pencereden içeriyi gözetlemesine izin vermişti. Genelde geçmişle ilgili tüm soruları duymazdan gelirdi, ama Tristan o kadar nazik davranmıştı ki. Amcasının o terfiyi almasından dolayı onun suçluluk duyduğundan kuşkulandı. Ve o önemseddiği için, Tessa geçmişinin ana detaylarını onunla paylaşmıştı, ama sadece ana detayları.

Onun söyledikleri kafasının içinde yankılanıyordu. *Yas tutan amcanızı yalnız bırakmayı göze alamadınız.*

Tessa buna cevap vermemişti. Amcası George, sessizliği örtmek için kendini mecbur hissetmemesi gerektiğini öğütlemişti. Oysa pişmanlıklarım hiçbir zaman karanlıkta bırakamayacağını söylemeyi ihmal etmişti. Genç kadın hatalarının cezasını bütün hayatı boyunca çekecekti. Ama en kötüsünden sıyrılmayı başarmıştı.

Sırları saklı kalacaktı.

8. Bölüm

Ertesi gün Tessa, Anne'in son Çin modası tarzı misafir odasına girdiğinde elleri heyecandan yapış yapıştı. Richard'ın mektubuyla ilgili meselenin bir an önce üstesinden gelmek istiyordu. Bu işi ertelemek sinirlerini daha çok bozacaktı.

“Richard'ın mektubunu okudun mu?” diye sordu Anne yerlerine geçerlerken.

Tessa, arkadaşının gözlerindeki umut dolu bakışı gördüğünde büyük suçluluk duydu. Titreyen ellerle mektubu çantasından çıkarıp uzattı. Önceden planladığı konuşmasına başlamadan önce derin bir nefes aldı. “Ağabeyinin neden benim için endişelendiği hakkında bir şey söyleyemeyeceğim.” Mecburiyetten yalan söylemişti. “Özür dilerim.”

“Zaten Geoffrey bana çok umut bağlamamamı söylemişti.” Anne, buruşuk mektubu mavi kurdeleyle bağlanmış uzun mektuplardan oluşan bir desteye ekledi. “Belki de Richard'ın endişesi o zamanlar hâlâ yas tutan amcanla ilgiliydi.” Anne mektuplardan oluşan yığını kenara bıraktı. “Richard, amcana minnettardı; o yüzden Lord Wentforth'un sağlığı hakkında soru sormamasına şaşırdım.”

Tessa şaşırmamıştı.

“Ne kadar da görgüsüzüm,” dedi Anne. “Sana daha çay bile ikram etmedim.”

Tessa fincanı aldı ve konuyu değiştirmek için fırsatı kaçırmadı. “Bir fikrim var. Gelecek hafta dük kızlarla operada görüşecek. Kocanı gelmeye ve antraktta Shelbourne’un locasını ziyaret etmeye razı etmelisin.”

“Ne kadar güzel bir fikir! Dükün rahatsız olmayacağından emin misin?”

“Eminim ikinizi de zevkle ağırlayacaktır.”

Anne çayını yudumlarken fincanının üstünden Tessa’ya baktı. “Geoffrey’le ben, onun seni dün ziyarete gelmesine şaşırdık.”

Tessa omuzlarını silkti. “Görüşmeler hakkında tartışmak üzere benden randevu almıştı.”

Anne sıkıntılı bir ifade takındı. “Söylemeye çekiniyorum, Geoffrey beni bu dedikoduyu bir arkadaşından duymanın daha iyi olacağı konusunda ikna etti.”

Tessa kalakaldı. “Ne dedikodusu?”

“Leydi Elizabeth, senin onu karalamaya çalıştığın dedikodusunu yayıyor.”

Tessa iç çekti. “Ah o entrikacı cadı! Diğer kızları nasıl parmağında oynattığına inanmazsın.”

“Eminim yapıyordur,” dedi Anne. “Ama kızlarla konuşurken dikkatli ol. Anneleri şöhretini mahvedebilir.”

Anne’nin mantıklı sözleriyle, dikkatsiz davrandığının farkına vardı. “Haklısın. Ashdown Malikanesi’nde onunla tartışmışım. Şimdiki aklım olsa Tri,” hızla lafı çevirerek devam etti, “bunu dükle özel olarak konuşurdum.” Tessa yaptığı hatanın farkına varır varmaz irkildi. Arkadaşının, kırdığı potun farkına varmasını beklemek fazla iyimserlik olurdu.

Anne, Tessa’ya bakakaldı. “Ağzından neredeyse kaçırдың şey neydi?”

“Saçma sapan bir hata yaptım.”

“Onun için neredeyse dük dışında bir şey dedin,” dedi Anne. “Neydi o?”

Tessa bu sefer çürük tahtaya basmıştı. “Shelbourne’un ilk ismi Tristan.”

“Bunu nasıl bildiğine şaşırdım.”

“Annesinin onu Tristan diye çağırdığını duydum.” Mecburiyetten bir yalan daha söylemişti. Anne’in huzursuz ifadesi bu açıklamaya inanmadığını gösteriyordu.

“Ondan bu kadar samimi bir şekilde bahsetmeyi nasıl düşünebildiğini bile anlamıyorum. Biz nişanlanana kadar Geoffrey’e ismiyle hitap etmeyi aklımdan bile geçirmedi.”

Anne’e gerçeği söylemeye karar verdi. Sonuçta Anne arkadaşydı. Bunu anlayacağı kesindi. “Bunun kesinlikle kabul edilemez olduğunu biliyorum, ama Tristan ve ben arkadaşız. Baş başayken birbirimize arkadaşça hitap etmekte anlaştık.”

“Yani kızların yanında sana Tessa diye hitap etmiyor.”

“Tabii ki hayır.”

“Peki Jane’in yanında sana nasıl hitap ediyor?”

“O yanımızdayken de bana resmi hitapta bulunuyor. Açıkçası, endişe etmek için bir neden yok.”

“Ama o geldiğinde Jane hep yanınızda olmalı.” Anne fincanını kenara bıraktı ve Tessa’nın sessizliğinin ne anlama geldiğini fark ettiğinde gözleri fal taşı gibi açıldı. “Onunla baş başa mı kalıyorsun?”

Tessa yelpazesini açıp kızaran yanaklarını serinletti. “Okuldan yeni mezun olmuş bir taze değilim ya.”

“Son dualarını eden yaşlı bir kadın da değilsin,” dedi Anne.

“Ne fark eder ki! Kimse bilmiyor.”

Anne’in bakışları sertleşti. “Jane yalnız olduğunuzu biliyor ve bahse girerim diğer hizmetkarlar da farkında.”

Tessa yelpazesini kapattı. “Görgü kurallarını tamamıyla göz ardı etmiyorum. Çay tepsisi gelene kadar Jane yanımızda kalıyor. Hizmetkarlarım ise bana karşı vefalıdır.”

“Şöhretini tehlikeye atıyorsun. Sen böyle bir şeyi asla yapmazdın.”

Tessa kuruyan dudaklarını ıslattı. “Benimle baş başayken daha rahat konuşuyor. Bu bir iş anlaşması, yani kafaya takacak bir şey yok.”

“Çöpçatanlık meselelerini gizli tutmana her zaman saygı duydum, ama daha önce hiç erkek müşterin olmamıştı.” Anne konuşulandan etkilenmiş görünüyordu. “Bu beni çok endişelendiriyor. O zampanın teki.”

“Konuyu çok fazla abartıyorsun.”

“Seninle yalnız kalmakta ısrar ediyor ve seni adınla çağırıyor. Seni bu pervasızlık için nasıl baştan çıkardığını hayal bile edemiyorum.”

Tessa’nın yanakları alev aldı. “Baştan çıkarmak mı? Pervasızlık mı? Bu sözlerle olanları kötüye yorarak abartıyorsun.” Aslında, Ashdown Malikanesi’nde düşünmeden kollarının arasına düşmesi için dükün onu azıcık bile kandırması gerekmemişti.

“Seni kötülemek için söylemedim.”

“Shelbourne hakkında kötü düşünmemelisin,” dedi Tessa. “O şerefli bir beyefendi.”

“Nasıl bir şöhreti olduğunu ikimiz de biliyoruz. Dün sana nasıl baktığını gördüm.”

Richard’ın mektubundan dolayı o kadar endişelenmişti ki bunu fark etmemişti. “Kuruntu yapıyorsun.”

Anne kafasını iki yana salladı. “Geoffrey bile bunun farkına vardı. Sen çay servisi yaparken, dük kesinlikle seni izliyordu.”

“Büyük ihtimalle hevesle kek ikram etmemi bekliyordu. Tam bir tatlı düşkünü.”

“Bence düşkün olduğu başka şeyler de var.”

“Anne, kuşkuların aşırı derecede hayal ürünü,” diye karşı koydu Tessa ama doğrusu dük onu öpüp ellemişti. Ona bağlan-

mış olabilir miydi? Hayır, bunu düşünmemeliydi bile. Özür dilemiş ve pervasızlıklarının bütün suçunu üzerine almıştı. Ama Tessa içten içe onu kıskırtanın kendisi olduğunu biliyordu. Tanrı yardımcısı olsun, o geceden beri öpüşmelerini ve onun dokunuşlarını her gece tekrar tekrar yaşıyordu. Kendisine ne kadar çok engel olmaya çalışsa da bunu asla beceremedi. Ama bunun ne zararı vardı ki? Onun hayallerini asla kimse bilmeyecekti.

“Tessa, ona aşık olmadın ya?”

Bu soru onu şaşırttı. Yüzü tekrar kızardı. “Böyle bir soruyu nasıl sorarsın? Ben onun çöpçatanıyım.”

Anne eline dokundu. “Senin gelin adaylarına asla ihanet etmeyeceğinden eminim ama ona kalbini kaptırmandan korkuyorum.”

“Bu çok saçma,” dedi Tessa. Ona kalbini kaptırmamıştı. *Kesinlikle*. Ama onu öptüğünde gelin adaylarına ihanet etmişti. Kısacık bir duygusal anı kendisi için ayırmış ve neredeyse ikisinin de şerefini tehlikeye atmıştı. Lord Hawkfield dışında kütüphaneye başkası girseydi onun yüzünden Tristan da, ailesi de, kendisi de rezil olmuştu.

Bir daha asla, diye yemin etti kendi kendine. Bu andan itibaren bütün çabaları onun kalbiyle bir gelin seçmesine teşvik etmeye yoğunlaşacaktı. Kalbi tehlikede değildi. Kesinlikle değildi.

Hawk kadehini kaldırdı. “Kızlarla yaptığın görüşmelere.”

Tristan arkadaşına brendi kadehinin üstünden dik dik bakıyordu, şüphesiz opera meselesini duyunca onunla alay edecekti. Kulüpte her zamanki yerlerine oturdular. Sisli gecede, cumba pencereden gözüken gaz lambalarının sarı ışıkları ürkütücü duruyordu. Salonda gümbür gümbür erkek sesleri uğulduyordu, ama yeşil çuha masalarda servetlerini tehlikeye atan aptalların, ölmüş babası gibi aptalların, olduğu yandaki odada çıt çıkmıyordu.

Babası hakkındaki lüzumsuz düşüncelerini bir kenara bıraktı.

“Bayan Mansfield seni gelecek hafta operaya gelmen için davet etmemde ısrar etti. Ona başka bir planın olduğunu söylerim.”

Hawk’un kahverengi gözleri neşeyle ışıldadı. “Opera mı? Aman Tanrım, o zıpır kızları operaya götürmende ısrar etti değil mi?”

“Ona operadan nefret ettiğini söyledim.” Lanet olsun, suçu yüzünden buna razı olmuştu. Kendisini görüşmeleri toplum içine taşımaya mecbur bırakmıştı.

“Ben niye davetliyim?” diye sordu Hawk.

Tristan parmağını kadehinin kenarında gezdirdi. “Onun saçma fikirlerinden biri daha. Bana güven, gelmezsen senin için daha iyi olur.”

“Ne yani, seni yüzüstü mü bırakayım? Asla.”

“Gitmeyince balerinin seni özleyecek.”

“Geçen hafta onun isterik davranışlarından usandım,” dedi Hawk. “Ama şimdi aklıma getirdin ki düşüp kalkacak yeni birine ihtiyacım var. Belki operadayken parter locasında da bir turlarım.”

“Annem ve kız kardeşimin önünde orospu avına çıkmayacaksın herhalde.”

Hawk güldü. “Herhalde. Kilise korosundaki oğlanlar gibi uslu olacağım. Ama orada ne yapacağım ki? Sevgili annene refakatçilikte yardım mı edeceğim?”

“Amaç, o zıpır kızlarla sohbet edip bana rapor vermek. Ama gelmeyeceksin.”

“Kızlarla flört etmeyeceğime söz veririm.”

“Bayan Mansfield’e gelemeyeceğin için üzgün olduğunu söylerim,” dedi Tristan.

“Yok böyle bir şeyi dünyada kaçıraramam.”

Odanın ortasında erkek kahkahaları koparak dikkatlerini o yöne çekti. Birkaç adam sırayla Vikont Hunter’ın sırtını sıvazlıyordu.

“Niye böyle yaptıkları hakkında bir fikrin var mı?” diye sordu Hawk.

Tristan omuzlarını silkerek kadehinden bir yudum aldı. Birkaç dakika sonra Lord Westerly yanlarına gelene kadar iki dost sessizce oturdu.

“Ya Shelbourne, bu olanlara ne diyeceksin?” diye sordu Westerly.

Tristan, Westerly’ye önemsemez bir bakış attı ve brendisini yuvarladı. Adı çıkmış bir dedikoducu ve baş belası olduğunu düşündüğü bu adamdan nefret ediyordu.

Westerly iki eliyle ceketinin yakasına tutunup topuklarının üzerinde geriye kaykıldı. “Görüşeceğin daha dokuz kız varken, bir tanesinin eksikliğini hissetmezsin.”

Tristan’ın ensesindeki tüyler diken diken oldu. Nasıl yani? Kızlardan biri görüşmeleri terk mi etmişti?

“İtiraf ediyorum ki Hunter’ın asla yola geleceğini tahmin etmezdim,” diye devam etti Westerly ağzı kulaklarında. “Senelerdir Bayan Fielding’ten kaçıyordu. Bilirsin oldukça zampara biri. Kızın onun için deli olduğunu herkes biliyor.”

Bu haberle Tristan şaşkına döndü. Caroline Fielding onun arkasından iş çevirerek Hunter’la da mı görüşmüştü? Westerly’nin sözleri kafasında yankılandı. *Kızın onun için deli olduğunu herkes biliyor.*

Tristan’ın bütün vücudu bu darbeyle sarsıldı. Tessa bunu biliyor muydu? Biliyor olamazdı. Hepsine lanet olsun, kızların kurallara uymasını sağlamak genç kadının sorumluluğuydu. O ilk gün Tessa’ya adaylarda aradığı koşulları belirtmişti ve kızlar hakkında araştırma yapmasını ummuştı. Eğer bunu yapmış olsaydı, herkesin bildiğini o da öğrenmiş olurdu. Caroline Fielding, Hunter’a kuyruk sallamış, hem de senelerdir.

Tessa onu hayal kırıklığına uğratmıştı.

Hunter’ın masasından adamların kaba kahkahaları yükseldi.

Tristan öfkeyle yanıp tutuştu. Tessa yüzünden kendi kulübünde aptal yerine konmuştu. Ona lanet olsun.

Westerly pişmiş kelle gibi sııttı. “Yanılmıyorsam, Hunter’ın Bayan Caroline Fielding’le nişanlanmasından habersizsin. O senin gelin adaylarından biri değil miydi?”

Hawk hiddetlendi. “Defol git.”

Tristan, Hunter’a baktı. Göz göze geldiklerinde kadehini kaldırarak bunun onun için bir sorun olmadığını ima etti. Hunter’a bir zıpır için yarışı kazandığını asla düşündürmeyecekti.

Hunter kadehini kaldırarak başıyla selam verdi.

Tristan ve Hawk bakışlarıyla anlaştılar. İkisi de ayağa kalktı.

Westerly gözleri ışıdayarak sordu. “Aklında Hunter’la çekişmek mi var?”

Tristan ona aşağılayan bir bakış attı. “Aklında olan, kenara çekilmezsen, burnunu kırmak.”

Westerly ellerini kaldırarak geri çekildi, neredeyse ayağı takılıp düşüyordu. “Kötü bir niyetim yoktu, Shelbourne.”

Tristan, Westerly’yi görmezden gelerek gitmek için ilerlemeye çalıştı, ama herkesin ona baktığını hissedebiliyordu. Daha yarın sabahтан, dedikodu gazeteleri bu konuyu haber yapıp onu tekrar alaya alacaktı. Arkadaşıyla manto, eldiven ve şapkalarını alırken dişlerini gıcırdatıyordu.

Babasının ölümünden sonra bir daha asla kimsenin ne kendisi ne de ailesiyle alay edemeyeceğine söz vermişti. Tessa bunun cezasını çekecekti. Tristan ne yapıp edip onun bir daha asla çöptanlık yapamamasını sağlayacaktı.

Dışarı adım atar atmaz, Hawk şarkasını hafif eğik takarak kendisine fiyakalı bir hava verdi. “Bayan Fielding’in kim olduğunu hatırlamaya çalışıyorum. Sarışın mı yoksa esmer mi?”

Tristan hâlâ çenesini sıkıyordu. “Evet.”

Hawk burnundan soludu. “Hatırlamıyorsun.”

“Neyi hatırlamıyorum?” dedi Tristan dişlerini sıkarak.

“Boş ver. Ne yapmayı düşünüyorsun?”

“Bayan Mansfield’e birkaç güzel laf edeceğim.”

“Hunter ve Bayan Fielding hakkında mı?” diye sordu Hawk.

“Bayan Mansfield bana açıklama yapmak zorunda.” Onu asla unutamayacağı şekilde bir güzel azarlayacaktı.

“Adil ol,” dedi Hawk. “Bundan haberi olmayabilir.”

“Gelin adayları hakkında bilgi sahibi olmak onun görevi.” Onu tanıştıklarına pişman edecekti. Toplumda kimsenin onunla muhatap olmamasını sağlayacaktı.

“Çok geç oldu,” dedi Hawk. “Onunla konuşmak için yarını beklemelisin. Bırak sinirlerin biraz yatışsın.”

“Hayır.”

“Belki de evde değildir. Yat, uyu ve yarın sabah ilk iş ona git.”

“Evde değilse onu bulurum.” Gerekirse bütün şehri altüst edecekti.

“O zaman en iyisi bırak ben de seninle geleyim,” dedi Hawk, Tristan’ın faytonu geldiğinde.

“Hayır.”

“Sana refakat ederim.”

“Yardıma ihtiyacım yok.”

Gaz lambasının sisli sarı ışığında Hawk’un dişleri parladı. “Belki onun olur.”

Tessa bir erkek sesi duyar duymaz merdiven sahanlığına koştu. Gravesend, aceleyle salona giren Tristan’ın peşinden geliyordu. “Gece yarısını geçti,” dedi emektar kahya. “Leydimiz, ziyaretçi kabul etmiyor.”

Tessa, “Gravesend, bu seferlik bir istisna yapacağım,” dedi.

Tristan yukarı baktı. Tessa, onun mavi gözlerindeki soğuk bakışı görünce ürktü. Biliyordu.

Kahya, fısıltıyla söylenip ayaklarını sürüyerek uzaklaştı.

Evin sessizliğinde, Tristan’ın çizmelerinin mermer mer-

divenlerdeki sesi yankılandı. Dük, buz gibi bakışlarını onun üzerinden ayırmadan merdivenleri ikişer üçer çıktı. Sahanlığa vardığında Tessa'ya o kadar yaklaştı ki, genç kadın içgüdüsel olarak bir adım geri atacak gibi oldu. Tristan ona tepeden baksa da, Tessa başını kaldırarak sordu. "Misafir odasına geçelim mi?"

Tristan sert bir edayla onaylayıp kapıyı açtı.

Tessa büfeye doğru ilerlerken sordu. "Bir brendi ister misiniz?"

Kapı kapanarak yerine oturdu. "İstediğim şey bir açıklama."

Sesindeki öfkeyi fark eden Tessa ona doğru döndü. Kapının yanında, tam anlamıyla kibirli bir dük gibi duruyordu. Çok uzun boylu, çok kızgın bir dük.

"Oturalım mı?" dedi Tessa hiçbir şey olmamış gibi.

Tristan ona hızla yaklaşıncı irkildi. "Bayan Fielding'in Vikont Hunter'la nişanlandığını ne kadar zamandır biliyorsunuz?"

Tessa'nın tüyleri onun hiddetli tavrıyla dimdik oldu. "Bu öğleden sonra saat üçte Leydi Fielding ve kızı, beni ziyarete geldiğinden beri. Şehir merkezindeki evinize üç kere mektup yolladım, ama cevap vermediniz. Neredeydiniz?"

"Size açıklama yapmak zorunda değilim."

"Size bilgi vermek için elimden geleni yaptım. Evde olmamanız benim suçum değil."

Tristan gözlerini kıstı. "Bilmek istediğim şey, başka bir adamla görüştüğü halde Bayan Fielding'i neden görüşmelere davet ettiğiniz."

"Onu davet etmeden önce Hunter hakkında sorguladım."

"Biliyor muydunuz?" dedi Tristan kızgın bir sesle. "Hunter'a olan duygularını bilmenize rağmen onu davet mi ettiniz?"

"Bana ondan vazgeçtiğini söyledi. Hunter çok ağırdan almış."

Açıkça görülüyor ki sizin Bayan Fielding'e olan ilginiz onu kıskırtmış. Onu kaybedeceğini anlamış olmalı."

"Yardımcı olmak beni memnun etti." Tristan uzaklaştı ve elleriyle şömineye yaslandı.

"Bugün ziyarete geldiklerinde, Bayan Fielding ve annesine başka erkeklerle görüşmelerinin yasak olduğunu hatırlattım," dedi Tessa. "Hunter'ın dün beklenmedik bir şekilde gelip evlenme teklifi ettiğini iddia ettiler."

Tristan öfkелendi. "Ve siz de onlara inandınız öyle mi?"

"Açıklamalarını tabii ki kuşku buldum, ama o Hunter'ı kabul ettiğine göre artık bunun bir önemi yoktu."

"Önemi yok mu?" dedi Tristan şöminenin rafını eliyle kavrayarak.

Tessa çileden çıkmışçasına ofladı. "Neden bu kadar kırgınsınız?"

Omzunun üzerinden Tessa'ya soğuk bir bakış attı. "Hunter bu gece, kulübümde nişanlandığını açıklayınca yaşadığım şoku bir hayal edin."

Tessa, dükün gururunun kırıldığını fark eder etmez irkildi. "Bunu bu şekilde öğrenmenize üzüldüm."

"Üzgün mü? Tek söyleyebileceğiniz bu mu?" Tessa'ya sert bakışlarıyla nişan alır gibi baktı. "Size güvenmiştim. Görevinizi yapsaydınız bu başıma gelmezdi."

"Elimden gelenin en iyisini yaptım. Sakinleşebilirsiniz, onun Hunter'a karşı hâlâ duygularının olduğunu şimdi öğrenmenin daha iyi olduğunun farkına varırsınız."

"Ya çok geç öğrenseydim? Ya evlenip de onun gizlice Hunter'ı arzuladığını fark etseydim?"

"Sizinle evlenseydi, ona karşı hissettiği bütün duygularından vazgeçmek zorunda kalırdı."

"Ya vazgeçmeseydi?"

Tessa iç çekti. “Ne demek istiyorsunuz?”

“Size gelin adaylarında aradığım koşulları verdiğim zaman, evleneceğim kişinin şöhretinin lekesiz olması gerektiğini belirttim.”

“Kusursuz şöhretleri olmasa bu kızları davet etmezdim,” dedi Tessa.

“İçlerinden birinin başka adamlarla görüşüp görüşmediğinden haberiniz var mı ki?”

“Öyle bir şey olsa eminin duyardık.”

Tristan gözlerini kısarak baktı. “Bayan Fielding hakkında duyduğumuz gibi mi?”

Tessa’nın sesi yükseldi. “Hunter’ın ona tekrar yaklaşacağını nereden bilecektim ki?”

“Zahmet etmenize gerek yok. Diğerleri hakkında bilinmesi gereken ne varsa kendim öğrenmeye kararlıyım. Asıl sizin ilk başta yapmanız gerektiği gibi.”

“Herkesin yapacağı gibi kişilikleri hakkında söylenenleri kıstas aldım.”

“Çaba bile göstermediniz. Ailelerinin pervasızlıklarını ört bas edebilecekleri hiç aklınıza gelmedi mi?”

Tessa alay eder bir havayla karşılık verdi. “Tanrı korusun da içlerinden birinin bir adamın öpmesine izin verdiğini öğrenmeyesiniz.”

Tristan bunu duyunca irkildi. “Touché.”

Genç kadının içi burkuldu. Yasak öpüşmelerini ima etmek istememişti.

Dük sert bir şekilde eğilerek selam verdi. “Hoşça kalın, Bayan Mansfield.”

Tessa bunu duyunca ani bir nefes aldı. Koşar adımlarla uzaklaşan Tristan’ın peşinden koştu. “Tristan, bekleyin, lütfen.”

Dük kapıya kadar gidip açmadan eliyle yaslandı.

Tessa ona arkadan yaklaştı. “Tristan, o kadar üzgünüm ki. Ben,” lafını bitiremeden Tristan araya girdi.

“Özür dilemeyin.”

“Ama biliyorum ki, gururunuz...”

“Başka bir şey söylemeyin.”

Tessa, “Lütfen dinleyin. Caroline bana artık Hunter’ı önemsemediğini söylediğinde, dürüstçe konuştuğuna inanmıştım,” dedi. “Açıkçası bunu önemsemeyeceğinizi düşündüm. Sonuçta kızlara istedikleri zaman çekilebileceklerini söylemişsiniz.”

“Anlamıyorsunuz.” Kapıya yaslanmayı bıraktı ve Tessa’ya ümitsizce baktı. “Beni aldatmaya meyilli bir kadınla evlenemem. Bu rezalet annemi ve kız kardeşimi yaralayacaktır.”

Caroline’ın hatasının onun derin bir yarasına parmak bastığı belli oluyordu. “Tristan, sizi kimse aldattı mı?”

O, cevap vermeden önce uzun bir zaman geçti. “Beni değil.”

Tessa, sormaya gerek duymadan meraklı gözlerle ona baktı.

“Babam annemi aldatıyordu.”

Genç kadın, “Bu annenizi çok yaralamış olmalı,” diye fısıldadı. Ve onu da.

“Onu affetti,” dedi düğ. “Her seferinde.”

Tessa’nın kalbi düşes için sızladı. “Onu seviyordu.”

“Bu onun en sevdiği yanılsaması.”

Vah vah. Tristan, babası öldüğünde sadece on yedi yaşındaydı. Babasının pervasızlıklarını çok genç yaşta öğrenmiş olmalı. Onun, annesinin duyguları ve ebeveynlerinin mutsuz evliliği gerçeği karşısında kafasının nasıl karışabilmiş olduğunu düşündü.

Aşka inanmıyor olması çok normaldi.

Tristan boğazını temizledi. “Bana Bayan Fielding hakkında bildiklerinizi baştan söylemeniz gerekirdi. Bugünden itibaren, sadece dedikodu bile olsa kızlar hakkında her şeyi bana bildireceksiniz. Bana söylemediğiniz başka bir şey var mı?”

Yalan söylemekten başka seçeneği yoktu. “Diğer kızlar hakkında söyleyebileceğim bir şey yok.”

“Bana karşı dürüst olmalısınız. Eğer bir hata yaparsam, bu-

nunla ömrümün sonuna dek yaşamak zorunda kalacağım. Benim ve ailemin şerefini iki paralık edecek bir kadınla evlenme riskini göze alamam.”

Tessa yere doğru baktı, onun gözlerine bakamıyordu.

Dük iyi geceler dileyerek gitti.

O, kapıyı kapatırken Tessa'nın içi burkuldu. Tristan dürüstlük ve lekesiz bir şöhet istiyordu. İkisini istemeye de hakkı vardı.

Ama Tessa bunların ikisine de sahip değildi.

Tristan, Tessa'nın evinin girişindeki salona girdi. Yorgun yüzlü yaşlı kahya, Tristan'ın manto, eldiven ve şapkasını uzatırken kibirlendi.

Gravesend, düke şapkasını uzatırken ona kaşlarını çatıp sert sert bakmaya cüret etti.

Tristan ona hiddetli bakışlarla karşılık vererek kimin dük olduğunu hatırlattı.

“Kimse leydimize kötü muamele edemez,” dedi Gravesend kalın sesiyle.

Yaşlı adamın sözleri Tristan'ın aklını başına getirdi. Kahretsin, gece yarısından sonra evine dalmış ve aşağılanmasının verdiği sinirini ondan çıkarmıştı. Lanet olasıca. Genç kadına kötü muamele etmişti.

Tristan girişteki salona bir göz attı. Yukarı çıkması gerekiyordu. Ve lanet olsundu ki özür dilemesi.

“Ona gitmeyi aklınızdan bile geçirmeyin. Küçük hanımı yeterince rahatsız ettiniz.”

Küçük hanım? Tessa, uşağın uzun zamandır hizmet veren bir emektar olduğunu söylemişti ya.

Kahya kapıyı açtı. Tristan onu sertçe selamlayıp çıktı. Dışarda soğuk rüzgar yüzüne doğru esiyordu, bir eli uçmasın diye şapkasında yürürken kafası iyice karıştı. Bu gece öfkeyle hareket etmiş, ardından da babasının sadakatsizliğini açıklamıştı.

Ona ne oluyordu? Babasını on üç sene önce gömmüş ve o zamandan beri arkasına bile bakmamıştı. Tessa ona duygularını belli ettirmeyi başarmıştı. Bugünden itibaren onunla sadece görüşmeler üzerine sohbet edecekti. Onu yatağında çıplak hayal etmeyi bırakırsa da bayağı iyi olurdu.

Tristan yaklaştığında şoförü aşağı atlayıp kapıyı açtı. Giriş kapısının üzerindeki iki gaz lambası hafif yağan yağmurdan ıslanıyordu. Tam faytona binecekti ki yolun yarısında park etmiş kiralık bir at arabası dikkatini çekti. Meydanda onun dışında başka araba yoktu. Kiralık araba aniden harekete geçti. Tristan onun meydanda tur atışını ve uzaklaşıp gitmesini seyretti.

Ensesindeki tüyler diken diken oldu. Londra, hırsız ve katil dolu, tehlikeli bir yerdi. Yalnız bir kadın, kötü niyetli kişiler için kolay lokmaydı.

“Bir dakika bekle,” dedi Tristan şoförüne. Geriye dönüp kapıyı çaldı.

Gravesend kapıyı açarak mumunu havaya kaldırdı. “Yine ne var?” diye sordu aksi sesiyle.

Tristan, sinirlerine hakim olmaya çabaladı. “Yolda şüpheli bir araba duruyordu. Leydinizin güvenliğini sağlamak için fazlasıyla dikkatli olmanız gerekiyor.”

Gravesend’in yorgun gözleri ciddileşti. “Teşekkür ederim, Ekselansları. Uşaklara gözlemelerini söyleyeceğim.”

Tristan başıyla onaylayıp faytonuna geri döndüğünde aptallık yaptığının farkına vardı. Bir hırsız kiralık arabayla dolaşıp, şoförün yüzünü tanıma tehlikesini göze almazdı. Büyük ihtimalle nerede oturduğunu hatırlayamayan sarhoş züppenin tekiydi. Kendisini merak edilecek bir şey olmadığına neredeyse ikna etmişti, ama yine de onun hakkında endişeleniyordu.

9. Bölüm

Haymarket Caddesi'ndeki Kralın Tiyatrosu* içerdekilerin konuşmalarıyla uğulduyordu.

Jane'le dükün locasına girdiklerinde, Tessa'mn sinirleri gerildi. Bu, tiyatronun en geniş locasıydı. Yüksek sosyetenin elitleri; at nalı şeklindeki genişçe oditoryumun karşısında beş kata inşa edilmiş, oymalarla süslü localara doluşmuşlardı. Başları Tessa'ya doğru dönmüştü. Kadınlar birbirlerine eğilip fısıldayarak, yelpazeleriyle Tessa'yı gösterirken; saçlarına takılmış uzun tüyler bir sağa bir sola hareket ediyordu.

Tessa'nın ağzı, sonbahar yaprakları gibi kurudu. Kendi kendine onu süzen gözlerden rahatsız olmamayı telkin etti. Dükün görüşmelerinin bütün dikkatleri üzerine çekeceğini zaten biliyordu. Ama bunu gerçekten yaşamak hayal ettiğinden zordu. Kendisini, toplum içinde çırılçıplak kaldığı kabuslarındaki gibi teşhir edilmiş hissetti.

Hemen arkasında Jane, şaşkınlıkla iç çekti. "Bu tiyatronun bu

* Kralın Tiyatrosu (King's Theatre): Londra'da 1705 senesinde Kraliçe Anne zamanında Kraliçenin Tiyatrosu (Queen's Theatre) ismiyle kurulmuştur. Kuruluşundan bu yana, tiyatronun ismi hükümdarın cinsiyetine göre değişmiştir. Hikayenin anlatıldığı 1816 senesinde Birleşik Krallık, Kral III. George'un hükümdarlığındadır. Tiyatronun bugünkü ismi, Kraliçe II. Elizabeth'e hitaben Majestelerinin Tiyatrosu'dur (Her Majesty's Theatre). (Çev.N.)

kadar büyük olduğunu bilmiyordum. Yukarıdaki ışıklara bakın, yıldız gibi parlıyorlar.”

Her kat boyunca çengellerle asılmış avizelerin taşlarından mum ışıkları parıldayarak yansıyor. Diğer taraftan avizelerin cam korumalarının olmaması nedeniyle eriyen mumlar partere damlıyordu.

“Locanın arkasındaki yerime geçeceğim,” dedi Jane.

Tessa bir yandan locayı gözleriyle tarayıp bir yandan başıyla onay verdi. Tristan, balkon kısmına yakın bir yerde gelin adaylarının ortasında ayakta duruyordu. Düşes ise oturmuş Julianne ve Hawk ile sohbet ediyordu.

“İşte Bayan Mansfield.”

Tessa, şaşırıp Tristan’ın sesine yöneldiğinde onunla göz göze geldi. Uzun kaslı bacakları, o hızla yaklaşırken daha da ortaya çıkıyordu; yakışıklı yüzünde parıldayan bir gülümseme vardı. Yaldızlı düğmeleri olan siyah bir ceket giymişti. Beyaz ipek yeleği zıt rengiyle iyice göze çarpıyordu.

Tessa, o önünde durunca gülümsedi. “Bu halinizle İngiltere’nin evlenmeye en uygun ve en yakışıklı bekarısınız.”

Tristan’ın ona minnettarlıkla bakan gözleri; her zamanki sade kıyafetlerine nazaran aşırı süslü, tül ve yaldızlı oyalarla süslenmiş mavi saten elbisesini süzdü. “Ve siz hanımefendi, kesinlikle şimdiye kadar tanıştığım en alımlı çöpçatansınız.”

“Büyük ihtimalle tanıştığınız ilk ve tek çöpçatanım.”

Tristan güldü.

Onun gülüşüne doya doya bakarken, Tessa’nın kalbi gümbür gümbür atmaya başladı. Ardından gerçekler aklını başına getirdi. Onun hayatındaki tek görevi, evleneceği kişiyi aşk ile seçmesini sağlamaktı. Onun ebeveynlerinin mutsuz evliliğinden haberdar olduğundan beri, yüreğinin etrafına ördüğü duvarı yıkabilecek birini bulmasına yardımcı olmaya daha da kararlıydı.

Daire şeklinde sıralanmış gelin adaylarına baktığında artık düşes, Julianne ve Hawk'un da onların arasında olduğunu gördü. "Diğerlerine katılalım mı?"

Eldivenli elleriyle dükün uzattığı koluna girdi ve onun vücudunun sıcaklığının etkisi altına giriverdi. Erkeksi kolonyasının hafif kokusu, içindeki yasak özlemlerini hatırlattı. Ona eğilip çocukça ağzını yamultarak gülünce, Tessa sanki epey içli dışlılar-mış gibi bir hisse kapıldı.

Kalbi pıt pıt atmaya başladı.

Kızların yanına vardıklarında Elizabeth ona ters ters bak-tı. Tessa, Elizabeth'in hainliğinden etkilenmediğini gösterme-ye kararlı, Tristan'ın kolundan çıkıp gülümsedi. Elizabeth onu görmezden gelip dükün boşalan kolunu zapt etme fırsatını ka-çırmadı. Bu görüntüyü hazmedemeyen Tessa ise oradan uzak-laştı.

Gözüne Amy Hardwick takıldı. Bu utangaç kız bu akşam ince ve uzun vücuduna giydiği yeşil renkteki dökümlü elbiseyle zarif görünüyordu. Saçlarını kesince kızıl saçlarının kıvrıcıklığı, yu-muşak lülelere dönüşmüştü.

Tessa, Georgette ve Julianne'in arasında duran Amy'ye yak-laştı. "Bu elbiseyle göz alıyorsunuz," dedi sesini alçak tutmaya gayret ederek.

Julianne, Amy'nin koluna girdi. "Ne kadar güzel değil mi?" Georgette'ye göz kırparak bunu elbirliğiyle yaptıklarını belli etti.

Amy kızardı. "Yeni görünüşümden Julianne ve Georgette so-rumlu."

"Çok iyi bir iş çıkardıklarını söyleyebilirim."

Lord Hawkfield yaklaşıp elleri belinde yanlarında durdu. "Şimdiye kadar bu kadar çok güzel kızı bir arada görmediğimi itiraf ediyorum. Ve bir tanesi bile bana en ufak bir ilgi dahi gös-termiyor."

Tessa kaşlarını kaldırdı. “Efendim, memnuniyetle size de bir gelin bulabilirim.”

Hawkfield kendini korurcasma ellerini kaldırdı. “Bu müzmin bekara merhamet edin.”

Tessa gülerek karşılık verdi. Ardından gruba bir göz atarak Tristan’ın Elizabeth’ten kurtulduğunu gördü. Bunu gördüğüne memnun, diğer kızlara katılmak üzere oraya doğru ilerledi.

Birkaç dakika sonra düşes yaklaştı. “Bayan Mansfield, zannedsem gösteri birazdan başlayacak; gelin görün ki benim bıçkın oğlum ortalıktan kaybolmayı başardı. Acaba ben kızları yerlerine yönlendirirken onu bulabilir misiniz?”

“Evet, tabii ki.” Girişte bekçilik eden bir uşağın durduğu, locanın arkasına doğru yürüdü. Belki de Tristan tuvalete gitmek için dışarı çıkmıştı. İçini çekip yelpazesini açtı ve dönüp kızları yerlerine gönderen düşese baktı. Onun gelin adaylarının durmadan yer değişmesine duyduğu öfkeyi saklamaya gerek bile duymadığını görünce dudakları titredi.

Düşes, tek camlı gözlüğünü tutarak ona doğru baktı. Tessa omuzlarını silkerek cevap verdi. Düşes gözlüğünü indirip eliyle kışkışlar gibi yaparak Tessa’nın dışarı çıkmasını ima etti.

Tessa oflaya puflaya koridora çıktı ve öylece kalakaldı.

Tristan, arkası kapıya dönük, birkaç adım ileride duruyordu. Uzun boylu, esmer bir kadın ona yaslanmış kulağına bir şeyler fısıldıyordu. O, Anne’in balosunda gördüğü dul Leydi Endicott’tan başkası değildi.

Tessa yaşadığı şokla sarsıldıkça sarsıldı.

Leydi Endicott onu görünce kendini beğenmiş bir havayla sırtınca, Tessa’nın içinden şıfırtıyı tokatlamak geldi.

Leydi Endicott geriledi, Tristan’a bir öpücük üfledi ve kalçalarını sallaya sallaya uzaklaştı. Ardından Tristan arkasını döndü ve genç kadınla göz göze gelince irkildi.

Tessa hızla arkasını döndü.

Dük onun arkasından, “Bekleyin,” diye seslendi.

Genç kadın titreyen ellerini bir birleştirip bir ayırarak olduğu yerde durdu. Onun o kadınla bir ilişkisi vardı.

Tristan arkasından yaklaşıp, onu omuzlarından tuttu ve kendisine doğru çevirdi. “Düşündüğünüz gibi değil.”

Tessa vurarak yelpazesini kapattı. “Kızlarla görüşmeniz gerekirken dışarıya, o şıfıntının yanına kaçmaya nasıl cüret edersiniz?”

Tristan, “Onu uşakla konuşurken gördüm ve kimse görmesin diye onu dışarı çıkarttım,” diye açıkladı sesini alçaltarak.

“Uşağa onu geri çevirmesini söylemeliydiniz, ama öyle yapacağınıza onunla kırıtmayı tercih ettiniz.”

Bir çift, meraklı gözlerle bakarak yanlarından geçti. Konuşulanları duyamayacak kadar uzaklaştıklarında, Tessa kızgın bakışlarını ona geri çevirdi. “Onunla olan ilişkiniz hâlâ sürüyor değil mi?”

Tristan, “Hayır,” dedi oflayarak. “Sizinle tanıştığımız gece buna son verdim.”

“Bana yalan söylemeyin. Size dokunduğunu gördüm. Onu durdurmaya kalkışmadınız bile.”

Tristan ona doğru eğildi. “Onu iterek uzaklaştırmamı mı bekliyordunuz?”

“Hayır demeniz yeterdi.” Tessa derin bir nefes aldı. “Bunu nasıl yaparsınız? Ya anneniz dışarı çıksaydı, ya kızlar sizi görseydi?”

“Onu isteseydim bile duygularımla hareket etmeye kalkışmazdım. Size ailemi bir rezalete konu etmeyeceğimi defalarca söyledim. Ve böyle bir riski, özellikle de baş belası olduğunu bildiğim bir kadın için almazdım.”

“Bunu yaptınız bile.” Düke öfkeyle baktı. “Anneniz yokluğunuzu fark etti. Şüphelenmeden dönsek iyi olur.”

Tristan koluna girip onu içeriye götürdü ve durdu. Çenesi sanki içindeki şeytanla savaşırcasına kasılıp duruyordu. “Bu bir daha olmayacak,” dedi mırıldanarak.

Tessa’nın içine kuşku doldu. Kadınlar onun peşinden koşup, kendilerini serbestçe ona sunuyorlardı. Karısına bağlılık yemini- ne rağmen, zayıf bir anında şehvete yenik düşeceğinden korku- yordu.

Kendisinin ona Ashdown Malikanesi’nde yenildiği gibi. Vü- cudunu hızla basan ateşi hissetmeye başladı. Asıl ikiyüzlü olan kendisiydi.

Tristan ona iyice yaklaştı. “Benim için onun hiçbir önemi yok.” Başını eğdi. “Ama, arkadaşımın, yani sizin var.”

“Tatlı dille kendiniz affettirmeye çalışıyorsunuz.”

Kirpiklerinin altından ona bakarak konuştu. “Böyle bir bece- rim yoktu. Herhalde sizden öğrenmiş olmalıyım.”

Tessa yelpazesini onun koluna vurdu. “Zampara tuzaklarınız bana işlemez.”

“Bir hata yaptım. Beni affeder misiniz?”

Genç kadın hayatında pek çok hata yapmıştı. Tanrı şahit, ikin- ci bir şans için veremeyeceği şey yoktu. Üstelik o hatasını kabul etmişti. İş buraya kadar gelmişken, bir kerelik ona anlayış göster- meye karar verdi. “Bir daha bunu yapmayın.”

Kalbinin üstünde parmaklarını çapraz yapıp söz verdi. “Yap- mayacağım.”

Dükün onu etkilemek istediğini bile bile heyecandan dudak- ları titredi. Çapkın herif.

Kızların birçoğu dönüp onlara bakınca, Tessa kendisini gö- rüşmelere odaklanmak için zorladı. “İlk mülakatı şanslı kızlar- dan hangisiyle yapacaksınız?”

Tristan terredüt bile etmedi. “Leydi Georgette.”

İçini kıskançlık ateşi kavurdu. Bu çirkin duyguyla cebelleşir-

ken aklına onun sözleri geldi. *Arzu duyduğum şey, karıma arzu duymak.* Onu öpüp elleyerek, genç kadına istenip arzulandığı hissini vermişti. Gizlice yad ettiği anıları, onun Georgette ile öpüşmesini hayal edince tuz buz oldu. İçinden ellerini şakaklarına bastırıp beyninden o görüntüyü söküp atmak geldi.

Tristan aşağı, ona doğru baktı. Onun kıskançlığını anlayacağı korkusuyla Tessa bakışlarını kaçırdı. “Onu getirmemi ister misiniz?” dedi sesi biraz çatlayarak.

“Hayır.” Genç kadına sıkıntı veren bir aradan sonra devam etti. “Ben giderim.”

Tessa, onun Georgette’ye doğru gidip onu locanın önünde ayrılmış iki sandalyeye doğru götürmesini seyretti. Tristan başını eğmiş, genç kızın söylediği bir şeyi dinliyordu. Onun simsiyah saçları ve kızın altın sarısı lüleleriyle göz alıcı bir çift olmuşlardı.

Tessa’nın kalbine bıçaklar saplandı. İçten içe bütün vücudu haykırıyordu, *o benim.*

Birilerinin görmesinden çekinip başka yöne baktığında diğer kızların da çifti izlediğini gördü. Onların eziyet çeker halleri, sanki kendi içindeki sefil duyguları yansıtıyordu.

Bunu fark ettiğinde, aşağılık duygusuyla dolup taşıtı. Sanki onun gelin adaylarından birisiymiş gibi tepki veriyordu. Hatta zavallı bir kız kurusu gibi davranıyordu, ama bu yeni bir şey değildi. Bugünlerde ne zaman yazışmalarına kafa vermeye çalışsa, aklına onun söylediği bir şey gelir gelmez kendisini boş boş kağıtlara bakarken buluyordu. Her gazete okuyuşunda, onunla ilgili haberleri arıyordu. Kapı ne zaman vurulsa, acaba o mudur diye nefes nefese kalıyordu.

Onun sabırsızken parmaklarıyla bir şeyleri takırdattığını biliyordu. Rahatken bacaklarını uzatarak oturduğunu biliyordu. Kek yemeyi sevdiğini ve çayına süt katmadığını biliyordu. Ve o ne zaman gelse, kalbi baş döndürücü bir heyecanla atıyordu. Sanki

evliliğe uygun, güzel bir genç kızdı da, o da sevgilisiydi. E acaba o, bunun farkına varmış mıydı?

Bunun düşüncesine bile katlanamayıp, onun bunu bilmemesi için dua etti. Haftalardır, olabilecek en kötü şekilde kendisini aldatmıştı. Onunla arkadaş olmakta bir sakınca görmemişti. Geceleri kurduğu hayallerin zararsız olduğunu düşünmüştü. Ama onun sosyetenin en güzel kızıyla görüşmesinin canını nasıl acıtacağını bilememiştir.

Bu gece tattığı acı, gelecek haftalarda tadacaklarının sadece başlangıcıydı. O, onun sevgilisi değildi. Sadece arkadaşındı ki bu bile yasaktı. Onun birbirlerine arkadaşça hitap etmelerini teklif ettiğinde bunun farkındaydı. Ashdown Malikanesi'nde onun baştan çıkarıcı büyümesine kapılmasına ve uygunsuz serbestliklerine izin vermiş olmasına rağmen evet demişti.

Tessa ona yandan baktı ve Tristan'ın onu bilerek kızdırdığı zamanları düşündü. Onunla şakalaşmak hoşuna gitmişti. Onun sadece kendisiyle ilgilenmesinden hoşlandığı için, ona kur yapmasını aslında kendisinin teşvik ettiğini, yavaş yavaş idrak etmeye başladı.

Eyvahlar olsun, onun hakkında ne düşünmüş olmalıydı. Bunun cevabıyla yeni bir aşağılık duygusuna kapıldı: bir erkeğin ilgisine muhtaç, yalnız bir kız kurusu.

Eteklerin hışırtısıyla düşünceleri dağıldı. İki genç kadın ona doğru yürüyordu. Charlotte Longham ve Catherine Creswell'in yüzlerinde kararlı bir ifade vardı, bela geliyorum diyordu. Tessa onlara ihtiyatla baktı.

“Bayan Mansfield,” dedi Catherine. “Bir konuda açık açık konuşabilir miyiz?”

“Bir sorun mu var?” diye sordu Tessa sertçe.

İki kız, onun tepkisine şaşırarak bakıştı.

Tessa, büyük bir çabayla yüzüne önyargısız bir maske taktı. İstirabını belli etmemeliydi.

“Sen anlat,” dedi Charlotte.

Catherine, kıpır kıpır, yerinde sabit duramıyordu.

“Ne söylemek istiyorsunuz?” diye sordu Tessa sabırsızlanarak.

Catherine bir solukta, “Georgette’nin haksız üstünlük sağladığını bilmeniz gerekir diye düşündük,” dedi.

Tessa kaşlarını kaldırdı. Georgette’ten hoşlanmamasına rağmen bunu belli etmemeliydi. “Hanımlar, elinizde onun haksızlığıyla ilgili sağlam kanıtınız olmadığı takdirde, bu amacınızdan vazgeçmenizi tavsiye ediyorum.”

Charlotte’un yüzünden öfkesi belli oluyordu. “Kanıtımız var. Kızların hepsi, onun Leydi Julianne ile nasıl arkadaşlık kurduğunu konuşuyor.”

“Gerçekten,” diye katıldı Catherine. “Elizabeth, geçen hafta onu Gunther’da dükün kız kardeşiyle dondurma yerken görmüş.”

Charlotte ekledi, “Henrietta da onları beraber alışveriş yaparken görmüş.”

Catherine, “Georgette, ona arka çıksın diye Leydi Julianne’nin arkadaşımı gibi yapıyor,” diye çocukça mızızlandı. “Bu hiç adil değil.”

“Anlıyorum,” dedi Tessa ne söyleyeceğini ölçüp biçerek. “Yani Elizabeth ve Henrietta bu sırlarını ikinizle paylaştı, öyle mi?”

Charlotte, “Bunu dün hepimiz Elizabeth’in evinde bulduğumuzda konuştuk,” diye cevap verdi.

“Amy Hardwick,” dışında diye tamamladı Catherine. “Herkes Georgette’nin, dük kendisi hakkında iyi düşünsün diye Amy’nin arkadaşımı gibi yaptığını biliyor.”

Elizabeth ve Henrietta belli ki Georgette iyice dışlansın diye kızları kullanma kampanyalarını daha da ilerletmişlerdi. “Elizabeth ve Henrietta’nın neden bana bunları kendilerinin açıkladığını merak ediyorum.”

Catherine ve Charlotte sinirle bakıştı.

“Benimle konuşmanızı onlar mı istedi?”

Charlotte başını salladı. “Hayır, ama bu işi birinin yapması gerektiğini söylediler. Kimse gönüllü olmayınca ikimiz sizi bilgilendirmeye karar verdik.”

Tessa’nın içinden; bu iki taş kafalı kıza Elizabeth ve Henrietta’nın neden gönüllü olmadığını, merak edip etmediklerini sormak geldi. Ama kendisini tuttu. Sahnenin perdesi havalandı ve salonda gösterinin başlayacağını belli eden “Şışt” sesleri yükseldi. “Başka bir şey var mıydı?”

Kızlardan bir ses çıkmadı.

“Bu durumda, şimdi lütfen yerlerinize geçin.”

Charlotte kibirlendi. “Size bunu anlatarak doğru olanı yaptığımızı düşünüyorum, Bayan Mansfield.”

“Varsayımlarla yola çıkıyorsunuz,” dedi Tessa gözlerini kısararak. “Leydi Julianne ile arkadaşlık edilmez diye bir şart yok. Daha önemlisi anlattığınız olaylara kendiniz şahit olmamışsınız. Anladığım kadarıyla anlattıklarınız salt dedikodudan ibaret.”

Charlotte ani bir nefes aldı. “Tamam da Elizabeth ve Henrietta kendi gözleriyle görmüş.”

“Ve hepinizin bunu bilmesini sağladılar,” diye cevap verdi Tessa. “Yine de bunları bana gelip kendileri anlatmadı. Ama siz hâlâ, onların sizin iyiliğinize çabaladığını düşünüyorsanız, daha fazla söyleyecek bir şeyim yok.”

Charlotte ve Catherine şaşkın gözlerle ona bakakaldı.

Tessa onları yerlerine kadar geçirirken içten içe Georgette’nin, Tristan ile olan şansını arttırmak için gerçekten de Julianne’i kullanıp kullanmadığını merak etti.

Antrakta, Tessa konuşulanların sadece yarısını dinleyerek kızların yanında durdu. Hain düşünceleri dönüp dolaşıp Tristan’ın Georgette ile yaptığı uzun mülakata takılıyordu. Mülakat bo-

yunca ikisine göz atıp durmuş bu yüzden de kendisinden nefret etmişti. İşin en kötü tarafıysa Tristan'ın başka bir kızı daha seçmemesi idi.

Ona baktı. Balkonun yanında durmuş Hawk'la sohbet ediyordu. Göz göze geldiklerinde, Tessa boğuştuğu duygularının yüzüne yansıdığından korkarak bakışlarını kaçırdı.

Bir müddet sonra Tristan yaklaştı. Kızların hepsi, Georgette ve Amy dışında, etrafında toplandı. İki kız gruptan ayrı durmuş Julianne ile fısıldaşıyordu. Georgette omzunun üstünden Tristan'a bir bakış attı. Güzel yüzü, gamzelerini ortaya çıkaran tatlı bir gülümsemeyle aydınlandı. Tristan, onun gülümsemesine aynı şekilde karşılık verdi. Ardından Georgette'nin kıvrık kirpikleri alçaldı ve bakışlarını Amy ve Julianne'e geri çevirdi, bu davranışı tamamıyla leydiliği çağırıyordu.

Tessa kalbinden yumruk yemiş gibi oldu. Kıskançlık duymaya hiç hakkı yoktu. Eğer gerçekten onun arkadaşı olsaydı, onun için mutlu olurdu. Ama değildi. Çünkü onu kendi elde edemeyecek dahi olsa, bunu en güzel kızın yapabilmesini de istemiyordu.

Georgette'yi süzdü, onun gerçekten Julianne ile müsabakada üstünlük sağlamak için mi arkadaşlık ettiğini merak etti. O hesapçı cadının teki miydi? Yoksa Tristan'ın kız kardeşi ile dürüst bir arkadaşlık mı kurmuştu? Tessa, kendi vardığı hükme güvenemezdi çünkü bu konuda tarafsız düşünemiyordu.

Çok geçmeden loca, kızların ebeveynlerinin hücumuna uğradı. Tristan babalarıyla el sıkıştı. Anneler düşesin etrafında toplandı. Herkes heyecanla çene çalıyordu. Tessa kızların annelerini karşılamaya çabalasa da hiçbirisi onunla ilgilenmedi. Gülümseyerek kalabalığın içinde dolaşp hissettiği kadar önemsiz olmadığını göstermeye çalıştı, lakin bu çabası hiçbir sonuç vermedi. Kimse farkına varmıyorsa ne diye uğraşmalıydı ki?

Tam locanın arka tarafına, Jane ile konuşmaya gidecekti ki vazgeçti. Yardımcısı, Bay Hodges ile, Anne'in balosunda dans

ettiği genç adamla sohbet ediyordu. Çifti rahatsız etmeyi istemediğinden balkona çıkıp, parterde arı kovarı gibi sağa sola hareket eden insanlara boş gözlerle baktı.

Tristan'ı Georgette ile beraber gördükten sonra, dükün o kızı seçeceğini tahmin etmeye başlamıştı. Hem de büyük olasılıkla fazla vakit kaybetmeden. Bu geceden sonra usulen yapılması gerekenler dışında bu defter kapanacaktı. Bunun düşüncesiyle kalbi sızladı.

Georgette'ye karşı hoş duygular besliyor muydu? Georgette onu seviyor muydu? Yoksa sosyal mertebenin gerekleri yüzünden mi evleneceklerdi? Tessa iç çekti. Onun kalbini aşka açmasını sağlayıp, çöpçatanlık mesleğinde ilerlemeyi ümit etmişti. Safça, onun çöpçatanlığı göreviyle sosyetenin saygısını kazanacağını düşünmüştü. Bu gece, sanki bir hizmetçiden farkı yokmuş gibi onu görmezden gelmişlerdi. Ne yaparsa yapsın, onların kendisi hakkındaki düşüncelerini değiştiremeyecekti.

Tristan'ı ve kendisini başarısızlığa uğratmak yoksa kaderi miydi?

Tessa, ona yardım etmeyi bırakmamayı kafasına koyarak sırtını dikleştirdi. İnsanlar ne düşünürse düşünsün umurunda değildi. Aslında umurundaydı çünkü mesleği onun için çok önemliydi. Pek çok genç kadının mutlu evlilik yapmasına yardımcı olmuş ve hayatlarını sonsuza dek değiştirmişti. Onlara asla kendi sahip olamayacağı bir şeyi vermişti.

“Burada yapayalnız ayakta ne yapıyorsunuz?”

Tristan'ın derinden gelen sesiyle sıçradı. “Ah, beni şaşırttınız,” dedi, elini hızla çarpan kalbine bastırarak.

Dük yanında durdu. “Nerelere daldınız böyle?”

Tessa omuz silkti. “Georgette ile olan mülakatınızı merak ediyordum.” Oldu işte, sesini mükemmel bir şekilde tarafsız çıkarmayı başarmıştı.

“Umduğum gibi hayat dolu birisi.”

Tessa kuruyan dudaklarını ıslattı. “Anlaşabileceğiniz birisi mi?”

“Ondan yeterince hoşlandım.”

Tristan hislerini olduğundan az dile getirse de zaten Tessa duyduklarını idrak edecek durumda değildi. Tessa ona baktı. “Sevinmiş olmalı. İlk bölümün tamamını onunla geçirdiniz.”

“Perde inene dek zamanın nasıl geçtiğinin farkına varmadım.”

Duydukları Tessa’nın midesine oturdu. Georgette başını öyle döndürmüştü ki diğer kızları unutmuştu.

Düşesin samimi bir havayla, “İşte buradalar,” diyen sesini duyunca ikisi de dönüp baktı. Düşes yanında Anne ile birlikte onlara doğru geliyordu.

Tessa, Tristan’a yaklaştı. “Lord ve Leydi Broughton’u, ant-rakhta bizi ziyaret etmeleri için davet ettim,” dedi alçak sesle. “Umarım bu size rahatsızlık vermez.”

“Tabii ki hayır. Peki ama Broughton nerede?”

Anne telaşla yaklaştığında heyecandan titriyordu. Elini kalbine götürerek ofladı.

Tessa kaşlarını çatarak, “Anne, ne oldu?” diye sordu.

“Geoffrey sizden izin almam gerektiğini söyledi. Ekselans-ları, yanımızda bir misafir getirebilir miyiz? Kocamla birlikte koridorda bekliyor.”

Tristan, “Arkadaşınıza kapımız açık,” diye cevap verdi.

Tessa arkadaşının buna nasıl cüret ettiğine şaşırarak merakla baktı. “Kimden bahsediyorsun?”

“Seni şaşırtacağım.” Anne hızlıca diz bükerek selam verip döndü ve aceleyle uzaklaştı.

Düşes tek camlı gözlüğünü tutarak Tessa’yı süzdü. “O beyefendiyi görmeye pek de hevesli görünmüyorsunuz.”

“Açık konuşmak gerekirse şaşkınım.” Tessa, Tristan’a döndü. “Arkadaşım adına özür dilemeliyim.”

Dük başını salladı. “Broughton’un bir arkadaşıyla tanışmak beni rahatsız etmiyor.”

Tessa, Broughton’un neden izin almak için Anne’i gönderdiğini merak etti, ama bunu dile getirmedi.

Tristan kafasını uzatıp, selamlaşmak için elini kaldırdı. “İşte Broughton ve karısı buradalar. Diğer beyefendiyi göremiyorum.”

Tessa bakındı, ama önündeki uzun boylular yüzünden bir şey göremedi.

“Gelin, yanlarına gidelim,” dedi düşes.

Kalabalığın arasında ilerlerken, Tessa Anne’in garip davranışına anlamlı bir açıklama getirmeye çalıştı ama bunu başaramadı.

Düşes ona kurnazca baktı. “Belki de arkadaşınız sizin için çöpçatanlık yapıyor.”

Tristan’ın annesinin söylediklerini duyduğundan emin, yüzü kızardı. “Herkesin önünde beni asla utandırmaz.” Ama Anne’in niyetinin pek de önemli olmadığını fark etti. Düşes bir varsayımında bulunmuştu, bunu diğerleri de yapacaktı. Tessa, o kişinin takdiminin diğerlerinin de dikkatini çekeceğinden korkarak sindi. Of, niye Anne’i kenara çekip bir açıklama yapmasını istememişti? Her şey o kadar hızlı gelişmişti ki, buna fırsatı olmamıştı.

Yanlarından geçerken pek çok kişi onları süzüyordu. Tessa, rahatsızlığını belli etmemeye kararlı bir şekilde dik durdu. Neredeyse locanın en arkasına gelmişlerdi ki Lord Broughton’u gördü. Onun yanında Anne durmuş, kıvrıcık saçlı, kısa boylu, atletik yapıda bir adamla konuşuyordu. Adamın yüzü sadece yandan görünüyordu. Tessa’nın ellerinin üstü karıncalanmaya başladı. Bu adam bir yerden tanıdık geliyordu.

Kıvrıcık saçlı adam dönüp doğruca gözlerinin içine baktı. Tessa’nın başından aşağı kaynar sular döküldü. *Hayır, olamaz. Hayır, hayır, hayır.*

Tessa olduğu yerde kaldı. Damarlarındaki kanın hepsi çekilmişti.

“Bayan Mansfield, rahatsız mısınız?” diye sordu düşes.

Tessa söylenenleri idrak edebilecek durumda değildi.

Anne öne atılıp Tessa’nın ellerini kavradı. “Bu bir mucize, öyle değil mi?” dedi kısılan sesiyle. “Ağabeyim eve döndü.”

Kalabalık hareketlendi, fısıltıları Tessa’nın kulaklarında uğulduyordu.

Anne, Tessa’nın ellerini bırakıp kenara çekildi. Yüzbaşı Richard Mortland topallayarak yaklaştı ve neredeyse Tessa’nın burnunun dibinde durdu. Yüzünde kaşından yanağına doğru inen hilal şeklinde bir yara izi vardı. Kahverengi badem gözlerinin etrafı, gülüşüne hafiften üzüntülü bir hava vererek ince ince kırışmıştı. “Merhaba, Tessa.”

Etraftakilerin iç çekişleri locada yankılandı.

Tessa’nın, kargaşanın nedenini durmuş beyniyle kavrayabilmesi için bir müddet geçmesi gerekiyordu. *Eyvahlar olsun, ona ilk ismiyle hitap etmişti.*

“Affedersiniz, Bayan Mansfield.” Richard başını eğip ayak kabısının burnunu yere sürttü. “Niyetim, nasıl anlatsam, sizi gücendirmek değildi. Lütfen korkunç hatamı affedin.”

Anne elini Richard’ın omzuna koydu. “Tessa tabii ki seni affeder.” Etrafa bakındı. “Bayan Mansfield ile amcasıyla yaşamaya başladığı zaman tanıştık. Babam papazdı, o yüzden Lord Wentforth’u sık sık davet ederdik.”

Tessa tuttuğu nefesini bıraktı. Onun bu hatayı özellikle yaptığından şüphelense de, Anne’in açıklaması bunu örtbas etmişti. Ama böyle bir şeyi neden yapmıştı ki? Ve iki yıldır neredeydi? Sanki mezarından dirilip gelmişti.

Richard’ın gözleri, Lord Broughton onu Tristan ve düşesle tanıştırdınca, menfaatçi bir havayla parladı.

Locadaki herkes sıkış sıkış bir halde, iyice yanlarına yaklaşmıştı. Lord Broughton boğazını temizledi ve onlara seslendi. Ka-

rısının ağabeyinin Toulouse'ta savaşıırken kaybolduğunun bildirildiğini ve ölmüş olduğunun varsayıldığını açıkladı. Çatışmada yaralanmış ve geride bırakılmıştı. Çatışma şiddetlenirken, köylü bir Fransız aile onu bulmuştu. "Ölümden dönmüş ve iki yıl boyunca iyi kalpli aile tarafından bakılmış," dedi Broughton.

Richard'ın kız kardeşinin yanağından öpmesiyle, kalabalıktaki kadınlardan iç çekme sesleri yükseldi. Birçoğu mendilleriyle gözlerini siliyordu.

Lord Broughton, "Umarım hepiniz bu gece verdiğimiz rahatsızlıktan ötürü bizi affedersiniz," diye devam etti. "Karım ve ben, Yüzbaşı Mortland'in dönüşüne duyduğumuz mutluluğa ortak olmanızı rica ediyoruz."

Alkışlar koptu. Richard başını eğdi, belli ki ona olan hayranlığın tadını çıkarıyordu.

Tessa kalabalığa bir göz attı. Fransız aile hakkındaki açıklama ona kuşkulu gelmişti. Bu masalın doğruluğunu sorgulayan bir tek kendisi miydi? Böyle fevkalade bir masalı pek tabii ki kendi kafasından yaratabilirdi. Her şey bir yana, iki senedir bir haber göndermemesini nasıl açıklayabilirdi?

Şükürler olsun ki, George amca burada değildi de bu komediye şahit olmamıştı. Aslında bütün ilginin Richard'a yoğunlaşmasından memnundu. O, yıllar evvel, sosyetenin arasına karışmayı hayal ederdi. Artık onların saygısını kazandığına göre, Tessa'yı muhtemelen görmezden gelecek ve zamanını daha önemli kişilerle tanışmaya harcayacaktı.

Onu izleyen bu kadar çok bakışın varlığından dolayı artık sakinleşmeliydi. "Anne, senin için o kadar mutluyum ki."

"Çok sevineceğini biliyordum."

Gülümsemeye çalıştı ama beceremedi.

Richard ağzını eliyle kapatarak, kız kardeşine fısıldadı. Anne, Tessa'ya dönüp, "Richard'ın sana sormak istediği bir şey var," dedi.

Elleri tekrar karıncalandı. Salondaki kadınların iç çekişlerini duyabiliyordu. Şüphesiz hepsi onu yakışıklı bulmuş ve bir kahraman olduğunu düşünmüştü, topallaması da milli görevini yaptığının bir ispatıydı. Ülkeye hizmet ettiği bir gerçektir. Yaralandığı belliydi. Suçluluk bir an içini yaksa da onun yıllar önce verdiği kararı hatırlayınca aklı başına geldi.

Kalabalığın sesleri, yüzbaşının ne söyleyeceğinin merakıyla yavaş yavaş azaldı. Richard çocukça başını eğdi. Tessa bu tuzağa düşecek değildi. Sekiz sene önce bu oyuna gelmişti, ama artık on sekiz yaşında saf bir kız değildi.

“Benimle fuayede biraz dolaşırsınız diye ümit ediyorum,” dedi.

Tessa, “Çok nazıksınız Yüzbaşı, ama daha yeni buluşmuşken kız kardeşinizden sizi ayıramam,” dedi. Onun biraz önceki patavatsızlığına inat, ona resmiyetle ettiği hitabı iyice vurgulamıştı.

Anne başını salladı. “Benim için endişelenmemelisin. Bu kadar basit bir zevkten, ağabeyimi ve en yakın arkadaşımı nasıl mahrum edebilirim?”

Tessa telaşlandı. Richard’la tek başına hiçbir yere gidemezdi. “Bu akşam düke refakat etmek zorundayım.”

Anne’in kaşları çatıldı. “Eminim biraz vakit ayırabilirsin.”

“Ekselanslarının hizmetindeyim.”

Onun sözleriyle kalabalıkta fısıltılar koptu. Teklifi geri çevirmesinin tepki yarattığının farkındaydı, ama Richard’ın onu tuzağa düşürmesine izin veremezdi.

Düşes araya girdi. “Küçük hanım, yüzbaşıyla bir tur attınız diye kimse sizin hakkınızda kötü düşünmez.” Oğluna baktı. “Tristan?”

Tessa gözleriyle yalvardı. “*Tristan, bu adamdan nasıl kurtulmaya çalıştığımı göremiyor musun?*”

“Bayan Mansfield istediği gibi davranmakta serbest,” dedi düğ.

Herkes onları izliyordu. *Yer yarılrsa da içine girsem.* Richard kolunu uzattı. “Benimle biraz dolaşır mısınız?”

Anne’in yüzündeki hayrete düşmüş ifadeyi görünce reddedemeyeceğini anladı. Koluna girince içini bir tiksinti kapladı. Onun gözlerindeki muzaffer bakışı görünce öfkesi kabardı. Tessa’nın bunu reddedemeyeceğini bildiği için herkesin önünde teklif etmeyi kafasında önceden kurmuş olmalıydı. Onu böyle mecbur etmesine kızarak, yüzbaşına kraliçelere yakışır mağrurlukta bir bakış attı.

Tessa, locadan ayrılırlarken ona yönelmiş olan tenkitçi bakışların farkına vardı ve oldukça hatalı davrandığını anladı. Şüphesiz onun tavrını terbiyesiz bulmuşlardı. Onlara göre, Richard aile ocağına dönen bir savaş kahramanıydı. Yüzbaşı onları cazibesi ve mütevazı davranışlarıyla kandırmıştı, aynı onu sekiz sene önce kandırdığı gibi.

10. Bölüm

Richard onu kalabalık koridora çıkardığında, Tessa sakın sakın gülümsemeye çalıştı zira herkes onlara bakıyordu. Ne olursa olsun, duruşunu bozmamalıydı. Bir hata daha yapmaya hakkı yoktu.

İğrendiği bu adamla kısa bir yürüyüşe katlanabilirdi.

Merdivenlerden aşağı indiler. “Biraz önceki patavatsızlığım için beni affetmelisin,” dedi Richard. “Seni gördüğümde aklım öyle bir başımdan gitti ki görgü kurallarını tamamen unuttum.”

Dili tutulsa daha iyi olurmuş. Ona gerçekten inanacağını mı düşünmüştü? Ama niye düşünmesindi ki? Sekiz sene önce onun tatlı dille anlattığı her şeye kanmıştı.

Parterde gezinirlerken Tessa kalabalığı inceledi. İçlerinden pek çoğu onun bir yabancıyla olduğunu fark etmişti. Onların alaycı düşüncelerini tahmin edebiliyordu. *Evde kalmış çöpçatan kendisine bir adam bulmuş.*

Bütün olan bitenden sonra, niye ona dolaşmayı teklif ederdi ki? Yıllar önce, acı bir şekilde onun sadece servetinin peşinde olduğunu anlamıştı. Tessa bunun değişmediğine emindi.

Yüzbaşı yüksek sesle ofladı. “Bana böyle soğuk davranmak zorunda mısın? Arkadaşlığımızı yenileyebileceğimizi umuyordum.”

İki cihan bir araya gelse buna ihtimal yoktu. “O yüzden mi benimle dolaşmak için ısrar ettin?”

“Seninle yalnız konuşmak istedim, çünkü Anne’in yanında söyleyemeyeceğim şeyler var.”

“Bazı şeyler hiç söylenmese daha iyi olur.”

“Özür dilememe izin vermeyecek misin?”

“Diledin zaten. İki kere.”

“Seneler önce kötü bir şekilde ayrıldığımız için özür dilemek istiyorum.”

“Peki, kabul ediyorum.” Tessa başını eğdi. “Artık geri dönebiliriz.”

Richard kederli bir ifadeyle baktı. “Bu konunun bu kadar basit bir şekilde kapanmasına izin veremem.”

“Göğsünü dövüp, şakır şakır gözyaşı dökmeyi düşünmüyorsundur umarım.”

Yüzbaşı, sesine aşırıya kaçarak verdiği baştan çıkarıcılıkla “Hâlâ küçük cadaloz bir kızsın, öyle değil mi?” diye sordu.

Tessa, sessizliğinin hislerini ona belli edeceğini umarak, dilini tuttu.

Richard’ın bakışları alçalarak genç kadının ağzında yoğunlaştı. “Seni ne kadar çok düşündüğüm hakkında hiçbir fikrin yok.”

Tessa böyle bir tuzağa sekiz sene önce düşebilirdi, ama şimdi asla. “Kız kardeşini düşündüğün kadar mı?”

“İkinizi de özledim.”

“Evet, anlamaya başlıyorum. Hasretten öylesine eriyip bittin ki, Anne’e tam iki yıl boyunca yazmaya elin gitmedi bile.”

“Ağır yaralarım beni engelledi. İyileşmem aylar aldı.” İç çekti. “O zamanları net olarak hatırlayamıyorum.”

İşin içinden nasıl da kolayca sıyrılıyor. “O Fransız aile senin için yazamaz mıydı?”

“Okuma yazması olmayan köylülerdi.”

“Tabii, koca Fransa’da ailene haber gönderecek kimseyi bulamadılar.”

“Bunu bir kadının anlaması neredeyse imkansız. Savaş mağ-

duru bir ülke, karışıklık ve zorluklarla doludur. Wellington bile Toulouse Savaşı'nı komuta ederken Napoleon'un tahtını terk ettiğinden habersizdi."

"İtiraf etmeliyim ki kafam karıştı. Savaş neredeyse bir sene önce sona ermemiş miydi?"

Richard, Tessa'yı fuayenin kenarına götürdü. "Bana inanmıyorsun. Topallamam bile seni inandırmaya yetmiyor."

"Çektiğin acılar için üzgünüm, ama seçimini kendin yaptın."

"Hiçbir şeyi ben seçmedim." Badem gözlerine sahte bir acı doldu. "Amcan sana bunu farklı anlatmış olabilir, ama bana başka seçenek bırakmadı."

Onun, amcasıyla konuştuğu her şeyi duyduğu hakkında bir fikri bile yoktu.

Yüzbaşı, Venüs ve Mars'ın aşkla sarılmasını tasvir eden bir tablonun önünde durdu. "Sana karşı hâlâ duygularım var," diye fısıldadı.

Tessa ani bir nefes alarak, elini çekmeye çalıştı, ama o parmaklarıyla elini sıkıca kavramıştı. Bir kalp atışı süresince içine korku doldu ama kaygılandığını ona asla göstermeyecekti. Omurgasını düzeltti ve ona en gururlu bakışını attı. "Kalabalığın havası beni boğuyor. Lütfen beni artık locaya geri götür."

"Hayır, söyleyeceklerimi lütfen dinle. Sekiz senedir bunları içimde tuttum. Senin için her şeyi tehlikeye atmaya hazırdım çünkü seni sev..." sözünü tamamlayamadan Tessa araya girdi.

"Şişt." Onu neredeyse orada bırakıp gidecekti, ama locaya tek başına dönmesi dedikoduları daha da arttıracaktı. Zaten Richard'a olan düşmanlığının farkına varmışlardı. Onların eline daha fazla malzeme veremezdi.

Yüzbaşı sanki acı çekiyormuş gibi gözlerini bir müddet kapattı. "Beni affet. Duygularım aklımı başımdan aldı. Bunları konuşmanın ne yeri ne de zamanı."

“Kendine geldiğine göre locaya dönmemize izin ver. Görevlerim var.”

“Senin güvenini kazanana kadar olmaz.”

Belli ki genç kadının hâlâ her dediğine inanan o aptal kız olduğunu düşünüyordu. Tessa tehditkar bir sesle, “Senin gibilerine güvenmeyi ne istiyor ne de buna ihtiyaç duyuyorum,” dedi.

“Asil olarak doğmadım belki ama bir beyefendiyim. Yıllar önce aramızda geçenler dudaklarımın arasından asla çıkmayacak.”

Ama bir keresinde çıkmıştı.

“Bana güvenmiyorsun,” dedi. “Zannettiğin gibi bencil biri değilim ama aptal da değilim. Toplum tarafından ailemin ayıplanmasını göze alamam.”

Tessa’nın, ondan kuşkulanan için pek çok sebebi vardı, ama ona güvenip güvenmemesinin bir önemi yoktu. Nasılsa bu iş onun ağzının sıkılığına kalmıştı.

“Evden ayrıldıktan sonra senin hakkında endişelendim, ama sana yazamadım. Amcanın gazabından korktum.”

“Başka bir kelime daha duymak istemiyorum.” Richard onu hiçbir zaman umursamamıştı. Amcasıyla konuşurken duyduklarından bunu biliyordu.

Onun buram buram brendi kokan nefesi yanaklarına değdi. “Ana kıta için yola çıkmadan önce Anne’e birkaç satır bir şeyler yazmıştım. Tek yapabildiğim sağlığını sormaktı. Başka bir şey şüphe uyandırabilirdi.”

Genç kadının öfkeden midesi bulanıyordu. Yüzbaşının bahsettiği, bir hafta önce Anne’in verdiği mektuptu. Tessa, karşısındaki tabloya bakıyor ama aslında aklı düşüncelerinde, tabloyu görmüyordu.

Richard, “Arkadaş olamaz mıyız?” diye sordu.

Anne’in hatırına bir koşulla onun uzattığı zeytin dalını kabul edecekti. “Kız kardeşine olan saygımdan ötürü, resmi bir tanışıklığımız olacak.”

“Kabul etmem gerektiğini düşünüyorum, yine de zamanla tekrar arkadaş olabiliriz diye umuyorum.”

Ona verebileceği tek şey bir ateşkesten ibaretti, o da bir tek Anne’i düşündüğü içindi. Buna rağmen devamlı dikkatli davranacaktı, onun yüzünden en büyük korkusu başına gelmişti. Richard sırlarını kimseye açıklayamazdı, çünkü bu ikisine de çok fazla şey kaybettirirdi.

Tristan, sırtını misafirlere vererek balkonun korkuluğunu kavradı. Ortalıkta dolanıp boş laflar edecek durumda değildi. Damarlarında öfke kaynıyordu. Hissettiği, Mortland’in suratına bir yumruk atma isteği hâlâ geçmemişti.

O bir hiç olan sonradan görme, Tessa’ya ilk ismiyle hitap etmeye nasıl cüret ederdi? O alçak küstah herkesin önünde genç kadını sahiplenmişti. Tessa’ysa hayalet görmüş gibi olduğu yerde ona bakakalmıştı. Başka ne yapabilirdi ki? Leydi Broughton gençliklerindeki tanışıklığı mazeret gösterse de, Tristan zerre kadar bunun yanlışlıkla söylediğine inanmamıştı. Kaba herif, kalabalığı hilesine alet etmişti, Tristan bu tipleri tanırdı. Babası annesini kendi çıkarı için yalan dolanla kullanırdı. Tristan daha gencecik yaşında, onun verdiği sözlere ve gösterdiği mazeretlere inanmaması gerektiğini öğrenmişti. Mortland’in müphem masasına da inanacak değildi. Maalesef Tessa’nın yüzbaşının gerçek yüzünü göremeyeceğinden korkuyordu.

Belki de Tessa’ya yeterince güven vermemişti. Sonuçta genç kadın Mortland’le dolaşmayı bir kereden çok reddetmişti. Ama annesi onu genç kadına gitmesi için izin vermeye zorladığında, Tessa’nın kendisine nasıl yalvaran gözlerle baktığını unutamıyordu. Yoksa Tessa içten içe Mortland’le gitmek mi istemişti?

Tristan dişlerini sıktı. Lanet olsun, o adamın ona layık olmadığını göremiyor muydu? Her şey bir yana ona ilk ismiyle hitap

etmişti. Hiçbir onurlu adam, bir kadına bu kadar saygısızca davranmazdı.

Onu öpüp ellediği geceyi hatırlayarak başını eğdi. Kim oluyordu da başkasını suçluyordu?

Hawk yaklaşıp bir müddet sessiz kaldı. “Yemeği fazla mı kaçırdın? Çatır çatır çatlayacak gibi duruyorsun”

“Cehenneme kadar yolun var.”

Hawk kalçasını balkonun korkuluğuna dayadı. “Onu kıskanıyorsun galiba.”

Tristan mırıldanarak pis bir küfür etti.

Hawk omuzlarını sarsa sarsa kahkahayı bastı.

“Lanet olsun, onun hakkında endişeleniyorum.”

“Mortland’dan haberin var mıydı?”

Tristan başıyla onayladı. “Broughton bana Mortland’in kayboluşu hakkında araştırma yaptığını söylemişti. Adamın kesinlikle ölmüş olduğunu düşünüyordu. İki yıl boyunca bir tek haber gelmemişken kim farklı düşünebilirdi ki?”

Hawk, “Fransız ailenin, yalnız bir savaş dulundan oluştuğuna şüphe yok,” dedi.

“Herkes onun hikayesine inanmış görünüyordu.” Tristan’ın çenesi kasıldı. “Bayan Mansfield’in de inanmış olmasından korkuyorum.”

“Buna emin değilim. Onunla dolaşmaya isteksiz görünüyordu.”

Hawk’a inanmak istiyordu ama anlam veremediği Tessa’nın yalvaran bakışlarını unutamıyordu. “İsrar edişi bana Bayan Mansfield için kötü niyetinin olduğunu düşündürüyor.” Gitmek istemiş miydi yoksa onu kurtarması için sessizce yalvarmış mıydı?

“Büyük ihtimalle servetinin peşindedir.”

“Onu korumalıyım,” diye mırıldandı Tristan.

“Asıl yüzbaşığı korumalısın,” dedi Hawk. “Burdan çıkarlar-ken Bayan Mansfield ona onu öldürecekmiş gibi bakıyordu.”

“Onlar gideli epey oldu. Gidip onu bulmalıyım,” dedi Tristan.

Hawk bu fikirden hoşlanmadığını belirten bir ses çıkardı. “Sosyetenin evliliğe en uygun dokuz güzeli senin ilgini çekebilmek için rekabet halinde, sense hiç alakası olmayan birinin peşinden gitmek istiyorsun.”

Tristan aklını şaşırmış olduğunun farkına vardı. Aday kızlar hakkında gelişigüzel düşünmekten başka bir şey yapmamıştı. Georgette ile ettiği sohbet esnasında bile o durmadan konuşurken zihni başka yerlerde gezinmişti. Ani bir şaşkınlıkla, yanında olmadıkları müddetçe o kızları nadiren düşündüğünün farkına vardı. Oysa Tessa’yı her gün düşünüyordu. Ve her gece. Özellikle geceleri, onun yatağındaki çıplak hayali aklına düşünce.

Hawk onu dikkatle süzdü. “Kara sevdaya düşmüş gibi bir halin var. Bayan Mansfield’le aranızda olan nedir?”

Tristan gerildi. “Sadece onun iyiliğini istiyorum. Onu koruyacak bir tane erkek akrabası bile yok.”

“Ağabeyiymişsin gibi yani?”

“Kapa çeneni. Ben onu kurtarmaya gidiyorum.”

“Ve dedikoduculara malzeme vereceksin, öyle mi? Bu hiç iyi bir fikir değil, dostum.”

“Hiç umurumda değil.” Ardından onu durdurup konuşmak isteyenleri görmezden gelerek misafirlerin arasından ilerledi. Tessa güç durumdaydı. Onu korumalıydı.

Tristan, merdivenlere vardığında, kendisini yerlerine geçmek için acele ederek üstüne yürüyen kalabalığın arasında buldu. Gösteriyi izlemeye gelmiş insanların arasından ite kaka geçerken devamlı özür dileyip durdu.

Fuayeye vardığında derin bir nefes alarak gözleriyle gitgide azalan kalabalığı taradı. O neredeydi?

Birkaç adım atınca Tessa’yı gördü. Mortland’le bir tablonun önünde duruyorlardı. Adımlarını yavaşlattı. Belki de yok yere endişeleniyordu. Bir terslik varmış gibi bir halleri yoktu.

Yüzbaşı omzunun üzerinden bakınca Tristan'ı gördü. Mortland ona avını sahiplenene yırtıcı bir hayvanmış gibi bir bakış attı. Ardından onun eldivenli elini tutarak dudaklarına götürünce Tessa irkildi.

Tristan'ın aklı başından gitti. Hızlandı ve yanı başında durdu. Tessa kıpkırmızı olmuş yüzünü aniden ona doğru çevirdi. Ardından yüzbaşının tuttuğu elini yanmış gibi aniden geri çekti.

Tristan dövüşmeye hazırlanır gibi bacaklarını genişçe ayırıp kasıldı ve Mortland'e öfkeyle baktı.

Mortland'in yakışıklı suratında keyiflenmiş gibi gülümseme belirdi. "Bayan Mansfield, belli ki sizi görevinizden çok alıkoydum."

Tristan kolunu Tessa'ya uzattı. "Size eşlik edebilir miyim? Antrakt birazdan sona erecek."

"Evet, lütfen." Genç kadın, yüzü hâlâ kırmızı, parmaklarıyla onun kolunu tuttu.

Mortland eğilerek selam verdi. "Bana vakit ayırarak verdiğiniz zevk için teşekkür ederim, Bayan Mansfield. Sizi, şimdilik, daha fazla alıkoyamayacağım."

Merdivenleri çıkarken ne o ne de Tristan tek kelime bile etmedi. Tessa bir şey söylemeye cesaret edemiyordu, o kadar sarsılmıştı ki konuşabilmek için kendine yeterince güvenemiyordu. Richard elini öpmeye nasıl cüret ederdi? Ah, ona kalsa bunu nezaket icabı yaptığını söyleyecekti, ama Tessa onun bunu Tristan'ı gördükten sonra hususi yaptığını biliyordu. Richard'ın zamanlaması tesadüf değildi. Onun amacının, Tristan ve diğer herkesin aralarında duygusal bir yakınlık başladığını düşünmesi olduğunu tahmin ediyordu. Onun aşk acısı çeken sevgiliyi oynamasını hoş göreceğini sandıysa, bunun öyle olmadığını ona bir güzel öğretecekti.

Tristan'la locaya girdiklerinde kızların anneleri ona kuşkuyla

baktı. Tessa yüzbaşıyla dolaşmaya gösterdiği isteksizliğin dedikodusunu yaptıklarını tahmin edebiliyordu. Uzun süren yokluğu ve Tristan'la geri dönüşü, muhtemelen onların kendisi hakkındaki kötü düşüncelerini daha da alevlendirmişti. Şüphesiz bunu evde kalmışlığı ve mesleğine ilave bir diğer kişilik hatası olarak görmüşlerdi.

Tristan durdu ve konuşmaya başlayacakmış gibi nefes aldı ki, Anne yanlarında biterek onu bundan vazgeçirdi. Eğilerek selam verdi ve özür dileyerek uzaklaştı.

Anne kaşlarını çattı. "Richard nerede?"

"Aşağıda." Tessa eldivenli ellerini yumruk yaparak sıktı. O hiç değişmemişti. Richard bu gece mecbur ederek Tessa'ya istediğini yaptırmıştı, ama genç kadın onun bir daha bunu asla yapmasına izin vermeyeceğine kendi kendine yemin etti.

Anne onu kenara çekti. "Ağabeyim sana onunla dolaşmanı teklif ettiğinde niye kaşlarını çattın?"

"Bütün ilgiyi üzerime çekti." Tessa'nın sinir bozukluğundan göğsü bir inip bir kalkıyordu. "Doğrusu onu vazgeçirmeye çalışmadığın için hayal kırıklığına uğradım."

Anne şaşkınlaştı. "Bunda bir zarar görmedim."

"Dükün bütün misafirlerinin önünde mi?" Tessa sert bir tonda konuştu ve Anne'in sersemlemiş halini görünce irkildi.

"Ama hepimiz arkadaşız," dedi Anne. "İtiraz edeceğini bilsem onu vazgeçirirdim. Düşes ve Shelbourne gitmeni onayladı."

"Kalabalık onları izlerken karşı çıkamazlardı."

"Hemen kabul etseydin onların onayına gerek kalmazdı. Açıkçası, antrakttaydık ve o yüzden neden bunu kabul etmemeye çalıştığını anlamıyorum."

Tessa başını salladı. "Burada olmamım tek bir sebebi var, dükün görüşmelerine yardımcı olmak. Çöpçatanlık mesleğimi ciddiye aldığımı biliyorsun. Locadan ayrılmam bu işi önemsemiyormuşum havasını uyandırdı."

“Seni rahatsız etmek istememiştim,” dedi Anne elleri titreyerek. “Düşünmeden edemediğim Richard’ın geri dönüşüne o kadar çok sevindim ki...”

Tessa irkilerek, “Anlıyorum,” dedi. Richard, kız kardeşinin mutluluğundan yararlanmıştı. Onun bunu yapmaya devam edeceğini biliyordu.

Anne sertçe yutkundu. “Seni o kadar alıkoyduğu için Geoffrey Richard’a kızgın. İlk defa onun öfkeli konuştuğuna şahit oldum.”

“Kocanın kızgın olduğu kişi *sen* değilsin.”

“Richard’m eve dönüşünün mutlulukla karşılanacağını düşünmüştüm ama düşüncesizliğimle her şeyi mahvettim.” Tessa’ya perişan bir halde baktı. “Geoffrey, Richard’ı Shelbourne’un locasına getirmeyi onaylamamıştı ama ben aptalca ısrar ettim. Sabırsızlığımın muhakeme gücümün önüne geçmesine izin verdim.”

“Anlıyorum. Bütün bunlar oldu ve bitti, hepsini unutacağız.” Ama asla unutmayacaktı. Richard, tek istediğinin arkadaş olmak olduğunu söylese de yaptıkları bir nebze bile değişmediğini gösteriyordu. En az eskisi kadar entrikacıydı.

Richard topallayarak locaya girdiğinde Tessa vücudunun ürpermesine mani olamadı.

Anne’le göz göze gelen Richard, onlara doğru yaklaştırmaya başladı. “Anne, seni Bayan Mansfield’in yanında bulacağımı tahmin etmeliydim.”

“Richard, Tessa’dan özür dile,” dedi Anne. “Onu görevinden çok uzun bir süre alıkoydun.”

“Kendimi ona öyle bir kaptırmışım ki vaktin nasıl geçtiğini fark edemedim.”

Tessa onu kalabalık locada yalanlayacak değildi.

Lord Broughton yüzünde tedirgin bir ifadeyle yanlarına geldi.

“Anne, Richard. Artık locamıza dönmeliyiz,” dedi. “Gösteri her an başlayabilir.”

“Bayan Mansfield, kız kardeşim ve ben sizi yakında ziyaret edeceğiz,” dedi Richard. “Sizinle eski günlerden konuşmak için sabırsızlanıyorum.”

Anne yanlarındayken Tessa’nın bunu reddedemeyeceğini biliyordu. Ona gözdağı verdiğini sanıyorsa yanılıyordu. “Ne kadar tuhaf değil mi?” dedi. “Aynen bunu söyleyeceğinizi tahmin ediyordum.”

Richard, “Çünkü eski arkadaşız,” diyerek güldü.

Tessa ona öfkeyle baktı. *Hayır düşmanız ve beni bir daha asla köşeye sıkıştıramayacaksınız.*

11. Bölüm

Ertesi gün Tristan ve Hawk, adaylar hakkında tartışmak üzere kararlaştırılan görüşmeye katılmak için kırmızı misafir odasına girdiler. Tessa, annesinin karşısındaki koltuğa, Julianne'in yanına oturmuştu.

Düşes, "Geç kaldın," dedi.

"Özür dilerim." Tristan, bu toplantıyı kabul ettiğine pişmandı. Görüşmeler hakkında bir nebze düşünebilmiş olsa, onlara seçimini yaptığını söyleyebilirdi; ama aksine durmadan Tessa hakkında düşünmüştü. Tessa'nın yüzbaşına verdiği tepkiler aklına geldikçe, yatağında saatlerce gözünü kırpmadan durmuştu ve en sonunda Tessa'nın Mortland'in haddini aşan tavırlarını hoş karşılamadığına kanaat getirmişti. Yine de emin olmak için onunla konuşması gerekiyordu. Genç kadın yüzbaşı için ne hissediyorsa hissetsin, Tristan onu uyarmaya niyetliydi. Dün gece şahit olup duyduklarından sonra yüzbaşının ahlaksız adamın teki olduğunda emindi.

Yerlerine geçtikten sonra Hawk'a bir bakış attı. Arkadaşının yüzündeki belli belirsiz sırtmanın sebebi toplantı öncesi yaptıkları ciddi konuşmalardan ötürüydü. Tristan'ın talebi üzerine; Hawk, kuzeni Albay Henry Betham'dan Mortland'in askeri kariyerini araştırmasını isteyecekti. Bugün daha erken saatlerde,

Tristan bir Bow Caddesi dedektifini* Mortland'i şehirde izlemesi için tutmuş ve onun her hareketinden haberdar olmayı istemişti.

Julianne Tessa'ya döndü. "Herkes siz ve Yüzbaşı Mortland hakkında meraklanıyor. Bize her şeyi anlatmalısınız."

"Anlatacak bir şey yok. O benim arkadaşımın ağabeyi."

Julianne başını eğdi. "Bence yüzbaşı size aşık oluyor."

Tristan elleriyle iskemlenin kollarını sıktı.

"Kızım, münasebetsizlik yapıyorsun," dedi düşes.

Tessa, "Bunun önemi yok, Ekselansları," diye söze başladı. "Evlenmeye niyetli olmadığım için buna heveslenen her beyefendiyi vazgeçiriyorum."

Julianne'nin şaşkınlıktan gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ama, neden?"

Tessa pişkince başını sallayarak, "Çünkü özgürlüğümden ve çöpçatanlık mesleğimden vazgeçmek istemiyorum," dedi.

Tristan kaşlarını çattı. O, daha önce de evlenmeye niyetinin olmadığını söylemişti. Tessa dışında tanıdığı bütün kadınlar evliliği sanki Kutsal Kase**ymiş gibi görüyordu. Ama zaten Tessa, şimdiye kadar tanıştığı başka hiçbir kadına benzemiyordu.

Düşes tek camlı gözlüğünün bağlı olduğu kurdeleyle oynadı. "Sınırlı geliri olan bir hanım, bir yardımcı olarak saygıdeğer bir rol üstlenebilir; ama sizi çalışmaya, hem de hor görülen çöpçatanlık mesleğinde çalışmaya zorlayacak bir maddi ihtiyacınız yok."

* Bow Street runners: Londra'nın ilk profesyonel polis gücü, Bow Caddesi Yargıçlar Odası'na bağlı çalışıp işlenen suçların araştırmasını yaparlardı. 1749'da kurulan grup 1839'da çıkan Polis Kanunu ile işlevini yitirmiştir. Grubun çalışma prensipleri Polis Kanunu'na rehberlik etmiştir. (Çev. N.)

** Kutsal Kase: Hristiyanların, Hz. İsa'nın çarmığa gerilmeden önce Havarileri ile birlikte yediği son akşam yemeğinde içinden şarap içtiğine inandıkları kase. Yine efsaneye göre Hz. İsa çarmıktayken akan kanı bir havarisi tarafından bu kaseye doldurulmuştur. Hristiyanlık tarihinde pek çok savaş bu kase'nin bulunması adına yapılmıştır. (Çev. N.)

“Yardıma ihtiyacı olan, evliliğe istekli kızlara yararlı bir hizmet sunuyorum,” diye cevap verdi Tessa. “Geçen sene altı tane başarılı eşleştirme yaptım. Mesleğim alışılmışın dışında, ama saygı duyulacak bir meslek. Yanlış anlamayın ama oğlunuza da buna benzer bir hizmet veriyorum.”

Hawk dirseğiyle Tristan’ın kolunu dürttü. Tristan da onu geri dürttü.

Düşes onlara kızgın bir ifadeyle baktı. “İkiniz okullu çocuklar gibi davranmayı keser misiniz?”

“Görüşmeler konusuna geri dönmeliyiz,” dedi Tristan.

Düşes, oğlunu kovar gibi bir el hareketi yaptı ve kıstığı gözle riyle Tessa’ya döndü. “Bekar kalmaya neden bu kadar kararlısınız? Bu çok da alışlagelmiş bir durum değil.”

Tessa, omuzlarını silkti. “Amcamın serveti bana özgürlüğü mü bağışladı. İstedğim gibi davranabilirim. Hiçbir adam bana nereye gidebileceğimi, ne satın alabileceğimi ya da kiminle arkadaşlık edebileceğimi söyleyemez.”

Julianne ellerini önünde birleştirip derin bir nefes aldı. “Of, bu harika olmalı.”

Tristan kız kardeşine sinirli bir bakış attı, ama Julianne onu görmezden geldi.

Tessa, Julianne’e döndü. “Beyler, zeka konusunda kendilerinin daha üstün olduğunu düşünüyor. Bizim doğru kararlar veremeyeceğimizi düşünüp, bizi çocukmuşuz gibi yönetmek istiyorlar.”

Tristan bununla alay eder bir hava takındı. “Akli başında hiçbir adam böyle akılsız bir karısı olsun istemez.”

“O zaman kızlara bir koca bulabilmeleri için neden zekalarını saklamaları öğretiliyor dersiniz? Çünkü bence erkekler o kadar zayıf ki bizim cinsimizin tam anlamıyla en az onlarınki kadar zeki olduğunu kabul etmeyi kendilerine yediremiyorlar,” dedi Tessa.

Hawk elini alnına bastırdı. “Bayılacağım. Amonyak ruhum nerede?”

Düşes kaşlarını çatıp ona baktı. “Terbiyeni takınır mısın?”

Hawk sırttı. “Mecbur muyum?”

“Yeter!” diye çıkıştı Tristan. “Bırakın da görüşmeler meselesi halledelim.”

Tessa başıyla onayladı. “Herkesin fikrini duymaya heveslendiğinizi biliyorum.”

Diğerlerinin ne düşündüğü umurunda değildi, ama onları dinlemeye söz vermişti.

Tessa, Hawk’a döndü, “Efendim, görüşlerinizi bizimle paylaşır mısınız?”

Hawk abartılı şekilde ofladı. “Hanımları etkilemek için verdiğim bütün çabalara rağmen bir tanesi bile bana aşık olmadı. Kalbim kırıldı.”

Tristan gözlerini yuvarladı.

Tessa gülümsedi. “Belki Julianne’in bizimle paylaşacağı görüşleri vardır.”

“Ah, evet.” Julianne sırtını dikleştirdi. “En çok Georgette hoşuma gitti. Diğerleriyle ilgileniyor ve herkese karşı nazık.”

“Bir örnek verebilir misiniz?” diye sordu Tessa.

Genç kız başıyla onayladı. “Georgette, Amy Hardwick’c yardım etmek istedi. Amy o kadar utangaç ki diğerleri onu görmezden geliyor, ama Georgette kararlı bir şekilde benden yardım istedi. Amy’ye gözalıcı elbiseler seçmesinde yardımcı olduk ve onu saçını kesmesi için ikna ettik. Amy utangaçlığının üstesinden gelmek istiyor.”

“Leydi Georgette ile samimi arkadaş oldun,” dedi Tristan.

“Ve Amy Hardwick ile,” diye cevap verdi Julianne kendini savunurcasına.

Tristan başparmağını iskemlenin koluna vurdu. “Bayan Hardwick’e yardım ederken benim hakkımda konuşuyor musunuz?”

“Eğer görüşmeler için benden faydalandıklarını düşünüyorsan yanıyorsun. İkisi de bunu düşüneneğinden korktu, ama onlara senin adil düşünebilen biri olduğunu söyledim.”

“Benim fikrim,” dedi Tristan, “Arkadaşlığın yüzünden tarafsız olamadığın.”

Julianne, “Bu doğru değil,” dedi.

“Onlarla geçirdiğin vakti diğerleriyle de geçirdin mi?”

“Hayır, ama biliyorum ki Georgette ve Amy, o kızların içinde en iyileri.”

“Bu mantıksız. Diğerlerini onları tanıdığın kadar tanımadığını kendin söyledin,” dedi Tristan.

Julianne somurttu. “Onlardan daha güzel olduğu için Georgette’yi kıskandıklarını biliyorum.”

Tristan kaşlarını kaldırdı. “Belki de seninle olan arkadaşlığını kıskanıyorlar.”

Düşes araya girdi. “Kıskançlık olacaktır, kızlar birbirleriyle rekabet ediyor. Aralarında aceleyle kurulmuş arkadaşlıklar fazla sürmeyecektir.”

Julianne başıyla itiraz etti. “Amy ve Georgette birbirlerine asla düşman olmazlar.”

Düşes alaycılıkla burnunu çekti. “Muhtemelen haklısın. Leydi Georgette’nin Bayan Hardwick’i rakip olarak görmediği şüphesiz.”

“Anne, bu çok kötü. Bayan Hardwick diğerleri ona alımsız dediği için üzülüyor. Onun tatlı ve özverili olduğunu biliyorum.”

Düşes yelpazesıyla yüzünü yelledi. “Beni kötü olmakla itham etmeden önce kendi kalbini dinlemelisin. Ağabeyin için Leydi Georgette’yi seçerken, tatlı ve özverili olduğunu bilmene rağmen Bayan Hardwick’e tamamen kayıtsız kaldın. Bunu Bayan Hardwick’in alımsız oluşundan ötürü yaptığını inkar edebilir misin?”

Julianne burun kıvırdı. “Tristan, Amy’yi seçerse aynı şekilde memnun olacağımı söyleyecektim.”

“Ağabeyin yakışıklı bir adam,” dedi düşes. “Doğal olarak bir güzelle evlenmek isteyecektir.”

Hawk tam kahkahayı basacaktı ki Tristan onu bakışlarıyla uyardı.

Tessa, “Düşes, sizin görüşünüz nedir?” diye sordu.

Düşes başını hafifçe geriye atarak konuştu. “Kızların hepsi kibardı ve benden de biraz korkuyorlardı, gerektiği kadar. Leydi Georgette annesi gibi çok güzel. Ama Bayan Shepherd her cümleyi kıkırdarak bitirmesi talihsizliği konusunda annesine çekmiş. Leydi Elizabeth’e değinmem gerekirse, onu tavsiye edemeyeceğim.”

“Peki neden?” diye sordu Tessa.

“Annesi, Leydi Durmont’a tahammül edemiyorum. Kindar bir dedikoducu.”

Tristan çıkardığı ses ile sinirlendiğini belli etti. “Sadece sen annesinden hoşlanmıyorsun diye genç bir kızı eleyecek değilim.”

“Söyleyeceklerimi iyi belle. Leydi Durmont felaket bir kayınvalide olacaktır,” diye cevap verdi düşes.

Tessa araya girdi. “Düşes, Leydi Elizabeth’e itiraz etmeniz için başka bir sebep var mı?”

“Onunla pek az konuştuk aynı diğer kızlarla olduğu gibi. Kişilikleri hakkında fikrimin olması için onlarla daha fazla zaman geçirmeliyim.”

“Teşekkür ederim, Ekselansları,” dedi Tessa. “Fikirlerinizle çok yardımcı oldunuz.”

Tristan duyacağını duymuştu. “Gözlemlerinizi için hepinize teşekkür ederim.”

“Ama ya senin kararın ne?” diye sordu düşes.

Kesinlikle hiçbir kararı yoktu, ama bunu itiraf edecek değildi. “Bayan Mansfield, size eşlik edebilir miyim?” Tessa, başıyla

onay verince ikisi de ayağa kalktı. Tristan kararlarını veya kararsızlığını görüşmek üzere onu bir saat içinde ziyaret edip edemeyeceğini sormak istiyordu. Ardından kurnazca, Mortland hakkında ne bildiği konusunda genç kadının ağzını yoklayacaktı.

Düşes yelpazesini salladı. “İkiniz de oturun ki hangi kızları tutman gerektiği konusunda konuşabilelim.”

Tristan eğilerek selam verdi. “Teşekkür ederim, ama kararları ben vereceğim. Bize müsaade ederseniz, Anne.”

“Etmem.”

Dük, Tessa’ya doğru yürüdü. Genç kadın koluna girdiğinde kapıya doğru yürümeye başladı.

Düşes, “Tristan hemen buraya gel,” diye emretti.

Bunu yapıp annesine hangi kızı tutması gerektiği konusunda hiçbir fikrinin olmadığını mı söyleyecekti? Annesi, her şeyi oldu bittiye getirip evleneceği kişiyi kendisi seçer ve ardından hemen onları nişanlardı. En iyisi onu duymazdan gelmekti.

“Anne,” diye seslendi Julianne, “Bu hiç adil değil. Kararını bize açıklaması için onu zorla.”

“Dostum, bence bu hiç centilmence bir davranış değil,” dedi Hawk.

Düşes söze girdi. “Tristan bu yaptığın terbiyesizlik, senin için bütün yaptıklarımızdan sonra bizi kararından bihaber bırakamazsın.”

Tristan yerinde durdu ve annesine doğru döndü. “Endişelenmeyin. Son kararımı verir vermez, hepinizi düğünüme davet edeceğim.”

Misafir odasını terk ettiklerinde Tristan, Tessa’yı kapıdan uzaklaştırdı ve iki eliyle ellerini tuttu. Genç kadın kendini ele geçirilmiş, parmaklarını onun sıcak avuçları ve uzun parmakları tarafından yutulmuş gibi hissetti. Nefes alınca onun erkeksi kokusu

beynine kadar nüfus etti. Damarlarında keyif verici hisler dolandı. Dük derin mavi gözleriyle onu hapsedti ve kalın kirpikli gözlerini belli belirsiz kıstı. Tessa aptallaştığını hissetti.

“Bir saat içinde sizi ziyarete gelebilir miyim?” diye mırıldandı Tristan.

Nefes al. Konuş. Bir şeyler söyle. Tessa, sonunda nefes nefese, “Evet” diyebildi.

Yerlerde sürünen eteklerin hışırtısını duyduğunda artık çok geçti. Tristan, sesin geldiği yöne bakar bakmaz ellerini Tessa’nın ellerinden çekti. Tessa arkasını döndüğünde, düşesi dikkatle onlara bakıyorken buldu. Eyvah, acaba onları el ele görmüş müydü? Bunun düşüncesiyle Tessa’nın midesine sancılar girdi.

Düşes oğluna kaşlarını çatarak baktı. “Seni çalışma odanda bulmayı umuyordum, ama belli ki pek uzaklaşmamışsın.”

“Bayan Mansfield’i faytonuna geçirmek üzereydim. Daha sonra bir randevum var. Seninle geri geldiğimde konuşacağım.”

Tessa, Tristan’ın koluna girerken, düşesi ayıplarcasına dudaklarını büzmüş bulmayı bekleyerek yan gözle baktı. Oysa düşes alaycı bir havayla yan yan sırtıyordu.

Bir saat sonra, Tristan Tessa’nın misafir odasına girip onun karşısındaki iskemleye oturunca, yardımcısının orada olmadığını fark etti. “Bayan Powell’ı, dışarı çıkartılacağımı bile bile burada hazır bulunma sıkıntısından kurtarmaya mı karar verdiniz?”

“Hayır, Bay Hodges ile bir fayton turuna çıktı. O, dün gece Jane’i operada ziyaret eden beyefendi. Yanımızda birisinin bulunmasını tercih ederseniz hizmetçimi çağırabilirim.”

“Her şeyi üzerime alınmasam iyi olur.” Onun şöhretine leke sürme meselesini tekrar ortaya atmak için bir neden görmedi. Şimdiye kadar hiçbir sorun yaşamamışlardı, bundan sonra bir sorun çıkacağını da zannetmiyordu.

Tessa önünde birleştirdiği ellerine bakıyordu. “Umarım biraz önce anneniz yanlış bir izlenime kapılmamıştır.”

“Kapılsaydı bunu belli ederdi.” Ama annesinin koridorda olanların ne kadarına şahit olduğunu merak ediyordu. Ne olur ne olmaz, buna mantıklı bir açıklama getirebilmek için kendisini hazırlamalıydı.

Tessa iç çekti. “Korkarım, bugün aileniz ve Lord Hawkfield’ı hayal kırıklığına uğrattık. Belli ki görüşmelerin bir sonraki aşaması için olan kararlarınızı açıklayacağınızı düşünüyorlardı.”

“Yanlış bir varsayımda bulundular. Onları işin içine katmayı kabullenmiştim ama gördüğünüz gibi bu hiçbir işe yaramadı.”

“O kadar da değil. Kız kardeşinizin, Georgette ve Amy ile olan arkadaşlığını öğrendiniz.”

“Bunu zaten biliyordum. Geçen hafta kız kardeşimi ziyarete geldiler.”

Tessa şaşırdı. “O gün onlarla konuştunuz mu?”

“Evet, kısaca. Giriş salonundaki kıkırdamaları duyup baktığımda onları merdivenleri aceleyle çıkarken gördüm.”

“Operada Georgette size kız kardeşinizle olan arkadaşlığından bahsetti mi?”

“Hayır.” Tessa, her Georgette’ten bahsedişinde neden kaşlarını çatıyordu? İlk baştan beri Tessa’nın ondan hoşlanmadığını hissetse de genç kadın onun hakkında asla olumsuz bir şey söylememişti.

“Arkadaşlıkları sizi rahatsız ediyor mu?” diye sordu Tessa.

“Ne fark eder ki? Julianne’i onları tekrar görmekten mi alıkoyacağım?”

“Diğer adaylar için haksızlık olduğunu düşünüyor musunuz?”

“Kız kardeşimin arkadaşlığı benim kararımı etkilemeyecek.”

Tessa, “Bu diğer kızlar arasında düşmanlığa sebebiyet veriyor,” dedi ve sözüne kızların Leydi Elizabeth’in evindeki giz-

li buluşmalarını anlatarak devam etti. “Anlaşılan, Elizabeth ve Henrietta o gün kızları kışkırtmışlar. Zannederseniz Georgette’yi kötölemeye çalışıyorlar.”

“Fakat buna siz şahit olmadınız.”

“Bu konu üzerinde düşündükten sonra o iki boşboğaz kızın böyle bir hikaye uydurmaya nedenlerinin olmadığını fark ettim. Elizabeth ve Henrietta’yla birinin bu konuyu bana anlatması gerektiği konusunda açıkça hemfikirdiler.”

“Madem bu kadar ikna oldunuz, neden Elizabeth ve Henrietta ile yüzleşmediniz? Dün gece bunu yapabilmek için yeterince fırsatınız oldu.”

Tessa öne eğildi. “Onlarla yüzleşseydim, kendilerini temize çıkarmak için bu olayı saptıracaklardı.”

“Kızların kavgasına ortak olamam. Bırakalım bu konuyu kendileri çözsünler.”

Genç kadının yeşil gözleri parladı. “Devamlı dolap çeviren biriyle evlendiğiniz takdirde her şeye bu kadar kayıtsız kalamayacaksınız.”

Tristan çenesini kastı. “Sizce Elizabeth ve Henrietta ihanete yatkın kişiler mi?”

“Dün gece onlarla konuştunuz. Siz ne düşünüyorsunuz?”

O konuşmalar hakkında pek bir şey hatırlayamıyordu. İşin aslı, Tessa’yla konuşmak istediği Mortland meselesini düşünürdüm. “Yeterince naziktiler.” Durdu ve sonradan ekledi, “Bana karşı.”

Tessa, onun söylediklerini anlıyormuşçasına gözlerini kırptı.

Tristan, “Çalışma masanızdaki kağıt, kalem ve mürekkepten kullanabilir miyim?” diye sordu.

“Tabii ki.”

Odanın öteki ucundaki çalışma masasına doğru ilerledi, oturdu ve önüne boş bir sayfa koydu. Ardından tüy kalemi mürekkebe batırdı. “O iki boşboğazın isimleri neydi?”

Tessa ona yaklaşıp, omuzlarının arkasında durdu. “Onlar sadece bu meselenin ulaklığını yaptılar.”

Hafif gül kokusu hislerini uyararak Tristan’ın kısa bir süre dikkatini dağıttı.

“Ve çocukça davrandılar; siz de böyle düşünmüyor musunuz?”

Tessa ofladı. “Charlotte Longham ve Catherine Creswell.”

Tristan, onların kim olduğu hakkında pek bir şey hatırlayamayarak kaşlarını çattı, ama zaten bunun bir önemi yoktu. En iyisi işe davet etmek istediklerinden başlamaktı. Aceleyle isimleri yazmaya başladı: Leydi Georgette Danforth, Bayan Sally Shepherd ve Bayan Priscilla Prescott. Tam Leydi Suzanne’ı ekleyecekti ki beyni durdu. Lanet olsun; o, Lockstone Kontu’nun kızıydı, gelgelelim Tristan onun soyadını hatırlayamıyordu.

“Thurgood,” diye hatırlattı Tessa.

Tristan kalemi mürekkebe batırdı. “Biliyordum,” dedi ve son ismi de yazarak sırtını geriye yasladı.

“Elizabeth ve Henrietta’yı eliyor musunuz?” Genç kadının sesinden şaşırıldığı belli oluyordu.

“Sizin fikrinize güveniyorum.” Belki ona güvendiğini gösterirse, Mortland hakkında dürüstçe cevap verirdi.

Tessa elini sandalyenin tepesine koydu. Onun elinin istemeden de olsa sırtına sürtündüğünü hissedince Tristan’ın tüyleri diken diken oldu.

“Sadece dört kişi kaldı,” dedi Tessa.

Tristan onun sesindeki hayal kırıklığının farkına vardı ve listeye bir isim daha ekledi. Aslında bu isme haftalardır karşı çıkmıştı.

Tessa yana çekildi. “Amy Hardwick’i tutmaya karar verdiniz.”

“Şimdilik.”

Tessa’nın kaşları soru sorar gibi kalktı.

“Onu kesinlikle elemek istiyordum, ama onu kız kardeşim

ve Georgette ile gördüm.” Kaşlarını çatı. “Gülüyordu.” Lanet olsun, bunun onu tutmak için aptalca bir sebep olduğunun farkındaydı.

Tessa sevinçle gülümsedi. “Sert bir adammış gibi davranıyorsunuz, ama aslında çok yumuşak bir kalbiniz var.”

Tristan surat astı. “Umarım boş yere onu umutlandırmıyordur.”

“O, beş kişiden bir tanesi ve hiçbiri için kesin olan bir şey yok,” dedi Tessa.

“Bir sonraki aşamada onu elemeliyim,” dedi Tristan. “Düşünceli bir genç hanım olduğunu ve kız kardeşimin etkisiyle iyiye gittiğini inkar edemem, ama utangaçlığı bir sorun.” Tristan kafasını salladı. “Onu gereğinden fazla bile tuttum. Artık bu sezon evlenme şansı kalmadı.”

“Bu bütün kızlar için geçerli,” dedi Tessa, “Baştan beri aldıkları riskin farkındalar.”

“Bir an önce bir karar vermeliyim. Bu işi sallantıda bırakmam yanlış.”

Tessa uzunca bir süre sessiz kaldı. “Beğendiğiniz bir aday var mı?”

Tristan, ne cevap vereceğini düşünerek tüy kalemi kenara bıraktı. Georgette’nin güzelliğinin farkına varmamış olması için tabii ki kör olması gerekirdi, ama onun Julianne ile olan arkadaşlığının samimiyetinden emin değildi. Aslında, ne olduğunu bilemediği, adını koyamadığı bir şey eksikti. “Artık sayıları azaldığına göre seçim yapmak daha kolay olacaktır.” Ama bu sözleri söylerken bile aklındaki şüpheler canını sıkıyordu.

Tessa gözlerini kaçırdı. Duruşunda sanki birazdan son nefesini verecekmiş gibi bir umutsuzluk vardı. Tristan kaşlarını çatı. Genç kadını üzen bir şey vardı.

Tessa boğazını temizledi. “İçlerinde bir gözdeniz mutlaka vardır.”

Sen. Bu fikir aklına gelir gelmez, ayağa öyle hızlı bir şekilde kalktı ki genç kadınla çarpıştı ve düşmemesi için onu omuzlarından yakaladı. “Affedersiniz,” dedi.

Ellerini onun üstünden çekmesi gerektiğini biliyordu fakat dip dibe duruyorlardı ve onun yumuşak tenini hissedebiliyordu. Aralarındaki boşluk aynı gök gürlemesi öncesi gibi çıtırdıyordu. Kalbi hızlandı ve aniden nefesinin kesildiğini hissetti.

Misafir odasına yaklaşan birisinin koridordan gelen ayak sesleriyle irkildi. Kapı hafifçe vuruldu.

Ellerini genç kadının üstünden çekmesiyle birlikte ikisi aynı anda kapıya doğru döndü. Endişe dolu birkaç saniye boyunca, Tessa nutku tutulmuş bir halde kapıya bakakaldı.

Tristan fısıldadı. “Gravesend dışında birisi olamaz değil mi?”

Tessa, “Hayır, siz buradayken kimseyi yukarıya göndermez, hele ki bana sormadan asla,” dedi ve seslendi. “Girin, lütfen.”

“Affedersiniz hanımefendi,” dedi Gravesend. “Leydi Broughton ve Yüzbaşı Mortland’i bekleme odasına götürdüm. En doğrusunun, ilk önce size sormak olduğunu düşündüm.”

Tristan’ın kalbi güm güm atmaya başladı. Fazla rahat davranarak kendilerini yalnız yakalanma tehlikesiyle karşı karşıya getirmişlerdi.

Tessa’nın sarsılmış bir hali vardı. “Leydi Broughton’a müsait olmadığımı söyleyin.”

“Sakin. Faytonum hemen aşağıda duruyor,” dedi Tristan. Lanet olsun. Kepaze olacakları kesindi.

Genç kadın, “Gravesend, hizmetçimi yollayın,” dedi. “O buraya vardığında misafirleri yukarı çıkarabilirsiniz.”

Yaşlı kahya ayaklarını sürüye sürüye çıkınca, Tristan derin bir nefes verdi. “Gravesend ve sizin hızlı düşünme yeteneğiniz için Tanrı’ya şükürler olsun.”

“Özür dilerim,” dedi Tessa. “Anne değil de başkası olsa, kahyama onları geri göndermesini söylerdim.”

“Sakin davranmalıyız.”

“Gerçeği söyleyeceğiz. Görüşmeleri tartışmak için bir araya geldik.”

Tristan, “Onlar gittikten sonra sizinle bir şey konuşmam gerek,” dedi.

“Lütfen beni merakta bırakmayın. Onlarlayken geçecek zaman boyunca endişe...” derken sözünü bitiremedi.

Anne’in kapının ardından gelen sesini duydular. “Richard, beklemeliydik.”

Tessa olduğu yerde dönüp içini çekti. “Mortland, protokolü çiğnedi.”

Tristan buna hiç şaşırmamıştı. “Sakin olun,” dedi sessizce.

“Eski dost olduğumuz halde bu kahya bizi ne diye bekletecekmiş ki?” dedi Mortland. “Ve o, Shelbourne’la kapalı kapılar ardında ne yapıyor?”

“Yardımcısının da orada olduğundan eminim,” dedi Leydi Broughton.

Tessa, Tristan’ın koluna dokundu. “İzin verin de sorulara ben cevap vereyim. Aklıma bir fikir geldi.”

Tristan’ın çenesi kasılıp durdu. Genç kadını pekala korumasını bilirdi.

“Lütfen, benim hatırım için,” diye fısıldadı Tessa. “Size güveniyorum.”

Kapı yeniden tıklandı. Mortland’in, “Niye cevap vermiyor?” diye soran sesi geldi.

Tessa ellerini birleştirdi. “Girin, lütfen.”

Leydi Broughton, tahammül edilemez ağabeyiyle birlikte içeri girdi. Mortland bir elini arkasında tutuyordu. Adam arkasında ne saklıyor olabilirdi ki?

Tristan, Tessa’nın omzuna kadar sokuldu. Tessa onlarla selamlaşırken, yüzbaşını öfkeyle süzdü. *Onu senin gibilerden koruyacağım.*

“Sizi beklettiğim için özür dilerim,” dedi Tessa. “Gravesend’e toplantılarım boyunca rahatsız edilmemek üzere talimat vermiştim.”

Leydi Broughton kaşlarını kaldırdı. Tristan onun yüzündeki şüpheli ifadeyle endişelenmeye başladı.

Mortland, Tessa’ya bir demet kır çiçeği sundu. “Bunları bu sabah parkta gördüm ve dayanamadım.”

Kahretsin. Bu tam da genç kadının bayıldığı duygusal davranışlardandı. Kısa bir süre önce, Tessa Tristan’ı bu konuda ıslah etmeye çalışmış ama başaramamıştı.

Farz edelim ki bir kızı etkilemek için başka bir adamla rekabet halindesiniz. Diğer beyefendi çiçek getirip, şiirler yolluyor. Ona karşı üstünlük sağlamak için ne yapardınız?

Onu vururdum.

Tristan yanında bir düello tabancasının olmamasına hayıflandı.

“Ne kadar düşüncelisiniz, Yüzbaşı.” Tessa çiçekleri almak için uzandığında, Mortland parmaklarıyla utanmadan onun elini okşadı.

“Birazdan hizmetçim burada olur. Ondan bir çay tepsisi ve vazo getirmesini isteyeceğim,” dedi Tessa.

Mortland, Tristan’a doğru eğilerek selam verdi. “Shelbourne, bu kadar kısa sürede sizinle tekrar karşılaşmak ne büyük şans!”

Tristan, “Mortland”, diye homurdanarak selam verdi.

Yüzbaşı odada bir göz gezdirdi. “Bayan Mansfield, yardımcınız nerede?”

Piç kurusunu yumruklama isteğiyle Tristan’ın elleri kaşındı.

Tessa soruyu duymazlıktan geldi. “Oturalım mı?” Önlerinden giderek koltuğa oturdu. Çiçekleri elinde tutarak karşısına oturan Leydi Broughton’a gülümsedi.

Tristan, şöminenin önündeki koltuğa oturarak kollarını kavuşturdu ve hazırlandı. Mortland’in her hareketini izleyerek ona gözdağı verme niyetindeydi.

Mortland koltuğun diğer ucuna oturunca, Tristan dişlerini gıcırdattı ve ocak demirine dikkatle baktı. Onu eline aldı ve bir yandan Mortland'e omzunun üstünden bakarken bir yandan da demiri sanki kılıçmış gibi sallamaya başladı. Ona saldırma arzusuyla yanıp tutuşuyordu.

Hizmetçi içeri girip, ocak demirini Tristan'ın elinde görünce irkildi. Tristan'ın korkutmak gibi bir alışkanlığı falan yoktu. Demiri isteksizce kenara bıraktı.

Tessa hizmetçiye talimat verirken, Tristan Mortland'e ters ters baktı. Adam bakışlarını Tessa'dan ayırmıyordu. Onun enfes vücuduna hayran hayran bakan bakışlarını.

“Bayan Mansfield,” diye söze başladı Mortland. “Siz kapıyı tıklatmamıza hemen cevap vermeyince, başınıza bir şey geldiğini düşünerek korktum.”

Tristan ağır ağır konuşarak lafa girdi. “Misafir odaları yeterince tedbirli olunamayacak kadar çok tehlikeyle doludur. Tuzaklar tahmin bile edilemez. Ayağa takılabilecek kilimler, devrilebilecek mumlar...”

Tessa'nın gerginliği kasılıp duran dudaklarına yansımıştı.

Sonunda hizmetçi istenilenleri getirdi. Tessa çay servisi yaparken, Leydi Broughton da çiçekleri vazoya yerleştiriyordu. Tristan, Mortland'in ardından kendisine sunulan fincanı kabul etti.

Yüzbaşı yerinden kalktı ve pastoral tabloları inceleyerek topallaya topallaya odada dolandı. “Ne kadar da zarif döşenmiş bir misafir odası.”

İçinden odadaki her nesnenin değerini hesapladığına şüphe yoktu.

Kaba herif aniden onlara doğru döndü. “Hâlâ suluboyayla uğraşıyor musunuz, Bayan Mansfield?”

Tristan, Mortland'in ailesinin sık sık Lord Wentford'u zi-

yaret etmiş olduğunu hatırladı. Belki de Wenthford gururla Tessa'nın eserlerini göstermişti.

Leydi Broughton yerine dönüp Tessa'ya gülümsedi. "Richard bana sen amcanın gölünde resim yaparken seni uzaktan izlediğini anlattı."

Tristan bunu duyunca öfkesinden hırlayacak gibi oldu. Mortland'ın onu gizli gizli takip etmiş olduğunu tahmin etmeliydi. Onu kafasında çıplak bile canlandırmış olabilirdi. Tristan'ın içinden, Hoş Delikanlı'nın kafasına vura vura, hayaline kazıdığı o şehvet dolu görüntüleri çıkarmak geldi.

Hoş Delikanlı büfenin etrafında dolandı ve bir yandan Tessa'ya aptal aşık gibi sırtırken bir yanda brendi sürahisini aldı. "İzin verirseniz."

Tessa, "Tabii ki," diye cevap verdi.

Tristan boş fincanını tepsiye bırakıp Mortland'i süzmeye devam etti. Züppe, kadehine brendi doldururken sarı lülelerinden bir tanesi alnına düştü. Uşağı bu kız gibi lüle lüle saçlar için kızgın maşayla saatlerce uğraşmış olmalıydı.

"Jane nerede?" diye sordu Leydi Broughton.

Tessa'nın bu sorudan rahatsız olduğu bakışlarına yansdı. "Başka bir meşguliyeti var."

Tristan kendisine kızdı. Tessa'nın şerefini bir daha asla tehlikeye atmamaya ettiği yemini tutamamıştı.

Mortland koltuğun arkasındaki yazı masasına doğru ilerledi. Öne eğilerek, Tristan'ın yazmış olduğu listede parmağını gezdirdi. Tristan'ın yanağındaki bir kas belirgin bir biçimde kasıldı. "Yüzbaşı, başkalarının özel yazılarını okuma alışkanlığınız mı var?"

Tessa'nın fincanı, tabağının üzerinde titreyerek tıkırdamaya başladı.

Mortland, başka yöne doğru dönerek hiç oralı değilmiş gibi yaptı. "İster istemez masada duran kağıda bakıverdim."

Leydi Broughton'un dudakları büzüldü. "Richard, her şeye burnunu soktuğun zannedilecek."

Mortland ellerini göğsünün üzerinde birleştirdi. "Bunu asla yapmam."

Bunu yaptın bile, kahrolası piç.

Mortland içkisini yudumlayıp Tristan'a doğru topalladı. "Shelbourne, bir sürü adamı kızdırmış olmalısınız. Sezonun en hoş kızlarının hepsini elinize aldınız." Omzunun üzerinden Tessa'ya baktı. "Neredeyse hepsini."

Tristan yumruklarını sıkıp bıraktı. Kadınların önünde onu yumruklayamayacağına göre en iyisi Mortland'in açıklarını yüzüne vurmaktı. "Mortland anladığım kadarıyla İngiltere'ye daha yeni döndünüz. Kız kardeşinizin nerede olduğunu nasıl öğrendiniz?"

"Seyahat edebilecek kadar iyileştiğimde Paris'e gittim ve orada İngiliz gazeteleri buldum. Onun Broughton Kontu'yla evlendiğini öğrenince yaşadığım şaşkınlıkla karışık mutluluğu bir hayal edin."

"İlginç," dedi Tristan. "Kız kardeşinize yazmamış olmanız doğrusu beni şaşırttı."

"Bir an önce İngiltere'ye gelip ona sürpriz yapmak istedim."

Tristan, adamın bu bariz yalanı karşısında ona gözlerini kısarak baktı.

Leydi Broughton fincanını kenara bırakarak, "Tessa, Ekselansları ile yaptığınız görüşmeye yeterince mani olduk," dedi. "Seni yakında tekrar ziyaret edeceğim."

Mortland, "Anne, daha yeni geldik," diye itiraz etti.

Leydi Broughton, "Richard," diye çıkıştı ve bakışlarını Tessa'ya çevirdi. "Ağabeyimin kusuruna bakma. Çok uzun süre İngiltere dışında kaldığı için görgü kurallarını unutmuş olmalı."

"O baş belası Fransız köylüler yüzünden olmuş olmalı," diye mırıldandı Tristan.

Tessa öksürür gibi yaparak Tristan'ı bakışlarıyla uyardı. Tristan da ona kaşlarını kaldırarak karşılık verdi.

Genç kadın onu görmemiş gibi yaparak Leydi Broughton'la birlikte ayağa kalktı. "Anne, geldiğinize memnun oldum."

Leydi Broughton diz bükerek selam verdi. "Richard?"

Mortland brendisinin geri kalanını sesli bir şekilde bir yumda içti, sözde züppenin ancak bir öküz kadar terbiyesi vardı. Kadehini büfeye bırakıp Leydi Broughton'a kapıya kadar eşlik etti. Kapıya vardıklarında alçak herif kız kardeşine doğru eğilip bir şeyler fısıldadı. O anda Tristan'ın içinden onun züppeleşmiş kıcını merdivenlerden aşağı itmek geldi.

"Ne kadar harika bir fikir, ağabey." Leydi Broughton mutlu bir gülümsemeyle Tessa'ya döndü. "Bu akşam yemeği için bize katılmaya ne dersin?"

"Çok üzgünüm ama bunu geri çevirmek zorundayım."

Hoş Delikanlı kıvrıkcık saçlı kafasını salladı. "Hayır, bizim kabul edeceğimiz bir cevap değil. Evet demelisiniz."

Tessa, tam bir hanımefendi edasıyla sakinliğini korudu, üstelik Mortland üstelerken. "Belki başka bir zaman."

"O zaman yarın akşam," dedi Mortland.

Tristan, bu alçak herifin Tessa'ya daha fazla yaltaklanmasına izin veremezdi. Yaklaşıp ona yukarıdan baktı. "Israrcılığınızla haddinizi aşıyorsunuz."

"Shelbourne, anladığım kadarıyla böyle önemsiz meseleleri fazla ciddiye almak gibi bir huyunuz var."

Tristan onun suratına bir yumruk atmamak için kendisini zor tuttu.

"Beyler, bu çok gereksiz," dedi Tessa. O, Leydi Broughton'a yaklaşıp yumuşak adımlarının kilimin üzerinde çıkardığı hafif ses duyuldu. Arkadaşının ellerini sıktı. "Anne, görüşmeler hakkındaki planlarımızı teyit edene kadar bu hafta hiç kimseyle görüşmem."

Leydi Broughton başıyla onayladı. "Richard, artık lütfen gel."

Mortland Tristan'a aptalca sırttı ve en sonunda kız kardeşinin peşinden dışarıya çıktı.

Tessa kapıyı kapattı. Elleri kapıda, bir müddet bir şey söylemeden durdu.

Lanet olsun. Genç kadını kızdırmıştı. Tristan aksi bir sesle, "Sizi savunduğum için özür dilemeyeceğim," dedi.

Tessa ona döndü. "İyi niyetli olduğunuzu biliyorum. Ama bu yaptığınız bir tek Yüzbaşı Mortland'i kışkırtmaya yaradı."

"Size karşı bulunduğu saygısız davranışları görmezden gelmemi mi bekliyordunuz?"

"O, ilgi çekmeye çalışan bir çocuk gibi," dedi Tessa. "Kötü davranışını görmezden gelerseniz, bundan bir şey elde edemeyeceğini anlar."

"O bir erkek. Erkeklerin ne çılgın şeyler düşündüğünü bilemezsiniz."

Genç kadın kaşlarını kaldırdı. "Bu sizin için de geçerli mi?"

Bu soruya cevap verecek değildi. "Size bakış şekli hoşuma gitmedi."

Tessa, "Bakışlar öldürseydi, bugün siz bir cinayet işlemiş olurdunuz," diye söylendi.

"Siz resim yaparken sizi gizlice gözetlemiş. Bunun hoş karşılanacak bir davranış olduğunu düşünmüyorum."

Genç kadın sanki bir an düşüncelere dalıp gitti. Ardından kafasını toparlayıp cevap verdi. "Beni şu anda olanlar daha çok endişelendiriyor. Anne'i devamlı utandıracağı belli."

Tristan, "Sizin için endişeleniyorum," dedi. "Ondan uzak durun."

Tessa'nın yeşil gözleri öfkeyle parladı. "Bana emir veremezsiniz."

"Size kur yapmasına izin mi vereceksiniz?"

Genç kadının dudakları aralandı. “Dün gece buna izin veremeyeceğimi açık açık belli ettiğimi zannediyordum.”

Tristan bunu duyunca bir an rahatlasa da onu endişelendiren, Mortland’in kararlılığıydı. “Onu misafir odanıza kabul etmeyin. Bu ona sadece fırsat verecektir.”

“Anne ile birlikteyken onu geri çeviremem.”

Adamın namussuzca niyetlerinin olduğunu anlamıyordu. “Akşam yemeği davetini reddettiğinizde nasıl ısrar ettiğini gördünüz. Kafasına koyduğunu yapabilmek için sizi köşeye sıkıştırmaya çalışacak.”

“Bana, bunu yapmasına izin vermeyecek kadar aklımın olduğum konusunda itimat edin.”

“Operada yaptığınız gibi mi?”

Tessa’nın yüzü kıpkırmızı kesildi.

Bunu söyleyerek kabalık etmişti, ama onun anlamasını sağlamak zorundaydı. “Tessa, tek isteğim sizi korumak.”

“Kendi kendimi koruyabilirim.”

Tristan, istediğini elde edememenin verdiği hayal kırıklığıyla kıvranıyordu. Onu omuzlayıp, güvenli bir yere götürmeyi hatta gerekiyorsa üstüne kilit vurmaya arzuluyordu. Adam kaçırmak yasak olduğuna göre onu koruyabilmek için daha az güç kullanacağı bir yöntem bulmak zorundaydı. Ona zarar gelmemesini sağlayacak bir çözüm bulmalıydı.

Tessa, “Görüşmelerin bir sonraki aşaması hakkında konuşmalıyız,” dedi ve gidip koltuğa oturdu.

Tristan, onun üstünde kurduğu baskıyı kaybetmemek için, gidip onun yanına oturmaya karar verdi.

“Bir planınız var mı?” diye sordu.

“Bence artık şiir okuma zamanı geldi. Bu, kızları şimdiye kadar yaptığımız her şeyden çok etkileyecek ve...”

“Şiir okumak yok.”

“Tamam, o zaman ben piyano çalarım, siz de kızlarla teker teker vals yaparsınız.” Tessa, ona meydan okurcasına baktı. “Bu şekilde onların yeterince zarif olup olmadığına karar verirsiniz.”

“Dans etmek yok.”

Tessa ona doğru eğilerek, “Bütün fikirlerime itiraz ediyorsunuz,” deyince, Tristan’ın bakışları kendiliğinden onun elbisesinden taştan dolgun göğüslerine kaydı ve kasıkları bu kıvılcımla alevleniverdi. Genç kadınsa ona sunduğu bu nefes kesen manzardan habersizmişçesine konuşmasına devam ediyordu. Tristan aklından müstehcen fikirleri atmaya kararlı bir şekilde bakışlarını kaldırdı.

Gözleri bu sefer de onun dolgun dudaklarına takıldı ve ona en zevk veren hayali beynine hücum etti. Tessa, onun bacaklarının arasında, yere diz çökmüş bir halde oturuyor ve o dolgun dudaklarının arasına onunkini alıyor. Tristan bunları düşününce doğal olarak sertleşti.

Tessa parmaklarını şaklatarak onu daldığı şehvet dolu düşüncelerinden uyandırdı. “Tristan, dinlemiyorsunuz. Sakın bunu yalanlamaya kalkmayın. Bakışlarınızdan başka şeyler düşündüğünüzü fark edebiliyorum.”

Tristan, daha çok yatak odasına yakışır bir ses tonuyla, “Aklim hoş bir şekilde meşguldü,” dedi. Tessa’nın, önündeki sertliğin farkına varmamasını umuyordu. Vücuduna yapışan dar pantolonu her ayrıntıyı ortaya koyuyordu.

“O zaman söylediklerimi bir daha tekrar etmeyeceğim. Görüşmeler hakkında yarın, kafanız bu kadar meşgul değilken konuşuruz.”

Tessa ayağa kalkınca, Tristan da yerinden kalktı. Göz göze geldiklerinde bakışlarını ondan alamadı. Genç kadının bakışları yavaşça durgunlaştı ve dudakları hafifçe aralandı. Onun kısık kısık gelen nefesinin sesi kendisinininkine karışıyordu.

Aralarındaki çekimin gitgide arttığını hissetti. Genç kadının da onu arzuladığını hissetti ve bütün vücudu sanki aralarındaki kısacık mesafeyi kapatması için yalvardı. Onu çekip kollarının arasına almak istiyordu. Onun kıvrırcık saçlarındaki tokaları çıkarıp saçlarını salmak istiyordu. Onun yuvarlak hatlarını kendi vücuduna, onun arzusuyla sancıyan orasına bastırmak istiyordu; ama onun yumuşak tenine dokunur dokunmaz alev alev yanacağının da bilincindeydi.

“Artık gitsem iyi olur,” dedi kısık bir sesle.

Tessa’nın sersemlemiş bir hali vardı.

Kendine hakim olabilmek için kalan son gücüyle hamle vererek hızla eğilerek selam verdi ve odadan dışarı çıktı.

12. Bölüm

Eve varınca, Tristan sekreterinden Hollincourt'a, Tessa'nın şehir dışındaki köşkünün bulunduğu eyalete gitmesini istedi. Sekreteri, oradaki gayrimenkullerle ilgilenir gibi yapıp, Tessa'nın evinin yakınındaki köye gidecek ve orada halka karışıp Mortland hakkında bilgi edinecekti.

Tristan, Mortland'ın geçmişini en ince ayrıntısına kadar öğrenbilmek için gerekirse her şeyin altını üstüne getirmeye hazırdı. O alçakla tanışır tanışmaz, Tessa'nın amcasının o malum terfiyi ödemesinin esas nedeninin cömertlik olmadığını anlamıştı. Babasının izinden gidip kilisede görev alması, Mortland için çok daha akla yatkın bir seçim olurdu. Onun yerine, Tessa'nın amcası o terfiyi ödeyerek ona olası bir ölüm cezası satın almıştı. Wentforth Kontu belki de Mortland'den kurtulmak istemişti.

Sekreteriyle meseleyi görüştüktan sonra, Tristan başını ellerine yasladı. Mortland, Tessa'nın misafir odasına girebilmek için Leydi Broughton'u defalarca emeline alet edebilirdi. Er ya da geç, yüzbaşı Tessa'yı tuzağına düşürecekti. Tristan, adamın Tessa'yla yalnız kalabilmek için hiçbir engel tanımayacağından emindi. Bundan ötesinin düşüncesi bile adi herifi bayıltana kadar dövme arzusuyla onu çılgına çeviriyordu.

Kahretsin, işin aslı genç kadın onun yanında da Mortland'ın yanında olduğu kadar tehlikedeydi. Sayısını bile bilmediği kadar

çok kadına şehvetle istek duymuş olsa da, daha önce asla kimseyi böyle kendini kaybedercesine şiddetle arzulamamıştı.

Tessa'yla bir kez daha bile olsa baş başa olmak için artık kendine güveni kalmamıştı. Eğer ipin ucunu kaçırsa onunla evlenmek zorunda kalırdı, bu da asla katlanamayacağı bir skandal yaratırdı. Ne Tessa'nın ne de kendi ailesinin şerefine leke süremezdi. Artık onunla kendi evinde buluşmalıydı. Annesinin her şeye nasıl karışacağını düşününce inledi, ama başka seçenek yoktu. En iyisi bunu şimdi talep etmektir.

Tristan, annesini kırmızı misafir odasında kitap okurken buldu. Düşes, sanki oğlunun onu gözlük takarken görmesini istemiyormuşçasına, ani bir hareketle gözlüklerini çıkartıp kenara koydu. Tristan hiçbir şey söylemedi. Geçen sene onu gazeteyi iyice uzakta tutup okurken görmüştü. Annesi, baskılardaki harf boylarının küçüklüğünden de sık sık şikayet eder olmuştu.

Düşes oğlunu süzdü. "Kravatın buruşmuş."

Tristan buna cevap vermedi ve onun yanına oturdu.

Annesi kaşlarını kaldırarak baktı. "Ee, beni merakta bırakmayı mı düşünüyorsun?"

Başka bir zaman olsa öyle yapardı, ama şu anda annesinin yardımına ihtiyacı vardı. "Senden bir şey rica edeceğim. Görüşmelerin bir sonraki toplantısını burada yapmak istiyorum."

Düşes oturduğu yerden uzanıp oğlunun alnını elledi.

Tristan annesinin elini itti. "Ne yapıyorsun?"

"Ateşin var mı diye bakıyorum."

"Bunun hoşuna gideceğini düşünmüştüm."

"Tabii ki gitti." Düşes yelpazesini bulup sallamaya başladı. "Zannedersem çöpçatanın burada olmak için ısrar edecektir."

"Onun adı Bayan Mansfield ve evet, o da görüşmelere katılacak."

"Geriye kaç kız kaldı?"

"Beş."

“Ne tür bir etkinlik düzenlemeyi düşünüyorsun?”

“Hâlâ plan yapıyoruz.” Annesine en ufak bir fikrinin dahi olmadığı söylemedi.

Düşes burun kıvırdı. “Yarın Bayan Mansfield’i çağıracağım. Eğer burada toplanılacaksa, planların onayımdan geçmesi gerekiyor.”

“Nasıl yani? Burada alem yapmamız senin için uygun değil mi?”

Düşes bir hışımla kapadığı yelpazeyle oğlunun eline vurdu.

“Ay!” Tristan elini geri çekip salladı.

“Seninle konuşmak istediğim bir mesele daha var,” dedi düşes. “Yüzbaşı Mortland hakkında ne biliyorsun?”

Tristan ihtiyatlı bir şekilde cevap verdi. “O adamla ilk defa dün gece karşılaştım.”

“Onun hakkında bilgi sahibi olmak için karşılaşman gerekmez.”

“Dün gecedan önce onun hakkında tek bildiğim şey, iki sene önce savaşta kaybolduğuydu.”

Düşes gözlerini kısarak baktı. “Dün gece, Bayan Mansfield’in yüzbaşıyla dolaşmaya çıkmasından kısa bir süre sonra, onu aramaya gittin. Neden?”

Bir delil elde edene kadar, ne şüphelerinden ne de soruşturmasından Hawk dışında birine bahsetmeye niyeti yoktu. “Ant-rakt bitmek üzereydi.”

“Saçmalama. Bana gerçeği anlat. Niye kendini onu kurtarmaya mecbur hissettin?”

“Peki sen niye onunla gitmesi için ısrar ettin?”

“Çünkü onun sudan bahaneleri garip karşılanıyordu. Onu kınayacaklarından korktum. Aslında yüzbaşının ona ilk ismiyle hitap etmesinden sonra kimse onu suçlayamaz. Çok terbiyesiz bir adam.”

Tristan cevap vermedi.

Düşes kaşlarını çattı. “Bayan Mansfield’in servetinin peşinde olabilir.”

Koltuktan sıçrayarak kalkan Tristan, şömineye doğru yürüdü. Annesi, “Aklını kurcalayan bir şeyler var,” dedi.

“Onu koruyacak kimsesi yok.”

“Özgürlüğüne bu kadar düşkün olmasaydı şimdi bu çıkmazın içinde olmazdı. Birinin onu denetlemesi gerekiyor. Bütün o servet ve özgürlük, onun burnunu kaldırdı. Şu çöpçatanlık saçmalığı ve özgürlüğüyle hava atarak başını belaya sokuyor. Toplum onu zar zor hoş görüyor, o da merhum amcasının hatırına.”

Tristan bir şey söylemeden annesini dinledi. Tessa’nın mesleği ve kendi seçimi evde kalmışlığı, dedikoduculara malzeme veriyordu.

Annesi devam etti, “Kanımca Bayan Mansfield, amcası Wenthford’u parmağında oynatmış.”

Tristan buna inanabilirdi. Genç kadın onu da defalarca tatlı diliyle kandırıp oyuna getirmemiş miydi?

“Pek tabii bir kocaya ihtiyacı var. Açık konuşmak gerekirse, onun evlenmesini sağlayamadığı için Wenthford’un görevini yerine getirmediğini düşünüyorum.”

“Adam ölmek üzereymiş.”

Şöminedeki bir kömür parçası yuvarlanıp düştü ve tıslayarak sönmeye başladı. Tristan ocak demirini aldı ve şöminenin siperliğini kenara çekerek ateşi karıştırdı.

Düşes sakın bir şekilde sordu. “Bana ne olduğunu anlatmayı düşünüyor musun?”

Tristan, ocak demirini kenara bırakıp siperliği yerine koydu. Ardından yerine geçip annesine cevap verdi. “Bana verilen sırları açıklamak huyum değildir, ama onun hakkında yanlış düşündüğün için bir istisna yapacağım.”

Düşes; Tessa'nın, amcası ve Leydi Broughton için kendini nasıl feda ettiğini duyduğunda bir müddet düşüncelere daldı. "Zor durumdaki kişilere karşı kayıtsız kalmaması güzel. Bana anlattıklarına bakarsak bencil birisi değil. Belki de ihtiyacı olan şey sadece birisinin ona yol göstermesi."

Tristan, "Başkalarına uzun zaman bakmaktan kendisini ihmal etmiş," dedi.

Annesi kaşlarını çatı. "Amcası öldü; Leydi Broughton da evlendi. Artık Bayan Mansfield'in önünde bir engel yok."

"Evlenmek için çok geç kaldığını düşünüyor."

"İşte bu çok saçma. Bu kız gururu yüzünden mutluluğu kaçırmakla aptallık ediyor. Seni temin ederim ki ona engel olan şey gururu." Düşes gülümseyerek devam etti, "Ona bir koca bulmalıyım."

"Ne?" Tristan, annesi sanki yabancı bir lisanda konuşmuş gibi bakakaldı.

"Kusursuz bir terbiyesi var. Çekici bir kadın. Endamını ve servetini de katarsak, evlenmeye ondan genç olan kızlar kadar uygun, hatta daha da fazla." Düşes durakladı ve iç çekti. "Tabii o saçma sapan mesleğinden vazgeçmesi gerekiyor."

"Anne, herhalde çöpçatanlığa soyunmayacaksın."

Düşes oğlunu duymazlıktan geldi. "Kesinlikle yüzbaşidan daha üstünlerini araştırmalıyım. O çok daha iyilerine layık. Mesela bir marki."

"Bu fikri hemen kafandan at."

"Bayan Mansfield'e bir dük bile yakışır, ama sen artık gelin adaylarından birine mecbursun. Pek çok bekar kont var. Onlardan birini kabul etmek zorunda kalacaktır."

"Son kez söylüyorum, onun hayatına müdahale etmeyeceksin."

"Peki. Sen ona bir koca bul o zaman."

Tristan homurdanarak, "Hayır," dedi.

Annesi kendinden memnun bir gülümsemeyle, "Sen yapmazsan ben yaparım," dedi.

Kesinlikle kenarda durup başka bir adamın Tessa'ya kur yapışını seyredemezdi. Tanrıça vücuduna hayran hayran bakışını, enfes ağzını süzüşünü. Yumruklarını sıkı.

"Onu koruyacak kimsesinin olmadığını kendin söyledin," dedi annesi. "Bunu bir kocadan daha iyi kim yapabilir?"

İçinden bir şeyleri vurup kırmak geliyordu. Ona koca falan bulmayacaktı. Bunu annesinin yapmasına da izin vermeyecekti. Bunu yapamazdı. Çünkü Tessa'ya bakmaya bile cesaret eden adama yumruklarını geçirirdi.

"Her neyse," dedi düşes. "Ona ben koca bulurum."

Korkudan ciğerleri yanıyor, nefes alamıyordu. Orada bir şey yapmadan durup oturamazdı. Koltuktan sıçrayarak kalktı ve misafir odasında tekrar volta atmaya başladı. Yumruklarını sıkıp bırakıyordu.

Onu arzuluyor, ama ona sahip olamıyordu. Başka hiçbir adamın da ona sahip olmasını istemiyordu.

Lanet olsun. O bir şeyler yapmazsa, annesi genç kadına bir koca bulacaktı. Belki de ona çiçekler getirip şiir okuyacak tatlı dilli bir genç aşığı önüne çıkaracaktı. Tristan bunun olmasına izin veremezdi.

"Niye bu kadar huzursuzsun?" diye sordu annesi.

Tristan durdu. Hafife alınamayacak ölçüde çaba harcayarak içinde kopan fırtınaları denetimi altına aldı. Yavaşça annesine döndü. Annesi bu soruyu sorarak oğluna kendisini saf dışı bırakma fırsatını vermişti. "Bu işi bana bırakacaksın."

Tessa bağımsızlığına tutkuyla düşkündü. Düşesin kendisi hakkındaki şeytani planlarını öğrenirse bundan kaçınabilirdi. Ama Tristan tekrar onun ziyaretine gidemezdi. Kahretsin. Onu uyarmanın başka bir yolunu bulmalıydı.

Ertesi gün; Tessa, düşesin çağrısı üzerine dükün malikanesine gitti ve damalı mermer yer döşemesinin üzerinden geçerek kahyayı takip etti.

Merdivenlere vardıklarında, Tristan dışarı çıkıp ona hızlı adımlarla yaklaştı. Onun gülümsemesiyle Tessa'nın kalp atışları hızlandı. Tristan kahyayı gönderdi ve Tessa'ya merdivenlerden yukarı kendisi eşlik etti.

Tessa, parmaklarının ucunda Tristan'ın kolundaki sert kasları hissedince, onun ne kadar güçlü olduğunun farkına vardı. Kendine hakim olamadan onu yan gözle süzdü. Onun yüz hatlarını ezberlemiş olsa da, o çocuksu sırıtışını her gördüğünde heyecanlanıyordu. Ashdown Malikanesi'nde onunla nasıl çılgınca öpüştüğünü hatırladı. Tessa, onun ateşli, arzulu ve günah dolu öpüşüyle iradesine hakim olamamış ve ona karşı koyamamıştı.

Dün, Tristan Tessa'nın şehir merkezindeki evinden ayrılmadan hemen önce aralarında bir şey cereyan etmişti. Tessa, onun ateşli bakışlarıyla heyecandan titremiş ve bastırdığı şehvet düşkünü tarafı adamın onu tekrar öpmesini arzu etmişti; ama Tristan tabii ki bunu yapmamıştı. Genç kadına bir daha asla dokunmama ya söz vermişti ve o sözünün eri bir adamdı. Şerefli Tristan'ım. Ama o kendi sevgilisi değildi, bunun düşünmek Tessa'nın ağrına gitti. Kendisine ona olan duygularının geçici olduğunu söyledi. Pek yakında, başka bir kadın yüzünden ondan vazgeçmesi gerekecekti. Şu andan itibaren beraber geçirecekleri son anların keyfini çıkaracaktı.

Tessa merdivenleri çıkarken Tristan onu süzüyordu. Genç kadın, onun güzel mavi gözlerinin kendisini büyülemesine karşı koymadı; her şeyi hafızasına kazıyacaktı.

“Annemden, görgü kuralları çerçevesinde, görüşmelerin bir sonraki aşamasını burada düzenlememizi istedim,” dedi Tristan.

Soğuk duş etkisi yaratan bu sözler karşısında, Tessa hayal kırıklığını zar zor sakladı. “Öyle mi?”

“Şansımızı daha fazla zorlayamayız. Mortland, misafir odanızda bizi yalnızken yakaladı. Geçmişte sizi gizlice gözetlediğini biliyoruz, bunu tekrar yapabilir. Faytonumu evinizin önünde tekrar görürse dedikodu yayabilir, belki de bunu yapmıştır bile. Annemin varlığı, toplantılarımıza saygınlık kazandıracaktır.”

Tessa, yaşadığı hayal kırıklığının belli olmasından korkup yüzünü kaçırdı. “Yani gelecekte alınacak kararlara annenizi dahil mi edeceğiz?” diye sordu alçak sesle.

“Kırmızı misafir odasına bitişik küçük bir oda var. Annem oradan refakat edecek. Tamamen yalnız kalmayacağız, şöhretinizi tekrar tehlikeye atamam.”

“Anlıyorum,” dedi Tessa. Bir daha asla yalnız kalmayacaklar. Bunun farkına varmak, genç kadını gereğinden fazla üzdü.

Sonunda sahanlığa vardılar. “Daha sonra sizinle konuşacağım bir şey var,” dedi Tristan. Ardından misafir odasının aralık kapısından gelen fısıltıları duyunca kaşlarını çattı ve yavaşladı. “Anlaşılan annemin misafirleri var.”

Kapıya yaklaştıklarında, Tessa Leydi Durmont’un sesini tanıdı. “Düşes, o kız kurusu sizin görevinizi elinizden almış. Bu size yapılan bir hakarettir.”

Tessa bunu duyunca bir iç çekti.

“Tam tersi,” dedi düşes. “Bayan Mansfield bana iyilik yaptı. Oğullarınıza birer gelin bulması için onu tutmayı düşünebilirsiniz. Başlarında kavak yelleri esecek yaşı çoktan geçtiler.”

Tessa içten içe sevindi. *Bravo, Düşes.*

Leydi Durmont devam etti. “Dükü etkileyip, onu kızım Elizabeth’e düşman etti.”

“Ona kancayı takmış,” diye sürdürdü Leydi Bancroft. “Kızım Henrietta, onu elde etmeyi kafaya koyduğunu düşünüyor.”

Bu sözleri duyunca Tessa’nın yüzü alev alev yandı. Eyvahlar olsun, ona olan duygularını belli mi etmişti yoksa? Henrietta’nın bunu sadece ona iftira atmak için rastgele uydurmuş olması için

dua etti. Gerçi bir şey fark etmezdi. O iki cadaloz, Tessa için demediklerini bırakmıyordu. Genç kadının bacakları tir tir titremeye başladı.

“Bir kraliçe gibi içeriye girin,” dedi Tristan yumuşak bir sesle.

Tessa başını hafifçe geriye attı. Aşağılandığını göstererek o iki cadıyı memnun edecek değildi.

Tristan önden giderek onu içeriye aldı. Leydi Durmont ve Bayan Bancroft ayağa kalkıp diz bükerek selam verdi. “Ekselansları.”

Tessa, onların kendisini fark bile etmediğini düşündü. Tristan hızlı bir şekilde eğilerek selamlarına karşılık verdi onlara buz gibi bir bakış fırlattı. İki cadaloz sandalyelerine çökercesine geri otururken telaşla bakıştı. Belli ki, söyledikleri fesat sözleri Tristan’ın duyduğunu anlamışlardı.

Düşes başını çevirdi. “Bayan Mansfield, sizi görmek ne büyük bir zevk!”

Tessa, bütün gücünü toplayıp, düşesi zarafet içinde diz büküp selamlamaya çalıştı.

Tristan, oturması için genç kadını annesinin yanındaki koltuğa yönlendirdi. Ardından onun yakınındaki bir sandalyeye geçti ve cadalozlara öfkeyle baktı.

İki kadının dehşet içindeki surat ifadesi, Tessa’yı içten içe keyiflendirdi.

Düşes kızların annelerine doğru döndü. “Bayan Mansfield ve ben görüşmelerin bir sonraki aşamasını planlıyoruz.” Gülümseyerek devam etti. “Burada toplanacağız.”

Bayan Bancroft irkildi. Leydi Durmont’un ise midesi bulanır gibi bir hali vardı.

Düşes tek camlı gözlüğünü gözüne tuttu. “Leydi Durmont, renginiz soldu. Rahatsız mısınız?”

“Zavallı kızım Elizabeth için içim içimi yiyor; bu sabah gelen mektuptan elendiğini öğrenince yatağa düştü.”

Bayan Bancroft mendilini ıslak gözlerinin altına bastırdı. “Henrietta mektubu alınca gözyaşlarına boğuldu.”

Düşes gözlüğünü indirdi. “Eminim kızlarınız kendilerini çabuk toparlayacaktır. Gençler dayanıklı olur.”

Leydi Durmont, Tristan’a döndü. “Ekselansları, sizden tekrar düşünmenizi istirham ediyorum. Kızım Elizabeth’in bütün kızlar içerisinde en zarif olduğunu inkar edemezsiniz.”

Bayan Bancroft burnunu çekti. “Kızım Henrietta çalı kuşlarının içinde bir bülbül. Onun tatlı soprano sesi başka hiçbir kızda yok.”

Anlaşılan Bayan Bancroft’un da aynı kızı gibi müzik kulağı yoktu.

“Evet Henrietta tatlı bir kız, ama pek tabii Elizabeth kimseyle kıyaslanamaz,” dedi Leydi Durmont.

Tessa gülmemek için kendini zor tuttu.

İki kadın, birbirlerinin lafını kese kese, kızlarının müphem üstünlüklerini anlatıp Tristan’ı kararından vazgeçirmeye çalıştı. Tristan ise sıkıldığını belli eden soğuk bakışlarla cevap vermeden onları dinledi.

Düşes yelpazesini koltuğun koluna sertçe vurdu. “Hanımlar, lütfen. Bu şekilde davranmanız yakışık almıyor.”

Leydi Durmon iyice hırslandı. “Düşes, söz konusu sizin kızınız olsaydı, onu savunurdunuz.”

“Ben, kızıma bir şey öğretirken, kendim ona örnek oluyorum. Hanımlar, bizi mazur görün. Bayan Mansfield ve oğlumu çok fazla beklettim.”

Düşes ayağa kalkınca, iki cadalogun aynısını yapmaktan başka seçenekleri kalmadı. Tessa ve Tristan da yerlerinden kalktı. Leydi Durmont, sivri burnunu kaldırarak hızla kapıdan dışarı çıktı.

Bayan Bancroft, elinde sıkı sıkı tuttuğu mendiliyle, tereddüt ederek Tristan’a yaklaştı. “Ekselansları, Henrietta’yı geri almanız için size yalvarıyorum.”

Tristan ona kibirle baktı. “Lütfen kızınıza gelecekteki mutluluğu için en iyi dileklerimi iletin.”

Kadının alt dudağı, neredeyse ağlayacakmış gibi titredi.

“İyi günler, Mrs Bancroft.” Tristan eğilerek selam verdi.

Kadın, Tessa’ya kaşlarını çatarak baktı ve misafir odasını terk etti.

Ardından Tristan annesine döndü. “Bu iki yapışkan cadı bir daha kapımızdan içeri adımını atmayacak.”

Düşes parmağını gözlüğünün kurdelesine doladı. “Son derece can sıkıcılar, ama Bayan Mansfield’i sadece onlar suçlamıyor.”

“Ne?” Tristan neredeyse bağırdı.

“Sesini alçalt,” dedi düşes. “Hizmetkarların duymasını mı istiyorsun?”

“Ona kötü davranan kimseyi hoş karşılamayacağım.”

Tessa, düşese döndü. “Düşes, beni ne için suçlayabilirler ki? Daha bu işin başında, oğlunuz kararları kendisinin verdiğini açık açık belirtti.”

“Gurur,” dedi düşes. “Oğlumun kızlarını reddettiğini kabul etmektense seni suçlamak onlara çok daha kolay geliyor.”

Tessa ellerini kucağında birleştirdi. “Bu benim suçum. Görüşmeleri yapmak benim fikrimdi. Elemelerin ihtilafa sebep olacağını düşünmeliydim.”

“Anneleri koşulları kabul ettiler,” dedi Tristan. “Hatırlarsanız, kızlara isterlerse görüşmelerden çekilme fırsatını sundum. Sonunda sadece bir kişiyi seçebileceğimi hepsi biliyordu.”

“Oğlum, mantık çerçevesinde haklısın. Bununla beraber, duygular hiçbir zaman akla yatkın değildir.”

“Bir şey yapmalı,” dedi Tristan. “Sadece bana olan görevini yerine getirmişken, sosyetenin onu lekelemesine izin vermeyeceğim.”

Tessa, gösterdiği çabalar için görev kelimesini kullanamazdı;

sonuçta ona yardım etmeyi kendisi seçmişti. Ama halletmesi gereken daha önemli konular vardı, o yüzden şimdilik bu meselenin üzerinde durmamaya karar verdi.

Düşes oğlunu başıyla onayladı. “Görüşmelerin bir sonraki aşamasında geriye kalan beş kız ve anneleriyle misafir odamda toplanacağız. Bu toplantıyı gelecek cuma günü vereceğim ve o gün Bayan Mansfield’i müdafaa edeceğim.”

Tessa duyduklarına inanamayıp öylece kalakaldı. Düşes, o iki cadalozun yayacakları dedikoduya – ki muhtemelen yaymışlardı bile – karşı koymak niyetindeydi. Oğlunun evlenmesi meselesine Tessa’nın karışmasını baştan onaylamamasına rağmen bunu neden yapacaktı ki?

Düşes tek camlı gözlüğüyle oynayıp Tessa’ya kurnazca gülümsedi. “Size yardım etmeyi neden önerdiğimi merak ediyorsunuz, değil mi?”

Tessa bunu neredeyse yalanlayacaktı ama düşese karşı dürüst olması gerektiğinin farkına vardı. “İtiraf ediyorum ki buna şaşırdım.”

Düşes başıyla onayladı. “O iki cadalozun söylediklerini duyduğunuzu biliyorum. Buna rağmen odaya başınız dik girdiniz. Ben de aynısını yapardım ve o yüzden size yardım etmeye karar verdim.”

Tessa, kocasının çapkınlıkları karşısında düşesin kim bilir kaç kere başı dik hiçbir şey olmamış gibi davranmak zorunda kaldığını düşündü. “Size minnettarım ama genç kızların lehinde düşünmek zorundayım. Annelerinin gözlemlemesinin sıkıntı yaratmasından endişe ediyorum. Bu, kızlarda da gerginlik yaratabilir.” Ve Tristan da rahatsız olur, diye içinden geçirdi.

“Annem anneleri burada ağırlarken, biz görüşmeleri bitişikteki misafir odasında yapabiliriz,” dedi Tristan.

Annesi, “Tam olarak ne planlıyorsunuz?” diye sordu.

“Onlarla mülakat yapmak istiyorum.”

Annesi öfkeyle nefes verdi. “Bu başka bir meseleyi akla getiriyor. Pek çok anne, bana görüşmelerin duygusallıktan uzak olduğu konusundaki kaygılarını belirtti. Ne çiçek ne şiir ne de bir dans. Bir de hepsine eşit zaman ayırmadığın konusunda endişeleniyorlar. Çoğu, operada Georgette’ye iltimas geçtiğini düşünüyor.”

Tessa kendini tutarak lafa girmede. Aslında Tristan diğer kızları tamamıyla görmezden gelmemişti, sadece Georgette’yi beğendiğini belli etmişti.

Tristan kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. “*Kendi görüşmelerimi nasıl uygun görüyorsam öyle yönetirim.*”

Düşes sertçe, “Kızlarla görüşmüyorsun. Sanki hizmetkarlar-mış gibi onları mülakata alıyorsun,” diye cevapladı.

Aralarında neredeyse patlamak üzere olan bir gerginlik vardı. Tessa konuya el atmaya karar verdi. “Belki de uzlaşabileceğiniz bir nokta vardır.”

Tristan ve düşesin bakışları genç kadına kaydı.

Tessa derin bir nefes alarak devam etti. “Ciddi bir mülakat yerine, soru-cevap oyunu oynayacağız.”

Tristan öfkelenmişti. “Ben ciddi kararlar vermek zorundayken siz oyun mu oynamak istiyorsunuz?”

“Bunun bir amacı var. İsteddiğiniz soruyu sorma fırsatınız olacak, ama bu bir oyun olduğu için de kızlar kendilerini rahat hissedip doğal cevaplar verecek.”

Tristan başıyla onaylar gibi yaptı. “Eğer onlarla ben mülakat yaparsam, benim duymak istediğimi zannettikleri şeyleri söylerler.”

Tessa gülümsedi. “Bunu onayladığınıza memnunum.”

Düşes, “Bir an önce davetiyeleri göndereceğim,” dedi.

“Julianne ve Lord Hawkfield’i de davet etmeliyiz,” dedi Tessa. “Onların gözlemleri işimize yarayacaktır.”

Tristan burun kıvırdı.

Düşesin mavi gözleri neşeyle parladı. “Bayan Mansfield, bu harika bir fikir. Hawk’un kafasına bir karısının olması gerektiği fikrini sokabilirsiniz. Eğer oğluna bir gelin bulursanız, Leydi Hawkfield size minnettar olacaktır.”

Tristan sert bir şekilde çıkıştı. “Anne, çöpçatanlık yapma.”

“Bayan Mansfield bu meseleyi halleder canım. O bu işin uzmanı.”

Tessa başını salladı. “Düşes, operada Lord Hawkfield’e hizmetimi sunmayı teklif ettim, ama kabul etmedi.”

Tristan neredeyse bağıırcasına, “Ne yaptınız?” diye sordu.

Tessa onu susturmak ister gibi parmağını dudaklarına getirdi.

“Hawk, bekar kalmaya inat eden biri. Bayan Mansfield, çöpçatanlığın inceliklerini onun üstünde kullanabilirsiniz. Belki Tristan’ın istemediği kızlardan birine aşık olur.”

Tristan homurdandı. “Benim artık larımı da ona yedirin olmaz mı?”

Oğlunu duymazlıktan gelen düşes devam etti. “Bayan Mansfield, Hawk hakkında ne düşünüyorsunuz?”

Tessa gülümsedi. “Eh, neşeli bir beyefendi.”

“O kızların gönlünü çalan bir çapkın.” Düşes gözlüğüyle oynadı. “Bence onu değiştirecek güçlü iradeli bir kadına ihtiyacı var.”

Tessa durakladı. “Bir atı suya götürebilir, ama zorla içiremezsiniz.”

Düşesin yüzünde kurnaz bir bakış belirdi. “Ya onu önceden susuz bırakırsam.”

“Anne, yeter.” Tristan hışım la araya girdi. “Çöpçatanlık entrikalarını kes.”

“Aklımda ona uygun biri var,” dedi düşes. “O bir kont, ve eminim annesi bu kişiyi onaylayacaktır.”

Tristan oturduğu koltuktan fırladı. “Kesinlikle olmaz.”

Düşes oğluna garip bir şekilde bilgiç bilgiç baktı. “Ben bir mahsur görmüyorum.”

Tristan çenesi kasılarak, “Ben itiraz ediyorum,” dedi.

“Düşes, Hawk için aklınızda kim var?” diye sordu Tessa.

Tristan annesine öfkeyle baktı. “Bu soruyu cevaplamayı aklından bile geçirme. Bir anlaşma yaptık. Bu işe karışmayacaksın.”

Düşes burun kıvırdı, “Bu meseleyi sen halledeceksen tabii.”

Tessa onları hayretle seyretti. İmalı konuşmalarına bakacak olursa kendisinden gizlenen bir şeyler vardı.

13. Bölüm

Tristan, kravatını sanki boynuna takılmış bir idam ilmiğiymiş gibi çekti.

Kız kardeşi, Hawk ve geriye kalan beş gelin adayı ile oyun oynamak üzere daire şeklinde oturmuşlardı. Bitişikteki kırmızı misafir odasında annesi, kızların annelerini ağırlıyordu.

Kızlar birbirleriyle fısıldaşıp, gizli gizli onu süzdü. Ardından kıkırdayarak güldü. Tristan, Hawk'la göz göze geldiğinde arkadaşının muzipçe baktığını gördü. Gelin adayları ikisinin de senelerdir kaçındığı tipte kızlardı. Ona kız kardeşini anımsatıyorlardı. Tatlı, masum ve toy kızlar.

Tristan, bir anda durumu fark ederek sarsıldı. Bu kızlardan biriyle evlenmek zorundaydı. Kızlara sadece bir kişiyi seçeceğini açıkladığı gün aslında alenen bu sözü vermişti. Onların anne ve babaları gibi toplum da, onun içlerinden birisini seçmesini bekliyordu. Bunu yapmamak kendisinin ve ailesinin şerefini iki paralık edecekti. Başka seçeneği yoktu.

Aslında beş seçeneği vardı, ama Tristan hiçbirini beğenmiyordu.

Tessa bir sandalye alıp yanına oturdu ve eğilip fısıldadı. "Biraz rahatsız görünüyorsunuz."

Tristan, "Değilim," dedi dişlerini sıkarak. Sadece anlık bir korkuya kapılmıştı o kadar. Bekarlığa veda etmek üzere olan her

erkek biraz endişe yaşıyordu. Mantıksız duyguların en iyi ilacı akılcı düşünmektir. Tristan durumu mantık çerçevesinde değerlendirmeye kendisini zorlayarak, aklından düşes olmak için gerekli koşulları geçirdi.

Yirmi bir yaş: Sadece Bayan Hardwick bu koşula uygundu. Utangaçlıktan yüzü kızaran Amy'yi düşes olarak düşünemediği için yaş koşulunu daha alt sınıra çekti.

Bekar, hiç evlenmemiş ve doğuştan asil: Tamam.

Sosyal etkinlikleri ve hizmetkarların yönetimi konularında eğitilmiş: Georgette ve Amy, beşinin içinde en az çocuksu olanları, feci tekne turunu planlamaya yardım etmişlerdi. Bu kötü bir işaretti.

Zekice sohbet: Ne arar.

Duygudan ziyade mantığa dayalı sağlam muhakeme gücü: Tartışılır.

Zarafet, sorumluluk, alçakgönüllülük ve edep: Tamam. Tristan ardından görüşmelerin ilk günündeki atışma ve itişmeleri hatırladı. Tamam değil.

Güzel ahlaklılık: Tamam. Yani bildiği kadarıyla.

Ve tabii ki ihtiras arıyordu. İçlerindeki en güzele, Georgette'ye baktı ve onu yatağında hayal etmeye çalıştı. Gözünde, onun sımsıkı kapattığı gözleriyle çarşafı çenesine kadar çektiğini canlandırdı. Hiç şüphesiz İngiltere'yi düşünüp görevini yerine getirecekti.

Kendisine, kız oğlan kız karısına sevişmenin zevklerini öğretmenin kendi görevi olduğunu hatırlattı. Asla bir bakireyle yatmamıştı ama bir tanesiyle öpüştüğü kesindi. Tessa'nın kuralara aldırmadan ona verdiği karşılığı hatırlayınca kanı kaynadı. Masumiyetine rağmen, Tristan'ın her dokunuşuna tutkuyla tepki

vermişti. Mutlaka karısıyla da aynısı olacaktı. Sonuçta baştan çıkarma yöntemlerini iyi biliyordu. Yine de Tessa'ya karşı davranışının bambaşka olduğu bir gerçektir. Onu ilk gördüğü andan itibaren arzulamıştı. Ve bu arzu günden güne artmıştı. Şimdi bile onun eteklerinin hışırtısı, yumuşak nefesi ve gül kokulu parfümü gereğinden fazla dikkatini çekiyordu. Lanet olsun, onu düşünmeyi bırakmalıydı.

Onu yatağında çıplak hayal ettiği şehvet dolu düşüncelerine bir son vermeliydi. Onun küvette, yaprakların arasında veya kucaklarında cırtlı çıplak yattığını artık düşünmemeliydi. Hayır, hayır, hayır.

Tessa ona doğru eğildi. "Hazır mısınız?" diye mırıldandı.

Hayır. "Evet."

Genç kadın ellerini birleştirip herkese gülümsedi. "Bu yeni bir tür tahmin oyunu, bunu özellikle bugün için icat ettim. Leydi Georgette'ten başlayarak her gelin adayı düke bir soru soracak."

Tessa, oyunun karmaşık kurallarını açıklamaya devam edip kızların Julianne ve Hawk'a danışmalarıyla ilgili bir şeyi anlatırken; Tristan düşüncelere daldı. Aslında gerçekten sormak istediği şeyi soramazdı. *Balo salonunda bir melek, yatakta ise baştan çıkarıcı biri olacak mısınız?*

Kızların uzun uzadıya kıkırdamalarının ardından, Tessa onları oyuna başlamak üzere sakinleştirmeyi başardı. "Leydi Georgette, başlayabilirsiniz."

Genç kız gamzelerini çıkararak gülümsedi. "Ekselansları, şimdiye kadar kaç kızı öptünüz?"

Diğer kızlar bu soruyu duyunca aralarında kıkırdadı.

"Hiç," dedi Tristan.

"Bu doğru olamaz." Priscilla Prescott sırtını süpürge yutmuş gibi dikleştirdi.

Tessa başını salladı. "Lord Hawkfield veya Julianne'den yardım istemesi dışında hiç kimsenin ona yardım etmesine müsaade yok."

Leydi Georgette, Hawk'a döndü. "Lordum?"

"Müsaade edin de bir düşüneyim." Parmaklarıyla Fransızca saydı. "*Un, deux, trois, quatre, cinq, six, sept, huit, neuf, dix.*" Kafasını kaldırdı. "Daha fazla parmağım yok."

"Kıt beynini fazla zorlama," diye mırıldandı Tristan.

Kızlar kahkahaya boğuldu.

"Devam edelim mi?" diye sordu Tessa. "Georgette, bunun doğru mu yoksa yanlış mı olduğunu söylemelisiniz."

Genç kızın gözlerinden emin olmadığı belliydi. "Ee, yanlış?"

Tessa ona döndü. "Leydi Georgette'nin cevabı doğru mu?"

Tristan tam da oyunun bu kuralını duymamıştı. "Hayır."

Georgette sarı lülelerinden biriyle oynamaya başladı. "Hiçbir kız da sizi öpmedi mi?"

Diğerleri elleriyle ağızlarını örterek kıs kıs gülustü.

Tristan omuzlarını silkti. "Asla bir kızı öpmedim, ama pek çok kadın öptüm."

Tessa güldü. "Bu hileli bir cevaptı. Leydi Georgette'ye bir soru sormak için şimdi sizin sıranız."

Tristan bu kuralı da duymamıştı. "Zannedersem Leydi Georgette soruma cevap verdi bile."

Georgette lülesiyle oynamayı bıraktı. "Öyle mi?"

"Üf, şapşal. Asla kimsenin seni öpmediğini kabul ettin ya."

Georgette kızardı. "Tabii bir beyefendiyle değil öpüşmek asla yalnız bile kalmadım. Annem böyle yaparsam erkeklerin yanlış düşüneceğini söylüyor." Kaşlarını çatı. "Ama ne düşüneceklerini söylemiyor."

Hawk kafası karışmış gibi baktı. "Annenizin ne demek istediğini merak ettim."

Tessa boğazını temizledi. "Yanılmıyorsam sıra Bayan Sheperd'ta."

Yuvarlak yüzlü esmer, derin derin düşünüyormuş gibi alnını

buruşturdu. Ardından aradığını bulmuş gibi bir anda gözleri parladı. “Buldum. Ekselansları, köpekleri mi, atları mı yoksa koyunları mı tercih edersiniz?”

Tristan bir an kulaklarının tıkanmış olduğunu düşündü. “Bayan Shepherd, koyun mu dediniz?”

Sally sesi titreyerek cevap verdi. “Ah, evet. Ağabeyim Charles koyunlarımıza bayılır. Dişi koyunların hepsine isim takar. En sevdiği koyun Louisa’dır. Ne kadar şirin değil mi?”

Gülme. Ne yaparsan yap, ama gülme. Tristan, Hawk’a bakmak gibi bir hata yaptı; arkadaşı omuzları titreyerek sandalyesinde büzülmüştü. Tristan ağzını yumruğuyla örttü.

Tessa gözlerini kısarak uyarırcasına ona baktı. “Cevabınız?”
“Eh, atlar.”

Sally suratını astı. “Koyunları sevmiyor musunuz?”

“Hayır,” dedi Tristan.

Priscilla araya girdi. “Kurallara uymuyorlar.”

Tristan, Bayan Prescott’un süpürge yutmuş gibi dik duruşuna baktı ve kendisini onun o halde geceliğini çıkarmaya çalışırken hayal etti. Büyük ihtimalle soyunmayı reddederdi. Kafasında genç kızı listeden eledi.

Sally gözlerini kırıştırdı. “Yanlış bir şey mi söyledim?”

Tessa ona anlayışlı bir şekilde gülümsedi. “Gayet iyiydin. Şimdi Bayan Shepherd’a soru sorma sırası dükte.”

Tristan bir an düşündü. “Aklınıza yanlış olduğunu bile bile yaptığınız bir şeyi getirin. Bana ne olduğunu anlatın.” Bunun küçük kuzularla ilgili olmamasını umdu.

“Kısa bir süre önce çok yanlış bir şey yaptım,” dedi Sally. “Kız kardeşim Sarah’ın aşk mektubunu çalıp okudum.”

Julianne şeytanlık düşünürcesine baktı. “Ne yazıyordu?”

Sally burnunu kıvırdı. “Bana göre saçma sapan şeyler yazıyordu. Mektubu yazan beyefendi Lord Randy diye imza atmıştı.

Otların arasındaki hazineyi yağmalamak istediğini söylüyordu bir de, ee, telaffuz edemeyeceğim yerine bir mum diktiğini açıklıyordu.”

Hawk hırıltıyla soluyup öksürerek dizlerine doğru eğilince, Julianne sırtını sıvazlamaya başladı. Georgette, “Boğuluyor,” diye haykırdı.

Tristan tavandaki şişman melek çocuklara bakarak yukardaki beyefendinin ilahi bir müdahale yapmasını umdu.

Kızların hepsi Hawk’un sağlığıyla ilgili endişelerini belirtince, Tessa onları Hawk’a bir şey olmayacağına ikna etti. “Devam edelim. Bayan Prescott, yanılmıyorsam sıra sizde.”

Genç kız tahta göğüslerini daha da ortaya çıkarırcasına omuzlarını geri attı. “En sevdiğiniz yemek nedir?”

“Yılan balığı turşusu.”

Priscilla, Julianne’e döndü. “Doğru mu, yanlış mı?”

Julianne omuzlarını silkti. “Doğru.”

Genç kız buna karşı çıktı. “Bence değil.”

“Haklısınız,” dedi Tristan. Şöminenin üzerindeki saate bir göz attı. Bu oyun koca bir zaman kaybından başka bir şey değildi.

Tessa, onu dirseğiyle dürttü. “Bayan Prescott’a bir soru sorabilirsiniz.”

Tristan, Bayan Precott’a döndü. Onu listeden elemiş dahi olsa bir şey sormalıydı. Onun kuralcılığını yoklamaya karar verdi. “Bayan Prescott; neyin doğru neyin yanlış olduğunu kestiremediğiniz bir ikileme düştüğünüzde, nasıl karar verirsiniz? Lütfen bir örnek verin.”

Priscilla kendinden emin, “Aa, neyin doğru neyin yanlış olduğunu her zaman bilirim,” dedi. “Her durumda görgü kurallarına bağlı kalırım.”

Genç kız böylelikle Tristan’ın onun hakkındaki fikirlerini doğrulamış oldu. “Teşekkür ederim. Bu kadarı yeterli.”

“Leydi Suzanne, sıra sizde,” dedi Tessa.

Suzanne daha önceden çalıştığı belli, cilveli bir bakışla kirpiklerinin altından Tristan’ı süzdü. “Ekselansları, beni neden son beş adayın arasına aldınız?”

Aslında uygun olmayanları elemiştir. Diğerleri, Amy dışında, bu yüzden bir sonraki görüşmeye davet edilmiştir; ama Tristan bunu itiraf edemezdi. “Hepinizi seçme sebebim adayların arasında en iyileri olmanız.”

Suzanne çocuk gibi suratını astı. Zıpır kızın bir iltifat beklediği belliydi. Tessa ona Tristan’ın cevabının doğru olup olmadığını sorduğunda, darılmış bir havayla cevap verdi. “Doğru.”

“Leydi Suzanne için bir sorunuz var mı?” diye sordu Tessa.

“Evet. Leydi Suzanne, sizce size en fazla üstünlük sağlayan tarafınız nedir?”

Genç kız başını eğdi. “Ah, bunu söylemem doğru olmaz.”

“Neden?” diye sordu Tristan.

Kuralcı Priscilla, kibirli bir sesle araya girdi. “Bunu sormaya hakkı var mı?”

Julianne burnundan soluyarak cevap verdi. “O bir düğ. Ne isterse yapabilir.”

Hawk surat astı. “Çok kışkandım. O ne isterse yapabiliyor,” dedi sesini incelterek.

Kendine engel olmak için dudaklarını büzen Priscilla dışında herkes kahkahalara boğuldu.

Tessa onları sakinleştirip devam etti, “Leydi Suzanne, devam edebilirsiniz.”

Bu arada Tristan ne sorduğunu unutmuştu bile.

Suzanne yüzünü tekrar eğdi. “Annem en önemli üstünlüğümün güzelliğim olduğunu söylüyor, ama tabii dış güzelliğinden çok iç güzelliği önemli.”

Tristan kızın devam edeceğini zannetti, oysa Suzanne kirpiklerini kırpıştırıp durdu.

“Şimdi Bayan Hardwick’in sırası,” dedi Tessa.

Utangaç kız, kucağında kapalı duran ellerine bakıp durdu. Sessizliği gereğinden fazla uzun sürünce diğer kızlar kıpırdanmaya başladı. Tristan, Amy’yi görüşmelerde bu kadar uzun tutarak aslında genç kıza kötülük yapıp yapmadığını düşündü. Kız kardeşinin etkisiyle düzelir gibiydi, ama yine de bir topluluğa girdi mi büzüşüp kalıyordu.

Priscilla üfleyip püfledi. “Amy, soracak bir soru düşünemiyorsan pas geç.”

Tristan sandalyesinin kollarını sıkı sıkı kavradı. “Zaman sınırı yok.”

“Ben sadece ona yardımcı olmaya çalışıyorum,” dedi Priscilla. “Belli ki hiç fikri yok.”

Amy başını kaldırdı ve bu sefer çekinmeden konuştu. “Bayan Prescott, sessizliğimin sizi rahatsız ettiğinin farkındayım. Bununla beraber bu oyunun arkasında önemli bir sebep yattığını seziyorum. Bu yüzden konuşmadan önce iyice düşünmek istiyorum.”

Julianne yumruğunu havaya kaldırarak sırttı. Georgette, Amy’nin elini sıktı. Hawk göz kırptı. “Haklısınız, Bayan Hardwick.”

Tristan, saygı duymaya başladığı Amy’ye baktı. “İhtiyacınız olan bütün zamanı kullanın, Bayan Hardwick.”

Kızarmasına rağmen Amy, Tristan’a sakın bir şekilde baktı. “Hazırım, Ekselansları.” Bütün cesaretini toplamak istercesine derin bir nefes aldı. “Karınızda aradığınız en önemli nitelik nedir?”

Amy onu şaşırtmıştı. Kızların içinde bir tek o, görüşmelerin asıl sebebiyle ilgili önemli bir soru sormuştu. Tristan, kafasında aradığı niteliklerin muhakemesini yaptı ve önemli bir konuyu atladığını fark etti. “Sadakat,” dedi.

“Bayan Mansfield, düke konuyu biraz daha açacak bir soru sorabilir miyim?”

Tessa, Tristan’a baktı. “Ekselansları?”

“Tabii ki.”

Amy derin bir nefes verdi ama bakışlarını ondan asla ayırmadı. “Sadakat pek çok anlama gelebilir. Sizin için anlamı nedir?”

“Zekice bir soru. Benim için sadakat, karımın şerefli davranması ve bana her zaman dürüst olmasıdır.”

Amy başıyla onayladı. “Samimiyet her yakın ilişkide önemlidir. Güven eksikliği bir evliliği çok çabuk yıkar.”

“Güven bir kere kaybedildi mi, sonrasında her zaman şüphe olacaktır.”

Tessa araya girdi. “Doğru mu, yanlış mı?”

Amy bakışlarını Tristan’dan ayırmadı. “Doğruyu söylediğini biliyorum.”

Diğerleri aralarında konuşmaya başlayınca Tristan daha fazla Amy’ye bakamayarak eliyle ceketinin yakasını çekiştirdi. Beşinin içinde sadece o, soruları ve cevaplarıyla olgunluk ve zeka göstermişti. Kağıt üstünde koşulların çoğuna uyuyordu. Belki de hepsine, zaten Ashdown Malikanesi’ne yapılan tekne turuyla onun bir ilgisinin olmadığına da emindi. Tristan, Amy’nin, diğer kızların aksine onu anladığını hissediyordu. Ona saygı duyup ondan hoşlansa da, onun için doğru adam olmadığını biliyordu. Bir papazın karısı olarak çok daha mutlu olabilirdi, kocası ve cemaati onun sessiz ve düşünceli hallerini takdir ederdi.

Kızların anneleri içeri girip duydukları bütün o kahkahaları abartarak mesele haline getirdiler. Hepsi Tessa’ya bu oyunu teklif ettiği için iltifat yağdırdı. Tristan annesine bir göz attı, düşes suratında belli belirsiz bir gülümsemeyle kapıda duruyordu. Belli ki Tessa’yı yüceltme işini başarıyla yerine getirmişti.

Öğleden sonra, düşes evlilik meselesini açması koşuluyla,

oğlunun Tessa'yla yalnız konuşmasına razı olmuştu. Tristan en sonunda Tessa'yı uyaracak fırsatı bulacaktı.

Tristan, ayrılırlarken anne ve kızlarının hepsiyle teker teker konuştu. En son sıra Bayan Hardwick'e geldiğinde onun tatlı gülüşünü Amy'ninkine benzetti. "Amy bizlere size ne kadar hayran olduğunu anlattı."

Amy kızarıp önüne baktı.

"Bana şeref verdiniz, Bayan Hardwick," dedi Tristan. Ama aslında Amy'nin hayranlığını hak ettiğini düşünmüyordu. Onu görüşmelerde tutmasının sebebi ona acımasından başka bir şey değildi, genç kızı sadece dış görünüşüne bakıp değerlendirmişti. Bugün ise, en az olasılık verdiği bu kız, ona kendisinin ne kadar sığ olduğunu göstermişti.

Düşes, Hawk ve Julianne'i sarı misafir odasından çıkardı ve oğluna döndü. "Bayan Mansfield ile elemeleri konuşmanız için sizi yalnız bırakıyorum. Bu arada diğer meseleyi de konuş."

Yalnız kaldıklarında Tessa Tristan'a baktı. "Onu da dahil etmemiz için annenizin ısrar etmemesine şaşırdım."

"Görüşmeleri baş başa konuşmamız gerektiğine onu ikna ettim." Tristan mermer şöminenin önünde dolanmaya başladı.

"Tristan, canınızı sıkan nedir?"

"Amy Hardwick'i haftalar önce elemeliydim."

"Amy bu deneyimi yaşamış oldu," dedi Tessa.

Tristan dolanmayı bıraktı. "Haftalardır ona ayrıcalıklı davrandım. Bugün onu elemeye karar vermiştim. Ama o diğerlerini gölgede bırakmışken bunu nasıl yapabileceğimi bana söyleyin."

Tessa onu telkin etmeliydi. "Bugün inanılmaz bir cesaret gösterdi. Kız kardeşiniz ona yardım etmiş olsa da, siz de onun değişimine en az Julianne kadar katkıda bulundunuz."

"Benim sayemde iyiye gittiğini iddia edemem."

“Kısa bir süre önce ona eğer kendisini değerli görmezse kim-
senin görmeyeceğini söylediniz. Kendi değerinin farkına vardığı
için bugün cesaret göstererek iki ayağının üstünde durabildi.”

“O benim düşesim olmanın getireceği teferruatlara asla da-
yanamayacaktır. Ama onu elersem, işin kolayına kaçmışım gibi
hissedeceğim.”

“Amy’ye öyle bir şey kazandırdınız ki bu ömür boyu işine
yarayacak.”

“Düşüneceği şey, benim onu aynı diğerleri gibi sadece dış gö-
rünüşüyle değerlendirdiğim ki aynen öyle yaptım.”

Tessa ondan Amy’ye iltimas göstermesini istemişti. Şimdi
doğru şeyi yaptığına onu ikna etmeliydi. “İyiliğinizi asla unut-
mayacak.”

“Bayan Hardwick, benim ona acıyarak iyilik yapmamdan faz-
lasını hak ediyor. Tanrı şahit ki ben ona layık değilim.”

Tessa, onun Amy’ye duyduğu hayranlık ve onun için endişe-
lenmesi karşısında Tristan’ın ilk günden beri bir hayli ilerleme
kaydettiğini düşündü. Ama diğer gelin adayları hakkında da tar-
tışmalıydılar. “Beş kız hakkında da azımsanmayacak kadar çok
şey öğrendiğiniz inancındayım. İsterseniz oturun ve hepsiyle il-
gili fikirlerinizi gözden geçirelim.”

Tristan Tessa için bir sandalye çekti ve kendisi onun karşısın-
daki bir tanesine oturdu.

“Şimdi, her biri hakkında dikkatle düşünün,” dedi Tessa.
“Onları nasıl tanımlayabilirsiniz?”

“Güzel olan, kafasız olan, fesat olan, kendini beğenmiş olan
ve utangaç olan.”

Tessa onun alaycılığı karşısında şaşırdı. “Tristan, bu konuyu
ciddiye almıyorsunuz.”

“Aslında sizi hepsinden daha iyi tanıyorum.”

Tessa’nın yüzü bembeyaz kesildi. “Böyle şeyler söylememe-
lisiniz.”

“Bu gerçek.”

Bu sözleri Tessa’ya iyiden iyiye suçluluk hissettirdi. Onu kızlarla daha fazla vakit geçirmeye teşvik etmesi gerekirdi. Onları parkta bir gezintiye çıkarmasını tavsiye etmek yerine kendisi için onu misafir odasına kapatmıştı. Kendi kendisine onun rehberliğe ihtiyacı olduğunu söylemiş ama içten içe onunla flört etmesini arzulamıştı. Çılgın gibi, kısa bir süre onu sevgilisi gibi düşünmekte bir zarar görmemişti. Ve böyle yaparak ona karşı olan asıl görevini ihmal etmişti.

Duyduğu suçluluğun şu anda bir yararı yoktu, Tessa o yüzden kafasını şu andaki duruma vermeye karar verdi. “Beşini, yirmi dört kızın içinden seçtiniz,” dedi. “Kararlarınızı hangi kıstasa göre verdiniz?”

Tristan omuzlarını silkti. “Uygun olmayanları eledim. Başka ne yapabilirdim? O kadar çoktular ki hepsiyle yeterince vakit geçirmek imkansızdı.”

Tessa irkildi. Yirmi dört kız davet etmemeliydi, ama herkesin düke çöpçatanlık yaptığını bilmesini istemişti. O anda bunun ikisinin de yararına olduğunu düşünmüş olsa da aslında, kendi isteklerini Tristan’ın ihtiyaçlarının üstünde tutmuştu.

Durumu kurtarması için hâlâ bir olasılık vardı. “Bu benim hatam, ama bunu telafi edebiliriz. Sayıları azaldığına göre onlarla teker teker görüşebilirsiniz.”

Tristan burun kıvrıdı. “Onlarla daha fazla vakit geçirmemim bir şeyi değiştireceğine gerçekten inanıyor musunuz?”

Bu sözler Tessa’nın kafasını karıştırdı. “Ne demek istiyorsunuz?”

“Bana kendilerini daha iyi tanıtmaları pek olası değil, bunu bu akşam yapan Amy dışında. Diğerleri çok toy.”

“Ama operada Georgette ile uzun bir müddet konuştunuz.” *Ve bütün o süre boyunca, seni ondan uzaklaştırmak isteğiyle içim içimi yedi.*

“Ne hakkında konuştuğumuzu biliyor musunuz? Ya da aslında Georgette’nin ne hakkında konuştuğunu? Balolar ve dans.”

“Anladığım kadarıyla onunla daha önemli meseleleri tartışmak konusunda zorlanmışsınız.” Tessa ağzından bu fesat sözleri kaçırır kaçırmaz kendisine öfkelenildi.

“Kalabalık bir opera locasındaydık. Orada önemli meseleler hakkında tartıştığımızı mı düşündünüz?” dedi Tristan öfkeyle.

“Tristan, hepsi hakkındaki şüphelerinizi dile getirdiniz. Endişeleniyorum.” Tessa’nın içinden bir ses, bunun belirtilerini bile bile görmezden geldiğini söyledi. İçlerinde en beğendiğinin kim olduğunu bile sormaya çekiniyordu, çünkü bunun Georgette olduğunu söylemesinden korkuyordu. Tristan, o sarışın güzelin adını hatırlayamadığında, Tessa içten içe sevinmişti. Bunu hatırlayınca utanç duydu.

“Aklımda şüpheler olsa da olmasa da yoluma devam etmeliyim.” Tristan derin bir nefes aldı. “Amy ve Georgette dışında hepsini eleyin. Annem, iki kız ve anne babalarını Gatewick Parkı’ndaki evde bir eğlenceye davet edecek. En son kararımı orada vereceğim.”

Tessa’nın telaşla ciğerleri yandı. Hayır, o bunu böyle sonlandıramazdı. “İkisiyle de resmen bir bağlantınız yok. Onları evinize davet ederseniz, ikisinden biriyle evlenme niyetinde olduğunuz işaretini vereceksiniz.” *Georgette olmasın. Lütfen Georgette olmasın.*

Tristan ayağa kalkıp, Tessa’ya sert sert baktı. “Bu görüşmelerin manası bu değil mi? Herkes adaylardan bir tanesini seçmemi bekliyor.”

Tessa bacakları titreyerek doğruldu. “Mecburiyetten dolayı evlenemezsiniz. Bu ne sizin için ne de kızlar için adil değil. İçinizde onlara karşı özel duyguların gelişmediğini açıklamalı ve daha fazla onları yok yere umutlandırmak istemediğinizi anlat-

malısınız. Onlara başka beylerle görüşmekte serbest olduklarını söyleyin.”

“Bunun, kızların babalarını ikna edeceğini mi düşünüyorsunuz? Bunun sonuçlarını düşünmediniz. Bir daha hiçbir baba, kızlarını yüzüstü bırakırım korkusuyla benimle görüşmelerine izin vermeyecektir. Bütün toplum beni ve benimle beraber *ailemi* kınayacaktır. Gelin adaylarından biriyle evlenmekten başka seçeneğim yok. Aksini yapmam şerefsizlik olur.”

Tessa'nın sinirleri bozulmaya başladı. Kendini suçlamıştı ama bu işten Tristan da sorumluydu. “Mecburiyetten ötürü evlenmeniz için çöpçatanlığınıza soyunmadım.”

Tristan ona doğru eğildi. “Ya ne sebeple evlenecektim?”

“Karşılıklı sevgi. Ortak ilgi.”

Tristan öfkelenmişti. “Yani aşk. Evlilik hakkındaki duygusal fikirlerinizden vazgeçmediğinizi biliyorum, ama ben böyle aldatmacalara inanmıyorum. Unvanın devamı için bir vârise ihtiyacım var. Bunu yapamazsam, bütün mülk krallığa devrolur ve düklük unvanı benimle birlikte ölür. Doğuştan kazandığım hakların geleceği tehlikede. Bir gelin aramamın tek sebebi soğuk ve zor bir görev.”

“Evlenmeniz gerektiğini biliyorum, ama görev aşka engel değil.” Tessa avuçlarını açtı. “İkisine de sahip olabilirsiniz.”

“Yeter, Tessa. Ne istediğinizi biliyorum. Aşk evliliklerine neden inandığınızı biliyorum, ama anne ve babanızın evliliği bir istisna. Ben benden beklenenin her zaman farkındaydım ve o kızların yirmi dördü de farkında. İçlerinden yirmisine görüşmelerden çekilme fırsatını verdiğimde, sadece Bayan Hardwick ayrılmak istedi. Diğerleri anne babalarını hiçe saymaya cüret edemedi. Bunun hanedanlıktan ötürü, ihtiyaçtan ötürü bir evlilik olacağını bir tek siz kabul edemiyorsunuz.”

Tessa zar zor nefes alıyordu. “Görüşmelerimizin tamamın-

da beni dinliyor gibi yapıp aslında beni atlatmışsınız.” Oldukça yüksek sesle konuşmuştu, ama korkmuş ve hayal kırıklığına uğramıştı.

Tristan başını salladı. “Sizi asla aldatmadım. Daha ilk başta, size aşk evliliği yapacağıma söz veremeyeceğimi söyledim. Verdiğim tek söz, karıma değer verip saygı duyarak ona sadık kalacağım.”

Tessa, onun kızlardan birine kalbini açmasını istemişti, oysa açtığı tek kalp kendi kalbinden başkası değildi. Ve Tanrı yardımcısı olsun, aslında onun ne Amy’ye ne de Georgette’ye aşık olmaması Tessa’yı dehşete düşüreceğine rahatlatmıştı.

Tristan kollarını göğsünde kavuşturdu. “Topluma karşı koyamam. Bunu yaparsam, annem ve kız kardeşime zarar verecek bir rezalete sebep vermiş olurum. Onların şerefine leke süremem.”

Tessa, onun güzel mavi gözlerinde asla vazgeçmeyeceği kararlılığı gördü ve savaşı daha başlamadan kaybettiğini anladı.

Bir saat sonra, çalışma odasında suratı asık bir şekilde oturan Tristan’ın gözü, brendisinin bardağında bıraktığı tortulara dalmıştı. İçinde hâlâ bir şeyleri vurup kırma isteği vardı, ama bunu yaparsa Hawk onunla acımasızca dalga geçerdi.

Tristan’ın karamsar düşünceleri, annesinin evde eğlence düzenleme fikrine sevinerek şaşırmasına kaydı. Düşes torunlardan bahsetmişti. Julianne ise yaz gelince bir kız kardeşi olacağı sevinciyle yerinde zıplamıştı.

Kafasını toparlayıp Tessa’yı, annesinin saçma sapan çöpçatanlık fikirleri hakkında uyaramamıştı.

Hawk büfeden elinde sürahiyle dönüp kadehlerine brendi ekledi ve kendi kadehini kaldırdı. “Yakında olacak nişanının şerefine.”

“Pislik yapma.” Yapması gerekeni yapıp ailesini memnun et-

mişti. Gelecek yaz evli bir adam olacaktı. Tristan çok eski ve kaba bir kelime mırıldandı.

Hawk kıkırdadı. “İçini korku mu sardı?”

Tristan cevap vermedi. Biraz önce Tessa ayrılırken onu takip etmeye başlamıştı ama ne söyleyeceği hakkında en ufak bir fikri dahi yoktu. Hawk yolunu kesip onu kenara çekmiş ve tek bir kelime etmişti. *Yapma*.

Hawk her şeyin farkındaydı. Operada söylediği sözlerle bunu belli etmişti. Tristan elde edemeyeceği tek kadını istiyordu.

Ağız dolusu bir yudum brendiyi yutunca genzi yandı ve yüzünü buruşturdu. Onu arzulamaktansa likörden yanmak daha iyiydi. “Lanet olsun,” dedi. “Bekarlığım için yas tutmaya hakkım var.”

Hawk, “Aynen öyle,” dedi ve içkisini yudumladı.

Tristan, ağız dolusu bir yudumu daha içti. Şeytanca, “Bir sonraki kurban sensin,” dedi. “Annem, baş belasından sana bir gelin bulmasını istedi.”

Hawk gülünç bir şekilde bakakaldı. “Bayan Mansfield’e alçak herifin teki olduğumu, Londra’nın en feci zamparası olduğumu söyle.”

Tristan suratını astı. “Zamparalar onun uzmanlık alanı.”

“Seni avlamasından belli.” Hawk kaşlarını çatarak kadehinin içine baktı. “Bunu nasıl yaptı?”

“Yelpazesini düşürdü. Benim üzerine basmamı sağladı. Sihirli gülümsemesini kullandı. Sonra bir baktım ki oltayı yutmuşum.”

“Seni uyarmıştım,” dedi Hawk. Bir ara verip devam etti. “Seni iki düzine zıpırla görüşme tuzağına da nasıl düşürdü?”

“Hile yaptı.” Tristan, brendisinin hepsini tekrar devirdi ve hızla ağzını sildi.

“O şeytanın teki,” dedi Hawk. “Kadehini doldurayım. Zil zur-na sarhoş olman gerekiyor.”

Tek kelime etmeden iki kadehi daha yuvarladılar. Hawk geğirip konuşmaya devam etti. “Birisi onun önüne geçmeli.”

“İnan, top ateşinin önüne geçmek daha kolaydır.” Tessa amansızdı ve kararına ulaşmak için sağduyulu davranmazdı. Aynı zamanda düşünmeden, aceleyle hareket ediyordu ve ihtiraslıydı. Ve o tanrıça vücudu, dolgun dudakları ve keskin zekasıyla kahrolası bir cazibeye sahipti.

Hawk, “Bir planım var,” dedi.

“Eğlenceli olmalı,” dedi Tristan mırıldanarak.

Hawk kaşlarını oynatarak, “İntikam,” dedi.

Tristan burun kıvrıp kadehini tekrar doldurdu.

“Onun en büyük korkusu nedir?”

“Hiçbir şey. Bana inan, bu kadın korkusuzun teki.”

“Düşün,” dedi Hawk.

“Yapamam. Beynim sünger gibi oldu.”

“O evde kalmışlığından memnun bir kız kurusu. Onu duydun. Özgürlüğünü seviyor. Ona yapabileceğin en büyük kötülük nedir?” Hawk kalçasına bir tokat attı. “Onunla evlen!”

Tristan alay edercesine güldü.

Hawk boş kadehini kenara bıraktı. “İtiraf et. Ona karşı ne kadar da şehvetlisin!”

“Cehenneme kadar yolun var.”

“Oraya gideceğim kesin.” Hawk parmaklarını kadehinin ağzında dolandırdı. “Dostum, bu mesele hayatının sonuna kadar sürecek. Kendine bir iyilik yap ve o iki zıpirı gönder.”

Tristan burnunun kemerini parmaklarıyla sıktı. “Verdiğim sözden dönemem.” Artık geriye dönüş yoktu.

“Sen vazgeçemezsin, ama kızlar vazgeçebilir.”

Toplum kurallarına göre bir beyefendi nişan bozamazdı, ama bir hanımefendi bozabilirdi. Bu kuralın sebebini bilmiyordu, ama zaten bunun önemi yoktu. “Aileleri onlara baskı yapıyor.

Görevlerini ifa edecekler.” Aynı kendisi gibi. Bir ihtimal brendiden dolayı yanan ciğerlerini ovuşturdu.

“Onları korkutup kaçır,” dedi Hawk. “Kaşlarını çatığında kesinlikle korkunç oluyorsun.”

“Ne kızların ne de ailemin şerefine leke sürmeyeceğim.”

Hawk bir anda ciddileşti. “Toplumu boş ver. Bir süreç sonra unutulur.”

Tristan başını salladı. Tessa aşka ve peri masallarına inanıyordu. Kendisi ise akıl ve göreve. O iki kız aralarında engel olmasa bile, onunla olan evliliğin asla yürümeyeceğine emindi. Ailesinin ve düklüğün şerefi için toplum kurallarına göre hareket ediyordu. Tessa ise düşünmeden, dikkat etmeden hareket edip bir rezaletten başka bir rezalete düşüyordu. Annesi her şeyi baştan söylemişti. Toplum ona zar zor katlanıyordu. Onun en hayran olduğu tarafı özgür yapısı ve korkusuzluğuuydu ki bunlar anlaşılmadıkları takdirde onları ayırmaya yeterdi. Anlaşmaları demek, Tessa’nın özgürlüğünden ve mesleğinden vazgeçmesi demekti, oysa o bunu yapmamaya yemin etmişti.

Çözülemezcek başka sorunlar da vardı. Görüşmeleri Tessa yönettiği için, onunla evlenirse kıskanç cadılar onu mahvederdi. Toplum, ikisinin kızları ve ailelerini oyuna getirdiğine kanaat getirirdi. İkisini de lanetlerlerdi. Annesi, kız kardeşi ve doğacak çocukları da bundan çekerti.

Onu ne kadar arzularsa arzulasın, aralarında ne kadar fiziksel çekim olursa olsun, onunla evlenemezdi.

“Dostum,” dedi Hawk. “Onu istiyorsan, onu elde etmek için dağları devir.”

Tristan başını salladı. “Bu imkansız.” Bu kelimeleri söyledikten sonra, Tessa’yı görevi için on üç yıldır feragat ettiklerinin listesine ekledi. Soğuk ve zorlu görev.

14. Bölüm

Tessa, misafir odasında oturmuş, kahyasına yazdığı mektubu bitirmeye çalışıyordu. Gatewick Park'ına gitmeye sadece iki gün kalmış olsa da, bitirmesi gereken bir hayli işi vardı. Geçen hafta, düşesin evde düzenleyeceği eğlenceyi tasarlamasına yardım ederken saatler harcamış, oysa Tristan'ı sadece resmi bir şekilde eğilerek selamlarken görmüştü. Ardından faytonuna binene kadar duygularını belli etmemek için kendisini zor tutmuş ve eve gidene kadar başkasıyla evlenmek zorunda olan, kötülüğüne sebep olduğu bir adam için, gözyaşlarına hakim olmaya çalışmıştı.

Onun sırf görev icabı evlenmesine engel olmak için elinden hiçbir şey gelmiyordu. Düşes evinde düzenleyeceği eğlence için davetiyeleri yollamış, magazin gazeteleri ise bu haberi yayınlamıştı. Beyefendi kulüplerinin hepsinde bu konunun bahisleri oynanıyordu. Çoğu Georgette'ye oynuyordu ve bir gazete Amy için kara ördek diye bahsetmişti ki bu diğerlerinin ona taktığı nefret dolu çirkin ördek yavrusu lakabını ima ediyordu. Tessa, o kadar kızın içinde toplumun Amy'e dikkat etmeyeceğini zannetmiş; ama onun finale kadar kalacağını düşünememişti. Bu tatlı kız hakkında tereddüt ettiği için içten içe utandı. Sonuçta Amy, finale iltimas gösterilmeden gelebilmişti.

Ev eğlencesinin olacağı gün iyice yaklaşmıştı ve Tessa, Amy'nin kazanamayacağını farkındaydı. Tristan onu seçerse, bir ömür boyu yüksek sosyetenin teferruatlı meseleleriyle uğ-

raşacak, yok onu geri çevirirse toplum tarafından yenilmiş olarak görülecekti. Tessa, Tristan'ın Amy'yi geri çevirmesini diler gibiydi, keza gazeteler eninde sonunda bu olayı unuturdu. Ve dertten bir an önce kurtulmak daha iyi olurdu. Ama Tristan'ın Georgette'yi seçeceği fikri, Tessa'nın canını o kadar yakıyordu ki; ev eğlencesine katılıp katılmamaktan emin değildi.

Buraya kadar gelmişken işi bırakamazdı, bu şüphe çeker ve lanet olası gazetelere daha fazla yem verirdi. Bugün ona gönderilen bir koliyi reddetmişti. Richard'a karşı öfkesi iyice artıyordu ama onunla muhatap olmak istemiyordu. Hiçbir yazı eklemeyen hediye gibi geri gönderdi. Richard'ın onu bir daha ele geçirmesine ne olursa olsun izin vermeyecekti.

Gravesend odaya girip Anne'in geldiğini haber verdi. Tessa bunu duyunca omuzları kasıldı. Sadık kahyası, yüzbaşidan nasıl nefret ettiğini biliyordu. Hafta başında evde iriyarı iki uşakla karşılaşmış ve Gravesend'in kendisini korumaları amacıyla onları tuttuğunu öğrenmişti. Yani Gravesend'in onu rahatlatmaya çalışması onu şaşırtmadı. "Leydi Broughton yalnız gelmiş. Bugün Shelbourne Düşesi ile randevunuzun olduğunu biliyorum, o yüzden önce size danışmam daha doğru olur diye düşündüm."

Tessa saate bir göz attı. "Onu yukarı gönderin, Gravesend, ama faytonumun da lütfen yarım saat sonra hazır olmasını sağlayın."

Anne misafir odasına girince, Tessa onunla birlikte kanepeye oturdu. Gravesend ise bir hizmetçi ile çay tepsisini göndermeye söz verip yanlarından ayrıldı.

Tessa, Richard'ın olmamasında ötürü rahatlayarak arkadaşına gülümsedi. "Geçen haftaki akşam yemeği toplantına katılamadığım için özür dilerim."

"Seni evde bulmama şaşırdım," dedi Anne. "Richard ve ben bu hafta iki kere uğradık."

Gravesend bunu söylemiş, Tessa da bunun evde değilken ol-

masına sevindiğini kahyasından saklamamıştı. “Dükün görüşmeleriyle çok meşguldüm, senin ziyaretin bana iyi geldi.”

Anne, Richard’ı görmeye gelen herkes hakkında konuştu. Tessa gülümseyerek arkadaşına ağabeyinden iğrendiğini gizlemeye çalıştı. Birkaç dakika sonra çay tepsisi geldiğinde, Tessa arkadaşına servis yaptı. “Anlaşılan sen de meşgulumuşsun.”

“Ev eğlencesi işi kulağıma geldi,” dedi Anne. “Sen de katılacak mısın?”

“Evet, tabii.”

Anne fincanının kulpuyla oynadı. “Bunu bana söylemeyi düşünüyor muydun?”

Defalarca Anne’in ziyaretine gitmek istemişti, ama Richard ile karşılaşmaktan korkmuştu. “Düşese eğlenceyi tasarlamaya yardım edip, yolculuğa hazırlanmaktan kendime pek vaktim kalmadı.”

“Jane dükün evinde çok rahatsız olacaktır. Benimle kalabilir,” dedi Anne.

“Çok naziksin, ama Bay Hodges’ın evli ablası onu davet etti bile.” Tessa’ya göre o adam yakında Jane’e evlenme teklifi edecekti.

Anne kaşlarını çatı. “Neden tanımadığı insanların evinde kalsın ki? Benim evimde kalırsa daha rahat edeceğini biliyorsun.”

Ama Tessa rahat etmezdi. Richard’ın Jane’i sorguya çekeceğini ve öğrenmemesi gerekenden fazlasını hileyle onun ağzından alacağını tahmin edebiliyordu. “Jane daveti kabul etti bile.”

“Anlıyorum.” Anne fincanını kenara bırakarak derin bir nefes aldı. “Bu ziyaretimin bir sebebi var.”

Tessa arkadaşının ne demek istediğini biliyordu.

“Hediyelerini geri çevirerek Richard’ın kalbini kırdın.”

Geçmişî hatırlatmak için Tessa’ya suluboya tabloları göndermişti. Richard bunu yaparak Tessa’nın aklını karıştıracakını

biliyordu. “Çiçeklerini kabul ettim, ama sen de bilirsin ki başka türde hediyeler uygun görülmez.”

“Tam olarak doğru olmadığımı biliyorum, ama onun tek yapmak istediği eski bir dostun olarak sana duygusal bir hediye vermekti.”

Ona ağabeyinin niyetinin bu kadar masum olmadığını söyleyemezdi.

Anne elleriyle eteklerini düzeltti. “Pakete kısa bir not bile eklememişsin.”

Tessa koliyi aldığı anda o kadar öfkelenmişti ki, Anne’in vereceği tepkiyi düşünmemişti bile. Ama Richard kuralları hiçe saymışken, neden kendini haklı çıkarmaya uğraşacaktı ki? “Böyle bir durumda açıklama yapmamın gerekli olmadığını düşündüm.”

Anne üzgün üzgün baktı. “Ağabeyime kızgın olduğunu biliyorum ve seni suçlayamam. Özür dilemek istedi, ama ben yalnız gelmemin daha iyi olacağını düşündüm. O gün misafir odanda gösterdiği münasebetsizlikten dolayı özür dilerim.”

“Senin utancını, kendiminkiymiş gibi hissettim. O nasıl davranırsa davransın, bu sana karşı olan düşüncemi değiştirmez. Kalbimde her zaman kız kardeşimmişsin gibi bir yerin oldu.”

“Öyle de olsa benden uzaklaştın. Görüşmelerden dolayı meşgul olduğunu biliyorum, ama biz her zaman birbirimize ayıracak vakit bulurduk. Tek düşünebildiğim bunun ağabeyim yüzünden olduğu.”

Tessa vereceği cevabı düşündü. “Operada ve misafir odamdaki ısrarcılığı beni şaşırttı. Her seni ziyaret etmek isteyişimde, beni köşeye sıkıştıracağından korktum.”

“Onu terbiyesizliğinden dolayı azarladım. Heyecanının aklını başından aldığını söyleyip kendisine kızdı.” Anne hafifçe gülümsedi. “Gerçekten düzelmek istediğini düşünüyorum.”

Tessa, Richard’a zerre kadar güvenmiyordu ama bunu kendine sakladı. O, operada Tessa’yı oyuna getirmeye çalışmıştı. Sun-

duğu çiçek ve suluboya tablolarla Tessa'yı ağına çekecekti. Uzun zaman önce Tessa'nın servetine konma fırsatını kaybetmişti, ama hâlâ vazgeçmemiştir. Artık Tessa'nın, o tahammül edilemez takiplerini hoş karşılamayacağını öğrenmişti.”

“Akşam yemeğini bizimle yer misin Tessa?

Arkadaşının gözlerindeki ümitli bakışı görünce dudağını ısır-
dı. En yakın zamanda Anne'in ziyaretine gitmezse, arkadaşını
kendinden soğutacaktı. Ama suluboya meselesini hatırlayınca
bu fikirden tekrar uzaklaştı. Tessa, Richard'ı hemen görmemesi
gerektiğinin, çünkü ona karşı duyduğu iğrenmeyi gizleyemeye-
ceğinin farkındaydı. “Lütfen kusuruma bakma, ama bunu kabul
edemem. Düşes beni bu öğleden sonra bekliyor ve sonrasında
pazartesi yapacağım yolculuk için hazırlanmalıyım. Geri döndü-
ğümde gelmeye söz veriyorum.”

Arkadaşı, kucığında birleştirdiği ellerine baktı ve cevap ver-
medi.

“Canını sıkan başka bir mesele mi var?”

Anne, Tessa'ya baktı. “Richard, senin için endişelendiğini
söylememi istedi. Seni ve Shelbourne'u misafir odanda yalnız
bulunca çok şaşırdı. Ağabeyim, Shelbourne'un senin adını kötü-
ye çıkarabileceğini düşünüyor.”

Tessa'nın tepesi attı. “Richard'a şunu söyle. Shelbourne'un
şerefinden şüphe duymasın. Ağabeyin bir dük ile aşık atamaz.
Ve hazır konuyu açmışken, şunu da ilet, zora düşmüş toy bir kız
değilim ben.”

“Ben de Richard'la aynı endişeyi duyuyorum. Eğer bu orta-
ya çıkarsa mahvolursun. Shelbourne ile bir daha yalnız buluşma.
Aslında en baştan buna ikna olmaman gerekirdi.”

“Bana sordu ve ben de kabul ettim. Bu bir iş ilişkisi.”

Anne başını salladı. “Bana arkadaş olduğunuzu söylemiştin
ve birbirinize ilk isimlerinizle hitap etme konusunda bile anlaş-
mışsınız.”

“Kızlarla görüşme meselelerini tartışırken arkadaş olduk.”

Anne ona şüpheyile baktı.

“Eğer onu benim gibi tanısaydın, endişelenmezdin. Kendisini tamamen ailesine adanmış biri ve gelin adaylarına sonuna kadar saygı gösteriyor.”

“Onun nasıl tanındığını unutmuş gibisin, ama ben unutmadım. Daha balomda tanıştığınız o akşam bile, onun sana seni elde etmek istermiş gibi baktığını gördüm. Seni en uygunsuz bakışlarla süzüyor, sanki seni gözleriyle soyuyordu.”

“İyice hayal görmeye başladın,” dedi Tessa. Ama Tristan, en son yalnız kaldıklarında ona şehvetle bakmıştı. O mavi gözleriyle, Tessa’yı nasıl tuzağına düşüreceğini iyi biliyordu ve Tanrı yardımcısı olsun, Tessa buna dayanamıyordu.

“Savunmasız bırakmak için seni yavaş yavaş kuşatma altına aldı. Senden teker teker ayrıcalıklar kopardı. Sen onun yaptıklarını görmüyorsun, ama ben görüyorum.”

Tessa öfkeyle çıkıştı. “Tam olarak ne olduğunu bilmeden olayları çarpıtıyorsun.”

“Beni en çok endişelendiren şey ona nasıl karşılık verdiğin. Geçen gün misafir odanda nasıl gizli gizli bakıştığınızı gördüm. Konuşmadan, gözlerinizle anlaşıyordunuz. Onunla aranda bir yakınlık var. Ona duygusallıkla bağlanmandan korkuyorum.”

Tessa kıpkırmızı olan yüzünü çevirdi. “Ben onun çöpçatanıyım. Senin hissettiğin şey sadece arkadaşlık.” Bu sözleri söylerken Tessa’nın kalbi sıkıştı. Tristan’a olması gerekenden fazla değer veriyordu ama bunu itiraf etmeye cüret edemezdi. Bunu göstermeye cüret edemezdi.

“Bana samimiyetle onun hiçbir uygunsuz davranışta bulunmadığını söyleyebilir misin?”

Tessa güldü. “Sana kalırsa yatağının başına yüz çentik atmış. Yani cevap hayır.”

“Seni iyi tanıyorum. Cevap vermek istemediğin sorulardan kaçınmak için hep alaycılığa başvurursun, sen fazlasıyla umurumda olduğun için bunu görmezden gelemem. Gözlerimin içine bakıp bana doğruyu söyle. Seni baştan çıkarttı mı?”

Arkadaşıyla göz göze geldi. “Hayır.” Onu baştan çıkartmamıştı. Ashdown Malikanesi’ndeki o gece, Tessa onun öpüş ve dokunuşlarını isteyerek kabul etmişti. Bundan utanması gerekmesine rağmen, bundan asla pişman olmayacağını biliyordu.

Anne derin bir nefes verdi. “Şükürler olsun.”

Saat yarımı çaldı. “Anne kusura bakma, ama düşes ile olan randevum için çıkmak zorundayım.”

Beraber dışarı çıkarlarken Anne iç çekti. “Seninle konuştuktan sonra rahatladım, zaten dükün görüşmeleri de bitti sayılır. Herkes senin ülkedeki en saygın evliliği kurdurduğunu söyleyecek.”

Evet, Tessa heves ettiği şeye ulaşacaktı, Tristan’ı mutsuz bir evliliğe sürüklediğini ise kimse bilmeyecekti.

İki saat sonra, Tessa tüy kalemmini kenara bırakıp bileklerini ovuşturdu. “Düşes, size başka nasıl yardımcı olabilirim?”

Julianne homurdandı. “Üf, sorma. Annem kesin bize başka bir görevle işkence edecektir.”

“Endişelenme kızım. İşimiz bitti.” Düşes gözlüklerini çıkarttı. “Şunlar külfetten başka bir şey değil.”

Tessa, George Amcası’nın nasıl gözlüklerini durmadan kaybettiğini anımsadı ve gülümsedi. “Bir ev eğlencesinin yemeğini planlamanın ne kadar zahmetli olduğuyla ilgili hiçbir fikrim yoktu.”

“Amcanız eğlence düzenlemez miydi?” diye sordu Julianne.

“Sadece komşulara. Şehir dışında sakin bir yaşantımız vardı.” Tessa omuzlarını silkti. “İşin aslına bakarsanız, daha önce hiçbir ev eğlencesine katılmadım.”

Tessa ayak seslerini duyunca kapıya doğru baktı ve Tristan'ı eğilerek selam verirken gördü. "Umarım, işinize engel olmuyorum."

Annesi, "Kesinlikle hayır," dedi ve kızına baktı. "Julianne, bütün hafta piyano egzersizlerini ihmal ettin. Çalışmalısın."

"Ama anne, bütün bu planlamadan dolayı yorgunum."

"Tembel tembel oturup dedikodu yapmak dışında pek de bir şey yapmadın. Mazeretlerini dinlemeyeceğim."

Julianne tatlı bir ses tonuyla annesini ikna etmeye çalışarak, "Söz yarın çalışacağım," dedi.

Tessa, Julianne'in annesini ikna edebileceğinden şüpheli, dudaklarını büzdü.

Düşes yerinden kalktı. "Bayan Mansfield, izin verirsiniz kızmı yalnız konuşacağım."

Onlar odadan ayrılınca, Tessa Tristan'a baktı. Mavi paltosu ve deve tüyü pantolonuyla çok yakışıklı olmuştu. Onu aşırı derecede özlemişti, ama bunu belli etmemeliydi. "Artık gitmeliyim," dedi ve ayağa kalktı.

Tristan yanına kadar gelip ellerini tutunca, Tessa aniden iç çekti. Kalbine yasak duygular hücum ediyordu.

"İyi misiniz?" dedi Tristan sessizce.

Tessa başıyla onayladı.

Gözleri endişeyle dolan Tristan sordu. "Mortland, kız kardeşi aracılığıyla misafir odanıza kadar gelmeye kalkıştı mı?"

"Ben burada annenize yardım ederken iki kere ziyaretime gelmişler." Tessa bir müddet sustu. "Anne bugün yalnız geldi. Onu görmek beni çok sevindirdi."

Tristan kaşlarını çattı. "Mortland'ın gelmek için ısrar etmemiş olmasına şaşırdım."

"Anne, baş başa konuşmamız için ona gelmemesini söylemiş. Onu kız kardeşimmiş gibi görüyorum." Tristan'a olanların ne

kadarını anlatması gerektiğini düşündü ve Anne'in onunla olan endişeleri dışında her şeyi anlatmaya karar verdi.

Geri çevirdiği hediye meselesini ve Anne ile yaptığı konuşmayı anlatınca Tristan öfkелendi. "Mortland, yarın veya ertesi gün ziyaretinize gelmeleri için kız kardeşini ikna edecektir. Sizin servetiniz veya güzelliğiniz onun aklını başından almış olmalı."

Tessa'nın kalbi güm güm atmaya başladı. Sıradan bir güzelliğinin olduğunu biliyordu, yine de onun iltifatıyla mutlu olmuştu.

"Kulağıma, o boğazına kadar borca batmış diye bir dedikodu geldi," dedi Tristan.

Aman Tanrım. Zavallı Anne'in kesin ruhu bile duymamıştı.

"Broughton'un bundan haberi var mı bilmiyorum, ama kız kardeşi ile bile gelse sakın onu kabul etmeyin. Yoksa içim içimi yiyecek."

"Anne şu iki gün gelmeyecektir. Ev eğlencesi için yapmam gereken hazırlıkları bahane ederek yemek teklifini geri çevirdim."

"Önümüzdeki hafta güvencedesiniz," dedi Tristan. "Geri döndüğümüzde, Broughton ile senin hakkında konuşacağım."

Tessa ani bir nefes aldı. "Benim dertlerim ile uğraşmanıza izin veremem."

Tristan sert bir şekilde cevap verdi. "Sizi koruyacağım."

Tessa onu başka bir kadın yüzünden kaybetmeyi kaldıramasa da, kendisini gerektiği gibi konuşmaya zorladı. "Nişanlanacak ve yakında evleneceksiniz. Size bağımlı hale gelemem." Amcası öldüğü gün, güveneceği, ona tavsiye verecek ve zorluklarla başa çıkmasına yardım edecek kimsesinin kalmadığını fark etmişti.

Tristan'ın mavi gözleri kararlılıkla doldu ve bir şey söylemese de, Tessa onun bu işe karışmaya niyetli olduğunu anladı. "Mortland ve Anne bizi misafir odamda yalnız yakaladı. Eminim Broughton bunu biliyordur. Eğer ona giderseniz, bu işe niye karıştığınızı merak edecektir. Bu ikimiz için de kötü olur."

Tristan öfkelen-di.

“Haklı olduğumu biliyorsunuz.” Tessa ellerini bıraktı. “Artık gitmeliyim.”

“Size eşlik edeceğim,” diyen Tristan kolunu uzattı.

Tristan onunla faytona kadar yürüdü. Aptal kadın. Onun bağımsızlığı Tristan’ın umurunda değildi. Gelecek hafta Broughton’un karşısına geçecekti.

Şoför merdivenleri indirirken, Tristan Tessa’ya döndü. “Mortland’in önümüzdeki iki gün içerisinde bir şeyler deneyeceğine adım gibi eminim. Bir şey olursa bana haber göndereceğinize söz verin.”

“Hiçbir şey olmayacak. Eve gelmek istese bile Gravesend onu içeri almayacaktır.”

“Bir tuzak kuracaktır,” dedi Tristan. “Dikkatli olacağınıza söz verin.”

“En az Gravesend kadar endişelisiniz. Beni korumaları için iri yarı iki uşağı işe almış, hem de bana söylemeden.”

Tristan başıyla onayladı. “Güzel. Gravesend’in sizi kolladığını duyduğuma sevindim.” Bir kafede gizlice kahyasıyla buluştuğundan haberi yoktu. Yaşlı adam, Tristan’ın o iki iri yarı uşağı tutma teklifini minnetle kabul etmişti. Bilmediği bir şey Tessa’yı üzemezdi, ama Mortland üzebilirdi. Tristan bunun olmasına izin vermeyecekti.

Pazar gecesi Tessa’nın faytonu, Grosvenor Meydanı’na döndü ve sallana sallana şehir merkezindeki evine doğru ilerledi. Jane’i gelecek hafta kalması için bıraktığı, Bay ve Bayan Brooks’un sık evlerinde verilen akşam yemeği toplantısına katılmıştı. Tessa, Bay Hodges’in evli kız kardeşinden hoşlanıyordu. Bayan Brooks, fısıltıyla erkek kardeşinin gelecek hafta Jane’e evlenme teklifi etmeyi planladığını sırrını vermişti. Tessa buna sessizce sevinmişti.

Yakında yeni bir yardımcıya ihtiyacı olacağını fark edince bir iç çekti. Belki Jane'in küçük kız kardeşlerinden biri bu görevi devralmaya istekli olurdu.

Yorgunluktan hafif başı dönmeye başlamıştı. Sabah, Tristan ve ailesiyle Gatewick Parkı'na gitmek için erken kalkacaktı. Yolculuk bütün gün sürecekti. Bütün o yaptığı hazırlıkların ve valizini hazırlamanın altından nasıl kalktığını hatırlayamıyordu bile. Eve varır varmaz yatmayı düşünüyordu.

Fayton kenara çekip durunca, şoförü John kapıyı açıp merdivenleri indirdi. Aşağı inince, John'un iki kapı ötede durmuş bir kiralık at arabasına baktığını gördü. "Bu pek tekin değil."

Tessa'nın elleri karıncalandı. Tristan'ın, Richard bir şey dener diye duyduğu endişeyi hatırladı. Yoksa arabanın içinde onun gelmesini mi bekliyordu? Battığı o borçlarla, Tessa'nın servetine konmaya artık daha da fazla muhtaçtı.

Aptallığı bırak. Richard kafasına bir şey koyduğunda terbiyesiz ve acımasız davranabilirdi, ama kendisini Broughton'a kınatacak bir şey yapmazdı.

At arabasının kapısı açıldı ve Richard dışarı adım attı. Tessa'nın damarlarına öfke hücum etti. O, bu kadar geç bir saatte kapısına gelmeye nasıl cüret ederdi? "John, ben eve güvenli bir şekilde girene kadar onun bana yaklaşmasına izin verme."

"Peki, leydim."

Richard samimi bir havayla, "Tessa," diye seslendi.

Tessa koşar adımlarla eve doğru gitmeye başladı. Soğuk bir rüzgar pelerinini savurdu ve hafif kumaştan yapılmış eteklerinden içeriye esti. Arkasında John'un Richard ile tartıştığını duyuyordu.

Richard, "Tessa, bekle," diye bağırdı.

John öfkeyle sesini yükseltti. "Efendim, onu rahat bırakın."

Arsızlığı yüzünden Richard'tan daha fazla nefret etmeye başlamıştı.

Ön kapı açıldı ve Gravesend seslendi. “Acele edin, Bayan Mansfield.”

Tessa daha da hızlandı, ama arkasından gelen hızlı ve düzensiz ayak sesleri tepesini iyice attırdı. Omzunun üstünden geriye doğru baktı. John, hantal vücuduyla Richard’ın peşinden koşmaya çalışıyordu.

Tessa, “Evine git, Richard,” diye seslendi. “John, ona faytonuna kadar eşlik et.”

“Tessa, seninle konuşmam lazım,” dedi Richard, topallığına rağmen hızla yaklaşarak.

Gitgide aralarındaki mesafeyi kapatıyordu. Tessa elleriyle eteklerini kaldırarak eve doğru koştu. Çantası bacağına çarptıkça, içindeki demir paralar şingirdiyordu. Kapıya varınca Gravesend geri çekildi ve zil çaldı. Kahyası, o iri yarı uşakları çağırıyordu.

Tessa eşikten atladı ve kapıyı kapatmaya çalıştı; ama Richard yakalayıp buna engel oldu. “Benden niye kaçıyorsun?”

“Saat gece yarısını geçti. Evine git ve beni rahat bırak.”

Richard kapıyı itince, Tessa geriye tökezledi. Adam hızla içeri girdi ve kapıyı vurarak kapattı.

“Bu eve bir daha asla kabul edilmeyeceksin.” Tessa parmağıyla kapıyı gösterdi. “Hemen buradan git.”

“Seninle konuşmam lazım, yarın Shelbourne ile gitmene izin veremem. Senin için endişeleniyorum. Anne de endişeleniyor. Onunla gitme, Tessa.”

Tessa hızla bir sağa bir sola dolandı. “Gravesend, uşaklara söyleyin onu dışarı çıkarsınlar.” Tam uzaklaşacaktı ki Richard kolunu yakaladı.

“Sana olan duygularım asla değişmedi, ve onu senin misafir odanda görünce...”

Tessa öfkeden dişlerini sıkarak cevap verdi. “Seni salak, beni rahat bırak.”

Gravesend, Richard'ın önüne geçti. "Hanımefendinin üzerinden ellerinizi hemen çekin."

Richard ellerini çekerek Gravesend'i sertçe duvara yapıştırdıca, giriş salonundaki masanın üstüne asılmış ayna sallandı.

Tessa, "Alçak herif," diye bağırarak Gravesend'e doğru koştu. "Aman Tanrım, bir yerinize bir şey oldu mu?"

Gravesend boğuk bir sesle, "Kaçın," dedi.

Richard, canını acıtacak kadar sert bir şekilde Tessa'nın kolunu tekrar yakaladı ve onu iyice kendine doğru çekti. Bakışları nefret doluydu. "Sekiz sene önce bana bir söz verdin ve ardından bana ihanet ettin. Senin yüzünden pislik orduda senelerimi harcadım. Bunu bana ödeyeceksin."

Onun likör kokan nefesiyle Tessa'nın midesi kalktı. Elleri-den kurtulmaya çalışarak, "Bırak beni," diye bağırdı.

Richard sinirle, "Karşı koyma," dedi. "Onunla kapalı kapılar ardında ne yaptığını biliyorum. Bundan kimsenin haberi olmayacağını zannettin, ama bu sefer yanıldın. Bu gece benimle geliyorsun."

Tessa, bir tekme atıp kendisini onun ellerinden kurtardı. Masanın üstündeki içinde nergis çiçeklerinin olduğu vazoyu kapıp, Richard'a attı. Vazo yere düşüp paramparça olunca Richard gülmeye başladı. Tessa'ya yaklaşmak için bir adım atar atmaz kayıp sakat dizinin üstüne düştü ve acıyla inledi. Ardından yan dönüp kıvranmaya başladı.

Tessa hırsla bağırdı. "Oh olsun, zorba herif."

O sırada Tom ve Jack, Tessa'nın iri kıyım iki uşağı, büyük salondan koşarak geldiler. Tom, arkasına geçip onu kollarından çekip kaldırdı; ayakları yerlerde sürünen Richard köpek gibi ulumaya başladı.

Tessa, "Kes sesini," diye öfkeyle çıkıştı.

Yaralı kaşının üstüne bir lüle düşen Richard dişlerini sıkı sıkı

konuşmaya başladı. “Kaltak. Shelbourne sana kaç kere sahip oldu?”

Tessa ona doğru yürüyüp hızlıca bir tokat atınca, adamın kafası yana savruldu.

Richard pis pis sırıttı. “Söyle beni bıraksınlar, yoksa Shelbourne’a bütün pis sırlarını açıklarım.”

Bunu der demez, suratına Jack’ten bir yumruk yiyen Richard çığlık attı.

Tessa burnundan solluyordu. “Onu dizlerinin üstüne koy, Tom,” dedi ve Jack’e baktı. “Amcam bir keresinde haddini aşan bir adamın canını neresinden yakabileceğimi göstermişti.” Jack’in çizmelerine baktı. “Bu şerefi size veriyorum.”

“Memnuniyetle, leydim.”

Tekmeyi yiyen Richard’ın gırtlığından boğuk boğuk sesler yükseldi. Ardından Jack diğer yanağına bir yumruk geçirince, Richard bayıldı.

“Artık sesini çıkarmaz,” dedi Tom.

Gravesend, Tessa’nın isteği üzerine içinde demir paraların olduğu deri bir kese getirdi. Tessa elleri titreyerek el çantasını karıştırdı ve keseye biraz daha para ekledi. Ardından uşaklara döndü. “Çıkarken hizmetkar kapısını kullanın ama önce üstünü güzelce bir arayın. Üstündeki bütün silahları, parayı, değerli eşyayı alıp ayakkabılarını ve paltosunu çıkarın. İyice savunmasız kaldığından emin olun. İki kapı ötede kiralık bir araba duruyor. Hızlı davranıp dikkat çekmemeye çalışın. Şoföre sessiz kalması için yüklüce bir ücret ödeyin. İstenmeyen misafirimizi tehlikeli bir yere götürüp atın. En pis yerin neresi olduğu hakkında bir fikriniz var mı?”

Jack parmaklarını çıtlattı. “Tabii, leydim.”

İki uşak, Richard’ı çeke çeke evden çıkartınca, Gravesend ayaklarını sürüyerek yaklaştı. Tessa’nın bütün vücudu durduramadığı bir şekilde titremeye başlamıştı.

John, olabildiği en hızlı şekilde büyük salondan onlara yaklaştı. “Leydim, yaralandınız mı?”

“Ha-hayır. Ya-yardım etmeye ça-çalıştığınız için te-teşekkür ederim.”

“Hain herif gitti,” dedi Gravesend. “Görevinize dönebilirsiniz.”

John alnına düşen perçemini çekiştirip uzaklaştı.

Ardından Gravesend, Tessa’ya üzgün üzgün baktı. “Leydim, sizi koruyamadım.”

“Ha-hayır, korudunuz. Gravesend, yaralandınız mı?”

“Benim için endişelenmeyin.” Gravesend Tessa’nın koluna girdi. “İzin verirsiniz yukarı çıkmanıza yardım edeyim.”

Tessa merdivene kadar yürüyebildi, ama dizleri o kadar titriyordu ki basamağa oturmak zorunda kaldı. Öne eğilip başını titreyen ellerinin arasına aldı.

“Leydim, görevimi yerine getiremediğim için beni affedin.”

Tessa kafasını kaldırıp vefakar kahyasına baktı. “Lü-lütfen, kendinizi suçlamayın.”

Gravesend’in beyaz kaşları çatıldı. “Size göz kulak olacağıma dair amcanıza söz vermiştim.”

“Ve öyle yaptınız.” Tessa bütün gücünü toplamalıydı ki yaşlı kahya daha fazla endişelenmesindi. Ayağa kalkarak düşmemek için tırazına tutundu. “Artık gitti ve bir daha dönmeyecek.”

“Ben de, tam tersi, geri gelir diye korkuyorum,” dedi Gravesend.

Tessa tehlikeli bir hata yaptığının farkına vardı. Sekiz sene önce, amcası onu savaşa göndermişti. Tessa bu akşam onu limana gönderseydi, orada onu zorla orduya götürürlerdi. Üf, bunu niye düşünememişti? Çünkü o beklenmedik bir anda karşısına çıkmış ve Tessa da düşünmeden tepki vermişti. O, sıçan gibi bir herifti. Pis kenar mahallelerden çıkıp geri gelecekti.

“İzin verin de Lord Broughton’a haber göndereyim,” dedi Gravesend.

“Saat çok geç ve dinlenmeliyim. Gatewick Parkı’ndan döner dönmez onunla irtibata geçeceğim. Gelecek hafta dükün yanında güvende olurum.”

“Dük kibar bir beyefendi,” dedi Gravesend. “O çok geç geldiği geceyi hatırlıyor musunuz?”

Tessa, Caroline Fielding ile ilgili tartışmalarını hatırlayıp bir an duraksadı. “Evet, o geceyi hatırlıyorum.”

“Dük ayrıldıktan sadece birkaç dakika sonra geri geldi. Yakında duran şüpheli bir kiralık araba görmüş. O gece dışarı bir bekçi koymamı istedi.”

Richard daha o zamanlar onu gözetliyor muydu? Kız kardeşini bile aramadan önce hem de. Herhalde öyle.

“Dük size kol kanat geriyor, leydim,” dedi Gravesend.

Bunu duyunca Tessa’nın kalbi sızladı. O, dük kılığındaki şövalyesiydi. “Artık bir uşağı kapıda bekletmeliyiz.”

“Yarın, o canavarın eve nasıl zorla girdiğini düke mutlaka anlatın,” dedi Gravesend. “O, o alçak herifin icabına bakar.”

Tessa, Tristan’ı bu işe karıştırmaya cesaret edemezdi, hele ki Richard onu sırlarını açıklamakla tehdit etmişken. Richard tehdit ettiği şeyi yaparsa, Tristan’ın da bu rezalete ortak olmasına dayanamazdı.

Gravesend’e iyi geceler dileyip yukarı çıktı. Kalbi hâlâ güm güm atıyordu. Richard tekrar ortaya çıkıp kız kardeşinin himayesine girecekti. Richard, kendisinin yayacağı dedikodudan korkup, Tessa’nın Broughton’a olanları anlatmaya çekineceğini farz ediyordu.

Tessa gelecek hafta olanları anlatınca, Broughton Anne’in ağabcyinin daha fazla evinde kalmasına itiraz ederdi. Richard da kız kardeşini daha fazla kullanamazdı. Beş parasız, başını sokacak bir yeri olmadan kalırdı ve kimse onu evine almazdı. Bütün şerefi yerle bir olurdu. Ama kaybedecek bir şeyi de kalmazdı.

Tessa onun intikam için geri geleceğini biliyordu. Bugünden itibaren, özel önlemler alacaktı. Bir dahaki gelişinde, ki gelecekti, Tessa onun İngiltere'den çok ama çok uzaklara gitmesini sağlayacaktı.

15. Bölüm

Güneş ışınları kurum dolu gökyüzünü delip geçmeye başladığında Tristan, Tessa'nın valizlerini yastık taşır gibi kolaylıkla taşıyan uşaklara talimat veriyordu.

Yüzüne vuran soğuk rüzgar onu iyice zindeleştiriyordu. Tessa'yı Gatewick Parkı'nda Mortland'den koruyabilecek olması, onu rahatlatıyordu. Cumartesi günü, Bow Caddesi dedektifi ilk raporunu göndermişti. Tahmin ettiği gibi, Mortland en bayağı kumarhane ve genelevlerin müdavimiydi. Kaba herifin bir dolu hastalık taşıdığı kesindi. Tristan, Mortland'in bir daha Tessa'ya yaklaşamamasını sağlayacaktı.

Mortland'le ilgili askeri raporların, Londra'ya dönmeden eline ulaşmasını umuyordu, bu sayede bütün delilleri Broughton'a sunabilirdi. Broughton'dan o alçak herifi orduya geri almaları için askeriye teslim etmesini isteyecekti. Tessa'nın güvenliği için onu İngiltere'den uzaklaştırmaktan başka yol yoktu. Tessa'nın endişelerini umursamıyordu bile. Her şey olup bittiğinde ona olanları anlatırdı. Tessa öyle bir rahatlardı ki Tristan'ı affederdi.

Hawk ikinci faytondan aşağı indi ve kollarını gererek esnedi. "Vakit varken biraz yürüsem iyi olur."

Julianne ince eteği ve juponunu eliyle kaldırarak en baştaki faytondan indi. Tristan, kız kardeşinin ayak bileklerine hayran

hayran bakan Hawk'u görünce kaşlarını çatı. "Julianne, hemen faytona geri dön."

"Ayakta durup bacaklarımı germek istiyorum."

Annesi, Julianne'in çıktığı faytonun merdivenlerinden zorlanarak aşağı tırmandı. "Bayan Mansfield nerede?"

Tristan yumruk yaptığı ellerini beline koydu. "Lütfen herkes faytonuna geri dönebilir mi?"

Hiçbiri oralı olmadı.

Tristan saatine baktı. "Bayan Mansfield'in niye geciktiğine bir bakacağım." Tam arkasını döndü ki Tessa'yı hızlı adımlarla yaklaşırken gördü, bileğine astığı örgü el çantası sallanıp duruyordu. Saatini cebine koydu ve Tessa'ya doğru yürüdü. Biraz yorgun görünüyordu, ama saat daha çok erken olduğu için bu doğal olmalıydı. Girmesi için kolunu uzattı ve Tessa eldivenli elleriyle ceketinin kolunu kavradığında içinde bir şeyler kıpırdadı. Bonesinin kurdeleleriyle uyuşan zümrüt yeşili rengindeki kısa pelerinine bakarak, "Bugün çok güzelsiniz," diye mırıldandı.

Tessa kızarıp bakışlarını faytonlara doğru kaçırdı. "Aman Tanrım, bize atlılar da mı eşlik edecek?"

"Güvenlikle ilgili hiçbir meseleyi şansa bırakmayı sevmiyorum. Hadi gelin. Artık yola koyulmamız gerekiyor."

Faytonların yanına vardıklarında, Tessa'yı annesi ve kız kardeşiyle aynı arabaya bindirmek istedi. Fakat annesi, içlerinden birisinin sırtı yola dönük oturmak zorunda olacağından şikayet etti ve bunun kadınlar için büyük eziyet olduğunu söyledi.

Tristan iç çekti. "Julianne, sen Hawk ve benimle aynı faytonda gelebilirsin."

Julianne, başını sallayarak, "Hayır, olmaz," diye itiraz etti. "Her zaman yaptığın gibi, ben ayakkabılarımı çıkarır çıkarmaz şikayet edeceksin."

"Ben ne dersem onu yapacaksın," dedi Tristan.

“Anne, onunla aynı faytonda gitmeyeceğim. Bütün yol boyunca beni azarlayıp duracak.”

Düşes, “Muhtemelen,” diye cevap verdi.

Hawk, Julianne’e göz kırptı. “Ben, siz ve Bayan Mansfield ile aynı faytonda gidebilirim.”

Julianne ellerini birleştirdi. “Harika bir yolculuk geçireceğiz. Tristan, sen annemle gidebilirsin.”

Bunu duyan düşes hiddetlendi. “Ve beni saatler boyunca ağabeyinin şikayetlerine mazur mu bırakacaksın? Hayır, teşekkür ederim.”

Hawk kaşlarını oynattı. “Dostum, kimse seninle yolculuk yapmak istemiyor.”

Tristan, Tessa’ya baktı. Annesinin misafir odasında onu en son gördüğünde, Mortland ile ilgili o kadar endişeliydi ki, annesinin çöpçatanlık fikrini Tessa’ya anlatamamıştı. Ama şu anda annesi farkında bile olmadan ona, Tessa’yı uyarabilmesi için bir fırsat vermişti. “Bayan Mansfield?”

Annesi, “Hayır,” diye atıldı. “Onunla kapalı bir faytonda yalnız yolculuk etmen uygunsuz olur. Bayan Mansfield’in şanını düşünmeliyiz.”

“Anne, seninle yalnız konuşabilir miyim?”

Düşes birkaç adım Tristan’ın peşinden gitti. “Cevabım hayır.”

“Uzun zaman önce yola çıkmış olmamız gerekiyordu. Bunu yaparsam o senin aklındaki meseleyi ona açabilirim.”

Düşes bir an duraksadı ve kaşlarını çattı. “Onun hakkındaki bir dedikoduyu göze alamayız.”

“Anne, ona karşı ne kadar koruyucu davrandığımı görüyorsunuz. Onun için aileden birisiymiş gibi endişeleniyorum.” İçten içe muzipçe, annesine söylediği bu yalan yüzünden başına bir şey geleceğini düşündü.

“Tamam, bırak Bayan Mansfield ile ben konuşayım.”

Bunu Tessa'nın iyiliği için yaptığım düşünerek, annesinin peşinden yürüdü.

Düşes, "Bayan Mansfield," diye söze girdi. "Oğlum ailemizden biriymişsiniz gibi iyiliğinizi düşündüğünü dile getirdi."

Hawk gülmemeye çalışır gibi burnundan soluyunca Tristan gözlerini ona dikti.

Düşes ikisine de kaşlarını çatarak baktıktan sonra, Tessa'ya geri döndü. "Evet, söylediğim gibi, oğlum ikinizin aynı arabada seyahat etmenizi talep etti. Doğal olarak bunu sizin şanınıza leke süreceğinden endişelendim. Bununla beraber, Tristan sizinle önemli bir meseleyi konuşacağına söz verdi. Dikkat çeken birisiniz, küçük hanım, eğer bir itirazınız varsa bunu söyleyin."

Tessa dudaklarını kemirdi.

Tristan kaşlarını kaldırdı. Ardından annesine yan gözle bir bakış atıp Tessa'ya geri döndü. Tessa'nın, vermeye çalıştığı mesajı anlamasını umuyordu.

Tessa derin bir nefes alıp başıyla onayladı. "Bir yolculuk boyunca birisine ağabeyimmiş gibi davranmaya itiraz edecek bir sebep göremiyorum."

Düşes başıyla anladığını belirtti. "Yolculuk boyunca durakladığımızda, oğlum ve siz önlem olarak kendinizi ağabey ve kardeş olarak tanıtacaksınız."

Hawk ikinci faytona yaslanarak konuştu, "Niye onları doğrudan Bay ve Bayan Gatewick diye çağırıyoruz?"

Tristan, "Kes sesini," diye arkadaşına çıkıştı ve saatine baktı. "Yola çıkmamız gereken saati yirmi dakika geçirdik bile. Artık gidelim."

Annesi boğazını temizledi. "Tristan, Bayan Mansfield'e karşı nazik davranmaya özen göstereceksin."

Hawk alay ederek araya girdi. "Eminim Bayan Gatewick karşısında en iyi kocayı oynayacak."

Düşes, Hawk’a yaklaştı. “Arabaya binmeme yardım et, serse-ri. Sana edeceğim bir iki kelime var.”

Tristan Tessa’ya döndü, “Emin misiniz?”

“Sizinle yolculuk etmekten mutluluk duyacağım, ağabey-ciğim.”

“Bu kadar anlayışlı olduğunuz için çok şanslıyım, güzel hanım.”

Tristan faytona binmesine yardım ederken, Tessa gülüyordu. İçeri girdiklerinde, Tristan onun karşısına oturup şapkasını çıkardı. Pencerelelerden giren güneş ışığıyla Tessa gözlerini kırptırınca, Tristan iki taraftın da perdelerini aşağı çekti. “Şimdi daha mı iyi?”

“Evet, teşekkür ederim.”

Birkaç dakika içerisinde fayton hareket etti. Tristan tekrar saatine baktı. “Atları düzenli olarak değiştireceğiz ve saat bir gibi öğle yemeği için Hat and Feathers isimli hana varacağız. Yemekleri sıradan ama düzgün.”

“En ufak ayrıntıya kadar her şeyi hazırlayacağınızı biliyordum.”

Tristan, “Bunu söylediniz de hatırladım,” dedi ve koltuğun altına uzandı. “Yolculuk boyunca hava soğursa bu örtü işinize yarayabilir.”

“Teşekkür ederim.” Tessa yün diz örtüsünü silkeleyerek açtı ve bir ucunu elbisesinin yüksek kemerinin altına sıkıştırdı. Muzip bir gülüşle ayakkabılarını ayağından atıverdi ve çoraplarının içindeki ayak parmaklarını oynattı. “Kesinlikle çok rahat edeceğim.”

“Bu adil değil,” dedi Tristan. “Ben çizmelerimi çıkaramam.”

“Size yardım ederdim ama, onları çekeyim derken arkaya düşerim diye korkuyorum. Eziyet çekmekten başka seçeneğiniz yok.”

Tessa sırtarak bonesini çıkardı. Kıvrıkcık saçları yukarı doğru taranarak toplanmıştı.

“Mantomu çıkarırsam, kendinizi kaybetmeyeceğinize söz verir misiniz?” diye sordu şakayla Tristan. “Rahat etmek için olduğunu takdir edersiniz. Uzun bir yolculuk yapacağız.”

Tessa, eldivenli elleriyle yanağını yeller gibi yaptı. “Gömleğinizin kollarının görüntüsünün üstesinden gelmem gerekecek.”

Tristan karşı koltuğa, onun yanına geçti. “Doğrusu o kadar sıkı ki yardımınıza ihtiyacım var. Tabii bundan rahatsız olmayacaksınız.”

“Kesinlikle olmam.” Tessa, dişlerini kullanarak eldivenlerini çıkarttı ki Tristan bunu çok erotik buldu. Lanet olsun, kadınsız çok uzun zaman geçirdiği kesindi.

“Arkanızı dönün,” dedi Tessa. “Böylelikle mantonuzu aşağı doğru sıyrabilirim.”

Tessa onun mantosunun sıkı kollarından kurtardıktan sonra, kendi pelerinini bağcıklarından çekip çıkarttı. Tristan ardından kendi mantosu ve eldivenleriyle beraber, onun pelerinini de öteki koltuğa fırlattı.

Tristan, göz kırparak lafa girdi. “Annem ikimizin de soyunduğunu bilse bayılırdı.”

Tessa bunu duyunca bir kahkaha patlattı. “Çok kötüsünüz.”

“Söylediğiniz kadar varım.” Karşı koltuğa baktı. Fayton, ilerlerken Arnavut kaldırımli yol yüzünden tangır tungur ses çıkarıyordu. “Karşı koltuğa geçmeliyim, ama bu durumda beni duymanız için bağırmam gerekecek.”

“Anneniz bana söylemek istediğiniz bir şey olduğunu söyledi. Bu durumda yanımda kalmalısınız.”

Tristan, annesinin planlarını duyar duymaz Tessa’nın çılgına döneceğini biliyordu, o yüzden biraz ağırdan almaya karar verdi ve bacaklarını uzattı. “Siz benim ilk kadın arkadaşımsınız.”

Tessa ona şüpheli bir bakış attı. “Otuz yaşındasınız. Hayatınıza birkaç kadından fazlası girdi.”

Tristan en iyisinin cevap vermemek olduğunu biliyordu.

“Kaç kişi?” diye sordu Tessa.

Tristan kıkırdarak geçiştirdi. “Bir beyefendi bunu asla dile getirmez.”

Tessa kafasını kaldırıp ona dikkatle baktı. “Hiçbirini arkadaşınız olarak görmediniz mi?”

“Onlarla asla önemli meselelerden konuşmadık.”

“Peki böyleyken onlarla ee, yakınlaşmak garip olmadı mı?”

“Fiziksel yakınlıktan mı bahsediyorsunuz?”

Tessa kızarıp başıyla onayladı.

Lanet olsun, Tristan onunla böyle bir konuşma yaptığına inanmıyordu. “Vereceğim cevabın hoşunuza gideceğini düşünmüyorum.”

Tessa kalkık burnunu kaldırıp, iğrenmiş gibi bir ses çıkarttı.

En iyisi ona şimdi annesinin planlarını anlatıp karşı koltuğa geçmekti. “Size bir haber vermek zorundayım. Annem bana, size bir koca bulmam için talimat verdi.”

Tessa ani bir nefes aldı. “Ne?”

“Ben de aynen öyle söyledim.” Durakladı ve devam etti, “Bunu yapmayı kabul ettim.”

“Buna nasıl cüret edersiniz?”

“Belki de açıklamam gerekiyor, bu meseleyi halletmeyi kabul ettim.”

“Görevlerimizi değiştiremezsiniz. Çöpçatan benim. Siz bir koca avcısı değilsiniz.”

Tristan neşeyle güldü.

“Bu kadar komik olan ne?”

“Bunu kabullenmemin sebebi annemi bu işten uzaklaştırmak.”

Tessa suratını astı. “Benimle alay etmeniz hiç de hoş değil.”

“Sizi annemin çöpçatanlık fikrinden koruduğum için bana teşekkür edeceğinizi düşünmüştüm.”

“Size ömrümün sonuna kadar müteşekkir kalacağım.”

“Bunun karşılığında daha somut bir şey hak ediyor muyum?”

“Annenizi engellemeye devam ederseniz, çizmelerinizi öperim.”

“Dudaklarımı öpmenizi tercih ederim.” Lanet olsun. Bunu ağzından kaçırmıştı.

Tessa gözlerini ona dikti. “Bir kurbağayı öperim daha iyi.”

“Tamam, o zaman size bir koca bulsam iyi olur, sevgili kız kardeşim.”

Tessa dizlerini örttüğü örtüyü sıyırdı ve ona doğru eğildi. Onun baştan çıkarıcı bakışları karşısında Tristan’ın nefesi keşildi. Ardından Tristan’ın başını aşağı doğru çekip yanağına bir öpücük kondurdu ve Tristan’ın yüzü küçük avuçlarının arasında, “İşte,” dedi. “Kendinizi ödüllendirilmiş farz edin.”

Tristan onun ellerini yakaladı. “Bundan daha iyisini yapmanız gerekiyor.” Şehvet ima eden bu sözcükler ağzından farkında olmadan çıkıvermişti. Tristan felakete kucak açtığıнын farkındaydı ama kendisine hakim olamıyordu. Tessa kısıp kısıp nefes alıp verince, kanı daha da fazla kaynadı.

Bakışları birbirlerine kilitlendi. Tristan başparmaklarıyla Tessa’nın yumuşak ellerinin üstünü okşuyordu. Tessa bir an gözlerini kapayıp nefes aldı.

Tristan düşünmeden ona doğru eğildi. Tessa gözlerini açıp dudaklarını araladı. “Ama siz bir kurbağa değilsiniz ki.”

“Bir dük bu işi görmez mi?”

Tessa tekrar Bayan Kuralcı oldu ve parmağını sallayarak yerine oturdu.

Tristan onun şimdiye kadar bir sevgilisinin olup olmadığını merak etti ve kelimeler ağzından homurdanırcasına dökülüverdi. “Şimdiye kadar kaç beyle öpüştünüz?”

“Bir hanımefendi bunu asla söylemez.”

Onun ilki olup olmadığını merak ediyordu. Bunun fikri bile gururlanmasına yetti. “Bahse girerim kimse sizi benim öptüğüm gibi öpmemiştir.”

Tessa ona bakıp kaşlarını kaldırdı. “İltifat mı bekliyorsunuz, Ekselansları?”

“Bu iltifatı hak ettiğim anlamına mı geliyor?” Onun istekle verdiği karşılık aklına geldi ve Tessa’nın bunu itiraf etmesini arzuladı.

Tessa arkasına yaslandı ve başını boş koltuğa doğru çevirdi. “Çok fazla hatırlamıyorum.”

“Yalancı.”

Birkaç dakika sonra Tessa ona bakıp gözlerini kısarak sordu, “Benden sonra kimseyle öpüştünüz mü?”

“Hayır.”

Tessa’nın gözlerinde hınzır bir bakış belirdi. “Mesleğinize ara verdiniz, öyle mi?”

“Bu bir teklif mi?”

Tessa kibirle başını kaldırdı. “Bugün sizi öptüm ya.”

“Siz o yanağıma kondurduğunuz buseye öpme mi diyorsunuz?”

“Yoksa bana bunu öğretecek biri mi var?”

Tristan bakışlarını Tessa’nın dudaklarına indirdi. Kahretsin, o dudaklar onu kışkırtıyordu. “Hizmetinizdeyim, hanımefendi.”

Tessa başını salladı. “Teşekkür ederim ama yakın zamanda deneyim yapmış birini tercih ederim.”

“İşte şimdi bana meydan okuyorsunuz.” Tristan kaşlarını titretti. “Kırılan gururumun intikamını almalıyım,” dedi sesine abartıyla verdiği dramatik bir havayla.

Tessa’nın dudakları titredi. “Öpüşme konusunda mı?”

Tristan onunla atışmayı özlemişti. “Dudaklarımızla düello yapsak?”

“Sonra sakın kahvaltı yerine aşağıdaki çimenleri yemeyin.”

Tristan öne doğru eğildi. “Öyle mi? Halbuki size öpüşmeyi öğretebilirim.”

Tessa gülerek onu göğsünden itti. Bu Tristan’ın durması için yeterli bir işaretti, ama Tessa’nın dudakları o kadar yakınındaydı ki.

Tessa başını çevirerek, “Bu ne kibir böyle,” diye çıkıştı.

Tristan hem hayal kırıklığına uğramış hem de rahatlamış bir şekilde nefes verdi. Onu tabii ki de öpmeyecekti. Amy veya Georgette’ten birine evlenme teklifi edeceğini söylemiş ve bir daha asla Tessa’nın şerefiyle oynamayacağına söz vermişti.

Doğrusunu söylemek gerekirse, onu arzulamıştı, ama istemek ve yapmak arasında dünya kadar fark vardı. Bayağı arzularını tamamen kontrol altına alabiliyordu. Ama onun yumuşak nefesi bütün dikkatini çekiyordu. *Aptal. Tabii ki nefes alıp verecek.*

Tessa iç çekince, Tristan ona dönüp yüzüne profilinden baktı. Dolgun ve ipeksi yanakları ve küçük burnuyla çok masum duruyordu. Ama o ağzı günah dolu çağrışımlara yol açıyordu, o lezzetli pembe ve etli dudaklarla ne yapmazdı ki...

Onu öpme hayalini kafasından kesip atmalıydı.

Fayton dönüp bir tümseğe çarpınca, Tessa o hızla yan dönüp Tristan’ın yanına doğru uçtu. Tristan onu korumak için eliyle omzunu sardı. Ardından fayton dengesini bulup düzgün gitmeye başlasa da Tristan elini çekmedi. Ne olur olmaz, belki ikinci bir tümseğe çarparlardı.

Artık dip dibe oturuyorlardı. Bacağına değen onun yumuşak kalçalarını hissettikçe, Tristan’a ateş basmaya başlamıştı. Onun yüzünü çevirmesini arzulayarak ona baktı. Tessa yavaş yavaş yüzünü ona doğru çevirdi. Yüzünde rahatlamış bir ifade vardı. Tristan, onun nefesini ağzında hissedinceye kadar yüzünü çevirip ona yaklaştırdı. Neredeyse onun güzel dudaklarının tadını duya-

biliyordu. Kendi nefes alıp verişleri hızlanınca, başını çevirmesi gerektiğinin farkına vardı, ama Tessa onu büyülemişti.

İkisi de kıpırdamadan durdu. Tristan kıpırdarsa, kendine hakim olamayıp onu öpeceğinden korkuyordu. Tessa artık daha hızlı nefes alıp vermeye başlamıştı. Tristan'ın tüyleri diken diken oldu. Ona arzu duyup kendisine engel olmaktan ölüp gidecekti. Kasıkları alev alev yanıyordu; onu kavrayıp, dudaklarını yalayıp yutup, dilini ağzını içine daldırmazsa çıldıracaktı.

Örtü kayıp yere düşünce, Tessa, "Ay," diye tepki verdi.

Tristan örtü sayesinde kurtulduğunu düşündü. Onu eğilip alırken, içinden bir ses karşıya geçip Tessa'dan uzaklaşmasını söyledi; ama bunu yapamadı. Onu kollarına alıp, çılgınca öpüşme arzusuyla Tessa'ya baktı.

Tessa yün örtünün altına girdi ve eliyle ağzını kapatarak esnedi.

"Yorgun musunuz?" dedi Tristan sessizce. Kahretsin, fırsatı kaçırmıştı. Bunun için mutlu olması gerekiyordu, ama değildi.

Tessa başıyla onayladıktan sonra yüzünde üzgün bir ifade belirdi. "Dün gece pek uyuyamadım."

"Endişelendiğiniz bir şey mi var?"

Tessa hemen cevap vermedi. "Her şey yoluna girecek." Ve ardından tekrar esnedi.

"Başınızı omzuma yaslayın." Tessa bunu yapınca, Tristan koluyla onun omzunu sardı ve hiç düşünmeden burnunu saçlarının içine gömdü. Tessa tekrar esnedi ve Tristan'a daha da fazla sokuldu.

Tristan kendisine hakim olduğu için gururlanıyordu. Tessa'nın yanına kıvrılmış olmasını neredeyse sıradan bir şeymiş gibi görmeye başlamıştı. Tessa'nın nefes alıp verişleri yavaşlayınca, Tristan onun uyuduğunu anladı. Faytonun beşik gibi sallanması onun da uykusunu getirdi ve o da gözlerini kapattı.

Tristan, Tessa yanağını onun yakasına doğru çevirene kadar ne kadar vakit geçtiğini bilmiyordu. Tessa, yumuşak göğüslerini onun göğsüne bastırarak kadar Tristan'a sokuldu. Tristan, Ash-down Malikanesi'nde göğüslerini avuçlayınca onun nasıl inlediğini hatırlayıp heyecanlandı.

Fayton tıngırdayıp sağa sola savrulmaya başladı. Tessa'nın başı iyice aşağı düştü. Tristan onu düzeltmeye uğraştı. "Tess?"

"Hmmm?"

"Tess, ayaklarını yukarı kaldır, koltuğa uzanmana yardım edeyim." Böylelikle diğer koltuğa geçebilecekti.

Her şey bir anda kontrolünden çıktı. Tessa bacaklarını yukarı çekip, yanağıyla onun göğsüne sürtündü. Tristan bunun üzerine ister istemez inledi ve yerinden kalkabilmek için Tessa'nın başını biraz aşağı indirmeye çalıştı. Tam o sırada, Tessa yan dönüp başını Tristan'ın bacaklarının üstüne koyup, ellerini de yanağının altına yerleştirdi. Bir yandan da "Hımm," diye uykusunun arasında mırıldandı.

Tanrı yardımcısı olsun, Tristan onun nefes alıp verişlerini dar pantolonunun kumaşının altından hissedebiliyordu. O dolgun ağız, külotundaki kötü oğlanın sadece birkaç santim uzağındaydı. Ellerini onun yumuşak saçlarının üzerine koyunca, onun dudaklarının tam olarak nerede olmasını istediğini hissetti. Kasıkları tekrar gerildi. Umutsuz bir halde başka şeyler düşünmeye çalıştı.

Parlamento mu? Tessa'nın nefes alıp verişlerinin yavaşlaması aklına uykuyu getirdi. Pek çok yaşlı beyefendi, oturumları horlayarak geçirirlerdi. Kendisinin de birkaç kere yaşlı gevezelerden bazılarının konuşmalarında uykuya daldığı olmuştu. Kahretsin ki, kendi konuşmalarında da o yaşlı gevezelerin uyukladığını gözünden kaçırmamıştı.

Tessa, ince ve komik bir kadınsı ses çıkardı. Bacaklarını gerince örtü yere düştü. Elbisesi ve jüponu dizlerine kadar sıyrılmıştı. Tristan, onun ipek çorap giymiş biçimli baldırlarının önünü gö-

rebiliyordu. Kaçınamadığı sertleşmesini bir ıslıkla geçiştirmeye çalıştı. İn oğlum.

Tristan, onun bacaklarına bakmamaya yemin ettiyse de Tessa onları sık sık oynatıp duruyordu. İpek çoraplarının deri koltuğa sürtünürken çıkardığı ses Tristan'ı çılgına çeviriyordu. Aklına istemeden ahlaksız bir hayal geldi. Onun çoraplarını çıkarıp tenini öptüğünü hayal ettikçe parmaklarının ucu karıncalanmaya başladı.

Kötü Oğlan onu selamlamak için yalvarıp duruyordu. Tristan, dar pantolonuyla kendisini sımsıkı sargıya alınmış gibi hissediyordu. Düğmelerinin bu baskıya daha fazla dayanamayacağından endişe duymaya başladı. Aklına havai fişeklerin sesi geldi. Pat, pat, pat.

Bu lanet olası sertleşmeden dolayı ölmenin mümkün olup olmadığını düşünerek tavana baktı.

Beni şehvetten kurtar.

Black Swan Hanı'nın avlusunun dörtte biri, akşam üstü olunca gölgede kalmaya başlamıştı. Tristan arabalara yeni koşulacak atları gözden geçirdi ve tatmin olunca Tessa'nın faytona binmesine yardımcı oldu. Tangır tungur geçen faytonların ve koşum takımlarının gürültüsü, haddinden fazla gerilmiş sinirlerini daha da bozuyordu. Sekiz saatten fazla bir zaman boyunca arzularına gem vurmaya çalışmıştı. Kendi kendine Tessa'ya olan arzularına biraz daha dayanabileceğini telkin vererek, derin bir nefes aldı ve faytona bindi. Tessa'dan uzak durmanın, söz geçiremediği hislerini yatıştıracağını umarak karşı koltuğa oturdu.

Tessa bonesini çıkardı. "Evinize varmamıza ne kadar zaman kaldı?"

"Hava tamamen kararmadan varmış oluruz." Şapkasını yanındaki koltuğun üzerine bıraktı.

Atlar hareket edince fayton sallanmaya başladı. Çok geçmeden faytonun anayola çıkmasıyla, at toynaklarının Arnavut kaldırımlarında çıkardığı takırdama kesilip yerine atların toprak yolu döverken çıkardığı gümbürtü duyulmaya başlandı.

Tessa şeffaf beyaz eteğinin kırısklıklarını elleriyle gidermeye çalışıyordu. Ellerini her bastırdığında, Tristan onun biçimli kalçasının boyutlarını fark edebiliyordu. Vücuduna hararet basmaya başladı. Manzarayla ilgilenir gibi yaparcasına, perdeyi kaldırdı ve pencereden dışarı bakmaya başladı.

Birkaç dakika sonra bir tümseğe çarptılar. Tristan, Tessa'ya doğru döndü ve, "Zorlu bir başlangıç," diyerek perdeyi kapattı.

Fayton tangırdayıp savrulmaya başladı. Tristan, Tessa'nın yüzündeki gergin ifadeyi görünce endişelendi. "Yol birazdan düzgünleşir."

Tessa koltuğun kenarını sıkıca kavradı. "Tehlikeli mi?"

Tristan bir anda Tessa'mn neden korktuğunu idrak etti. Anne ve babası, bir fayton kazasında hayatlarını kaybetmişti. Tutunma kayışını tutarak kalktı ve başını eğdi. Fayton tekrar savruldu.

"Hayır, oturmalısınız. Bu tehlikeli." Tessa dehşete düşmüş gibiydi.

Tristan, geniş bir adımla Tessa'nın yanına geçti ve kolunu omuzlarına sardı. "Ben sizi korurum."

Tristan bunları söyler söylemez, fayton savrulmaya başladı. Tessa korkuyla iç çekti. Tristan onun titrediğini hissedebiliyordu ve bu yüzden elini sıkıca kavradı. "Söz veriyorum ki çok az kaldı."

Tümsekli yol boyunca, Tessa Tristan'ın elini sıkı sıkı tuttu. Mide bulandırıcı yalpalamaların bitmesi yarım saati aldı. Tessa, "Şükürler olsun," diyerek pelerinini çıkarttı. "Of, böylesi daha iyi." Dönüp Tristan'a baktı. "Mantonuzu çıkarmaya yardım etmemi ister misiniz?"

“Kesinlikle.” Arkasını döndü. Tessa yardım ederken parmakları mantosunun ipek kumaşına sürtününce, Tristan onun kendi tenine dokunmasını arzulamaya başladı. Tessa’nın gayet ehli bir hareketle mantoyu uzunlamasına katlayıp yan tarafa bırakması, garip bir biçimde Tristan’ın ilgisini çekti.

Tristan aralarında bir mesafe bırakarak arkasına yaslandı. “Annem handa beni sıkıştırdı. Evlilik konusunda sizinle tekrar konuşmam için ısrar etti.”

Tessa çileden çıkmış gibi ofladı. “Ona bunun ümitsiz bir konu olduğunu söylediniz mi?”

“Beni, yapamazsam kendisinin size bir koca bulacağıyla tehdit ediyor.”

“Tanrı korusun.” Elbisesinin yakasını düzeltti. “Onun dikkatini başka yöne çekecek bir yol bulmalıyız.”

“Annem bunu kolay kolay unutmayacaktır, ondan korkulur. Size bir koca gerektiğine inanmış.”

Tessa’nın gözleri muzipçe parladı. “Buldum. Eve varır varmaz, bir kocada aradığım koşulları yazacağım. Ama koşullar imkansız olacak. Siz de dürüstçe annenize, hoşuma gidecek bir adamı bulmanın imkansız olduğunu söyleyebileceksiniz.”

“Bu işe yaramaz. Anneme göre evliliğe çok uygunsunuz ve pek çok talip bulabilirsiniz.”

Tessa, diz örtüsünü buldu ve silkeleyerek kucağına örttü. “Annenize söyleyin benim meselelerime burnunu sokmasın.”

“Tess, biliyorsunuz ki o haklı.”

“Evlenmeye hiç istekli değilim ve bir daha bu konuyu açmamalısınız.”

“Bu hayatta yapayalnızsınız. Sizin için endişeleniyorum.”

Tessa meydan okurcasına baktı. “Ekselansları, aptal birisi değilim. Elli adım öteden bir servet avcısını tanıyabilirim.”

Tristan’a resmi şekilde hitap edişiyle sorulardan tedirgin olduğunu belli ediyordu. “Sizi korkutan şey servet avcıları mı?”

“Beni hiçbir şey korkutmuyor.”

“Evlilik dışında.”

Tessa hırsla ayakkabılarını ayağından attı. “Ay, saçmalıyorsunuz. Özgürlüğümü ve mesleğimi tercih ettiğimi size daha önce söyledim.”

“Kendiniz dışında herkes için mutlu sona inanıyorsunuz.”

Tessa’nın gözleri hışımla parladı. “Evlendirdiğim kadınların başka seçeneği yok. Yaşamları yapacakları evliliğe bağlı. Sevgi dolu kocalar bulmaları için elimden geleni yapıyorum.” Göğüs kafesi inip kalktı. “Siz bile benim kadar özgür değilsiniz. Bir vârisinizin olması için evlenmek zorundasınız, ama benim bu şekilde bir görev yüzünden bağımlılığım yok. Amcamın unvanı yok oldu. Servetimi kime istersem ona bırakmakta özgürüm.”

“Amcanız sizin için bunu mu dilerdi?” diye söylendi Tristan.

“İngiltere’nin en zengin kadınlarından biriyim. Bu tür bir özgürlüğün ne kadar nadir olduğunun farkında mısınız?”

Tristan gülümsedi. “Farkındayım, ama benim sorumu cevaplamadınız.”

“Cevabım şu ki insanların genelde evlenmesini gerektiren sebeplerin benim için bir hükmü yok.”

Tristan Tessa’nın yanağını okşadı. “Evliliğin başka yararları da var.”

“Ya, evet. Evlenirim ve kocam servetimi tamamen hükmü altına alır. Ne kadar mutlu bir manzara.”

“Evlenmeden önce mutemet tayin edebilirsiniz, bu şekilde servetiniz tamamen sizin hükmünüzde olur.”

Tessa suratını astı. “Beş parasız bir kadını hiçbir adam kabul etmez.”

Onun toplum kurallarını bu şekilde hor görmesi Tristan’ı şaşırttı. Şimdiye kadar davranışlarıyla iflah olmaz bir duygusal

izlenimini vermişti. “Kendiniz dışında herkes için aşka inanıyorsunuz. Bunun sebebi ne, Tessa?”

Tessa mutsuz bir havayla oflayıverdi. “Anneniz ne düşünürse düşünsün, evliliğe çok da uygun bir genç kadın değilim. Herkes bana evde kalmış damgasını vurdu.”

Yıllarca başkaları için kendi ihtiyaçlarından ödün vermişti. Ve artık bu kısır döngünün içine düşmüştü. Servetini ele geçirmeye çalışanların dışında hiç kimsenin evde kalmış sıfatından ötesini görebileceğine inanmıyordu. Ve lanet olası gerçek şuydu ki kimsenin evde kalmış ve mirasyedi sıfatlarının ötesini görebilecek kadar kendisine yaklaşmasına asla izin vermezdi. Ama Tristan onun bu sıfatlardan çok öte olduğunu biliyordu.

Tristan onun toplum kurallarıyla nasıl dalga geçtiğini düşündü. Belki de kendini savunmak için kuralları önemsemediymiş gibi yapıyordu. “Tess, kendinizi mahveder bir biçimde sadece başkalarını düşünüyorsunuz.”

“Kendimden hiçbir şey esirgemiyorum. Harcayabileceğimden daha çok param var.”

Onun kızgınlıkla verdiği sert cevap Tristan’ın gülümsemesine sebep oldu. “Ben maddiyattan bahsetmiyorum.”

Tessa bu konudan sıkılmışçasına gözlerini kaydırıldı.

“Kendinizden esirgediğiniz şey bir aile ve eş.”

“Arkadaşlarım var.”

“Biliyorum,” dedi Tristan. “Ama evliliğin yararlarından bir tanesini unutuyorsunuz.”

Tessa bakışlarını kaçırdı. “Ben bir çöpçatanım ve de evliliğin bana sunacağı bütün yararların bilincindeyim, ama benim için bunların hiçbir hükmü yok.”

Tristan onun yanaklarını avuçlarının içine aldı ve onun yüzünü kendisine doğru çevirdi. “Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?”

“Ben, ben buna eminim.”

“Pek de eminmiş gibi konuşmuyorsun,” diye mırıldanarak onun ipek cildini okşadı.

“Ne yapıyorsunuz?”

Tristan göz kırptı. “Sana neler kaçıracağını göstermeye çalışıyorum.”

Tessa heyecandan nefes nefeseydi.

Tristan, kendisini bunu sadece Tessa’yı ikna etmek amacıyla yaptığına inandırarak başını eğdi ve sıcak soluğu Tessa’nın kulağında fısıldadı. “Baştan çıkarıcı fısıltıları kaçırmak mı istiyorsun?”

“Bu yaptığınız çok yakışıklı.”

“Anladım, ikna olmadın.” Onun nefesini dudaklarında hissedene kadar yüzünü yaklaştırdı. “Haz veren öpüşleri kaçırmak mı istiyorsun?”

“Ahlaksızsın.”

Tristan onun tadını neredeyse hissedebiliyordu. “Devam edeyim mi?”

“Bunu so-sormakla kabalık ediyorsun.”

“Öyle mi?” Tristan elini Tessa’nın beline dolayarak öne doğru eğildi. Diz örtüsü kayıp yere düştü. Tessa kendisini geriye çekerek derin bir nefes aldı. Tristan onun yuvarlak süt beyazı göğüslerinin kıvrımlarına baktı ve başını eğerek aralarına üfledi. Tessa’dan bir inilti duyuldu.

Tristan’ın kasıkları alev alev yanıyordu. İpin ucu iyice kaçmıştı. Bakışlarını kaldırdığında Tessa’nın gözlerindeki dehşeti gördü. “Artık neler kaçıracağın hakkında az da olsa bir fikrin olmuştur.”

Tessa iterek onu uzaklaştırdı. “Tam bir belasın.”

Tristan onu serbest bıraktı. “Haklı olduğumu ispat ettim.”

“Hiçbir şey ispat etmedin,” dedi Tessa kibirli bir edayla yerine geçerken.

Tristan onun belini gıdıklamaya başlayınca, Tessa çığlık atıp

kıvrınarak uzaklaşmaya çalıştı. Tristan gülerek gıdıklamaya devam etti. Fayton savrulmaya başlayınca, Tessa bir sıçrayışta ayaklandı, örtü kayarak yere düştü. Tristan düşmesini engellemek için onun kolunu sıkıca kavradı. Tessa ise kolunu kıvrarak ondan kurtulmaya çalıştı. Tristan kendisine doğru çekerek onu bacaklarının arasına sıkıştırdı. Fayton sallanınca, Tessa denge-
sini kaybetti ve Tristan'ın omuzlarına tutundu. Tristan sırtı ve bacaklarını oynatarak onu sallayınca, Tessa neşeyle kıkırdadı.

Göz göze geldiler. Tristan arzuyla onun ağzına baktı. Tessa dudaklarını yaladı.

Tristan sonrasını düşünmeden atıldı. Öne eğildi ve onun dudaklarını dudaklarında hapsetti. *Hayır de. Beni durdur. Bana başkasına mecbur olduğumu söyle.*

Tessa onun öpüşüne karşılık verdi ve mantıklı düşünceler uçup kayboldu.

Tristan onu kucağına doğru çekti. Tessa elini uzatıp Tristan'ın saçlarını okşamaya başladı. Tristan dudaklarını onun dudaklarına yapıştırmıştı ama artık daha fazlasını istiyordu. Onun dudaklarını emip yalamaya başladı. Tessa iç çekince, dilini içeriye daldırdı. Onu yiyip bitirme arzusuyla yanıp tutuşuyordu, ama kendisine hakim olmalıydı. Tessa'nın daha yoğun zevk alması için yavaşlayıp onun tadına varmaya başladı. Şeker ve limon gibi tatlı ekşi bir tadı vardı.

Nefes almak için kafasını kaldırdığında kendisine artık durması gerektiğini söyledi, ama Tessa avuç içini onun kalbinin üzerine yerleştirdi ve "Kalbinin benim için nasıl attığını duymak istiyorum," diye fısıldadı.

Tristan, "Öp beni," dedi.

Tessa dudaklarıyla onun dudaklarına dokundu. Tristan ağzını aralayarak onu davet etti. Tessa, sanki leziz bir yemeğin ilk defa tadına bakıyormuş da nasıl yeneceğini bilemezmiş gibi onun tadına baktı. O anda gerçeğin farkına vardı, bu Tessa'nın sadece

ikinci öpüşmesiydi ve bunu sadece Tristan'la yapmıştı. Tessa'nın bunun nasıl yapılacağını keşfetmesine izin verdi ve ardından onun hararetle öpmeye başlamasıyla kasıklarındaki o tatlı sancı, yerini taş gibi bir sertliğe bıraktı. Tristan kendisini tutamadan onun dilini ağzına çekip emmeye başladı. Tessa yumuşak ve kadınsı bir sesle inledi. Ardından o da aynısını yaptı ve Tristan inledi.

Tristan dudaklarını çekince, Tessa çenesine ve yanaklarına öpücükler kondurdu. Tristan ise kendisine hakim olamadan onun ince boynunu emmeye başladı. Tessa düşmekten korkarmış gibi Tristan'ı omuzlarından sıkı sıkı tutuyordu.

Bir öpücük daha. Sadece bir öpücük daha. Tristan kendi kendisine daha sonra duracağını söyleyip durdu.

Dudakları tekrar birleşti ve Tessa onun dilini istercesine ağzını araladı. Tristan artık onu daha fazla arzuluyordu. Nasıl olduğunu anlamadan elleri, Tessa'nın elbisesinin arkasındaki küçük kancalarla uğraşmaya başladı. En sonuncusunu da açınca, elbiseyi aşağı çekip onu kollarından soydu. Tessa onun omuzlarına uzandı, Tristan ise Tessa'nın göğüslerinin korseden taşan üst kısmını okşadı. Ardından elleri korsesinin sert balinasında gezindi. Tessa'yı tekrar öptü ve onu çıkarıp attı.

Tessa derin bir nefes aldı. Tristan korsenin üst kısımlarını sıyıınca, Tessa'nın süt beyazı göğüsleri ortaya çıktı. Tristan onları avuçlamaya başladı ve "Çok güzelsin," diye fısıldadı.

Tessa'nın gözleri kapandı. Tristan başparmağıyla göğüslerinin ucuyla oynadı ve sertleştiklerinde onları parmaklarının arasında sıkıştırdı. Tessa nefes nefese "Ah," diye inledi.

Tristan başını eğdi ve dilinin ucuyla arsızca dikilmiş meme uçlarından birine dokundu. Tessa sırtını gererek göğüslerini iyice ortaya çıkartınca, Tristan bunu defalarca yineledi. En sonunda Tessa, onu başından tutarak durdurdu ve "Lütfen," diye yalvardı.

Evet. Tristan bunu duyunca memelerinin ucunu dolu dolu ağzına alıp, güçlü bir şekilde emmeye başladı. Onun ateşli ve kadınsı inlemeleri ve yerinde duramaması Tristan'ı iyice kıışkırttı. Eteğini kaldırıp, elini onun ipeksi bacaklarının üstünde kaydırıldı. Tessa pek de karşı koymadan bacaklarını açiverdi. Tristan, kıvrık tüyleri hissedince orayı avuçlamaya başladı. Onun kaygan ve sıcak katmanları ile hissettiği arzudan çılgına dönüyordu. Neredeyse parmağını içeri daldıracaktı ki onun bekaretini bozmaktan korkarak vazgeçti. Onu iyice okşayarak zevk noktasını arayıp bulduğunda, Tessa gırtlğından miyavlar gibi bir ses çıkarttı. Tristan artık elini oraya belirli bir ritimle sürüyordu. "Hoşuna gidiyor mu?"

Tessa, evet der gibi vücudunu iyice gerdi.

Tristan'ın erkekliğı zonklayarak sertleşiyor ve aklına tehlikeli fikirler geliyordu. Onu bacaklarından ayırıp kucağına oturtmak ve içeri girmek istiyordu. Ama onun bekaretini bozmazdı, bozamazdı, bozmamalıydı.

Tessa belini kaldırarak kalçalarını iyice ayırdı. Artık sadece nemli değil sırlıklamdı. İnlemeleri, Tristan'ın şimdiye kadar duyduğu en erotik seslerdi.

"Hadi benim için gel, Tessacığım." Başını eğerek diğer memesinin ucunu emmeye başladı.

Tessa sırtını gererek çığlık attı ve olduğu yere yığıldı.

Tristan onu yanağından öptü. "Tatlı, tatlı Tess."

Tessa, "Uçuyorum," diye mırıldandı.

Tristan'ın erkekliğı neredeyse sancırcasına zonkluyordu. Farında olmadan onu, kucağına duran Tessa'ya doğru bastırıldı ama onun yumuşak kalçaları sancıyı iyice arttırdı. "Özür dilerim," dedi sessizce.

Tessa'nın gözleri bir anda açıldı. O, kucağına doğrulup oturunca Tristan inledi.

"Hay aksi! Canını mı acıttım?"

“Kıpırdama.” Tristan nefes nefeseydi. “Yok, en iyisi koltuğa geç.”

Tessa kayarak koltuğa geçti. Tristan başını arkaya yaslamış dişlerini gıcırdatıyordu.

“Tristan?”

Bunu duyunca dönüp ona bakmamalıydı. İçindeki yaratık, onun öpüşmekten şişmiş dudaklarını görünce ulumak istedi.

Tessa avucunu onun göğsünün üstüne koydu. Tristan nefes aldı. Tessa’nın parmakları yeleğinin üzerinde gezindi. Tristan, onun yelek düğmelerini açmaya başladığını fark edince şaşkına döndü.

“Tess,” dedi kısılmış sesiyle.

Tessa, “Şışt,” diye Tristan’ı susturdu ve onun pantolonunun içinden geniş gömleğini çekerek çıkarttı.

Tristan, istemeye istemeye onu durdurmaya çalıştı; ama elleri gömleğinin altına kayıp karnından göğsüne doğru ilerleyince bütün dayanma gücünü kaybetti.

“Tenin çok sıcak,” diye fısıldadı Tessa.

Tristan birazdan onu durduracaktı. Bunu yapacaktı. Bunu yapmalıydı. Ama, Tanrım, dokunuşları tenini yakıyor ve delice arzu duymasına yol açıyordu.

Tessa’nın parmakları aşağı doğru yol alırken dişlerini sıktı. Erkekliği, pantolonunu delip geçecekmiş gibi dimdik olmuştu. Kendisini tatmin etme isteğiyle boğuşup duruyordu.

Parmakları pantolonun düğmelerine varınca Tristan telaşla onun elini tuttu. “Hayır.”

“Sana dokunmamı istemiyor musun?”

Tristan onun gırtlaktan gelen sesini duyunca az kalsın boşalacaktı. “Dokunamazsın.”

“Neden?”

Tristan ofladı. Tessa anlamamıştı. “Çünkü bu şampanya şişesini sallayıp mantarı patlatmak gibi bir şey.”

“Hımm.” Tessa’nın hayal kırıklığına uğramış bir hali vardı.

Oysa Tristan onun karşı koymasını istiyordu. Ona dokunmasını istiyordu. Hem de çok istiyordu. Ve buna hiç hakkı yoktu.

Tessa onu dudaklarından öptü. “Kıpırdama.”

Tristan’ın mantosunu alıp ceplerini karıştırdı ve mendilini bulup sallayarak gösterdi.

Onun niyetini kavrayan Tristan, bütün gücünü toparlayıp karşı koydu. “Hayır, bunu yapmana izin veremem.”

Tessa kumaş parçasını Tristan’ın parmaklarının arasına sıkıştırıp onun elini tutup salladı. “Bu beyaz bir bayrak, teslim ol.”

“Aman Tanrım.”

“Bu yeterli.” Baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedi ve ıstırap veren bir yavaşlıkla pantolonun düğmelerini açıp iç çamaşırının bağlarını çözdü. Tristan’ın irileşmiş erkekliği dışarı fırlayınca, gözleri fal taşı gibi açıldı. Ona dokunmaya başladı ve ardından duraksadı. Başını kaldırıp gözlerinin içine bakınca, Tristan savaşmaktan vazgeçti. “Evet.”

Tessa onu eliyle kavramadan önce, parmağıyla ucunda duran damlayı yuvarlak hareketlerle yaydı. “Etkileyici,” diye fısıldadı.

Tristan onun elinin içinde iyice büyüdü. Tessa gülümsedi, eğildi ve ona ufak bir öpücük kondurdu. Tristan bir an ölüp cennete gittiğini düşündü.

Tessa uzun kirpiklerinin ardından gözlerinin içine baktı. “Canını yaktım mı?”

“Tam tersi,” diye mırıldandı Tristan. Ardından elini Tessa’nın elinin üstüne sararak ona nasıl zevk verebileceğini gösterdi. Tessa’nın hakkı var ki bu işi çok çabuk kavramıştı.

Tristan gözünü hiç ayırmadan onu seyretti. Gitgide daha fazla heyecanlandı ve sonunda şehvet kasılmaları başlayınca gırtlaktan gelen boğuk bir sesle inledi. Tessa dudaklarını dudaklarına yapıştırarak çığlık atmasını engelledi ve elindeki mendili erkek-

liğinin üzerine örttü. Kalbini güm güm attıran zevkin doruğundan titreyerek indi ve başı arkaya, koltuğun üzerine düştü.

Kendinden geçmiş bir şekilde yatarken burnunun altındaki yumuşak bir şeyin gıdıklamasıyla uyandı. Zihni gül ve kadın kokusundan bulanıktı. Saçlar, yumuşak saçlar. Tessa'nın saçları.

Saçma sapan görüntüler durmuş aklını başına getirdi. Tessa'nın yanağı omzunda. Onun eli Tessa'nın çıplak memesinde.

Eyvahlar olsun, ne yapmıştı?

Pantolonunun düğmelerinin açık olduğunu fark etti. Lanet herif! Yaptığından ve onun yapmasına izin verdiği şeylerden ötürü kırbaçlanmayı hak ediyordu.

Kadınısı bir iç çekiş dikkatini Tessa'nın yüzüne çekti. Tessa gözlerini açıp ateşli ve keyifli bir şekilde gülümsedi.

Tessa onu yanağından öpünce konuşmak, özür dilemek için mi yoksa niye olduğunu kendisi de bilmeden başını çevirdi. Aklındaki bütün o soylu düşünceler bir anda kayboldu ve kendisini tekrar onunla öpüşüyorken buldu. Onun tadını almasıyla da erkekliği hazır ola geçiverdi.

Avuçlamaya başladığı göğüsleri parmaklarının arasından, ellerinin kenarından taşacak kadar dolgundu. Tessa aniden içini çekince Tristan, başparmaklarıyla etrafında dönüp sertleştirdiği memelerin ucuna baktı. Onları birbirlerine doğru itip aralarına dilini sokup çıkarmaya başlayınca Tessa'nın başı zevkten arkaya düştü. Tristan'ın erkekliği taş gibi sertleşmişti.

Tristan, onun gırtlaktan gelen iniltileriyle daha da şahlandı. Tessa'yı kaldırdı ve bacaklarını ayırıp onu kucağına oturttu. Sonra aralarında engel teşkil eden etekleri ittirerek uzaklaştırdı ve teni tenine değene kadar onu kendisine doğru çekti, birleşmeden en fazla yakınlaşabilecekleri kadar. Bu his onun vahşi duyguları-

nı harekete geçirdi ve şehvetten aklı başından gitti. Ona ihtiyacı vardı, onu arzuluyordu ve her şekilde ona sahip olmak istiyordu. İçeri girme dürtüsüne neredeyse ama neredeyse yeniliyordu ki onun gözlerine bakınca bakışlarından korktuğunu anladı. “Yemin ederim ki çok ileri gitmeyeceğim.”

Tessa onun sertleşmiş erkekliğini ellerinin arasına aldı. Birlikte sürtünüp sallanmaya başladılar. Tristan duyduğu zevkten dolayı, sadece şu anın yaşandığı ve Tessa ile kendisinden başka kimsenin olmadığı, mantık dışı bir yerdeymişler gibi hissediyordu. Onun memesinin ucunu ağzına alıp kuvvetle emmeye başladı. Tessa buna bir çığlıkla karşılık verdi. Tristan’ın da boşalması yakındı. Zevkten kendinden geçerek gırtlaktan gelen bir sesle inlerken, vücudu her kalp atışında kasılıyordu. Tessa çevik bir hareketle pelerinin kenarını çekip Tristan’ın zonklayarak spermelerini fişkırtan erkekliğini sardı.

Tristan Tessa’ya sarıldı, Tessa ise yüzünü onun omzuna gömdü. Ardından Tristan’ın anlamadığı bir şeyler mırıldandı. Tristan’ın kalbi dört nala koşan atların nal sesleri gibi hızla atıyordu. Kafasını toparlayamayarak yutkundu. Soluğu yavaşlamaya başlayınca üzerine sarhoşmuş gibi bir ağırlık çöktü. Beyni durdu. Gözlerini kapattı ve kendisini uykunun kollarına bıraktı.

16. Bölüm

Tristan bir takırtıya uyandı. Uyuşmuş beyni durumu hemen kavrayamadı. Ardından aracın yavaşladığını ve geniş bir açıyla döndüğünü fark etti. Dışarıda bağrıışmalar vardı. Fayton sendeleyerek durdu. Perdeyi aralayarak dışarıya baktı. Lanet olsun!

Tessa'yı omuzlarından kavradı. "Tessa, uyan."

Tessa gözlerini açtı. Üzerinde uyku sersemliği vardı.

"Acele et, seni giydirmem gerek."

Tessa aniden içini çekti. "Neredeyiz?"

"Gatewick Parkı'nda."

"Aman Tanrım." Eliyle ağzını örttü.

Tristan onu kollarından tutup ayağa kaldırdı. "Hızlı davranmalıyız," diyerek Tessa'nın iç gömleğini ve korsesini yukarı çekti.

Tessa çileden çıkmış bir halde sordu, "Korsenin balinası nerede?"

Tristan bakınıp onu koltuğun üstünde buldu ve titreyen ellerle onu yerine yerleştirmeye çalıştı. Onu yerine taktıktan sonra Tessa'ya korsesini giymeye ve elbisesinin kollarını geçirmeye yardım etti. Ardından Tessa'nın arkasını döndürdü. Ellerinin titremesinden kancaları güçlükle takabiliyordu. Kendisini dikkatini vermeye zorladı ve en sonuncusunu da yerine taktı.

Dışarıdan sesler gelmeye başladı. Tristan telaşla pelerinini kapıldığı gibi Tessa'nın omuzlarına attı. Tessa bonesi ve ayakkabılarıyla uğraşırken o da kendi külotunun bağlarını bağladı, gömle-

ğini yerine soktu ve pantolonuyla yeleğinin düğmelerini en hızlı bir şekilde ilikledi. Daha sonra Tessa ona mantosunu giymekte yardımcı oldu.

Tristan onun yüzünü elleri arasına aldı. “Bu gece çalışma odasına gel, konuşalım.”

Tessa şaşırmış bir havayla baktı. “Bu bence hiç de iyi bir fikir değil.”

“Tess, tartışacak vaktimiz yok.”

Tessa ani bir nefes aldı. “Seni baştan çıkardığım için çok üzgünüm. Kafanın bu kadar karışacağını düşünemedim.”

“Ne?” Tessa’nın aklı uçup gitmiş miydi?

“Endişelenmemelisin, yarın hâlâ sana saygı duyuyor olacağım. Ama...”

Tristan ona bakakaldı. Verdiği zevkle Tessa’nın aklını başından almış olmalıydı.

Birisi kapıyı tıkladı. İkisi de dönüp baktı. Ardından Tessa ona dönerek aceleyle sözünün devamını getirdi, “Umarım beni affedersin, senin dürüst bir adam olmana engel oluyorum.”

Julianne misafir odasında piyano çalarken, Tessa müziği dinlemiş gibi yapıyor ama kafasını bir türlü toparlayamıyordu. Tristan’la sevişmesinin görüntüleri gözünün önünden bir türlü gitmiyordu. Tristan’ın o tok ve cezbedici sesiyle söyledikleri aklına geliyordu. “*Hoşuna gitti mi?*” Duyduğu o enfes zevkleri hatırladıkça kalça kaslarını sıkıyordu.

Tessa, aklını başından alan duygularını belli etmemeye özen göstermeliydi. Fakat kalbi bu duygularla dolup taşıyor ve Tristan’ın ona yaşattığı his kalın bir sis tabakasıymış gibi bütün vücudunu sarıyordu. Düşes koltuğun diğer tarafında oturuyor ve dikkatli gözlerinden hiçbir şey kaçmıyordu. Bir şey söylememesine rağmen, üç saat önce faytondan indiklerinde ne Tessa’nın buruşmuş elbisesini ne de Tristan’ın kırışmış kravatını gözünden

kaçırmadığı kesindi. Tessa, onun bunları yaptıkları uzun yolculuğa vermesi için dua ediyordu.

Akşam yemeğinin üstüne porto şaraplarını deviren Tristan ve Hawk, birazdan oraya gelirlerdi. Tessa, yüreğinde hissettiklerinin yüzüne yansımaları önlemek için Tristan'a bakmamalıydı. Akşam yemeğinde ona kaçamak bir bakış atmaya cesaret etmişti ve Tristan da şarap kadehinin üstünden ona bakmıştı. Ve Tessa onun baştan çıkarıcı sözlerini hatırlamıştı. *Hadi benim için gel, Tessacığım.*

Ne bugün ne yarın, yaptığına asla pişman olmayacaktı. Tamamına olmasa da felekten Tristan'la seviştiği bir gün çalmıştı. Annesinin yanında oturduğu ve kız kardeşinin piyano çaldığı şu dakikalarda bile onun öpüş ve dokunuşlarını hatırlıyordu. Tessa ona zevk verirken onun o can alıcı kirpiklerinin arasından nasıl baktığını ve ellerinin arasında titreşirken gırtlaktan gelen çığlığını hatırlıyordu. Her şey olup bittiğinde Tessa'nın içinden ağlamak gelmişti, ama Tristan kendisine geldiğinde susamışçasına dudaklarına yapışıp onu ateşli bir şekilde öpmüştü. Tessa'ya istendiğini, arzulandığını ve sevildiğini hissettirmişti.

İsterse yaptıkları yanlış olsundu, bunu ikisi dışında kimse asla bilmeyecekti. O da Tessa gibi asla birbirlerinin olamayacaklarını biliyordu. Yazgılarında ayrı kalmak olan Romeo ve Juliette gibi, beraber olabilecekleri sadece o an vardı. Ardından onun için ne kadar yas tutacak olursa olsun, Tessa asla seviştikleri için bir damla bile pişmanlık duymayacaktı.

Ama şimdi onun evindeydiler. Ertesi gün kızlar ve aileleri de burada olacaktı. Bu düşünceyi kafasından çıkarıp attı. Çok geçmeden onun iki ayrı kızla yaptığı görüşmeleri seyredecekti, ama bu kalp kırıklığını şimdiden değil o an gelince yaşamaya karar verdi. Şu anda, onu tutabildiği kadar kalbinde tutmalıydı.

Yaptığından utanmalıydı ki, bir yandan utanıyordu, ama ben-

cil tarafı en ufak bir pişmanlık duymuyordu. Çünkü bu güzel hatırayı ömür boyu hatırlayacaktı ve aşık olduğu adama kalbini bir günlük bile olsa açtığını bilecekti.

“Oğlum sizinle konuştu mu?”

Düşesin sesi ile irkildi. Aman Tanrım, yoksa şüpheleniyor muydu? Doğru zamanı yakalamak için beklemiş miydi? Ama hayır, bilmesine imkan yoktu. Tessa düşesin olanları bilmemesi için dua etti. “Affedersiniz?”

“Genç hanım, beni dinleyin. Oğlum sizinle konuştu mu?”

“Oğlunuz pek çok şey hakkında konuştu,” diye cevap verdi. Bu kötüydü, hem de çok kötüydü. Tristan’a olan duygularının sarhoşluğundan düşünemiyordu.

Düşes tek camlı gözlüğünü Tessa’ya doğru tuttu. “Lafı nasıl da zekice değiştirdiğinizi fark ettim. Buna müsamaha etmeyeceğim.”

“Affedersiniz,” dedi Tessa. “Yerleşmiş bir alışkanlık.” Düşesin ne demek istediğini tam olarak anlamamıştı ama hatasını anlamış gibi davranmanın daha iyi olacağını düşündü ki, bu onun için hiç de kolay değildi.

“Hiç şüphesiz asabi bir yapınız var.” Düşes gözlerini kısarak baktı. “Genelde insanlar lafı çevirmenize kanıyorlar mı?”

Tessa ne diyeceğini bilemeden sustu kaldı.

“Soruma cevap verin,” dedi düşes.

“Ee, insanlar genelde konuyu değiştirdiğimi fark etmezler.” Misafir odasının kapısına bir göz attı. Belki yorgun olduğunu söyleyip gidebilirdi. Ama Tristan’ı bu gece bir kez daha görmek istiyordu. Onun yüzünü görmeyi özlemişti; belki ona kaçamak bir bakış daha atardı, her şeyin bittiğini ama Tessa’yı her zaman hatırlayacağını anlatan bir bakış. Ona özel olduğunu, bütün o daha önceki kadınlardan ya da evlenmesi gerektiği kişiden farklı olduğunu anlatan bir bakış.

“Herhalde zor durumlarda işinize yarıyordur,” dedi düşes ve esnedi. “Genç hanım, size söylüyorum.”

Tessa bakışlarını düşese çevirdi. “Affedersiniz?”

“Soruma cevap vermediniz. Oğlum size evlilik meselesini açtı mı?”

Tessa yutkundu. Düşes acaba kendisi ve Tristan’ın evlenmesini mi kastetmişti? Asla olamayacak bir şeyin heyecan ve korkusu içini sardı. Of, bunu bugün aklından geçirmişti. Sanki olacakmış gibi düşünmeye engel olmamıştı. Kendisini onunla çarşafaların arasında hayal etmişti. Tristan onun dudaklarını, boynunu ve göğüslerini yiyip bitirirken kendisinin onun sıcak tenine dokunduğunu gözünde canlandırmıştı.

Düşes gözlerini ona dikti. “Özellikle bir beyefendi hakkında konuştu mu?”

Gerçek o anda yüzüne vurdu. “Hayır,” dedi.

“Hımm,” dedi düşes ve dönüp kızına baktı.

Tessa ellerini birleştirdi. Onunla bir geleceği hayal etmeye nasıl kalkışmıştı? Tristan ile asla evlenemezdi. Kızlar yüzünden ve bir rezalete neden olmak istemeyişi yüzünden olmasa bile Tristan istese de onunla evlenemezdi. Ama onu seviyordu.

Onu seviyordu.

Tristan ise sevmiyordu. Tessa’ya defalarca aşka inanmadığını söylemişti. Ona göre bu, şehvetten başka bir şey değildi. Tessa’nın, yatağa attığı bütün o kadınlardan farkı yoktu. Hayır, daha da betterdi. Çünkü o kadınlar kendilerini saygıdeğerlermiş gibi göstermiyordu. O kadınlar, Tristan’ın onları sevdiğini varsaymıyordu. O kadınlar, onunla düşüp kalkarken çöpçatan maskesi takmıyordu.

Düşes, kızlar için evinde düzenlenen oyun esnasında övdüğü kadının oğlunu bir günlük gayrimeşru bir ilişkiye sürüklediğini bilse ne hissederd? Tessa, içinde kabaran suçluluk duygularını bastırmaya çalıştı; çünkü bu geceliğine onun için hissettiği duyguların keyfini çıkaracaktı.

Misafir odasının dışından gelen ayak sesleri duyuldu. Tristan ve Hawk içeri girdiğinde, Tessa'nın kalbi sıkıştı. Tristan ona bakınca, dayanamayıp bakışlarını kaldırdı ve onunla göz göze geldi.

Julianne piyano çalmayı bırakınca, Tessa gözlerini Tristan'dan kaçırdı. Kendisini toparlamalıydı.

“Julianne, lütfen devam et,” dedi düşes. “Pratik yapmada fayda var.” Julianne tekrar çalmaya başlayınca, düşes oğluna döndü. “Otur.”

Hawk piyanoya doğru yürüdü. Tristan ise koltuğa, Tessa'nın hemen yanı başına oturdu. Olamaz. Tessa'ya çok yaklaşmıştı. Tessa ondan gelen leziz kokuyu içine çekti; bu koku, onu arzulamasına sebep olan büyümlü bir buhar gibiydi. Tristan kendisini çok hafif yana doğru çekti. Tessa sadece birkaç santim ötesinde, onun koltuğun üstünde duran uzun parmaklarına baktı; o parmaklarla Tessa'ya neler yapmamıştı ki.

Piyanodan ahengi bozan bir nota yükseldi. Julianne gülerek bağırdı, “Hawk, seni serseri.”

Tessa tam bu anda cesaretini toplayıp yan gözle Tristan'a kaçamak bir bakış attı.

Tristan'ın kararlı bir ifade ile ona baktığını görünce gözlerini kaçırdı. Bir anda dehşete kapıldı. Ona evlenme teklifi edecek değildi. Hayır, bunu yapmazdı. Bunun kötü bir rezalete yol açacağını biliyordu. Annesi ise şüphelenmemişti bile. Şüphelense, Tessa'yı Londra'ya geri dönmesi için eşyalarını toplamaya gönderirdi. İkisinin ne yaptığını kimse bilmiyordu. Tristan ailesinin şerefine leke sürmeyeceğini söylemişti. Tessa rahatlayarak derin bir nefes verdi. Her şey yolundaydı. Zavallı ve ümitsiz bir şekilde, hak etmeyi asla düşünemeyeceği bir adama aşıktı.

“Tristan,” dedi düşes.

Tessa onun sesini duyar duymaz neredeyse yerinde zıplarçasına irkildi.

“Bayan Mansfield'e ne yaptın?” diye sürdürdü düşes. “Ona

bir bak; onu ilk defa böyle durgun görüp, ağzından neredeyse cımbızla laf alıyorum. Ona hoş davranmanı söylemiştim.”

Tristan gümbür gümbür bir sesle cevap verdi. “Size yeterince hoş davranmadım mı, Bayan Mansfield?”

Tessa bu imalı sözleri yüzünden onu yumruklamak istiyordu. “Davranış şekliniz... tahammül edilebilirdi.”

“Belki de hoş davranma sırası sizdedir, Bayan Mansfield.”

Tessa onun gözlerinin içine baktı. Demek istediği şey neydi? Aman Tanrım, yoksa ilişkilerini sürdürmek mi istiyordu? Tessa bunu yapamazdı. Onlara bunu yapamazdı. Ama içindeki şeytan, geceleri onunla el ele kırlarda koşturduklarını ve iyice gözlerden uzaklaştıklarında onun yaklaşıp onu ateşli ve arzu dolu bir şekilde öptüğünü hayal ediyordu.

“Tristan,” dedi düşes. “Anladığım kadarıyla Bayan Mansfield ile evlilik hakkında konuşmuşsun. Peki onu ikna edebildin mi?”

“Henüz değil.”

Düşes yelpazesini koltuğa vurdu. “Eğer ona bir koca bulma işini özenle halletmezsen bu işi kendim yaparım.”

“Onunla yarın kahvaltıdan sonra tekrar konuşacağım.”

Tessa ona şaşkınlığını belli eden bir bakış fırlattı. Tristan sadece onu uyarmak istediğini söyleyip ardından onunla evlenmesi için Tessa’yı ikna etmeye çalışabilirdi. Belki de sadece annesinin dikkatini nasıl başka yere çekebileceklerini tartışacaktı.

Düşes, “Tristan,” dedi. “Ne yap et kabul etmesini sağla.”

Tristan ona öyle anlamlı bir şekilde baktı ki, Tessa’nın nefesi kesildi. “Tamam.”

Ertesi sabah Tessa, başı dik bir şekilde, merdivenlerden inip kahvaltı salonuna doğru yürüdü. Uzun uzun düşündükten sonra, Tristan’ın imalı sözlerini yanlış anladığına karar vermişti. Kızlar ve ailelerinin bir sonraki gün gelmeleri beklenirken bir rezaleti göze alacak değildi.

Annesinin yolundan sapmış çöpçatanlık denemeleri meselesine gelince bu konuyu kahvaltı sırasında halledip bundan kurtulma gayesindeydi.

Yemek odasına girdiğinde diğer herkesi yerlerinde otururken buldu. Tristan ona oturması için bir sandalye tuttuğunda Tessa, bir anlığına o sandal ağacı sabununun kokusunu içine çekme fırsatını kaçırmadı. “Size bir tabak hazırlayayım,” dedi Tristan.

“Sadece kızarmış ekmek olsun.” Tessa rejime başlayıp zayıflamaya karar vermişti. Tabii bu fikir aklına kendisini Tristan’ın gözleri önünde, buharı tüten bir banyo küvetinden çıtırçıtlak çıkarken hayal edince gelmişti.

Tristan yumurtalar, sosisler ve kızarmış ekmekle dolu bir tabağı getirip Tessa’nın önüne koydu. Tessa ekmeğinin üzerine sadece biraz çilek reçeli sürdü ve yarısını yiyip bıraktı. Ardından masanın diğer tarafında oturan düşese gülümsedi.

Düşes fincanını bırakıp oğluna baktı. “İşte gergin halinin bir göstergesi. Yiyemiyor bile.”

“Tam aksi, Düşes, hiç de gergin değilim. Dinlendirici bir gece uykusundan sonra kendime geldim,” diye cevap verdi Tessa. Aslında Tristan’la sevişmesini gözünün önüne getirmekten bütün gece gözünü kırpmamıştı. “Artık yolculuk yorgunluğunu üzerinden attığıma göre, size medeni durumuma gösterdiğiniz ilgi için teşekkür etmek istiyorum.”

Tristan, Tessa’nın sözünü kesti. “Bu konu hakkında kahvaltıdan sonra konuşuruz.”

“Hayır şimdi konuşalım,” diye atıldı Tessa. “Bu görüşmeyi yapmak sebepsiz. Geçmişte bu konu hakkındaki düşüncemi sizlerle paylaştım ve sözlerimi tekrarlamak niyetinde değilim. Ben kararımı verdim. Evlenmeyeceğim, artık burada toplanma sebebimiz olan görüşmeleriniz hakkında konuşabiliriz.”

Tristan fincanını masaya bıraktı. “Sizi koruyacak bir kimseniz yok. Mortland’in servetinizin peşinde olduğunu biliyorsunuz.”

“İri yarı uşaklarım bu meselenin üstesinden fazlasıyla gelirler.” Mortland’ın iki gece önce evine zorla girişini açıklamamaya karar verdi. Tristan bunu öğrenirse Richard’ın karşısına dikilebilirdi. Bu durumda Richard her şeyi itiraf ederdi, kendi hainliği dışındaki her şeyi. Tessa, Tristan’ın kendisiyle ilgili gerçekleri öğrenmesini kaldıramazdı.

Düşes boğazını temizledi. “Bayan Mansfield, asıl konudan uzaklaşıyoruz. Bir kocaya ihtiyacınız var.”

“Ne için? Kendim her şeyin üstesinden gayet iyi geliyorum, daha önce de söylediğim gibi özgürlüğün tadını çıkarıyorum.”

Düşes gözlerini kıstı. “Peki ya mülkünüz? Evlenip çocuk sahibi olmalısınız ki miras bırakabilesiniz. Amcanız, bir aile bireyinin mülkünü devralıp ayakta tutmasını istemiş olmalıdır.”

“Miras edindiğim mülkte devredilemez koşulu olmadığına göre onu kime istersem ona bırakırım. Bunun yanı sıra hem kahyama danışıyorum hem de mülkün ayakta kalmasını sağlamak amacıyla başka yüzlerce hizmetkar çalıştırıyorum.”

“Erkeklerin işiyle neden başınızı ağrıtasınız ki? Ya ev işleriyle kim ilgileniyor? Bu işleri bir hizmetkara mı devrediyorsunuz?” diye sordu düşes.

Tessa söyleyeceklerinin düşesi etkileyeceğini bilerek gülümsedi. “Ama Ekselansları, hem mülkün işlerini hem de evin işlerini birlikte yönetiyorum. Bana bu kadarını yapabilecek bir adam gösterin.”

Ortama bir sessizlik hakim oldu. Ondan daha fazla görevin altından kalkabildiği için Tristan ona öfkeyle gözlerini dikmiş olmalıydı, dönüp ona kaçamak bir bakış attı.

Tristan peçetesini masaya bıraktı. “Kahvaltınızı bitirdiniz mi, Bayan Mansfield?”

“Tabii bitirdim, ama herkesin bitirmesini zevkle beklerim.” Dönüp Tristan’ın annesine bakınca, onun kendisine memnun bir

ifadeyle baktığını gördü. “Düşes, size bugün nasıl yardımcı olabilirim?”

Düşes, “Bayan Mansfield, hünerleriniz karşısında hayrete düştüm,” diye cevapladı. “Hepsini teker teker telaffuz etmemi ister misiniz?”

Hay aksi, düşes Tessa’ya haddini bildirecekti.

“Ekselansları, istemedem...”

Düşes elini kaldırdı. “Hayır, sözümü kesmeyin. Pek mütevazı sayılmazsınız, ama kibirli de değilsiniz. Aksine kendinizi özveriyle başkalarının ihtiyaçlarına adıyorsunuz. Amcanıza senelerce baktınız, kimsesi yokken Leydi Broughton’a kapınızı açtınız ve bunlar yetmezmiş gibi pek çok zavallı kıza birer koca buldunuz. Hatta her baba yiğidin harcı olmayan, benim üstesinden gelemediğim, oğlumun çöpçatanlığı görevini üstlendiniz. Bütün bunların üstüne bir de bir beyefendi ve bir hanımefendinin birlikte yürütmesi gereken mülk meselelerini tek başına idare ediyorsunuz. Yuvarlak hatlarınızla beyefendilere sıradan güzellerden daha cazip geliyorsunuz. Kısacası, Bayan Mansfield, kusursuzsunuz.”

“Düşes, kusurlarımın farkındayım ve kesinlikle amacım...”

Düşes, “Şışt,” diye Tessa’yı susturdu. “Tristan, ona bir koca bulmakta hiç zorluk çekmezsin. Evliliğe uygun beyler onun evlilik pazarında olduğunu öğrendiklerinde kapıda kuyruk oluşturacaklardır.”

Tessa düşese dehşetle bakakaldı. Hay aksi! Her şey nasıl bu kadar kötü sonuçlanmıştı?

Hawk kaşlarını oynattı. “Bence, Bayan Mansfield, kaçırılması gereken bir fırsatsınız.”

Düşes oğluna baktı. “Fikrimi değiştirdim. Arkadaşını damat adayı listesinden çıkart.”

“Ne?” Hawk ve Tessa aynı anda birbirlerine baktı.

“Siz ikiniz, zamanınızı birbirinizin üstesinden gelebilmek

için hileler yaparak geçirirsiniz.” Düşes tekrar oğluna döndü. “Ona parmağında oynatabileceği kadar saf biri lazım. Ona, onu boğmadan dizginlerini sıkıca tutabilecek birini bul,” dedi ve ayağa kalktı. “Tristan, onu razı et.”

Hepsi ayağa kalktı.

Tessa dişlerini gıcırdatarak yavaşça ayağa kalktı. “Hayır. Bana ne yapacağımı söyleyecek kimseye katlanamam. Mülkün getirdiği sorumluluklarla birlikte daha nicelerini idare etmeyi mecburiyetten öğrendim. Ben başka kadınlar gibi değilim. Mesleğim benim için önemli. O bana neşe veriyor. Özgürüm ve bundan memnunum. Bir adamın gelip onu kurtarmasını bekleyen solmak üzere bir çiçek değilim. Babalarının kollarından çıkıp kocalarının kollarına giren o hanımefendileri görüyorum. Bildikleri ve istedikleri şeyin bu olduğunun farkındayım. Ama ben onlar gibi değilim ve bunu değiştiremem. Ve dizginlerimi sıkı tutacak bir kocaya ihtiyacım yok. Ne kadar aşağılayıcı. Ben kendi kendimi yönetirim.”

Hawk sırtıttı. “Düşes, beni kocalar listesine tekrar alır mısınız? Onun bu tutkulu hali kadar heyecan verici bir şey yok.”

Düşes tek camlı gözlüğünü tuttu. “Evet, buna olur gözle bakmaya başlıyorum. O senin dizginlerini sıkıca tutacaktır.”

“Bu konuyu kapatın,” dedi Tristan. Ardından Tessa’ya döndü.

Gözlerinde Tessa’nın anlam veremediği garip bir ifade vardı. “Size bir şey göstermek istiyorum,” dedi ve kolunu uzattı.

Yalnız konuşmaları gerektiğini bildiği için Tessa bunu kabul etti. Ama Tristan ona yolu gösterirken ellerinin tersi iğnelenmeye başladı. Dün gece onun gözlerindeki kararlı ifadeyi görmüştü. Hayır, sıkıntı yaratacak değildi. O da Tessa gibi dünün dünde kaldığını biliyordu. O sayfa kapanmıştı.

17. Bölüm

Tristan onu U şeklindeki merdivenlerden yukarı çıkartırken, Tessa'nın heyecandan midesi bulanıyordu. İkisinden de çıt çıkmıyordu ama Tristan'ın yüzündeki sert ifade her şeyi anlatır gibiydi. Büyük ihtimalle dün gece vicdanıyla yüzleşip bir karar vermişti, ama Tessa onu hiçbir şeyin değişemeyeceğine ikna etmek için elinden geleni yapmalıydı. Dünü dün de bırakmalıydılar. Kaçınamayacağı gerçeği kabullendiğinde ki kabullenmekten başka seçeneği yoktu, yasak arkadaşlıkları sona erecekti. Tessa'nın damarlarına sancılı bir hüznün yayıldı, ama ne yapıp edip duygularını belli etmemeliydi.

Sahanlığa vardıklarında, Tristan devasa nişlerden birinin içine konmuş kanatlı bir heykele doğru yürüdü. "Eros," dedi. "Eski Yunan şehvet ve doğurganlık tanrısı."

"Ya." Dün yaşadıkları yakınlaşmayı hatırlayınca, Tessa'nın yüzünü ateş bastı. Onun dokunuşlarına istekle cevap vermişti ama bunun utancının o güzel anıyı bozmasına izin vermeyecekti. O yakında evlenecekti, ve bütün o öpüş ve dokunuşlar sadece ve sadece karısına ait olacaktı. Tessa bunu düşünmeye bile katlanamasa da Georgette'nin gamzeli gülüşü ve ince vücudu gözünün önüne geliverdi. Tristan'ın sevişmelerini her zaman hatırlayacağına duyduğu o küçük umutları onun sözlerini hatırlayınca yıkıldı. *Karımı arzulamak istiyorum.* Onun o zarif Georgette'yi

yatağına aldığı gün kendisini unutacağını bildiğinden, Tessa'nın içini derin bir üzüntü sardı.

Tristan yürümeye devam edince Tessa, ister istemez duvardaki diğer nişlerin boş olduğunu fark etti.

“Sanat eserlerini babam öldükten sonra sattım,” dedi Tristan.

Onun ailesi için ne kadar fedakarlıkta bulunduğunu bildiğinden, Tessa'nın boğazı düğümlendi. “Yapman gereken şeyi yaptın,” dedi. Ve onun gibi kendisi de yapması gereken şeyi yapacak ve başlaması hata olan şeyi sona erdirecekti.

Galeriye vardıklarında Tristan bir an durakladı ve derin bir nefes aldı. Tessa'nın dudakları titredi. *Beni affet. Seni asla böyle sıkıntıya sokmak istemedim.*

Tristan sesli bir şekilde nefes verdi ve Tessa'ya uzunca bir dikdörtgen olan odada yol gösterdi. Tessa koyu renk kaplamalı duvarları süsleyen portrelere baktı. Oymalarla süslü tavandan iki tane kristal avize sarkıyordu. Odanın sonunda açık renk mermerden bir şömine duruyordu.

Tristan onu inci küpeli ve kaytan bıyıklı bir beyefendinin portresine götürdü. “James Gatewick, birinci Shelbourne Dükü,” dedi. “VIII. Henry'ye hizmet etti.”

Yürümeye devam ederken Tessa duvara bakmaya devam etti. “A, bak bu annen değil mi?”

“Evet.” Annesinin portresine doğru yürüdüler. Ressam usta bir şekilde düşesin alaycı gülümsemesini resmetmişti. “Annen çok güzel bir kadınmış. Hâlâ da öyle.”

Tristan onu bir sonraki devasa portreye götürdü. “Babam,” dedi.

Köşeli çenesini ve kalın kirpikli mavi gözlerini ölen babasından aldığı kesindi. “Ona çok benziyorsun.”

“Düne kadar huyumun babama benzemediğini iddia ederdim.”

Tessa ani bir şekilde içini çekince, Tristan bakışlarını onun

yüzüne indirdi. “Babam öldüğünden beri bu galeriye adımımı atmadım.”

Tessa fısıltıyla sordu, “Neden?”

“İçerlemekten.”

Tessa portreye dönüp dik dik baktı. “Annen onu seviyordu. Ona nasıl ihanet edebildi?”

“Annemden on yaş büyüktü. Evlendiklerinde halihazırda zevk ve eğlenceye alışmış ve borca batmak üzereymiş. Annemin ailesi ailelerine bir düğ girsin diye onu büyük bir servet vererek evlendirmiş.”

Tessa’nın şaşkınlıktan ağzı açık kaldı. “Para için evlenmeyi o yüzden reddediyorsun.”

“Hem o hem de gurur,” dedi Tristan.

“Nasıl öldü?”

“Önceden tahmin edilebilir bir şekilde.” Tekrar babasının portresine baktı. “Boynuzlanan bir koca onu dışarıya çağırıyor. Babam sarhoş ve silahı ateş almıyor. Karşısındaki adam onu omzundan vuruyor. Ardından cerrah onu eve getirip mermiyi çıkartıyor ama yara iltihaplanıyor. Ateşlenmişken annemden af dileyebilecek kadar bir süre, tam üç gün ölüm döşeginde yatar.”

“Peki sende af diledi mi?”

“Onu görmeyi reddettim.”

Tessa’nın içini feci bir şüphe sardı. “Beni buraya neden getirdin?”

“Babamın izinden gitmeyeceğim. İkimizin de kırılan onurunu kurtarmaktan sorumluyum.”

Tessa’nın kalbi o kadar hızlı atmaya başlamıştı ki göğüs kafesini yumruklar gibiydi. “Ne demek istiyorsun?”

“Bunu biliyorsun, Tessa.”

Tessa titremeye başladı. “Bü-bütün suçu kendi üzerine ala-

cağını biliyorum, ama benim sorumluluğumu da üstlenemezsin, se—seni durdurmadım.”

“Hayır, benim hatalarıma bahane bulmana izin vermeyeceğim. Ashdown Malikanesi’nde sana bir daha dokunmayacağıma söz vermiştim ama bu sözümü tutmadım. Bunu düzeltebilmemin tek yolu var.”

Tessa’nın telaştan nefesi kesildi. “Hayır. Kızlar. Yarın aileleri buraya gelecek.”

Tristan, “Şşş,” diyerek parmağını kısa bir süre Tessa’nın dudaklarının üstünde tuttu. “Endişelenme. Babalarıyla baş başa konuşacağım. Görüşmelerin amacı bana kızlarını tanıma fırsatını vermektir, ama bu düşünüldüğü gibi olmadı. Biraz zor olacak. Kızların görüşmelerden çekilmeleri gerek, tabii babalarına bunun karşılığında yüklü bir tazminat ödemeyi düşünüyorum.”

“Kafanda şüpheler olduğunu biliyorum, ama aramızda geçenlerden ötürü görüşmeleri sonlandırmamalıydın,” dedi Tessa bir nefeste. “Reşit olmuş yetişkinleriz ve...”

Tristan Tessa’nın sözünü, “Dinle,” diye kesti. Derinden gelen sesi Tessa’yı yatıştırmaya yetmişti. “Haziran’da sezon bitince ailemle beraber buraya geri dönersin. Sonra da burada nişanlanırsınız.”

Tessa aniden içini çekti. “Hayır. Yalvarırım daha fazlasını söyleme.”

Tristan onu omuzlarından tuttu. “Avukatına söyle evlenmeden önce bütün servetini teminat altına almak için hazırlıklara başlasın. Böylelikle servetin sadece senin yönetiminde kalır.” Hafif gülümsedi. “Gördün mü, hiç parana dokunmadan seninle evlenecek bir adam buldun.”

Of, lanet olsun, hayır. “Mesele servetim değil,” dedi Tessa ve konuşurken kendi sesindeki umutsuzluğun farkına vardı. “Bu olacak bir şey değil. Bunun sonucu, tahmin edilemeyecek kadar kötü olacaktır. Bu imkansız, sen de bunu biliyorsun.”

“Tess, titriyorsun. Gel benimle otur.” Tristan onu kadife kaplamalı bir banka götürdü ve onun soğuk ellerini ellerinin arasına aldı. “Olanlar seni sarstı ama ben seninle ilgileneceğim.”

Tessa zar zor anlaşılır bir şekilde konuşmaya başladı. “Anladığımı zannctmıştim. Dün bizim ilk ve tek günümüzdü. Asla başka bir şey beklemedim.”

“Senin şerefini bir kereden fazla karaladım.” Tristan’ın yüzünde kararlı bir ifade belirdi. “İkimizin de şerefi tehlikede.”

Tessa ne yapıp edip onu bu kararından döndürmeliydi. “İkimiz de görmüş geçirmiş insanlarız. Senin şerefli niyetin için müteşekkirim ama geri dönüşü olmayan bir yanlış yapacak kadar ileri gitmedik. Olanları kimse bilmiyor, biz de unutacağız.”

“Bu imkansız. Senin vücudunun en mahrem yerlerini tanıdım. Sen de benimkileri tanıdın. Hiçbir şey olmamış gibi davranamam.”

Tessa sesini yükseltti, “Tristan, rezaleti nasıl görmezden geleceksin? Daha şimdiden sana pençeyi takmakla suçlanıyorum. Bu hem kızlara hem de ailene zarar verecek.”

Tristan eliyle Tessa’nın yanağına düşen bir tutam saç düzeltti. “Dün gece kararımı vermeden önce uzun uzun düşündüm. Kızlara ve onların ailelerine olan sorumluluğumdan kolay vazgeçmedim. Ama sana yaptığım yanlış daha ağır bastı.”

“Ben aramızda bir daha bir şey geçmeyeceğini bilmeye razıyım. Bana vermeye mecbur olduklarından seni muaf tutuyorum ve sen de bunu kabul etmelisin.”

Tristan Tessa’nın ellerini avuçlarının arasında sıktı. “Bırak sözümü bitireyim. Amcan hâlâ yaşasa ne yapardım diye düşündüm ve eminim ki seninle evlenebilmek için ondan izin isterdim. O burada değil, ama bu bir şey değiştirmez. Kirlenen şeref temizlenmelidir. Seninle evlenmek benim görevim.”

Onun bu sözleri Tessa’nın kalbine bir bıçak gibi saplandı. Onunla asla evlenemeyecek olsa da onu çok seviyordu. Oysa

Tristan, söylemese de sadece mecburiyetten dolayı evlenmeyi teklif ediyordu. Tessa'nın gururunu yerle bir edip kalbini kırdığının farkında bile değildi.

“Bunun annen ve babaninki gibi bir peri masalı evliliği olmadığını farkındayım,” diye sürdürdü Tristan. “Ama ikimiz de biliyoruz ki amcan hayatta olsaydı bunun tartışmasını bile yapmazdı.”

Tessa, amcasının uzun zaman önce söylediği sözleri hatırladı. *Seninle evlenmek isteyen bir adam olursa bunu ona söylemek zorundasın.* Tessa bunu yapamazdı, Tristan'a kötü gerçeği açıklayamazdı. “Hata yaptığımızı kabul edip olanları unutmaktan başka seçeneğimiz yok.”

“Bu şartlar altında duyduğun korkuyu anlayabiliyorum,” diye cevap verdi Tristan. “Geleceğini böyle tahmin etmediğini biliyorum. Evliliğimizin kolay olacağına söz veremem ama karşılaşacağımız sorunlara bir çözüm buluruz. Bunu zaten hep yapıyoruz yani bunun mümkün olduğunu sen de biliyorsun. Bunun karşılığında sana bir aile, himaye, derinden bir bağlılık ve çocuklar vereceğim. Ve Tess birbirimize karşı hissettiğimiz şey, bu tutku, nadir rastlanılan bir duygu. Seni asla sıkıntıya sokmak istemedim, ama beraber mutlu olabiliriz.”

Tessa onun ellerini bıraktı. “Birçok kişiye acı verecek bir evlilikle mutlu olabilir miyiz? Amy ve Georgette'nin nasıl hissedeceğini düşündün mü? Aşağılanıp, hor görülecekler. Ve aileni asla bir rezalete ortak etmeyeceğini söylemiştin. Bunu onlara yapamayız.”

Tristan'ın kaşları çatıldı. “Aklımda şüpheler belirdiğinde görüşmeleri iptal etmemi istemiştin, oysa sana karşı olan görevimden bir nebze şüphe duymuyorum. Evleneceğiz.”

Tessa ümitsiz bir şekilde, “Bunu yapamam,” dedi.

Tristan tokat yemişçesine irkildi. “Beni red mi ediyorsun?”

“Seni ve aileni bir rezalete sokmayı reddediyorum.” Gözleri

yaşla doldu. Tristan'a gerçeği söylerdi, ama onun bunu anlamayacağını biliyordu.

Tristan yerinden kalktı ve gözlerini Tessa'ya dikti. Vücudunun yavaş yavaş uyuştüğunu hissediyordu. O an, sanki bedeninden çıkıp olanlara dışarıdan bakıyormuşçasına gerçek dışı görünmeye başlamıştı.

Tessa başını öne eğdi. "Çok üzgünüm," diye fısıldadı.

Tessa'yla tanıştığı ilk gece Hawk'un söyledikleri aklına geldi. Krallıkta onunla evlenmeyecek tek kadını bulmuştu.

Lanet olasıca Tessa. Tristan yüzünün kızardığını hissetti ve sırtını döndü. Lanet olasıca Tessa. Kendisi bir düktü ve İngiltere'nin en gözde damat adayıydı. Ve Tessa onu reddetmişti. Ona sunmadığı şey kalmamıştı, ama Tessa hayır demişti.

Galerinin dışında koşan birisinin ayak sesleri duyuldu. "Tristan? Bayan Mansfield? Çabuk gelin," diye seslendi Julianne heyecanla.

Tristan kız kardeşinin yüzüne bakamadan boğazını temizledi. "Julianne, bizi lütfen yalnız bırak."

"Annem hemen aşağı gelmeniz gerektiğini söyledi. Biraz önce bir fayton geldi." Julianne gülmeye başladı. "Birileri bir gün öncesinden buraya vardı anlaşılan."

"Hemen geliyoruz," diye cevapladı Tristan.

Kız kardeşinin ayak sesleri kesilince yumruklarını sıkıp bıraktı. Ardından derin bir nefes alarak kendisine hakim olmaya çalıştı. "Misafirleri karşılayalım mı, Bayan Mansfield?"

Tessa herkesle birlikte u şeklindeki merdivenlerin altında ayakta duruyordu. Yüzüne hafif bir gülümseme kondurmayı başarmıştı

ama eşarbını öyle sıkı tutuyordu ki parmakları acıyordu. Gözyaşlarına hakim olmasının tek sebebi diğerlerinin orada olmasıydı. Lanet olsun, Tristan'a bunu nasıl yapmıştı?

Misafirler faytonlarından inerken esen rüzgar, Tristan'ın siyah ve dağınık saçlarını havalandırdı. Tristan, Tessa'ya bir bakış atıp kafasını çevirdi. Tessa ağlamamak için dudaklarını ısırды, bunu yapamazdı.

Artık kendine zar zor hakim olabiliyordu. Tristan'ı utandırmaması gerektiğini unutmamak için diğerlerini seyretmeye başladı. Tristan için güçlü olmalıydı.

Beyaz saçlı bir adam ayakta durmuş Tristan ve Hawk ile konuşuyordu. Boswood Markizi, George'te'nin babası, onlarla el sıkıştı. Leydi Boswood düşesi selamladı. Julianne George'te'ye sarıldı. Tessa kendisini bir hizmetkar gibi hissediyordu ama yine de herkesin onu görmezlikten gelmesi işine geliyordu. Görünmez bir şekilde orada ayakta duruyor, etrafı seyrediyor ve odasına kaçabileceği zamanı bekliyordu.

Markizin sesi, bunalımlı düşüncelerini dağıttı. "Bir gün önceden yola çıktık. Yolculuk için fazladan bir gün hesapladım. Kızım yolculuklarda rahatsızlanır da."

George'te, "Ya, baba, bunu söylemek zorunda mısın?" diye haykırdı. Tertemiz beyaz eteğinde göze bir tek kırılganlık bile çarpmıyordu.

"Canını sıkma kızım." Leydi Boswood düşese gülümsedi. "George'te bir kere bile rahatsızlanmadı. Yolculuk tutmasından kurtulduğuna inanıyorum."

Julianne George'te'yi kenara çekti. Uşaklar bavulları taşıyıp götürürken, iki kız sohbete dalıp kıkırdadı.

"Dün çok güzel bir yolculuk yaptık ve geceyi Black Swan'da geçirdik," diye devam etti Lord Boswood. "Bu sabah yola erken çıkmaya karar verdim. Eşim ve kızımı, şehir dışı hanlarının dü-

şük sınıflı müşterileriyle muhatap etmek niyetinde değildim. Bu katlanılamaz olurdu.”

Tessa onu çok kibirli bulduğu için ondan nefret etmeye başladı.

“Umarım ailenize rahatsızlık vermedik,” dedi Boswood.

“Kesinlikle hayır,” dedi Tristan. “Annem ve Bayan Mansfield bütün hazırlıkları tamamladılar.”

Lord Boswood, Tessa’ya soğuk ve boş bir bakış atınca Tessa kendisini aynı operada hissettiği gibi önemsiz hissetti; ama bu sefer bundan memnundu.

Markiz kızına dönüp kaşlarını kaldırdı. “Georgette, dükü görmezlikten gelmeye devam mı edeceksin?”

Georgette’nin yüzündeki gülümseme kayboldu. “Özür dile-
rim, baba.”

Tessa, kızın yaklaşırken başını öne eğişini seyretti.

“Bu ihmal bana ait,” dedi Tristan ve Georgette’ye doğru ilerledi. Genç kız, yüzü kızararak eldivenli elini uzattı. Tristan onu dudaklarına doğru çekince, Tessa bakışlarını kaçırdı, kalbi kırılan bir bardak gibi paramparça olmuştu.

Georgette onun en kötü kabusuydu. Ama Tristan’ın bundan haberi bile yoktu ve asla olmamalıydı.

Öğle yemeğinden sonra, Tessa odasına kaçıp sırtını kapıya dayadı. Geçmişini değiştirebilmek için servetinin tamamını harcamaya hazırdı. Ama sekiz seneden beri, neyi kaybettiğini çok iyi biliyordu. Ne kadar aptal bir kızdı ki, George Amca söyleyene kadar ne kaybettiğinin farkına bile varmamıştı.

Kaderini bir an bile kabullenmemişti, ama zamanla bunun geriye dönüşü olmayan bir gerçek olduğunu anlamıştı. En çok hatırladığı hasta amcasına bakarak hatasını telafî etmeye çalışması ve sessizce af dilemesiydi. Amcası ölüme iyice yaklaştığında

Tessa'dan af dilemişti. Tessa o kadar çok ağlamıştı ki gözyaşlarından bir şey göremez olmuştu.

O günden sonra adımlarını dikkatle atarak bugünlere gelmişti.

Kendine acımasından iğrenerek yatağına yürüdü ve kenarına çöküp kaldı. Tristan'ın teklifini reddederek doğru olanı, yapabileceği tek şeyi yapmıştı. Tabii dün onun aklını çelmeseydi buna gerek kalmayacaktı. Ve dünden önceki günlerde. Tristan onunla biraz daha fazla vakit geçirsin diye her gün neşeli ve şakacı bir tavır takınmıştı. Bu sayede o sanki sevgilisiymiş gibi hissetmişti. Dün, çizgiyi iyice aşmıştı. Bugün ise onu aşağılamıştı.

Asla evlenemeyeceğini bildiğinden, yıllardır ona en ufak ilgi gösteren her erkekten uzak durmuştu. Onunla tanışana kadar bu kolay olmuştu. Kendini kandırmıştı, Anne bile onu defalarca uyarmıştı. Ve ona deli gibi aşık olmuştu. Sırılsıklam ve umutsuzca aşık olmuştu. Onu, onun hayatını mahvedecek kadar çok seviyordu.

Gözleri sulandı. Kahretsin, kızarmış gözler ve tıkalı bir burun ihtiyacı olan en son şeydi. Birkaç dakika içerisinde misafir odasına inmesi gerekiyordu.

Ayaklarının üstünde doğruldu, yelpazesini buldu ve ateş basmış yüzünü serinletti. Birazdan herkesin suratına bakıp hiçbir şey olmamış gibi davranması gerekecekti. Ve bunu bir hafta boyunca defalarca yapmak zorunda kalacaktı.

Yan odadan Georgette'nin boğuk sesi geldi. Tristan'ın büyük ihtimalle seçeceği kızın. En güzel kızın. Tessa'nın kıskanmaya hiç hakkı yoktu. Tristan'ı sevmeye hiç hakkı yoktu.

Tessa birazdan aşağı inmesi gerektiğini bilerek komodinin üzerindeki saate baktı. Derin bir nefes aldı ve çıt çıkarmadan oturup dikkat çekmemeye karar verdi. Herkesle birlikte oturduğunda tek isteği buharlaşıp kaybolabilmektir.

Georgette'nin kapısı açılıp kapandı. Tessa uzaklaşan ayak

seslerini duyabilmek için kulak kabarttı fakat onun yerine kendi kapısının vurulduğunu duyunca irkildi. Cevap verdiğinde Georgette ve Julianne'i kapısının önünde buldu.

Georgette gülümsedi. "Eğer hazırsanız, belki misafir odasına bizimle birlikte yürümek istersiniz diye düşündük."

"Teşekkür ederim." Yelpazesini aldı ve koridora, kızların yanına çıktı. Sakin olmalıydı. Moralinin bozulduğunu hisseder hissetmez yelpazeyle serinlemeliydi.

Merdivene doğru ilerlerlerken Georgette Julianne'e baktı. "Keşke Amy de burada olsaydı."

"Yarın gelecek," dedi Julianne. "Bu hafta ikinizin de burada olacağına o kadar seviniyorum ki. Beraber çok eğleneceğiz."

"İkiniz de gece benim odama gelmelisiniz," dedi Georgette. "Saatlerce dedikodu yaparız, aynı geçen hafta Amy'nin evinde yaptığımız gibi."

Tessa arkadaşlıkları konusunda duyduğu şüpheyile hata yapıp yapmadığını düşündü. Georgette gerçekten samimi miydi? Bunu sadece zaman gösterecekti.

Sarışın güzel Tessa'ya döndü. "Bize katılmalısınız."

"Eğlencenizi bölmek istemem."

Julianne'in gözleri hınzırlıkla parladı. "Abim o ahlaksız Elizabeth ve onun uydusu Henrietta'yı elediğine göre, artık size o ikisinin görüşmeler boyunca yaptıkları korkunç şeyleri anlatabiliriz."

Amy ve Georgette'nin her şeyi Julianne'e anlattıkları belliydi.

Sahanlığa vardıklarında Georgette durdu. "Bayan Mansfield'in bizim zalim dedikoducular olduğumuzu zannetmesinden korkuyorum."

Julianne Tessa'ya döndü. "Belki de Elizabeth sizi kendi tarafına çekmeyi başarmıştır, aynı diğer kızlara yaptığı gibi."

İçindeki bütün sıkıntıya rağmen Tessa hafiften gülümsemeyi

başardı. “Annenizin bir sözüyle cevap vereyim, siz beni dünkü çocuk mu zannettiniz?”

İki kız utangaç bir şekilde elleri ağızlarının üzerinde gülüştüler.

“Artık gitsek iyi olacak,” dedi Tessa.

Aşağı inerlerken iki kız hafta boyunca geçirecekleri hoş zaman hakkında konuştular. Birbirlerinin elbiselerini deneyeceklerinin, bonelerinin firfırlarını değiştireceklerinin ve geceleri birbirlerine hayalet hikayeleri anlatacaklarının planlarını yaptılar. Tessa, ilk başta arkadaşlıklarının gerçekten samimi olduğunu düşünüp sevindi, ama misafir odasına yaklaştıklarında ikisinin de görüşmeleri umursamadığını anladı. Tristan’dan bir kere bile bahsetmemişlerdi.

Kendisine, onların kendileri için plan yapmasının gayet doğal olduğunu telkin etse de yine de endişeleniyordu. Belki de onun yanında Tristan hakkında konuşmak istemiyorlardı. Zaten konuşsalar, Tessa kendisini iyi hissetmeyecekti. Georgette’nin Tristan hakkında konuşmasını dinleyebilmek için Tessa’nın yarısı henüz çok tazeydi.

Tristan ona niye Georgette’yi sevmediğini sormuştu. Tessa, genç kızı tanımasa da anlık bir duyguyla ondan hoşlanmadığına karar vermişti. Ama daha ilk günden Tristan’ın onun güzelliğiyle ilgilendiğini görmüştü. Ardından Tessa farkında bile olmadan genç kız hakkında kötü konuşmaya başlamıştı, aynı Elizabeth gibi. Tessa içten içe kızların arasında en çok kazanma şansına Georgette’nin sahip olduğunu anlamış ve bunu takip eden süre zarfında Tristan’ı kendisine çekebilmek için elinden geleni yapmıştı.

Tristan buna inanmasa da, onu baştan çıkartmıştı. Onun görüştüğü kızlara ihanet etmesine sebep olmuştu. Ve o ne kadar şerefli bir adamdı ki, babası gibi bir ahlaksızın teki olmak istemediği için Tessa’ya evlenme teklifi etmişti.

Tristan, kendisini sersemleten olayın etkisiyle eli ayağı buz kesmiş bir halde, misafir odasındaki büfenin yanında duruyordu.

“Dostum, brendi servisi yapmak için yardıma mı ihtiyacın var?”

Hawk’un alaycı sesini duyunca, Tristan arkadaşına her şeyi anlatmaması gerektiğini anladı. Ellerini iki kez sıkıp açtı ve iki kadehe brendi doldurdu. Bu haldeyken kendisinin içmemesi gerektiğine karar vermişti.

Duygularını belli etmeyen bir ifadeyle kadehleri Hawk ve Boswood’a uzattı. Markiz, gelecek hafta parlamentoda yapacağı konuşma hakkında böbürlenirken, Tristan dinler gibi görünüp arada kafasını sallayarak onaylar gibi yaptı.

Tessa, Tristan’ın onu öpüp ellemesine izin vermiş ve o da Tristan’ı bir güzel ellemişti. Ona bekareti dışında her şeyi vermişti. Ardından da bütün olanları unutmaları gerektiğini söylemişti. Tristan böylece bu işten sıyrılabilir ve bir rezaletten kurtulabilecekti. Kendisini rahatlamış hissetmeliydi ki hiç de öyle hissetmiyordu.

“İşte geldiler,” dedi annesi.

Kız kardeşi ve Georgette, suratı asık Tessa’nın peşinden misafir odasına giriyorlardı. Üçü de diz bükerek selam verdi. Tessa kızlardan ayrı bir yere oturdu ve servis edilen bir fincan çayı kabul etti.

Hawk, “Affedersiniz,” dedi ve Tessa’nın yanındaki bir sandalyeye geçip onunla sohbet etmeye başladı.

Tristan kafasını başka yöne çevirdi. Reddedilmenin kendisini ne hale soktuğunu Tessa’ya göstermemeliydi. Tanrı şahit, ona her şeyi sunmuştu ve Tessa onu geri çevirmişti.

Boswood boğazını temizledi. “Belki bana ünlü bahçenizi gezdirirsiniz.”

Tristan, Boswood’un kendisini köşeye sıkıştırmasına izin ve-

recek değildi. “Belki başka bir zaman,” dedi. “Buradan ayrılmam annemin hoşuna gitmeyecektir.”

Boswood brendisinden bir yudum aldı. “Bizi başkalarının duyamayacağı bir yere gidebilir miyiz?”

Tristan, Boswood’un peşinden, malikanenin ana kapısına bakan Fransız balkonuna doğru yürüdü. Markizin seyrelmiş beyaz saçları esen rüzgarla karıştı.

Kahretsin. Tristan içinde kopan fırtınaların aklını karıştırmasına izin vermemeliydi. Boswood, pek çok yandaşı olan acımasız bir siyasetçiydi. Kafasına koyduğunu yapmak için sınır tanımayan birisiydi. Konuştuğu her kelimeyi, muhaliflerini dize getirmek için dikkatle ölçüp biçirdi. Tristan ona hazırlıksız yakalanmamalıydı.

Konuşmadan rengarenk çiçekli çit bitkilerinin ve yuvarlak biçilmiş fundalıkların olduğu bahçeye doğru baktı. Babası mülkün servetini kurutmadan uzun zaman önce, bir peyzaj sanatçısı bu bahçelerin tasarımını yapmıştı. Tristan bunları Tessa’ya göstermek istemişti fakat dün aralarındaki her şey tamamen değişmişti.

Bütün suç kendisindeydi.

Boswood içkisini yudumladı. “Kızıma bu görüşmelere katılmaya izin vermekte oldukça kararsızlık yaşadım.”

Onun yumuşak sesi Tristan’ı kandırmaya yetmedi. “Ama izin verdiniz.”

“Karım beni kızımın sizinle ilgili başka şansının olmadığına ikna etti.” Boswood tehditkar gözlerle Tristan’a baktı. “Bir kız kardeşiniz var, Shelbourne. Ona oyun oynamaya kalkan bir adamı yaşatmayacağınızı tahmin ederim.”

Tristan, markizin bu şekilde aba altından sopa göstermesini saçma buldu. “Bence en güçlü silah kendini korumadır. Ben kız kardeşimi ona zarar verebilecek her şeyden korurum.”

Boswood kaşlarını kaldırdı. “Onun böyle bir görüşmeye katılmasına izin verir miydiniz?”

“Eğer kızınızın görüşmelere katılmasını onaylamıyorsanız, onu geri çekebilirsiniz. Buna gücenmem.”

“Kızıma verdiğiniz önem bu kadar mı, Shelbourne? Onun gitmesine bu kadar kolay mı izin vereceksiniz?”

Boswood tam da söylendiği kadar vardı. Ustaca bir tuzak kurmuştu ki Tristan ya Georgette ile evlenmek istediğini söylemek ya da onda kusur bulmak zorundaydı. “Kızınıza ve Bayan Hardwick’e saygı duyuyorum.”

Markiz kafasını eğdi. “Siyasi bir cevap. Devlet meselelerinde her zaman aynı fikirde olmasak da, dikkatinize ve ince zekanıza hayranım.”

Boswood başka bir ünlü taktiği kullanıyordu: Rakibine bir iltifatla saldır ve ardından öldürücü darbeyi vur. Tristan onun söylediğine cevap vermemeyi uygun buldu, ama dikkatli olmalıydı.

Markiz camdan dışarısını seyretti ve birkaç dakika bir şey söylemedi. Ağzını açtığındaysa sesi sert geliyordu. “O benim tek kızım.”

Tristan’ın tüyleri, beklemediği bu sözler karşısında diken diken oldu.

Birkaç dakika sonra Boswood tekrar konuştu. “Ağabeyleri kolaydı. Sorumluluklarını edinmeden önce olgunlaşıp sertleşmeleri için onları dünyaya saldı. Ama Georgette’nin örgülü saçlarıyla bir kedi yavrusunu oyuncak bebek gibi gezdirdiği günler hâlâ gözlerimin önünde. Onu sonsuza kadar evde tutamayacağımı biliyorum.” Boswood ona baktı. “Ama evleneceği adamın onu en az benim kadar sevdiğini bilmeden de onu bırakmayacağım.”

Şimdi Boswood öldürücü darbeyi vurmuştu.

Tristan, bu güçlü siyasetçinin böyle bir açıklamayı yapıp nele-ri göze aldığını bilerek onun gözlerinin içine baktı. Boswood’un neler hissettiğini anlıyordu ki o da Julianne için aynı şeyleri hissediyordu. Ama Tristan Boswood’a duymak istediklerini anlatıp

yalan söyleyemezdi. “Görüşmelerin finalini burada yapmayı istememin sebeplerinden birisi de kızları daha iyi tanıyabilmem. Londra’da çok göz önündeyiz; magazin gazeteleri, sosyete... Dikkatimi iki kıza da eşit miktarda vermek için kendimi mecbur hissediyorum. Ama onların da fikrini almak gerekli. Ve tabii sizin ve Hardwick’in de.” *Kızlarınız benim için fazla iyiler.*

Boswood boğazını temizledi. “Bu kızlar için çok zor.”

“Tahmin edebiliyorum,” dedi Tristan. “Bütün kararları ben verdim, ama onlara görüşmelerden çekilme fırsatını da sundum.”

“Georgette’mi üzen şey bu değil.”

Tristan, Boswood’un sözünü bitirmesini bekledi.

“Lanet olası şey şu ki Shelbourne, çok iyi arkadaş olan iki kızı seçtiniz.”

Ve sizin için birbirleriyle rekabet etme mecburiyetine soktunuz.

Bütün bu haftalar boyunca, Tristan ne kızların ne de ailelerinin görüşmeler için ne hissettiklerini pek de düşünmemişti. Ya Amy’yi ya da Georgette’yi karısı olarak seçeceğine dair telaffuz etmediği bir söz vermişti. Suçluluk duygusuyla midesi sancıma-ya başladı. Dün, onlara ihanet etmişti.

Bunu asla bilmeyeceklerdi, ama o bunu biliyordu.

En sonunda babasının oğlu olduğunu kanıtlamıştı.

18. Bölüm

Tristan'ın eline, sekreterinin gönderdiği mektup, çarşamba günü ulaştı.

Kahvaltıdan sonra kendisini çalışma odasına kapatan Tristan, onu satır satır okumaya başladı. Papaz, kiracılar ve köylüler; hepsi Tessa'ya övgü yağıdırıyordu. Fakirlere sık sık yardım ve hastaları ziyaret ettiğı söyleniyordu. Tessa'nın köydeki dükkanları desteklediğı ve onlardan bol miktarda alışveriş yaptığı anlatılıyordu. Oysa dükkan sahiplerinin hepsi onun Londra'da kendi mallarından daha iyisini bulabileceğini biliyordu.

Tristan, sekreterinin bir sayfayı Tessa'nın lehine olan yorumlarla doldurduğunu anlayınca kaşlarını çatı. Lanet olsun. Tristan ondan Mortland hakkında bir rapor istemişti, Tessa'ya kasideleri düzmesini değil. Sabırsızlıkla içini çekerek sayfayı çevirdi.

Mortland'i anlatan sonraki paragraflardan bir sonuç çıkarılamıyordu. Sekreteri yerel meyhaneye defalarca gitmişti. Kimse kesin bir şey bilmiyordu; ama konuştuğı herkes, onun hiçbir mesleki gayesi olmayan sünepenin biri olduğunu düşünüyordu. Orada yaşayanlar, Wentford'un Mortland'in terfisini ödemesine olan şaşkınlıklarını gizlememişlerdi. Birkaçı, kontun onu bir ahlaksızlık yaparken yakaladığını düşünüyordu. Daha da kötüsü, Mortland askere çağrıldıktan kısa bir süre sonra köyün kızlarından birisi Derbyshire'daki büyük malikanede hizmetçi olarak

çalışmak üzere köyü terk etmiş ve asla geri dönmemişti. Kızın ailesi, Tristan'ın sekreteriyle bu konu hakkında konuşmayı reddetmişti.

Tristan mektubu çalışma masasının çekmecesine kilitledi ve arkasına yaslandı. Belki de Mortland kızı hamile bırakmıştı. Bunu öğrendikten sonra Tessa'nın amcası alçak herifi bir başkasına daha zarar verememesi için uzaklaştırmış olmalıydı. Tabii kızın ailesini utandırmamak için olanları ne Tessa'ya ne de bir başkasına anlatmamış olmalıydı.

Birisi çalışma odasının kapısını tıklattı. Ardından Hawk kafasını içeriye uzattı. "Bana ayıracak vaktin varsa sana verecek haberlerim var."

Tristan, "İçeri gir," dedi. Hawk çalışma masasının karşısındaki sandalyeye oturunca, Tristan ona sekreterinin gönderdiği mektubu anlattı.

"Kızla ilgili düşüncende haklı olabilirsin," dedi Hawk. "Kuzenim Henry, Mortland'ın askerliğiyle ilgili bir rapor gönderdi. Mortland'i hatırlayanlar onun Toulouse'da askerden kaçtığını söylemişler. Ama köprünün yıkılmasının karmaşası ortada delil bırakmamış."

"Ya Fransız aile?" diye sordu Tristan.

Hawk gömüldüğü sandalyede oturuşunu düzeltti. "Fransız köylülerle vaktini geçirmiş olabilir de olmayabilir de. Bildiğim tek şey kuzenimin dedektifinin onun Londra'da olduğunu belirlemesi. En az altı aydır, belki de daha uzun zamandır oradaymış."

"Ne?" Tristan Hawk'a şaşkınlıkla baktı. "Bow Caddesi dedektifinin böyle bir bulgusu yok."

"Çünkü onun tek ilgilendiği Mortland'ın bugünlerde ne yaptığıydı. Bir düşün, Mortland bu kadar iyi nerede saklanmış olabilir? Kumar ve fuhuş batakları onu kendine çekmiş olmalı."

"Mortland bana, kız kardeşinin evlendiğini Paris'te okuduğu bir İngiliz gazetesinden öğrendiğini ve ondan sonra onunla ir-

tibata geçtiğini söylemişti. Onun o sırada Londra'da olduğunu tahmin etmeliydim.” Tristan kaşlarını çattı. “Broughton’un araştırmasında Mortland’ın askerliğiyle ilgili başka bir bilgiye ulaşamamasına şaşırdım.”

“Kuzenim bu konuyla yakından ilgilendi. Mortland’ın üst amiri yüzbaşının öldüğünü düşünmüş ve de Broughton’u üzmemek istememiş olmalı, zira Broughton ona karısı adına yazmış.”

Tristan eliyle yüzünü ovuşturdu. “Lanet olsun.”

Hawk eliyle ceketinin kolunu silkeledi. “Bu kadar çok delil, Mortland’ın kötü bir kişiliği olduğunu söylemeye yeter de artar bile.”

Tristan bir hamlede koltuğundan fırladı ve şömineye doğru yürüdü. “Londra’ya döndüğümüzde Broughton ile konuşmayı planlamıştım. Broughton deli değil. Mortland’ın borçlarının katlanarak arttığını bilmeli.”

“Aradığın delili buldun. Bunu Broughton’a anlat. Mortland’i tek kuruş vermeden başından defeder.”

Tristan Hawk ile göz göze geldi. “Bu yetmez. Mortland Tessa’nın servetinin peşinde. Broughton’u Mortland’i askeriye-ye teslim etmesine ikna etmeliyim. Eminim Broughton ondan kurtulmaktan memnun olacaktır.”

Hawk kaşlarını kaldırdı.

“Ne var?” Tristan rahatsız olmuş bir havayla sordu.

“Tessa’nın iyiliğini düşünüyorsan ki biliyorum düşünüyorsun, bir daha ağzından onun ilk ismini kaçırma.”

Ertesi gün Amy, annesi ve babasıyla malikaneye vardı. Dedesinin tüccarlıktan, mağazacılıktan geldiğini itiraf etmesiyle, Tristan’ın içi, tombul Hardwick’e daha da ısındı. Hardwick bunun sonradan ortaya çıkmasını istememişti. Tristan onu, bunun kızıyla ilgili fikirlerini etkilemeyeceğine temin etti. Tristan; kızına en üst

seviyede saygı duyduğunu söyleyerek, Hardwick'ın gözlerinin umutla parlamasına sebep olduğunu fark edince kendisine kızdı.

Hardwick'ın kızını hak etmiyordu.

Öğle yemeğinden sonra, annesi herkese evi gezdirmeye konusunda ısrar etti. Galeriyi en sona bırakmıştı. Tristan'ın önce Amy'yi, daha sonra da Georgette'yi odada dolaştırıp ataları hakkında hikayeler anlattı. Kızların ikisi de nazik yorumlar yapmıştı ama Tristan onların yıllar öncesi düklük savaşlarına dair en ufak bir ilgilerinin olmadığını anlamıştı. Bunu önceden düşünmüş olmalıydı. Daha sonra onların, kız kardeşiyle bir araya gelmelerini seyrettiğinde yüzlerindeki ilgi dolu ifadelerin farkına vardı ve Julianne'i kendisine tercih ettiklerinden şüphelendi.

Kızlar hep birlikte diğer duvara yönelince, Tristan'ın gözü Tessa'ya takıldı. Onun soluk yüzünün farkına varmasıyla bakışları onda donup kaldı. Tessa bugün neredeyse hiçbir şey yememişti. Lanet olsun, kendisine hakim olup onu seyretmekten vazgeçmeliydi. Tanrı şahit, onun için endişelenmeyecekti. Sonuçta o sadece eski sevgililerinden biriydi. Her birini bir kere olsun bile düşünmeden terk etmişti. Tessa'yı da unuturdu.

Annesi, babasının devasa tablosu önünde durdu. "Kocamın bu tablosunun yapımına, Julianne'in doğumundan kısa bir süre sonra başladı," dedi.

Georgette ve Amy şaşkınlıkla, Tristan'ın ne kadar çok babasına benzediğini haykırdı. Tessa annesinin yanında duruyordu. Tristan'ın onu buraya getirmesinin üstünden sadece iki gün geçmişti. Oysa Tristan haftalar geçmiş gibi hissediyordu.

Annesi, babasıyla yaptığı evlilik görüşmesini kendi peri masalı yorumuyla anlatmaya başladı. Hiç durmadan anlatmaya devam edince Tristan bakışlarını kaçırdı. Lady Boswood kocasıyla imalı bir şekilde baktı ve ardından Tristan'ın annesine acıyarak baktı.

Tristan yanlarından uzaklaşarak şömineye doğru yürüdü ve

elleriyle şöminenin kenarına dayandı. Annesinin gururu hangi cehennemdeydi? Zaten konu lanet olası babası olduğunda hiçbir zaman gururu olmamıştı. Adam ölüp gitmiş, toprağa karışmıştı. Annesi Tanrı'ya müteşekkir olmalıydı. Ama hayır, üstünden on üç sene geçmesine rağmen o hâlâ yanılısamalarından vazgeçmiyordu. Tristan'ın herhangi bir yanılısaması vardıysa da onları rezil majestesiyle birlikte toprağa gömmüştü.

Etek hışırtılarını duyar duymaz irkildi. *Beni rahat bırak.*

Tessa yanına geldi. "Tristan," diye fısıldadı. "Onun babanla olan mutlu anılarına tutunmaya ihtiyacı var."

Tristan, mermer şömineden gözlerini ayırmadan sinirle cevap verdi. "Hiçbir şey bilmiyorsun."

Tessa bir an sessiz kaldı. "Az da olsa biliyorum ve pek çoğunu da tahmin edebiliyorum."

Tristan ona hışımlla baktı. *Anlamıyorsun. Biliyorlar."*

Tessa'nın merakla gözleri açıldı. "Ne biliyorlar?"

Tristan ona doğru eğildi ve soğuk bir bakış fırlattı. "Metresleriyle açıkça herkesin önünde hava atıyordu. Annemin önünde bile."

Tessa yüzünü buruşturdu. "Bu onun neden sadece görüşmelerden bahsettiğini açıklıyor. Başkalarının babanın onu bir zamanlar sevdiğini bilmesini istiyor."

Tristan acı acı güldü. "Hayır, asıl sevdiği annemin servetiydi."

Ertesi gün öğleden sonra, düşes Tessa'ya gençlerin hepsini etrafı dolaşmaya çıkartması talimatını verdi. Yaşlıların kağıt oynayacağını belirtmişti.

Tessa'nın bonesinin kurdeleleri serin bir bahar esintisiyle uçuşuyordu. Gölün etrafındaki meşe ağaçları devasa boyutlarda ve muhtemelen Tristan'ın cediti gibi köklü ve gururluydu. Tessa, sessiz bir gözlemci gibi geriden, Hawk'un Julianne ve Amy'ye gölde nasıl çakıl taşlarının kaydırılacağını öğretmesini seyrediy-

yordu. Sabit aralıklarla kahkahalar atıyorlardı. Usta çapkın Hawk onlarla şakalaşıyordu. Amy işi çabukça kavrayıp bir çakıl taşını mavi--yeşil gölün şeffaf sularında kaydırды. Hawk'un eliyle saçlarını darmadağın ettiği Amy, sevinçle Julianne ile dans etmeye başladı. Mutlu ve dertsiz görünüyorlardı.

Duyduğu ani bir çığlıkla dikkati sağ tarafa, Tristan'ın Georgette'yi gitgide daha yükseğe salladığı salıncağa doğru kaydı. Tristan göz göze geldiklerinde Tessa'ya alaycı bir şekilde gülümsedi. Ardından Georgette'yi arkasından yakalayarak salıncağı indirdi. Tristan arkadan yaslanıp baş aşağı yüzüne doğru eğilince, Georgette kıkırdamaya başladı. Tristan ise doğrulur doğrulmaz Tessa'ya hızlı ve sert bir bakış fırlattı ve salıncağın etrafında dolaşp Georgette'yi belinden kavrayarak havaya kaldırıncı genç kız bir çığlık daha attı.

Tristan genç kızı yavaşça aşağı indirmesine rağmen ellerini onun belinden çekmeyince, Tessa'nın kalbi gümbür gümbür atmaya başladı. O, Georgette'nin iri gözlerinin içine bakıyordu.

Onun biraz önce söylediklerini hatırlamasıyla Tessa, bahar güneşinin altında, donmuş gibi kalakaldı. *Metresleriyle herkesin önünde hava atıyordu. Annemin önünde bile.*

Bunu Tessa görsün diye özellikle yapmıştı. Teklifini reddettiği için Tessa'dan intikam alıyordu. Georgette ile hava atmak istemişti, çünkü Tessa'nın genç kızı kıskandığını biliyordu.

Aynı operada yaptığı gibi, ama bu sefer Tessa'nın seyrettiğinden emindi. Tessa onu yaralamıştı ve o da Tessa'nın canını yakarak intikam almak istemişti. Ama bu sefer Tessa'nın kalbine indirdiği binlerce bıçak darbesi değildi. Tristan'ı ilk ziyaretinde elinde tutarken hayal ettiği o geniş ağızlı kılıç, Tessa'nın kalbini delip geçmişti. Tessa orada durup içi kan ağlayarak Tristan'ın intikam alışını seyretti.

Genzinden yükselen bir hararet, burnunu ve gözlerini yakmaya başladı. Arkasını döndü zira Tristan'ın, akmasına ramak kalan

öfke gözyaşlarını görmesine izin veremezdi. Hızlanarak yürümeye devam ettikçe vücudunun bir yanı sancıyordu. Keşke oraya hiç gelmemiş olsaydı. Keşke onunla hiç tanışmamış olsaydı.

Birilerinin arkasından koşarak yaklaştığını duydu ve onu dirseğinden yakaladı. Tessa şaşırılmış bir şekilde dönünce Hawk'un gülen gözlerini gördü. Hawk bir ayağını geri atarak abartılı bir kibarlıkla eğilip selam vererek elini uzattı. "Benimle dans eder misiniz, mademoiselle*?"

Tessa'nın bakışları yana kayınca Tristan'ın ve genç kızın onlara doğru baktığını gördü. İçinden, bu oyun iki kişi oynanır diye geçirdi. Tristan'ın göreceğinden emin olabilmek için ona bir bakış daha attı ve diz bükerek Hawk'a selam verdi. Genç adam onu bir anda kavrayıp çimenlerin üzerinde dönerek vals yapmaya başladı. Tessa bugüne kadar vals sadece seyretmiş ama kimse ona teklif etmediği için hiç yapmamıştı. Hawk her seferinde adımları sayıyor, Tessa da dünya umurunda değilmiş gibi gülüyordu. Genç adam bir anda durup Tessa'nın elini yakalayıp çekerek göle doğru koşmaya başladı.

Göl kenarına vardıklarında Tessa nefes nefese kalmıştı. Julianne'in güzel mavi gözlerinde hüznün vardı. Tessa, genç kızın Hawk'a olan düşkünlüğünü bile bile, onu incittiği için kendisinden iğrendi. Ama durumu hemen düzeltmeye karar verdi ve Hawk'u Julianne'e doğru itti. "Artık o senin esirin."

Julianne gözleri parlayarak Amy'yi yardıma çağırdı. İki kız Hawk'u çekerek oradan uzaklaşmaya başladı. Tristan başını eğip Georgette'ye bir şeyler söyleyince genç kız gözleri parlaya parlaya diz çöküp selam verdi ve arkadaşlarının arkasından koştu.

Tristan onlar gözden kaybolana kadar bekledi ve ardından

* Mademoiselle: Fransızca'da evlenmemiş kadınlar için kullanılan hitap şekli. (Çev.N.)

ona doğru yaklaşmaya başladı. Tessa ise arkasını dönüp eve doğru yürüdü, sonuçta onunla konuşma mecburiyeti yoktu.

“Korkak biri olduğunu hiç düşünmemiştim,” diye seslendi Tristan.

Tessa kızgın bir ifadeyle arkasını döndü ve ona doğru yürümeye başladı. Tristan da öne doğru atlayıp onu kolundan yakaladı. “Bayan Mansfield, birkaç dakika *ben* de sizi esir alıyorum.”

Tristan Tessa’nın karşı koymasına izin vermeden yürümeye başladı. Tessa ona ayak uydurmaya çalışırken, patikadan ayrıldı ve ormana çaprazdan girip hızlandı. Tessa’nın akciğerleri hem Tristan’ın hızına yetişebilmek için sarf ettiği emekten bir o kadar da korkudan sıkışmaya başladı, ama bunu ona belli etmemeye yemin etti. Tristan durup Tessa’yı bir ağaca yasladı ve iki bileğini yanlardan kavradı.

Tessa, “Beni bırak,” dedi.

Tristan ellerini çekti ama geri adım atmadı. Yanağındaki bir kas atıyordu. Mavi gözleri öfkeli, derin derin soluyordu.

Tessa derin bir nefes aldı. “Biraz önce orada senin çocukça oyununa uydum, ama aynı hatayı bir daha yapmayacağım. O küçük kızı intikam arayışına alet etmeni seyretmeyeceğim.”

“Kıskandın mı?”

Bu soru Tessa’nın iyice tepesini attırdı. “Bunun Georgette ile ilgisi yok ve sen bunu biliyorsun. Kızgınsın çünkü seni reddettim. Rahatlaman gerekirdi ki gururun buna engel oluyor. Bir an için bile olsa sakın beni baştan çıkardığını düşünme. Neredeyse ilk tanıştığımız andan beri ateşle oynadık. İkimiz de bunun doğru olmadığını biliyorduk ama yine de flört ederek tehlikeli bir oyun oynadık. Asla o faytonda olanları ihtirastan kendimizi kaybetmişiz gibi görmeyeceğim. Evlenme mecburiyetinde kalmamak için önlemimizi aldık ki sadece bu bile ikimizin de o anda ne yaptığını çok iyi bildiğini ispat ediyor. Bunun olmasına izin verdik çünkü ikimiz de o ateşin içine girip kavrulmak istedik.”

“Sebeplerin bir hükmü yok,” diye cevap verdi Tristan çenesini kasarak. “Senin namusunu tehlikeye attım ama ardından her gururlu adamın yapması gerekeni yaptım. Sen ise çıkacak rezaletten değil ama korktuğun için gururumu kırdın. Herkesi evlendiriyorsun ama kendin evlenmeye kalkmıyorsun çünkü kendini adamaktan çok korkuyorsun. Ve de bunu örtbas edebilmek için cesurluk taslıyorsun.”

Tessa tir tir titriyordu. Onun öfkeli mavi gözleri onu korkutuyordu, zira Tristan gerçeğe çok yaklaşmıştı ve bulmacanın parçalarını bir araya koyabilecek kadar Tessa’nın hayatını iyi biliyordu. Sırlarının açığa çıkmaması için Tessa’nın Tristan’ı yanlış yere yönlendirmesi gerekiyordu.

“Evlilik konusu hakkında sana asla yanıltıcı bir şey söylemedim. Bekar kalma isteğimin altında yatan sebepleri nefesim tükenene kadar anlattım. Bana hakaret ettiğini fark etmiyorsun bile.”

Tristan sesini yükseltti. “Sana asla hakaret etmedim.”

“Pekala ettin. Namusumu tehlikeye atmamış olsaydın benimle evlenmeyi istemeyeceğini ima ettin.”

“Söylediklerimden başka anlamalar çıkarma. Yaptığım seçimin imkansız olduğunu biliyorsun, ama seni seçerek gururlu her adamın yapması gerekeni yapıyorum.”

“Gururdan bahsederken ne kadar ikiyüzlü algılandığının farkında mısın? Kendin de itiraf ettin ki iflah olmaz zampananın tekisin.”

Tristan derin bir nefes aldı. “Boşa atıyorsun ve de bunun farkındasın. Seni ziyarete geldiğim ilk gün bütün geçmiş ilişkilerimden dolayı özür dileyeceğimi söyledim. Sana yemin ederim ki karıma sadık kalacağım ve en önemlisi de bu.”

“Namusumla bir daha oynamayacağına söz vermiştin ve sözünde durmadın. Evlilik yeminine sadık kalacağını nereden bilebilirim?”

Tristan öfkeyle baktı. “Bir boşa atış daha. Benimle evlenmeye istekli olduğunu kabul etmiş oldun. Biliyorsun ki tanıştığımızdan beri dokunduğum tek kadın sen oldun.”

Tessa kaşlarını kaldırarak sordu. “Bana dokunman seni zampara yapmıyor yani öyle mi?”

“Gözlerimin içine bak ve beni umursamadığını söyle.”

Tessa onu sevmiştii, hâlâ da seviyordu, birbirlerinden dünyalar kadar farklı olmalarına rağmen.

“Gözlerimin içine bakıp, önümüze çıkan her engel aşılsa bile yine de beni reddedeceğini söyle.”

Onunla dalga geç. Dikkatini dağıt. Ona yalan söyle. Ama Tessa bunların hiçbirini yapacak durumda değildi.

Tristan başını eğince, Tessa’nın vücudu kendiliğinden ona doğru yöneldi. Onun kokusundan büyülenmiş bir şekilde, isteklerine hükmedemediğini hissederek, göğsünü kabartarak ona daha da yaklaştı. Onun vücudunun sıcaklığı ve güçlü kollarının cazibesiyle yenilgiyi kabul etmek üzereydi. Neredeyse de edecekti ama Tristan’ın nasıl karşılık vereceğini iyi biliyordu. Bu düşünce, Tessa’nın kendine hakim olup Tristan’ı itecek gücü kendisinde bulmasına yetti. Ve de sesini sertleştirmesine...

“Tebrikler, Ekselansları. Gurur oyununda beraberlik elde ettiniz.”

Tessa bonesini geri alıp uzaklaşırken, Tristan bir küfür savurdu.

Bugünkü tartışmalarından ötürü Tessa’nın aklı hâlâ allak bullaktı.

O akşam yemekten sonra misafir odasında düşesin yanında oturup konuşulanları dinliyormuş gibi yaptı. Aynı zamanda hem öfke hem de üzüntü içindeydi. O Tristan’ın kalbini kırdığı için Tristan da onun kalbini kırmıştı. Keşke zamanı geriye döndürüp, hiçbir şeyden korkmadan şakalaşıp birbirlerine kur yaptıkları ana geri dönebilselerdi. Ama faytonda olanlarla ipin ucunu kaçırmışlardı. Yaşadıkları mahremiyet her şeyi daha da

zorlaştırmış, duyduğu arzu ve özlem Tessa'yı kolay incinir hale getirmişti. Şimdi ise kendisine hakim olamayıp aşık olduğu için acılar içerisindeydi.

Onu geri istiyordu. Aralarında geçen o büyümlü anları, o iddia-laşmaları, ortak sırlarını birlikte örtbas edişlerini geri istiyordu. İmkan verilse, hepsini yeniden yapardı. Çünkü onun kollarında olmaya, onun sıcak tenine dokunmaya ve onun verdiği zevkle kendinden geçmeye derin bir özlem duyuyordu. Onun teninin tenine değmesini, onunla tek bir vücut olmak ve ona tamamen sahip olmak istiyordu. Ama bu mümkün değildi.

Heyecanla beklenen görüşmelerin sonuçlanacağı zamana hızla yaklaşıyordu. Yarın orada toplanan herkes göl kenarında piknik yapacak ve cumartesi Tristan kızların babalarıyla konuşacaktı. Son kararını verecekti ki Tessa'da onu gerçek aşkı beklemesine ikna edecek güç kalmamıştı.

Tristan bugün ona önlerindeki her engel aşılmış bile olsa onu yine reddedip etmeyeceğini sormuştu. Tessa'nın yalan söylemesi gerekmiş ama bunu yapamamıştı. Yıllardır gerçekleri saptırıp, sorulara cevap vermekten kaçınarak kirli sırlarını saklamıştı. Zavallı ve kederli amcasına söylediği yalanlardan o kadar çok utanç duymuştu ki, yalan söylemeden sırrım saklayabilmek için her yolu denemişti. Tristan ona kaçınacak fırsat tanımamış olsa da Tessa içten içe kendisine kızmıştı. Oradan daha önce ayrılabilirdi ama Tristan'a o kadar kızmıştı ki onun tuzağına düşmekten kendisini alıkoyamamıştı. Böylelikle de Tristan'a ona olan hislerini belli etmiş olmuştı.

Acaba içten içe onun bilmesini mi istemişti? Nasıl bu kadar aptalca davranabilmişti? Neden onu her gördüğünde kalbi hâlâ yerinden çıkacakmış gibi oluyordu? Gururu neredeydi? Bugün kendisini tamamen Tristan'a teslim etmişti.

Tristan onu öfkelen-dirmiş olsa da, aralarındaki arkadaşlığı yeniden kurmaya olanak olmasa da ve asla onun karısı olama-

yacak bile olsa; Tessa hâlâ bütün kalbiyle onun mutlu olmasını istiyordu. Ama onun hayat boyu peşini bırakmayacak bir hata yapmasına engel olacak gücü yoktu.

Tessa çok büyük bir pişmanlık duyuyordu. Adı gibi emindi ki Tristan, ona sunulan aşka karşılık verebilecek biriydi, ama asla hak ettiği aşkı yaşayamayacaktı. Tessa onu gizlice sevmiş ve karşılıksız aşkı Tristan'ın kalbini delip geçememişti. O, bir görev olarak evlenmeyi kafasına koymuştu ki belki de Tessa'nın bunu onun yaptığı bir tercih olarak görmesi gerekirdi. Sonuçta kendisi de Tristan'ın annesi ve kız kardeşinin onu evlendirme girişimlerine karşı koymuştu.

Salonda Bay Hardwick'in içten kahkahası duyuldu. Amy, Julianne ve Hawk ile oturmuş iskambil oynuyordu. Salonun diğer tarafında Tristan, Georgette ile pencere kenarındaki koltukta oturuyordu. Genç kız durmadan konuşuyor ve lülelerini parmağına doluyordu. Tessa, Georgette'nin daha sonra Tristan'ın ceketinin koluna dokunduğunu gördü ve kalbine saplanan bıçakla bakışlarını kaçırdı. Genç kızın Tristan'ı elde etmek için Julianne'i kullandığını ispat eden en ufak bir detayı yakalayabilmek için iki gündür Georgette'yi yakından takip etmişti. Ne var ki genç kız hem Julianne hem de Amy'ye sevgiyle yaklaşıyordu. Tessa dün gece üçünün yandaki odada saatlerce kıkırdadığı duymuştu.

Georgette'nin tatlı gülümsemesi Tessa'nın aklını meşgul ediyordu. Kendine hakim olamadan genç kıza bir daha baktı. Yalnız bu sefer Tristan'ın başparmağıyla bacağına vurup durduğunu fark etti. Tessa bu hareketin ya onun sabırsızlığından ya da rahatsızlığından kaynaklandığını biliyordu. Tristan orada hiç konuşmadan oturuyordu ama zaten genç kız nefes almadan lafa devam ederken nasıl konuşabilirdi ki? Tristan büyük ihtimalle genç kızdan hoşlanmamıştı ki bu düşünce Tessa'nın neşelenmesine sebep oldu.

Bu duygusunun ne kadar aşağılık olduğunu fark edince, Tessa kendisinden utandı. Tam arkasını dönecekti ki artık çok iyi tanıdığı, Tristan'ın o anlamlı bakışlarıyla karşılaştı. Heyecandan nefes nefese, gözlerini kaçıramadan baktı kaldı. Her şeye rağmen Tristan onu hâlâ hipnotize edebiliyordu.

Georgette yelpazesıyla Tristan'ın koluna vurup tekrar güldü. Bir an için yüzünde hoşnutsuz bir ifade belirse de Tristan hızlı bir şekilde duygularını belli etmeyen dük maskesini geri taktı. Genç kız ile birlikte ayağa kalktı ve onu anne ve babasının yanına götürdü. Daha sonra şöminenin önünde diz çöktü.

Tessa, düşesin "Bayan Mansfield," diye çağıran sesini duydu. "Piyano çalarak bizi eğlendirin."

Tessa dikkat çekmek istemiyordu. "Belki genç bayanlar çalsa daha iyi olur," dedi.

Düşes tek camlı gözlüğünü gözüne tuttu. "Siz hem genç hem de bir bayansınız. Yani bu işe uygunsunuz."

Leydi Boswood Tessa'ya manalı manalı baktı. "Sıranızı kızlardan birine bırakmak isteyişiniz ne kadar da nazıkçe bir davranış! Tabii dükle görüştükleri için onları heveslendirmek istediniz."

Tessa onun ne demek istediğini çok iyi anladı: *Ve sen haddini bilmesi gereken evde kalmışın tekisin.*

"Haydi çalın," dedi Bayan Hardwick. "Leydi Julianne çok yetenekli olduğunuzu söyledi."

Tessa Leydi Boswood'tan gözlerini ayırmadı. "Aslında saatlerce egzersiz yapsam yeri var." Kadının yüzündeki şaşkın ifadeyi görmek hoşuna gitti, belki de bu onun da aynı şeyi düşündüğünü gösteriyordu.

Düşes, "Genç bayan, hatırlatın da piyano çalmanızı da başarılarınızın listesine ekleyeyim," dedi. Daha sonra Leydi Boswood'a tek tek, önceki gün kahvaltı sofrasında yaptığı gibi Tessa'nın hünerlerini saymaya başladı.

Artık herkes etrafta toplanmış, Tessa'nın piyano çalmasını bekliyordu. Tessa yüzünün kızardığını hissediyordu. Düşesin kendisine gösterdiği ilgiden pek tabii memnundu ama aslında bu ilgiyi Amy ve Georgette hak ediyordu.

Tessa, düşesin sözlerini, "Bayan Mansfield o kadar fevkalade ki, artık bir koca bulması bizi şaşırtmaz," diye bitirdiğini duydu.

Eyvahlar olsun! Tessa yan gözle Tristan'a kaçamak bir bakış attı. Tristan bir an için eğleniyor gibi gözükse de sanki o gün olanları hatırlamış gibi gülümsemesi yavaşça yüzünden kayboldu.

"Aman Tanrım," dedi Amy. "Bayan Mansfield uyuyor musunuz?"

Tessa bir anda sıçrayınca herkes kahkahaya boğuldu. Onların dikkatini başka yöne çekmek isteyen Tessa, Georgette'ye döndü. "Bizim için çalar mısınız? Ashdown Malikanesi'nde buna fırsat olmamıştı."

Tessa bu kelimeleri telaffuz eder etmez Leydi Boswood'un yüzü gerildi. Belli ki Georgette'nin rahatsızlığı ve yağmurlu geçen görüşmeler onu endişelendiriyordu. Zaten hiçbir gururlu anne kızını aşağılanmış görmek istemezdi.

"Ay, ben çalamam," dedi Georgette. "Bayan Mansfield'in yeteneği karşısında benimkisi çok zayıf kalır."

"Bayan Mansfield, herkes sizin çalmanızı bekliyor," dedi düşes. "Tristan sen de onun için sayfaları çevir."

Tessa irkildi. Bugün yaptıkları bütün o sert konuşmalardan sonra nasıl olur da ona bu kadar yakın durmaya katlanabilirdi? Ama daha önce operada boyunun ölçüsünü almıştı, reddederse şüphe çekmekten başka bir şey yapmayacaktı. Kalkıp Tristan'ın koluna girdi. Onun güçlü kolunu hissedince faytonda Tristan'ın nasıl da koruyucu bir şekilde omuzlarını sardığını hatırladı.

Birbirlerine karşı rahat oldukları zamanları özliyordu ama

onlardan katbekat zor anları olmuştu. Eğer biraz daha profesyonel davranmış olsaydı hem kendisine hem de Tristan'a zarar vermemiş olurdu. Ama onun tanınmışlığından faydalanıp mesleğinde ilerlemek istemişti. Tristan'ın kalbini açacağına dair ettiği yeminin kendi kalbini yaralayacağını bilemezdi.

Tristan piyanoya varınca nota sayfalarını alıp karıştırdı ve bir sayfa açıp defteri piyanonun üstüne koydu. Onun seçtiği parçayı görmesiyle Tessa'nın boğazı düğümlendi. Tristan, Tessa'nın Ashdown Malikanesi'nde çaldığı Pachelbel'in Kanonu'nu seçmişti.

Tristan bir şey mi ima etmek istemişti? Bu fikir Tessa'nın kalbini sıkıştırdı ama buna dayanmalıydı. Çünkü onun kendisiyle evlenmek isteyişini unutamıyordu. Kafası bu düşüncelerle doluyken piyano koltuğuna oturdu ve hissizleşen parmak uçlarını kaygan tuşların üstüne koydu.

Düşes yaklaştı ve Tessa'nın kulağına doğru eğildi. "Biraz önce sizi utandırdığım için beni affedin."

"Sizden gördüğüm itibar için size çok müteşekkirim, ama korkarım Leydi Boswood sizinle aynı fikirde değil."

"Onu aynı sosyete sezonunda tanıtıldığımız zamandan beri tanırım," dedi düşes. "O, bütün hayatını diğer kadınlarla rekabet ederek geçiren kötü kalpli ve yaşlanmakta olan güzellerden biri. Oğlumun senin sözüne önem verdiğini bildiği için sana ters davrandı. Senden korkuyor."

"Bundan pek emin değilim," dedi Tessa alay edercesine.

Düşes ona baktı. "Tristan'ın görüşmeleri sayesinde ne kadar güç topladığının hiç farkında değilsin, değil mi? Bütün o kıskanç cadıların niye senin dedikodunu yaptığını zannediyorsun? Çünkü oğlum üzerinde etkisi olan yegane kişisin. Kızlarının şansının sana bağlı olmasından endişeliler."

Tessa dönüp Tristan'a bir bakış attı. Onun hemen bakışlarını

kaçırmasıyla konuşulanları dinlediğinden şüphelendi. “İkna kabiliyetimi abartıyor ve oğlunuzun iradesini olduğundan az görüyorlar.”

Tessa onun, gururlu ve yüce düğ edasıyla, duruşunu dikleştirdiğini görünce söylediklerini duyduğunu anladı.

Düşes sessizce gülüp oğluna baktı. “Kızım, akıllı bir kadın nasıl bir adamı parmağının ucunda oynatacağını iyi bilir.”

Tristan parmaklarını piyanonun üstünde tıkırdattı. “Dedikodu yapmak için mi yoksa Bayan Mansfield’in çalışını dinlemek için mi buradayız?”

Annesi, “Tristan,” dedi. “Seninle özel bir şey konuşabilir miyim? Bayan Mansfield, siz de bu arada egzersizinize başlayın.”

Tessa gülümsemeye çalışarak başıyla onayladı. Belli ki düşes herkese emirler yağdırıyordu. Tristan bunu annesinden öğrenmiş olmalıydı.

Bir müddet sonra yan gözle bakınca düşesin hâlâ oğluyla konuştuğunu gördü. Hay aksi! Büyük ihtimalle Tessa için bir koca seçiyordu. Bunu önemsememeye karar verdi. Sonuçta düşes onu iki gün içerisinde evlendirebilecek değildi.

Tristan geri döndüğünde Tessa’nın omzunun üzerinden eğilip nota sayfalarını düzeltti. “Annem olası koca adaylarını konuşmamız için seninle çalışma odamda buluşmamız konusunda ısrar etti,” dedi alçak ve yumuşak bir ses tonuyla.

Onun nefesi kulağının hemen kenarındaki lüleeye vurdukça, Tessa’nın tüyleri diken diken oldu.

“Biz de bu fırsattan yararlanıp görüşmeler hakkında konuşacağız,” diye sürdürdü Tristan.

Tessa başıyla onaylayarak parmaklarını piyanonun tuşlarına yerleştirdi ve kendisini müziğe yoğunlaştırmaya çalıştı. Tristan ona önceden seçimini haber verecekti. *Georgette*. Bu düşünceyle kafası karıştı ve yanlış bir notaya bastı.

Tristan sayfayı çevirdi. “Söylediklerim seni endişelendirdi mi?”

“Hayır.” *Beni yaktı.*

Düşesin övgülerine layık olmaya kararlı, tuşlara daha dikkatli basmaya başladı. Müziğin ezgisi, Ashdown Malikanesi’nde geçirdikleri o yağmurlu akşamı hatırlatıyordu. Giydiği o çirkin elbiseyi, kendisini güzel ve arzulu hissettiren Tristan’ın o doyumsuz öpüşlerini... Onun her sayfa çevirişinde, Tessa onun o erkeksi hafif kokusunu içine çekiyordu. Gözünün önünde, Tristan’ın bankın üstünden eğilerek onu geriye yaslayıp öpmesini canlandırdı. Dudaklarını onun dudaklarının etrafına sürerek tadına bakmasını... Tessa onun sıcak tenine tekrar dokunarak onun gırtlaktan gelen inlemesini duymak istiyordu. En çok arzuladığı şey ise bir genç kız rüyasından ibaretti; bu, onun dizlerinin üzerine çöküp Tessa’yı önlerine çıkan bütün engelleri aşacak kadar çok sevdiğini itiraf etmesiydi. Ama Tessa’nın asla masal gibi bir düğünü olamayacaktı.

Tessa son notaları çalar çalmaz bir alkış koptu. Tessa rahat bir nefes verdi ve ona döndü. “Kararınızı verdiniz mi?” diye fısıldadı.

“Yarın konuşuruz.”

Yarın Tessa onun başka bir kadının adını telaffuz etmesini dinlemek zorunda kalacaktı. Bir genç kızın adını. Düşesi olmaya en çok layık olan kızın adını.

Ve cumartesi gününden sonra Tessa artık onu bir daha görmeyecekti.

19. Bölüm

Tessa, Perşembe gecesi geç bir saatte birisinin kapısını tıklamasıyla uyandı. Nerede olduğunu unutmuş bir şekilde kalkıp gözlerini ovuşturdu. Evinde, kendi yatağında olmadığını bir müddet sonra ancak anlayabildi.

Kapı tekrar tıklandı. Kapının ardından birisinin kısık sesle konuştuğunu duydu. Şöminedeki kömür közlerinin yaydığı ışıkla şalını bulmaya çalıştı. Şalını sarıp, soğuk halının üzerinde yavaşça yürüdü ve kapıyı araladı.

Julianne elinde bir mum, yataktan kalkmış bir halde kapının önünde bekliyordu. “Bayan Mansfield, Georgette’nin odasına gelir misiniz? Hastalandı da.”

Tessa kaşlarını çattı. “Amy onunla mı?”

Julianne başıyla onayladı. “Georgette’nin midesi bulanıyor.”

“Annesine neden haber vermediniz?”

“Georgette annesine gitmemem için yalvardı.” Julianne’in endişeli bir hali vardı. “Daha sonra anlatırım ama şimdi lütfen ona yardım eder misiniz?”

“Evet, tabii.” Tessa, Julianne’in arkasından yan odaya girdi. İçeri girdiğinde Georgette’yi boş bir lazımlığa eğilmiş öğürürken buldu. Amy yanında oturmuş onun sırtını sıvazlıyordu.

“Bugün neredeyse hiçbir şey yemedi,” dedi Amy.

“Julianne, lütfen bir mum daha yakın,” dedi Tessa: “Georgette, neden yemediniz?”

Genç kız bir kez daha öğürdü.

“Si–sinir bozukluğundan,” diye cevap verdi Amy arkadaşının yerine.

“Sizin de sinirleriniz bozuk mu?” diye sordu Tessa.

“Evet, ama ben iyiyim.”

Julianne elindeki ince mumu diğer bir mumu yakmakta kullandı. “Endişelenme, Georgette. Bayan Mansfield de duygusal bir insan.”

Tessa Julianne’e bir bakış attı. “Gelin, bana yardım edin de bir bez ve su bulalım.”

Julianne onu lavaboya doğru götürdü ve bir bez buldu. Tessa ibrikle lavaboya su doldurdu. Bezi ıslatıp sıktıktan sonra, Georgette’nin uzanmasını sağladı ve ıslak bezi genç kızın alnına yerleştirdi.

“Bayan Mansfield,” dedi Amy. “Bu gece onunla kalabilir miyim?”

“Benden izin almanıza gerek yok, Amy. Eğer ikiniz de daha az endişelenecekseniz kalın.”

Georgette, “Teşekkür ederim,” diye fısıldadı. İki genç kız yorganlarını üzerlerine çekti. “İyi ki buradasın, Amy.”

“Julianne, mumu getirin,” dedi Tessa. “Sizinle yalnız konuşmak istiyorum.”

Karanlık koridora çıktıklarında, Tessa kapıyı kapattı ve Julianne’e döndü. “Bana onları neyin rahatsız ettiğini söyleyebilir misiniz?” Bunun görüşmelerle ilgili olduğunu seziyordu ama onları tam olarak neyin rahatsız ettiğini bilmiyor ve tahmin üzerine hareket etmek istemiyordu.

Julianne kapkara ve uzun saç örgüsüyle oynadı. “Görüşmeler hakkında endişelendiklerini söylüyorlar ama Tristan benim ağabeyim olduğu için pek de bir şey açıklamıyorlar. İşin içinde ağabeyim varken olaya tarafsız yaklaşamam. Ama onlar benim arkadaşım ve onlar için endişeleniyorum.”

“Anneleriyle konuşamazlar mı?” diye sordu Tessa.

“İkisinin de anne ve babası görüşmelerden çok ümitli. Onları hayal kırıklığına uğratmak istemiyorlar.”

Tessa’nın tüyleri diken diken oldu. Aileleri kızlara baskı mı uyguluyordu? Ailelerin genç kızları istemedikleri evliliklere zorladıklarına dair pek çok hikaye dinlemişti.

“Bayan Mansfield,” dedi Julianne. “Aramızda tarafsız davranabilecek yegane kişi sizsiniz.”

Tessa bunu duyunca irkildi. O ana kadar tarafsız davranmamıştı. Kızlardan birine müsamaha göstermiş, diğeri hakkında ise kötü varsayımlarda bulunmuştu. Ama şimdi onlara yardım edebilirdi ve umuyordu ki bunu yaparken Tristan’a da dolaylı olarak yardım etmiş olacaktı. “Onlarla konuşacağım.”

Julianne rahatlayarak derin bir nefes verdi. “Teşekkür ederim. Bunu teklif etmenizi umuyordum.” Duraklayıp devam etti, “Bu benim için de zor. Ağabeyimi seviyorum ama onları da seviyorum.” Parmağıyla yaşlanan gözünü sildi. “İçlerinden sadece biri kız kardeşim olacak. Tristan’ın yerinde olmak istemezdim çünkü bu çok zor bir seçim. İkisi de harika insanlar.”

Tessa’nın kalp atışları hızlandı. “Amcam, hiçbir şeyin neden-siz olmadığını söylerdi. Zamanla her şey yoluna girecek.”

Julianne koridorda yavaş adımlarla uzaklaştıktan sonra Tessa kızların yattığı odaya geri döndü. Çarşafların hışırtısını duydu. Mum ışığında kızların yorganların üzerinden el ele tutuştuklarını görünce kalbi güm güm atmaya başladı.

Yatağın kenarına geçip oturdu. “Georgette, kendinizi daha iyi hissediyor musunuz?”

“Midem bulantım azaldı, ama ikimiz de endişeliyiz.”

“Sizin yerinizde kim olsa endişelenirdi.” Tessa derin bir nefes aldı. “Julianne sizlerle konuşmamı rica etti. Tarafsız olabileceğimi düşünüyor.”

“Çok iyisiniz,” dedi Amy.

“Bana sırlarınızı açıklamak zorunda değilsiniz,” dedi Tessa. “Ama açıklamaya karar vererseniz bilmenizi isterim ki söylediklerinizi hiç kimseye anlatmam.”

“Korkuyorum,” dedi Georgette.

“Ben de,” diye fısıldadı Amy.

“Bana sizi korkutanın ne olduğunu söylerseniz belki sizi rahatlatabilirim,” dedi Tessa usulca.

“Biz gerçek dostuz,” dedi Georgette. “Elenmeyen son iki kız olduğumuzu öğrendiğimizde ilk başta çok sevindik.”

“Ama birbirimizle rekabet ettiğimizi anladığımızda,” diye lafa girdi Amy. “Bu çok kötü.”

“Amy, sensiz bu görüşmelere asla katlanamazdım,” dedi Georgette.

Amy Tessa’ya baktı. “Diğer kızların hepsi Elizabeth’in Georgette’ten kurtulmak için kurduğu oyuna uydu.”

Tessa’nın nefes alıp verişleri hızlandı. Amy ve Georgette’nin Elizabeth’in kurduğu tuzaktan haberdar olduğunu bilmiyordu.

Georgette Tessa’ya baktı. “Amy’nin benim için ne yaptığını bilmiyorsunuz. Elizabeth ve Henrietta bana tuzak kurduğunda karşılıklarına dikilen tek kişi Amy oldu.”

Tessa merakla Amy’ye baktı. “Ne oldu?”

“Ashdown Malikanesi’ne gitmemizden bir gün önce Elizabeth bana bir mektup gönderdi. Görüşmelerle ilgili bir problem olduğunu ve evinde bir toplantı düzenlendiğini yazmıştı. Oraya gider gitmez ortada bir sorun olduğunu anladım çünkü Georgette orada değildi. Elizabeth ve Henrietta, beni ona düşman etmeye çalıştılar. Georgette’yi kışkandıklarının farkındaydım. O yüzden onlara attıkları iftiraları dinlemeyeceğimi söyledim ve oradan ayrıldım.”

“Georgette teknede hastalandığındaki gülüşmelerinden sonra buna şaşırmadım,” dedi Tessa.

Amy başıyla onayladı. “Diğer kızların koyun gibi onlara uy-

masına inanamıyordum, herhalde o iki zalimden korkmuş olmalıydılar.”

“Bayan Mansfield, diğer kızlara karşı iyi olmaya çalıştım,” dedi Georgette. “Ama içlerinden birine ne zaman iltifat etsem burun kıvırdılar.”

Amy, Georgette’ye baktı. “Kalemimi düşürdüğüm o ilk gün sana imrenmişim. Güzel olmanın da sıradan olmak kadar zor olduğunu bilmiyordum.”

“Sen sıradan değilsin, Amy,” dedi Georgette. “İhtiyacın olan tek şey uzun boyuna giden elbiseler giymekti. Aynaya bak, ne kadar değiştiğini göreceksin.”

Amy gülümsedi. “Bu biraz da senin ve Julianne’in sayesinde oldu.”

“Bu bana başka bir meseleyi hatırlattı,” diye araya girdi Tessa. “Diğer kızlar Julianne ile arkadaşılığınızdan şikayetçiydiler. Bu nasıl oldu?”

Amy parmağıyla yorganla oynamaya başladı. “Bundan ben sorumluyum.”

Tessa şaşırmış bir şekilde ona baktı. “Richmond’tan ayrılmamızdan sonraki gün şapkacıda ona rastladım,” dedi Amy. “Julie, Georgette’ye alay edercesine gülen o kızlardan hiç ama hiç hoşlanmadığından bahsetti. Ben de ona Elizabeth ve Henrietta hakkında bildiklerimi anlattım. Julie bir an önce Georgette’ye gidip ona destek vermemiz için ısrar etti.”

“Sen ve Julie olmasaydınız görüşmelerden ayrılırdım,” dedi Georgette.

“Julie’yi işin içine karıştırmam belki de yanlıştı,” dedi Amy. “Ama dükün beni eleyeceğinden emindim ve Georgette’yi o korkunç kızların karşısında tek başına bırakmak istemedim. Dükün beni sadece nezaket icabı elemediğini biliyordum.”

Georgette Amy’ye döndü. “Kendini sakın bir daha küçümseme. Buna izin vermeyeceğim.”

“Bu son turu hak ettiğimi biliyorum,” dedi Amy. “Evde oynadığımız oyunda Shelbourne’un bana eğer ben kendime saygı duymazsam kimsenin duymayacağını söylediğini hatırladım. Ve başkalarına bana zalimce davranma iznini kendimin verdiğini fark ettim. Ve bu bir anlamda özgürleşmemi sağladı. Fikirlerimi açık açık söylememem için bir sebep yoktu. Kendimle gurur duyuyorum.”

“Ben de seninle gurur duyuyorum,” dedi Tessa. “Adaletin yerini bulması ne kadar da harika ki bu o kadar da sık olmuyor.”

“Başkalarının Julianne’i kullandığımızı düşünmesinden korktuk,” dedi Georgette. “Bu yüzden onun önünde asla Shelbourne hakkında konuşmamakta anlaştık.”

Tessa, Georgette ve Amy hakkında yanlış düşünmüştü. İkisi de görünüşleri üzerine kendileri hakkında varılan önyargılardan çekmişti; hatta Amy, bunu yapması beklenen en son kız, kötü kızların saldırıları karşısında çekinmeden savunmaya geçmişti.

“Keşke Shelbourne ikimizi de seçebilseydi diye düşünüyoruz,” dedi Georgette.

Tessa şaşkınlığını belli etmemeye çalıştı. “Bu kanunen yasak. Bunun arkadaşlığınızı nasıl etkileyeceği hakkında endişelenmeniz bile birbirinize ne kadar çok değer verdiğinizi gösteriyor ki eminim cumartesi günü ne olursa olsun dostluğunuzdan bir şey eksilmeyecektir.”

Georgette Amy’nin elini sıktı. “Bundan eminim.”

“Sizinle konuşmam gereken başka bir önemli mesele daha var,” dedi Tessa. “Bazen genç bay ve bayanlar, ailelerini hoşnut etmeleri gerektiğine inanırlar. Ama evlilik ömür boyu sürecektir bir kurumdur. Kim olursa olsun, bir beyefendinin size ettiği bir teklife cevap vermeden önce verdiğiniz karardan iyice emin olmalısınız. Ve aklınızda en ufak bir şüphe dahi olsa hayır demeye çekinmemelisiniz. Dük son kararını vermeden önce ikiniz de kalbinizi iyice dinleyeceğinize söz verir misiniz?”

İki kız bir ağızdan “Evet,” diye cevap verdi.

“Dük iyi bir adam,” diye devam etti Tessa. “Karısına saygı duyup değer verecek ve ona karşı her zaman dürüst olacaktır.”

“Bunu bize söylediğiniz için teşekkür ederim,” dedi Amy. “Julianne onun dünyanın en iyi ağabeyi olduğunu söylüyor.”

“Bize karşı çok nazik davrandı,” dedi Georgette. “Budala okul kızları gibi kıkırdadığımız zamanlarda bile...”

Tessa ayağa kalktı. “İyi uykular.” Ardından kapıyı kapattı ve ağlamamak için kendisini zor tuttu. İkisi de tatlı kızdı ve biliyordu ki içlerinden birisi Tristan’a iyi bir eş olacaktı.

Onun adına mutlu olacaktı ama yatağına yattığında yine imkansız olanı dilemekten kendisini alıkoyamadı.

Tristan, ertesi gün sabahın erken saatlerinde, Tessa’yi beklerken çalışma odasını bir ileri bir geri arşınılıyordu. Tessa evlenme teklifini reddettiğinden beri, onun bütün bahanelerine anlam vermeye çalışarak uykusuz geceler geçirmişti. Hatta onun *genel olarak* evlenmeyi istememe sebeplerini ve özellikle kendisi ile evlenmeyi reddetme nedenlerini sıraladığı iki liste hazırlamıştı. Tessa’nın cevaplarındaki çelişkiler Tristan’ın aklını kurcalıyordu.

Kendisine defalarca onu unutmasını söylemişti. Reddedilmişti ve bunu hatırladıkça hâlâ kuduruyordu. Tessa teklifini geri çevirdiğinden beri, onun bütün söylediklerine anlam verebilmek için pek çok uykusuz gece geçirmişti. Ama o gün ormanda onu sorularına cevap vermeye zorladığında, Tessa ne onu arzuladığını ne onun iyiliğini düşündüğünü ve hepsinden önemlisi önlerindeki bütün engeller kalkarsa Tristan’ın teklifine itiraz etmeyeceğini inkar edememişti. Ardından da gururdan bahsederek özellikle konuyu dağıtmış ve Tristan onu daha fazla sorgulayamadan kaçıp gitmişti.

Tristan onun kendisinden bir şeyler sakladığına emindi ama bunun ne olduğu hakkında en ufak bir fikri dahi yoktu. Bu merak

onu yakıp kavursa da bunu öğrenmekle eline bir şey geçmeyecekti. Ertesi sabah kararını verip Gatewick Parkı'ndan ayrılacak ve onu bir daha görmeyecekti.

Olduğu yerde durdu ve gözlerini sımsıkı kapattı. *Bu saplantının üstesinden geleceğim.* Onu unutmalıydı, çünkü ertesi günden itibaren artık nişanlı bir adam olacaktı. Ve bu, görüşmelerin ve Tessa'yla arkadaşlığının sonu olacaktı.

Kapı hafifçe vuruldu. Tristan gidip kapıyı açtığı anda nefesi kesildi. Tessa ince bürümcükten uzun sarı elbisesinin içinde tapınılacak kadar güzel görünüyordu. Tristan, onun ne giydiğini fark edebildiği için kendi kendine kızdı. Demek elbise giymişti yani kolaylıkla sıyırıp onun çıplak tenini ortaya çıkarabilirdi.

Belden aşağı düşüncelerini toparlamaya uğraştı. "İçeri gel," dedi.

Tessa içeri girince Tristan ona oturması için çalışma masasının karşısındaki çapraz ayaklı iskemlelerden birisini gösterdi. Ardından yanına oturup onun tatlı yüzüne, parlak yeşil gözlerine ve günah işlesin diye yaratılmış dudaklarına uzun uzun baktı.

"Seni sevindirecek haberlerim var," dedi Tessa.

Tristan bunu umursamamışçasına sordu, "Öyle mi?"

"Sana bütün detayları anlatamam çünkü sır olarak saklamaya söz verdim ama şunu söyleyebilirim ki dün gece hem Amy hem de Georgette ile konuştum. Kafanda ne kadar çok şüphe olduğunu biliyorum ama Tristan şunu bilmelisin ki çok iyi seçim yapmışsın." Tessa gülümseyerek devam etti. "Buraya kadar gelmek kolay olmadı ama şu anda görüşmelerdeki en iyi iki kızı seçtiğine eminim."

Tristan cevap vermedi, Tessa'nın parmak eklemleri bembeyaz oluncaya kadar ellerini sıkarak konuştuğunun farkına vardı. Tristan'ı görüşmelerden çekilip aşkı beklemeye ikna etmeye çalışması çok da uzun zaman önce değildi. Oysa şimdi, Amy ve

Georgette ile yaptığı tek konuşmayla içlerinden birisinin mükemmel düşes olacağından emin olmuştu.

Tristan'ı mı yoksa kendisini mi ikna etmeye çalışıyordu?

Tristan derin bir nefes aldı ve önceden hazırladığı kelimeleri telaffuz etti. "Bunu daha önceden söylemeliydim ama sana her şey için çok teşekkür etmek istiyorum."

Tessa'nın yüzünde ürkek bir gülümseme belirdi. "Hızlı görüşme günü için bile mi?"

Tristan kıkırdadı. "Hatta o saçma ev oyunu için bile."

Tessa'nın yeşil gözleri parladı. "Sally Sheaperd ve koyun hikayesini asla unutmayacağım."

"Bir de Lord Randy'nin telaffuz edilemeyecek yerindeki mumu."

Tessa parmağını salladı. "Seni hınzır."

Tristan onu asla unutmayacağını söylemek istemişti ama ihtiyatsız davranmamak adına yutkundu. "Yarın sabah Hardwick ve Boswood ile çalışma odamda buluşacağım. Ardından Amy ve Georgette ile yalnız konuşmak için müsaadelerini alacağım." Durakladı. "Annem senin, kendisi ve Julianne ile kendi odasında durmanı öğütlüyor. Sonrasında ben gelip sizlere kararımı açıklayacağım."

Tessa bakışlarını kaçırdı. "Kararını verdin mi?"

Vermiştii ama emin olmak istiyordu. Dün gece bir an için Tessa'nın ona Ashdown Malikanesi'nde söylediklerini hatırlamıştı. *Hepimiz için yapılacak en iyi şey, verebileceğimiz en iyi kararı verip hatalarımızdan ders çıkarmak.*

Halbuki bazı hatalar kalıcıydı, onlardan geri dönüş yoktu.

Kapı vuruldu. Tristan kaşlarını çatıp doğruldu ki annesi alelacele içeriye daldı.

"Bayan Mansfield, görüyorum ki oğlumla bir eşe olan ihtiyacınızı konuşuyorsunuz, tam da yapmanız gerektiği üzere."

Tessa sıkıntılı bir nefes verdi.

“Endişelenmeye gerek yok,” dedi Tristan. “Çalışma masamın içine tıkılıp saklanmış bir koca adayı yok.”

Tessa ayaklanmaya çalışınca düşes onu bir el hareketiyle durdurdu. “Sohbetiniz için sizi yalnız bırakacağım.” Ve oğluna döndü. “*Bir veya iki* itirazda bulunacağını düşünüyorum. Hayır kelimesini cevap olarak kabul etme.”

Annesinin sözlerinde gizli bir mana mı aramalıydı?

Düşes tek camlı gözlüğünü tutarak baktı. “Küçük hanım, beni hayal kırıklığına uğratmayın. Ne demek istediğimi anlatabildim mi?”

Tessa gözlerini kırptırdı. “Şey, emin değilim.”

“Yanlış cevap,” dedi düşes. Ardından oğluna dönüp göz kırptı. Tristan’ın şaşkınlıktan ağzı bir karış açıldı.

“Oğlum ağzını kapat ve bana kapıyı aç.”

Tristan şaşkın bir vaziyette olduğu yerde kalakaldı. Annesi ne şeytanlık peşinde olabilirdi?

Kapı bir daha vuruldu. Uşağa yalnız kalmak istediklerini söylemediğine hayıflandı, gerçi bu kadar erken saatte bir başkasının daha ortalıkta dolanacağını beklememişti. Tristan daha kapıyı açamadan Julianne bir hışımla içeri daldı ve kapıyı bir tekme darbesiyle kapattı. “Of, bütün gece gözümü bile kırpmadım. Belirsizliğe dayanamıyorum.”

Düşes sakın bir ses tonuyla söze girdi, “Küçük hanım, aldığın terbiyeden eser yok. Bir daha kapıyı asla böyle bir erkek çocuğu gibi tekmelemeyeceksin.”

Tristan sıkıntıyla üfledi. “Julianne, sana kararımı yarın açıklayacağımı daha önce söyledim.”

Julianne kollarını Tristan’ın beline doladı. “Tristan, yaşlı ve evli bir adam olacaksın.”

Tristan kız kardeşinin başının üzerinden annesine doğru baktı. “En iyisi mi cenaze hazırlıklarına şimdiden başlayın.”

Tessa ona döndü. “Belki sizleri yalnız bıraksam daha iyi olacak.”

“Yo hayır,” dedi düşes. “Evlenmeyi kabul edene kadar hiçbir yere gitmiyorsun.”

Julianne ellerini ağabeyinin belinden çekti. “Zavallı Bayan Mansfield. Özgürlüğünüz ve çöpçatanlık mesleğinizden vazgeçmek zorunda kalacaksınız.”

“Hiçbir şeyden vazgeçmiyorum,” dedi Tessa.

Düşes ona öfkeyle baktı. “A yok, vazgeçeceksiniz.”

Tristan gözlerini devirdi. “Anne, yeter.”

Düşes tek camlı gözlüğünü tekrar gözüne tuttu. “Pes mi ediyorsun?”

Kapı hızla açıldı. Hawk içeri girip bir tekmeyle kapıyı kapattı.

“Kız kardeşime kötü örnek oluyorsun,” diye mırıldandı Tristan.

Hawk ellerini ovuşturup konuştu. “Aile toplantısına geç mi kaldım?”

“Ben aileden değilim,” dedi Tessa.

Hawk alaycı bir havayla cevap verdi. “Ben Bayan Gatewick olduğunuzu zannetmiştim.”

Julianne kıkırdadı. “Ben de Tristan’ın yıllar önce kaybolan kız kardeşi olduğunu zannetmiştim.”

“Kandırmaca kız kardeş,” dedi Tessa.

Tristan mendilini salladı. “Teslim oluyorum.”

Tessa aniden içini çekince yaptığıının farkına vardı. *Bu beyaz bir bayrak, teslim ol.*

“Ama gerçekten, bu toplantı da neyin nesî?” diye sordu Hawk.

“Bayan Mansfield’in kocasını konuşmak üzere buradayız,” diye cevap verdi düşes.

Hawk elini göğsüne vurdu. “Kalbim kırıldı,” deyip sırtıttı. “Bu şanslı adam da kim, Bayan Mansfield?”

“Zannedersem henüz kesinleşmedi,” diye mırıldandı Tessa.

Hawk ona yaklaştı. “Servetinizin ne kadar büyük olduğunu söylemişsiniz?”

Tessa parmağını salladı.

“Wenthforth’un varlıklarının toplamının en aşağı yarım milyon sterlin değerinde olduğu belirlenmişti,” dedi düşes.

Tristan Tessa’ya baktı. “Bu doğru mu?”

Tessa kucağında tuttuğu eliyle iki işareti yapınca, Tristan sendelemek için arkasında duran çalışma masasına tutundu.

Hawk diz üstü çöküp Tessa’nın elini yakaladı. “Bayan Mansfield, beni dünyanın en mutlu adamı yapın.”

Tessa ise, “Bu geçici bir teklifse kabul ediyorum,” diye cevap verdi.

Tristan Hawk’u kolundan yakalayıp ayağa kaldırıp sinirli bir halde, “Zırvalamayı kes,” dedi.

“Beni affedin, Bayan Mansfield,” diye sürdürdü Hawk. “Aşk aklımı başımdan aldı.”

“Bence aşktan ziyade servetim, açgözlü zampara.”

Hawk gözyaşlarını silermiş gibi yaptı. “Yine aşкта kaybettim.”

Tessa sinsice gülümsedi. “Julianne, onu teselli eder misiniz?”

Julianne’in gözleri neşeyle parladı.

Tristan homurdandı, “Hayır.” Hawk’a tehditkar gözlerle, sakın kız kardeşime yaklaşmaya cüret etme dercesine baktı. Hawk utanmışçasına kravatını parmağına doladı ki adı çıkmış zamparanın utanması gerekiyordu. Aslına bakılırsa Tristan’ın da ondan aşağı kalır bir yanı yoktu ama arkadaşlar arasında söylemeye gerek olmayan bir kural vardı, birbirlerinin kız kardeşlerine yaklaşımları yasaktı.

Tristan öksürerek boğazını temizledi ve devam etti. “Bu kadar saçmalık yeter. İzin verin de kahvaltıya gidelim.”

“Bayan Mansfield evlenmeyi kabul etmeden gidemeyiz,” dedi Julianne.

Tessa ayağa kalktı. “Hawk’un geçici teklifini kabul ettim, yani bu işten sıyrılıyorum.”

“Bu kadar kolay sıyrılmazsınız. Sizi ancak gerçek bir nişan kurtarır, küçük hanım,” diye atıldı düşes.

Tessa Hawk’a döndü. “O zaman gerçek bir nişan yapalım, kahvaltıdan sonra iptal ederim.”

Hawk sırtıttı. “Bayan Mansfield, bana bu onuru bahşeder misiniz?”

“Bir saatliğine.”

Julianne araya girdi. “Ama annem ikinizin evlenmesini yasakladı.”

“Onunla evlenmek niyetinde değilim,” dedi Tessa, Julianne’e göz kırparak. “Ona mükemmel gelin olacak birini tanıyorum.”

Düşes sinsice gülümsedi. “Bayan Mansfield, siz onu bıraktıktan sonra ben de size ideal koca olacak birini tanıyorum.”

Tristan kaşlarını çattı. Annesinin aklından geçen bu lanet olasıca şey de neydi?

Saatın çanı dokuz kere çaldı. Düşes içini çekti. “Kahvaltıya geç kalacağız. Misafirler.” Odadaki herkesi kışkıştırmaya başladı. “Acele edin.”

“Anne, sizinle bu koca meselesini konuşmam gerekiyor,” dedi Tristan.

Düşes sıkıntılı bir edayla, “Şimdi sırası değil,” diye cevap verdi. “Her şeyi sırasıyla yapmamız gerek. Şimdi doğru kahvaltıya.”

Tessa söylendi. “Şimdi iştahım kapandı işte.”

“Bu endişeli yapınızdan dolayı,” dedi düşes. “Üzülmeyin, bir koca sizi sıkıntılarınızdan kurtaracaktır.”

Piknik için hazırlanmış masaların üzerine kurulmuş tente, hoş bir esintiyle dalgalanıyordu. Tessa düşesin yanına oturmuştu. Etrafındakiler birbirleriyle bir sohbeta dalmışlardı. Turkuaz rengi göle bakıp, amcasının arazisinin içindeki gölü düşündü, daha doğrusu kendi arazisinin içindekini. Aradan dört yıl geçmiş olsa dahi onu hâlâ amcasının mülkü gibi görüyordu. Yakında Lond-

ra şehir merkezindeki evini kapatacak ve Hollincourt'a seyahat edecekti. Bu Anne'siz geçen ilk yaz olacaktı.

Gözlerinin yaşardığını hissedip derin bir nefes aldı, kendisi için üzülmemeliydi. Daha kötü durumda olan pek çok kadın vardı. Onlarla karşılaştırılınca şanslı bile sayılabilirdi. Hollincourt'a dönünce kendisini yardım faaliyetleri ve diğer işlere verecekti. Geceleri yorgunluktan yatağına yıkılana kadar kendisini meşgul edecekti. Böylelikle de yalnızlığını veya kaçırılmış fırsatları düşünüp hüznülenmeye vakti kalmamış olacaktı. Ya da kısa bir süre gözünü kamaştırmış olan bir adamı. George Amca her şeyin bir nedeni olduğunu söylemişti ve Tessa kendisini bu kadere teslim etmeliydi. Başkalarının hayatını değiştirecek, yeni arkadaşlar edinecek ve belki de seyahat bile edecekti. Serveti ona pek az erkek ve kadının faydalanabileceği fırsatları sunuyordu.

Bir koca ve çocuklara hele hele Tristan'ın çocuklarına sahip olabilmek için tüm servetinden vazgeçebilirdi.

Düşes ona döndü. "Pek iştahınız yok."

"Endişeli yapımdan ötürü olmalı." Tessa; Tristan, Amy, Georgette, Julianne ve Hawk'un oturduğu diğer masaya baktı. Georgette saçım parmağına doluyordu, bu onun endişelerinin işaretiydi.

Düşes ona doğru eğilip fısıldadı. "İçinizi sıkmayın, her şey yoluna girecek."

"Biliyorum," dedi Tessa. "En iyi kızları en sona bıraktı." Keşke bu konu ile ilgili daha hevesli konuşabilseydi ama mantığı Tristan için mutlu olması gerektiğini söylemesine rağmen kalbi ondan vazgeçmek istemiyordu.

Düşes ona esrarengiz bir şekilde baktı ve ardından Bay Hardwick'e döndü. Tessa Amy'nin ebeveynlerinden hoşlanmıştı. Belli ki kızlarını çok seviyorlardı. Tessa, Tristan'ın Amy'yi seçmesini arzulayarak içini çekti oysa Tristan'ın onun hakkındaki şüphelerini biliyordu. Tristan'ın Georgette'ye olan duyguları

hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyordu ama onu salıncakta o güzelle görmüştü. *Karımı arzulamak istiyorum.*

Kalbine yine bir bıçak saplandığını hissetti. Yarın sabah Tristan'ın açıklayacağı karar onu şaşırtmayacaktı.

Herkes kimyon tohumlu kekini ve pastasını bitirince düşes çuval yarışı yapacaklarını açıkladı. Tessa katılmayı reddedip seyretmeyi tercih ettiğini bildirdi. Tristan'dan, ailesinden ve arkadaşlarından uzak durmaya ihtiyacı vardı çünkü sevdiklerini kaybetmenin acısını biliyordu ve artık Tessa; düşes, Julianne ve Hawk'a da değer veriyordu. Amy ve Georgette'yi de özleyecekti. Ama onların yaşamı Tessa'sız kolayca devam edecekti.

Tristan'sız nasıl yaşayacağını hayal bile edemiyordu. Tessa'nın bütün dünyası bir şekilde Tristan olmuştu ve şimdi onu sonsuza kadar kaybetmenin verdiği korkunç acıyla yaşamayı öğrenmesi gerekiyordu. Başka seçeneği yoktu. Çünkü sekiz sene önce bütün seçeneklerini kaybetmişti.

Tristan ve Hawk oyuna katılanlardan ekiplerini kurdular. Tessa, düşesin oğlunun ekibine katılmayı kabul etmesine şaşırdı. Düşesin kazanmayı kafasına takmış, gözü kara bir halde zıplayarak ilerlemesini seyrettikçe Tessa sarsılarak gülüyordu. Tristan'ın annesi Leydi Boswood'a karşı yarışmıştı (yani zıplamıştı.) Düşesin Leydi Boswood'u yenmesi üzerine kendinden hoşnut gülümsemesine bakılırsa kendisi de rekabete girmekten hoşlanıyordu.

Lord Boswood Tessa'ya yaklaşp yanında durdu. Birkaç dakika boyunca hiçbir şey söylemedi. Tessa onun ne istediği konusunda meraklandı. Neredeyse bir şey söyleyecekti ki George Amca'nın tavsiyesini hatırladı. *Kendini sessizliği bozmaya mecbur hissetme.*

En sonunda Boswood öksürerek boğazını temizledi ve söze başladı. "Kızım bana geçenlerde o ve Bayan Hardwick ile konuştuğunuzu anlattı."

Tessa'nın tüyleri diken diken oldu. Lord Boswood büyük ihtimalle Tessa'nın işlerine karışıp kızına anne ve babasına yaranmaktan ziyade kalbinin sesini dinlemesi gerektiğini  ğ tlemesinden hoşlanmamıştı. Tessa hâlâ bir şey söylememişti. Gözleriyle Tristan ve Hawk'un zıplayıp birbirlerine ahlaka uygun hakaretler edişlerini seyrediyordu.

"Onu rahatlatmışsınız," dedi Boswood.

Tessa şaşkınlıkla Lorda döndü.

O da yarışanları seyrediyordu. Tessa, Tristan'ın  uvalını Georgette'ye devredişini ve içine girmesine yardımcı oluşunu seyretti. Genç kız iki kez zıplayıp kalçasının üstüne düşüverdi ve kıkırdamaya başladı. Tristan koşup ona yardım etmeye çalışınca Hawk onu hilebazlıkla suçladı. Ardından Hawk, cebelleşen Julianne'in yardımına koşup onu kucaklayıverdiği gibi bitiş çizgisine taşıdı. Tessa bunu görünce gülmeye başladı.

Boswood ona döndü. "Görüşmelere yirmi dört kızı hangi akla hizmet davet ettiniz?"

Tessa gülümsedi. "Tek istediğim d k n önüne mümkün olan her olasılığı koyabilmektir. Aynı zamanda bütün o kızların d kle görüşmeyi hak ettiğini hissetmiştim. Ve bir yere kadar sebeplerimde haklıydım." Boswood ile göz göze geldi. "Ama çöpçatanlık mesleğimde ilerlememi sağlayacak altın bir fırsat yakaladığımın farkına varmadım dersem yalan söylemiş olurum."

Boswood hafiften gülümsedi. "Erkek olsaydınız, müthiş bir siyasi muhalefet olurdunuz."

Tessa, misafir odasında Tristan'ın ona erkek olsaydı müthiş bir avukat olabileceğini söylediği o anı hatırladı. Bu düşünceyle bakışlarını oyunun oynandığı alana çevirdi. Tristan koluna Georgette'yi takıp gezinmeye başlamıştı. Tessa'nın kalbinde ufak bir parça daha tuz buz oldu. "Yok, siyaset yapacak kadar cesur olamazdım," dedi. "Ben bir kadının ve zaaflarım var."

Boswood kızını seyretti. "Hepimizin var, Bayan Mansfield."

20. Bölüm

Cumartesi sabahı düşes ile birlikte altın yaldızlı misafir odasında otururken, Tessa'nın sinirleri gerildikçe gerildi. Herkes yerlerine geçip oturdu. Tristan planları değiştirmişti ve artık herkes yerinde duramadan onun açıklama yapmasını bekliyordu.

Tristan, üzerine giydiği mavi mantosu ve deve tüyü pantolonu ile şöminenin önünde, ayakta duruyordu. Yüzünde ciddi bir ifade ile ellerini arkasında birleştirdi. Tessa onun yüzünün bütün hatlarını; dağınık kara saçlarını, kalın kaşlarını, kusursuz burnunu ve yeni tıraş olsa da sakalının gürlüğü belli olan köşeli çenesini bakışlarıyla içine çekerek hafızasına kaydediyordu. En çok hatırlamak istediği onun o parlayan mavi gözleri ve kendisine defalarca derin derin baktığı o anlardı.

Görüşmeler bu sabah son bulacaktı.

Tessa'nın nefesi daraldı. Buz kesmiş ellerini sıkmaktan parmakları acıyordu. *Onun için mutlu ol. Onu gerçekten seviyorsan, onun mutluluğunu gönülden dileyeceksin.*

Tristan, "Konuşmamı kısa tutacağım," diye söze başladı. "Uzun uzadıya düşününce bir sorunun farkına vardım."

Tessa şaşkınlıktan ağzı bir karış açık Tristan'a bakakaldı. Görüşmelerin ilk gününde kendisi benzer kelimeler telaffuz etmişti. Tristan'ın ona sinsice kaçamak bir bakış atınca, onun kendisinden bir tepki beklediğini fark etti. "Peki bu sorun neydi?"

“İki aday da uygun bulundu.”

Bay Hardwick kaşlarını çatarak sordu, “Uygun mu bulundu?”

“Açıkçası her iki hanımefendinin kendilerine has ve özel nitelikleri var,” dedi Tristan. “Ve birini diğerine tercih edemedim. Kısacası beyefendiler, kızlarınız mükemmel.”

Georgette Amy’ye sarıldı. “En sonunda ikimizi de seçti.”

Amy güldü. “Bayan Mansfield bunun yasaya aykırı olduğunu söyledi.”

Düşesten boğuk bir ses çıktı. Zavallı, diye düşündü Tessa. Düşes büyük ihtimalle kızların mankafa olduğundan endişelenmişti.

Tristan elini kaldırdı. “Kararımı Londra’ya dönüşümüzden sonra vereceğim.”

Eyvahlar olsun. Herkesi merakta bırakıyordu. Lanet olasıca. İnsanların üzerindeki gücünün keyfini çıkarıyordu. Ama Tessa’nın gönlü, Tristan’ın görev icabı evlenme işini kafasında tarttığını düşünen çılgın gönlü, hiçbir şeyin değişmediğini bilse de neşelendi.

Julianne’in suratı asıldı. “Anne, bu hiç adil değil. Onun kararını vermesini sağla.”

Hawk Tessa’ya göz kırptı ve Tristan’a baktı. “Dostum, söylemeliyim ki bizi bekletmen hiç sportmence bir davranış değil.”

Tessa’nın dudakları titredi. Hawk operaya gittiklerinin ertesi günü söylediklerini özellikle tekrar etmişti.

Tristan boğazını temizledi. “Londra’ya dönüşümüzden sonra, her iki hanımefendiyi de kendi evlerinde ziyaret edeceğim. Bu önemli bir karar, bir ömrü etkileyecek bir karar. Bu basite aldığım bir konu değil. İkisine de büyük saygı duyuyorum.” İlk önce Amy’ye ardından da Georgette’ye baktı. “Bir keresinde size sizin de bu konuda seçim hakkınız olduğunu söylemiştim. Bu hakkınız hâlâ var. Aklınızdan geçenler varsa bunları anlatabilirsiniz. Sizlerin eksiksiz dürüstlüğünüze bağlıyım, hanımefendiler.

İkiniz de bana, ziyaretinize gelmeden söylediklerim üzerinde düşüneneceğinize söz verir misiniz?”

Amy fısıldayarak cevap verdi. “Evet.”

“Tabii ki,” dedi Georgette.

“Önümüzde uzun bir gün var. Hepinize güvenli seyahatler diliyorum.”

Ve böylelikle Tessa’nın çöpçatanlık görevi son bulmuş oldu. Tristan’ın ona düşesini bulmasını istediği o ilk gün kafasında canlandırdığı tantana olmadan. Tristan ayakta Hawk ile konuşurken, Tessa herkes ile birlikte odadan dışarı çıktı. Merdivenleri çıkarken kendisine böylesinin daha iyi olduğunu söyledi. Yel pazesini ezmiş, karşılığını ödemeyi teklif etmiş ve Tessa kaçtığı anda onu arayıp bulmuştu. O gün sona ermeden Tessa ona, bir daha görmemek üzere, veda edecekti. Ve ömrü boyunca her gün onu yüreğinde tutacaktı.

Uzun süren Londra’ya dönüş seyahatlerinden sonra Tristan ona kapıya kadar eşlik ederken, gölgeler Tessa’nın şehir merkezindeki evinin kapılarına giden yolu yarılamıştı. Tristan’ın tuttuğu iki iri yarı uşak Tessa’nın bavullarını götürmüştü bile. Tristan annesini Julianne ve Hawk ile birlikte faytonla eve göndermişti.

Tessa’ya veda etmesi gerekiyordu.

Bu sefer ayrı arabalarda yolculuk yapmışlardı. Onunla sadece yol boyunca durakladıkları hanlarda karşılaşmıştı. Şimdiyse; onu baloda gördüğü o ilk gece, günah işlemek için yaratılmış o ağzın aklını başından nasıl aldığını hatırlayarak; Tessa’nın dolgun köfte dudaklarına bakıyordu.

Tessa buruk bir gülümsemeyle Tristan’ın bakışına karşılık verdi. Ardından açık kapıya ulaşivermeleriyle Tristan hayal kırıklığına uğradı. Kapıda Gravesend, kendinden emin ve leydisine hizmet etmeye hazır bir duruşla, ayakta bekliyordu.

Tessa Tristan’a döndü. “Benimle el sıkışır mısınız?”

Tristan onun eldivenli elini tutup kaldırdı öptü ve bıraktı.

Tessa'nın bahar yeşili gözleri dolmuştu. "Sizi asla unutmayacağım," dedi sesinde hafif bir titreklikle. "Hoşça kalınız, Ekselansları." Ardından, tanıştıkları o ilk gece Tristan kartvizitini uzatır uzatmaz kaçtığı gibi içeri kaçtı.

Tristan mantosunu yokladı ve Gravesend'e katlanmış bir kağıt uzattı. "Şehir içindeki ve Oxfordshire'daki adreslerim yazılı. Hanımefendinin bir ihtiyacı olursa lütfen derhal bir ulak gönderin."

Gravesend kağıdı cebine koydu. "Merhum Lord Wentworth adına, küçük hanımı kolladığınız için teşekkür ederim."

Tristan yaşlı adamın beyaz kaşları ve kırıışık dolu yüzüne baktı. "Leydinize verdiğiniz hizmet, her türlü övgüye değer."

Gravesend'in yorgun gözleri hafif nemlendi. "Lord Wentforth ölüm döşğinde benden onu korumamı istedi. Şunu bilin ki, bunu isteyeceği başka biri yoktu."

Tristan kaşlarını çatı. "Wenthforth bir keresinde Bayan Mansfield'i, sosyete sezonunda tanıtılması için Londra'daki arkadaşlarına göndermek istemiş. Onlardan bunu isteyemez miydi?"

"Rysinger bir yurtdışı görevini kabul etmişti," dedi Gravesend. "Wenthforth iyice elden ayaktan düşmüştü, o yüzden diğer arkadaşlarına mektup yazma işini Tessa'dan istedi. Tessa mektupları asla göndermedi."

Tristan onun amcasını veya evini terk etmek istememiş olduğunu düşündü. Yaşlı adam uzattığı elini sıktı. Tristan boğuk bir sesle, "Ona iyi bakın," dedi.

Ertesi gün kiliseden sonra, Tessa Anne'in şehir merkezindeki evine kaldırım boyunca yürüyerek gitti. Gravesend onun korumasız gitmesine karşı çıktığı için Tom ve Jack de ona eşlik ediyordu.

Daha önce o iki uşağın da çizmelerinin içinde bıçak taşıdığını öğrenmiş ve bunu biraz çılgınca bulmuştu.

Anne'in evine vardıklarında Jack kapının tokmağını kaldırdı. Tessa'nın midesi, Richard'ın o gün zor kullanarak evine girmesini hatırlayınca kasıldı. "Bekle," dedi.

Tom, "Buradan uzaklaşalım, leydim," diye atıldı. "O ahlaksız adamla karşılaşma olasılığını göze almasanız daha iyi olur."

Tessa derin bir nefes alıp verdi. "Hayır, sadece kendimi hazırlamak için zamana ihtiyaç duydum. Sen ve Jack beni korumak üzere yanımdasınız. Ve bu meseleyi halledip bundan kurtulmalıyım." Yoksa bir daha asla huzur içinde uyuyamayacaktı.

Jack tokmağı kapıya vurdu. Kapıyı açan kahyanın gözleri, Tessa'nın Jack ve Tom'un ona eşlik etmesinde ısrar etmesiyle fal taşı gibi açıldı. Tessa üzerindeki şalı çıkarttı ve başını kaldırır kaldırmaz Broughton'un kapıya doğru yaklaştığını görmesiyle şaşırdı. Broughton onun iri yarı uşaklarına bir göz atıp, Tessa'yı kenara çekti. "Sorun nedir?" diye sordu sessizce.

Tessa titremeye başladı. "Mortland burada mı?" diye sordu.

"Hayır iki hafta önce onu dışarı attım." Broughton'un kızgınlığı konuşmasından belli oluyordu. "Anne'e evlendiğimiz gün hediye ettiğim zümrüt kolyeyi çaldı."

"Hayır, olamaz." Tessa eliyle ağzını örttü. Zavallı Anne.

"Bana çabuk ne olduğunu anlatın," dedi Broughton.

Tessa, Mortland evine zorla girdiği gece olanları anlattı. "O gün çok geç olduğu ve ertesi gün de Gatewick Parkı'na gidecek oluşumdan olanları size döndüğümde anlatmaya karar verdim. İntikam almasından korkuyorum."

Broughton irkildi. "Benimle misafir odasına gelin. Anne'e onunla ilgili bir şey söyleme. Daha da fazla üzülmesini istemiyorum. Daha sonra sizinle çalışma odamda görüşeceğim."

Birkaç dakika sonra Tessa koltukta Anne'in yanına oturmuş, kolyeyle ilgili hikayeyi bir de onun ağzından dinliyordu.

“Kocam Richard’ın savaş sonrası ortaya çıkmaması hakkında yalan söylediğinden şüphelendi,” dedi Anne. “Anlattıklarında eksikler olduğunu hissediyordum ama ona bir şans vermek istedim. Sana kötü davrandığı için çok üzgünüm, Tessa.”

“Anne, kendine kızmamalısın.”

“Dönüşündeki mucizeye öyle inanmak istemiştin ki ama o benden faydalandı.”

“O artık gitti, Anne,” dedi Broughton. “Bir daha seni üzemecek.”

Anne kocasına baktı. “Sahip olduklarımız için şükretmemiz gerektiğini söyledin, bizi çok mutlu olacağım günler bekliyor.” Anne elini karnının üzerinde gezdirdi. Broughton’un bakışları yumuşadı.

Tessa yutkundu. Bunu nasıl anlamamıştı?

Broughton içtenlikle güldü. “Korkarım sırrımızı açığa çıkarttık.”

Anne Tessa’ya döndü. “Henüz çok erken, ama ben eminim. Bütün emareler...”

Tessa sarılıp Anne’i kucakladı. Gözleri dolu dolu olmuştu. “Senin için öyle mutluyum ki.” *Ama bu mutluluğu kendim tadamayacağım için öyle mutsuzum ki.* Ve Tristan’a dün veda etmesi şu anda daha da çok acı geliyordu.

Tessa Anne’e doladığı kollarını çekti ve çantasını karıştırmaya başladı. “Bana baksana, mutluluktan ağlıyorum.”

İkisi de gözlerindeki yaşları sildi.

“Bebeğin vaftiz annesi olur musun, Tessa? Seni hep kız kardeşim gibi gördüm ve bu görev için sadece seni düşünebilirim.”

Tessa burnunu çekti. “Bu beni gururlandırır.” Anne’in bebeğini kendisininmiş gibi sevecekti.

“Bizi Clarewood’a ziyaret eder misiniz?” diye sordu Broughton. “Anne bütün yazı sizersiz geçirmeye katlanamaz.”

Hiçbir şey nedensiz olmaz. “Bana dayanabildiğiniz kadar kalabilirim. Ama hepsinden önce Jane’in düğününü planlamalıyız.”

Anne Jane’in nişanlandığını duyunca şaşkınlıkla haykırdı. Dakikalarca düğün alışverişi hakkında sohbet ettiler.

Broughton boğazını temizleyerek söze girdi. “Anne, dinlenmen gerek. Bayan Mansfield’i aşağı ben geçiririm.”

Aşağı inerlerken Tessa kalbine basan çarpıntıya hükmetmeye çalışıyordu. Arkadaşı için ne kadar mutlu olursa olsun, içinde Tristan’a karşı tuttuğu yasın ateşi henüz közlenmemiştir. Acı çekeceğini daha baştan biliyordu ama bu çektiği acının yoğunluğunu asla önceden tahmin edememiştir. Bu acı vücuduna sancılar veriyor, gözünü kör ediyor ve asla dinmiyordu. *Her şeyi teker teker hallet. Birer birer nefes al. Acele etme.*

Yerleri mermer döşemeli kata indiklerinde kahyanın giriş salonundan onlara doğru yaklaştığını gördü. Tristan ve Hawk da onun peşinden geliyordu.

Tessa’nın heyecandan nefesi kesildi.

Broughton’un onları selamlayan sesini sanki çok uzağında larmış gibi derinden duyuyordu. Hawk’un elinde deri bir evrak çantası vardı. “Okumanız gereken evraklar var,” dedi.

Tristan Tessa’nın önünde durdu. Tessa onun güzel mavi gözlerinin içine baktı ve onları yudum yudum içip bomboş kalbini doldururken zaman durdu.

Broughton’un sesi Tessa’yı kendine getirdi. “Beyler, Bayan Mansfield ile önemli bir konuyu konuşacaktım.”

Tristan Broughton’a döndü. “Mortland burada mı?”

Broughton başını salladı. “Çalışma odama gelin. Size her şeyi anlatacağım.”

Broughton ve Hawk önden giderken, Tristan Tessa’ya daha yavaş adımlarla eşlik etti. “Mortland hakkında kötü haber aldım.”

“Nedir?” diye sordu Tessa fısıldayarak.

“Gatewick Parkı için yola çıkmamızdan önceki gece evine geldiğini biliyorum.”

Tessa iç çekti. “Nasıl öğrendin?”

“Bir Bow Caddesi dedektifi tutmuştum. Biz şehir dışındayken raporunu şehirdeki evime yollamış.” Tristan gözlerini kıstı. “Bunu benden niye sakladın?”

Tessa, Richard’ın onu geçmiş hakkındaki sırlarını ortaya dökmekle tehdit ettiğini söyleyemezdi. Fısıltıyla cevap verdi. “Senin yapabileceğin bir şey yoktu, zaten döndüğümüzde Broughton ile konuşmak istediğimi sana söylemiştim. Bu meseleye bulaşmanı istemiyorum.”

Tristan dişlerini sıkı sıkı konuştu. “Bulaştım bile ve o alçak herif yakalanana kadar da bu meselenin peşini bırakmayacağım. Bana her şeyi hemen anlatsan iyi olur.”

“Evime zorla girdi. Uşaklarım onu yakalayıp, ücra bir köşeye attı.”

Tristan’ın çenesi kasılıyordu. “Canını acıttı mı?”

“Hayır, ama Gravesend’i duvara itti.”

“Piç kurusu,” diye söylendi Tristan sessizce. “Tessa, o tehlikeli biri. İster hoşuna gitsin, ister gitmesin seni korumaya niyetliyim. Benden sır saklamayacaksın.”

Tessa gözlerini kaçırdı. *Aşkım, senden ne kadar çok sır sakladığımı bir hilsen.*

Broughton’un çalışma odasına vardıklarında Tristan, Tessa’nın yanındaki bir iskemleye oturdu. Hawk deri çantayı Broughton’a uzattı. “İçinde Shelbourne ve benim yürüttüğüm araştırmaların detaylı raporlarını bulacaksınız.”

Tessa şaşkın gözlerini Tristan’a çevirdi. Tristan kaşlarını kaldırdı ama bir şey söylemedi.

Broughton evrakları okudu. Tessa onlara bakmak isteyince, Tristan başını sallayarak itiraz etti. “Raporlar her şeyi detaylıca anlatıyor, onları okuyup rahatsız olmanızı istemiyorum.”

Broughton Tessa'ya ciddi bir edayla baktı. "Bayan Mansfield, tehlikede olduğunuzu düşünüyorum."

Tristan araya girdi, "İntikam peşine düşecektir ama onu durdurmaya niyetliyim."

"Peki ama nasıl?" diye sordu Tessa. "Aylarca bir yerlerde saklanabilir. Beni koruyacak uşaklarım var ama sürekli temkinli olmak zorundayım. Bu şekilde yaşayamam."

"Onu bulacağız, Bayan Mansfield," dedi Hawk.

Tessa kuruyan dudaklarını yalayarak ıslattı. "Tekrar saldırıya geçmek için doğru zamanı kollayacaktır. Ona yaptığım şeyin intikamını alacağına dair yemin etti." Onlara Mortland'in asıl demek istediğinin, Tessa'nın yıllar önce ona ihanet etmesi olduğunu söyleyemezdi.

Broughton evrakları kenara koydu. "Kendimi suçlu hissediyorum. O evime girdiği ilk günden beri Bayan Mansfield'e olan saplantısının farkındaydım. Onun hakkında çok fazla soru soruyor ve devamlı onun hakkında konuşuyordu."

"Uzaktan onun resim yapışını seyrettiğini itiraf etti," dedi Tristan. "Alçak herif Bayan Mansfield'i gözetlemiş." Tessa'ya döndü. "Eskiden olup bitenlerden fikir sahibi olabilmek için sekreterimi Hollincourt yakınındaki köye gönderdim. Tanrım, zarar görmenize ramak kaldığını düşünmek beni çileden çıkarıyor."

Tessa'nın midesine sancılar girdi. Tristan ona Hollincourt'ta yaptığı araştırmadan neden daha önce bahsetmemişti? *Güvendesin. Üzerinden sekiz sene geçti. Hiçbir fısıltı, hiçbir kuşku yok.*

"Tehlikedeydiniz," dedi Hawk. "Sizin kadar şanslı olmayan bir köylü kız var. Ailesi onu uzağa göndermiş ve onun hakkında konuşmayı reddediyor. Bunun sebebinin ne olabileceğini tahmin edersiniz."

"Elimizde bir delil yok; ama bu, Mortland'in askeriyeğe ya-

zılmasından hemen sonra olmuş,” diye ekledi Tristan. “Ben bunun sadece bir rastlantı olabileceğine inanmıyorum.”

Tessa’nın midesi iyice kasılmaya başladı. Molly’nin zengin bir ailenin yanına hizmetçi olarak gittiğini düşünmüştü. Kimse ona söylentilerden bahsetmemişti ama kiracıları ona müstehcen dedikodular anlatmaya cüret edemezdi. Anne veya babasına da kimsenin bir şey söylemeyeceği kesindi.

Tristan, “Amcanızın Mortland’in terfisini ödemesinin arkasındaki nedenin bu kadersiz kız olduğunu düşünüyoruz,” dedi. “Ondan kurtulmak istemiş olmalı.”

Tessa gözlerini kaçırdı. Tristan terfi hakkında yanıliyordu ama Tessa bunu ona söyleyemezdi.

“Bu işten zarar görmemiş olmanız beni rahatlattı, Bayan Mansfield. Size olan saplantısı hiç de doğal değildi,” dedi Broughton.

Hawk söze girdi, “Onun servetinin peşine düşmüş olmalı.”

“Onu arama planlarıma hız vermeyi düşünüyorum,” dedi Tristan. “Bu adam, Bayan Mansfield için ciddi bir tehlike oluşturuyor.”

Broughton, “Tanrım, ne yapmak gerekiyor?” diye sordu.

“Onu araması için birilerini tuttum,” diye cevap verdi Tristan. “Yakalanır yakalanmaz askeriyeyle teslim edilmesini istiyorum.”

Broughton, “Buna sevinirim,” dedi. “Onun aniden ortadan kayboluşuyla ilgili bir hikaye uyduracağım.”

Tristan, Tessa’ya baktı. “Onun en yakın zamanda yakalanması için elimden geleni yapacağım, ama yalnız olduğunuz için de endişeleniyorum.”

Broughton, “Bayan Mansfield, siz ve Bayan Powell, Shelbourne Mortland’i bulana kadar burada kalabilirsiniz,” dedi. “Anne sizinle olacağına çok sevinecektir, siz de burada güvende olursunuz.”

“Yardım etmeye çalıştığınız için size müteşekkirim ama o aylarca saklanabilir, ben önlemlerimi alacağım.”

Tristan anlamlı gözlerle Tessa'nın gözlerinin içine baktı. "Evinize henüz sadece bir hafta önce zorla girdi ve yaşlı kahyanızı darp etti. Sizi kaçırmaya çalışacağından endişe ediyorum."

Tessa'nın midesi tekrar sancılandı ama yine de sakın görünmeye çalıştı. "Gravesend uşaklarımdan birini gün içinde ön kapıda nöbet tutmak üzere görevlendirdi. Geceleri ise birisi bahçe kapısında nöbet tutacak."

"Mecbur kalmadıkça dışarı çıkmayın. Tehlikeyi göze almalısınız," dedi Tristan.

Tessa, halka açık alanlarda kendisini korumasız hissedeceğini bildiği için bunu başıyla onayladı. Richard'ın zorla evine girdiği gece onun kaba kuvvetine tanık olmuştu. Gravesend'in canını acıtmış ve Tessa'nın da canını acıtmak istemişti. Tessa ürperdi.

Tristan, "Endişelenmemeye çalışın," dedi. "Sizi korumaları için fazladan birkaç adam daha tutacağım. Çalışmaya ihtiyacı olan nice eski asker var. Dikkat çekmemek için gözden uzak yerlerde bekleyecekler. Hizmetçi kapısından kimseyi içeri sokmamaları için talimat vereceğim. Eve getirilen mallar kapının önüne bırakılacak. Evinize kimseyi sokmayın."

Broughton kaşlarını çattı. "Peki ya Hodges? Daha yeni nişanlandıkları için Bayan Powell'ı ziyaret etmek isteyecektir."

Tessa başını salladı. "İkisinin de bu çılgınlığa karışmasını istemiyorum." Ve kendi problemlerinin bu çiftin mutluluğuna gölge düşürmesini de istemiyordu. "En iyisi onu kız kardeşinin evine yollayayım."

"Hodges ile konuşup bu konunun gizli kalması gerektiğini söyleyeceğim," dedi Broughton. "Bayan Mansfield, siz de Bayan Powell'ı uyarmalısınız."

"Bunu bugün yaptım, dışarı çıktığında Mortland'ın onu köşeye sıkıştırmasından korktum."

Tristan yine Tessa'nın gözlerine baktı. "Onu yakaladığımda, ondan bir daha asla korkmayacaksınız."

Tessa'nın midesi iyice kasıldı. Richard onu bütün her şeyi anlatmakla tehdit etmişti, aynı sekiz sene önce yaptığı gibi. Tristan'ın yaşayacağı şaşkınlığı, gözünün önüne getirdi. Ondan nasıl iğreneceğini, ona nasıl kızacağını...

Tessa'nın yaşadığı panikle nefesi kesildi.

Bir müddet için neredeyse hiç nefes alamadı. Ama gözünün önüne Richard'ın pis pis sırtışım getirir getirmez yaşadığı bütün endişe öfkeye dönüştü. O pislik yüzünden çektiği eziyet yeter de artardı bile. Sekiz sene önce Tessa'yı kolay lokma olarak görmüştü ve Tessa onun tuzağına düşmüştü. Onu aşağılamıştı, ne var ki Tessa artık o saf kız değildi.

Tessa onun o çirkin taleplerine bir son veremezdi ama artık bir kurban gibi büzüşüp ağlamayacaktı. Tristan karşısına Richard'ın söyledikleriyle çıktığında, onun her kelimesini inkar edecek, onunla alay edip mecbur kalırsa da düpedüz yalan söyleyecekti. Richard'ın hayatını yine altüst etmesine izin vermeyecekti.

Ama bir anda aklına gelen bir korku Tessa'nın çetin cevizliğini ortadan kaldırdı. Tristan onun hakkında çok şey biliyordu. Anne'in Richard'dan gelen mektubu Tessa'ya verdiği gün; Tessa Tristan'a, sadece bir kısmını dahi olsa, gerçeği anlatmıştı ve Tristan bunun her ayrıntısını hâlâ hatırlıyor olmalıydı. Richard sırrını ortaya döktüğünde, Tristan bulmacanın bütün parçalarını yerli yerine koyacaktı. Ve onu aldattığı için Tessa'dan nefret edecekti.

Lanet olsun. Tessa, evlenme teklifi ettiği gün Tristan'a bütün o sefil gerçeği anlatmalıydı; ama o utanca dayanamayacağı için Tristan'ın bunu bilmesini istememişti. Bundan sonra da bir şey söyleyemezdi. Hawk ve Broughton'un önünde her şeyi itiraf edemezdi. Çok geç kalmıştı.

Tristan sessizce, "Kalksak iyi olur," dedi.

Onun yumuşak sesi Tessa'nın kalbini acıttı. Ona evlenme teklifi ettiğinde Tessa'nın yalan söylediğini bilmiyordu. Tessa'nın

geçmişı hakkında ona yalan söylediğini bilmiyordu. Tessa'nın yalandan saygıdeğer bir kadınmış gibi yaptığını bilmiyordu.

Tessa, evlenme teklifi ettiğinde bütün gerçeği anlatmış olsaydı, Tristan onun bir serserinin tuzağına düştüğünü belki de anlayacaktı. Richard'ın Tristan'ı hazırlıksız yakalamasına izin verirse kendisini asla affetmeyecekti.

Daha bir saat öncesine kadar onu başka bir kadına kaybetmenin, yaşayabileceği en büyük acı olduğunu düşünüyordu. Yanılmıştı.

21. Bölüm

İki hafta sonra Tristan, Bow Caddesi dedektifi yanından ayrıldığında yumruğunu öfkeyle masasına vuruyordu. Bütün ümitleri suya düşmüştü. Dedektif; Leydi Broughton'un zümrüt kolyesini Petticoat Lane'deki, sahibi çalıntı mallar alan, adı kötüye çıkmış bir rehineci dükkanında bulmuştu. Dedektif, Mortland'in aranmasında batakhane ve kumarhanelerde yoğunlaşacağına söz vermişti.

Lanet olsun. Tristan bir haftadır şehrin en kötü mahallelerinde gezmiş, bilgi verebilecek olan herkese para önerip sorular sormuştu. Bu kadar zahmete karşılık ise sadece yalan yanlış bilgiler elde etmişti. Mortland'i gittikçe genişleyen kenar mahallelerde aramak samanlıkta iğne aramaktan zordu.

Tristan kapının vurulduğunu duydu ve "Girin," diye seslendi.

Annesi içeri girdi ve çalışma masasının karşısındaki iskemlelerden birisine oturdu. "Yüzüne bakar bakmaz hayal kırıklığı yaşadığın anlaşıyor. Anladığım kadarı ile Mortland'in araştırılmasında bir ilerleme kaydedilememiş."

"Tek bildiğim, kız kardeşinin mücevherleri sayesinde parasının olduğu." Tristan annesine hırsızlık meselesini anlattı ve eliyle yüzünü ovuşturdu.

Düşes iç çekti. "Onu asla bulamayabilirsin."

"Pes etmeyeceğim. Ne kadar uzun sürerse sürsün, en sonun-

da onu avlayacağım.” On üç sene önce borç batağı yüzünden alt edilmeyi reddetmişti. Güçlü bir kararlılıkla başarılı olmuştu, bunu yine yapacaktı.

“Geceleri gizli gizli kenar mahallelerde dolaştığını biliyorum,” dedi annesi. “Hayatını tehlikeye atıyorsun.”

Tristan homurdandı, “Tessa’nın hayatı tehlikede.” Ağzından bu kelimeler dökülür dökülmez hatasının farkına vardı. Tessa’nın ilk ismini kullanmasından ötürü annesinin öfkeli tepkisini beklerken vücudunun bütün kasları kasıldı.

Oysa düşes gözünü bile kırpmadı. “Onun zor bir durumda olduğunu kabul ediyorum. Geçici olarak Leydi Broughton’lara taşınmayı tekrar gözden geçirse iyi olurdu. Buna bir bahane uydurulabilirdi, mesela evde tadilat yapılacak denilebilirdi. Tek başına eve kapanması çılgınlık.”

“Onu ziyaret edip ikna etmeye çalışacağım,” dedi Tristan.

Annesi tek camlı gözlüğünün kurdelesıyla oynamaya başladı. “Leydi Georgette ve Bayan Hardwick’i ziyaret etmeyi ihmal ettiğin için bu çok da akıllıca olmaz.”

Tristan ayağa kalktı ve şömineye doğru yürüdü. Siperliği yerinden çıkarttı, eline şömine demirini aldı ve kızgın kömürleri karıştırdı. Kızlara ve ailelerine verdiği sözü tutması gerektiğini biliyordu ama şu anda aklını onlara veremiyordu.

“Tristan evdeki toplantıda kararını açıklamayı geciktirdin ve bunu yine yapıyorsun.”

Tristan kömür atmayı sürdürerek şöminedeki ateşin parlamasını sağladı. “Bu karar bütün ömrümü etkileyecek, acele etmeyeceğim.”

“Karar vermede yaşadığın güçlük bu konuda kuşkuların olduğunu belli ediyor. Hardwick ve Boswood’u ziyaret et. Onlara, uzun uzun düşündükten sonra aslında evliliğe hazır olmadığını anladığını anlat.”

Tristan şömine demirini elinden bırakmadan hızla arkaya döndü. “Kızları ve ailelerini küçük düşürmeyeceğim. Bu rezalet ailemizin şanına da leke sürer.”

“Mutluluğunu, toplumun fikirleri için feda etme.”

Tristan elindeki demiri bir kenara bıraktı ve şöminenin siperliğini geri taktı. “Bu önemsiz bir mesele değil. Bir rezaletin yol açacağı sonuçları herkesten iyi biliyorsun.”

“Konuyu açtığına göre baban hakkında da konuşabiliriz,” dedi düşes. “Yanıma otur.”

Tristan başını salladı. “Eski meseleleri ortaya dökmeye gerek yok.”

“Bize kötü davranmasına arka çıkmayacağım. Bilmediğin şeyler var. Beni dinler misin?”

Tristan annesinin yanına oturdu ve dikkatle gözlerini açtı.

“Baban hakkında seninle seneler önce konuşmalıydım ama ne zaman denediysem buna karşı çıktın. Hissettiğin kırgınlığın o kadar derine işlemişt ki babanın iyi yanlarının olduğunu kabul etmeyi reddettin.”

Tristan neredeyse annesinin sözünü kesecekti ama yine de dinlemeye devam etti. Annesi efendisinin kusurlarına bahaneler bulsundu, Tristan nasılsa onun bütün iddialarını çürütecekti.

Düşes oğlunun gözlerinin içine baktı. “Hiç kimse tamamen iyi veya tamamen kötü değildir. Yanlış karar verenler haklı olduklarına inanırlar. O aşağılık Mortland’in bile Bayan Mansfield’e yaptıkları için kendince sebepleri vardır.”

Tristan burun kıvırdı, “Evet, onun parası.”

“Çok doğru. Galiba bu konuda bana anlatacakların var.”

“Haklısın.” Annesine köylü kızı hakkındaki hikayeyi ve Tessa’nın amcasının Mortland’i terfiyi kabul etmeye zorladığı hakkındaki şüpheleri anlattı. “Mortland öcünü Bayan Mansfield’den almak istedi. Onu kendine çekmeye çalıştı ki ser-

vetine el koyabilsin. Bayan Manfield onu hor görünce de onu zorlamayı kafasına koydu.”

“Hiç şüphesiz haklısın ama esas konudan ayrılmayalım.”

Tristan dirseklerini dizlerine yaslayıp önüne eğildi. Annesi daha anlayamamıştı. O çoktan toprağa karışmış efendisi hiç umurunda değildi.

“Bence babanın sana karşı ne hissettiğini bilmen gerekiyor.”

Tristan hovarda babasının sadece kendini düşünen biri olduğunu biliyordu.

“Doğduğun gün baban sevinçten havalara uçtu. İri ve sağlıklı bir oğlandın. Keşke seni gördüğü andaki yüz ifadesini sana tarif edebilsem. Seni havaya kaldırıp ne kadar mükemmel bir oğlu olduğunu haykırdı.”

Tristan kaşları çatık, gözlerini yerdeki halıya dikti. Annesi bütün bunların babasının zalimliğini affettireceğini mi zannetmişti?

“Baban seninle o kadar gurur duyuyordu ki...” dedi annesi. “James seninle ata biner ve seni kırlarda gezdirirdi. Yürütme kayışları olmadan daha yeni yürümeye başlamıştın ama o kafasına koymuştu. Dört yaşında okumayı söktüğünü öğrenince bunu bütün çevresine ballandıra ballandıra anlattı.”

Tristan bunu yeni öğrenmişti ama bu bir şeyi değiştirmezdi.

“Bence iyi bir koca ve baba olmak istiyordu ama kendi babasına olan kırgınlığı davranışlarına hükmediyordu. James babasını onu evlenmeye zorladığı için affedemiyordu. Büyükbaban korkunç bir borca batmıştı.”

Tristan’ın bundan haberi vardı ama babası da annesinin getirdiği serveti kumarda harcamıştı. “Doğrusunu söylemem gerekirse ona hiç de acımiyorum.”

“Daha önce de söylediğim gibi ona arka çıkmıyorum. Sadece anlamanı istiyorum. Beni sevdiğine gerçekten inanıyorum, ama henüz evliliğe hazır değildi. Daha yirmi yedi yaşındaydı ve de-

likanlıktan vazgeçmeye hazır değildi. Ama babası ona seçenek tanımadı.”

Tristan homurdandı, “O seni küçük düşürdü.”

Düşes derin bir nefes aldı. “Evlenir evlenmez bana karşı soğukluğuna o zamanlar bir anlam veremedim. Servetimin çekici olduğunu biliyordum ve o zamanlar aileler hep anlaşmalı evlilikler ayarlarlardı. Bana neden bir sıcak bir soğuk davrandığını anlayabilmek için henüz daha çok gençtim. İlerleyen yıllarda babasına duyduğu kırgınlığı yenememesinin bana olan duygularını etkilediğini anladım. Ardından serseri arkadaşlarıyla kumar oynayıp aşırı içerek kendisini eğlenceye verdi. Evlenmemizin üzerinden beş yıl geçmişti ki onun beni ihmal etmesi yüzünden gitgide daha da mutsuzlaşmaya başlamıştım. Araya babam girip boş tehditlerde bulununca James aileme dert yandığının farkına vardı. Sonrasında sık sık metres değiştirerek beni cezalandırdı. Bunu gizli saklı yapmaya gerek bile görmüyordu. Ben ise kendimi suçluyordum.”

Tristan sırtını dikleştirdi ve annesine baktı. “Sen yanlış bir şey yapmadın ki. O zayıf ve kötü kalpli bir adamdı.”

“Genç yaşında onu evimizde başka kadınlarla görüp bir şey yapamayınca kendini güçsüz gördüğünü biliyorum. Sana ne söyleyeceğimi bilemiyordum. Bir anda kendimi kaybedeceğimden korkuyordum.”

“Sana kötü davranıyordu ve Julianne’i de görmezden geliyordu. Doğumundan sonra onu görmek istemedi bile zira onun istediği gibi yedek mirasçı değildi. Herif bencil piç kurusunun tekiydi,” diye cevap verdi Tristan öfkeyle.

“Ama sen gelip Julianne’i gördün, onu kucağına alıp ağladın.”

Tristan boğuk bir sesle cevap verdi, “Daha çocuktum.”

“Baban neyi kaçırdığını ancak ölüm döşeginde anladı. Senden özür dilemesini dinlemeyi reddettiğinde ağladı.”

“Herkes ektiğini biçer.” Tristan annesine baktı. “O seni hak etmedi.”

Düşesin gözleri doldu. Tristan annesine bir mendil uzatırken kendisine kızıyordu. Yıllar boyunca onu dinlemeyi reddetmişti. Annesi ne zaman babasını sevdiğini söylese diklenmişti. Oysa Tessa, annesinin karmaşık duygularını hemen çözebilmişti.

Düşes elindeki mendili kare şeklinde katlamaya başladı. “Sen ve Julianne’e sahip olduğum için kendimi şanslı görüyorum. Babanızın bütün yaptıklarına rağmen ikinizin de durumu çok iyi.”

“Anne, kişiliklerimizin gelişimi senin üzerimizdeki etkin sayesinde.”

Annesi ona baktı. “Servetimizi kararlılıkla kurtarmanı izledim. Aşılması imkansız engeller aştın. Seninle gurur duyuyorum, oğlum.”

“Teşekkür ederim.” Tristan’ın boğazı düğümlenmişti. “Beni mazur gör.”

“Ne düşündüğünü anlayabiliyorum. Oğlum seni seviyorum ve kızlar hakkındaki kararın ne olursa olsun arkadayım. Ama aklında şüpheler varsa sakın kendini istemediğin bir karara mecbur hissetme. Bütün feda ettiklerinden sonra mutlu olmayı hak ediyorsun. İmkansız gözüken her şey için her zaman bir çıkış yolu vardır.”

Tristan annesine karşı gelmek istemedi, ama bugünden sonra şerefli bir şekilde geri çekilmenin imkanı yoktu. Bundan pek çok insan kötü etkilenecekti.

“Vakit kaybetmeden kızları ve ailelerini ziyaret etmelisin.”

“O Mortland denilen aşağılığı yakalamak dışında bir konuyu düşünecek durumda değildim. Leydi Georgette ve Bayan Hardwick bütün bir sezonu bana adadılar. Başka beylerle görüşemediler. Bu konuda ciddiyetle düşünmeyi onlara borçluyum. Babalarına yazıp acil bir meselenin beni meşgul ettiğini anlatacağım. Gelecek hafta onları ziyaret ederim.”

Annesi yanından ayrıldıktan sonra Tristan çalışma masasında oturup mektupları kaleme aldı. Yirmi dakika sonra zili çaldı ve bir uşağa mektupları teslim etmesi için talimat verdi. Uşağın ardından çalışma odasının kapısını kapattı ve sırtını kapıya yasladı. Ne yapması gerektiğini biliyordu ama buna bütün vücudu karşı çıkıyordu.

Hatırlayabildiği kadarıyla senelerdir ilk defa gözlerini kapattı ve yol göstermesi için Tanrı'ya dua etti.

Tessa romanını aldı ve alt kattaki çalışma odasına yürüdü. Terliklerini çıkarttı ve ayaklarını yukarı toplayarak oturdu. *Akıl ve Tutku* isimli romanı daha önce iki kez okumasına rağmen tekrar tekrar okumak istiyordu. Kaldığı yeri gösteren kırmızı kurdeleyi kaldırdıktan sonra aynı sayfayı üç kez okudu, ama okuduklarını bir türlü anlayamıyordu.

Kitabı kenara bıraktı ve daha önce Tristan'ın sabırsızlıkla başparmağıyla defalarca tıkırdattığı boş iskemleye baktı. Onun o kendine has sesini ve mavi parlak gözlerini hatırlamaması için daha ne kadar zaman geçmesi gerekiyordu?

Onu daha şimdiden o kadar çok özlemişti ki vücudunun her yeri sancılanıyordu.

Onu son görüşünün üzerinden on altı gün geçmişti. İlk hafta, Tristan'ın gelip onu kınamasını gerginlikle beklemişti. Ama Richard'ı avlama girişimi şimdiye kadar sonuç vermemişti. Tessa, Richard'ın arandığının farkında olduğundan şüpheleniyordu. O ortalığın durulmasını beklemek için Londra'dan ayrılmış bile olabilirdi. Richard aylarca uygun zamanı bekleyebilirdi.

Tristan bu araştırmasına uzun süre devam edemezdi.

Onun devam etmesine izin vermek ona haksızlık olurdu. Aklını kendisine bir eş seçmeye vermeli ve Tessa'sız hayatına devam etmeliydi. Onun sorunlarına karışmış geçirdiği her gün evliliğini geciktiriyordu. Tessa'yı korumak için ısrar etmişti fakat bunun

için çok geç kaldığını bilmiyordu. Tessa senelerdir kendine bakmıştı ve buna devam edebilirdi.

Richard'ın izini sürmeleri için adam tutacaktı. Sahip olduğu servet, onun peşine gerçek bir ordu takmaya yetecek düzeydeydi. Lord Broughton'dan kiminle görüşmesi gerektiğini öğrenebilirdi. Yarın Tristan'a kararını bildiren bir mektup gönderecekti.

Tristan ile aralarındaki bu son bağı da koparacaktı. Onu bir daha asla göremeyeceğinin düşüncesi ile içi sızladı ama kaçınılmaz sonu geciktirmenin bir anlamı yoktu. İkisinin de iyiliği için onunla olan bütün iletişimini kesmeliydi. Onu özleyecekti belki ama hoş hatıralarını asla unutmayacaktı. Uzun zaman önce sevgisiz bir yaşam çizmişti. Tristan, Tessa'nın onu her zaman seveceğini asla bilmeyecekti.

Hissettiği üzüntü neredeyse aklını başından alacaktı ama Tessa kendisine asla acımayacaktı. Kararlı bir şekilde yazı masasının üzerine eğildi ve Anne'in onun evinde kalma davetini kabul eden bir mektup yazdı. Yarın, Tessa mektubu gönderecek, valizlerini hazırlayacak ve Gravesend'e şehir merkezindeki evi kapatma talimatını verecekti.

Neredeyse iki haftadır yaşadığı gerginlik biraz olsun azalmıştı. Eve kapanmakla kendisini aciz ve bir kurban gibi hissetmişti oysa amcasının ölümünden bu yana kendi ayaklarının üzerinde durabilmesi hiç de öyle olmadığını ispat ediyordu. Kararını verdiği için hayatını az da olsa kontrol altına aldığını hissetti. Arkadaşı yok değildi ve en önemlisi istediğinde kullanabileceği iyi bir geliri vardı.

Bir iç çekerek koltuğuna geri döndü ve okumaya başladı. Gravesend ayaklarını sürüyerek odaya girdiği zaman odada yanan mumların ışığı azalmaya başlamıştı, yaşlı adamın kabarık beyaz kaşları çatılmıştı. Tessa kitabını kenara bıraktı, terliklerini giyip ayağa kalktı. "Gravesend, bir sorun mu var?"

“Bu mektubu size gösterip göstermemeyi çok düşündüm. Perişan halde bir sokak çocuğu kapıya gelip bunu zorla Jack’e verip gitmiş.”

Tessa mektubu aldı. Adres hanesindeki el yazısını tanıyınca kalbi duracak gibi oldu. Yavaşça kanepeye çöktü ve mührü koparttı.

“Hanımefendi, yüzünüz bembeyaz oldu.”

“Mektup Mortland’dan geliyor,” diye fısıldadı Tessa.

“Düke haber göndereyim,” dedi Gravesend. “İhtiyacınız olur olmaz ona haber göndermeye yemin ettim.”

Tessa bir el işareti ile yaşlı kahyayı durdurdu. “Lütfen oturun da önce bir okuyayım. Belki de Shelbourne’u rahatsız etmeye gerek yoktur,” dedi titreyen ellerle mektubu açarken.

Okumaya başlayınca nefesi kesildi. Richard ona ne söylerse harfiyen yapması gerektiğini yoksa cezasını çekeceğini söylüyordu. Tessa’ya ertesi gün sabahın üçünde kiralık bir faytonla Hyde Park Corner’a gitmesini ve korumalarını evde bırakmasını emreliyordu. Bir valiz ve elli sterlin istiyordu. Tessa’nın nasıl olursa olsun bunları yapmasını istiyor, aksi takdirde onu Shelbourne’a bir mektup gönderip bütün sırlarını ortaya dökmekle tehdit ediyordu. Onun verdiği kaba örnekler Tessa’nın tüylerini diken diken etti. Ama dahası da vardı. Richard, Hollincourt’a hükmedeceği günleri iple çektiğini söylüyordu.

Tessa’yı oldu bittiye getirip onunla evlenmek niyetindeydi. Tessa, onun Gravesend’i ittiği gün gösterdiği kaba kuvveti hatırladı. Tessa’yı döve döve evliliğe razı etmeye çalışabilecek birisiydi. Tessa’nın her nefes alıp verişinde göğüs kafesi bir kalkıp bir iniyordu. “Asla,” dedi kendi kendisine. “Hollincourt’a asla sahip olamayacaksın.”

“Leydim,” dedi Gravesend. “Sizi tehdit mi ediyor?”

Tessa kafasını kaldırıp yaşlı kahyasına baktı. “Bana şantaj yapıyor.”

“İzin verin de düke haber göndereyim.”

“Önce mektubun geri kalanını bir okusam iyi olur,” dedi Tessa. “Hata yapmamalıyız.” Sayfayı çevirdiğinde kalbi öyle hızla atmaya başlamıştı ki neredeyse yerinden çıkacaktı. Richard, Tessa istediklerini yapmazsa, onu Tristan’ı mahvetmekle tehdit ediyordu. Magazin gazetelerine dükle buluşmalarının tamamının kayıtlarını vereceğini açıklıyordu.

Tessa, dehşet içinde Richard’ın tuttuğu kayıtlara baktı. Tristan’ın Tessa’yı şehir merkezindeki evinde ziyaret ettiği bütün tarih ve saatler sıralıydı, Bayan Fielding’in nişanlanma meselesi yüzünden kavga ettikleri akşam dahil. Anlaşılan operada o gösterişli ortaya çıkışından haftalar önce Tessa’yı takip etmeye başlamıştı. Üstüne üstlük Tessa ve Tristan’ı baş başa bir odaya kapanmış bir halde bulmuştu.

Düşün. Suçlamaları inkar edebilirlerdi ama bu bir şeyi değiştirmezdi. Bilgilerin doğru olup olmadığına bakılmaksızın bir rezalet patlak verecekti. Peki magazin gazeteleri Shelbourne Dükü hakkında bu kadar yıkıcı iddiaları basmaya cesaret edebilir miydi? Kesinlikle cesaret ederlerdi. Asillere ait rezaletleri basmaya asla çekinmezlerdi.

Tessa onlara rüşvet teklif edebilir miydi? Bunun için yeterince zamanı yoktu. Lanet olsun, Richard’ı o mektubu göndermekten alıkoymalıydı ama onun isteklerine cevap vermeyi de reddediyordu. Asla kendisini Richard’ın eline bırakamazdı. Hayatı ki Richard onu öldürmezse, yaşanmaz olurdu.

Ama tehlikede olan sadece hayatı değildi. Tristan’a acilen haber vermeliydi.

Hissettiği korku bir an için bile olsa onu felç etmişti, kontrolü elinde tutmayı başarmalıydı. Richard’ı durdurmak istiyorsa kendisini toparlamalıydı.

Düşün. Richard mektubu bir çocuk ile yollamıştı. Tessa’nın evini gözleyen bir dolu sokak çocuğunu tutmuş olmalıydı. Onun

Tristan ile iletişime geçtiğinden haberi olmamalıydı. Richard onun korkudan kimseye bir şey söyleyemeyeceğini zannetmiyordu. Onu en iyi bu şekilde yakalayabilirlerdi. Aksi takdirde kendisine bir tuzak kurulduğundan şüphelenebilirdi. Ve sonu gelmeyen başka başka oyunlarla geri gelirdi. Tessa'nın bir türlü kurtulamadığı bu adam, her defasında mezarından kalkıp ona musallat olurdu. O şu anda çaresizdi ve Tessa'nın servetini en fazla şimdi kafasına takmıştı.

Tessa mektubu katladı ve o iğrenç şey ile yazı masasına geçti. "Gravesend, Shelborne'a bir mektup yazmalıyım."

Tessa elleri titreye titreye mektubu yazmaya başladı. Mektubu tamamlayınca mürekkebinin kuruttu ve ayağa kalktı. "Gravesend kaybedecek hiç vaktimiz yok. Kimseye belli etmeden düke mesajı gizlice iletmeliyiz."

Yaşlı kahya endişeli görünüyordu.

"Hemen önlem alamazsam kötü şeyler olacak. Meydanı muhtemelen gözetleyenlere belli etmeden mektubu Shelbourne'a ulaştırmanın bir yolu var mı?"

"Evet, bunun yapılmasını sağlayacağım. Genç seyislerden birini arka yoldan gönderirim."

"Shelbourne evde değilse seyis hemen geri döner. Bu durumda dükü bulması için Broughton'a haber gönderirim. Bu mektup mümkün olduğunca çabuk eline geçmeli."

Gravesend, "Peki leydim," dedi ve mektubu aldı.

"Mektubu gönderince Jack ve Tom'u misafir odasına, yeni korumalardan birini de dış kapıya gönderin."

Tessa koltuğuna döndü ve kollarıyla kendisini sardı. Richard gazetelere her şeyi açıklarsa, Tessa'yla birlikte Tristan'ın da gururu kırılacaktı. Gazeteler onun kızlarla görüşmeleri yaptığı esnada Tessa'yla düşüp kalktığını anlatan hikayeler basacaktı. Onun şerefine leke sürülecekti. Bu, birilerine babasının iğrenç ilişkilerini hatırlatacaktı. Kız kardeşi ve annesi herkes tarafından

hor görülecekti. Tristan'ın emek vererek edindiği her şey uçup gidecekti.

Kahretsin. Amy, Georgette ve aileleri de bu işten payını alacaktı. Haberler hepsini küçük düşürecekti. Anne ve Lord Broughton da bundan etkilenecekti. Hepsi İngiltere'nin en güçlü asil ailelerinin mensubuydu. Bu rezaletle bütün ülke çalkalanacaktı.

Tessa'nın içini korku sardı ama kendisine hakim olmalıydı. Bir hata yaptığı takdirde Richard hepsini mahvedecekti.

Tom ve Jack koşarak misafir odasına geldi. Gravesend, onlara yetişmeye çalışarak nefes nefese onların ardından içeri girdi.

Tessa ayağa kalktı. "Düke, gizlice nerede buluşabileceğimizi sorduğum bir mesaj yolladım."

Gravesend başını iki yana salladı. "Hayır, buna izin veremem."

"Bana güvenmelisiniz," dedi Tessa. "Jack, sizin ve Tom'un bana arka yollarda eşlik etmenize ihtiyacım var. Mortland'ın evi ve önündeki alanı gözetleyen adamlarının olduğuna inanıyorum. Bekçilere haber ver ki yolun güvenli olduğundan emin olsunlar. Meydandan iyice uzaklaşınca, kiralık bir fayton durdurursunuz. Bunu yapabilir misiniz?"

"Evet, leydim, size eşlik edip sizi koruruz."

"Gravesend, lütfen hizmetçilerden kılık değiştirebileceğim eski bir pelerin bulun."

Tessa, yalnız kalınca odada bir ileri bir geri yürüyüp Tristan'dan haber beklemeye başladı. Tristan'ın söylediklerinin dışına çıkmaması için dua etti.

Onun şantaj mektubunu görmek isteyeceği aklına gelince Tessa'nın tüyleri diken diken oldu. İlk önce gerçeği ona kendisi anlatmalıydı. Hiçbir açıklama yapmadan o pis mektubu okumasına izin veremezdi. Bunun düşüncesi bile korkutucuydu, ne var ki Tessa'nın onun yardımına ihtiyacı vardı. Richard'ı yakalamalıydılar. Ters giden bir şey olursa, Richard Tessa'nın önem verdiği herkesin canını yakacaktı.

22. Bölüm

Tristan çalışma odasında Hawk ile birlikte oturuyordu. Bir yandan plan yapıp bir yandan brendilerini yudumluyorlardı. Defalarca yanlış iz sürdükten sonra Tristan, bilgi toplamakta deneyimli birine ihtiyaç duyduklarına karar vermişti. Hawk'un ısrarı üzerine, Boswood'a önemli bir meseleyi konuşmak üzere ertesi gün buluşmayı teklif eden bir mektup yazmıştı. Markizin dış işleri bakanlığında bağlantıları vardı. Bir saat önce Boswood cevap göndermiş ve ertesi gün ilk iş olarak onu ziyaret edeceğini teyit etmişti.

"O alçağı yakalayacağız," dedi Hawk.

"Umarım onu bir an önce buluruz. O piç kurusunun serbest olmasını düşünmek beni çileden çıkarıyor. Açıkçası Tessa'nın eve kapanması beni rahatsız ediyor. Buna daha fazla devam edemez."

Hawk kaşlarını kaldırdı, "Tessa?"

"Kes şunu. Arkadaş olduğumuzu biliyorsun."

"Sadece arkadaş mı?" Hawk başını iki yana salladı. "Tavsiye ederim ki..."

"Gerek yok," dedi Tristan.

Tristan kapının vurulduğunu duydu. "Girin."

Kahya içeri girdi. "Ekselansları, bir ulak geldi. Size elden bir mektup vermesi gerektiğini ve geri götürmek için cevabınızı bekleyeceğini söylüyor. Acil olduğunu söylüyor."

Tristan ayağa kalktı. “Söyle hemen gelsin.”

On sekiz yaşlarında hantal bir genç ona mektubu uzattı. Tristan mektubu açıp okumaya başlar başlamaz aklı başından gitti. “Aman Tanrım!”

“Ne yazıyor?” diye sordu Hawk.

Tristan mektubu Hawk’a uzattı. “Elimizi çabuk tutmalıyız.”

Hawk okur okumaz bir küfür savurdu.

Tristan mektubu geri aldı. “Nerede buluşabiliriz?”

“Aşk yuvasında.”

Tristan Tessa’dan gelen mektubun üzerine bir cevapla birlikte hızlıca Hawk’un gizli randevu adresini yazıverdi. *Faytona o iki uşakla birlikte binin ve yeterince silahlandıklarından emin olun.* Mektubu gence uzattı. “Yarın geri gelin, mektubu hızla yerine ulaştırırsanız sizi bir ödül bekleyecek. Şimdi hemen yola çıkın!”

Genç oğlan eliyle kâkülünü düzeltti ve ışık hızıyla oradan ayrıldı.

Tristan Hawk’a döndü. “Şantaj. Tessa’ya ne ile şantaj yapabilir ki?”

“Bunu şimdi düşünme. Silahlanmamız gerek.”

Aradan on dakika geçmemişti ki iki adam Hawk’un faytonunda düello silahları ve bıçaklarla yola çıkmıştı bile. “O alçağı yeneceğiz,” dedi Hawk.

Tristan, Mortland’in şantaj yapmak için hangi bilgiyi kullandığını bilmiyordu ama Tessa bunun kötü olduğunu söylemişti. Kendini Mortland’in sadece onları misafir odasında baş başa bulmakla tehdit ettiğini söyleyerek teskin etti. Ama bu gizli bir buluşma gerektirecek bir sebep değildi. Tessa ne anlatmak istiyorsa bunu mektuba yazamamıştı.

Bindiği kiralık at arabası Arnavut kaldırımı döşenmiş karanlık sokaklarda ilerlerken, Tessa el çantasını kucağında sıkı sıkı tutuyordu. Şantaj mektubu çantadaydı. Midesi kasılıyordu ama his-

lerinin aklını başından almasına izin veremezdi. Mantığını kullanmalı ve korkularını bir kenara itmeliydi. Duyduğu utancı da. Hiçbirinin önemi yoktu. Önemli olan tek şey bu gece kaybeden tek kişinin Mortland olmasını sağlamaktı.

Jack ve Tom karşısındaki koltukta oturuyordu. “Endişelenmeyin, leydim,” dedi Tom.

Tessa içinden Tristan’a söyleyeceklerini tekrar ediyordu. Bahaneler sayıp affetmesi için yalvarmayacaktı. Hiçbir şey edeceği itirafın etkisini hafifletemezdi.

Birkaç dakika sonra araba küçük bir evin önünde durdu. Dışarıya ilk Jack ve Tom çıktı. Tom basamaklardan inmesine yardımcı olurken Tessa’nın bacakları titriyordu. Evin ön kapısı açıldı. Tristan kaldırımı koşarak geçti, şoföre bir para kesesini fırlattı ve Tessa’yı kolundan yakaladı. “Acele edin.”

Uşaklara gelip kapıda nöbet tutmaları talimatını verdi. Tessa’yı içeri soktuğunda bir kahya onun çıkarttığı mantosunu aldı. Hawk merdivenlerden inip yanlarına geldi. Tessa girdiği basit evi bir gözden geçirdi, ahşap yer döşemesi, sade bir merdiven, ne bir tablo ne başka bir süs eşyası. Belli ki bekarlar dekorasyona pek önem vermiyordu.

“Beni takip edin,” dedi Hawk.

Tristan onu merdivenlere doğru götürürken Tessa’nın midesi çalkalanıyordu. O önemli ana yaklaşırken istifra etmekten korkuyordu. Kendisine hakim olmalıydı. *Onu düşün. Onun ailesini ve arkadaşlarını düşün. Bunun altından kalkabilirsin.*

Merdivenlere vardıklarında, Hawk yürümeye devam etti. “Şu tarafta bir oturma odası var. Pek döşeli değil ama işinizi görür.”

Tessa’nın ellerinin üstü, yaşadığı heyecanla iğneleniyordu. Tessa yerinde durdu. “Bekleyin.” Sesi inanılmayacak kadar sakinidi.

Hawk meraklı bir ifadeyle arkasını döndü.

Tristan ona kaşlarını çatarak bakıyordu. “Ne oldu?”

“Sizinle yalnız konuşmam gerekiyor,” dedi Tessa.

“Ama Hawk’un da...”

Tessa, “Lütfen,” diye fısıldadı.

“Dostum hadi,” dedi Hawk. “Ben dışarıda beklerim.”

Tristan onu bir kapıya doğru götürdü. Kapıyı açtığına Tessa, kendisini bir kabustan uyanmaya çalışır gibi hissederek, içeri girdi. Ama çirkin siyah püsküllü yeşil koltuk ve birbiriyle uyumsuz iki iskemle hayal olamayacak kadar gerçektir. Kapının ardından kapanmasını duyunca ısınabilmek için şömineye iyice yaklaştı. Mazgala düşen bir kömür onu lanetler gibi tısladı.

Tristan’ın halının üstündeki ayak seslerinden kendisine doğru yaklaştığını anlayınca kalp atışları hızlandı. Berbat sırlarını saklamak ister gibi el çantasını mavi ipek kurdelelerinden çekerek büzdü.

Tristan uzun boyuyla hemen arkasında durunca Tessa kendisini cüce gibi hissetti. Onun odaya girdiğini bilmiyor olsaydı bile, Tessa onun varlığını başını döndüren o kendine has, sandal ağacı ile karışık erkeksi kokusundan anlayabilirdi.

Tristan ellerini omuzlarının üzerine koyunca Tessa onun sıcak okşayışlarını hatırlayarak gözlerini kapattı. O, Tessa’nın vücudunu çıplak görmüş ama ruhuna işkence eden gizli sırlarını görememişti.

“Tess, titriyorsun. Gel sandalyelerden birine otur.”

Tessa kendisini zorlayarak arkasını döndü. “Hayır, sana her şeyi anlatırken ayakta olmalıyım.”

“Seni ne ile tehdit ettiğini tahmin edebiliyorum,” dedi Tristan.

Tessa merakla Tristan’ın gözlerinin içine baktı. O belki birazını tahmin edebiliyordu ama sakince verdiği tepkiden işin ciddiyetinden haberi olmadığı belliydi. Tessa’nın ona yalan söylediğini bilmiyordu.

“Mortland seni baş başa görüştüğümüzü yaymakla tehdit ediyor değil mi?”

Tessa sessizce sordu, “Nasıl anladın?”

“Caroline Fielding hakkında tartıştığımız gece, meydana hızla geçen bir kiralık araba görmüştüm,” dedi Tristan. “Bunu şüpheli bulmuştum. Daha sonra Mortland’ın iddia ettiğinden daha uzun zamandır Londra’da olduğunu öğrendim. Eminim ki o arabanın içinde seni gözetliyordu.”

Tessa kesik kesik nefes aldı. “O listedeki tarihlerden birisi. Görüşmelerimizin hepsini tarihleri ve saatleriyle sıralamış. Listeyi magazin gazetelerine satmakla tehdit ediyor.”

“Bunu yapamadan onu yakalarım,” dedi Tristan.

“Belki de yazıyı göndermiştir bile. İntikam almak istiyor.”

“Bu işten zarar görmeden kurtulacağına inanıyorsa aptalın teki. Broughton, Mortland’ın bize şantaj yaptığını öğrenirse hiç düşünmeden o alçağı ele verir. Kimse onun yalanlarına inanmaz.” Tristan durakladı. “Ne istiyor?”

Tessa’nın dişleri titredi. “Beni.”

Tristan’ın gözleri neredeyse yerinden çıktı. “Şeytan görsün suratını. Onu amacına ulaşmadan geberteceğim.”

“Hollincourt’u istiyor,” dedi Tessa. “Beni zorla evliliğe razı etmek istiyor.”

“Buluşma yerini ve zamanını belirtmiş mi?”

Tessa başıyla onayladı. “Yarın sabah saat üçte, Hyde Park Corner’da.”

Tristan sıırttı. “Görmüyor musun? Kendi tuzağını kendi hazırladı.” Yumruğunu kaldırdı. “Artık o avucumun içinde.”

Onun coşkulu ifadesi Tessa’nın içini acıttı. *Tanrım bana ona gerçeği anlatacak gücü ver.*

Tristan onu kollarından tuttu. “Endişelenme. Elinde seni eline geçirebileceği hiçbir şey yok.”

“Aslında var.”

“Bunun senin düşündüğün kadar kötü olduğuna inanmıyorum. İzin ver de şantaj mektubuna bakayım.”

Tessa çantayı tutan parmaklarını iyice sıktı. “Sana söylemediğim bir şey var, terfi ile ilgili.”

Tristan’ın bakışlarında meraklı bir ifade belirdi. “Terfinin şantaj mektubuyla ne ilgisi var?”

Tessa onun nasıl olur da apaçık ortada olan ipuçlarını göremediğine şaşırdı. Gerçi kendisi mecburiyetten usta bir hilebaz olup çıkmıştı. Bir sihirbaz gibi yanılsamalar yapmış ve dikkati, konuyu irdeleyen sorulardan başka yöne dağıtmıştı. Tristan sadece Tessa neye izin verdiyse o kadarını görebilmişti.

Tristan kaşlarını çattı. “Niye susuyorsun?”

Tessa birazdan söyleyeceklerinin Tristan’ı nasıl şoke edeceğini fark ederek irkildi. “Amcam, Mortland’i köylü kız yüzünden terfiye zorlamadı.”

Tristan ellerini yanmış gibi aniden geri çekti. “Senin yüzünden mi?”

Tessa’nın dudakları titredi. “Evet.”

Tristan öfkeyle fısıldadı. “Sana tecavüz mü etti?”

“Tecavüz değildi.” Tessa’nın sinirleri onun suratında bir tiksinti ifadesi bekleyerek gerildi.

Tristan’ın bakışlarından duyduklarına inanmadığı belli oluyordu. “Sosyete sezonuna yas tutan amcanı bırakmak istemediğin için gitmediğini söylemiştin. Halbuki o aşağılık herif seni hamile bıraktığı için gitmedin.”

“Hayır, başıma o felaket gelmedi.” Âdet gördüğü gün korktuğu başına gelmediği için gözyaşı dökmüştü.

Tristan sinirle çıkıştı. “Bana yalan söyledin.”

Tessa’nın midesi kasıldı. “Bir tahminde bulunmuştun. Onu ne teyit ettim ne de ona itiraz ettim.”

“Beni aldattın.”

“E–evet.”

Tristan sinir küpüne döndü. “Amcan onu o terfiye zorladı. Onu bir sebepten dolayı uzaklaştırdı. Gerçeği öğrenmek istiyorum.”

“Sana bütün gerçeği daha sonra anlatacağıma yemin ederim, ama şu anda buna vaktimiz yok,” dedi Tessa. “Olay ihmalkar bir mürebbiye, gerçekleşmemiş bir evden kaçma planı ve kendi yıkımına kendimin sebep oluşundan ibaret.” Neredeyse bayılacaktı ama kendisine hakim olmaya çalıştı. “Sa–sadece bir kere oldu. Mortland beni anlaşılmamıza uymaya, onunla kaçmak için buluşmaya mecbur etmeye çalışmıştı.”

Tristan sert bir sesle konuştu. “Bana mektubu ver.”

Tessa başından beri itiraf etmekten değil en çok bu andan korkmuştu. “Ama önce seni uyarmam gerek. Mektup açık saçık ve terbiyesiz detaylarla dolu. Mortland, istediklerini yapmazsam mektubun bir kopyasını sana göndermekle tehdit etti. Sana anlatmaya korkacağımı düşünerek beni yola getirmeye çalışıyor.”

Tristan’ın mavi gözlerindeki soğuk bakışlardan ürpermişti ama yine de söylemesi gerekenleri yarıda kesmemeliydi. “Taleplerini yerine getireceğimi düşünmesine rağmen yine de mektubu sana göndereceğini tahmin ediyorum. Mortland seni bir rakip gibi gördüğü için seni çileden çıkarmak istiyor. Sakın tuzağına düşme. Senin benim için dünyalar kadar kıymetli olduğunu biliyor ve duygularımı bir silah gibi kullanıyor.”

Tristan’ın çenesi kasılmaya başladı. “Bana mektubu ver, *hemen*.”

Tessa çantasını kayışlarından açmaya çalıştı ama beceremeyip yere düşürdü.

Tristan çantayı yerden aldı ve Tessa’yı bir iskemleye oturtuktan sonra ona uzattı.

Tessa mektubu çantadan çıkarıp uzatırken elleri titriyordu.

Tristan mektubu alıp bir kelime bile etmeden büfeye doğru gitti. Onun o pis yalanlara inanma olasılığı Tessa'yı çileden çıkarıyordu.

Tessa'nın içinden onu yanına çağırıp mektubu okumaması için yalvarmak, yazan her şeyin yalan olduğunu söylemek geliyordu. Ama biliyordu ki Tristan ona bir daha asla inanmayacaktı. Tessa'dan nefret ediyor olmalıydı.

Tessa, yumruğunu ağzına bastırarak gözyaşlarına boğulmak için kendisini zor tuttu.

Tristan mektubu büfenin üstüne çarptı. Tessa'ya lanet olsun. Tessa baş edilmez sırrını ondan saklamış ve bu yüzden ailesini bir rezalete ortak olma tehlikesine maruz bırakmıştı.

Yumruklarını sıkıp bıraktı. Operada o piç kurusunu görür görmez tehlikenin boyutunun farkına varmış olmalıydı. Bu onunla dolaşmayı reddetmesinin gerçek sebebi olmalıydı. Alçak herifin her an sırrını ortaya dökebileceğini biliyordu. Oysa Tristan onu ertesi gün uyardığında, o piç kurusunun bir tehdit oluşturmadığı izlenimini vermişti. Bir rezalet çıkabileceğini düşünerek daha o an istifa etmeliydi ama kendisi dışında hiç kimseyi düşünmemişti.

Tristan onun bütün aldatma oyunlarına gelmiş ve onun güvenliği hakkında endişelenmişti. Bütün gücünü o piç kurusunu avlamaya vermişti ne var ki Tessa bir kelime dahi etmemişti. Onu koruması için adam tutmuştu. Kenar mahallelerini dolaşıp o şeytanın izini sürmüştü. Amy ve Georgette'yi ziyaret etmeyi ertelemişti. Onun için hayatını altüst etmişti, Tessa'ysa buna karşılık ona yalan söylemişti.

Onun hakkında aklına kurcalayan her şey şimdi yerli yerine oturuyordu. Mortland'ın onun ilk ismini kullanması, suluboya tablolar ve Tessa'nın evlenmeyi reddetmesi. Tristan, sırf onun

şerefine leke sürdüğü için ona evlenme teklifi etmişti. Buna karşılık Tessa, onu reddetme sebebi olarak bahaneler uydurmuştu.

Bu geceki itirafından sonra bile, Tristan'ın onun için dünyalar kadar kıymetli olduğunu söylemişti. Tristan onun gerçeği anlatma sebebinin sadece Mortland'ın zorlaması yüzünden olduğunu biliyordu. Tessa; onu, ailesini, kızları ve kızların ailelerini tehlikeye maruz bırakmıştı.

Tristan şu anda öfkesinin dikkatini dağıtmasına izin veremezdi. Derin bir nefes aldı ve cep saatini çıkardı. Beş saat; bir ekip kurup o şeytanı yakalamak için Tristan'ın elinde sadece bu kadar zaman kalmıştı. Bu gece o piç kurusunu ele geçiremezse, berbat bir rezalet ortaya çıkacaktı.

Saatini cebine geri koydu ve mektubu açtı. Richard'ın talimatları nerdeyse aynen Tessa'nın anlattığı gibiydi, elli sterlin talebi haricinde. Mortland, Tessa'nın sekiz sene önceki ihanetinin bedelini ödeteceğine yemin ediyordu. Tristan'ın bunun ne olduğu hakkında en ufak bir fikri yoktu ama zaten şu anda önemli olan bu değildi.

Sayfayı çevirdiğinde okuduklarıyla duyduğu öfke yerini ölüm sessizliğine bıraktı. Piç kurusu nasıl da defalarca Tessa'yı becereceğiyle övünüyordu. Ona nasıl saldırıp, erkekliğini nasıl yalvarta yalvarta verceğine yemin ediyordu. O fahişe ağzıyla Ekselanslarına sunduğu hizmetin cezasını nasıl ödeteceğini en pis ayrıntılarına kadar anlatıyordu. Mortland, Tessa'nın göl kenarında gönülden razı olarak yerine getirdiği şehvetli icraatlarını, düke anlatamadığına hayıflanıyordu.

Paragrafın son cümlesini okuduğunda Tristan derin bir nefes aldı.

Pis yerlere yatırıp bacaklarını sana yine ayırtacağım.

Tristan hiçbirine inanmak istemiyordu. Mortland Tessa'yı korkutarak istediklerini yaptırmaya çalışmıştı. Onu bu deli saçması mektubu Tristan'a göndermekle tehdit etmişti. Tessa *bunun*

sadece bir kere gerçekleştiğini söylemişti. Mortland, Tessa'nın onunla kaçma anlaşmasını sağlama almak istemişti. O alçağın yaptıklarına bakılırsa buna inanmak pek de zor değildi.

Fakat Tessa onu defalarca aldatıp yanıltmıştı. Tristan artık neye inanacağını bilemiyordu, söz konusu Tessa olduğunda içgüdülerine artık güvenemiyordu.

Lanet olsun, bütün bunlar doğru muydu? Operada Tessa'nın elini öperken Mortland'ın suratında beliren kendini beğenmiş ifadeyi düşündü. Alçak herifin ellerinin Tessa'nın vücudunda gezindiğini düşününce midesi bulandı.

Oysa kendisini onu öpen ve ona dokunan ilk erkek zannetmişti.

Gözlerini sıkıca kapattı. Faytonda yaşadıklarının anıları hayalinde gezinip duruyordu. Tessa'nın ona dokunduğundaki ne yapacağını bilememe halini hatırladı. Tristan nasıl zevk vereceğini ona göstermek zorunda kalmıştı.

Hayatında bu konularda deneyimli haddinden fazla kadınla yatmıştı ve Tessa rol yapıyor olsaydı bunu anlayabilecek durumdaydı. Ama bütün bunların artık hiçbir önemi yoktu. Tessa ona başından beri yalan söylemişti.

Mektubu katlayıp cebine koydu. Arkasını dönüp Tessa'nın halini görünce neredeyse sendeleyecekti. Sırtı kambur, yumruğu ağzında öylece duruyordu.

Bunlar olduğunda sadece on sekiz yaşındaydı.

Tessa'yı teselli etme isteğine karşı koyup sert bir ifade takındı. Tessa ona içinde olduğu durumu önceden anlatmış olsaydı ona acıyıp müsamaha gösterebilirdi. Ama artık ona bir daha asla güvenemezdi.

Tristan ona yaklaştı. Tessa ağzına tuttuğu yumruğunu indirdi, sırtını dikleştirip ona döndü. Gözlerini kırıp gözyaşlarının akmasına engel olmaya çalışıyordu. Tristan mendilini çıkarıp

ona uzattı. Tessa mendili almasına rağmen, gözyaşları inatla akmadı.

“Hazırlanmam lazım,” dedi Tristan. “Uzun bir gece olacak. Seni anneme götüreceğim.”

Tessa başını sallayıp itiraz etmeye başladı. “Hayır, bunu yapamam. Uşaklarım...”

“Seninle tartışacak vaktim yok. Hazırlanmak için sadece beş saatim var. O iblisi bu gece yakalayamazsam, hepimizi senin rezaletine ortak edecek.”

“Tristan, bunu asla istememiştim...”

“Kes sesini.” Tristan tersleyerek verdiği bu emir karşısında Tessa’nın irkildiğini gördü. Ama şu anda onu pohpohlayacak hali yoktu. “Her şeyi aynen benim dediğim gibi yapacaksın. Yarın olanların hepsini itiraf etmeni istiyorum. Bahane uydurmadan, kaçamak cevap vermeden ve yalan söylemeden.”

Sabahın ilk ışıkları Wimbledon Common’u aydınlatmaya başladığında Tristan, elleri ve ağzı bağlanmış Mortland ve adamlarıyla birlikte arazide ilerliyordu. Hyde Park Corner’da sıkı bir takibe çıkmak zorunda kalmışlardı. Piç kurusu yaya olarak neredeyse peşindeki iki düzine atlı adamı ve hızla giden atlı arabaları atlatmayı başarmıştı. Tristan onun peşinden at sırtında koşmuştu. Etrafını çevirmeyi başardıklarında atından inmiş ve onu zorla yere yatırmıştı. Dizleriyle Mortland’in sırtına oturmuş ve Tessa’ya çamur atamaması için ağzını tıkamıştı. Ardından Tom onun üstünü aramış ve aşağılık herifin çizmesine saklanmış bir bıçak bulmuştu.

Açık alana vardıklarında Jack Mortland’in yağlanmış kıvrıcık saçlarını tutarak çekti. Hawk, Broughton, Boswood, Hardwick ve Tom şahit olarak ordaydılar.

Tristan mantosunu üzerinden atıp Hawk’a uzattı. Kollarını

yukarı sıyırdı ve piç kurusunu çenesinden yakaladı. “Mortland sana bir seçenek sunuyorum. Ayaklarının üzerinde durup benimle dövüşmene izin vereceğim, gerçi yemin ederim ki yenileceksin. Tehdit ettiğin hanımefendi hakkında bir kelime ettiğini duyarsam, Jack seni tutacak ve ben seni döve döve bayıltacağım. Bir bebek kadar savunmasız olacaksın.”

Mortland ona nefretle baktı.

Tristan yumruklarını sıktı. “Ağızındaki bağları çözün.”

Mortland homurdandı. “Bacaklarını öyle bir aç...”

Tristan yumruğunu pisliğin ağızına gömüp kan içinde bıraktı. Tristan’ın öfkesinin şiddeti ile kalbi hızla çarpıyordu. Mortland’ın burnunu kırdı, iki gözünü de morarttı ve karnını yumrukladı. Dönek herifin çığlık atıp af dilenmesi diğerlerini eğlendirdi.

Tristan işini bitirince, piç kurusundan öcünü alması için Broughton’u çağırdı. Broughton mendilini çıkarıp Mortland’ın kan revan içindeki yüzünü silmeye başladı. “Ellerimi kirletmek istemiyorum da,” dedi ve aşağılık herifi yumruklamaya başladı.

Tom Tristan’a yaklaştı ve Mortland’ın Tessa’nın evine zorla girdiği o güne ait ilginç bir hikaye anlattı. Kendinden emin bir gülümsemeyle Mortland’e doğru ilerledi ve Jack’e pisliği dizlerinin üstüne indirmesini söyledi. “Senin için özel bir cezam var, inanıyorum ki yanlış yaptığın hanımefendi buna çok müteşekkir olacak.”

Mortland sızlandı.

Tristan onun kasıklarına bir tekme savurdu. Piç kurusunun başı sersemce sallandı. Jack onu çimenlerin üstüne atınca orada bayılıp kaldı. Yaralı ellerini esnettikten sonra diğerlerine baktı. “Beyefendiler, haydi rıhtıma.”

Tristan’ın annesi onu salonda karşıladı. Ellerinin yaralı eklem yerlerine bir göz attı. “Sadece bir sıyrık.”

Tristan sordu. "O nerede?"

"Benim yatağımda uyuyor."

"Uyanınca söyle çalışma odama gelsin."

Annesi kaşlarını kaldırdı. "İyi olup olmadığını sormayacak mısın?"

"Leş gibi ve yorgunum. Sonra konuşuruz."

Annesi kaşlarını çattı. "Onu mu suçluyorsun?"

Yanlarından hızla bir hizmetçi geçti. "Çalışma odamda," dedi Tristan çenesini sinirle kasarak.

Annesi yanında yürürken Tristan onun öfkeli olduğunu anlayabiliyordu. Kapıyı arkalarından kapatınca annesi ona döndü. "Nasıl gücenebildiğini çok iyi biliyorum, ama bu sefer çok ileri gidiyorsun."

Tristan burnundan nefes alıp verdi. "Bana yalan söyledi ve hepimizi neredeyse bir rezalete maruz bıraktı."

"O şantaj mektubunu o yazmadı. O kötü adam yazdı. Savunmasız bir kadını suçladığına inanamıyorum. Sana bundan daha iyisini öğrettim."

"O herifin bir tehdit oluşturduğunu onu operada gördüğü ilk günden beri biliyordu ama hiçbir şey söylemedi. Onu savunuyorsun ama bütün olan bitenden haberin yok."

"O adamın onu yaraladığını biliyorum. Dün gece o genç kadına saatlerce sarıldım. Onu rahatlatmaya çalıştım ama durmadan kendisinin hiçbir şeye değmediğini söylüyordu. Ve o adamın onu baştan çıkarttığını anladım. Tessa o zaman kaç yaşındaymış?"

Tristan'ın duyduğu suçlulukla ciğerleri yandı. "On sekiz," diye mırıldandı.

"Neredeyse çocukmuş. Kız kardeşinden daha genç."

"O şu anda yetişkin bir kadın ve beni *defalarca* yalanlarıyla aldattı."

"Kendine hiç niye diye sordun mu? Toplumun ona ne yapa-

cağını biliyor musun? Onunla bütün ilişkilerini keserler. Toplum dışına itilir ve ailesi olmadığı için de yapayalnız kalır. Kimse bir sinsi herif tarafından baştan çıkarıldığına bakmaz. O anda saf bir genç kız olmuş olması yüzünden kimse onu hoş görmez. Sırrını saklamak dışında bir seçeneği yoktu.”

Tristan öfkeyle çıkıştı. “Bana söylemiş olsaydı anlayışla karşılardım.”

Annesi kendinden emin konuştu. “Sen hiç utanç duyduğun bir şey yaptın mı?”

Tristan saklamaya gerek duymadığı bir alaycılıkla cevap verdi. “Bunu hepimiz yapmadık mı?”

“O zaman bana o utanç duyduğun sırrını anlat.”

Tristan başını salladı. “Anne yeter.”

“Hiç de kolay değil, değil mi? Ve ben senin annenim. Seni hep sevip affedeceğimi biliyorsun.”

“Onun için endişelendiğimi biliyorsun. Onu korumaya çalıştım ve o, ben o pisliği avlamaya çalışırken benden gerçeği sakladı. Bana anlatmak için mümkün olan son dakikaya kadar bekledi,” dedi Tristan. “Ve sen bunu unutmamı mı bekliyorsun? Bunu yapamam.”

“O zaman onunla konuşma. Şu anda çok hassas. Onu yaralarsın. Buna izin vermeyeceğim.”

Tristan’ın bir müddet nefesi kesildi. “Ne demek istiyorsun?”

“Bütün gece ona defalarca ağlamasının doğal olduğunu söyledim,” dedi düşes sesi titreyerek. “Ama o saatlerce gözyaşlarını tuttu. Böylesini hayatım boyunca görmedim. Ve düşündüm ki, Tanrım, aslında o bunu yıllardır yapıyordu. Şafak vakti bunun onun hatası olmadığını söyledim. Ve ancak o zaman ağlamaya başladı. En sonunda o zaman uzanmasını sağladım ve onu bir hizmetçi ile bırakıp yanından ayrıldım. Ama aklım onda kalmıştı. Bir ailesinin olmadığını düşünüp durdum. Bir koca ve çocuk sahibi olmayı hak etmediğini düşünüyor. En yakın arkadaşı, o

pisliğin kız kardeşi. Bir an artık yaşayacak bir nedeninin olmadığını düşüneceğinden korktum.” Düşes neredeyse ağlayacaktı. “Aceleyle yanına gittiğimde en sonunda uyuyakaldığını gördüm. Ağzına bir mendil tutuyordu. Senin mendilini.”

Of, lanet olsun. Tessa senelerdir sessizce acı çekmişti. Korkup utanç duyduğu için hiçbir şey söyleyememişti. Tristan o sinsi herifin başından beri ona zarar vermeye çalıştığının farkındaydı. Eğer gözü biraz açık olmuş olsa, o herifin Tessa’yı seneler önce incittiğini tahmin edebilirdi. Onu korumaya yemin etmişti ama esas Tessa’nın en ihtiyaç duyduğu anda onu suçlamaktan başka bir şey yapmamıştı.

“Senelerdir nasıl dayanabildiğini hayal bile edemiyordum,” dedi annesi. “O gece operada dehşete düşmüş olmalı.”

Tristan, gerçekleri yüzüne bir bir vururken, annesine baktı. “Hiçbir şeyi belli etmedi. Mortland’ın onu zorlamasına karşın, locadan başı dik bir şekilde çıktı. Onun gönderdiği suluboya tablolarını geri gönderdi. Mortland evine zorla girip onu incitince, uşaklarına onu dövdürüp bir kenar mahalleye attırdı. Ve onun şantajına boyun eğmedi. Geçmiş hatasını itiraf ederek benden yardım istedi zira o adamın bize zarar vermesine izin vermek istemedi.” Ve Tristan ona evlenme teklifi ettiğinde, onun ve ailesinin şerefine leke sürmek istemediğini söylemişti. Tessa, onu korumaya çalışmıştı.

“Kadınların çoğu böyle bir durumda yıkılıp gider,” dedi Tristan. “Ama Tessa asla ondan korktuğunu belli etmedi. O hayatımda gördüğüm en cesur insan.”

“Oğlum, ona ben de hayranlık duyuyorum, ama dayanabileceği son noktaya geldi. Ben nefesim tükenene kadar ona bütün olanların onu hatası olmadığını söyleyebilirim, ama onun bunu senden duymaya ihtiyacı var.”

Tristan annesine yaklaşıp sarıldı. “Uyanınca onu yanıma gönder,” dedi.

Birkaç dakika sonra annesi Tristan'ın kollarından ayrıldı, yanağında akan bir damla yaşı silip burnunu çekti.

“Üzgünüm, mendilim yok,” dedi Tristan.

“Önemli değil,” dedi düşes burnunu oynatarak. “Banyo yapman lazım, kötü kokuyorsun.”

Tristan gülmeye başladı, “Lanet olsun!”

Annesi koluna vurdu. “Terbiyeni bozma.”

Tristan annesinin elini tuttu ve onu sıktı. “Ona baktığın için teşekkür ederim.”

“Anneler bu işe yarar.”

Tristan, çalışma odasının kapısını Tessa için aralık bıraktı. Önündeki bir mektubu okurken duyduğu elbise hışırtısıyla başını kaldırdı. Tessa, içeri girip girmemekte tereddüt ediyordu. Onu bu haliyle kimsesiz bir çocuğa benzetti.

Tristan ayağa kalkıp ona yaklaşıncı onun kızarmış gözlerinin altındaki karaltıları fark etti. Tessa'nın süzölmüş ve yenik düşmüş bir hali vardı.

Kapıyı onun arkasından kapattı. “Tess, o sonsuza kadar ortadan kayboldu.”

Tessa mırıldanarak cevap verdi, “Teşekkür ederim.”

Tristan onu bir iskemleye götürüp yanına oturdu.

Tessa onun sağ eline baktı. “Ellerin çürümüş, onunla dövüşmüşsün.”

“Onu neredeyse gebertene kadar dövdüm.”

Bir müddet rahatsız edici bir sessizlik yaşandı. Tristan kendisini toparlayarak sessizliği dağıttı. “Sana bir kadeh şeri ikram edebilir miyim?”

Tessa başıyla reddetti. “Dün gece senin evde oyun oynadığımız gün Amy'ye söylediğin bir şeyi hatırladım. Güven bir kere kaybedildi mi, sonrasında her zaman şüphe olacaktır.”

Tristan onun bakışlarındaki üzgün ve teslim olmuş ifadeyi fark etti.

“Sana yalan söyleyerek seni asla aldatmak istemedim,” dedi Tessa. “Ama korkuyordum.”

“Biliyorum.”

“Sosyeteye tanıştırılmaya gitmeme sebebimi sana yanlış söylediğim için dün gece bana kızdın. Anne’in bana o mektubu uzattığı gün büyük bir utanç ve pişmanlık yaşadım. Sen ise bana sonrasında çok nazik davranmıştın. Daha önce geçmişimi hiç kimse ile, hatta Anne ile bile paylaşmamıştım. Bazı ayrıntıları anlattığım tek kişisin.”

“Bunu şimdi anlıyorum,” dedi Tristan.

Tessa onun gözlerinin içine baktı. “Kızacağınızı düşünmüştüm.”

“Kızmıştım ama bunda haklı değildim. Olanlar senin hatan değil.”

“Geç de olsa sana bir açıklama borçluyum,” dedi Tessa.

“Bana hiçbir şey anlatmak zorunda değilsin.” Tristan onun itirafını dinlemek istemiyordu. O piç kurusunun ona dokunuşunu, kötü davranmasını düşünmek bile istemiyordu.

“Bunu anlatmalıyım,” dedi Tessa. “Sekiz senedir sırrımı kimseye açmadım.” Yumruğunu kalbinin üstüne koydu. “Taşıdığım suçluluğun ağırlığını bilemezsin. Namımı korumak ve arkadaşlığını kaybetmemek için Anne’i aldattım. Kendime onun öldüğünü ve itiraf edecek olursam bunun sadece onun yarasını kanatacağını söylüyordum. Şu anda bile bunun için tereddüt ediyorum. İtirafım benim içimi sadece geçici olarak rahatlatacak, ama onu yaralayıp arkadaşlığımıza zarar verecektir.”

Anlatacak kimsesi olmamıştı.

“Bana evlenme teklifi ettiğin gün sana her şeyi anlatmalıydım. Gerçekleri bilmeyi hak ediyordun ama ben bunu yapamadım. Bunu hak etmediğimi biliyordum. Ama seni reddetmek bana büyük acı verdi.”

“Hak etmiyor değilsin,” dedi Tristan.

“O kadar genç ve aptaldım ki. Bir gençlik hatasının bütün hayatımın gidişatını değiştireceğini bilmiyordum.”

“Anlatmaya başlamadan önce sana bir şey söylemek istiyorum,” dedi Tristan onun sözünü keserek. “Geçmişte yaşadıkların senin bugün kim olduğun gerçeğini değiştirmez. Sen hâlâ cadıların karşısına başı dik bir şekilde çıkan cesur Tess’sin. O Tess ki bana defalarca kafa tuttu. O Tess ki hem erkek hem kadın görevlerini beraber yürütüyor. Ve o Tess ki herkesin görmezden geldiği kızlara koca buluyor. Beni şaşırtıp, dünyaya başka türlü bakmamı sağlayan o akıllı ve keskin zekalı Tess. Şakalaşmaktan kendimi alamadığım Tess. Ve her defasında görmek için sabırsızlanarak misafir odasına adım attığım Tess. Ve onun seni incittiğini bilsem de, seni bu kadar güçlü bir kadın yapanın karşılaştığın zorluklar olduğuna inanıyorum.”

“Seni de güçlü bir adam yapan senin karşılaştığın zorluklar.”

Tristan başıyla onayladı. “İkimiz de vaktinden önce büyümek zorunda kaldık.”

“Richard savaşa gönderildikten sonra George Amcam, bana evlenme teklifi eden birine gerçekleri anlatmak zorunda olduğumu söylemişti.”

Tessa Mortland’in ilk adını kullanınca Tristan bir iç çekti, ama bunu Tessa’ya belli edemezdi. O şu anda geçmişi düşünüyordu ve büyük ihtimalle yaptığı hatanın farkına bile varmamıştı.

“Bu utancımı asla kimseye anlatamayacağımı biliyordum,” dedi Tessa. “Karşıma çıkacak adamın benden nasıl iğreneceğini tahmin edebiliyordum. O yüzden asla evlenmemeye karar verdim.”

Bir koca ve çocuk sahibi olma umudundan vazgeçtiğinde sadece on sekiz yaşındaydı.

Tessa başını öne eğince, Tristan onu teselli etmesi gerektiğini

düşündü. “O piç kurusunun senin en zayıf anında senden faydalandığını biliyorum. Anne babanı ve yengeni kaybetmiştin.”

“Bu hataya düşmemeliydim,” diye fısıldadı Tessa.

“Seninle yalnız buluşmayı nasıl başardı?”

Tessa ona döndü. “O kadar saftım ki. Amcamın arazisinin üstündeki gölün kenarındaki meşe ağacının önünde tesadüfen karşılaştığımızı düşünmüştüm. Beni izleyip, her gün ne yaptığımı öğrendiğini şimdi anlıyorum. Oraya suluboyalarım ile giderdim. Benim için rüya gibi bir yerdi. Savaş atlarının üzerinde zor durumdaki genç kızları kurtaran beyaz şövalyelerin resmini yapardım.”

Tristan kaşlarını çatı. “Mürebbiyen neredeydi?”

“Can sıkıntısı ve haşerelerden şikayet ederdi. Onu istediği gibi başka bir yere göndermiştin. Amcamın hüznünden faydalanıp tembellik yapıyordu.”

“Amcana Mortland’den niye bahsetmedin?”

“Onu görmemi yasaklar diye korkmuştum. Amcam bana ilgi göstermeye çalıştı ama yengemin ölümünden sonra bu ilgisini kaybetti. Hiç arkadaşım ya da kuzenim yoktu. Çok yalnızdım. Anne is sadece on dört yaşındaydı, o yaşlarda dört yaş fark çok fazla geliyordu. Richard ile gizli buluşmamın yanlış olduğunu biliyordum ama beni kandırıyordu.”

Tristan öfkeyle tepki verdi, “Seni baştan çıkarttı.”

“İlk başta zararsızdı,” dedi Tessa. “Ya da ben kendimi öyle kandırıyordum. Richard hayatımın zirvesiydi. Resmettiğim orta çağ şövalyesinin üstüne büyük bir çarpı çizerek hayali sevgilimi kışkandığını söylerdi. Bunun o zamanlar başımı nasıl döndürdüğünü tahmin edebilirsin. Her şey beni sosyeteye tanıtabileceğini söyledi ve Londra’ya gideceğimi öğrenince değişti.”

“Ne demek istiyorsun?”

“Aptal gibi ona sosyeteye tanıtılacağımı anlattım. Genç kız heyecanı ile onun benim için mutlu olacağını düşünmüştüm. O

ise sevinmek yerine suratını asıp onu unutacağımı söyledi. Bana gitmemem için yalvarınca ona bencillik ettiğini söyledim. O zaman beni orada bırakıp kaçtı. Bunun üstüne doğal olarak suçluluk duyup ertesi gün özür dilemek üzere oraya gittim. Ertesi gün orada değildi, daha sonraki gün de. Bir hafta boyunca her gün gittim ama o gelmiyordu.”

“Resim yapmak için başka bir yer bulsaydım ya da o ilk haftanın sonunda geri geldiğinde gitmesini söyleseydim belki kaderimden kaçabilirdim. Ama onu gördüğüme o kadar mutlu olmuştum ki. Beni sevdiğini söyleyince şaşkına döndüm. Ona aşık olduğumu zannettim. İlk başta her şey çok masum ve tatlıydı.”

Duymak istemediği kısmı duyacağını anlayan Tristan’ın istem dışı bütün kasları gerildi. Tessa’nın iyiliği için piç kurusundan nasıl nefret ettiğini belli etmemeliydi çünkü Tessa bunu ondan öğrendiği şeklinde algılayabilirdi.

“Londra için yola çıkmamdan bir hafta önce onunla evlenmem için yalvardı. O kadar saftım ki beni amcamdan istemesini söyledim. Richard benim durumu anlayamayacak kadar cahil olduğumu fark etti. Amcamın reddedeceğini biliyordu. Bir mesleği yoktu ve doğrusunu söylemek gerekirse benden daha düşük bir sınıfın mensubuydu. Haklı veya haksız amcam sadece bu nedenden ötürü bile bu işe razı olmazdı. Richard bana bunların hepsini teker teker anlattı. *Romeo ve Juliette*’i çok severdim ve doğal olarak bizim hikayemizi de bir o kadar üzücü buluyordum. O yüzden amcama sosyeteye tanıştırmak için bir sene daha beklemek istediğimi söyledim. Sonra Richard bana kaçmamızı ve amcamı mecbur bırakmamızı teklif etti.”

Tristan kılını bile kıpırdatmadan dinliyordu. “Evden kaçmadığımı söylemiştin.”

“Bir gün önce onunla göl kenarında buluştum. Vicdanım buna razı gelmiyordu. Evden kaçmamın George Amca’yı yaralayaca-

ğını ve bir rezalet çıkaracağını biliyordum. Ama Richard'ı kaybetmek de istemiyordum. O yüzden amcamın morali düzelene kadar beklemek istediğimi söyledim. Richard bu işten vazgeçeceğimi anladı ve beni onun duygularıyla oynamakla suçladı.” Neşesiz bir edayla gülümsedi. “Tabii ben ona olan sonsuz aşkımdan bahsettim. İşte o anda benden bunu ispat etmemi istedi.”

Tristan içini çekti.

Tessa kesik kesik nefes aldı. “Reddettim. İspat etmezsem beni sonsuza kadar terk etmekle tehdit etti. Yine reddettim. O da beni orada bırakıp gitmeye başladı. O anı o kadar kez tekrar tekrar yaşadım ki. Eğer onu geri çağırmasaydım tamamen başka bir hayat yaşıyacaktım. Ama onu çağırdım. Ve evet demenin ne anlama geldiğini öğrenmek zorunda kaldım.”

Tristan tuttuğu nefesini bıraktı. “Tessa, o senden faydalanabilmek için senin duygularını kullandı. Babamı annemin üzerinde benzer oyunlar oynarken gördüm. Bu fiziksel bir tehdit olmasa bile yine de taciz sayılır.”

“Çok korkmuştum,” diye fısıldadı Tessa.

Tristan uzanıp onun elini tuttu.

“Sonra benden para getirmemi istedi. Parası yoktu ama beni seviyordu ve evlenince her şeyin düzeleceğini söyledi.”

“Umarım cehennemde çürür,” dedi Tristan.

“O gece amcama bir mektup yazmaya çalıştım. Durmadan ağlıyordum. Zavallı ve üzgün amcamı terk edemezdim. O yüzden onu gecenin bir yarısı uyandırdım. Ona kaçma planımızı anlattıysam buna sevinip evlenmemize izin vereceğini düşünmüştüm. Tabii ona olanların hepsini anlatamadım. Amcam anlattıklarımı çok sakın karşıladı. Sonra Richard'ı nerede bulabileceğini sordu ve bana ses çıkarmadan çalışma odasına bitişik kütüphanede oturup beklememi söyledi. Richard benim orada olduğumu bilmiyordu.” Durakladı. “Her şeyi duydum.”

“Amcan ona terfiyi kabul etmesi gerektiğini mi söyledi?”

“George Amca, Richard’a benim yürüdüğüm yerlerde sürünmeye layık olmayan bir solucan olduğunu söyledi. Benimle evlenmeden onun asılmasını sağlayacağını anlattı. Ağlamamak için yumruğumu ağzıma bastırmıştım. Ama Richard’ın elinde bir koz vardı. İşi sağlama bağladığına inanıyordu. Amcama onunla nasıl yattığımı anlattı. Sana o an nasıl dehşete düşüp utanç duyduğumu anlatamam.”

Tristan piç kurusunu iyice dövdüğüne memnun olmuştu.

Tristan on bir kere çalan saate baktı ve Tessa’ya döndü. O, başını eğmiş kucağına bakıyordu. “Sonra ne oldu?” diye sordu yumuşak bir sesle.

“Daha sonra amcam, Richard’ı bir daha asla bana yaklaştırmama niyetinde olduğunu söyledi ama o gün onun asıl neyin peşinde olduğunu görmemi istiyordu, sadece servetimin peşinde olduğunu anlamamı. George Amca ona iki seçenek sundu, ya benimle beş kuruşum bile olmadan evlenecekti ya da askeri terfiyi kabul edecekti.”

Tristan tahminde bulundu. “O orduyu tercih etti.”

“Şişman bir zıpır kızla evlenmektense kokuşmuş orduya katılmayı tercih ettiğini söyledi.” Tessa ona baktı. “Kendimi o günden beri hep çirkin gördüm.”

“Tess, ben seni güzel buluyorum. Seni ilk gördüğüm gün o şehvetli ağzına ve gözlerindeki gülümsemeye vuruldum. Ama beni en çok çeken sivri zekan oldu. Şimdiye kadar hiçbir kadın bana senin gibi meydan okumadı.”

Tessa derin bir nefes aldı. “Sana dürüst olacağıma söz verdim ve ne söylemem gerekiyorsa sana bir kere söyleyeceğim. Ama bunları sonra unutmalısın.”

Onun ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri olmamasına rağmen, Tristan’ın tüyleri diken diken oldu.

“Mortland amcamı hafife aldı, beni de. Seni sevdiğimi bilmi-

yordu. Seni o kadar çok seviyorum ki, seni bir rezaletten kurtarabilmek için kendi hayatımı alt üst etmeye hazırdım.”

Tristan’ın kalbi hızla atmaya başladı. Tessa onu seviyordu. *Onu seviyordu*. Yanaklarının ısındığını ve gözlerinin yandığını hissetti. Duygularını belli etmemek için dişlerini gıcırdatmaya başladı.

Tessa’nın gözleri yaşlarla doldu. “Bir şey söylemek zorunda değilsin. Şerefli hareket edeceğini biliyorum. Ama benim kalbimde her zaman dük zırhını giymiş şövalyem olacaksın.”

Tristan’ın içinden, dizlerinin üzerine çöküp Tessa’ya kendisiyle evlenmesi için yalvarmak geldi. Ama diğer ikisine bir söz vermişti. Verdiği sözü bozup topluma canın cehenneme demek istiyordu ama Tessa buna izin vermezdi. Kızları incitmesine asla izin vermezdi ve Tristan da ne onların ne de Tessa’nın şerefine leke süremezdi.

Yine de onun için yapabileceği bir şey vardı, bunu biraz önce Tessa’yı beklerken düşünmüştü. Ayağa kalktı ve Tessa’ya kalkmasına yardım etti. “Benimle gel.”

Onu şöminenin önüne götürdü ve şöminenin siperliğini kaldırdı. Ardından cebinden şantaj mektubunu çıkarttı. “Bu mektubu yakmanı istiyorum ve ben buna şahit olacağım. İyice yanıp bitince bir daha onu hiç düşünmeyeceksin.”

Tessa iki sayfayı birden ateşe attı. Tristan kağıtlar ve onun geçmiş alevler arasında kayboluncaya kadar Tessa’nın elini tuttu.

Bir hafta sonra Tristan, çalışma odasında açık pencerenin önünde durmuş bacalardan çıkan dumanlarla dolu gökyüzünü seyrediyordu. Kapı açıldı. İçeri annesi girdi ve yanında durdu. “Kızlar ve babalarıyla konuştun mu?”

“Evet.”

Düşes öksürdü. “Doğru tahmin ediyorsam ziyaretlerinden biri oldukça zor geçmiş olmalı.”

Tristan, annesinin ondan alenen bilgi sızdırmaya kalkışmasına gülmek için zorlandı. “Her şey umduğumdan daha iyi oldu.”

Düşes tekrar denedi. “Balo için davetiyeleri göndermeli miyim?”

Tristan güldü. “Evet.”

Annesi yelpazesini Tristan’ın koluna vurdu. “Bana özellikle işkence ediyorsun. Kimi seçtin?”

“Sana baloda sürpriz yapmayı düşünüyordum.”

“Seni hınzır. Hemen şimdi söyle, yoksa baloyu unut.”

Tristan söyledi.

Düşes yelpazesini yere düşürdü.

Tristan onu almak için eğilince, annesinin mırıldandığını duydu. “Mahvoldum.”

Gravesend misafir odasının kapısında belirdiğinde Tessa ve Jane düğün planlarını konuşuyorlardı, “Shelbourne Düşesi.”

İkisi birden ayağa kalktı. Tessa, Tristan’ın nişanı hakkında haber alabilmek için her gün gazeteleri okuyordu. Belki de düşes haber vermeye gelmişti. Tessa’nın kalbi sıkıştı. Onu düşündüğü her an kalbi sızlasa da onun için mutlu olmalıydı ki her beş dakikada bir aklına o geliyordu. Kendisine yemin etti, gelecek hafta bu süreyi altı dakikada bire çekecekti.

Düşes kanepede Tessa’nın yanına oturdu ve Jane’e döndü. “Bayan Powell, anladığım kadarıyla iyi bir evlilik yapmak üzeresiniz. Tebrikler.”

“Teşekkür ederim, Ekselansları.”

“Bayan Mansfield ile kişisel bir meseleyi görüşmem gerekiyor,” dedi düşes. “Bizi yalnız bırakabilir misiniz?”

Tessa’nın dudakları titredi. Düşes nasıl da sözünü esirgeme-den konuşuyordu.

Jane sanki ejderhaların saldırısına uğramış gibi odadan koşar adım dışarı çıktı.

“Size çay ikram edebilir miyim?” diye sordu Tessa.

“Hayır, teşekkür ederim.” Düşes el çantasını açtı ve Tessa’ya gravür baskı bir davetiye uzattı. Tessa davetiyeyi açarken gülümseyebilmek için kendiyi savaştı. “Nişanımı baloda duyuracak. Cuma günü.” *Bir hafta sonra.*

“Oğlum evlenme teklifini orada edecek.”

Tessa iç çekti. “Kalabalık bir balo salonunda mı?”

“Kızlar ve aileleriyle uzun uzun konuştu. Her şeyin yolunda olduğuna beni ikna etti.”

Tessa yutkundu. *Canı yanıyordu, yanmamalıydı ama yanıyordu işte.* “O zaman onlar biliyor.” Sesi sadece biraz titremişti.

“İki kızı da aileleriyle birlikte onurlandırmak istiyor. Bu sayede ikisine de duyduğu saygıyı belli edecek ve toplumun buna şahit olduğundan emin olacak.”

“Anladım.” Tessa düşese baktı. “Peki kimi seçti?”

Düşes tek camlı gözlüğünü gözüne tuttu. “Oğlum sürprizleri sevdiğinizi söyledi. Ona sırrını vermeyeceğime söz verdim.”

Tessa’nın dudakları titriyordu. “Bunu ona yaptığım sürprize karşılık olarak yapıyor.”

“Kurduğunuz tuzağa desek daha doğru olur,” dedi düşes. “Tabii baloya siz de katılacaksınız. Onun için verdiğiniz emeklerden herkesin önünde bahsetmek istiyor.”

Of bu zor olacaktı. Ama Tristan için buna katlanmalıydı. Ve belki gelecek seneden itibaren onun için mutlu olabilirdi. “Bu durumda kesinlikle katılmalıyım. En önemlisi herkes yüzyılın çöpçatanlığını yaptığımı söyleyecek.” Bunu söyler söylemez kaşlarını çattı, bunu söylemesi pek de doğru değildi.

Düşes boğazını temizledi. “Zannederim ki bu mümkün.”

23. Bölüm

Tristan'ın nişan balosunun gecesinde Tessa, gerilen sinirlerine hakim olmaya çalışıyordu. "Jane, iyi görünüyor muyum?"

Jane, "Güzel görünüyorsun. Mavi sana yakışıyor," diye cevap verdi.

Tessa elbisesinin rengini, onun unutulmaz gözlerine ithafen seçmişti. "Artık yola çıkmamız gerektiğini düşünüyorum."

Jane onun üzüntüsünü fark etti. "Eğer bir peri olsaydım, sihirli asanı salları ve prensinin seni seçmesini sağlardım."

Peri masalını bu gece Georgette yaşayacaktı. "İçimdeki azıcık cesareti de kaybetmeden artık yola çıkalım," dedi Tessa. Jane onun hüzünlü halini gördüğünde, Tessa ona düke az da olsa aşık olduğunu itiraf etmişti. Zaten Jane, Tessa'nın ona bağlandığından şüphelenmişti.

Kapıya vardıklarında telaştan nefesi kesildi ama Tristan'ı hayal kırıklığına uğratamazdı. "Bunu yapabilirim," dedi. "Diğer leydiler gibi başımı dik tutup mağrur duracağım. Böyle bir günde zaten herkesten duygulanması beklenir."

"Çok haklısın," dedi Jane.

Birisi kapıyı vurdu. Tessa kapıyı açtığında Gravesend'in yıpranmış gözlerinin buğulandığını gördü. "Bu gece ne kadar harika görüldüğünüzü söyleyebilir miyim, leydim?"

"Teşekkür ederim, Gravesend. Haydi Jane, oyalanmayalım."

“Aşağıda iki beyefendi size eşlik etmek için bekliyor,” dedi Gravesend.

Tessa şaşırdı. “Kim?”

Gravesend elini göğsüne vurdu. “Sessiz kalmaya yemin ettim.”

Tessa ve Jane merakla birbirlerine baktı. Ardından Gravesend’in peşinden aşağı indiler. Tessa merdiven sahanlığında durakladı. Hawk yüzünde mutlu bir gülümsemeyle yukarı bakıyordu. Yanında duran Bay Hodges dönüp gülümsedi.

“Aman Tanrım,” diye fısıldadı Jane.

Tessa şaşkınlığı üzerinde, Jane’in peşinden merdivenlerden aşağı indi.

Hawk kolunu Tessa’ya uzattı. “Baloya gitsek mi?”

Tessa hafiften gülümsedi. “Seni o gönderdi değil mi?”

Hawk göz kırptı. “Hiçbir şeyi şansa bırakmayı sevmez.”

Bir müddet sonra fayton şehrin batı yakasının sokaklarında hızla ilerliyordu. Ardından aniden yavaşladı ve durup kalkarak yola çok yavaş devam etmeye başladı. Önlerinde yolcu bırakmak için bekleyen araçlardan oluşan uzun bir kuyruk vardı. Hawk’un faytonunun, dövme demirli giriş kapısına ulaşınca kadar geçen zaman Tessa’ya saatler geçmiş gibi geldi. Ardından kendisini dükkün malikanesinin kapılarından geçip merdivenlere doğru yürürken buldu.

Hawk Tessa’ya sırtıttı. “Prenses, acaba merdivenlerde önceliğimizi kullansak mı?” Omzunun üstünden arkasına baktı. “Hodges, beni takip et.”

Hawk onları dönen merdivenlerden yukarı çıkarırken, kuyruk oluşturmuş misafirler sihir yapılmış gibi yanlara çekilip yol açmaya başladı. Sahanlıkta dört uşak onlara yol açıyordu.

Hawk onu büyük kapıdan içeri sokarken kalabalık onları süzüyordu. Tessa kalp atışlarını duyabiliyordu. Yoksa duyduğu kalabalığın uğultusu muydu? Balo salonunun bir ucunda yükselen kırmızı halı kaplı bir kürsü göze çarpıyordu.

Hawk Tessa'yı sahnenin önündeki sırada bekleyen düşesin yanına götürdü ve yanlarında durdu.

Tessa diz bükerek selam verdi. "Ekselansları."

Düşes tek camlı gözlüğüyle baktı. "Bayan Mansfield, elbisenizi güzel seçmişsiniz. Mavi sizin renginiz."

"En sevdiğim renk." Tessa boynunu uzatıp kalabalığa doğru bakınca Jane ve Bay Hodges'i yürürken gördü, ne var ki onları anında gözden kaybetti. Julianne annesini geçip Tessa'yı süzme-ye başladı. "Bayan Mansfield, elbiseniz muhteşem. Bu gece kadınların hepsi size imrenecek."

"Teşekkür ederim ama bence bu gece herkes başka birine imrenecek." Kürsünün diğer tarafına baktı. Merdivenlerin yanında Amy ve Georgette'nin anne babalarıyla birlikte durduğunu gördü. Kızların ikisi de bu gece göz alıcıydılar. Amy, uzun boyu, dantel elbisesi ve yeşim rengi jüponuyla muhteşemdi. Georgette ise pembe kayışlı beyaz elbisesi ile her zamanki gibi güzeldi. Tessa onların kararı önceden biliyor olmalarına sevindi.

Başını çevirip Anne ve Lord Broughton'u aradı ama bu izdihamda onları görebilmesi imkansızdı. Tessa içini çekti ve Tristan'ı beklerken sabırsızlıkla ayakkabısının burnunu yere vurmaya başladı.

Kadınlardan oluşan bir topluluk onlara doğru yaklaştı. Hawk Tessa'ya doğru eğildi. "Ailem, gördüğün gibi hepsi kadın. Büyük teyzem Hester'a bakılırsa, erkek kardeşim Will bir İtalyan villasında yan gelip yatıyor. Teyzeme dikkat et, gözünden hiçbir şey kaçmaz. Beyaz saçlı hanım ise büyükannem. Kalp çarpıntılarının keyfini sürüyor, ya da çarpıntıları olduğunda üzerine çektiği dikkatin. İşte buraya geliyorlar. Prenses bana bir iyilik yap ve artık zamparalara çöpçatanlık işini bıraktığını söyle."

İzleyen dakikalarda Tessa, Hawk'un ailesinin bir hayli tuhaf olduğunu keşfetti: Ünlenmiş kalp çarpıntıları olan bir büyükan-

ne; Hawk'un kötü sonuçlanan bir saatlik nişanının aileleri için bir yıkım olduğunda ısrar eden bir kontes ve üç evli kızı; ve Tessa'yı inceleyip, "Anlaşılan Shelboune'u göğüsleriyle baştan çıkarmış" diyen büyük teyze Hester.

Onlar yanlarından ayrılınca düşes Tessa'ya eğildi. "Korkunç bir kadın. Beş kocayı mezara gönderdi, nasıl olduğu da bir sır."

Bitişikteki kapı açılınca kalabalıktan uğultular yükseldi. Kapıdan içeri Tristan girdi ve doğru kürsüye yürüdü. Tessa nefes almadan bekliyordu. Tristan, siyah kuyruklu ceket ve kısa pantolonuyla kürsüye çıkarken çok yakışıklı duruyordu. Sahnenin ortasına varınca ellerini arkasında birleştirdi.

"Bayanlar ve baylar," dedi herkesin duyabileceği yüksek bir sesle. "Geldiğiniz için teşekkür ederim. Bu özel günü pek çok dostla beraber paylaşmak büyük bir şeref."

Bir süre durakladı ve derin bir nefes aldı. "Ve özellikle de benimle bu yolculuğa başlayan yirmi dört genç hanıma ve ailelerine teşekkürlerimi sunmak isterim. Hepsiyle evlenmek istiyor bile olsam yirmi dört kişiye kocalık yapabilecek kadar güçlü değilim."

Kalabalık kahkahalarla güldü.

Tristan elini kaldırdı. Kalabalığın sesi kesilince konuşmasına devam etti. "Arkadaşım Hawk'un burada bulunması da benim için ayrı bir şeref. Görüşmelerin bazılarına gönüllü olarak katıldı ve bir gece operada eziyet çekti. Bence bu hareketi çok cesur bir davranıştı çünkü evlilik hastalığına yakalanmaktan ölümüne korkar."

Kalabalık tekrar kahkahalara boğulurken Tessa da gülümseyordu. "Tabii benim görüşmeler ile meşguliyetimden faydalanarak yaramazlık yapabileceğini zanneden kız kardeşime de teşekkür borçluyum. Ve anneme de müteşekkirim." Annesine çok resmi bir şekilde eğilerek selam verdi. "Nasihatlerinin bir

kulağımdan girip ötekinden çıktığını düşündü ama en sonunda hatalarımın farkına vardım.”

Ardından bakışlarını Amy, Georgette ve ailelerine çevirdi. “Lütfen yanıma gelir misiniz?”

Kızlar kol kola girip kürsüye çıktılar. Mutlulukla gülümseyen anne ve babaları da onları takip edip arkalarında durdu. Tessa kızların arkadaşlıklarını koruduklarına sevindi, görünüşe bakılırsa aileleri de dost olmuştu.

Tristan kızlara döndü. “Bayan Hardwick ve Leydi Georgette, ikinizi de en yüksek saygıyla selamlıyorum. Görüşmeler boyunca sıkı arkadaşlığınızı korumanız takdire şayan.”

Kalabalıktan kızların bu davranışını tasvip edici mırıltılar duyuldu.

Tristan devam etti. “Bayan Hardwick ve Leydi Georgette, bir nedenden ötürü buradasınız. İkiniz de sahip olduğunuz, nadir bulunan güçlü kişilik yapılarınızı en başından sonuna kadar ispat ettiniz. Birbirinize duyduğunuz sarsılmaz sadakat ve arkadaşlığınıza hayran kaldım. Lord ve Leydi Boswood ile Bay ve Bayan Hardwick’e de saygılarımı sunmak istiyorum. Harika kızlarınızla görüşmeme izin verdiğiniz için çok teşekkür ederim.”

Tessa’nın boğazı düğüm düğüm olmuştu. Tristan’ın Georgette’yi seçeceğini tahmin etmişti ama şu anda bundan emin değildi. Amy’yi de seçmiş olabilirdi. Tessa ellerini sıkıca birleştirdi. Bu gerilime neredeyse daha fazla katlanamayacaktı.

Tristan boğazını temizledi. “Görüşmeler boyunca ortada bir dengesizlik olduğunu fark ettim. Bütün kararları ben veriyordum ama hanımefendiler başka beyefendilerle görüşemiyorlardı. Bunun adil olmadığını düşündüm ve onların da bu meselede söz sahibi olmaları gerektiğini belirttim. İstedikleri zaman görüşmelerden ayrılabilirlerdi ve bunu anlayışla karşılayacağıma söz verdim.”

Bir iki öksürük dışında kalabalıktan ses çıkmıyordu.

Tristan devam etti. “Bir ev eğlencesinde Bayan Hardwick, Leydi Georgette ve ailelerini daha yakından tanıma fırsatını buldum. Hepimizin arasında bir arkadaşlık hakimdi ve bu hâlâ da hakim. Ama görüşmeler yüzünden hepimizin kendini mecbur hissettiğinden endişelenmeye başladım. Hepimiz birlikte hoş vakit geçiriyorduk ne var ki eksik olan bir şey vardı. Bu yüzden Leydi Georgette ve Bayan Hardwick’i Londra’ya dönüşümüzden sonra ziyaret etmeye karar verdim.

Görüşmelerin başlarında bütün hanımlara benimle yapacakları evlilikten ne beklediklerini sormuştum. Bu defasında aynı soruyu Leydi Georgette ve Bayan Hardwick’e biraz değişik sordum. Evlenecekleri kişide en çok neyi arzuladıklarını sordum. İkisiyle ayrı ayrı konuştuğumu hatırlarsanız ikisinin de aynı cevabı vermesine ne kadar şaşırdığımı tahmin edersiniz.”

Tristan herkesi heyecanda bırakarak konuşmasına tekrar ara verdi. “İkisinin de verdiği cevap aşk idi. Ve bu cevap aklıma başka bir soruyu getirdi.”

Salondan bazı erkeklerin gülüşme sesleri yükseldi.

“Leydi Georgette ve Bayan Hardwick’e bana aşık olup olmadıklarını sordum.” Dönüp ikisine de gülümsedi. “Ve yine beni şaşırttılar. İkisi de bana duydukları büyük saygıdan bahsetti ve hatta çirkin bir adam olmadığını söyledi.”

Salondaki kahkahaların sayısı artıyordu. Tessa’nın gözleri sulandı. Sonuçta görevini yerine getirememiş değildi.

“Doğal olarak bana karşı duydukları tutkunun eksikliğine hayıflandım ama geri çekilmek isterlerse bunu anlayabilirdim. Ve asıl ilginç bulduğum nokta şu ki, iki hanımefendi de asıl istediklerinin pek de mümkün olmadığını ve zaten Bayan Mansfield’in kanunen ikisiyle birden evlenmemin mümkün olmadığını anlattığını söyledi.”

Bay Hardwick’in başını iki yana sallamasıyla kalabalık daha da kuvvetli gülmeye başladı.

Tristan tekrar kızlara dönünce kalabalık birbirini susturdu. “Bayan Hardwick ve Leydi Georgette, ikinize de mutluluklar diliyorum ve hepsinden çok da aşk.”

Büyük bir alkış koptu. Tristan bu fırsattan yararlanıp kızların ailelerine eğilerek selam verdi. Tessa ellerini birbirine kenetleyip düşese baktı. “Ay bu muhteşemdi. Tiyatro izler gibiydi.” Ardından kaşlarını çattı. “Aman Tanrım, herhalde onun için önümüzdeki sezon başka bir görüşme ayarlamalıyım.”

Düşes yelpazesıyla yellendi. Hawk boğulur gibi bir ses çıkarttı. Julianne ise elinin arkasından kıkırdadı.

Bazı konuklar içeceklerin sunulduğu masaya yönelmişti ki Tristan elini tekrar kaldırıncaya durdular. “Bayanlar ve baylar, bir dakikanızı daha alabilir miyim?” Durup salonun sessizleşmesini bekledi. “Belki de anlatacak ne kaldı ki diye düşünüyorsunuz. Ama bir hanım bir keresinde bana hayattaki en muhteşem şeylerin sürpriz olduğunu söylemişti.”

Tessa ellerini kalbinin üzerinde sıkı sıkı birleştirdi.

“Bir gece bir baloda kendime bir gelin ararken kazara bir yelpazenin üstüne bastım. Başımı kaldırdığımda gülen yeşil gözleri olan bir hanımefendi gördüm. Verdiğim zararın bedelini ödemeyi teklif ettim ama beni yelpazenin ölümüyle rahatladığına zira zaten çok çirkin olduğuna ikna etti.” Kürsüden aşağı kız kardeşine baktı. “Julianne, bu şerefli görevi benim için yerine getir misin?”

Tessa küçük çirkin yelpazeyi kabul etti ve gülümsedi. Tristan’ın ona toplum içinde itibar etmesi o kadar muhteşemdi ki. Bunun Tessa için ne kadar önemli olduğunu biliyor olmalıydı.

Tristan, “Bayan Mansfield,” dedi. “Julianne ve ben, çirkin yeşil boyalı bir yelpaze bulamadık ama kız kardeşim beni bunun yeterince korkunç olduğuna ikna etti.”

Tessa herkes ile birlikte güldü. Çok duygulanmıştı.

Tristan gülmeyi bıraktı ve derin bir nefes aldı. “Bayan Mansfield, sizi onurlandırmak istiyorum.”

Hawk kolunu Tessa'ya uzattı. "Prenses, size eşlik edebilir miyim?"

Hawk'un koluna girmesiyle Tessa'nın kalbi hızlandı. "Anlamıyorum."

Düşes çirkin yelpazeyi Tessa'nın elinden alıp ona doğru eğildi. "Beni hayal kırıklığına uğratma kızım."

Hawk onu kürsünün arkasından dolaştırıp yukarı çıkartırken, Tessa'nın sinirleri iyice geriliyordu. Yukarı vardıklarında Hawk Tristan'a göz kırptı ve geri çekildi. Tessa şaşkın bir edayla orada kalakaldı. Tristan ona elini uzatınca, bunu sanki daha önce yaşamış gibi hissederek ona yaklaştı. Tessa önünde durunca Tristan onun gözlerinin içine anlamlı anlamlı baktı. Ardından elini cekeatinin cebine soktu ve mühürlü bir kağıt çıkarıp Tessa'ya uzattı. "Size bir hediyem."

Salondan mırıltılar yükseldi.

Tessa, titreyen ellerle mührü açtı. Kağıdı açarken salondan çıt çıkmaması sinirlerini iyice geriyordu. Kağıtta yazanları okur okumaz nefesi kesildi.

Sonsuza kadar benim biriciğimsin.

Bu sözler, evlilikleri boyunca babasının her gün annesine yazdığı sözlerin aynısıydı.

Tessa, Tristan'ın ellerinden tutmasıyla kağıdı elinden düşürdü. Ardından onun diz çökmesiyle salondaki iki yüz misafirle birlikte iç çekti.

Tristan bakışlarını Tessa'ya kaldırdığında güzel mavi gözleri parılıyordu. "Tessa, seni bütün kalbimle seviyorum. Düşesim olmayı kabul edersen, seni ömrümün sonuna dek onurlandıracak, koruyacak ve seveceğim."

Tessa'nın yanaklarından aşağı yaşlar süzülüyordu. Yılın evlenme teklifini nasıl geri çevirebilirdi? Hatta yüzyılın. Onun güzel mavi gözlerine bakarak, "Evet" diye fısıldadı. Daha sonra sesini yükseltti. "Evet, seninle evleneceğim. Seni o kadar yürek-

ten seviyorum ki. Ve seni ömrümün sonuna dek onurlandıracak, koruyacak ve seveceğim.”

Tristan ayağa kalktı, Tessa’yı havaya kaldırıp kendi etrafında defalarca döndü. Kalabalık hararetle uğulduyordu.

Tristan onu yere bırakınca Tessa, kendisini gerçekten de bir peri masalındaki prenses gibi hissederek ona gülümsedi. Tristan, ülkenin yüksek sosyetesinin önünde Tessa’nın dudaklarını uygunsuz ve ahlaksız bir öpüşle yakaladı.

Kalabalık sabah saat üçe doğru dağılmaya başladı. Tessa ertesi gün ziyaret edeceğine söz veren Anne’e sarıldı. Daha sonra Amy ve Georgette’nin elini sıktı. Onlara koca bulacağına söz verince düşes neredeyse inledi.

Tessa güldü. “Zannedersen ilk önce bunu nişanlıma sormam gerek.”

Düşes kibirle konuştu. “Gelecek bahar, ilk torunumla çöpçatanlık yapamayacak kadar meşgul olacaksın.”

Tristan Tessa’ya gülümsedi. “Düşesim isterse hem anne hem de meslek sahibi olabilir. Biliyorsun ki o mükemmel.”

Hawk Tristan’ın omzuna vurdu ve Tessa’nın elini öptü. “Kalbim kırıldı.”

Tristan araya girdi. “Dikkatli ol, sana çöpçatanlık yapmaya kalkışmasına göz yumabilirim.”

Hawk kurtulmak ister gibi ellerini kaldırdı. “Bu bekara acıyın.”

Birkaç dakika sonra Tristan Tessa’yı kenara çekti. “En sonunda baş başa kalabildik.”

“Teklifine evet diyeceğimi de nereden bildin?”

“Beni sevdiğini söylemiştin. O zaman haftalardır neyi inkar ettiğimi anladım. Sana körkütük aşıktım ve sensiz yaşayamazdım.”

Tessa’nın içinin yağları eridi. “Seni seviyorum,” diye fısıldadı.

Düşes onlara yaklaştı. “Size edecek bir itirafım var. Aslında

ilk başta iyi anlaşıcağınızı anlamıştım ama sonrasında birbirinizden başka kimseyi görmediğinizi fark ettim.”

Tristan şaşırıldı. “Ne?”

“Oğlum, seni yönlendirmek inanılmaz kolay oldu. Tek yapmam gereken seni ona bir koca bulmakla tehdit etmektir. Kıskançlıktan deliye dönmüştün. İkkinizin de birbirinize deli olduğuna emindim. Tek ihtiyacınız olan bir destektir. Fayton işini ayarlamam gerçi pek de doğru değildi.”

Tristan öfkelenildi. “Anne, onunla aynı faytonda gitmek istediğimde reddetmiştin.”

“Daha konuşmaya başladığın günden beri bana hep itiraz ettin. Kabul etmeseydim onunla yalnız kalabilmek için yalan olduğuna belli bir bahane bulacağınızı biliyordum.” Düşes kibirli bir hava takındı. “Sakın evliliğinizi benim ayarlamadığımı söylemeyin.”

Tessa güldü. “Düşes, ben hiç şüphelenmemiştim.”

“Bana artık anne demelisin,” dedi düşes ve Tessa’nın kulağına eğildi. “Onun için daha mükemmel bir gelin bulamazdım.”

Tessa’nın gözleri hafif yaşardı. “Teşekkür ederim, anne.”

Kısa zaman içinde bütün misafirler ayrıldı. Düşes gözlüğünü bulamamaktan şikayet etti. Onlarsız loş koridorda, özellikle de Tristan’ın odasının yakınlarında iyi göremediğini söyledi. Sonra Julianne’i alarak balo salonunu terk etti.

Tristan Tessa’yı kollarının arasına çekti. “Bugün benim otuz birinci yaş günüm, bu yaşa gelmeden evlenmek istemiştım ama ne yazık ki başaramadım.”

“Hedefinden çok da uzak değilsin.”

Tristan’ın mavi gözlerindeki bakışlar yoğunlaştı. “Düşes, bana vereceğiniz bir hediye var mı?”

Tessa belli belirsiz gülümsedi. “Doğum günü hikayesi bir yalan, öyle değil mi?”

“Evet.” Tristan onu kollarının arasına aldı ve dudaklarına yapıştı. Ağzını açıp diliyle aynı zamanda da elleriyle çok ahlaksız

şeyler yaptı. Tessa karnında onun sertleşen erkekliğini hissedince arzuyla alev alev yanmaya başladı.

Tristan başını kaldırınca Tessa'nın nefesi kesildi. O çok iyi bildiği yoğun ve baştan çıkarıcı bakışlarla gözlerinin içine bakıyordu.

“Umarım odan çok uzakta değildir,” dedi Tessa.

Tristan, Tessa'nın içini un ufak eden o tatlı kadife sesiyle, “Hadi koşalım,” dedi. Tessa'nın elinden tuttu ve yaramaz çocuklar gibi gülerек merdivenlere doğru koştular.

Yatak odasına girdiklerinde Tristan hararetle Tessa'nın balo elbisesinden kurtulmaya çalıştı. Tessa o an hüznünlendi. “Keşke sen ilk olsaydın,” diye fısıldadı.

Tristan dönüp Tessa'nın yanaklarını tuttu. “Seneler önce Londra'ya gitseydin seni başka bir adam kapacaktı. O zamanlar buz kesmiş bir kalp ve borçlardan başka bir kadına sunabileceğim hiçbir şey yoktu. “

“George Amcam her şeyde bir hayır olduğunu söylerdi.”

“Seni seviyorum,” dedi Tristan Tessa'nın dudaklarına yaklaşıarak. O ilk yumuşak öpücük anında alevlendi. Tristan bir yandan Tessa'nın kat kat kıyafetlerini çıkarıyor bir yandan da durup tenine öpücükler yağıdırıyordu. Tessa da onun ceketini, kravatını, yelegini ve gömleğini sıyırıp attı. Tristan Tessa'nın korsesinin ipleriyle mücadele ederken ikisini de gülme tuttu. Tristan en sonunda balınayı yere attı ve Tessa'nın korsesini yukarı sıyırarak çıkarttı. Tristan göğüslerini avuçlayınca Tessa şehvetle inledi. Tessa bir yandan Tristan'ın göğüslerini okşayıp öpüyor bir yandan da onun pantolonunun düğmelerini açmaya çalışıyordu. Tessa Tristan'ın erkekliğini sımsıkı tutunca Tristan inleyerek derin bir nefes aldı ve geri kalan bütün kıyafetlerini üzerinden attı.

Yatağın örtülerini sıyırdı ve Tessa'yı aklıktan gözü dönmüş gibi yakalayıp yatırdı. “Bu anı o kadar çok hayal ettim ki,” dedi

nefes nefese. Aralarındaki hararet gitgide alevlendi. Tristan, Tessa'yı inleterek tenini emip okşadı ve sonra öpe öpe göbeğinden aşağı indi. Onun bacaklarını ayırdı ve diliyle dünyanın en harika şeylerini yaptı. Tessa tüm vücudunu gerdi ve zevkten çılgınlıklar attı.

Tristan kalkıp ona doğru eğildi. "Seni istiyorum. Seni arzuluyorum. Sana doyamıyorum." İlk önce bir, ardından ikinci parmağını içeri daldırdı. "Nazik davranacağım, o kadar darsın ki."

"Benim iri ve güçlü erkeğim," diye inledi Tessa.

Tristan aldığı zevki belli edercesine erkeklere özgü bir şekilde derin derin hırladı. Tessa onu bacaklarının arasında sıkı ve ona yol gösterdi. Tristan yavaş yavaş içeri girerken gözlerini Tessa'nın üzerinden ayırmadı. Birlikte geçecek hayatlarının bu ilk gecesinde, Tessa'nın tam da bu şekilde kendisine güven verilmesine ihtiyacı vardı ve Tristan'ı böyle davrandığı için şimdi daha da çok seviyordu.

Onu seyretmek, onu içinde hissetmek ve onunla bir olmak çok güzeldi. Onun olmak da. Ellerini onun sırtında dolaştırdı ve kalçalarına inince Tristan bir hırıltıyla inledi. Tessa onu kendine doğru çekip kalçalarını kıpırdattı. Tristan ellerini onların arasına kaydırıp ve Tessa'yı çılgına çeviren bir yeri okşadı. "Hoşuna gidiyor mu?"

Tessa nefes nefese cevap verdi, "Evet." Tristan onun içindeki açısını değiştirdi ve geri çekildi. Bunu defalarca tekrar etti. Tessa'nın bütün vücudu gerildi ve zevkle inledi. Tristan onun kulağına hırlayarak konuştu, "Beni sımsıkı sarıldığını hissediyorum."

Tristan hızla onun içine girip çıkmaya başladı. Tessa kollarını ve bacaklarını onun etrafına dolayarak ona sımsıkı sarıldı, ondan asla ayrılmak istemiyordu. Tristan gırtlaktan gelen bir inlemeyle onun üzerine yıkılınca, sakalları batan yanağını öptü. Yaşadığı duyguların yoğunluğuna hem sevinip hem şaşırarak fısıldadı, "Seni seviyorum."

Tristan uyandığında Tessa'nın onu hâlâ kolları ve bacaklarıyla sımsıkı sardığını fark etti. Onu ezdiğini düşünüp onların arasından sıyrıldı. Tessa buna bir kedi gibi miyavlayarak karşı koymaya çalıştı. Tristan içten içe gülerek Tessa'nın arkasına geçip kasıklarını onun kalçasının üzerine yerleştirdi ve onun göğüslerini avuçladı. Tam uykuya dalacaktı ki Tessa gülmeye başladı. "Bu kadar komik olan ne?" diye mırıldandı.

"Senin için çöpçatanlığa kalkıştığında sana bulacağım gelinin kendim olacağını hayal bile edemezdim," dedi Tessa.

Tristan burnunu onun ensesine sürüp inler gibi mırıldandı.

"Tristan, heyecandan uyuyamıyorum."

"Endişeli yapından ötürü," dedi Tristan gözlerini kapayarak.

Tessa arkasını dönüp ona baktı. "Ama sen uyuyorsun."

Tristan sırtüstü dönüp Tessa'yı kucağına çekti. "Uyandır beni, sevgilim."

"Galiba bu çok hoşuma gidecek," dedi Tessa onun üstünde nasıl hareket edeceğini kavramaya çalışarak. Tristan onun bunu çarçabuk öğrenmesine sevindi.

Bir iki saat sonra, perdelerin arasından içeri gün ışığı süzülmeğe başlayınca, Tristan yavaşça yataktan kalktı ve köşedeki sehpanın üzerinde duran kâğıt ve kalemi aldı. Mürekkebi kuruttuktan sonra yatağa geri yattı ve katladığı kâğıdı Tessa'nın yastığının altına yerleştirip onu uyurken seyretti. İçi neşeyle dolup taşıyordu.

Eğilip Tessa'nın kulağına fısıldadı, "Sonsuza kadar benim biricigimsin."

Teşekkürler

Her kitap bir yolculuktur, fakat ilk kitabın ayrı bir yeri vardır. Elim kalbimde, her ne şekilde olursa olsun, benimle bu yolculuğa çıkan herkese teşekkür ederim.

En derin şükranlarımı, son derece yetenekli editörüm Michele Bidelspach'a iletiyorum. Michele, düzenlenme sürecindeki görüşleriniz sayesinde bu kitabın geçirdiği dönüşüme hayran kaldım. Sonsuz sevgiler.

Müthiş menajerim Lucienne Diver'a yürekten teşekkürler. Tesadüf eseri iki kere karşılaştıktan sonra tanışmamız kaderimizde varmış. Menajerliğime sizi getirebilmiş olabildiğim için kendimi dünyanın en şanslı yazarı gibi hissediyorum.

Benden umudunu asla kesmeyen Kristi Gold'a *muchas gracias** (ve nice margaritalar). Koyun sahnesine katıla katıla güldükleri için Karen Burns ve Ellen Watkins'e *merci beaucoup***; kitabı satabileceğim umudunu işte o gün edindim.

Bana bu yolculukta destek veren tüm harika dostlarıma teşekkürler: Sharie, Tera, Gerry, Jan, Pat K ve Pat R, Laurie, Jo Anne, Kimber, Kerry, MJ, Sandy, Michele L ve Vicky. WHRWA, The Beau Monde, 100 Words a Day, The River Rats ve G1AMX4'deki arkadaşlarıma. Washington'daki RWA Konferansı'nda, kitabın ilk satışını konferans salonunda kutlayarak bana unutulmaz bir an yaşatan DARA dostlarıma teşekkürler.

Özellikle, bana destek veren aileme sevgiler ve teşekkürler: Annem, Daniel, Regina ve Jonathan

* Çok teşekkürler (İspanyolca). (Çev. N.)

** Çok teşekkürler (Fransızca). (Çev. N.)